

УЧИТЕЛЯТ
ПЕТЪР ДЪНОВ

ДВЕТЕ
БОЖЕСТВЕНИ
ПОСЕЩЕНИЯ

МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС
XXI година
(1941 - 1942)

Първо издание
София 1999

Автентичността на стенографските записки е запазена

Петър Константинов Дънов
ДВЕТЕ БОЖЕСТВЕНИ ПОСЕЩЕНИЯ

Младежки окултен клас

XXI година

(1941 - 1942)

Първо издание

Координатор за отпечатване на неиздаденото Слово:

Вергилий Кръстев

Компютърен набор: Вихър Пенков, Буряна Пенкова

Коректор: Ефросина Ангелова-Пенкова

© ИК ЖАНУА 98

тел. 893897, София

ISBN 954-9589-39-0

Издателският екип изказва благодарност на всички, които с цената на лишения, граничеши с героизъм, запазиха за поколенията безценното Слово на Учителя. Благодарим на стенографките Паша Теодорова (1888-1972), Савка Керемидчиева (1901-1945), Елена Андреева (1899-1990) и на съхранявалите го през годините българи.

Да бъде благословен самоотверженият им труд!

Всяко Божие Слово е опитано:

Той е щит за тези, които упоават на Него.

Не притуряй на Неговите думи, за да те не обличи
и се покажеш лъжец.

Прит. 30 : 5 - 6

ДВЕТЕ БОЖЕСТВЕНИ ПОСЕЩЕНИЯ

Добрата молитва.

„В началото бе словото“.

Молитвата на царството.

Размишление.

Отче наш.

Ще ви прочета Евангелие от Лука, гл. 1.

„Духът Божий.“

Аз ще ви говоря сега малко. Между всички събития в живота има една дълбока вътрешна връзка. Това, което прочетох в тая глава, е едно далечно събитие, което е станало преди 2000 години. Тези, които не разбират Писанието казват: „Блажени са тези, които Господ е посетил тогаз“. А пък това е иносказателно. Елисавета и Захарий са във всеки човек. Всеки човек си има една Елисавета и един Захарий. Всеки човек представлява Елисавета и Захарий. Човешката душа е безплодна, когато не е изпълнена с Божията Любов. Та думата „забременяване“ значи да се изпълни човешката душа с Божията Любов и Духът Божи да влезе в човека, та човешкият живот да бъде осмислен. Докато Божията Любов и Духът Божи не изпълнят човека, той е странник, той е като един чужденец на земята. Той прилича на гладния, който не е ял и очаква сега един хубав обяд.

Ще благодарим за хубавия ден, за изгрева на слънцето, за Божествения Дух, който слиза и се вселява в хората. Бог е намислил да спаси цялото човечество, да тури мир и ред в човечеството, да тури светлина в умовете, та да престане човешкият егоизъм и всички хора да заживеят в любовта, а не както досега са живели във война.

Човек, докато е бездетен, не може да върши Волята Божия. Любовта дава условия на външния живот, а пък Духът, който ще се всели в душата, то е онова, възвишеното, за което човек постоянно предусеща - то е онова, което Бог ще му даде.

Та се радвайте, когато ви посети Господ. Нали има две посещения. Първото посещение е било на Захарий. Като му се явил ангелът, той се усъмнил. После като се явил на Мария, тя повярвала и казала: „Да бъде както Бог е казал“.

Та казвам: В нас тези два процеса вървят. Има един процес в нас, когато постоянно има съмнение, както е у Захарий, а пък като дойде онзи процес на Мария, тогава всичко става. Когато слезе любовта, която ще спаси света и когато слезе Божественият Дух, те оправят всичко и тогава Божието благословение почива върху нас. И тогава всичко, което мислим, чувствуваме и вършим, се благославя.

Та сега всичко, което правите: ядете ли, пиете ли, лягате ли, ставате ли - каквото правите, правете всичко за славата Божия. Ония, които са в София, очакват от вас. Захарий, като го посети ангелът, това беше посещение на любовта, той се усъмни в тая любов. Та гледайте да не се случи с вас така. Понеже някой може да каже: „Аз съм грешник, стар човек съм. Отсега нататък ще раждам синове, че ще ме види някой!“

Не трябва да се съмняваме!

Та първият път ще ви посети ангелът. И вторият път ще дойде ангелът и ще се всели Духът. Първото посещение е на Любовта, а второто е на Духа, който се вселява.

Сега да направим упражненията. /Направиха се/.

7 ч. сутринта.

XXI година.

1 лекция на Младежкия окултен клас,

държана от Учителя на 26. IX. 1941 г. петък,

при изгрев слънце на Големия Резен на Витоша.

Времето тихо и свежо. Небето чисто, синьо. Хубав изгрев.

Слънцето изгря в 6 часа и 18 минути.

Разговор с Учителя след това:

Това, което става с Елисавета и с Мария, става с всяка човешка душа. Докато не дойде Любовта и докато не дойде Духът да се всели, не може да има постижения. Трябва да станат тия посещения, за да се преобрази светът. Посещение на Духа, това е реализиране на това, което Любовта носи. Нали по-рано идва любовта и после идва детето?

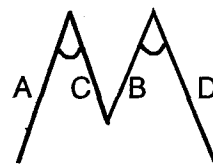
ПРАВИЯТ ЪГЪЛ

Отче наш.

За думите, които сте написали ще определите трима души, които да ги систематизират. Да видим кои думи колко пъти се повтарят. Ще прегледате всичките да видим колко пъти се повтарят. Трима души, които обичат, да си дадат кандидатурата. Ще ги напишете хубаво, ще ги подразделите по азбучен ред. Всичко, което се прави да се прави хубаво.

А как ще нарисувате Плеядата, кокошката, толкова пъти сте я виждали. Когато се наблюдава, се образува кръг като главата на човека с една светла звезда. Като се наблюдава с един уред, който 24 пъти увеличава, представя една хубава картина. Нещата в природата другояче изглеждат. Кокошката има форма на триъгълник. Нещата, докато не станат разумни, не могат да се изучават. Представите, които имате не са разумни. Някои от вас искате да ви обичат. Искате да бъдете силни, та да ви обичат. Силния човек никой не го обича, от него могат да се плашат, но силния не го обичат. Силния човек го обичат, когато направи някое добро. Да помогне, но не заради силата го обичат. За силата може да го уважават, но не да го обичат. Ще кажете защо? Аз уподобявам на следното. Ако турите тежък товар на гърба си, ще обичате ли този товар? Ще видите, че не е за носене. Ти искаш да го снемеш от гърба си, не се носи. Ако е някоя перушинка вземеш я в ръката, носиш я, приятно ти е да носиш перушинката, но да носиш цял чувал не ти е приятно. Една голяма идея, както вие искате, не се носи. Малките идеи по-лесно се носят, но големите не. Коя е най-леката дума в света, която може да носите, как мислите, кажете ми? И думите имат тежест, тежат. Сега не е погрешно, че не сте ги теглили. Не мога да изискам от вас да кажете коя е най-тежката дума. Запример, учените хора

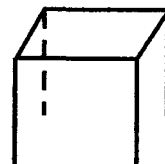
говорят, че са измерили атома - аз не зная как са го измерили - и казват, че имал 25 милионна част от милиметъра. Един милиметър разделен на 25 милиона части. Как са го разделили? Значи на физическото поле не е възможно. Един атом да го делиш, как може? Няма ножче, с което да се раздели на толкова малки частици. Някой път тази точка, ако турите под микроскоп, ще се увеличи. Нещата могат да се увеличат по форма без да има вътрешно съдържание. Според вас коя е най-

Фиг. 1

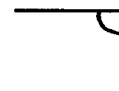
леката дума? - /Светлина./ - Щом се веселиш ще плащаш. Веселите се в един ресторант, плащате. Светлината не е веселие. Светлината е доста тежка, изгаря лицето на хората. Кажете ми коя дума е най-лека? - /Вода./ - Давят се хората в нея. - /Хляб./ - Задавят се хората. - /Песен./ - Заболява те гърлото. Намерете някоя дума, че всички хора да са доволни от нея. - /Благост./ - Карат се хората заради нея.

Кажете ми сега с коя дума хората се събуждат сутрин? - /Прозявка./ - Станеш, прозееш се. Какво значи „прозявка“? Гладен съм. Как е на френски „прозявка“? На немски как е? На английски как е? Има ли един и същ корен? Каква роля играят сега при дихателните букви? Буквата М е затворена, А е отворена. При буквата М кои органи вземат участие? Забележете, ако напишем геометрически буквата М (Фиг. 1). Линиите А и В са успоредни, С и D са успоредни.

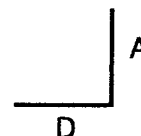

Фиг. 4

Образуват се два ъгъла. Геометрически на какво е равен този ъгъл? Този ъгъл показва отношение на четирима души. Двама души се пресичат. Ако имате един прав ъгъл на какво е равен? - На 90 градуса. (Фиг. 2) Ако нарисувате една плоскост, D представя плоскостта (Фиг. 3). А е перпендикулярна на плоскостта. Линия А не съществува в плоскостта. Тя е в друг свят. Тя е като сянка в плоскостта. Кои са реалните линии? Които са триизмерни, които са на плоскостта. Цялата фигура, (Фиг. 4) която е нарисувана на

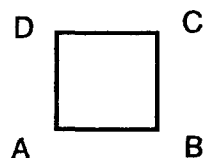
Фиг. 2

Фиг. 3

плоскостта, тя не съществува. Съществува само плоскостта, а фигурата, която представя четириизмерно тяло не съществува на плоскостта. Идеята, която давам не съществува, но това е само плоскостта. Най-първо трябва да знаете кои неща съществуват като реалност във вас. Кое вие знаете. Съзнанието трябва да попипа някои работи. Какво разбирате да имате един усет? Пипането е елементарен усет. Та казвам, от устата вие понякой път усещате някоя дума произнесена. Или някой път един поглед. Някой така си завъртял очите, че ви погледнал. Погледа иде накриво. Вас ви е неприятно. Защо, какво разбирате под един крив поглед? Казвате: „Криво ме погледна“. Под какъв ъгъл ви е погледнал той? Или пък понякой път говорите, че си изкривил устата и вие се обидите. Той си изкривил устата, пък вие се обиждате, защо? Оголяла главата на някой човек, пък вас не ви харесва. Той се мъчи, пък вие не харесвате, че няма коса на главата си. Питам: Защо не харесвате гола глава? Толкова години учите някои неща, не трябва да ги повтаряте.

Някой път сте неразположен. Не туряте на критика на какво се дължи разположението, защо сте неразположен. Дайте си отчет защо сте неразположен. Боли ви крака или някой трън ви убол, или някъде сте си пресилили крака, или ударили сте го, недоволен сте. Коя е причината на вашето недоволство? Ако сте гладен и влезете при някой ваш приятел, че не ви даде да ядете, вие ще излезете недоволен. Ако идете някъде, те ядат и не ви дадат, ще излезете недоволен. Казвате: „Не ме поканиха“. Ако ви поканят ще се откажете.

Фиг. 5

Някой път когато сте гладен употребявате бялата лъжа. Казвате, че не сте гладен. Вие сте гладен, но казвате, че не сте гладен. После казвате: „За хатър ще вкуся малко от яденето.“ Какви са елементите на добрия човек? Казвам: Добър в обикновен смисъл. Какви са

елементите на един добър човек? Сега понеже сте учили всичките, кои са елементите на плоскостта? (Фиг. 5) $ABCD - AB : BC = AB : DC$. Значи, квадрата, това е основата на някаква разумност. Само между две успоредни линии може да се постави някакво разбиране. Само хора, които са добри вървят успоредно. По тях

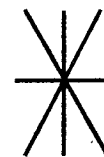
може да мине една кола. Които не са добри, никога не може да станат успоредни. Като не са успоредни те се пресичат и тук

Фиг. 6

именно се дигат всичките скандали. Допуснете, че това са пътищата, през които минава някой железен път. (Фиг. 6) Всякога тук може да стане сблъскване. Тук е главната станция. От тази станция някой път прислужниците, които прислужват, може да са невнимателни и да стане сблъскване. Всякога при една гара може да стане сблъскване. Допуснете, че може да се пресечат линиите така (Фиг. 7) и казвате,

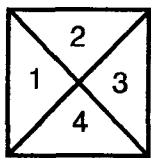
че това е звезда. Тази звезда е опасна. От тази станция вземате друго направление. Всякога когато вие се събирате - не сте успоредни, вие се пресичате. Интересите ви се пресичат и трябва да бъдете много внимателни. Вие мислите за някой човек той да се отнесе добре. Но на какво основание той трябва да се отнесе добре спрямо вас? Какво значи добро отнасяне? Всичките машинисти, които карат машина, трябва тъй да ги прекарат, че да не дойдат две машини да се блъснат, да стане нарушение. Всяка машина да минава по пътя, да не дойде в разрез с другите. Това е добрият живот. Да се отнесем добре значи, твоите мисли не трябва да дойдат в стълкновение с техните, твоите чувства не трябва да дойдат в стълкновение с техните и твоята воля не трябва да дойде в стълкновение с тяхната. В един разумен свят нито мислите на хората, нито желанията, не трябва да дойдат в стълкновение, нито чувствата им, нито техните воли да дойдат в стълкновение. Как ще го направите? Че всички трябва да пътувате в разни бързини, трябва да се разпредели времето, да се знае кой как пътува. Ако вие в себе си не може да определите вашия път на движение, вие може да дойдете в стълкновение с другите. Вие искате нещо, най-малко искате обич от някой ваш приятел. Колко и каква обич, вие не определяте. Считате, че вашия приятел е много умен, трябва да ви обича. Много добре, как да ви обича? Да обясня. В дадения случай аз постъпвам математически. Имате едно леке на бялата дреха, вие не знаете как да изчистите лекето, искате от някоя ваша приятелка тя да изчисти това леке. Ако тя може да очисти

Фиг. 7

лекето от бялата дреха, без да я развали, вие я обиквате и тя ви обиква. Ако не може да изчисти лекето на бялата дреха, вие оставате недоволен. Щом изчисти лекето, казвате: „Много хубаво изчисти“, обиквате я. Вече искате да завържете приятелство. Друг път като паднат лекето на дрехата, ще търсите тя да ви изчисти лекетата. Или обичате някой дрехар, как се казват тия модистките, които шият рокли? Ако тази шивачка ви направи рокля по всичките правила, я обичате. Но, ако си позволи да направи някой клин не така, както трябва, или някакво набръчкване на рамото има. Нали има на рамото малко нахохорено, като на някой петел, вие не я обичате. Значи, ние обичаме хората, като ни дават това, което ние искаме. Ако ти даде някой една ябълка или круша, ако ти направи някоя дреха или обувка, или направи някоя картина, която ви харесва, тогава между лицето и вас се образува едно отношение, едно разумно отношение. Това лице е разумно, досеща се, дава ви това, което искате. Пък много хора не се досещат.

При един квадрат какво е твоето право? Вземете една четвърт от квадрата. (Фиг. 8) Един от тези триъгълници това е твоето право. Каква е функцията на този триъгълник от квадрата? Вие не може да разберете и да определите геометрически това. Този

Фиг. 8

квадрат представя ръцете и краката - 1 и 2 са краката, 3 и 4 - това са ръцете. 1 е първият крак, десният крак, после левият. Имате лявата ръка, дясната ръка. 1 и 2 това са функции на краката. 3 и 4 това са функции на ръцете. Това пространство са възможностите. Това са възможностите на лявата ръка, на дясната ръка. Всичкото ваше участие зависи от разбирането на 1, 2, 3, 4. Ако тия крака вървят успоредно, добре е. Ако понякой път се изкриви единият крак веднага се сблъскват и двата крака ще страдат. Значи, краката успоредно трябва да вървят. Краката знаят как да вървят, пък двама души като се съберат на едно място не знаят как да образуват отношение, веднага се скарват, геометрическо пресичане има. Времето не е разпределено. Сега въпросът е доста сложен. Вие имате един войник. Ако не се отнесете добре, този войник е на служба, ако не се отнесете добре с войника,

веднага обиждате неговия началник, вие обиждате офицера. Щом обиждате офицера, обиждате майора, полковника, генерала и най-после дохождате до царя. Всички те са свързани. Та вие като обидите войника, обиждате и царя. Като обиждате царя, обиждате и последния войник.

Например, някои хора казват: „Не вярвам в Бога“. Че то е обида. Да допуснем, че вие не вярвате и че има цар в една държава. Ако вие не цените представителя на една държава, не вярвате в него, вие обиждате целия народ. Какво разбирате под думата „аз не вярвам“? В себе си вярвате ли? Та вие и себе си често обиждате. Дават ви една задача и вие не можете да я разрешите, че то не е ли обида заради вас? Повече ум се изисква. Ако ви дам една задача: Една крина жито да я пренесете зрънце по зрънце в една година от една стая в друга, колко време ще ви вземе? Представете си, че в едно кило се съдържат 16 хиляди зърна. Когато е едро житото 14 хиляди зърна са в едно кило. Ако имате 10 килограма жито по 14 хиляди, колко прави? - Сто и четиридесет хиляди. Сто и четиридесет хиляди пъти трябва да идете да занесете зърно по зърно. Някои от вас казват: „Глупава е тази работа“. Ни най-малко не е глупава, много разумна е. Вие ходите 140 хиляди пъти на нивата, туряте по едно зърно, посадите го, глупава ли е тази работа? Правили ли сте опит 140 хиляди пъти да идете и да се връщате? Колко време ще ви вземе? Тук имаме един брат, който за да направи една задача, 10 пъти се качи на връх Мусала, като взимаше вода от Окото, за да полее един камък. Този камък изчезна. След като го поля, туриха го на много важна служба в наблюдателницата. Ако не беше го поливал, не щяха да го турят. Той като го поля 10 пъти, го туриха на важна служба в наблюдателницата. Имате едно статично положение. Искате без да работите в света да разбирате. Искате да бъдете музикант. С какви дребни работи се занимава музикантът. Ще пишеш малки точкици, ще ги нареждаш, после ще вземеш цигулката, ще свириш. Криво ще свириш, докато се научиш да свириш ще минат 10-15 години и тогава чак ще дадеш един концерт. Като си работил 10-15 години можеш да дадеш един концерт. Раздвижил си въздуха по един разумен начин. Музиката никой не вижда. Ако не чува тоновете, а гледа само движението

на лъка, бързи или плавни. Или, ако гледа един пианист как свири с двете ръце, това което гледате музика ли е? И аз така може да ви свиря и от Бетовен мога да ви свиря, но ако правя само тия движения с ръцете, това музика ли е? В музиката, музикалните вълни са, които имат отношение. Тия вълни имат хармония. И като ги чуйте, вас ви е приятно. Като дойдат тия вълни, освобождават ви от ограничения. Имаш една болест, заболяло те коляното. Като дойде „до“-то, оздрави ти крака. Щом крака е здрав, то е „до“. Тръгнете по пътя, то е вече „ре“. „Ре“-то ви научава как да ходите. „Ми“-то ще ви научи как да не се сблъсквате. Ако вървите по права линия, може да се блъснете и трябва някъде да заобиколите. Вие от „ми“-то се докачате. Като дойде някъде да се обърнете, това е „ми“. „Фа“ - трябва да правите кръгове. Всичките кръгове имат свое съдържание в живота. Ако не знаеш как да направиш един кръг, „фа“-то не може да го вземеш. Трябва да направиш един кръг. Точките на периферията на кръга трябва да бъдат еднакво отдалечени от центъра, тогава имаме един обикновен кръг. Около този обикновен център, отношенията трябва да бъдат еднакви. Знаете колко мъчно е в живота да се вземе само „фа“. Имаш да плащаш някому, трябва да знаеш как да вземаш „фа“. Мислиш ли ти, че ако го подведеш с един лев, че си взел „фа“ правилно? Точно „фа“ е. Ще му дадеш толкова, колкото си взел, с лихвите заедно. Сега съвременните хора все бързат. Те не знаят какво нещо е истинския, добрия човек. Как ще нарисувате добрия човек. Доброто има форма, истината има форма, любовта има форма на физическото поле. Как ще предаде една любовна форма, и здравето си има форма. Някой път художниците са схванали и са могли да предадат това. Те рисуват някой болен човек. Представят, че очите му са хлътнали, мускулите хлътнали, изтъняват, прегърбва се този човек. Носа му рисуват такъв какъвто не е. Очите му стават светли, такива безцветни. Има една болест, която разкрсява човека, но има една болест, която много го погрознява. Има болести, които са отлични художници. Направи окото красиво, оцвети го.

Та казвам сега: Животните със своята мисъл какво направиха? Вземете структурата на един вол, показва докъде е стигнал. Или вземете едно куче, една змия, една риба, показва

докъде са стигнали. Външната форма на рибата показва степента на културата, до колко тя е разбрала природата. И човешката форма показва до колко е разбрал той природата. Така форма е взел. Този, който има тесни възгледи за природата, очите му са надалеч. Той сам не го знае това. Този, който е много умен, носа му е дълъг. Този, който не се е просветил, носа му е къс. Този, на който сърцето се е развило, носа е станал широк. Този, на който сърцето не се е развило, носа е сплеснат. Този, който среща големи мъчности в живота, носа му е вдлъбнат. Този, който среща малки мъчности носът е права линия. Ухото от големи мъчности се е вдлъбнало. Когато ухото е хубаво развито показва, че човек е минал през школа, учил се е. Когато ухото е просто, този човек няма култура и не е минал през големи мъчности в живота. Челото показва пътя, по който е минал, какво е научил. Не се е занимавал с философия, тия центрове са слабо развити. Когато челото е изпъкнало в долната си част, наблюдението е силно развито, показва че всичко вижда за ядене и пиене, знае елементарни работи. Отвлечените работи не го интересуват.

Вашето недоволство сега показва, че нещо ви липсва. Да кажем, имате музикант, певец, но гласът му не е развит. Ако аз бях певец, за да зная дали пея хубаво ще ида да пея на цветята. Като пея на едно цвете, ако расте и цъфне много хубаво, значи пял съм му много хубаво. Ако посея една ябълка и на нея пея, и тя даде хубави ябълки, значи пял съм й хубаво. Защото понякога път трябва да правите опити. Правете опит с ябълките, и когато сте пели хубаво, формата на ябълките е много красива. Ако пеете грубо, формата им става груба. Да кажем някой художник рисува. В онези, гениалните, художници съвсем другояче са поставени линиите и сенките. Още като погледнете една картина, знаете дали художника е гениален, дали е талантлив. Талантливият художник има талантливи линии. Гениалният - гениални. Обикновеният - обикновени. Отношението на линиите е едно и също. Вземете един щедър човек как бърка в джоба. Онзи, който не е щедър, бръкне, поглежда парите, връща ги, пак бръква, пак ги туря и така няколко пъти. Щом прави така този човек не е

щедър. Щедрият като бръкне, каквото хване даде. Този, който не е щедър търси да намери най-малката монета.

Та казвам: Сега вие искате да бъдете силни в света. Защо ви е силата? Можете да бъдете силни, но ще ви дадат чук да трошите камъни. Ако сте силни като художник, ще ви дадат картина да рисувате. Къде ще покажете вашата гениалност на сила? Ще ви поставят някъде като скулптор да извадете една статуя. Ако изваеш този камък така, както трябва, тогава си майстор скулптор. Както гледам вие всеки ден работите върху себе си, но всеки път не удряте на място. Разгневил си се. Че важно ли е това? Или си се обезверил. Важно ли е да се обезверяваш? Нищо не си посял, казваш: „Нищо няма да излезе от тази работа“. Глупаво е то. Посей и тогава чакай да излезе. Като не си сял защо казваш нищо няма да излезе. Като, че си някакъв философ и казваш, че от това нищо няма да излезе. Хубаво, от какво ще излезе? Казвате: „Пари да имам“. Хубаво, как ще имаш тия пари? И те са ценни за нещо. Парите са една ценност. Дават ти една работа, плащат ти 200 лева. Работил си с мотиката, изработил си за 200 лева. Едно растение като се посади и му попееш то трябва да израсте добре. Ако не израсте нищо, значи не си копал добре. Мислите ли, че вие като шивач шиете дрехите и само мърморите върху дрехата. И ти в дрехата ще вложиш всичкото твое неразположение. Тогава този човек тази дреха не я харесва. Шивач, като шие дрехата да я шие като за себе си, че онзи като я облече да му е приятно. Ако не тури нещо хармонично в дрехата, а само шие механически с машината, няма да харесат тази дреха. Сега някои от вас сте писатели и пишете. Как ги раждате тия деца? Как назначавате думите? Турил си някоя дума не на място, несъответствува. Дал си й по-голяма цена, неспособна е. Някой път не знаеш къде да я туриш. Туриш един съюз някъде. Изисква се здравина. Този съюз е много слаб, скъсва се, ще се развали работата. Вие казвате: „Така е направен света“. Не, не е направен света така. Ни най-малко. Така вие го разбирате. Светът е направен много добре. Тепърва има да изучавате света.

Когато някоя мома се влюби в някой момък, на какво я учи? Той я учи на самоотричане. Всичко дава тя. Та сега духът като

дойде във вас, нека да даде писмо от Бога ли е. Че е дух не ме интересува. Под „дух“ разбирам разумното, да изхожда от един Божествен център. Казва, че е ангел. Никакъв ангел не е. Един обикновен дух, който турил едно голямо име на Гавраила, на Михаила, никакъв ангел не е. Минава някой момък, казва, че е княжески син. Никаква княжеска кръв няма в него. Под „княжеска кръв“ разбираме възвишеното. Сега този медиум, той дава много неопределено. Какъв трябва да бъде медиумът? Едно стъкло е добро, което пропуска всичките слънчеви лъчи. Щом не пропуска слънчевите лъчи не е добро. Кой думи пропуска вие? Често, някой път, някой поет на някоя дума дава по-голяма тежест за да се осмисли думата: „Парице, парице, всесилна царице, по път се скитам и за тебе питам“. Най-първо идеята е лъжлива. Парата ни най-малко не е царица, тя е кал. Кал на някой „ангел“. От калта на ангелските чепичета е тя. То е отношение. Парите значи, че той ходи чрез своя ум, чрез своето сърце, чрез своята душа и ум. В парите е сложил нещо, за което са ги направили малко божество. Вземат едно божествено отношение. Всеки, който види парите трепери, но то е мисълта, че има вложено нещо. Ако се обезценят тия пари и имаш хиляда лева, не струват нито една стотинка. Като погледнеш хиляда лева мислиш, какво можеш да направиш с тях. А като гледаш хиляда лева, които не струват стотинка какво ще правите? Ако сте в един свят, дето имате злато, казвате: „Не ме интересува това злато“. Между живите хора евтино е това злато. Парите са една възможност, едно средство за сближаване. Но, ако тия разумните хора ги няма, парите нищо не струват. Ценното е, което е във вас. Кое е ценното в човека? Кое е ценното в математиката? Да може да разрешава всичките задачи. Един математик, който може да разрешава всичките задачи е добър математик. Един музикант, който взема всичките най-трудни и сложни упражнения, той е добър музикант, и да ги взема по всичките правила на музиката. Някой 10 години свири и пак не може да свири както трябва.

Кажете ми сега една поетическа дума и с нея да направите една музика. Хайде от думите „красота“, „доброта“ и „милосърдие“ /Учителят се обръща към сестра Олга/ и от думите „хляб“, „вода“,

„въздух“ и „светлина“ за другият път да направите някаква поезия. Хайде, ако не си тука ще го напишеш и ще го изпратиш.

Задайте си въпроса: „Защо сте дошли в света и какво може да направите?“. Ако с очите си не можеш да рисуващ, да пишеш най-хубаво, защо ти са тия очи? Ако с ушите си не можеш да чуваш най-хубавите тонове, ходиш цял ден да слушаш как се карат хората, защо ти са тия уши? Ушите са дадени за да слушаш най-хубавите неща. Ако ти не си опитаа най-хубавите ухания, защо ти е носът? Не само като ходите с краката си, само да ходите, но трябва да имате придобивка.

Ха сега, някой от вас дайте три тона и определете какви са. Кой тон е най-потребен? „Ре“ ви дава инициатива да тръгнете. Имате „до“, „ре“, „ми“ и обратно - „ми“, „ре“, „до“. Не, че сега това не е право, всеки тон е верен, но зависи от коя гама е. „Ре“ може да стане основен тон. „Ми“ може да стане основен тон при известни условия. „До“ е онзи тон, който можем да го чуем в даден случай, отдето започва. Най-нисък тон кой е? Който е ясен за съзнанието, той е искрицата, която може да се запали. Основен тон е този, който се освобождава от всичките мъчнотии. Този тон, който може да ти даде посока на движение, той е основен тон за движението. И тогава във физическия свят „до“-то какво ще бъде? В духовния свят или в умствения свят какво ще бъде? Там дето спира на физическото поле, тонът започва в духовното поле. Там дето спира в духовния свят, там започва основния тон на умствения свят. Съзнанието на едно духовно същество се различава от съзнанието на едно физическо същество.

Ако не знаете как да ядете хляба, хлябът страда. Вашите страдания са страдания на хляба, който не знаете как да ядете.

ТОВА Е ЖИВОТ ВЕЧЕН, ДА ПОЗНАЯ ТЕБЕ, ЕДИНАГО,
ИСТИНАГО БОГА И ХРИСТА, КОГОТО СИ ИЗПРАТИЛ.

XXI година

2 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 3. X. 1941 г. петък, 5 ч. сутринта
София - Изгрев.

БАЩА, МАЙКА И ДЕТЕ

Отче наш.

„Махар Бену.“

Имате ли зададена тема? - Нямаме. Имаме систематизиране на думите./ Колко думи всичко са събрани? Най-много се повтаря една дума, 12 пъти, тя е думата „живот“. След това имате 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1. Една дума, която се употребява повече, тя е повече работила. Кой удове употребявате повече при ходенето? - /Краката./ При работата ръцете са нужни. Казваме: „Благост“. Благостта примирява две противоречия. Примирява 1 с 2. Двете само при едно може да се примири. Казвам: Как ще примириш едно противоречие? Представете си че Г-то представя глад. Как ще го примирите? Със Х - хляб. Гладът се примирява с хляба. Тия обикновените разсъждения не ви интересуват. Вас ви интересуват красивите неща. Вие искате някой човек да е облечен хубаво, с хубава дреха. Една скромна дреха, която може да ви топли, не ви интересува. Зимно време, когато е студено, на тия красивите дрехи ще видите тяхната слабост. Хубава е дрехата, но започваш да трепериш под нея. Лятно време е хубава цветистата дреха. Зимно време е хубава топлата дреха, която задържа топлината.

Всичките тия думи могат да ви послужат. Те са елементите на вашия успех, но трябва да поставите всяка дума на нейното място. По друг начин как може да систематизирате тия думи?

Сега пращат войника на бойното поле. Той носи своята пушка и среща на неприятеля. Неприятелят не го вижда, но мери и стреля. Върши една работа. Оставете сега морала, дали стрелянето е право или криво. Кое е право и кое е криво, то са наши понятия. Вие всички казвате, че вървите по правия път. Покажете ми един човек, който върви по правия път. Все като

върви, ще кривне някъде. Няма същество, което да върви по правия път. Всички поддържате, че вървите по правия път. Какво разбирате под думата „прав път“? Безпрепятствен път, да бъде гладък, че като стъпите да ви е меко на крака, да е павиран пътя. Източните народи като отиват на Запад, дето улиците са хубаво павирани, само като ходят по улиците можеш да познаеш дали е от Запад или от Изток. Тези, които са от Запад, кракът им върви ниско, не вдигат крака си и не тропат. Понеже улиците на източните народи не са така павирани, научени са да си вдигат крака високо и като върви на Запад по същия начин хлопа. Мислят, че може да си ударят крака. Аз правя заключението: Когато някой много говори, той е от Изтока, много говори, много хлопа. Когато малко говори, той е от Запада - павирани са улиците. Човек, като му се уредят работите малко говори. Като не са му уредени работите, много говори. Разправя, че жена има, деца има, дрехи нямал. Ще разправя за нищо и никакво. Срещне един, разправя, че е гладувал. Дойде втори и на него разправя, че е гладувал. Кое е най-хубавото да им каже? 10 души ви разправят, че са гладували. Какво ще им отговорите? Кой е най-умният отговор? Какъв отговор може да им дадете? Може да му кажете: „Аз ви облажавам, че сте гладували, много хубаво нещо е, няма нещо по-хубаво от гладуването. В глада ще изпиташ най-хубавите чувства. Ако не си гладувал няма да имаш този опит. Вие сте кандидати за най-хубавите блага в света“. Казвате: „Защо да гладувам?“ Хубаво, от тебе зависи да гладуваши. Казва: „Защо да гладувам?“ Защо гладуваши то е твой въпрос, не гладувай. Вие минавате покрай някоя улица и питате себе си: „Защо трябва да минаваш през тази улица?“ Питайте себе си защо трябва да минаваш през тази улица. Казваш: „Мене ми дотегна“. Щом ти дотегна една улица, мини по друга. - „Не мога“. Щом минаваш по нея има причини. Някаква фурна има наблизко, минаваш, поглеждаш фурната. Или някоя бакалница има, минаваш поглеждаш, нямаш пари да си купиш плодове, а само ги поглеждаш. Казваш на себе си: „Така е когато човек няма пари, ще гледа и ще се мъчи“. Какво трябва да прави да се не мъчи? Аз, ако съм, ще уредя въпроса след една година, след две. Как мислите, че ще го уредя? Мъча се за ябълки,

ще посадя една ябълка и няма да се мъча. Мъча се за сливи, ще насадя 2-3 дървета и няма да се мъча. Или за череши се мъча, ще посадя череши. Казвате: „Кой ще ги чака?“

Колко думи бяхте употребили -132. Значи, на гости сте викали думите. Най-много сте викали думата „живот“. От него се оплаквате, пък него викате. Много право сте постъпили. Защо се сърдите на живота понякога път? Аз подозирам, че вие не се сърдите на живота, но много близко го държите на себе си и понеже някой път като не е добре облечен, казвате: „Моят живот не е облечен, не е нахранен“ - Вземате храна. Постоянно роптаете. Казвате: „Как тъй животът да страда у мене?“ Че вие сте първият човек, който трябва да уреди вашия живот. Кои са елементите, които уреждат живота? -Светлината, топлината, въздуха, водата, храната, почивката. Едно бедно дете, което баща му и майка му всякъде го подтикват не му върви. Един ден това дете тръгнало подир един кон, на който имало един конник. Детето върви подир коня, конникът се обръща и го гледа защо върви подире му. По едно време конят се уплашил, паднал конникът от коня, изкълчил крака си. Детето идва да му помага. Конникът разбира защо това дете идвало подире му. Като го гледало най-първо казва: „Дотегна ли да вървиш подире ми? С мене можеш ли да ходиш?“ Детето разбира, че той ще падне от коня и в дадения случай то е, което може да му помогне. От този ден неговите работи се оправят. То като помогнало на конника и конникът му услужил. Понякога път не е лошо човек да тръгне подир коня. Какво означава коня? Конят е символ на ума. Значи като тръгнеш по пътеката на ума тогава той ще ти допринесе нещо. Като вървиш подире му той ще ти услужи. Вие понякога път искате да си помогнете във вашия ум. Чакайте конника на вашия ум да падне, че тогава ще се уреди работата. Казвам: При сегашния век, който е толкова обективен, който е само живот на фактите. Да допуснем кое е най-голямото недоволство, което имате, кое не ви достига? Светлина ли не ви достига, въздух, храна, вода, какво ви липсва на вас? Тези работи правят хората недоволни. Има и други работи разбира се.

Ако ви попитат: „Какво бихте желали да бъдете в света?“. Между златото и среброто какво бихте избрали? Какво бихте

желали да бъдете? Ако си злато -ще бъдеш затворен, ценен ще бъдеш, но ще бъдеш затворен в някоя каса, заключен с ключ. Ще дойде онзи, ревнивият, ще отвори касата, ще ви погледне и пак ще ви затвори. Питам: В туй затворено състояние, ако имате едно съзнание на човек, ще бъдете ли доволен? Много добре са наредени парите в касата. Направена е с преградки -правоъгълни, квадрати, касетки, в които парите са положени. Да допуснем друго изяснение. Влезете в една стая, оставени са 10 вида плодове, оставен е хляб и вода вътре, и вие сте затворен вътре. С какво ще започнете най-първо? От кое ще започнете първо? 10 вида плодове имате, хляб и вода. С кое ще започнете? То е неизвестно. Имате 10 вида плодове, хляб и вода, всичко 12. Значи имате числото 12. С кой плод ще започнете? Естествено, някой от тези плодове ще ви привлече повече. Туй, което обичаш, то привлича. Кое то обичаш ще те привлече. Туй, което ти обичаш и което те обича ви привлича. Предметите, които са по-далечни, не се привличат. Обичта е закон на близост. Но тия близките неща, които се обичат, с тях става правилна обмяна. Всякога, колкото обмяната е по-правилна, обичта е по-силна. Колкото обмяната е по-неправилна, обичта е по-слаба. След като изядете една слива, какво ще ви даде, какво ще добиете от сливата? Аз задавам въпроса: Защо обичате сливата? Как ще ми докажете научно защо обичате сливата, на какво се обосновава любовта ви към сливата? Да кажем, че тя има син цвят, вие я обичате понеже този син цвят ви е необходим и затова сте започнали със сливата. Какъв е цвета на житото? - Жълт. Една пшеница в България казват червенка, една казват бяло жито, или пък да кажем, че вие имате жито - жълтия цвят. Може би имате и сливи с жълт цвят. Всичките храни са свързани с човешкия организъм. Някои храни са свързани с мозъка, някои храни са свързани с дробовите и някои със стомаха. От каквато нужда има организма, такава храна си търси. И в животните е пак същия закон. Понеже на животните е потребно малко умствена енергия, малко я търсят. Те търсят храна, която носи сила на организма. Понякоя път не е безразлично, трябва да избираме разнообразна храна, да подхранва мозъка, да избираме храна да подхранва дробовите. Да избираме храна да подхранва стомаха,

мускулната система. Съвременните учени хора ядат безразборно. Който е гладен яде храната и не знае тази храна, която възприема дали ще подкрепи ума му или сърцето му, или волята му. Всичко става безразборно. След като се наяде, пак е недоволен. Казва: „Липсва ми нещо“. На сегашните хора им трябва голяма култура. Сега имаме една култура с голяма несигурност. Всичката култура седи на една паяжина, всички уповават на парите. Здравият войник уповава на оръжието. Има 150 патрона, като ги изхвърли какво ще прави? Като ги изстреля где му е силата? Или друг има 150 наполеона, това са куршуми. Изхвърлиш ги и като употребиш 150 наполеона оставаш без пари. Значи останал си войник без патрони, какво ще правиш? Имаш пушка, през която стреляш куршумите, развали се пушката ти, какво ще правиш тогава?

В света трябва да дойдем до ония оръжия, които не се развалят. Такова оръжие е човешкия ум, човешкото сърце и човешката воля. Човешкото сърце е много съвършена машина. По-съвършена машина от човешкото сърце няма. 120 години тази малка машина изхвърля 300 милиона тона кръв. Имате цяло езеро. Една малка машинка е това. Та казвам: Вие понякоя път седите и казвате, че сърцето тупа. Туй сърце като тупа говори. Вие не сте изучавали езика на сърцето. Взема се изобщо 72 удара в минута, децата имат 140, а старите имат 63. При децата имате 140, сборът е равен на 5. При старите имате 63, сборът е равен на 9. Средното е 72, сбора пак е равен на 9. Казвате: „Това не е важно“. Ти ядеш хляба, мислиш, че не е важно. Вършиш някаква работа, която мислиш, че е важна. Според мене най-важната работа, която хората вършат е с устата си. Тя е най-важната работа. Целия ден отваряш и затваряш устата си, три пъти на ден седнеш. Не само ти, но и всички хора изучават музика. Яденето е музика в природата. Имате една арфа от 32 струни. Като седнете започват музикантите. Най-първо тон дават. Тия малките, хапчици са един репертоар, който като турите, превръщат се от езика, той е капелмайсторът. Сега всичките тия работи вас ви се виждат безполезни. Да кажем вземете един писател, колко хиляди хора го знаят. Някой историк писал някаква история или вие напишете една история, колко хора ще четат вашата история? Може би

1000, 2, 3, 4, 5 хиляди души, но другите хора не се интересуват от вашата история. Казвате: „Голям историк, знаменит, голяма личност“. Целият свят не го знае. Всичко има 2 милиарда хора, но те не се интересуват. Или някой е поет. Колко души знаят, че Байрон е поет или че Пушкин е поет? Колко българи знаят за Пушкина? Кое е най-силното в поезията? Римуването най-първо, после поетът трябва да систематизира думите, той ги спогажда, римува ги, примирява ги, изглажда се, облагородява себе си, то е една работа. Ако един поет не може да примирява думите, тогава кажете ми сега. Римувайте ми сега 4-5 думи от тези. Ако кажете: „Живот, който е чист и красив.“ Най-първо, тия двете състояния какви са? Чистотата е вътрешно състояние, красотата е външно. Едното подразбира външни условия, другото - вътрешни възможности. Чистотата е вътрешен процес. Щом се наруши чистотата идат болестите. Всички болести произтичат от нечистота. Всички неудобства отвън в живота излизат от човека, който не е красив. Някой човек не е красив в постъпките, с този не се отнася добре, с онзи не се отнася, опълчват се хората против него. А чистотата е вътрешен процес. Та казвам ви: Вие самите затваряте пътя си. Всичките хора не мислят. Ти седиш, искаш да живееш добре. Дойде ти идеята за Бога казваш: „Кой знае къде е“. Най-първо хората нямат едно правилно отношение за Бога, не знаят как да мислят. Да допуснем, че какво ви трябва

Фиг. 1

на вас някой да ви обяснява какво е Господ. Какво ще обясни философа както е Господ - $[(2+1)^2]^{10}$ - Какво разбирате сега? Какъв процес е това? Да допуснем, че това е едно статично положение. Това количествен ли е, или органически процес?

Но това показва, че имате едно разумно същество. Само едно разумно същество може да напише тази формула. Някой може да напише така, (Фиг. 1) казва: „Нещо тайно е“. Няма никаква тайна тук. То е един процес неорганизиран в света. Всички хора страдат от неорганизирания процес на своите чувства. Те се разгневят и мислят, че всичко в света не върви. Ти желаеш нещо. Твоето желание трябва да е точно определено. Ти си недоволен, трябва

да знаеш защо си недоволен. Ти си заръчал на един обушар обуца, платил си му и той ти направил тесни обуца. Стискат те обуцата. Като ги носиш ще ти стане неприятно. Той трябва да направи обуцата така, с такава линия, че като ги туриш на краката, не кракът да разтяга обуцата, а да не усещаш никакво стягане. Обушарят казва: „Те ще се разтегнат“. Майстор е онзи обушар, че разните части на крака да имат еднакво допиране и обуцата да не стягат крака ми, кракът да е свободен. Когато обуцата на едно място стискат повече, а на друго място - по-слабо, този обушар не е майстор. Та в дадения случай от вас зависи. Вие казвате: „Обуцата ще се разтегнат.“ Право е и това, ще му кажете на обушаря да поправи обуцата и няма да му вярвате, че ще се оправи тази работа. Няма да се оправи, как ще се оправи. Ще се намерите в положението на двама светии, които са спорили помежду си. Единият казвал, че боба трябва да се осоли, и винаги пресолявал боба. Другият казвал, че боба съдържа сам сол, и всякога оставал боба неосолен. И така единият винаги пресолявал боба, а другият винаги го оставял безсолен. Сега как ще се поправи работата, та един ден онзи, който варил боба и който не солил, казва: „Безсолен е боба ти“. Другият му казал: „Осоли го ти. Направи го според вкуса си“. На другия ден другият приготвил боба и го пресолил, другият му казал: „Пресолил си го боба“. Казва му: „Налей още вода, от тебе зависи“. Та в първия случай, когато е пресолено яденето, за вас е една възможност, ще се увеличи яденето, да го направите безсолно. Ще налеете вода, ще стане по-обемисто. Когато е безсолно, какво ще придобиете, ако му турите повече солчица. Сега под думата „сол“ ние разбираме, когато нещата са организирани. Солта е едно условие, което съдържа нещата да се не развалят. Солта съдържа онова естествено положение на храните да се не развалят. Запример, един узрял плод, той си има сол. Щом започва плодът да изгубва солта си, започва да гние. Щом вие сте недоволни от живота, вие сте изгубили вашата сол. Щом започвате да се радвате, радостта е посоляване. Скръбта е обезсоляване. Скръбиш, за да се осолиш. Голямата радост - по този закон на земята - щом много се радваш, яденето е пресолено. Трябва да турите повече водича, затуй

скръбта ще дойде, защото в пресоленото има опасност. - [(1)']¹ - Какво разбирате под това? - 123. Този процес равен ли е? Аз не зная математиците, когато турят скоби, какво означават в математиката, какво е понятието им? Единицата не е свободна. В тези скоби ограничена е тази единица. Без скоби единицата означава едно житено зърно. В скобата тази единица е посята. Щом се турят тия знаци, тя вече има отношение, тя не е в хамбара, не е свободна вече, тя е един процес. Тази единица ще се измени, ще стане на две. Две ще се измени, ще стане на три. Като се махнат тия скоби, тези ограничения ще се махнат ще се яви вътрешния процес. Единицата на какво ще се превърне? Имате едно семенце в почвата посято. Ако във вас дойде една мисъл, ако можете да анализирате, да направите един вътрешен разбор на всички мъчнотии, които ще опитате в живота си, то са все задачи. От един по-висш свят ви дадат една мъчнотия. Една задача. Вие не искате да разрешите мъчнотията. Казвате: „Защо ни е тази задача?“ В разрешаването вие ще се възползвате от едно благо. Да кажем, някой ден вие се намирате в едно тягостно състояние. Ако започнете да пишете числата от едно и пишете нагоре, ще дойдете до едно число, което хармонира вас и като го напишете, веднага скръбта ви ще изчезне. Така пишете 11, пишете 12, 13, 14 и при числото, при което се смени вашето състояние, с него вие хармонизирате. При всяко число може да пишете плюс или минус, според това дали при това число се сменя вашето състояние или не. Ако безразборно пишете числата, ще дойдете до едно положение, дето това ваше състояние ще се смени. Защото недоволството в човека показва, че му липсва една малка единица. Липсва нещо, от което има съществена нужда. Тази нужда е свързана с един вътрешен подтик и той става недоволен. Пишеш някой път и си недоволен от писмото. Или написал си го и пак си недоволен. Усещаш нещо или четеш някое писмо и ти си недоволен от него. Усещаш, че този приятел не е написал писмото както трябва. Някъде четеш писмото, доволен си, като мед ти пада. Много хубаво писмо е.

Та казвам: Всички като станете сутрин трябва да мислите. Най-първо вие започвате с една мисъл, която не е организирана.

Вие като станете казвате: „Днес безпредметен е животът ми, от мене нищо няма да стане“. Какво подразбирате, че от тебе нищо няма да стане. Какво подразбирате като кажете: „От мене нищо няма да стане“. Но вие употребявате политика. Вие като отидете на гости пък сте срамежлив, викат ви да ядете на трапезата, вие казвате: „Не съм гладен“, пък сте гладен и чакате да ви поканят пак. Ако сте при един българин, българинът е много внимателен, той ще ви покани 5-6 пъти и 10 пъти ще ви покани, казва: „Заповядайте“. У турците няма такъв навик. Той само веднъж ще ви покани, на всичките гости казва: „Буйрум“. Ако чакаш втори път, няма втори път канене, само веднъж ще те покани. Българинът е по-внимателен, той кани 3-4-5 пъти. Казва: „Гладът кани“. Гладният човек не го е срам. Поканил един турчин на гости и казва: „Буйрум“ и гостът разбрал, че 6 блюда има, а 7-то е най-хубаво. Стопанинът искал да каже, че има 6 блюда и няма друго вече. А гостът разбрал друго. Той разбрал, още има, най-хубавото ядене отзад. „Йоха“ значи много хубаво, или че нищо няма. Донесли 6-те блюда и гостът чакал последното, а последното - нямало нищо. Той чакал най-хубавото и после излязло, че накрая нямало нищо. Българинът казва: „Яж от 2, 4, 6-то блюдо, седмото не го очаквай. Който очаква 7-то остава гладен“. Между мозъка и дробовете има отношение, между стомаха и дробовете пак има известно отношение. Човек живее в три свята, които са затворени. Светът на неговата мисъл е затворен. Той не се съобщава с духовния свят, със света на сърцето. Светът на сърцето и той е затворен, и той не се съобщава със стомаха. Ние живеем в три свята, които са изолирани, имат само няколко допирни точки. Разговори или запознанства между чувствата не съществуват. Всеки свят е затворен. Мисълта е студена, мисълта не е топла, тя е студена. Чувствата са топли, а стомахът има сила. Там като влезеш, ще те обърнат 10 пъти, ще те накълцат и от тебе ще направят цяла каша, нищо няма да остане. Като влезеш в света на топлината, там ще турят може би толкова градуса топлина, че ти няма да можеш да издържиш. Като се качиш в ума, ще те изстудят. В ума като се качиш, най-малко ще ти дадат 150 градуса студ. Казва: „Красива е човешката мисъл“. При 150 градуса студ

каква красота може да има? Влезеш в сърцето, ще ти дадат една топлина от 500-600 градуса, каква приятност може да има? Да не са 500, 200 да са. То е както опашката на лисиците, че били 3 метра дълги. И 100 градуса да са, каква приятност може да има. При 42 градуса топлина в човешкия организъм, човек умира. При 100 градуса каква приятност може да има? Значи, онази приятната топлина съдържа тия трептения, които са най-приятни, хармонични. Тя е организирана топлина. Онова, от което ти се нуждаеш тя го доставя. Тя не доставя онова, което човек иска. И с най-ниската температура, пак не доставя човек, което иска. Казвам: Приятна е онази топлина, която доставя онова, което човек желае. Онази топлина, която доставя необходимата храна, която е потребна или за ума, или за сърцето, или за човешкото тяло, тя е нужната топлина.

Да допуснем, че 1 е баща, 2 е майка, 3 е дете. С кого трябва да се запознаете най-първо. Както са поставени тук, работа им е дадена, всички са в динамично положение. Всички имат да вземат, никой няма да дава /втората формула/. Откъде ще започнеш да се запознаеш - с майката или с бащата. Ако речеш да се запознаеш с 2, с жената, опасна работа е. Най-първо ще се запознаеш с бащата, или с детето може да се запознаеш, двете няма да го буташ. После ще започнете с числото 2. И у българите е същото. Сега противоречието къде е? Умът сърце няма, затова търси сърцето. Сърцето ум няма, затова търси ума. Умът и сърцето стомах нямат, затова търсят стомаха. Стомахът пък ум и сърце няма, затова ги търси. Някой път, когато говорите за ума, че умът сърце няма, как ще го разберете? Мислите ли, че ако имаше умът сърце, щеше да мисли по-добре? Той щеше съвсем да загази. Сега вие имате тези въззрения, те са три отделни свята. Каква е функцията на сърцето в организма? Функцията е да изпраща кръвта по цялото тяло. Сърцето ще достави храна на целият организъм. То изпраща храната по всички области по тялото. То се грижи за прехраната на тялото. Това е икономически въпрос. При сегашните условия, щом спре сърцето да работи, спира самата прехрана и всички гладуват. И с човека се свършва. Каква е функцията на мозъка, на ума? /Една сестра направи движение с

главата/. Олга направи едно движение, казва: „Така е, но и другояче може да бъде“. Поклати наляво главата на 1/10 от милиметъра. Аз забелязах движението в косите ѝ стана. Не наблюдавах цялата глава, но няколко косъма се помръднаха. Умът дава разрешение. За да имаме една ясна представа за ума във вселената, ума е който дава простор, широчина на всичко. Умът ни въвежда в безкрайните възможности на живота и казва: „Това е за вас. Това е за мене“. Но хиляди, милиони години трябва докато дойдете, да се ползвате. Някой ще каже: „Какво ме интересува всичката тази вселена. Мен не ме интересува за в бъдеще, но ме интересува, понеже практически аз имам нужда от нещо много малко, мене ме интересува тази широчина“. Сърцето казва: „Каквото искаш“ - свобода, подтик ще ти даде. Умът казва: „Ще ви запозная. Имам една приятелка, сърцето, това, което искате може да ви даде“. Сега вие се намирате в един организиран свят и не разбирате неговата организация. Дадат ви един орган или имате едно пиано. Всеки един от вас може ли да свири на пианото? Като натиснеш с един пръст на клавишите може да свириш. Ти удриш с един пръст по клавишите, но ако дойде един, който е запознат със законите на пианото, учил е 10-15 години, ще направи доста изменения и вие ще слушате една хубава мелодия. Един човек, който е запознат със законите на човешката мисъл, ще изкара нещо хубаво. Който не е запознат не може да изкара. Ще изкара такива недоносчета. Не знае колко тонове са, които си хармонират. Клавишите, както са турени, имате прима, секунда, терца. Бащата е прима, майката е секунда, детето е терца. Музикално изразявам идеята.

Сега за днешния ден каква ви е задачата? Да кажем, че вие всички имате известно разположение, една задача. Имате в ума си нещо, което мисли, имате нещо, което чувства, после имате нещо, което искате да постигнете. Сега трябва да извървите известен път, по който мисълта върви. В мисълта има особени пътища, които се постигат - мислите. В сърцето има особени пътища, по които се постигат чувствата. В стомаха има други пътища, по които се постигат желанията на човека. В рамките на тия пътища нещата стават реални. Ако аз трябва да организирам музиката, ако аз трябва да създам един орган, колко години ще

минат? Много трудна работа е да се създаде един орган или едно пиано, или една цигулка да се създаде, то е трудна работа. Вземеш цигулката, започнеш да свириш, то е по-лесно. Хиляди години са мислили безброй умове в това направление, но не само на земята, но и горе на небето са мислили, за този инструмент са работили хиляди и то гениални умове, докато го създадат. После хиляди умове са работили за да намерят начините как трябва да свириш, как трябва да работиш в музиката. Или искаш да мислиш, то е много сложен въпрос. Трябва да дойдат хиляди умове, да те научат как да мислиш, упътвания да ти дадат. Ние някой път се заблуждаваме и казваме: „Аз мога да мисля“. Не може човек сам да мисли. Ако човек може сам да мисли, кой би мислил. И Бог не е сам. Бог е безкрайно множество, в Бога всички мислят. Не само един да мисли, но когато всички мислят, това разбираме, че е Бог. Когато всички еднакво мислят, то е Бог. Когато всички ние мислим добре, и всички други мислят, тогава сме ний. При човека един мисли, при Бога всички мислят. А ние сме турили обратното, единият Бог пък хората са множество. Сега много хора как ще се примирят помежду си, когато интересите им са различни? Имате на физическото поле турени 10 чувала. Представете си, че имате в един чувал 10-100-200-300 кг. Имате 10 души, на физическото поле, работата става лесна. Като туриш, ще видите, че всеки ще си намери мястото. Дойде един, задигне 10 кила, втори задигне други 10 кила. Започнат да се нареждат съобразно силата. Най-последният, който взима последният товар, на него може да разчитате, той е най-силен. Човекът, който вдига голямата тежест той е най-силен. Човекът, който може да носи най-голямата скръб и страдание, той е най-силен. Понякой път вие не искате да страдате, тогава вие сте слаб човек. Без скръб и без страдание силата на човек не може да се развие. Всички вие искате да бъдете знаменити в света, но за да бъдете знаменити в света, трябва да имате сила. В света, във физическия свят, ако дигате 5 кила, мислите ли че ще бъдете прочут между хората? Ни най-малко няма да бъдете прочут. Ако дигате 100-200 кила, 1000 кила, ако можете да дигнете 1 тон всички ще кажат: „Той дига цял тон с ръцете си“. Всеки ще се интересува какви са мускулите му, които

могат да дигат такава тежест. Да допуснем, че вие имате даден хубав глас в природата, който може да взима 4 октави. Такъв глас няма. В историята на музиката само една италианка, приблизително е пляла, е взимала както в цигулката три октави и половина. И тази певица е взимала три тона повече отколкото цигулката е. Но тия тонове не са вече така ясни. Сегашното ухо на човека едва е свикнало с две октави и половина. Тоновите на третата октава не са така вече ясни и приятни. Щом минавате вече в четвъртата октава, тия високите тонове дразнят. В човешката музика не са развити онези центрове, при които звуковете да стават съдържателни. Звукът не е съдържателен, не е определен. Аз наричам тази музика, 4-те октави, неорганизирана.

Та казвам: Противоречието в учението на религиозните хора и светските хора в какво седи? Религиозните хора са турили всичкото упование на Бога. Искат да накарат Господа навсякъде да работи за тях. Те като деца очакват от баща си да донесе нещо, а те се потриват. Светските хора не турят упованието в Господа, но те имат упование в себе си. Те казват: „Каквото ние направим, това е“. Казвам: И те са прави, но ако оставим ние всичко сами да правим, то е другата крайност. Тогава ще дойдете в една трудна задача и не може да я разрешите. Ще потърсите някой, който знае повече от вас, искате вас да ви върви в света. Сиромашът не трябва да дружи с бедни хора, той трябва да дружи с богати хора и ще стане богат. Онзи, който иска да стане умен, трябва да дружи с умни хора, ако дружи с глупави, нищо няма да научи. Онзи, който иска да стане силен, трябва да дружи със силни хора, те може да ти предадат нещо. Един слаб човек какво ще ти предаде? Следователно и в природата е така. Ти от силния може да вземеш нещо, но на слабия трябва да дадеш нещо. Щом идеш при силния, силният всякога дава, умният всякога дава, добрият всякога дава. Та казвам: Дружете тогава с умните хора. Мислено дружете с добрите хора, дружете със силните хора. Болният да дружи със здрави, не с болни. Ако с болни дружи, още повече болен ще стане. Сега вие когато видите някой човек поучен от вас, заражда се едно чувство защо той да е по-учен. Че и от него има по-учени. Сега, ако съберете всичките учени хора на

земята, съзнанията, които имат от хиляди години, ако съберете всичкото знание на цялото човечество, ако това знание сравните със знанието на един ангел, той ще знае повече отколкото цялото човечество. Най-слабият ангел в небето, знае повече отколкото всичките хора събрани от хиляди години. Един архангел, знае повече от всички ангели, събрани на едно място. И в незнанието има своята приятност. Да знаеш, че има да даваш 50 хиляди лева или да съзнаваш, че имаш да вземаш 50 хиляди лева, но да съзнаваш, че имаш да даваш, да съзнаваш, че днес ще те бесят или да съзнаваш, че днес ще те освободят от затвора все едно ли е? Та казвам: Процесите не са еднакви. Има процеси, които ограничават, има процеси, които освобождават в природата. Те са извън битието процесите, които освобождават. Процесите, които ограничават отпосле се явиха. Най-първо научете се на процесите, които освобождават. Не ограничавайте една мисъл, която ви дойде. Един искал да бъде милионер. Остави тази мисъл, ти я станеш, я не. Един турчин ходил в Цариград и като се върнал искал да зарадва ходжата, и като се върнал пита го ходжата: „Какво ново има в Цариград?“ Казва му: „Пък нищо ново. Новото е това, че решили в Цариград да те правят тебе Шейх-ил-ислям“. То е най-високото положение в Исляма, което може да заеме един човек. Казва му: „Не говори така, ти искаш да ме зарадваш“. Но като го срещнал след 1-2 седмици казва: „Може ли да ми разправиш за онова нещо, я ми кажи какво ми казваше. Разправи ми тази работа как е.“ Той сам знае, че няма да стане, но му е приятно да чуе. Аз се чудя на хората. Че вие имате най-високото положение. Всичките говеда в света биха дали всичкото богатство да имат вашата форма, вашата глава, вашето тяло. Следователно един човек знае повече от всичките говеда. Вие имате много неясно понятие за говедата. Това са разумни същества, само че са ограничени. Знаеш каква амбиция има в животните? И те са разумни, но са ограничени. Тук са свързани в затвор с букаи. Простор нямат. Вчера гледам двама души, вързали ги, карат ги. Ходили да крадат някъде, стражарят ги хванал и ги подкарал. Казвам: В дадения случай кое е важното? - Да съзнаваш, съзнание се изисква сега. Да съзнаваш, че имаш отношения, които трябва

да изпълниш. Дал си една дума, трябва да държиш думата си, онова, което си казал да направиш. Всеки ден трябва да направиш по нещо. Казва: „Това е невъзможно“. Я си представете, че вие се намирате в едно здание, дето това здание е свързано с целия свят и ако знаете къде да бутате, всичко може да имате. Искате да се нахраните, бутнете едно копче, дойде храната. Искате да пиете вода, бутнете едно копче, дойде водата. Искате да имате съобщение отвън. Бутнете друго копче, всичко е наредено. Но представете си, че не знаете къде, как да бутате, вие сте ограничени, имате възможност, но не знаете да ги използвате. Сега всички вие имате възможности, но не знаете как да ги бутате. Бутате нещата дето не трябва, често правите погрешки. Един румънски свещеник пътувал от Гюргево за Букурещ, но си издал главата вън от прозореца и при едно движение паднала калимйавката му. Дръпнал дръжката за спиране на влака, иде началникът и го глобява повече отколкото шапката му струва. Пита го: „Защо спряхте влака?“ - „Шапката ми падна“. Тренът се спира за много важна работа, за една шапка не се спира трена, затова го глобяват. Често и ние за малки работи спираме целия трен. Претърпяваме глоба, глобяват ни. И в природата има един закон, глобяват всеки човек. В природата не се спират процесите. Отишла шапката, благодари, че ти не си паднал, нова шапка ще си купиш, не спирай трена.

Съществува ли друга дума за недоволство? Значи няма специална дума за недоволство. Прибавяте една отрицателна частичка „не“ и тогава получавате думата. Какво разбирате под думата „недоволен“? Че туй, което е очаквал не е дошло на време. Недоволен е, че работата не е свършена добре. В думата „недоволен“ тури след частичката „не“ запетая и ще стане доволен. Или имате думата „немирен“, „немиловит“. Всеки човек в света в себе си иска другите хора да бъдат милостиви към него. И най-силният иска хората да бъдат снизходителни към него. Съществува такова състояние, да каже, „милостив е той“. Значи не употребява милостта. Но не съществува такова състояние, да кажем, да съществува някаква реална немилост в света. Малко

употребената немилост, то е немилостив. Малко употребената милост, ние не я употребяваме изобилно.

Туй, което за всички е възможно, възможно е за едного. Туй, което за едного е възможно, възможно е и за всички.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА, ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

*3 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 10. X. 1941 г. петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.*

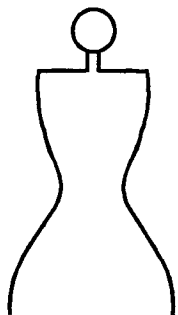
ОСНОВНИЯТ ТОН

Отче наш.

Имате ли зададена тема? - /Нямаме/.

Ако ви се дадат две теми - доброто в света и правдата в света, как бихте ги разрешили? Някой път определяте какво нещо е доброто. Може ли човек да определи, какво нещо е ябълка, докато не е ял? Сега трябва да се пазите от едно статическо положение. Човек от детинство като расте, добива едно статическо положение. Започне да мисли на колко години е. Като върви по пътя мисли, колко път е изходил и колко път му остава да ходи. Питам: Каква философия има в това? Изходил си 500 километра. Защо това число 500 е с две нули? С какъв знак да ги турим? Изходил си 500 километра, с какъв знак са? Или да допуснем имате да плащате един дълг от 1000 лева, трябва да се изплати. Едно пространство от 1000 километра трябва да се изходи. В изхождането на това пространство изхарчвате известна енергия, давате нещо. 1000 километра като изходите и като платите 1000 лева резултатите ще бъдат ли едни и същи? Сега на туй, извървяното пространство, ще турим знака плюс. 500 километра сме извървяли, имаме плюс 500. Имаме да вървим още 500 километра, то е минус 500. Та сега каква е идеята, че тези 500 километра са изходени? Какво е това пространство? Този знак с минус, туй пространство още не е изминато, а плюс означава, че си го изходил. Като изходиш всичките ще имаш 1000 километра плюс. След като си изходил това пространство какво си придобил. От себе си си дал грамадна енергия, добил си известно познание в ума си, но какво можеш да използваш 1000 километра? Някой път можеш да напишеш една книга за това място. Геологът или географът може да опишат мястото и да осведомят хората за

тази местност. В тази местност дето сте я изминали, може да има известни богатства. Значи, ако тази местност, която вие сте изходили е богата, ще напишете нещо. Но щом тази местност, която сте изходили е пустиня, няма какво да се ползвате. Та казвам: В живота си колко километра изхождате всеки ден? Човек, който расте, колко километра изхожда? Какво имате тук? (Фиг. 1) Вие се смеете понеже имате една карикатура, но това е една учена карикатура. Човек, който е изходил дългия път не му се ходи, той се е изморил, трябва да чака дълго време да си почине. Впечатленията, които е добил от този път някой обича да ги разправя, пък някой не обича да ги разправя. Казва:

Фиг. 1

„Изминах от единия до другия край, доста беше лош пътя, каменист“. Другият ще разправя, че пътя бил доста добър. Казвам: По колко път изминавате всеки ден? Човек като расте от детинство, колко път минава? Колко път изхожда едно дете? Колко сантиметра израства първата година? - То е изходен път. Да кажем на годината 5 сантиметра расте, втората година ще бъде 10 сантиметра, на третата -15 сантиметра и още 15 сантиметра - стават 30 сантиметра. Като дойде до 21 година човек е израстнал, това е всичият изходен път и той е останал на един метър и 65 сантиметра. Това е изходения път за една година. Органически е извървял един метър и 65 сантиметра. Ако вземете всеки сантиметър за един километър, значи е извървял 1650 километра за 21 година. До 42-та година на пълната възраст колко е изходил? Той нагоре не върви, изходеният път той започва да го обработва. Човек от 21-та година той е войник, завладява това пространство на 1 метър и половина на височина. Колко широчина има човек? Мерили ли сте вие? Да кажем 45-50 сантиметра. Значи 1500 километра височина и 500 километра широчина. Това е, което е извървял. После той започва да го обработва. При обработването ще тури разни мускули. Природата не спира. От 21-та година нагоре изминатото започва да се обработва, започва да се оформява челото. Запример, на някои хора челото е полегато. От

21-та година, започва челото да се развива, на някои повече на някои по-малко, докато човек завърши живота си на земята, все става някаква промяна в неговия свят или в главата му, или в гърдите му. Някой път гърдите на човека се изменят, рамената му

Фиг. 2

добиват такъв характер (Фиг. 2). Има едно съотношение. Тук е станало преобразуване на рамената, докато рамената станат почти хоризонтални. Когато устата се е създавала, оста на земята е била хоризонтална. Казвате: „Откъде тия данни?“ Оста на земята не е била така, както днес. А пък когато носът

се е създавал, тя е била перпендикулярна. Как ще докажете това? Защото устата не можеше да се създаде при една перпендикулярна ос на земята, но само при една хоризонтална. Ако имате един художник, който е гениален, как доказвате, в какво седи неговата гениалност или вие мислите, че той е станал гениален, имал много добри условия. Всички гениални хора са станали гениални при много лоши условия. Всички лениви хора са станали лениви при много добри условия. Леността е създадена при много добри условия, гениалността - в много лоши условия. Вие сега размествате нещата и мислите, че леността е създадена при най-лошите условия, а гениалността при най-добрите. Лошите условия имат един неорганизиран свят, имат богата почва. Богати условия и всичко това, трябва да го организирате. Един отличен глас ви е дала природата, създава едно много хубаво гърло, после създава и способности в ума ви. Зависи как ще обработите гласа си, за да станете отличен певец. Ако се занимавате ще станете отличен певец, ако не се занимавате ще станете обикновен певец.

Сега в какво седи обикновената сила на човека и необикновената? В какво седи доброто на човека, не вие какво разбирате, не какво хората разбират под думата „добро“, не вашето мнение. Вие много добре разбирате, но хората какво разбират под думата „добро“? Защото, когато описваме доброто, ние описваме нашето добро, описваме и чуждото добро. Когато

описваме природата описваме това, което е. Не описваме това, което виждаме. Вие имате едно понятие, мислите, че като виждате нещата, знаете ги. Ние се заблуждаваме. Ако аз съм на едно кино и хората на екрана, които виждам да мислят, те мислят ли както те мислят? Тъй е турено на екрана и както е направена картината. Казвате: „Аз ги виждам“. Но туй, което виждате, вярно ли е? Казвате: „Видях го“ или казвате: „Видях на картината, че става сражение, разрушение на много работи“. И твърдите, че сте видели това на екрана. Но това, което вие сте видели на екрана вярно ли е? Вярно е, че сте го видели, но туй, което си видял всъщност вярно ли е? Или ти казваш: „Аз го зная“. Знаеш, но това знание вярно ли е? Което е представено на екрана ти го виждаш и ти разправяш това, което си видял. Ти разправяш за киното, как са разпънали Христа. Някой път по Коледа и по Великден дават за Христа разни картини, но това, което се представя на картината вярно ли е? Вярно ли е, че са разпънали Христа, повторили са нещо от миналото? Но откъде сегашните хора знаят как са разпънали Христа тогава? Има картини, които са оставени. Във вашето детинство нали имате фотографии, когато сте били на 5 години, после на 21 година, после на 30 години, доста фотографии имате. Когато са разпънали Христа има доста фотографии, цял

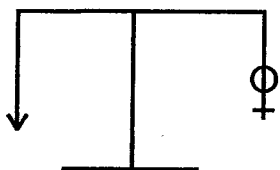

Фиг. 3

филм има и всичко това може да го произведете. Ако хората дълго време мислят, веднага ще произведат в ума си това кино. Филм има и ще видят как един /е/ разпънат. Сега какво разбирате под думата „разпъване на Христа“? Турили го на едно дърво, заковали ръцете и краката, туй е външната страна. Но в това разпъване на дървото, какво се подразбира? Този човек, който е дошъл с едно добро намерение, да покаже на хората пътя, те вземат, че го разпъват. Защо го разпъват, защо на дърво го разпъват, а не на друго нещо? Този кръст, който означава положителните числа, на туй го разпънаха, на кръста го разпънаха. Само че, рамената на този кръст са турили така (Фиг. 3). Христа разпънаха на онова дърво, от което Ева яде плодовете. То е дървото за познание доброто и злото. Този кръст то е човекът. Рамената са по-близо до главата. Като разпънаха Христа, само главата остана свободна

да мисли. Ръцете и краката са заковани, това е една аналогия сега. Значи имате вече една картина. Разпъването на Христа има причини, но причините за разпъването са на друго място. Те го разпъват от един по-висш свят, не от по-долен свят. Войниците отиват да се бият на бойното поле, но кои са подбудителните причини? Онези, които отварят войната не са войниците, те изпълняват заповеди. Значи разпъването на Христа иде от друг свят. Отгоре заповядаха да го разпъват, но сега понякоя път вие сами разпъвате себе си. И като разпъвате себе си, как става това? Вие сами като се разпъвате как става? Кои са подбудителните причини за вашето разпъване? Знанието, което имате може да го придадете. Останеш без пари, пари да дадеш /за/ знанието. Да кажем свършил си музика, дойдеш, но няма кому да свириш. Всичко знаеш по музика, гамите разбираш, тоновете вярно взимаш, но кому ще свириш, какво ще направиш с музиката? Аз, ако съм музикант ще стана много добър земеделец, ще посея 10 декара земя и ще ходя всяка сутрин да свиря на нивата, тя ще даде десетократно повече плод, отколкото ако не свиря. Няма да чакам да свиря на хората, ще свиря на нивата. Като посадя на нивата плодни дървета, всяка сутрин ще ходя да им свиря, те ще дадат повече. Тъй щото музикантите като свирят на дърветата, раждат повече, по-хубави, по-изящни, по-красиви стават плодовете, те ще имат по-голяма цена. Та всички трябва да пеете. Да кажем вие сте завършили по музика, няма кому да пеете, имате лошо настроение. Свири му, пей му на това лошото настроение. Ти си вече земеделец, ще свириш на житото, ще свириш на ябълките, за да родят по-хубави плодове, ще имаш едно разположение в себе си. Вие седите и казвате: „Да имам един хубав апартамент“. Ще свириш за апартамента и той ще дойде. Ти след като си свирил на твоите дървета, раждат повече плод. От плода, който ще дадат за 10-20 години тия дървета, ти ще събереш материал да съградиш едно хубаво здание. Този свят, в който вие живеете, колко милиона години са минали, докато житото се е създало в тази форма, в която вие го намирате. То не е изпръкнало изведнъж да стане. Туй тяло, което имате колко милиона години взело докато се създаде? Милиони години взело да мислят за /него/ безброй същества и то учени, докато го

създадат. Вие се ползвате от него, някой път го гледате, не ви се харесва. Вие може да подобрите вашия апартамент. Рамената не ви харесват, може да ги подобрите. Щом зданието не го харесвате

Фиг. 4

може да го преустроите. Защо да не може да преустроите вашето рамо? Може да го преустроите, но трябва да знаете как. Човек като започне да отстъпва в живота, все прави отстъпления, но трябва да знае как. Представете си, че имате везни. (Фиг.4) Докато двете блюда са уравновесени имате еднаква тежест. Лостът на везните е хоризонтален, но щом турите малко повече тежест на едното рамо, то се дигне нагоре. Ако едната страна е по-тежка, тя седи надолу и по това се съди в коя страна има повече. Страната, която е по-лека е подигната. Какво показва? Че има по-малко. Страната, която е снишена, има повече. Вие в живота казвате тъй: „Той много се е надигнал“. Придобил ли е нещо като се е дигнал? Казвате: „Дигнал се е в живота“. Той е изгубил щом се е дигнал нагоре. Често във вашите схващания вие имате обратни разбирания. Казвате, че се надигнал нагоре, пък разбирате, че е спечелил нещо. Ако везната се е дигнала нагоре, тя е изгубила. Или пък, ако натоварите тези двете блюда много, тогава този лост ще се огъне. Ако тежестите започват да стават много големи, този лост започва да се огъва, показва че тежестите са по-големи отколкото трябва. Онези хора с огънатите рамена ги считаме, че са много натоварени, голям товар носят. Ред поколения са се намирали с големи тежести, затова се е огънал лостът. Правата линия, която се образува от двете ръце, когато се обтегнат настрани, това са везни. Тия хора, на които рамената са широки отгоре показват, че са в нормално състояние. Казваш: „Рамената са се огънали“. Те са се огънали, защото мисълта ти е тежка, чувствата ти са тежки и постъпките ти са тежки. Казвам: Какво трябва да стане? Като премахнеш тия тежести рамената ще добият своята форма. Пружината ще добие това хоризонтално положение. Сега трябва да намерите начин как да се освободите от тежестта. За да се освободите от леда какво ви трябва? -Огън. За да се освободите от силния човек

какво ви трябва? -Сила. Като станете по-силен от него, веднага ще се освободите. Понеже злото в света е един голям борец, който всякога се явява да ни изпитва колко сме силни. Дотогава докато човек се бори със злото и то го поваля, не е силен. Като дойде един ден да се изправи и злото да не може да го победи, като се бори с него, той е станал доста силен. Казваш на злото: „Каква работа имаш с мен?“ Злото щом се занимава с тебе търси пехливани. Като те види, казва: „Я да се поборим“. Някой път не се церемони. Като бяхме сега на Черния връх, там двама българи се бориha, понеже българинът е импулсивен, обича да се бори, и там веднага се яви пехливанинът. Имаше един войник, който видял един от нашите приятели и казва: „Исках да се поборя с него, но гледам ръцете му като ме хванат, като с клещи“. Мъчно е да се бориш с човек, който като те хване с ръцете, като клещи са. Той го наблюдавал, искал да се бори, но опитал, че ръцете му са силни. Всеки един човек в живота като те срещне ще те прецени по ръцете, дали силата му е доста голяма и ако е голяма, няма да може да се справи. Как ще се справите със злото? Злото има ръце силни като клещи. Като те хване не те пуща. Да ви дам един метод, как да се борите със злото. Ще бъдете пластичен. Мускулите ви да бъдат така пластични, че като ви хване злото, като ви стисне, изведнъж да се сплеснете и да се изхлузите. Като дипломат да си изхлузите ръцете, та като ви хване този пехливанин, вие да може да се изхлузите. Има мрени риби, толкова гладки, като ги хванеш с ръка се изплъзват. Рибата като мръдне по някакъв начин изхлузи се из ръцете ти, освободи се.

Понякой път вие казвате, че някой човек трябва да бъде смирен. Има смирение в статическо положение. Казва: „Да се преклониш“. Ще се преклониш, как няма да се преклониш. Разправяше ми един господин, който пътувал из планината, казва: „Гледам отгоре се открила канара, търкаля се, няма накъде да бягам. Скрих се под една друга канара. Като се сложих под нея, онази дойде до канарата и прескочи над главата ми“. Той разправя, че при другата канара се е смирил, за да мине над главата му, иначе ще го смаже. Та казвам: В живота човек не трябва да седи в статическо положение, да гледа какво ще стане. Съобразителност трябва. Какво ще ти струва да се наведеш, да

се сгушиш при големия камък, че като мине канарата над твоята глава да отскочи и да отиде надолу по пътя си. Сега всеки един от вас трябва да знае за какво е дошъл на земята. Когато едно дете тръгва за училището, нито знае къде е училището. Тръгва от дома си за да отиде в училището. Когато пък излиза от училището отива си в къщи. Като ходи от къщи в училището и от училището в къщи, то ту влиза в училището, ту излиза, но в това влизане и излизане, то е начин за добиване на знание. Ако не знае от къщи как да излезе и в училището как да влезе, то не може да добие знанието. Най-първо трябва да се научи да влиза в училището. Щом влезе в стаята какво трябва да прави, право ли седи? Там има чиновове, то ще избере едно място и ще вземе една поза. Учителят има катедра и то няма да седне с гърба си към него, но ще обърне лицето си и ще чака. Дойде учителят пък и той знае върху какво да говори. Учениците пък имат книжка, имат перца и ще вземат забележки. Учителят най-първо занимава децата и им казва: „Вижте това колелце“. Казва: „В туй колело, всичкото в него върви. Нулата съдържа всичките числа в себе си. Всичкото в нея е“. Туй, което казва, че е нищо, то е едно яйце и от това яйце всичко излиза: пиленце излиза, риба излиза, дърво излиза, какво ли не излиза. Всичко в света от него излиза. Някой път ангелите срещаш в едно житено зърно, той се е скрил. Или някой път може да се срещне в едно камъче или в някой кристал. Онзи, който не разбира той се смее на малките работи, а онзи който разбира, той опитва нещата. Умният човек като намери една малка клечка с главичка, чуди се и казва: „Кой ли си е играл с тази клечка?“, а онзи, който разбира, като намери тази дървена клечка, на върха ѝ има известна енергия скрита, при известни условия може да даде много добри резултати. Зимно време, когато всички треперят, като драсне той тази клечка, запали огъня, всички стават вече разположени. Защо тогава вие някой път сте неразположени? В студеното време, вие нямате пари, то е зимно време. Или нямате дрехи, то е зимно време. Нямате обувца, зимно време е. Гладен сте, зимно време е. При всеки недоимък е зима. Тогава през зимата къде ще търсиш? Отвън не може да намериш произведения, но ще ги намериш в складовете някъде. Някъде, в някой склад ще намериш тази главичка турена. Когато са ви

изстинали ръцете какво правите? Какво правят децата когато им изстинат ръцете? - Трийт ги. Някой път вие се намерите в трудно положение, понеже не можете да решите някой въпрос. Потрийте ръцете си, духнете три пъти, ще се свърши работата. Някой път се опарите. Някой път когато ви боли ръката, в духането се произвежда течение, едно изстудяване. Друг път като ви е изстинала ръката и духате стопляте ръката си. Когато не духаш дъхът е топъл, когато духаш е студен. Някой път и в изгарянето на вашите мисли, постоянно духате. Понякой път и духането е на място. Когато палиш огън духаш. Най-хубавото духане е когато леко духаш, леко да излиза. Когато някой път вие се възбудите, много духате. Възбудили сте се и сте готови да биете, тогава започни леко да духаш на ръцете си, ще се укротите. Отвори устата си и духай леко, от устата ти ще излиза глас. Това е най-хубавото пеене. Казвате: „Кои са най-практичните работи?“ Много навици имате, които сега сте изгубили. Много навици има, при които ние харчим излишна енергия. Ти не може да разрешиш някой въпрос. И ти като не можеш да разрешиш, чешеш се. Ти като се чешеш, ще загазиш съвсем. Във времето, когато змията се е явила, се е чесала отзад. Но понеже лицето ѝ е свързано хоризонтално с нейния гръбначен стълб, тя се е бутала и това я е карало да мисли. В животните мисълта е свързана с опашките им отзад. Животното трябва да мърда опашката си, за да възбуди задната част на мозъка. Ти като искаш да мислиш тури ръката си на челото. Така повече ще възбудиш мисълта си, отколкото ако буташ главата си отзад като се почешеш. Учителите понякой път много добре разбират това. Като излезе някой ученик, побутне се отзад. Учителят знае, че той вече не разбира. Учителят му каже: „Седни си“, тури му двойка. Онзи, който като излезе не се бута, той вече разбира. Учителят му каже: „Реша тази задача“ и той я решава. Та по навик ние си бутаме главата отзад. Не е лошо да се буташ, но може да си буташ главата не на място. Или някой път искате някоя работа и той си извади кърпата, и си трие устата или който има мустаци, започва да си гладя мустаците. Тази работа е животинска, те са опити на животните. Мъжът като бута мустаците си, то са рога. То е било във времето на говедата.

Всички трябва право да мислите. Имаш мъчнотия в себе си, едно неразположение. Намерете произхода на неразположението. Да допуснем, че си ял само едно блюдо и малко хляб. Сега дават 400 грама хляб. Ял си 1000 грама, а сега има само 400 грама. Седиш и си недоволен. Като си ял 1000 грама какво си придобил? 400 грама сега като ядете, се изисква само едно нещо. При 1000 грама сте яли скоро, за 10-15 минути, а сега при 400 грама ще дъвчете повече и ще ви вземе 25 минути. Като дъвчете хляба повече, повече ще излезе. Сега обедът ви ще бъде по-дълъг. Когато имахте много ядене за 5-10 минути свършвахте обед, а сега 20-25 минути ще дъвчете и от този хляб ще изкарате нужната хранителност. Всяка мисъл, която дойде в ума ви, трябва вие да се запознаете с нея, да опитате силата, която съдържа. Вие например, говорите за доброто, но опитвали сте думата „добро“? Защо не направите този опит? Някой път сте много неразположен и започнете да мислите: „Добро, добро, добро, добро.“ Мислете веднъж, два, три, 10 пъти „добро“. Казвате: „Че толкова глупав човек ли съм?“ Ти като се тревожиш си още по-глупав. Ти се тревожиш и казваш: „Аз това ще направя, аз този ще набия.“ Че той е по-силен. Ако е за бой, той тебе ще те набие. Ти си смешен човек, нищо не можеш да направиш. Ти мисли: „Добро, добро, добро, добро“, докато изчезне това състояние, да добиеш едно равновесие. Тази дума вече в тебе придобива вътрешен смисъл. Нали сте били в асансьори? Като се качиш там, трябва да знаеш къде да бутнеш. Ако бутнеш друго копче ще слезеш надолу. Ти имаш някаква идея, искаш да слезеш надолу, трябва да бутнеш нея. Някой път искаш да слизаш пък буташ друга идея, друго копче и ти се качваш нагоре. В дадения случай мисълта ти трябва да бъде съгласна с посоката, която се движиш. Трябва да знаеш къде да буташ. Често виждам някои хора, когато се уплаши, хваща главата си отгоре, от двете страни. Глупавият човек като хваща главата си така, той трябва да плюе на краката си и да удвои бягането. Защото той като хване главата си отзад, там е мястото на страха и като бутне мястото на страха, уплаши се повече и бяга. Когато човек се уплаши не трябва да бутне задната част на главата си, а трябва да се хване отпред на челото,

отстрани. Умния човек така се хваща. Онзи, който се хваща отзад, той се готви да бяга, а онзи, който се хваща отпред за челото, иска да разреши въпроса правилно. Ако ти си в областта на страха, на слабия човек, бягай, не ти трябва никаква философия. С мечката не искай да се разговаряш, да й казваш какво иска или че няма право, или че има право. Трябва да плюеш на краката си и да бъдеш далеч от мечката. Ако искаш да седиш, да се разправяш, тя ще дойде и ще ти каже: „Слабият трябва да бяга“. Какво е бягането? Ти като нямаш сила да се бориш имаш сила да бягаш. Ако аз се движа бързо, дойде една мечка при мене, аз може да я прескоча, отпред, отгоре. Някой път идеш, има големи паяци, които са лоши. Пък има една оса като дойде, започне да се върти около този паяк наоколо, върти се да го шашардиса. Като се върти около него, той се наплаши и тя го жилне някъде. Осата като дойде не отива изведнъж да се бори, но се върти, силно бърмчи, бърмчи, уплаши се паякът от това бърмчене и тя го жилне някъде. Въпросът се свършва.

Сега един цигулар като вземе цигулката, трябва да знае правилно къде да си тури пръстите. Всеки пръст да тури точно на мястото. Да знае мястото на всяка позиция. Да знае мястото на всеки тон, че нито една десета от милиметъра да не мърда. Същото е и когато свири на пианото. И при художниците е същия закон. Ти трябва да знаеш как да натиснеш. Един художник като работи, трябва да бъде много деликатен, да знае как да размесва боите и да знае как да натиска с четката, не е така лесна работа. Той трябва да знае правилно да полага боите.

Всичко това, което съм начертал на дъската, за колко бихте го продали? Ако един учител ви даде една задача: „За какво може да ти послужи числото 2?“ Веднага ще реша задачата. Числото 2 ще впрегне краката си на работа. Числото 4 ще впрегне и ръцете си на работа. Това е разрешението на квадрата. Щом е квадрат - работа на ръцете и на краката. Казвам: Това, ако е четириъгълник. Ами, ако е петоъгълник ще впрегне и главата, ако е шестоъгълник ще впрегне и очите. Ако е седмоъгълник ще впрегне и носът. Ако е осмоъгълник ще впрегне и ушите. В геометрията триъгълникът какво показва? Триъгълникът показва, че ще станеш. Ти си вече

изправен като войник. Триъгълникът означава един събуден човек, който се е събудил и е на работа. Тогава казва учителят: „Турете в действие числото 2, турете в действие числото 3.“ Числото 3 в движение е триъгълникът. Тук имате опорна точка. Имате една мъчнотия, опорна точка е тя. Тази точка трябва да знаеш в каква посока да тръгнеш. Имате числото 2. Имате две страни отдето да тръгнеш. Да кажем имате правата $AB - A \text{-----} B$. Имате две възможности. Може да тръгнете или от A към B или от B към A . В един квадрат от какво положение ще тръгнете? В квадрата имате повече възможности, а в един куб имате още повече възможности. В едноизмерното пространство, двуизмерното, триизмерното и четириизмерното условията се подобряват. Подобренieto на условията зависи от пространството, което придобиваш. Ако не разбираш законите на едноизмерното пространство, ако не знаеш силата на една точка. Силата на една точка е да образува една права линия. Една права линия от безброй точки. Тия безброй точки може да те упътят да образуваш една плоскост, а пък самата плоскост ще ти даде посока или възможност да влезеш в триизмерното пространство. Значи, от центъра вие ще влезете в закона, защото правата линия е закон на правдата. Плоскостта показва правото да се добие правата линия. Плоскостта може да се завладее чрез закон. Щом завладеете плоскостта тогава може да влезете в третото измерение. Имате перпендикуляр. Един перпендикуляр в една плоскост показва друга посока в пространството. Перпендикулярът е друг един свят, по-обширен, отколкото плоскостта. Следователно, това са законите на съзнанието. От чисто психологическо гледище казваме: „Повдигна се съзнанието“. Ти можеш от съзнанието на една точка да влезеш в съзнанието на правата линия или в съзнанието на плоскостта. Или искаш да влезеш в двуизмерното пространство, перпендикулярът ще ти покаже посоката. Ако искаш да намериш плоскостта, от правата линия трябва да тръгнеш перпендикулярно. В правата линия щом дигате перпендикуляр имате плоскост. В плоскостта щом дигате перпендикуляр имате куб. В съзнанието същия закон е. Вие ще знаете как да се избавите от известна мъчнотия. Известни мъчнотии се разрешават в точката, в известен

център. Известни мъчнотии се разрешават в правата линия. Известни мъчнотии се разрешават в областта на плоскостта, а други мъчнотии се разрешават в триизмерното пространство. Казвам: В съзнанието си трябва да разбирате законите на едноизмерното, двуизмерното, триизмерното, четириизмерното пространство. Трябва да разбираш, иначе не можеш да се примириш с един човек. В тебе е силно развито чувството стяжение, искаш всякога да забогатяваш. Ти с това чувство ще си създадеш хиляди мъчнотии. Банкер си, на този дадеш, на онзи дадеш, после даваш ги под съд, осъдиш ги. Всичките тия хора след време ще те намразят и със своята мисъл ще те безпокоят известно време. Ти може да осъдиш един човек, но и той ще те съди. Като си иде в стаята и започне да те съди, и знае как да изпрати лошите си мисли, че ти цяла нощ няма да можеш да спиш. По радиото ти изпраща лоши мисли и ти казва: „Ти си изедник, ти си несправедлив човек, ти си лош човек, от тебе нищо няма да стане“. Ти ще се разрушиш и ти трябва да се бориш. Та казвам: Човек най-първо трябва да се справи със своята алчност, не да се откаже. Аз ето какво разбирам да се откаже. Човек трябва да се откаже от идеята да пренесе едно езеро от едно място на друго и да стане море. Радвай се на това езеро и ходи при него. И ще пренесеш това езеро да стане твое и да се радваш. Ти ще изгубиш живота си. Предпочитай всеки ден да ходиш при езерото, да е на мястото си, отколкото да мислиш да направиш канал, та да стане твое езерото. Остави нещата на мястото и ти ходи при тях. Не искам знанието да дойде при тебе, ти ходи при знанието. Не искам силата да дойде при тебе, ти ходи при силата. Не искам слънцето да дойде при тебе, ти ходи при слънцето. Ако някой от вас би поискал слънцето да му дойде на гости, може ли слънцето да му дойде на гости? То е абсолютно невъзможно. То и на земята не може да дойде, и земята не може да го приеме. Земята няма такава амбиция. Значи нашето слънце може на гости да иде при някое голямо слънце. Малкото при голямото може да иде, но голямото при малкото не може да дойде. Вие всички желаете голямото нещо да дойде при вас. То е погрешна идея. Сега и вие имате стремежи. Зад стремежа седи,

когато малкото се стреми към голямото. Всякога ние трябва да се стремим към вечното, то е прогреса на един човек, не вечното да дойде при нас. Казва Писанието: „Живеем и се движим в Бога“. Ония блага, които са ви дадени, вие ги използвайте. След като се наяде човек какво трябва да прави? Болният като се наяде какво трябва да прави? Свещеникът като се наяде да иде на църква, учителят като се наяде да иде на училище. Ученикът като се наяде да отиде в училището да слуша. Работникът като се наяде да иде да работи, кой каквато работа има, като се наяде да иде да я върши. Щом се наядеш вече нищо не те оправдава, ако не работиш. Докато си гладен може да седиш на едно място, но щом се наядеш трябва да идеш да изпълниш работата. Ние сме задължени да извършим в живота работата, която ни е дадена. Казва: „Искам да ям“. Щом се наядеш, трябва да свършиш нещо. Ако ти се наядеш и не вършиш нищо, ти си отговорен. Или дишаш - пак същия закон е; слушаш - пак същия закон е; гледаш - пак същия закон е; мислиш - пак същия закон е. Щом мислиш трябва да свършиш някаква работа. Чувствуваш и нищо не вършиш, седиш, чакаш да дойде някой отнякъде, дано Господ да ти помогне. Че ти си в областта на заблудението, оттам дето нищо не иде. В мисълта е Господ, в чувствата е Господ, в светлината е Господ, в яденето е Господ. След като си ял, Господ казва: Хайде на работа. След като дишаш, Господ казва: Хайде на работа. След като слушаш, Господ казва: Хайде на работа. Ние сега схващаме статически. Казваме: „Да дойде някой отнякъде“. Че то е дошло вече. Аз ви казвам. Вие искате големите работи. Бог ви обича в малките работи, но вие не сте го оценили. Мислите ли, че ако учителят ви даде малки задачи и вие не сте ги разрешили, той ще ви даде по-сложни? Никога. Вие искате невъзможни работи. Всяка задача трябва да бъде разрешена. Имаш два крака, какво трябва да ги правиш? Легнеш вечерно време, ще хванеш големия пръст, ще го побуташ. Ще започнеш от големия пръст, от палеца. После втория пръст, третия, четвъртия, петия, ще ги измиеш хубаво, ще ги побуташ. После ще побуташ петите на краката си. Това е, ако искаш да бъдеш здрав. Аз ви казвам: Човек, който иска да бъде здрав трябва да си мие краката, да попира пръстите

си. Някои от вас не сте здрави понеже не си миете краката и не си бутате пръстите. Вие трябва да бъдете в едно нормално отношение със земята. Ако силите, които са във вашия организъм, не са в общение със земята и със слънцето, вие не може да бъдете здрави. Краката са проводници, очите са проводници, ушите са проводници, устата е проводник, сърцето е проводник, умът е проводник. Всичките проводници трябва да ги знаете. Първото нещо направете един опит. Цяла една седмица, по закона на обичта да си измивате краката съзнателно, като че вършите една услуга на някой ваш приятел, когото обичате. Как майката обича да мие краката на децата си. Измиването на краката е най-важен въпрос в света. Измиването на ръцете също. Ние постоянно си мием ръцете. Вие като си миете ръцете с вода, но съвсем е друго миенето, така не се мие. Ще имате един хубав леген, един чист леген, само за миене. Ще туриш ръцете си, ще ги наквасиш, ще започнеш полека внимателно и ще измиеш палеца на едната ръка, после палеца на другата ръка, после показалеца, средния пръст. Вие ще кажете: „Че къде ще иде тая работа?“ Човек трябва да влезе във връзка с ония сили, които са свързани с тялото. И като си измиваш ръцете ще влезеш във връзка с ония сили в пространството. Тия пръсти са свързани с ония сили в пространството и ти несъзнателно влизаш в правилно отношение с природата. Като се миете отгоре, избърсвате се с кърпата, то е недовършена работа.

Гледам, някой се подписал и написал едно Т, три линейки и една чертичка отгоре. Така не се пише. Или е турена някаква линейка само. Че това е стенография, много е бързал този човек. Напиши хубаво буквата. Гледам колко писма има, на които буквите са изопачени. И така, както изопачавате буквите, след 1000 години, съвсем друга азбука ще имате. Пишете буквите тъй както са. Считайте, че всеки ден носи известно благо. Вие пеете една песен. Започва песента от „до“. Трябва да разбирате защо започвате от „до“. Песента е на място, понеже отивате на нивата да сеете. Когато орете и пеете „до“, не е на място. Който отива да оре да започне от „ре“. Който отива да сее, да започне от „до“. Който отива да плевти да започне от „ми“. Който отива да жъне,

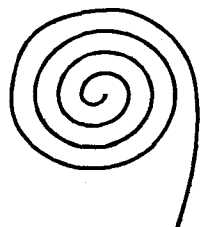
трябва да започне от „фа“. Всяко нещо има свой смисъл. Всяко нещо има една буква. Какво означава буквата „м“? Какво означава знака „м“? „М“-то означава да даваш повече и да вземаш по-малко. „М“-то означава да преминеш всичките противоречия в живота. Който разбира закона на „м“-то, може да промени противоречията. „Милост“ започва с „м“. Сега трябва приложение. Кога вземате вярно един тон „до“? Онези от вас, които искат да станат певци най-първо нека ядат сладки ябълки и хубаво да ги дъвчат. Тази ябълка дава хубаво разположение на гласа. Тонът „до“ хубаво се взема. Това е за онези, които са родени за певци, а не за онези, които не са родени. Я сега както сте всички вземете тона „до“. /Всички вземете тона „до“./ Днес барометърът се дига, тоновете са сухи, тъй щото някои трептения липсват. Има музикално време. Време, когато тоновете са верни. Но при влажното време тоновете не са верни и при сухото време не са верни. Има едно нормално време, когато барометърът е верен. Днес леко не могат да се вземат тоновете, размирно е времето. Мекота трябва в тоновете. Според мене, „до“ е „доброто“. Доброто е основния тон на материалния живот. Ако знаеш тона на доброто, тогава всичко иде. Доброто е основния тон „до“ на физическия живот. Когато пееш „до“, ако го вземеш вярно, веднага погледнеш нивите, усещаш, че ти е приятно. Щом пееш и не чувствуваш тази приятност, тонът не е „до“. Като вземеш „до“ в материалния свят, тогава всичко в природата да ти бъде приятно, всички последващи тонове са свързани. Дават се украска, украшенията в природата се изявяват. То е основния тон в една къща. Вратата, през която можете да влезете и да излезете е основният тон. Ако не знаеш да отваряш и да затваряш тази врата, ти нямаш отношение към къщата. Ако пробиеш някоя дупка от друго място да влизаш, то не е хармония, то е дисхармония в природата. Когато влизаш във входа на къщата през вратата, то е основния тон. Ти влизаш и излизаш, този основен тон има две положения: Влизане и излизане. Като влизаш, ти с влизането принасяш нещо, а като излизаш, ти занасяш нещо от себе си. Всякога когато станеш сутрин, какво трябва да направиш. Ти никак не си спал. Цялата нощ не си спал. Какво трябва да бъде положението? Под думата „спане“ разбирам

една правилна обмяна на един свят с друг. Защото в спането човек от физическия свят влиза в друг свят, по-висок от физическия свят и във физическото тяло на човека става пречистване. В спането съзнанието на човека излиза от тялото за да си почине. Понеже съзнанието вътре в тялото е едно бреме. Целия ден твоето съзнание кара тялото насам-натам. Трябва да излезеш вечерно време и да оставиш тялото да си почине. Като си почине ще се върнеш, и пак си добре дошъл. Спането е да дадеш малка почивка на тялото. Понякоя път човек трябва да прекъсне, да остави тялото си да почине. Ние се смущаваме. Ти изискваш от тялото повече, отколкото може да направи в дадения случай. Да допуснем, че сега вие имате неразположение. Попейте си, защо да не си послужите с музиката. Някой път усещате, че сте груб. Употребете терцата или малката, или голямата терца. Вземете една терца, „до“ - „ми“, например. Или вземете „ми“ - „сол“, или вземете трета терца, „сол“ - „си“.

Сега да изпеем една песен за доброто. /Учителят пее: „Доброто е сила в живота. То постига всичко, що е отредено. С него побеждава човек всички мъчнотии, които може да посрещне в живота. Без него нищо не се придобива“. Всички пеем: „Доброто е сила в живота“./ Или може да пеете така: „Доброто прави живота красив, доброто е красота в живота. Те ходят ръка за ръка“. Сега когато някой път се говори за музиката, тя не изключва материалните неща, материалните неща са неорганизирани. Целият материален свят трябва да се преобрази. Това състояние на материята, в което сега се намирате, трябва да се преобрази, да се преорганизира. Да стане материята по-подвижна, по-достъпна. Сега е много упорита, не се поддава. Като влезе една идея, ти не може да я помръднеш, залости се на едно място. Като, че ли е последен резултат, пък то не е така.

Или вие пишете, имате един почерк. Кой е най-хубавия почерк? За сега най-хубавия почерк е малко елипсовиден. За сега в този живот елипсовидния почерк е най-красив, малко закръглен почерк. Даже в природата нещата не се движат в кръг. Орбитите са елипсовидни, кои са причините? В природата няма затворен кръг, то е само наше схващане. Затворения кръг ние само така го

виждаме, перспективно. То е един спирал (Фиг. 5), който се разширява, а ние затваряме кръга. Трябва да схванете новите течения. Старото в нас е, което ни е създало всичките страдания.

Фиг. 5

Всичките страдания се дължат на стария живот. Ние страдаме за минали работи. Новото, което иде трябва да схванем, да му намерим място. Старото не си е заминало, съществува. Там дето сме, остава, продължава нашият стар живот, той не е изчезнал. Но ние отиваме към една посока в природата, дето живеят същества по-разумни, следователно трябва да влезем в хармония с тях. Да хармонизираме старото с новото. Двете да ги хармонизираме.

Старият не трябва да намери противоречие в младия, нито пък младият да намери противоречие, че е остарял, но да намери допирни, хармонични точки между първия живот, детинския живот и стария живот. Старият /и/ детинския живот образува цял кръг, затворен кръг. Най-първо човек започва с правата линия. Правата линия започва да се огъва, огъва и затваря кръга. Като живее, постепенно започва да се огъва правата линия и се образува

Фиг. 6

кръг. Разтварянето кръга е детинския живот, а затварянето кръга, това е стария живот, но то е един и същ живот. В затварянето на кръга, ти придобиваш друго знание за живота, а при отворения кръг - друго знание. Единият живот

е потребен, и другият живот е потребен. Тогава вече имаме един кръг. Това са възможности на живота (Фиг.6). Този кръг е завършения живот, стария живот. Тия, двата живота показват живота, който за в бъдеще ще приемем. Като премахнем тази ципица наоколо, този кръг ще остане. Тия двата диаметра показват две възможности, два принципа в човека. Единият диаметър показва принципа на сърцето, другият - принципа на ума. Единият диаметър показва принципа на духа, другият - принципа на душата. Това е двойствеността в света. Радиусите,

това са техните деца. Всичките радиуси са безбройните деца, които съществуват вътре в кръга, това са ред аналогии. Човек трябва да се просвети, за да влезе в онази разумност на природата, понеже нейното съзнание е всякога будно и тя иска да ни заведе в правия път. Ние сме в противоречие с нея. Ние много работи искаме, които не са най-важните. Всяко нещо в природата трябва да дойде на време, нито да пресрочиш, нито да закъснееш. Едно желание преждевременно е вредно, но и като закъснее е вредно. Точно на време да дойде. Всякога трябва да бъдем готови за онези блага, които тя е създала и да ги приемем точно на време. Ако ги приемем навреме ще се ползуваме. Тя е приготвила това, което човек не подозира. Повече, отколкото дори човек си е мислил. И ние с безразборните си желания се лишаваме от същественото в живота. От безразборните пожелания потъмнява ума ни, после потъмняват чувствата ни. Явява се дисхармония в постъпките и ние влизаме в една вътрешна борба със себе си. Обезсърчавате се и казвате: „Това не може, онова не може“. Най-после престанете да работите.

Сега всеки един от вас ще извади две неща: Ще търсите светлина за ума и топлина за сърцето. Нормалната топлина за сърцето не губете и нормалната светлина за ума не губете.

Тогава ще ви дам за през цялата година следното да казвате: „Благодарим ти, Господи, за хубавия ум, който си ми дал, за доброто сърце и за хубавото тяло“. Има за какво да благодарите.

**САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!**

XXI година.

*4 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 17. X. 1941 г. петък, 5 ч. сутринта
София - Изгрев.*

ОСНОВНИ ОТНОШЕНИЯ

*Добрата молитва.
„Махар Бену Аба.“*

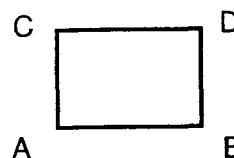
Направихме упражнението за дишането.

Да не бързате. Вие бързате някъде. Показва, че нямате сила. Ако слизаш от един планински връх, ни най-малко слизането не показва сила. Нагоре, ако се качваш и бързаш, тогава има сила. Сега като дишаме, ние нагоре се качваме, по планинския връх.

Когато някой път правите упражнение има хиляди хора, които ви наблюдават, никога не сте сами. Някъде пеете, слушат ви. Като пеете и някой ви слуша, трябва да ви е приятно, че ви слуша. И на него да му е приятно, казва: „Пее хубаво“. Ако като пеете си маха ръката, показва, че тоновете не са верни.

Сега у вас кое е същественото? На кое може да разчитате? На какво вие вярвате най-много, най-много на какво разчитате в себе си? Когато заека бяга на какво разчита? На краката си разчита. Когато човек работи на какво разчита? На ръцете си. Когато гледа, на очите си разчита, когато слуша - на ушите си, когато яде - на устата си. Сега вие на какво разчитате? Три разчитания може да има. Когато си във физическия свят, гладен си, искаш да ядеш, ще разчиташ на какво, на устата си. На ръцете си ще разчиташ при яденето. Искаш да говориш с някого. Искаш да се сприятелиш с някого, на какво ще разчиташ? Ще разчиташ на устата си, ще разчиташ на ръцете си, ще разчиташ на очите си. Цялата съвременна култура е влязла в една инертна област. Наричаме една неуредена област. Представете си един финансист, един богаташ, който разполага с милиони. Разбъркат му се работите, пропадне човека. С милиарди е разполагал 20-30 години. След 20-30 години толкова се объркат работите, че изгуби

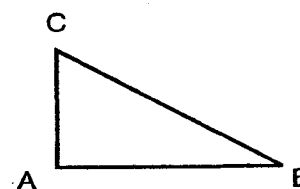
цялото си богатство. Как ще разберете, на какво се дължи това? Има много причини. Външните възможности са се изменили и вътрешните възможности са се изменили. Той не е разбирал какво означават условията и не е разбирал какво означават възможностите. Често вие плащате повече отколкото трябва. Вие имате желания, естествени са. Кой са вашите естествени желания? Има естествени, има и неестествени желания. Когато ти харчиш от майката, неестествени са желанията. Когато харчиш от изобилието, са естествени. Харчиш от недоимъка, от майката, неестествени са.

Фиг. 1

Всякога, когато човек има желание да харчи от основния капитал, който е вложен то е неестествено. Основният капитал е животът. Когато харчиш от основния капитал, винаги ще осиромашееш, ще

обеднее ума ти, ще обеднее сърцето ти, ще обеднее тялото. И най-после ти ще ликвидираш с фирмата. Туй, което хората наричат смърт, то е ликвидиране на фирмата, понеже капитал нямат, стока нямат. Сега вие мислите, че онова, което съществува в природата, онова, което съществува в живота няма никаква връзка. Имате линията АВ и CD. (Фиг. 1). Вървим по определен план. Отиваме в една област, дето сами трябва да направим определения, измерения от друга една опитност. Как се е образувал този квадрат? То е едно естествено положение. Перпендикуляра показва движението, което става в природата. Естествените неща нищо не може да ги спре. Или имате отношение между две разумни същества - А и В. Геометрически имате А—В. Между две същества тази права линия е път на съобщение. Туй, което вие наричате правота в света.

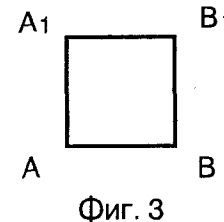

Фиг. 2

Правотата е естественото положение между две същества, които искат да имат отношение. Вие не може да имате обич един към друг, ако нямате една права линия. Една права линия показва, че тия двата центъра, двете сили се приближават. Имат стремеж. Когато имат стремеж, ето какво е положението (Фиг. 2).

Следователно този стремеж в точката С се изразява. Тези двете същества се познават. Единият от единия връх и другият от другия връх ще се срещнат. Сега зависи от С. Във С може да останат, пък може и да продължат пътя си. Сега, по този начин изяснявам ония противоречия, които съществуват в умствения живот. И душевния живот има много противоречия. Някой път вие сте възбудени, недоволни сте. Не си доволен, искаш да знаеш тази работа как е станала. Искаш да свършиш училището без да учиш. Способен си по някой предмет, някой професор те обича, но да допуснем, че някой от професорите те е нарочил, не си поплъва човекът. По един от най-мъчните предмети нарочил те е, дебне те. Сега вие мислите върху неговото поведение какво ще бъде към вас. Как трябва да се оправите с този професор. Щом като влезете при него ще си свие веждите. Няма да ви каже: „Какво искаш, защо си дошъл?“ Вие сега чувствувате в себе си, че той не постъпва както трябва. Това е един ваш възглед. Човекът си постъпва както той си знае, а вие считате, че той не постъпва както трябва спрямо вас. Може да обясня това положение. Представете си, че вашия професор е един кредитор, който ви е кредитирал. Един студент изплаща дълга си, носи една сума от 10-15 хиляди лева. На професора казва: „Заповядайте.“ Професорът има интерес, посреща го радостно. Вие отивате, но не носите нищо. Вие отивате да си отложите падежа. Той като ви види, че искате да си отложите падежа, става му неприятно и казва: „Какво искаш?“ - „Искам да си отменя полицата“. Като се отмени полицата, увеличават се лихвите. Вие искате да знаете защо той е неразположен? По единствената причина, че вие навреме като отивате не носите сумата. Ако носите сумата и вас ще ви посрещне добре, и към вас ще бъде така внимателен, както и към другия. Някои професори са по-чувствителни. Като изкарат някой студент на дъската, знаят че ще плати. Като знае, че няма да плати, още като го погледне, свие си веждите. Ще каже: „Аз не зная“. Незнанието е неплащане. Някой път спорят, се. Някой път, аз съм виждал ученикът излиза, професорът го изпитва, иска да го обърка. Казва: „Не си написал право“. Ученикът казва: „Право е“. - „Ама уверен ли си? Ето тук си сбъркал“. - „Не е погрешка, вие

криво сте схванали“. Ако той е професор и ученика, и двамата имат една мярка, ще се мери, ще си види кой е прав. Единият казва, че е 50 сантиметра, другият казва, че е 40 сантиметра. Ще вземат мярката ще премерят и ще видят кой е прав. Като премерят ще видят кой е на правата страна. Казвам: Вие във вашето разсъждение имате понятия, че съдите професора. Значи вие сте станали по-голям професор от него. Това дразни професорът. Всякога това дразни професора. Всякога учителят се дразни, когато ученикът излезе на дъската и мисли, че знае повече от него. Някой излезе скромно, професорът казва: „Мен ми е приятно“. /Учителят показва квадрата/. (Фиг. 3) Тия хора разбират ли се? Кое с кого е в хармония? Коя страна с коя си хармонира? АВ в хармония ли е с А₁В₁, защото пресичане има? Препятствие е направено. С кого е в хармония? Вие искате да дойдете в хармония. За да бъдете в хармония какво трябва да направите? Казвате за някого: „Той е затворен човек“. За да накарате един богат човек, за да влезе в положението на бедните по един естествен път, какво трябва да направите? Ще ви приведа един пример. Представете си, че това е една плоскост, която показва текуща вода. Имате и замръзнала вода тук. Водата минава покрай нея. За да накарате този лед да дойде в съгласие с разтопената вода, какво трябва да стане? - Да се стопи. Щом се стопи ще дойде в равновесие. Той ще стане хоризонтален, както другата вода. Но работата е как да се стопи? Да допуснем вие разглеждате отношението, спорите с един учен човек. Единият изхожда от положението на твърдото вещество, другият изхожда от положението на течните вещества. Те са крайно противоположни. За да дойдете до едно разбиране, трябва да знаете, кой от какво положение изхожда. Щом той изхожда от течното положение, а той от твърдото положение на веществото, тогава тази материя трябва да се втвърди. Ако искате А₁В₁ да дойде в хармония с АВ, непременно трябва да стане течен ледът. Трябва да стане промяна във вашия ум или във вашето сърце. Този закон е верен. Когато двама души спорят, трябва да стане

смяна на мислите в ума ви и трябва да стане смяна в чувствата ви. Една смяна в силите на мозъка. Постоянно трябва да става смяна. Природата всякога ни обича. В какво седи вечната любов? Във вечното даване. Що е любов? Туй, което вечно дава, то е любов. Що е живот? Животът е резултат на вечното даване на любовта. Животът сам по себе си е резултат. Някой иска да знае, какво нещо е животът? То е един резултат на силите, извън самия живот. Да кажем имате една ябълка. На какво е тя резултат? Понякой път вие се спъвате с резултатите. Казвате: „Той няма обич“. То е един резултат. Казвате: „Трябва да има нещо против мен“. То е един резултат. Той е неразположен, понеже има да му даваш, не си му платил. Плати му, веднага ще бъде разположен. Или в училището някой професор или учител няма добро разположение, или добро мнение към ученика, но и ученикът не е разположен към него. Щом ученикът се измени и има добро разположение към учителя, и учителят веднага е доволен. Всякога недоволството в живота произтича от някакъв недоимък, от някакво вътрешно противоречие. Умният човек винаги премахва противоречието. Сега да допуснем, ако в това твърдото вещество, за да се измени, изисква се известна топлина, с която водата да превърнете в течено състояние. То е един доста дълъг процес. Когато говорим за твърдите тела, разбираме тялото, когато говорим за течното състояние, разбираме сърцето. Когато говорим за въздухообразно състояние, разбираме човешкия ум. Тогава прекарваме диагонал, който пресича квадрата, образуват се два триъгълника. Като прекарате двата диагонала, колко триъгълника се образуват? Четири триъгълника.

В обществото как се създават отношенията между хората? Постепенно. Имаш възможност да измениш този перпендикуляр в наклон или може да вървиш по наклон. Казвам: По този начин вие трябва да премахнете противоречията, които съществуват във вашия ум. Някой път съществуват някои противоречия, които са в човешката душа и те трябва да се премахнат. Някои противоречия съществуват в пространството, в природата на човека. Когато дойдем да разберем нашия умствен живот, трябва да подобрим света, за да се премахнат противоречията. Някой

път ти не може да се справиш със себе си. Не може да се справиш със себе си, понеже мислиш, че тази задача не може да се реши. Няма задача в света, която не може да се реши. Ако се спъваш, кой разрешава въпросите? Очите. Ако гледаш хубаво, няма да се спъваш, но ако криво разбираш, кой разрешава въпросите? Ушите. Слушал си криво, криво си разбрал. Ако е до вкуса на хората, кой разрешава въпросът? Нямах оценка за хората, не си ги вкусил. Някой път хората за да ги познаеш, трябва да ги вкусиш. Предполагате, че някой човек е добър. Казваш: „Ти си недоволен човек“. Че как знаеш, че е недоволен? Да допуснем, че вие сте в едно болезнено състояние, простудили сте се, какво трябва да правите? На какво се дължи простудата? Загубил си топлина. Следователно, за да поправиш погрешката, трябва да внесеш изгубеното количество топлина в тялото.

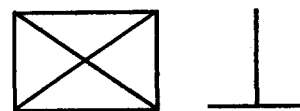
Та в дадения четириъгълник, единия триъгълник, който имаш, то е една четвърт право, то е твое право. Щом влезеш в едно общество на квадрата, имаш една четвърт. Този триъгълник показва вече отношението. От този център трябва да изхождаш във всяка посока. Друг изучава друг триъгълник, в друга посока трябва да се движи. За да проучиш тази област ти трябва да се върнеш пак към центъра. Представете си, че в този четириъгълник, горната част представя изток, долната - запад, дясната страна - юг, а лявата - север. Ако ти си на северния полюс или на южния полюс, изтокът и западът накъде ще бъдат? Следователно, где са условията по-добри? На северния и южния полюс имате доста вода събрана в твърдо състояние. То е капитал, но този капитал трябва да се превърне. Образова се известно течение, слизате, обикаляте по земята. Най-благоприятните условия се намират на екватора, понеже там топлината е най-голяма. На северния полюс е студено. Там студът е най-голям, а на екватора топлината е най-голяма. Следователно става уравновесяване между тия две сили. Сега, где е северния полюс на човека и где е южния полюс? Главата е северния полюс, екваторът е неговия път, а краката са южния полюс. Там дето е стомахът е екваторът. Храносмилането е турено при най-топлото. Най-благоприятните условия имаме за храненето. Дробовете се намират в умерените пояси. Само

мисълта е в студената област. Ако обръщате повече внимание на стомаха, на екватора живеем. Ако обръщаме повече внимание на сърцето, живеем в умерения пояс. Ако обръщаме повече внимание на мисълта - в студения полюс. Следователно, живота ще бъде по-усилен, където човек обръща повече внимание. Сега някой път вие разглеждате хората и казвате: „Ядат и пият“. На екватора е човекът. Някой се труди повече - той е в умерените пояси. Някой в студения пояс е - там умът работи. Всеки един от вас трябва да знае в коя област на живота работи и да вземе подходящи мерки, за да може да се справи. Мислите ли, че всичките хора се намират на едно и също място?

Сега кажете ми, кое вас ви смущава? Кажете ми мъчнотия, която спъва човека? Казвате, че нямате пари. На какво се дължи това? Ако нямате пари, значи отишли сте към северния полюс. Заледила се водата, не текат парите. Тогава трябва да слезете към екватора. Щом сте в бедно състояние, значи условията са такива, ти се качваш към върха. Щом човек се качва към върха, тия естествените условия стават малко по-тежки. Да кажем, вие сте търговец, не искате да се учите. Мислите, като студент, без пари ще останете. Вие в науката ще изхарчите парите, умът разполага с готовото. Някой иска да бъде учен човек. Дълго трябва да е работил търговецът, да е спечелил малко пари и като иде да се учи, да има какво да харчи. Вие искате някой за вас да харчи от своите пари. То е неестествено, то е изключителен метод. Да допуснем сега, че вие от търговец сте станали студент, имате много борчове да плащате. Мислите ли в университета ще бъдете спокоен? Там ви намират и казват: „Една полица имате“. При това положение не можем да бъдем спокойни. Студентът като влезе в университета не трябва да има никъде да дава. Здравословното състояние е това.

На какво е равно квадратурата на кръга? На какво е равно повърхността на един квадрат? Защо трябва да си умножи страната сама на себе си? Какво разбирате под думата „умножение“? На какво трябва да се умножи страната сама на себе си? Като съберете лицата на четирите триъгълника ще получите лицето на квадрата. По резултатите ние съдим за

законите, които са действували. Тук имаме отношение на мислите. Отношението на правата линия е вече видимо, един резултат, на който може да разчитаме. Вие казвате: „Разширил се е“. Какво означава това? Казвате: „Повишил се е“. Повишила се температурата. На този човек мъчнотията е в третото измерение. Казвате: „Много се е разширил“. Причината е в двуизмерния свят. Казвате: „Той е праволинеен“. Той е в едноизмерния свят. Ако е много праволинеен е в едноизмерния свят. Ако много се е разширил е в двуизмерния. Ако много се е повишил, в триизмерния свят е. Тогава, ако кажете: „Тръгнало му напред“, значи той е в праволинейния свят. - „Тръгнало му напред“ - разширил се е вече. - „Тръгнало му напред“ - много се е повишил. При повишението резултатите са в триизмерния свят. Имате едно движение праволинейно в квадрата - разширение, разширение, повишение, а четвъртото измерение какво е? Набъбнало е. (Фиг. 4). Съвременните хора живеят в един свят с

Фиг. 4

големи възможности, но не мислят заради тях. Всичките искат само завършени резултати. Природата ще прекара всяко живо същество през хиляди, хиляди форми за да го научи да работи. Сега казвате, че човек е създаден. Човек докато дойде до тази

форма, знаете ли как Бог го е създал? Той е бил последната животинска форма, която дошла до положението да стане човек, когато Господ е казал: Да направим човека по образ и подобие свое. Човек е последната животинска форма, нямало накъде да се подвижи, дошъл в края, нямало къде в квадрата да се подвижи, станало е повишение, образувал се е един нов перпендикуляр. Човек преставя перпендикулярът на животинското царство. Всичките негови стремежи са в диаметрално противоположна посока на стремежите на животните. Едно животно след като се наяде, легне да си почине. Обаче човек, след като се наяде не се свива, но ще си проточи краката. Животното като седне, събере главата и краката на едно място, човек като се наяде се изправя в една права линия. Докато вие се свивате, вие сте все в

животинското царство. Като дойдете да изправите тази линия, то е човешкото царство. Кривите линии са животински, те не са лоши. Доста магнетизъм са събрали животните. Трябва да бъдем в приятелски отношения с животните понеже има доста магнетизъм. Човек има доста електричество. Ако няма електричество, не може да мисли. Двата елемента са необходими за човешката мисъл. Необходим е магнетизъм, чувството играе важна роля. След това идва правата линия, която е емблем на човешката мисъл. По права линия човек никога не може да върви, ако мисълта в него не работи. Ако проследите човека как върви, ще видите до колко той мисли. Онези хора, на които мисълта не е права, като вървят образуват кривини. Или да допуснем вие имате да плащате някакъв дълг, мислите как да отложите. Вие не разрешавате задачата. Отлагането не е разрешение на задачата, то е спестяване на време за да разрешите задачата. Щом разрешите ще платите, щом не може да разрешите задачата вие отлагате. Вие отлагате един път, два пъти, три пъти, четвърти път, само за да добиете повече време, за да може да се пригответе добре. И това е добре. Сега вие казвате: „Виж, хората много добре се отнасят с него“. Кои са причините? Вие казвате, че всички го посрещат с уважение и почитание. Туй почитание почива на една основа. Този, когото обичат, защо го обичат? Децата обичат ябълката защото съдържа нещо. Децата обичат ореха не за твърдата черупка, но за съдържанието му. Казвате: „То е твърд орех“. Твърд орех е, но в този, твърдия, орех има нещо, което децата обичат. От твърдите неща децата изваждат, не от черупката, но в черупката има нещо затворено. Че е твърда черупката нищо не значи. Като счупят черупката децата изядат ядката и тогава ще видиш, че този орех не е така твърд, както отвън се показва. Казвам: Вие разрешавате някои мъчнотии, но някой път са занимавате с големи работи и някои работи разрешавате двуизмерно. Казва: „Не ми върви“. Стегнат съм, не мога да се разширя. Ти си в двуизмерния свят. Не може да се издигнеш в третото измерение. Не си започнал да го изучаваш, не се интересуваш за ума си. Какво нещо е твоят ум? На ума колкото повече свещи палиш, по-добре. Като влезеш, той мяза на

църква. Колкото пъти влизаш в църквата, все палиш свещи. Но ти в ума си трябва ежеминутно да палиш свещи и тогава като погледнат, намират, че ти си от добрите богомолци. Ти си свещеник в олтаря и той е много разположен към тебе - това е уподобление. Понякой път вие сте неразположени. Какво измерение имате? Неразположението е двуизмерно, то е плоскост. Всякога, когато човек спи иска да е в хоризонтално положение, да му е меко на ребрата, на гръбнака. Щом е малко наклонено или главата му е надолу, или ако не е право не е разположен. Значи чувството е двуизмерно. Спиш в плоскостта. Но цял живот може ли да спиш? Като станеш искаш ли да бъдеш в плоскостта? Щом станеш, ще вземеш перпендикулярно направление от онова, което искаш в съня. Като станеш ще бъдеш в перпендикуляр на съня. Когато искаш да почиваш, няма да седиш прав като кон, но ще вземеш едно хоризонтално положение да си починеш. Умение е да знаеш да си почиваш. Като, че всичката работа е свършена. Като спиш работата е свършена. На какво може да уподобите най-хубавата форма, която може да дадете на съня? Имате една плоскост, която е изгладена, няма препятствие в нея, може да седнете да си почивате. Когато отиваме да спим, да почиваме, когато тази плоскост, в която може да седнеш да си почиваш, трябва да се махнат всичките препятствия. В съня не трябва да има неспокойни мисли. След като седнеш, усещаш че на тази страна не е удобно, на гърба легнеш не е удобно, на корема легнеш не е удобно, тогава човек не може да си почине. На какво се дължи безпокойството? Безпокойството две причини има. Може в главата ти, в мозъка ти да има повече кръв, отколкото трябва. Когато искаш да си починеш ще се качиш в умствения свят, ще загасиш всичките свещи и ще оставиш само една свещ. Там има ключ, ще знаеш да завъртиш ключа. Ще изгасиш всичките лампи и една свещ ще оставиш. Този ключ на едната свещ няма да го буташ, този ключ няма да го гасиш. Като се върнеш, няма да забравиш, но ще започнеш тия ключове да ги отваряш пак и пак да стане осветено. Някой път като се събудите не отваряте ключа, целия ден казвате: „Неразположен съм, мъчно ми е!“ Ще отворите всички ключове. На вашия ум трябва светлина. Недоимъкът на светлина

винаги образува недобро мисловно състояние. След това ще влезете във втория етаж на сърцето, понеже светът в който живеете е студен, малко температурата ще подигнете, нямате достатъчно топлина. След това третото положение. След като станете, ще повишите малко температурата си. Има нещо за ядене ще седнете да свършите най-добрата работа - да закусите хубаво. След като закусите ще си помислите какво трябва да правите. След като се наяде човек, какво трябва да прави? Не докато е гладен какво трябва да прави, но след като закуси какво трябва да прави? След като закусиш, ако си ученик ще станеш да разрешаваш задачите по математика, ако си математик. Ако е по геометрия ще трябва да чертаеш, ако е по география трябва да имаш кълбо, да изучаваш държавите, местностите.

Сега вие понякога път се занимавате с оня свят. Какъв е оня свят, аз много се интересувам. Най-хубавата идея за онзи свят каква е? Българите ето как си представят. Българинът изобщо си представя, че раят е място дето никой не говори, всички са насядали и мълчат. Светът е хубав, светъл, цветя има, треви има. Всички седят на столове и мълчат. Пред тях има наредено каквото са им пратили от този свят. Подаръците за ядене са наредени пред тях и те седят, но не им е позволено да ядат. Чакат когато ще им се позволи да ядат. Насъбрал се толкова много капитал, че не може вече да издържат и тогава иде закона на прераждането. Те идват тука на земята да го изядат. Събраното в оня свят го изядат тук на земята. Турците как си представят оня свят - рая. Турчинът мисли, че в оня свят има планини от пилас, полят с най-хубавото кравешко масло, лъжици има и като идат там, постоянно ядат. Ако живеете в турския рай съвсем ще загазите. По български, ако живеете, ще дойдете на земята и ще станете земеделец. Стремете се всякога да имате по възможност една малка, ясна представа за рая. Имате един малък приятел, който ви обича, той е рай. Като го срещате усещате се разположен, всичкия свят ви стане приятен, вие сте в рая. Когато хората имат хубави, чувствени отношения към вас, вие сте в рая. Когато хората имат хубави мисловни отношения към вас, вие сте в Божествения свят. В Божествения свят сте, разбирам че хората имат хубави отношения

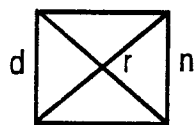
по мисъл и по чувство. Когато искате да влезете в рая, питайте сърцето си. Когато искате да влезете в Божествения свят, питайте ума си. Умът е царството Божие. Раят е сърцето. Царството Божие е умът. Питайте ума си. Позволение ще ви даде сърцето, позволение ще ви даде умът и тогава вие сте в рая, и в царството Божие, но царството Божие е по-голямо от рая. В рая - значи в сърцето си, в царството Божие - значи в ума си. Когато влезете във вас, в разумната воля, тогава едно с Бога сме. Когато си в рая, ти ще бъдеш в хармония с всички живи същества. Щом си в рая ти ще бъдеш в хармония с всичката окръжаваща среда. Щом си в царството Божие ти ще бъдеш в хармония с хората, с всички разумни същества. А пък щом си едно с Бога, ти си в хармония с цялото битие вече. Но това, последното състояние вие не сте опитали, то е най-трудното. Някои го наричат космическо съзнание. Музиката е едно отношение. Всичките хора не пеят еднакво. Подбужденията им не са еднакви. Има подбуждения, които произтичат от сърцето. Те са различни. Има подбуждения, които

Фиг. 5

произтичат от ума, те са други. Има подбуждения, които произтичат от волята, от музикалната воля и пак се различават. Запример, някой път вие вземате известен тон на сърцето, как го чувствувате? Как чувствувате тона „до“? Ако чувствуваш тона горе в главата, в умствения свят, то е 1. Вземаш някой тон, но нито е горе, нито е долу, в центъра. И тогава усещаш пълнота. Като пееш ти се чувствуваш като център, като слънце, че навсякъде отиват лъчи (Фиг. 5). То е най-хубавото пеене. Сега имаме пеене само на ума и на сърцето. Та казвам: Има едно пеене, с което може да помогнете на кръвообращението. Та казвам: има едно пеене, с което може да се помогне на кръвообращението на сърцето. Има друго пеене, което помага на развитието на ума. Пеене, което не помага на развитието на човешката мисъл не е добро. Музиката, която не спомага за облагородяването на чувствата, този човек не е в рая. Извън рая е. Под думата „музика“ разбираме - то е първата степен, да имаме желание да се обърнем с лице към рая. Тогава сме близо до музикалната посока. Не считайте пеенето като отделна

деятелност, то е спомагателна сила. Музиката е спомагателна сила за развиване на човешкото сърце и човешкия ум. Под думата „музика“ разбираме най-добрите условия, при които сърцето може да се прояви и умът може да се прояви. Това е музика, то е хармония. Колкото тия положения се влошават, казваме, че музиката им не е съвършена. Според мене тоновете са скъпоценни камъни, с които се украсява човешкото сърце. Скъпоценните камъни, които съществуват в света, това са музикални тонове. Когато ти произнесеш един тон, даваш му цена. Колкото по-правилно пееш, толкова по-правилна цена даваш. Колкото по-неверно вземаш тона, толкова по-малка цена даваш. Да пееш правилно, да свириш правилно, да разбираш правилно, значи цена даваш. Колкото по-правилно вземаш тоновете, то толкова по-голяма цена даваш, колкото по-неправилно вземаш тоновете, толкова по-малка цена даваш. Всякога един предмет зависи от цената, която ти му даваш. Да допуснем сега, че цялата музика седи от цели ноти. В музиката съществува само един основен тон, то е цялата нота без никаква опашка. Служба съществува на половините ноти, но то е вече поляризиране, два полюса имате. Имате четвъртини, имате осминки, шестнайсетинки, тридесет и вторини, какво представят те? Ако вземете „до“ и „ми“, имате терца, тогава имате един потенциал „ре“. Ако имате един квадрат (Фиг. 6), имате два потенциала, ще имате два перпендикуляра. В терцата имате един перпендикуляр, от „до“ до „ми“, „ре“ е потенциалът. Там дето тонът се пречупва,

Фиг. 6

взема друго направление - терца. Тогава тия квадрати са по-големи или по-малки. Зависи какви са вълните на тоновете. Да кажем, в квадрата имате две пречупвания, два перпендикуляра. Но в това отношение трябва да имате цяла школа, или да имате учител и не само теоретически, но да ви обясни практически да пеете. Аз вземам един тон „до“. „До“ във всичките хора не е верен. Зависи от степента на тяхното развитие. Всичките не вземат тона „до“ вярно. Всякога на тона „до“ му липсват няколко трептения. Ако си концентрирал ума, като пееш „до“, внасяш хубав образ.

Представете си, че вие сте в една пустиня и пеете „до“. Представете си, че има едно /яйце/, което ще го вземете в торбата? Как ще пеете „до“? Най-първо пеете „до“ отпуснато. После пеете „до“, ще се измъти нещо от това яйце, ще излезе нещо. Всякога, за да пеете хубаво, певецът трябва да създаде хубава форма, със съдържание, за да се импулсира. Не си туряйте в ума, че не може да направите нещо. Някой казва: „Това не може тъй, илюзия е“. Оставете илюзиите. Що е илюзия? Аз тълкувам тъй. „Ил“ - значи „зло“, „лю“ - значи „употребено“. Всяко нещо зле употребено е илюзия. Не, че съществува, но зле употребените неща са илюзия. Но ти трябва да ги употребиш разумно, на място да ги употребиш. Имате числото единица. Какво коства един лев? Този лев аз може да го направя в няколко часа да е по-голям от едно, две, три, четири от хиляда. Като туриш три нули след единицата става хиляда. Две може ли да се сравни с едно? Тури на двете нула, стане по-голямо. Но, ако туриш още една нула на единицата става по-голямо. Казвам: На 1000 като прибавим една 0 ще стане 10000. Единицата съдържа условия, колкото и да е малка тази единица, тя може да ви даде подтик. Ако ви даде подтик, на тази енергия, тя може чудни работи да направи. Вие казвате: „Да има човек вяра“. Какво ме ползува вярата? Ако си човек на вярата всякога ще си проправиш път. Човек с вярата, като се зададе, той ви обича. Казвате: „Този човек е, който ми носи това, от което имам нужда.“ Вие сте много голям безверник. Той казва: „Не ми трябва тази стока, няма къде да я пласирам“. Доброто според мен е стока, която навсякъде може да се пласира. Любовта е стока, потребна за всичките. Тя е стока, но много добре дава, носи ти. Любовта е най-потребната вещ в света, без която не може. Вие казвате, че любовта е непотребна вещ. Една идея носите в ума си, но вие може да кажете, любовта е най-интимния приятел, който никога не оставя човека. По-добър приятел от любовта няма. На него при всичките условия може да разчитате. Каквото поискаш от него, никога не отказва. Не трябва да правите погрешка в любовта.

Свирил Паганини на един концерт, казват му: „Може ли да свириш на три струни?“ Дал концерт на три струни. Казват му:

„Ами на две струни може ли да дадеш концерт?“ - Може. Дал концерт и на две струни. - „Ами на една струна може ли да дадеш концерт?“ - Може. - „Ами без струни?“ - И без струни може, но не се явил на концерта. Може да се даде един концерт на една струна, но каква разлика има от един концерт на една струна, да вземаш всичките тонове на струната „сол“ например. Може да свириш, но все таки е по-хубаво да свириш на четиритях струни отколкото на една. Някои искат без струни, то е извън порядъка на нещата. Това няма никаква реалност. Вие сега искате да ви обичат хората. Защо ще ви обичат, кажете ми? Хората ще ви обичат за вашия ум, хората ще ви обичат за вашето сърце, хората ще ви обичат за вашата воля, те ще ви обичат за онова, което съдържате в себе си. Вие сте ценен, че съдържате нещо. Всеки човек носи нещо, което е ценно. Не се обезценявайте да казвате: „В мене няма нищо“. Отгдето намерихте, че няма нищо във вас?

Сега каква е идеята? Защо музикантите прескачат „ре“ и вземат „ми“? Ако от „до“ минавате към „ре“, ние сме в един свят на движение на едноизмерен свят. Ако вземете „до“ - „ре“, урежда се живота между двама души, които са в хармония. Ако вземете „до“ - „ми“, уреждат се отношенията между трима души, семейството е обосновано на терцата, терцата е основата на семейния живот. Двама души се обичат, майката и бащата. „До“ е бащата, „ми“ е майката, „ре“ е детето. То е потенциал първоначално. Щом детето се роди, тогава идва квартата. Хората минават от терцата към квартата. Щом влезете в квартата ще имате два потенциала. Всякога този, който мълчи е по-силен от онзи, който говори. Всякога този, който не се бори съдържа повече сила в себе си от онзи, който се бори. Онзи, който се бори, който мисли, харчи енергия. Ако не мислиш, ако не харчиш от себе си, в даден случай не знаеш как да мълчиш. Да мълчиш, когато има по-способни от тебе да работят или да мълчиш, щом те се уморят, това е разумно. Ще ги наблюдаваш. След като те се уморят, щом те се уморят и не /могат/ повече от това да работят, вземи ти лопатата и започни да работиш. Щом „до“ се умори и „ми“ се умори, ще минете или в нова терца, или в нова кварта. Кои нови потенциали ще имате тогава? Тогава „ми“ ще бъде потенциал.

Имате „ре“ - „фа“. Каква е тази терца, малка или голяма? -Малка. Сега може да обясня. Щом двама души се задомят, зная музикално момче ли ще се роди или момиче. Ако започнат от „до“, непременно ще се роди момиче. Да вземем Адама. Казва: „Направи Бог човека по образ и подобие свое“. Идеалният човек е той. За втория човек казва: „Направи Бог човека от пръст“. Адам беше основния тон „до“, Ева е „ми“. Следователно, втората Ева, която ще дойде, в нея няма да преодоляват желанията, но възвишените мисли ще преодоляват. Съблазънта тогава няма да бъде яденето. Ако е някой войник веднага ще го съблазни сабята. Ако е някой писател, който пише, него сабята няма да го интересува, но той ще вземе перото. Тия хора, които са на бойното поле, сабя им е нужна. А тия хора, които пишат с перо, перото им е нужно. Кое ще произведе по-добър резултат, сабята или перото? Онзи със сабята доста груба работа ще произведе, а с перото работата е по-благородна. Дойде друг, избере да е оратор. Обича да говори. Някой път вие искате да говорите и вие сте прави, но трябва да вземете предвид условията. Ако сте войник трябва ви сабя; ако сте писател трябва ви перо; ако сте оратор трябва да говорите. Туй, което ораторът може да го изкара за един час, поетът за колко време може да го напише? В ораторството е съкратена процедура. Писателят трябва да пише много. Сега аз като говоря, на вас стенографите, колко време ви взема, за да напишете моята реч? Значи аз като говоря един час, на вас това може да ви вземе 5-6-7 часа. Значи, вие като дойде да напишете, продължително време ви взема. Ораторството е съкратена процедура. Ораторът има една опасност, може да направи много погрешки. На поетът по-дълго време взема, но всяко нещо обмисля. Може да зачеркне, да поправи. Ораторът изкаже една дума и не може да я зачеркне. Поетът като напише една книга, може да я зачеркне свободно. Казвам: В ораторството вие не сте свободен. В поезията ти трябва повече време, но си свободен в своите действия. Ораторът употребява по-малко време, но той не разполага с много време. Говорителят е избрал тия условия. Поетът е избрал други условия. Условията на войника, на писателя,

на оратора се различават. Та казвам: В сабята времето е друго, в перото времето е друго, в говоренето времето е друго.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

5 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 24. X. 1941 г. петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.

ПРИЛЕЖАНИЕ

Отче наш.

„Благост“.

Имате ли зададена тема? -/Нямаме/.

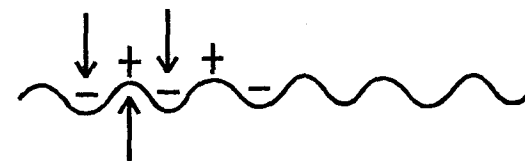
Пишете върху „Прилежанието“. Въобще какво разбирате под думата „прилежание“? С каква дума може да го заменим? Дайте една дума да го определите. Като произнасяте думата „прилежание“, заражда се една идея. Каква е идеята, която се заражда? Какво разбирате под думата „прилежание“ в най-простия

Фиг. 1

смисъл. Когато говорим за правата линия, по какво определяте правата линия? Каква е мярката на правата линия? Казваме, че една линия е крива. Крива е по отношение на правата и е права по отношение на кривата. Кривата по отношение на правата е крива и правата по отношение на кривата е права. С какво ги мерим? В първия случай кривата линия мерим с правата, във втория случай правата линия мерим с кривата, но тия двете с какво се мерят? По какво познавате, че кривата е крива и правата е права? Линията, която се отклонява

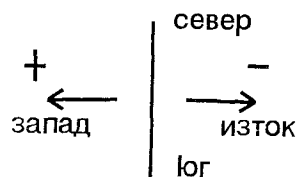
от перпендикуляра е крива (Фиг. 1). Всяка линия, която се слива с перпендикуляра е права. Правата линия се образува между две

Фиг. 2

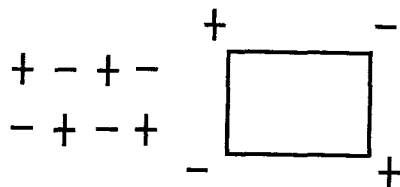
разумни точки, които имат един общ център. Перпендикулярът е мярка на правата линия. Казвате, че линията върви по такъв път, по една крива линия - (Фиг. 2). Издигнатите части са плюс, а понижените са минус. Съединението на положителните и отрицателните сили образува тази линия. Най-първо имате едно

налягане, после - друго налягане. Имате смяна на полюсите. Сега тази идея е тъмна, понеже всякога, когато човек няма опорна точка да се ориентира, идеята не е ясна. Запример, ако нямате

Фиг. 3

четири точки на земята, по какво ще си представите накъде сте? Движете се на изток, имате една идея. Или движете се на запад, или на север, или на юг, идея имате. Представете си, че нямате тия точки, по какво ще се ориентирате? Какво може да бъде вашето положение? Изток - разбира движение, запад - разбира пак движение. Идеята е все същата. Да допуснем, че имате тук изток, тогава движението накъде отива? (Фиг. 3). Движението не върви в тази посока, както са поставени знаците, понеже две положителни сили се отблъскват, и понеже отрицателните сили пак се отблъскват. Движението върви по

Фиг. 4

крива линия. Идеята е поставена така (Фиг. 4): Имате плус-минус, минус-плюс. Това е вече смяна. Когато известна идея е понятна, когато някоя мисъл е понятна, вие има с какво да се ориентирате. Щом мисълта ви не е ясна, няма с какво да се ориентирате. Някоя

мисъл не ви е ясна, понеже няма с какво да се ориентирате.

Ако умножите 2 с 1 какво ще добиете? Пак имате 2. Защо? А, ако съберете 2 с 1 имате 3.

$$2 \times 1 = 2$$

$$2 + 1 = 3$$

В първия случай как ще обясните? Не се увеличават двете. Аз разсъждавам така: И двете е сиромаш. Няма никакъв капитал. Както и да го умножаваме той няма какво да му даде. Или да допуснем обратното, че в дадения случай, едното е сиромаш, а две е богатия. Какво може да даде богатият на бедния? Сиромашът като умножава, богатият какво дава? Богатият си

остава пак толкоз. Но в дадения случай, когато двамата работят, този присъедини своята сила към двете, имате три. В първия случай единство нямате. Единият остава богат, а другият - сиромаш. Във втория случай и двамата работят. Това е обяснение на идеята. Защо двете умножено с единицата остава две, а събрано с единицата става три? Ако умножавате двете с единицата нищо няма да му помогнете, а като събирате при двете едното ще направите нещо. Често във вашия /ум/ се заражда едно състояние - не сте доволен. На какво се дължи вашето неразположение? Станете сутрин, видете времето ясно, разположен сте. Видите го ветровито, облачно, неразположен сте. Питам: На какво се дължи това? В облачното време има повече капитал, дъжд ще дойде. Облачното време вас ви е неприятно, а ясното време ви е приятно. Там няма материал за работа, само светлината ще дойде, топлината ще дойде. Защо предпочитате ясното време пред облачното? Младите винаги предпочитат ясното време, пък старите - облачното време. Затуй старите хора са повече облечени, а младите не са. Обяснете защо старите хора обичат облачното време, а младите ясното време. Аз обяснявам така: Стариат обича облачното време, понеже знае, от своята опитност дъждът като дойде, каквото е посял - жито, ябълки, круши, ще изникнат и плод ще дадат. Стариат е свързан с работа, младият иска ясно време, защото при облачно дъжд ще има, кал ще има. Исква да бере круши, а в кално време круши не се берат. На дървото мъчно ще се качва, хлъзгаво ще бъде, затова той обича ясно време. Пътят да е сух и като се качи на дървото, да се не хлъзга. Ясното време представя добрите условия за ядене и събиране на плодовете. Значи имате известно материално схващане и стариат е прав. Тогава като съберете младия и стариат, стариат сее плодните дървета, а младият обира плодовете. Като съберете двамата имате четири, делено на две какво дава? - $4:2=2$. Четири, то е станало два пъти по-голямо от младия. Младият е две. Щом двамата са работили резултатите са по-добри. Следователно, той дели, не дели стариат. Младият дели. Ако стариат раздели двете какво ще му се падне? Две делено на четири на какво ще е равно? $2:4=0.5$, нали? $2+4=6$. Та казвам:

Всичките математически отношения те са органически съпоставяния в живота. Геометрията е вече резултат на тия съпоставяния. Някой път чувствуваш, че си в едно безизходно положение. Чувствуваш, че си затворен. Свободен си в стаята, но казваш: „Затворено ми е“. Хората се движат, слънцето изгрива, вятър има, водите текат, а ти казваш: „Затворен съм, нямам път.“ Къде си затворен? В себе си някъде си затворен. Хубаво, когато човек стане затворен какво трябва да прави? Да допуснем, че имате Х - един ученик. Имате У - учителят. И двата са неизвестни. Отношенията не са известни. Ученикът постъпва в училището - имате 1. Щом постъпи в училището има отношение към учителя. Един ден понеже е малко сприхав, може да каже някоя обидна дума. Учителят щом се обиди, понеже онзи има отношение към него, иска да го засегне. Като дойде ученикът да говори, учителят ще му тури единица. Учителят му тури единица, но от какво произтича тя? От една дума казана от ученика. Защото той казал: „Учителят е голям невежа“. Големият невежа веднага поддържа единицата. Учителят се влияе. Щом са му казали: „Невежа“, понеже е невежа, учителят всякога ще му тури единица. Какво трябва да прави ученикът? Ученикът трябва да каже: „Г-н учителю, съжалявам, върнете моето невежество, не вие сте невежа, но аз съм невежа“. Щом той каже, че е невежа, тогава учителят ще му тури 6. Щом каже: „Аз съм невежа, а ти си учен“, ще дойде шесторката. В какво седи шесторката? Учителят, като пише 6 прави една крива линия. По-напред учителят му пише единица. А като се е извинил ученикът, учителят му пише 6. Извинението седи в кривата линия. Сега някои от вас не искате да се извините. Какво ви коства да се извините? Най-напред ученикът поддържа перпендикуляра - единицата. Като се отдели от перпендикуляра, прави едно малко отклонение и работите се оправят. Това е изяснение. Някой път направиш погрешка, пък се намериш в борба със себе си. Казваш: „Аз съм прав“. Казваш: „Аз съм прав, аз имам право на тия пари“. На какво основание имаш право на тия пари? Имам право да си откъсна една круша, на какво основание? Где ти е силата? Ти имаш право на една круша, понеже дядо ти сял крушата. Той изяде една круша и пося семето.

Следователно, ти имаш право на това, което дядо ти ял. Щом изядеш едната круша, повече нямаш право. Сега щом ви дадат една круша подарък колко възможности имате? Имате две възможности да използвате. Едната възможност е да изядеш крушата и да опиташ сладчината. Втората възможност е, според същото правило, да посадиш тази круша. Сега ние изяждаме крушата и посаждаме семето. Не, цялата круша ще посадиш. Всяка круша, която излиза от ядена круша, хората я ядат. Всяка круша, която е садена без да си я ял, хората не я ядат. Ако искаш да не ти ядат крушата трябва цяла да я посадиш. Само ти ще береш, никой няма да я бере. Сега хората садят все ядени круши и затова хората им (ядат) крушите. Ако ти посадиш крушата без да я ядеш, от тази круша ти ще ядеш, хората няма да я ядат. Ако посадиш семето на една круша, която си изял, тогава и хората ще ядат от нея и не се сърдете, че ядат крушата. Ще кажеш: „Аз ядох, аз им дадох пример на тях, аз съм причината“. Сега аз изяснявам въпроса. Ученикът ще каже: „Той е голям невежа.“ Трябва да си каже: „Аз ли съм невежа, или той е невежа?“ Учителят казва: „Едно време бях като него. На 16 години бях“. Но сега той е невежа. Ученикът трябва да признае, че 16 години учителят е учил. И той 16 години като учи и той ще стане като учителя си. Какво разбирате под думата „невежа“? Представете си, че учителят знае повече, силен е. Да кажем състезаваш се физически и ученикът е по-силен от учителя си. Ученикът казва: „Ха да се борим“. И като се поборят ученикът ще каже: „Не си ли ти голям невежа?“ Ти си едно слабо дете. Сегашният порядък, в който живеем, умствено може да е силен, физически е слаб. Може физически да е силен, по сърце да е слаб. Силен човек е онзи, който и по ум е силен, и по сърце е силен, и по тяло, и по воля е силен. Да допуснем сега, че целият свят е създаден от силните хора, какъв свят ще имаме? Съществува ли такъв свят само от силни хора? Не съществува. Той съществува, но не е такъв според нашите понятия. Ако срещнете един силен човек вие ще се радвате. И ако вие сте силен ще се зароди желание да се борите с него, да премерите силите си. Борите се двамата, но нито той побеждава, нито вие побеждавате. Тогава сте равни по сила.

Питам: Тогава какво ще правят двамата, които са еднакви по сила? Представете си, че ти тръгваш в тази посока (Фиг. 5), а той върви в другата. И двамата сте силни. Единият върви от А, другият

Фиг. 5

върви от В. Ще се срещнете. Нито единия иска да се отбие, нито другия, какво ще стане? Уравновесяват се силите, седят там. Единият трябва да

отстъпи. Кой от двамата да отстъпи? По-умният трябва да отстъпи. Между двама силни хора, по-умният всякога отстъпва, понеже целта, откъм която отива е по-важна, отколкото да се бори по пътя. Умният счита, че ще срещне едно препятствие, няма какво да се бори. Може да го заобиколи. Понеже целта, към която се стреми е по-интересна, отколкото борбата. Борбата нищо не донася. По две посоки може да се отбие, или вляво, или вдясно. Ако се отбие вляво, коя е причината? Сърцето е причината да се отбие вляво. Ако се отбие вдясно, умът е причината да се отбие вдясно. Левият път е надолу, десният път е нагоре. Имате две противоположни посоки. Вляво има по-гъста материя. Вдясно са по-благоприятни условията.

Да допуснем, че някой път вие боледувате. Какви са признаците? На боледуването изобщо какви са признаците? Всичките болести имат едно повишение на температурата. Каква е нормалната топлина? $36.5-37^{\circ}$. Повишена температурата може да е $38-39^{\circ}$. Какво лошо има в повишението на температурата? Казвате: „Той е болен“. Защо той боледува? Как ще обясним научно, че човек трябва да боледува? Температурата трябва да дойде, има известни вещества, за които трябва да има аутодафе. Тази температура иде да изгорят нечистотиите. При повишената температура ще изгорят нечистотиите. Човек се уплаши и казва: „Не трябва да боледувам“. Ако не боледуващ ще умреш. Пък по-добре е да боледуващ отколкото да умреш. Ако не боледуващ ще се задушиш от тия нечистотии. Болестта е едно спасение от смъртта. Здравето е признак, че ти си в хармония със силите на природата. Здрав трябва да бъде човек за да бъде в хармония и никога да не нарушава законите на природата. Човек, който не

нарушава законите на природата всякога може да бъде здрав. Всеки, който ги нарушава болестта трябва да дойде като средство за да оправи една погрешка.

Питам: Защо в даден случай, когато един учител ви пише 6 вие се радвате, а като пише 1 ученикът не се радва? В болестта като се повишава температурата, защо да не се радваш? Този учител наместо 37 туря 38. Где е тук несправедливостта? Турил ти е една единица повече. При 39 градуса - 2 единици. При 40 градуса - 3 единици повече отколкото заслужаваш. Где е сега злото? Вие с болестта влизате във физическия свят. Имате да кажем на гърба си 45 килограма. Туй, което носите е 45 кила. Дойде някой, тури 1 - единица на вас и стане 46. Усещате, че той е ненужен товар. Или имате 47, пак имате ненужен товар. Сега, ако съберете $(4+6)$ имате 10. Като съберете $10 (1+0)$ имате едно. Ако съберете $(4+7)$ имате 11. А тях като съберете дава 2. $(4+8)$ съберете дава 12, а тях като съберете, дава 3 $(1+2=3)$. Този процес, за да се избавите от мъчнотията, която съществува, този товар трябва да го съкратите. На физическото поле по възможност да носиш колкото се може по-малък товар е най-приятно. Колкото повече носиш изхажяваш излишна енергия. Носиш 45 кила, какво ще спечелиш, нищо няма да спечелиш, ще изгубиш. Изхарчваш известна енергия повече, а тя струва милиони. Изхарчването на енергията струва милиони. Ти залагаш себе си за да добиеш 20-30 лева, не е разумно. Някой път човек залага здравето си за едно малко удоволствие. Искаш една чаша вино, то е едно удоволствие. Чашата вино е голям товар, 2 чаши е още по-голям товар, 3 чаши е още по-голям товар. Какво ще добиеш от една чаша вино? Ти ще се натовариш излишно. Това излишното ти е непотребно тебе. Та казвам: Имаме едно правило - когато материалната тежест се увеличава, положението се влошава. Когато материалната тежест се намалява, положението се подобрява. Затова всякога подобрене трябва да стане. Има една нормална тежест. Аз изхождам, всеки човек като се роди има нормална тежест. Запример, здравите деца колко тежат? Едно нормално дете като се роди, колко тежи? Някои деца тежат 1 кило, други 2, други 3 и по 4 кила и нагоре тежат ли? И до пет-шест кила има. Това мярка

ли е? Защо децата трябва да се теглят? Трябва да има начин да теглят мозъка на симпатичната нервна система и цялото тяло да теглят. Отношение има между тежестта на мозъка и каква трябва да бъде тежестта на симпатичната нервна система и цялото тяло каква тежест трябва да има. В природата съществува един хармоничен закон. Едно дете като се роди каква тежест трябва да има? После в живота си постепенно пропорционално трябва да се притури при тази тежест да расте. Някой път вземате известни мерки. Ако си изгуби отношението, какво става? Да кажем имате ръст 165 сантиметра, средния, нормален ръст. Имате една широчина на врата 42 сантиметра. На основание на това предсказваме, ако не вземе мерки, от апоплексия или от затлъстяване ще умре. Трябва да се намали широчината на врата, да дойде 39 сантиметра, с три единици да се намали за да бъде нормално. 39 сантиметра обиколка на врата му да остане. Три единици трябва да се махнат от неговия врат. В този, дебелия врат се наслояват известни вещества, които препятствуват на умствената деятелност и на кръвообращението. В много отношения препятствуват да става кръвообращението правилно. Препятствува да текат електрическите токове правилно. Препятствува тази дебелина и на магнетизма да тече правилно. Три спънки има в човека. Ако един човек е 190 сантиметра височина и има един врат от 38 сантиметра, аз му казвам, че той скоро охтика ще има. Това е твърдение, това може научно да го докажем. Защо? Съотношение има. В този човек с тънкия врат, в него става чрезмерно, усилено горение, че материалът се е стопил. Нямаме достатъчно материал, много силно горение има. И човек от силното горение може да изгори. Този, големият човек, колко сантиметра трябва да бъде врата му? - 40 сантиметра. Аз турям 41 пак е добре. Но 40, ако бъде е нормално число. Гдето кръвообращението става добре. Казвам: Когато природата създала човека е определила всичките удове какви да бъдат. По математически и геометрически е построила човека. Всеки един колко трябва да бъде неговата величина, размери? Много дългия врат в някои отношения е хубав, в някои не е. Много късия врат в някои отношения е добре, в някои не е. Късите вратове винаги са

свързани със стомашната система. Дългите вратове винаги са свързани с дихателната система, с умствената деятелност. Ако задебелява врата ти, стомахът ти вече взема страната. Стомахът не е неутрален. Щом човек вземе страната на стомаха, ще се яви раздор в човека. Човек не трябва да взема страната ни на стомаха, ни на дробовете. Но трябва да държи онова равновесие, което съществува, да поддържа хармонията, която съществува между дробовете и стомаха. Дробовете трябва да се подчиняват на мозъка, но стомахът трябва да се подчинява на дробовете. Всеки друг орган на тялото трябва да се подчинява на стомаха. Краката, ръцете трябва да се подчиняват на стомаха. Той е главният, който поддържа, ако спре да изпраща храна на тях, веднага краката изгубят силата си, не ги кредитира, не праща достатъчно и тогава ръцете ще отслабнат, краката ще отслабнат. Та казвам: Най-първо има да се изучават разумните отношения, които съществуват в природата. Човек като се погледне ще види где му липсва отношението. Тук в ръката са дадени всичките диагнози. Няма да ви разправям. Но в ръката е дадено отношението какво е между дробовете, стомаха и мозъка. Дадено е кой господствува. В лицето е дадена диагнозата. Ще знаеш кой господствува - стомахът, дробовете или мозъкът. Ако е равномерно и хармонично, лицето е създадено от хармоничното отношение, което съществува между стомаха, между дробовете и между мозъка. Каквото е отношението на стомаха, дробовете и мозъка, такова е и отношението на лицето. Казваме: „Той е здрав човек“. Здравето се обуславя. Ако стомахът има плус, ако дробовете имат плус и мозъкът има плус какво заключение ще извадите? Тия плусове не спадат вече към една и съща система. Всичките са плус, но мозъкът и дробовете служат на стомаха, те са плус по отношение на стомаха. Аз бих турил на мозъка да има 2 -с едно плус. Ако стомахът има плус, веднага ще бъде свързан с физическия свят, ще искаш ядене и пиене. Животът за тебе ще бъде /ядене и работа/. Учиш се да можеш да ядеш и да работиш. В яденето ще имаме един процес на разрушение. Вземаш една ябълка разрушаваш. Казвам: Каква хармония ще се създаде в свят, дето постоянно се рушат нещата? Рибата, която се натъкнала на този

въпрос, на яденето, за да не разрушава, те решили да се гълтат цели. Отвън цяла се глта, но като влезе в стомаха, стомахът, стомахът я дъвче. Питам: Ако вие създадете един свят какво трябва да бъде яденето? На физическото поле какъв трябва да бъде нормалния живот, как трябва да се яде? За в бъдеще да бъде чисто едно ядене, за в бъдеще в хигиената ще има следното правило: Ако имаш един болен човек и той ви даде един плод, той ще внесе в плода своето болезнено състояние, не яж този плод. Ако един болен шивач ви е ушил дреха, той ще внесе болестта в дрехата. Ако един болен учител (ви учи) той ще внесе болестта в знанието. Не приемай това знание! Ако някой пише книга и е болен, не чети тази книга! Здрави трябва да бъдат хората във всяко отношение. Здравият човек е, който е в хармония с природата. Ако той пише книга, чети тия книги. Един болен проповедник, каквото и да говори не го слушай.

Прежеждат един пример, който се е случил в Ню-Йорк. Един знаменит проповедник страдал от стомашна болест, от отслабване на стомаха. Той постоянно говорил за второто пришествие, за страданията, които има да дойдат на хората. Изпоплашил всичките си слушатели и който го е слушал заболял. Най-после занасят проповедника в болницата, промиват стомаха му, лекуват го и след 4-5 месеца оздравява. Изчезват ония нечистотии, които имал и като се връща, проповядвал за царството Божие, за всичките радости, които очакват хората. Като се очистил стомахът му, проповядвал за братство и равенство. Показва, че стомахът му е здрав. Някои хора са песимисти, гледат мрачно на живота. Стомахът им е развален. Някои са оптимисти, стомахът им е здрав. Щом си песимист, стомахът ти е развален. Щом дробовите са развалени, имате квадрат. Щом мозъка е зле, имате вече куб. Щом човек говори помножавайте разстоянието. Стомахът умножавайте на дробовите и мозъка. Той има съвсем мрачна идея за живота. Подобрете положението на мозъка, на дробовите, на стомаха, веднага външната обстановка на природата се изменя за него. Някои неща той знае, но те са наложени от стомаха. Затуй потребно е хубава храна, за да се подобри стомаха, правилното ядене трябва да бъде отлично, за да имате

здравословно състояние. При сегашните условия каква е идеята? Ще правите така, както правят лекарите. Един лекар, ако иска да направи инжекция, той ще вземе иглата, ще я тури в огъня, защото иначе има микроби, може да ги вкара в организма. Трябва да имате една губерка, ще я турите на пламъка за да се освободи от всички микроби, които могат да влезат във вашия организъм. Аз съм срещал много хора, които са се заразили. Паднала круша или някой друг плод на земята, българинът ще вземе крушата, ще я почисти отгоре и ще я изяде. След 3-4 месеца започва да страда от стомах. Вземи тази круша, измий я хубаво с топла вода, че тогава я яж. А българинът я трие с ръка. Някой път не става нищо. Трябва да видиш мястото дали е чисто. Ако е чисто, никой човек не е минавал, яж я. Ако мястото не е чисто дето е паднала крушата, не я яж. Някой път има микроби. Децата ходят по гробищата да ядат там плодовете по дърветата. Много болести могат да добият. Много са мазни, много са хубави плодовете на гробищата, но не са здравословни. Сега хората взимат извержения на животните и с тях торят нивите. По този начин ние нямаме чисти плодове. Плодът е чист без никакви торове, само това, което иде от слънцето и торът, който пада от листата на дърветата. Животинските торове не са така хигиенични.

Казвам: Разчитайте на онова, което ви е дала природата. Разчитайте на чистия въздух, на чистата вода. Разчитайте на чистата вода, вземете житце, сварете го. Наместо да го мелите, сварете житото. Има едно неудобство, дърва няма. А да го свариш на електричество, колко ще ти вземе? Не разполага човек със средства. В природата съществува друг закон. Малкото благо привлича многото. Вие ще кажете: „Защо е така?“ Малкото привлича, ще обясня защо. Имате една долина и до нея имате остър планински връх. Винаги всичките блага от върха слизат в долината. Малката долина привлича богатствата на планинския връх. Малкото разумно благо само по себе си привлича голямото. Казва: „Малкото може да дойде при голямото, то е разумно съчетание“. Природата е винаги на страната на слабите. Светът е създаден от малки неща, светът е създаден от безброй малки частици. Тия частици определят началото на цялата земя. Като

казваме „Светът е създаден“, създаден е от малки същества, които образуват земята. И ние се занимаваме само с общите резултати. Искаме да бъдем големи. Искайте да бъдете малки, но разумни. По-добре малки разумни, отколкото големи и глупави. Тогава малкият разумен, на неговата страна е цялата природа. А онзи, големият и неразумен, природата не е с него. Това са твърдения. Кога природата е с нас? Щом умът ти не е смутен-природата е с тебе. Щом чувствата не се смущават - природата е с тебе, щом волята ти не се смущава - природата е с тебе. Вътре в себе си ти си спокоен. Отвън може да имаш препятствия, то са нищо външните препятствия. Когато природата е в единение

Фиг. 6

отвътре, външните препятствия, то са условия за подобрене. Преодолееш едно препятствие, друго, ти се насърчаваш. Човек в духа си трябва да бъде в изправност, в хармония с природата. Умът му трябва да бъде в хармония с неговите чувства и неговата воля. Тогава може да се учите. Само така науката може да има полза. Когато умът е потъмнял, когато чувствата са потъмнели, когато волята е потъмняла, тогава може ли да бъдем полезни? Да допуснем, че имате едно лице, по прави линии направено.

Може да имате едно лице такова (Фиг. 6). Когато срещате един човек, на когото скулите му са издадени, а долната част на лицето е хлътнала, какво показва? Показва разстройство на стомаха. Ако бузите са много хлътнали показва, че стомахът не е развит. Ако тази страна е пълна, показва, че стомахът е в добро положение. Или срещате един човек на когото носа е стеснен. Показва, че дробовите му не са добре развити. Има нещо, което в носа не ви харесва. Не ви харесва понеже дробовите са в анормално положение и носът не е развит правилно. Чувствувате на друг човек челото не е нормално, не го харесвате. Показва, че мозъкът не е развит. Горната част на челото показва състоянието на мозъка какво е. Носът показва състоянието на дробовите какво е. Бузите отстрани на лицето показват състоянието на стомаха какво е. Носът трябва да бъде в хармония с дихателната система.

Лицето отстрани трябва да бъде в хармония със стомаха. Някой път човек е песимист. Песимизмът му се дължи или на стомаха, или песимизмът може да се дължи на мозъкът, или пък може да се дължи на чувствата. Ако имате стомахът, дробовите и мозъкът, ако и трите са отрицателни тогава се отблъскват. Затуй по отношение на ума, стомахът трябва да бъде минус, а умът плюс. В едно здравословно състояние трябва да имате два минуса с един плюс. В природата съществува този закон. Бащата е плюс, майката е минус, детето е неутрално. Или пък имате два минуса и един плюс. Детето трябва да бъде в хармония или с майката, или с бащата. Понякой път аз навеждам тия психологически неща, които са верни. На някои ваши състояния не знаете какъв е източникът. Неразположен си, не знаеш източника къде е. Може това неразположение да се дължи на вашият ум или може това неразположение да се дължи на вашите чувства. Не е лошо, че си неразположен. Но това неразположение се дължи на недоимък. Щом си неразположен имаш недоимък. Някой път може да имаш недоволство. Недоволството може да е плюс, недоволството може да е минус. Един минус и един плюс всякога те се приближават. И в природата тия страдания, които имаме, ние се натъкваме на същото. Ние искаме да устроим един свят без противоречия. То е невъзможно да се създаде един свят без противоречия на земята. Плюс и минус съществуват. Ние искаме в умствено, в духовно, във физическо отношение да бъдем щастливи. То е невъзможно при сегашните условия. Като резултат е невъзможно. Ти трябва да знаеш, ако имаш едно приятно чувство, една две минути, ти трябва да знаеш, след всяка радост да очакваш да дойде една смяна, едно голямо разочарование. В природата имаме същия закон. Виждаме лятно време имате 40-50 градуса топлина и през зимата ще имаме толкова студ. Ще дойде смяна, ще се смени хубавото време. Казвате: „Защо е така?“ Така стават смени и на екватора, гдето е много топло, вечерно време става така студено, че дори лед се образува. Винаги в природата съществуват резки промени, противоречия, които са за да се внесе една хармония, едно противоречие е потребно. То е потребно, както понякой път тренът не може да тръгне, въртят се колелата на едно място. Не

може да подемe понеже е гладко. И затова турят пясък на релсите. За да тръгне трена, трябва да се тури пясък, иначе колелото се върти около себе си, не може да тръгне. Сега не се изисква всичко да бъде гладко в живота, защото ще седиш само на едно място. Ако остане само мозъка да работи пак е лошо. Големите противоречия и малките противоречия са на място. Малките противоречия в ума са на място. Малките противоречия в сърцето са на място. Малките противоречия във волята са на място. Големите не са на място. Та сега, когато ви заболи главата, гледайте от големите противоречия ли е, или от малките. Ако е от малките, тогава дайте един банкет. Кажете: „Днес ще дам един банкет, понеже имам едно противоречие, което е за добро“. Така трябва да се гледа на живота. Всеки един от вас това може да го провери. Ако така сме се възпитавали тогава ще създадем в себе си друго устройство. Ние с нашите песимистични мисли и чувства, създаваме лоши условия, трябва да имаме оптимистични мисли и желания. Някой вижда живота мрачен, защо го вижда мрачен?

Каква беше сега основната идея, откъде започнахме? Какво беше първата предпоставка? - Прилежанието. Какво значи прилежание? При - лежа - ние. Казвам: Отидох при него. Лежи.

Фиг. 7

Отидох при онзи, който лежи. Ние - значи е ние. Значи аз отидох при ония, които лежат и си почиват. Някъде става трудно П-то. Първата буква на думата, е един елемент, който показва, че в природата имате живот да се изяви. Този цвят (Фиг. 7) като се зачене, се обръща надолу. П-то показва нещо, което е заченато. Р-то показва в дадения случай слънчевият лъч, който иде отгоре. И-то показва посока на движение, един плод, който е завързал. Р-то означава слънчевите лъчи, които идват отгоре, върху плода. Този плод ще дойде долу. При туй, което е заченато, ще слезе при него. Лежа - показва енергия, която слиза от слънцето. А-то показва труд. Този плод пак ще дойде. Н-то е противоречие. Н-то е, ако живееш неразумно. Всяко противоречие в края ще се превърне на разширение. Ако сме разумни в човешката мисъл и чувства ще се превърне на

разширение. Това е един анализ на съдържанието на една дума. Има разни елементи. Всичките думи имат свой произход. Всяка дума има свое съдържание и свой произход. Тя показва от какво е произлязла и какво съдържа в себе си. Думата „гладен“ показва, че ти липсва нещо, а нахраних се, означава, че си задоволил недоволството. Гладът показва липса. Нахраних се, вече показва, че гладът е задоволен. Всичките думи имат едно естествено съдържание. Гладът показва, че му липсва нещо. Жадният показва пак минус. Когато сте гладен не е лошо нещо. Когато имате жажда, жаждата не е противоречие. Жаждата, гладът, страданието, това са велики сили, които ни подтикват. Без страдание нищо не може да направим. Това са подтици в света. Съвременните хора ни е страх от това, с което природата може да ни послужи. Гладът, не е който ражда смъртта, но е гладът, който ражда подтика. Глад, който уморява човека, той е едно зло. Той може да го избегне. Не трябва да превръщаме гладът в смърт. Трябва да приемем благото, което носи. Когато човек гладува за знание, учен става. Когато няма глад за знание, учен не може да стане. Когато не гладува за знание, нищо не става.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

6 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 31. X. 1941 г. петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.

ОТВОРЕН И ЗАТВОРЕН ИНТЕРВАЛ

Отче наш.

Имате ли зададена тема? - /Имаме/. Каква е? - /Прилежанието/.
Каква е подбудителната причина на прилежанието? Каква е подбудителната причина на горението? Когато някой предмет гори, коя е подбудителната причина? Или когато човек пее, коя е подбудителната причина? Или коя е подбудителната причина да прилежава човек? Или човек обича да спи, коя е подбудителната причина? Имате един камък, искате да го строшите. Мислите ли, че с първия удар ще може да го разтрошите? Като го ударите, чукът ви отскача. Втори път го ударите, отскача. Трети път, десети път, може 50 пъти да ударите и най-после ще кажете: „Работата с един удар не става“. Най-после ще се намерите в трудно положение. Ударите камъка, чукът отскочи. Казвате: „Як е този камък“. Ще се откажете да го разбийте. Или в дадения случай камъкът е потребен за градене, не е шуплив, а сбит камък. Ако този камък с първия удар се поддадеше, казвате: „Този камък не е, който търся“. Въпроси, които лесно се разрешават не са важни. Вие искате някои въпроси много лесно да се разрешават. Някъде е хубаво да се разрешават лесно въпросите. Сега да дойдем до прилежанието. Когато човек отива да спи, коя е подбудителната причина? Той иска да си почине, иска да има един обикновен сън. Между съня и човека има известна обич. Той отива в обятията на съня. Сънят го прегърне, покрие го с юрган отгоре, цялата нощ му говори насърчителни думи, насърчава го. Кой не би отишъл така, като му говорят най-сладките думи? Ако някой отива да спи, пък го бият, ще спи ли? Сега това е фигуративно. Но в съня имаме едно състояние, което е приятно. Отиваме с цел, че можем да си починем. Ще се освежим. Може би ще видим нещо насъне и като станем ще приказваме. Защото в съня работите много лесно

стават. Някоя вечер сънуваш, че си богат, че отиваш в училището да учиш. Свършваш, назначават те на голяма служба. Събудиш се, всичко това го няма. Макар да го няма, приятно ти е, макар сънят да не е реален. Свършил си училището, заемаш голяма служба, с почитание се ползуваш. Не е ли хубаво два три пъти в годината да сънува човек, че е свършил училището? Някой казва: „Илюзия е, не ни ползува това“. Сега вие тук сте реалисти, но туй което вярвате реално ли е? Нека имате понятие за реалното. Да кажем един тон е реален. Аз мога да пея. Докато аз пея да кажем тонът „до“ е реален. Щом престана да пея не е реален. Пея ли, реален е. Щом престана да пея, не е реален. Има една реалност, в която човек е потопен. Във въздуха ти си потопен. Вие искате да не ви безпокои никой, да бъдете абсолютно спокойни. Казвате: „Аз искам никой да не ме докосва, искам да бъда свободен“. Има някои реалности, от които не искаме да ни докосват. Въздухът едва те докосва, милва те много лекичко, влиза в ушите, влиза в очите, цялото ти тяло и през цялата нощ не си свободен от него. Защо не му се карате? Защото голяма /деликатност/ има в него. Той като усети, че ти започнеш да му се сърдиш, той стане мекичък, едва те докосва. Че ти като спиш, той идва и едва пристъпва, така тихо, че много голяма обхода има във въздуха. Ако вие бихте имали характера на въздуха, голяма култура щяхте да имате. При това казвате, като направите някаква работа, че е вятърничава. Какво разбирате под „вятърничава работа“? Под думата „вятърничава работа“, разбираме лесна работа, която лесно става. Духнеш нещо и лесно стане. После туряте второ значение. С вятъра лесно става, но без вятъра мъчно става. Сега считат, че една вятърничава работа не е съдържателна. Да ви кажа запример, една вятърничава работа. Аз ви давам един милион на заем. Всеки един от вас може да направи една вятърничава работа. Някой каже: „Аз нямам пет пари“. Аз ви давам един милион. В един милион имате седем цифри. Сега това е вятърничава работа. Вземате билет от лотарията и казваш: „Ще спечеля един милион“. Но то е изключение. За да се случи да спечелиш един милион, колко пъти трябва да се тегли лотарията? Аз може да спечеля един милион от лотарията. Като купя всички билети непременно ще спечеля един милион. Но и това е една

вятърничава работа. Колко са билетите в лотарията. Да допуснем, че са 50 хиляди, или да речем 10 хиляди по 100 лева, значи правят един милион. Като вземеш всичките билети, ще дадеш повече. Всякога, когато дадеш повече, вземаш по-малко. Това не е печалба, това е загуба. Каква друга дума да турим? Когато човек дава повече, взема по-малко, то е щедър човек. Когато човек взема по-малко, а дава повече, той не е скържав човек. Тъй щото като купиш всичките билети ти си щедър човек. А пък вие не печелите в билетите понеже употребявате скържавия метод. Давате 25 лева или 100 лева, а имате идеята да спечелите един милион. Голяма скържавина е това. Онези работи в света, които не прогресират, те са скържави. Запример, вие искате за късо време да свършите училище и да станете певец, музикант. Или искате за два месеца да имате един апартамент хубав. Като кажете нещо да стане веднага. Много скържава работа е. За да станете богат на колко милиона вола трябва да одерете кожата? За да станете богат, колко житени зърна трябва да имате? Представете си, че всяка година по 10 хиляди кила придобивате. Не обикновено кило, но всяко кило, съдържа сто кила. Десет хиляди по сто кила, колко прави? - Един милион. Един милион кила. Всяко кило по колко струва, колко струва житото? Във всяко едно обикновено кило има около 16 хиляди зрънца. Значи, ако дойдем до живата природа, ти искаш богатство, но в това богатство колко милиона същества трябва да съединят силата си с твоята, за да станеш ти богат? При това не само това, но трябва да вземеш в съображение силите на другите. Молекулите са живи, неорганизирани и йоните трябва да се кооперират. За тия малките работи, за йоните учените хора сега се занимават. Учените хора не ги разбират какъв свят са. Това е един неразбран свят. Йоните, електроните, атомите, молекулите, те са в основата на неорганизирания свят. Неорганизирани неща аз ги наричам. Имате едно житено зърно, докато е в хамбара е неорганизирано. То остава единично. Но туй неорганизираното житено зърно, щом го турите в земята, веднага в него се заражда един подтик и то израства, дава плод и създава нещо от себе си. Та казвам: Тази неорганизираната материя след време ще се организира. Когато един атом или една молекула,

или един електрон мине през човешкия ум и живее дълго време при човек, добива свойството на човека. Като иде при другите животни, за него другите атоми са животни, а то е човек изправен на два крака, казва: „Аз съм свършил университета на хората“, той става човешки електрон. Има електрони на мечките, те са мечи електрони.

Та казвам: Каква е целта на живота? - Да направиш мечите електрони, човешки електрони. Защото като мечка, като вълк, те рушат. Като човек започват да мислят, ще свирят, ще рисуват, къщи ще правят, добро ще правят, книги ще пишат, ще поетизират. У човека онова, което е лошо, те са онези електрони, които не са човешки, мечи са. Мечи са, мечи работи правят. Сега не са виновати хората. То са онези малките мечи електрони, които правят погрешки. То е едно малко сравнение. Имате една капчица вода. Тя никому пакост не прави. Но от тия малките капки събрани три квадралиона и ги пуснете, какво ще направят? Ще направят голяма пакост. Та казвам: Законът е - Неорганизираната материя не я събирайте на едно място. Щом се събере пакост прави. Малкото количество е полезно, голямото е опасно. Да допуснем, че материята е в едно поле, представя една площ. Ако на тази материя дадете малко наклонена площ, колкото и тя да те обича, щом намери наклона ще остане ли? Значи в неорганизираната материя, думите, обещанията, нищо не струват. Може да ти обещава хиляди пъти на ден, но щом намери наклона напусне те, отиде си. Парите са при тебе, докато са в касата. Щом излязат от касата, търкалят се. Та сега ви давам едно разрешение. Понякоя път вие казвате: „Защо някои работи са станали така, защо водата е изтекла?“ Казвам: Водата е изтекла, понеже стомната се е пробила. Водата щом намери пробитата стомна ще излезе навън. Тя е толкова свободна, че не обича да бъде затворена. Ако държите водата в отворена стомна една година, тя ще се изпари. Чрез устата ще се изпари. Хващате, стомната празна. Преди години, бях ходил на гости в Казанлък и бяха ми дали няколко мускалчета подарък. Бях ги турил така в стаята за украшение. След 2-3 години като погледнах, всичките мускали празни. Бяха затворени много хубаво, но това масло изчезнало, намерило място

да излезе. Ако разсъждавам обикновено мога да кажа, че са ми дали празни мускалите. Но розовото масло е излязло. Трябвало да бъде затворено по особен начин. Трябвало да се затвори с восък, херметически. Та и вие понякога път, когато вашите идеи изветряват някъде, то са като моите мускали. Всяка една идея трябва да се организира, ако не я организирате тя изчезва. Изчезва по единствената причина, понеже светът е като един калейдоскоп. Изменят се положенията, които съществуват, плоскостта се изменя. Кое положение сега е по-добро - богат ли да бъдеш, сиромаш ли да бъдеш? Вие искате богатство. Кои са съображенията, кои са подбудителните причини? Аз разсъждавам много обективно. Искаш да станеш богат, кои са подбудителните положения? Богатството дава удобства, но богатството носи и неудобства. Какви удобства дава богатството? Вие не искате сиромашия, понеже ви лишава от известни удобства. Да ходиш всеки ден да работиш по 8-10 часа. Да правиш по 4-5 хиляди поклона. Някои правят по 4-5 хиляди поклона и казват, че се молят. Че онзи с мотиката и той се покланя. Колко хиляди пъти на ден се покланя? 4 хиляди поклона на ден може да направи, ще му платят 50-60 лева, че се е покланял. Като се е покланял той е извършил една работа. След като работиш една година казваш: „Аз вече не искам на това богатство да служа, не искам да се покланям“. Защо не искаш да се покланяш? - 4 хиляди поклона за 365 дена колко поклона ще направиш? Това са ред разсъждения. Казвам: В природата се обичат ония работи, които са разумни. Запример, ти в дадения случай като правиш 4 хиляди поклона печелиш малко. Онзи за когото се покланяш, той печели повече. Той дойде и казва: „Много добре се покланяш“. И за твоят добро покланяне на тебе ти дава 50 лева, а пък той взема останалите 10-20-30, някой път 100 лева. Ако за 4-хиляди поклона, на всеки поклон ти дават по един лев, ти ще вземеш 4-хиляди лева, трябва да увеличим заплата. По колко се пада? 4-хиляди навеждания колко дават на един работник? Да кажем 100 лева. Колко му се пада на един поклон? Ако му плащат 100 лева за 4000 поклона, колко се пада за всеки поклон? Сега аз увеличавам заплата и за всеки поклон давам по един лев. Значи той ще получи 4000 лева.

Сега не плащат толкова и хората трябва да се борят да се повиши заплата на поклоните. Значи казвате, че се пада по 2 и половина стотинки на един поклон. Ако се увеличи заплата и за всеки поклон са плаща по един лев, не струва ли да се поклониш 4000 пъти, ще вземеш 4000 хиляди лева на ден. А за годината 365 дни по 4000 лева, колко ще се паднат? - 1 460 000 лева. Как да не струва да се покланяш по 4000 пъти на ден. Струва си, но стига да оценят. Да допуснем, че ти си при едно езеро и с една стомна, която събира 5 кила, на ден пълниш 4000 стомни, че продаваш водата. Доста пари ще струва. 4000 стомни по 5 кила, всяка една стомна струва по (5) лева. Значи 20000 лева ще вземеш. Не си ли струва целия ден да пренасяш водата? За една година ти ще вземеш (73) милиона лева. Значи достатъчно е една година да пренасяш вода да осигуриш живота си.

Та вие сте чудни понякога път. В природата има известни думи, която може да струва 100, 1000, 500 хиляди. Има думи, които се продават като плодове, та като употребявате думи, употребявайте думи, които са скъпоценни. Продават един вол, един хубав кон. Англичаните знаете какви скъпи коне имат. По 2-3 хиляди лири един струва. А на наши пари това милиони струва. Не си ли струва да продадеш един кон за един милион. Има коне, които и за 1000 лева се продават. Има евтини коне има и скъпи коне. Та като се изучава езика трябва да разбирате. Ако искате да подобрите живота си, избирайте думи, които са ценни. Ценните думи дават съдържание на човека. Запример, вие поддържате понякога път доброто, казвате: „Да бъдем добри!“ Трябва да дадете цена на доброто. Казвате: „Той е добър човек“. Сега давате голяма тежест на една дума, отколкото на друга. Туй е вследствие на това, че тези думи, които имат по-голяма цена имат по-голяма сила. Злото е по-ценно, доброто е затворен интервал. Музикално, злото е отворен интервал. Злото винаги дава, то е щедро. Като дойдеш изведнъж те удари, 2-3-4 пъти. Дойде добрият нищо не ти дава. Гледа да не те пипне. Казва: „Какво искаш?“ Казваш: „Сиромаш ли си?“ Натупа те хубаво. Разправяше ми един арменец, случило се това в Бургас. Дошъл един просяк и той му казва: „Какво искаш бе керата?“ Изгонил го из дюкяна си и като излязъл

просякът, поседял 1-2 минути, взема 20 лева, настига го, че му мушка парите. Туря му парите в джоба. От дюкяна си го изпъдил, а после ходи да го търси и му дава 20 лева в джоба. То е един факт. Казвам: Този човек е лош, който дава. Мушне го и му даде 20 лева. В някои отношения, лошите хора, понеже са отворени интервали, дават в света. И затова казват: „С добро не отива“. Доброто в едно отношение е затворено и то трябва да се направи динамично. Злото е разточително. Доброто е икономично. По това се отличават. Добрият съхранява енергията си. Когато човек е добър той съхранява енергията. Щом човек стане лош, значи набрала се е много енергия в него и той трябва да започне да я употребява навън. Трябва да стане лош, щедър, да превърне енергията. Казва: „Лош си станал“. Превърни думата „лош“ в „щедър“. Казвам: Това е моят идеал в света. Веднага превръщане да има. С какво започнахме в началото? - С прилежанието.

В света ние се намираме в един свят неорганизиран. Имаме разни идеи. Какво нещо е неорганизиран свят? Под думата „неорганизиран“, разбираме свят, разбираме, че е невежа или ние се намираме в един неорганизиран свят, защото ти може да си жаден, да плачеш и няма кой да ти даде. Ако идеш при едно езеро, може да плачеш колкото искаш, но това езеро няма да влезе в положението ти. Може да те слуша едно езеро, няма да ти даде нито капка вода. Казваш: „Моля ти се ела“. Езерото не се интересува от тебе. Ако ти проточиш ръката си, вземеш вода, то нищо няма да ти каже. Никой няма да ти се скара. Но ако се молиш, казва: „С молитва не става“. Ти си вземи, то няма да ти каже и да си вземеш. То мълчи и те опитва колко си умен. Ти казваш: „Ти не разбираш ли колко съм страдал, колко дена съм жадувал, влез в положението ми“. Но всички мълчат. Ти казваш: „Вие сте много жестоки“. Караш се, риташ с крака. Разумният човек ще дойде и ще вземе. След като усетиш водата, веднага усещаш приятност. Те като минат потушават пожара. Вземеш втора, трета глътка. Утоли се жаждата. Та съвременните хора не разбират порядъка в света, в който живеят. Ти най-първо трябва да изучаваш порядъка на този свят и да започнеш да постъпваш съобразно неговите закони. Вие искате нови закони да турите. Ти

на тази вода няма да се молиш, но ще вземеш сам. Ще се намокриш, ще пиеш. Същият закон е и за въздуха. Ти си затворил носа си и не го пущаш, пък той те насилва и иска да влезе вътре. Щом си отвориш устата или носа, веднага влиза. Ако ти се смущаваш, че въздухът влязъл и го изпъждаш, постъпваш ли разумно? Човек постоянно го хука. Отвори устата си, той влезе вътре. Изхвърлиш го навън и той пак влиза наново. И целия ден вие се борите. Той влиза вътре, вие го изпъждате, той влиза, вие го изпъждате. След като го изпъждаш виждаш каква работа е свършена. Освежил си се. След като целия ден си се борил с въздуха, той влиза вътре, ти навън го изпъждаш, ти усещаш вечерта нещо добро, че малко се е подобрило положението ти. Насилието, което въздухът ти прави, ти причинило полза. Ако не беше те насилвал, не щеше да имаш полза. Та понякога път насилваме и Божествения порядък, доброто те насилва. Че страдат хората, от добро страдат. Нали казваш: „От добро страдам“. Ти се радвай, че от добро страдаш. Винаги в Божественият свят хората страдат и от добро, и от злото. Само че, който страда от добро, приема повече, който страда от злото, по-малко приема. Но от доброто и от злото, всякога в Божествения свят има полза. Някой път лекарите лекуват /с/ метода на злото. Понякога път челюстта излиза от своето леговище. Има такъв един случай. На един човек излиза челюстта и той отива при един лекар. Като влиза при лекаря, той не знае как ще го лекува и изведнаж лекарят му удря две плесници, но така, че се намества челюстта. Слисва се пациента. Той отива да го лекува, а лекарят му удря две плесници. И в природата всеки удар, всяко страдание е осмислено. В живата природа, няма страдание, което да не е осмислено. Туй страдание произвежда по-голяма цена и човек придобива повече, отколкото ако не приемеше удара. Ако приемеш удара, приемаш ценност. В Божествения свят всеки удар, най-малкото съприкосновение, което човек добива има своя цена. По някой път хората питат, защо са страданията? Защото носят ценност в себе си. Един тон, който пее някой, тонът като докосне ухото ти, постоянно бият тия вълни на тъпанчето. Ти се въодушевяваш от тия вълни, които хлопат. Казва: „Отвори“. Ти казваш: „Нека

хлопне още веднаж“. Приятно ти е като слушаш отвън тона. Послушаш и като хлопа, 10-15-20 минути ти се усещаш крайно разположен, че някой хлопа. Въздухът музикално е хлопал. Щом немусикално хлопа, ти се усещаш неразположен. Та казвам сега: Учете се да хлопате хубаво. Я изхлопайте сега хубаво. /Изпяхме песента „Цветята цъфтяха“/. Какво е съдържанието на тази песен „Цветята цъфтяха под слънчеви лъчи“. В песента „Цветята цъфтяха“, цветът който се отворил, той може да възприеме. Който не се е отворил да възприеме, не може да задържи слънчевите лъчи. Ако твоят ум и твоето сърце не се отварят на Божествените блага, какво може да добиеш? Ако един цвят седи затворен, като една пъпка, какво ще придобие? Пъпката е затворен интервал. Този интервал най-първо се отваря. След като затвореният интервал се отвори, цветът като се обърне нагоре, черпи сокове. Плодът е затворен интервал. Всичките плодове са затворени интервали. Цветът е отворен интервал. Гладът пак е затворен интервал. Затворен музикален интервал, но динамичен затворен интервал, който събира. След това този плод пак става отворен интервал. Един плод като го оставят започне да се изпарява, да излизат от него соковете и той остава пак семката, която трябва да се посее. Та казвам: Смяна трябва. Затвореният интервал е ограничен. Той трябва да се отвори. И в музиката трябва да стават смени. Започвате с отворен интервал, после имате отворен, пак се свързвате със затворен. После започвате пак със затворен интервал. Ти искаш да се запознаеш с хората. Насъбрал си много. Значи дал си много. Събираш се в себе си, за да придобиеш и след като придобиеш, пак трябва да станеш затворен интервал. Смяна трябва. Вие не разбирате тази смяна. Като осиромашеете не разбирате защо е сиромашията. От щедрост си осиромашал и ще станеш затворен интервал. Богатството е затворен интервал, а пък богатият е сиромаш, отворен интервал. Сиромашът казва: „Тази къща да е моя, това да имам, онова да имам“. Сиромашът е крайно затворен. Накъдето отива, иска всичко да вземе. Картина види, иска да я има. Коня да има, овце да има. И най-после като събира, събира, погледнеш забогатял. А пък богатият казва: „Да давам“. Ще даде някому воловете, пари ще даде. Сиромасите се

подбуждат несъзнателно в известни процеси да дадат. Сиромашът без да знае казва: „Да имам това, да имам онова“. Онези от вас, които не знаеха да пеете, казвате: „Да зная да пея“. Вие сте сиромаси. Че то е същото да казваш: „Това да зная, онова да зная, туй да имам, онова да имам“. Че то е сиромашия. Не е лошо туй да желаете. Музикално как започва песента „Цветята цъфтяха“, какъв интервал е? Значи започват с отворен интервал. Цветята вързаха, дадоха каквото имаха в себе си и минаха в затворен интервал. Започват с отворен и влизат в затворен. „Цветята цъфтяха, вързаха под слънчевите лъчи“. Аз разглеждам музикално пиесата как върви за един музикален закон на затворен и отворен интервал. Думите и те вървят по затворен и отворен интервал. То е по закона на смяната. Ти не можеш да бъдеш отворен, ако няма какво да дадеш и ти не може да бъдеш затворен, ако няма откъде да събираш. Ставаш затворен, когато имаш място да събираш. Отворен интервал, пълен си, има какво да дадеш. Това е положителен и отрицателен свят. Учените говорят за положителни и отрицателни величини. Положителното, това е отворен интервал. Плусът е отворен интервал. Минусът това е затворен интервал. При минуса се събира. При плуса е отворен интервал. Положително е това, което е отворен интервал. Отворената мисъл е мисъл, която дава. Затворената мисъл, е която не дава. Не да бъдеш вечно затворен и вечно отворен. Това не се разбира. Някои от вас не сте музикални, защото сте затворен интервал. Не искате да дадете малко, много сте скържави. Казвам: Попейте. Казва: „Аз не пея“. Та ти си скържав. Ти за да пееш трябва да има какво да дадеш, искаш да пееш, но няма какво да пееш. Аз, запример имам един репертоар толкова голям, аз като побутна някое камъче, разгъне се музикален интервал, веднага може да пея на камъчето. Като го бутна, то се отвори. Един цвят е един отворен интервал. Казвам: В това отношение трябва да се разбира живота. Не е лесно в това състояние, в което сме сега да излезем навън. Много голямо прилежание трябва. Да кажем мързелив си, не искаш да работиш. Давам ти един лев, седиш спокоен. Правиш кафенцето. Давам ти 1 лев, 2, 3, 10, 20, 30, 40, 100 лева. За 100 лева си готов да се помръднеш, прилежен станеш. За един лев

казваш: „Не се мърдам“. Като ти дам 100 лева вземаш мотиката и целия ден има прилежание. Прилагаш нещо. Носиш 100-те лева и казваш: „Покланях се за 100 лева. Не съм глупав за 1 лев да се покланям“. Где седи умнотата? Кой не се покланя за един лев, а се покланя за 100 лева. Къде е разликата? В какво седи философията да не минаваш за глупав? Да не се покланяш за 1 лев, а за 100 лева да се покланяш. Доста сложна задача. Допуснете, че някой за 1000 лева не работи, за 10000 работи. Къде е философията сега? Ето сега според мен какво е. Искам да ви дам едно правило. За един лев аз няма да работя, знаете ли защо? Туй семе ти го имаш, няма къде да го посееш. Щом му туриш една нула, това е условия, става 10. А щом стане 100 това са условия за единицата. Тази единица може да се посеи и след време ще даде изобилно плодове. Умният човек е, който изкарва двойно условия. Нулата показва колко си умен, условия имаш. Колкото повече нули имаш, по-умен си. По-големи условия имаш, разширение има. Мене не ми трябва 2-3-4-5, то са други категории. Мене ми трябва една единица, после едно условие, второ, това са все условия, които се увеличават. Ако имам 100 хиляди кила, сиромаш ли съм? Ако тия 100 хиляди ги посея в земята колко ще дадат? 100 хиляди кила по 10, ще имам един милион. Та казвам: Учениците, които влизат в училището учителят турил на единицата нула. Какво трябва да прави ученикът? Когато един учител му тури нула, втори път ще му тури единица, друг път ще му тури две, после ще тури 3, 4, 5 и 6. Като тури четири, това са ръцете, двете - това са краката. Пет турил - това са сетивата. Учителят като му тури нула казва: „Тебе ти трябва глава“. Като му тури единица казва: „Мост трябва да бъдеш между човешкото и Божественото“. После две като му тури казва: „Съединителната нишка трябва да функционира“. Сега това са научни обяснения. Сега вярват, че от нищото се образувало единицата. Единицата е образувала двойката. Двойката образувала тройката. Тройката образувала четворката. Всички тия неща едни други се произвеждат. Разбира се това обяснение важи само за Божествения свят. За човешкия свят не важи. Човешкия и Божествения свят се различават. Човешкия свят е потребен само за възприемането. Ти не може да

вземаш, ако нямаш човешки порядък. Божествения порядък е потребен при даването. Туй, което постоянно дава е Божественото, туй което постоянно взема е човешкото. Да кажем дадат ти един гювеч с ядене, ти вкусиш. Това е човешки порядък: за да се наядеш, ти вземеш лъжицата. Лъжицата е човешки порядък. Може 20-30 пъти да бръкнеш с лъжицата, то е човешки порядък. Вземеш Божественото складираш го в себе си. Ще кажеш: „Божественото е потребно“. Да допуснем, че няма нищо в тази голямата каравана, в която туряш лъжицата. Какво ще ядеш? Божествения порядък е потребен да ти даде онова, от което имаш нужда. Човешкия порядък е да вземеш Божественото и да го разработиш. Тия два порядъка вървят заедно. Най-първо ще приемаш Божественото, а после ще раздаваш. Ако музикално ядеш, как трябва да ядеш музикално? По какво се отличава един основен тон? В природата има два основни тона. Един тон, с който човек започва и друг, с който свършва. Основният тон в музиката е неизменен. С нищо вие не може да нарушите хармонията на един основен тон. Нищо в света не може да наруши хармонията на един основен тон. Всички тонове, които не са основни хармонията им може да се наруши. Под думата „основен тон“ разбираме Божественото. С нищо не си в състояние да нарушиш един основен тон. Той е независим и абсолютно свободен. Другите, последователните тонове, които излизат, на които цветовете са различни, в тях има друг интервал. В тях може да нарушите хармонията. Под думата „основен тон“ разбираме този, който при всичките тонове остава единен. Оттам трябва да започнете. Каквато и да е работа от основния тон трябва да започнете. Щом един музикант вземе основния тон правилно, пее хубаво. Ако не взема правилно, пеенето не излиза направо от основния тон. Да кажем, вие започвате с основния тон „сол“. „Сол“ може да бъде основен тон, „ре“ може да бъде основен тон. Ако вземеш „ре“, постоянно трябва да се празни и пълни. Щом не вземеш правилно основния тон, песента пропада. Този тон е верен и в мисловия свят. Ако вземеш първата мисъл вярна, всичките други мисли се нареждат последователно, разбираш ги. Щом първата мисъл не е взета правилно, другите мисли не се нареждат по същия закон. Та

казвам: По какво се отличава един основен тон, признаците, по които се отличава? Щом вземеш основния тон в музиката вярно, веднага усещаш едно приятно разположение, влиза светлина. Щом вземеш вярно основния тон има светлина и топлина. От прииждането на топлината и светлината, динамика се ражда. И в тебе се зароди подтик, че си силен да направиш всичко. Основният тон придава светлина и топлина, произвежда сила. Тогава певецът може да пее. Щом не вземаш правилно, няма светлина и топлина, основния тон го няма. Нищо в света не може да се постигне без музика. Ако някой мисли, че без музика може да постигне нещо, той се лъже. Има два вида музика. Два основни тона има в природата. Божествен, положителен, който дава и другия тон, който възприема, плюс и минус. Това са два основни тона, с които музиканта трябва да започне. Дали той свири, дали той пее. Трябва да даваш правилно и трябва да вземаш правилно, между тия две. В дадения случай положителните тонове се образуват в сърцето, отрицателните в ума. Та казвам: Причината е, че сърцето осиромашава от много даване. Умът не може да мисли, понеже не е дал правилно една оценка. Казвам: Сърцето трябва правилно да дава. Сърцето трябва да живее в отворените интервали. Туй, което дава е отворен интервал. Туй, което взема е затворен интервал. Музикално е така. Следователно, един затворен интервал се сменя с един отворен интервал. И един отворен интервал се сменя с един затворен. Трябва да разбираш. Като пееш онова, което даваш трябва да бъде звучно, вълните да бъдат звучни, защото много музиканти излизат от трептенията на музиката. Те мязат приблизително на онзи, който посадил много хубави череши и най-първо искал да занесе на царя, като глава на държавата. Турил повече от едно кило череши в един съд, турил ги на главата си и тръгнал по пътя. Казва си по едно време: „Чакай да ги видя какви са“. Бръкнал, извадил една череша, втора, трета, върви така по пътя и все опитва черешите и намерил, че са доста хубави череши, и като отишъл при царя, останала само една. Царят го пита: „Как се яде това нещо?“ Той взел и изял и последната. Сега ще опитате, но няма да изядете всичкото. Този музикант, който всичко изяда, пък нищо на хората не дава, той не е добър музикант.

Най-малко половината да го даде на хората. Щом изяде повече от половината, не разбира законите на музиката. Половината трябва да остане.

Я ми дайте сега един отворен интервал, един отворен тон. Пей: „Аз обичам живота, обичам живота, обичам живота“. Думата „обичам“ е затворен интервал. Тази дума за да стане понятна, трябва да имаш отворен интервал. Това, което обичаш, ако го пееш със затворен интервал, музиката не е правилна. Гласът на музиката трябва да бъде отворен интервал, а думите затворен. „Обичам живота.“ Като не разбирате законите, думите „затворен интервал - затворен интервал“ - затворена музика се отблъскват. Два минуса вече се отблъскват. Вярно е това: Онези от вас, които не пеете вие сте затворен интервал. Човек в правилното възпитание, в един момент щом си затворен, в следващия момент трябва да бъдеш отворен. Винаги един затворен интервал и един отворен интервал се привличат. Представете си, че

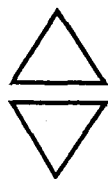

Фиг. 1

водата извира и пада в коритото отвисоко място (Фиг. 1). Водата влиза в затворен интервал. От отворения интервал, който пада в затворения, е следното: Пътникът, който е жаден е затворен интервал. Исква да пие. Имате два отворени интервала и два затворени интервала. Сменят се. Върху тази идея трябва дълго време да мислите. Да има отношения към вас, като е приложите като система на самовъзпитание на вашия ум, вашето сърце. Сърцето и умът се възпитават само при отвореният и затвореният интервали. „Аз обичам живота“. Какви трябва да бъдат другите думи, които следват? Имате три думи: „Обичам аз живота“. Или само: „Обичам живота“. Може да го няма местоимението. Следущите думи какви трябва да бъдат? „Обичам аз живота, за да се радвам на неговите блага“. Радостта отворен или затворен интервал е? Светлината е отворен интервал. Направете сега едно съчетание. „Обичам аз живота“. Песента трябва да започне от „сол“. Защото „сол“ в дадения случай е отворен интервал, доминира, дава нещо. Защото в дадения случай „до“ не може да я употребим, при „до“ се освобождаваме от мъчнотиите, а в „сол“

вече прилагаме. Трябва да минеш през една терца: „до“, „ми“, „сол“. „До“ - „сол“, какво е, кварта? Квартата представя музикално човешките чувства. Щом пееш кварта в музиката, трябва да придадеш пример, съдържание на някои тонове. В квартата трябва да дадеш сила на тона, а в терцата - мекота. В секундата трябва да дадеш плътност на тоновете. Значи, ако не дадеш плътност на тоновете, не знаеш как да постъпиш. Ако в твоите постъпки няма мекота, мекотата е пластичност. Тя е една необходимост за да се избегнат конфликтите, които се явяват в живота. Без мекота ще стане възпаление в ставите, триене. Тия, които имат ставен ревматизъм, терцата не знаят как да я вземат. Слабохарактерният не знае как да пее квартата. Онзи, който не може да взема квартата хубаво, той е непоследователен в чувствата си, обеднял е. Човек с богати чувства квартите ги взема хубаво. Силните квартаи взема хубаво и меките терци взема хубаво, и плътните терци взема. Устойчив е. Значи основният тон е на място. Аз сега ще кажа така: Не вземате вярно терците - музикално си болен; секундите не вземате правилно, квартата не вземате, квинтите не вземате правилно. Минавате от квинтите в септими - не мислиш правилно. Прескочихме секстите. Трябва да знаеш да възприемаш Божественото.

Трябва да разбирате контрастите в природата, да разбирате противоречията в живота. Имате този триъгълник. Един триъгълник отгоре, а друг отдолу (Фиг. 2). Единият триъгълник, първият, който

Фиг. 2

е с върхът надолу възприема, а другият, който е с върхът нагоре дава. Обърнатият надолу защо е обрнат в дадения случай? Тъй както е поставен обрнатия триъгълник, той се намира в гамата на доброто, понеже му вземат всичкото, надолу го обръщат с главата. Когато някой се удави във водата, от лакомия е. Обрнат го с главата надолу, за да изтече водата, за да го освободят от нея. Доброто трябва да се обрне с главата надолу, да изтече лакомията, да остане празно, да обеднее. Като го издигнат на краката, да познае като е празен тогава е добър, не като е пълен. Трябва да разбирате динамиката в музикалните отношения. Щом задържаш

един тон повече отколкото трябва или даваш повече, ти си на погрешен път. Има едно музикално време, което трябва да бъде точно спазено. Наричам го Божественото време. То не е отмерено в този такт, в който дават капелмайсторите като махат с ръка. Не е размерен такта. Не е верен първия такт. Вторият такт вече незабелязано се намалява и така нататък. Някой казва: „Такта не е правилен“. Първият такт е правилен, меродавен. Тактът на духа слиза ръката надолу, а при такта на душата, ръката се движи нагоре. При такта четири четвърти, движението надолу - е на духа, движението навътре към тялото - е на душата, движението на ръката навън - е на сърцето, а движението нагоре - е на ума. Като пееш една песен и тактуваш 4/4 ти казваш: на духа, на душата, на сърцето, на ума. Често някой пее и тактува и не знае кому пее. Имате такта 3/4. То е един триъгълник. Имате 6/4. Единият триъгълник е обрнат надолу, другият е нагоре. Учителят пее: „Научих се да давам“. Ръкомаха такта 4/4/. Като пееш на сърцето трябва да се зарадваш, че си дал. На ума като пееш, като си движиш ръката нагоре да усетиш, че си спечелил нещо. Едно добро направено да остане в ума ти нещо. Да кажеш: „Приятно ми е, че свърших нещо“, без разлика какво е то. Процесът е верен. Щом дам една радост имам, умът взема участие. Доволен съм от тази работа. Доволен съм, че съм пял такта 4/4. Духът участвува, сърцето участвува, душата участвува и умът участвува. Радва се духът, душата, сърцето и умът се радват. Всички се радват. Ако вземете „до“, „ре“, „ми“, „сол“, прескачате „фа“, имате две секунди „до-ре“ секунда и „ре-ми“ секунда. „Ми-сол“ е терца. Имате едно музикално съчетание от четири елемента. Какво образуват те в дадения случай? Ако дълго време пеете във вас ще се яви желание да се разширите. „Сол“ е разширение. Искате да доминира. Значи „Цветята цвятяха“, иска да приеме нещо в себе си. Да кажем, ако ти си неразположен, то е като да се лекуваш. Туй, което го търсиш, ще си вземеш от „до“. В себе си „ре“ носи сила. Силата е потребна. „Ми“ ще ви даде начин да го дадеш най-добре. „Фа“ ще прескочиш. Ще прескочиш, понеже „фа“ спада към друга система. То е небулозна система, върти се около себе си. Нищо няма да вземе. Ще прескочи „фа“ ще дойдеш

до „сол“. Може да заместите „до“ с „фа“. От „фа“ има винаги какво да вземеш. Но в дадения случай, като имате „до“, „ре“, „ми“, „фа“, „сол“, имате други резултати, имате 4 секунди. В съвременната музика, много музиканти са станали болни по единствената причина, че пиесите, които свирят не са разграничени. Ако свириш постоянно Шуман, Бетовен, Моцарт, друг характер имат. Те са на няколко категории. Около 7 категории има. Но 4 са най-главни. Да бъдеш музикант, за да се освободиш от ограниченията. Второто положение иска да имаш сила. Третото положение е метод, начин да имаш. После разширение за да възприемаш нещата. Да кажем вие се колебаете да пеете, казвате: „Не ми се пее“. Какво ви липсва? Самоувереност. Самоувереността е, че вие не сте в състояние да направите нещо. Вие искате да направите едно добро някому, но усещате, че не можете, имате няколко лева в джоба си, нямате какво да дадете. Ако сте богат, веднага ще дадете. Сега срам ви е да дадете 5 лева, трябва му няколко хиляди. Да му дадеш само 5 лева ви е срам. Казваш му: „Не мога да ви помогна. От колко имате нужда? С 5 лева нищо не може да се направи“. Музикантите не трябва да бъдат скържави, но трябва да бъдат богати. Бедни хора, музиканти не могат да бъдат. Музиканта трябва да бъде богат. Беден музикант не може да бъде. Под музикант разбирам богати хора, които идат да дадат в света. После болен човек, музикант не може да бъде. Здрав човек трябва да бъде музиканта. И глупав не може да бъде музиканта, умни трябва да бъдат. Богати във всяко отношение трябва да бъдат музикантите, да дават повече, да вземат по-малко. Някой казва: „Аз ви обичам много“. Какво обичате? Противоречието е там, че аз обичам ябълката да я изям, за себе си я обичам. Той мисли за себе си, а казва, че обича другия. Той обича да вземе ябълката. Каква друга дума трябва да турите, че „аз ви обичам“? С какво трябва да заместите тия думи? Аз бих пял на онзи, който ме обича. Аз ще ви пея, понеже вие ме обичате. Този, който ме обича, ще му пея за да му дам. Някой ми казва: „Ти обичаш ли ме?“ Аз казвам: Аз не ви обичам, но ако вие ме обичате, аз ще ви пея. Обича ме, ще искам да взема. В дадения случай аз може да ви пея, а в пеенето ще

дам, той това търси. Като му пееш казва: „Много съм доволен, много хубаво ми пях“. Та сега, който ви обича трябва да му пеете, то е правилното положение. Щом не пеете вие не го обичате. Да го обичате трябва да му дадете нещо. Кое е най-лесното даване? Всякога може да дам нещо. Той може да няма хляб, но в дадения случай всякога може да пее. Който излезе насреща ти може да пееш. Пари може да нямаш. Или някой иска да дигнеш някой голям камък. Нямаш толкова сила, но да пееш всякога можеш. Изпей една песен. Аз като пея на камъка, движи се камъка. Има известни музикални тонове, които вдигат камъните. Сега вас ви се вижда чудно, как е възможно музиката да дига камъните. Музиката туря всичките съставни части на камъка в широка площ и камъка сам по себе си се дига. Като го дигна, пак събера частите на едно място. Има едно оръжие в Америка, от войната, което е направено от магнит. Намагнетизирано е, и всички, които отиват при него изваждат си часовниците, обувката, ако има желязо на тях, защото всяко желязо, което имаш на себе си се привлича и отива на магнита. Ако обувката ти имат желязца ще се намерят залепени. Този магнит може да дига 500 кила. Както вървиш, ако се приближиш към този магнит ще се намериш залепен с краката нагоре. Обичта на желязото към магнита е голяма, привлича го. Като хвърлиш желязото, свободен си. Та казвам: Това желязо не трябва да го носиш като отиваш при магнита. Като отиваш при него трябва да бъдеш свободен от всяко желязо. Онези, които отиват при този магнит не трябва да носят жлезни гвоздеи на обувката си. Това го давам само за изяснение. В природата има тайни сили, които като ги имаме, работите лесно стават. Като нямаш тази сила, мъчно става. Като имаш правилно музикално разбиране, веднага умът работи. За всеки момент определя на ума как да постъпиш. Като нямаш това музикално разбиране влизаш в стълкновение и със себе си, и с окръжаващите. Музиката трябва да ни въведе в Божественото право, да постъпваме правилно, да бъдем съобразителни как трябва да постъпим в даден случай. При врялата вода как трябва да постъпите? Ако искате да пиете вода ще налеете студена. Така ще направи умния човек. Ако е студена водата, ще трябва да

я стоплите. В единия случай ще прибавите студена вода, в другия - ще я стоплите. Това са два начина. Ако вие не знаете как да постъпите, в първия случай ще си изгорите устата, а във втория ще се изстудите. Ако сте умен човек в първия случай ще я направите приятна за вземане и във втория случай /също/. Това са правилни разбирания в света. Ако музиката не ни научи как да живеем правилно, тя не е музика. Ако музиката не може да ни научи как да се справяме с ума, как да се справяме със сърцето, тя не е музика. Ако музиката не ни научи как да се справяме с душата си и ако тя не ни научи как да работим с духа, тя не е музика. Музика е, която може да ни научи да работим за духа, да служим за душата, да знаем как да употребим ума и сърцето си. Тази музика е на място, от нея се нуждаем в света. Понякоя път като говоря за музиката това подразбирам. Музика, която може да ни свърже по-интензивно с нашия дух и да работим заради него.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

*7 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 7. XI. 1941 г. петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.*

ЦЕНТЪР И ПЕРИФЕРИЯ

Отче наш.

„Махар Бену Аба.“

Имате ли зададена тема? - /Нямаме/.

Пишете тогава: „Отличителните черти на органическия и неорганическия свят“.

Като кажете органически и неорганически свят какво разбирате? В органическия има органи, неорганическия е без органи. Ще кажете: „В какво седи отличителната черта на органите?“ Вземете гръбначните същества, които имат костна система. Други нямат костна система. Мекотелите са без кости. Разликата между органическия и неорганическия свят е както между мекотелите и съществата с костна система. Да имате ясна представа. Ако пишете добър и лош човек, каква е разликата? Пишете и друга тема: „Разликата или отличителните черти на добрия и лошия човек“.

Да кажем има хора, които не са нито добри, нито лоши. Какви са? Има хора, които са неродени. Какви са те? Сега вие не може да си представите мисълта, че като се роди, тогава започва да съществува, мислите преди да се е родил не е съществувал. Той не е съществувал в тази форма, в която е сега, но той е съществувал в някаква друга форма.

Пишете друга тема: „Отличителните черти на ума и сърцето“. Може да намерите някоя книга да прочетете какво е писал някой. За захарта може да пише онзи, който я е опитал, поне една бучка захар да е опитал. Или някой сладък плод да е изял, ябълка или слива. Другояче без да е опитал няма да знае какво нещо е сладкото. Ако аз ви кажа на вас „сладка мисъл“. Може ли мисълта да бъде сладка? Или ако ви кажа „сладка постъпка“, може ли да бъдат сладки постъпките? Сладка ябълка разбирате, знаете, че

може да я опитате. Ами сладката мисъл? Употребявали ли сте сладка мисъл? Някой път казвате: „Чиста мисъл“. Чистата дреха я виждате, но чистата мисъл как я виждате, че е чиста? По какво се отличава учения и неучения човек? Ученият и неученият човек се отличават. Има хора родени учени. Има родени неучени. Родените учени имат отличителни черти. Главата им се отличава от неучения човек. Ако е философ, отличава се, че е философ. Ако е поет отличава се, че е поет. Ако е музикант, отличава се, че е музикант, още преди да е станал той музикант. Ако е религиозен, преди да е станал религиозен има черти, които показват, че е религиозен. Житото не носи ли чертите си преди да е посято? Носи. Като се посее то проявява своите черти. Всеки човек сега трябва да се проявява такъв какъвто е. Ами ако се проявява такъв какъвто не е? Има ли хора, които се проявяват такива, каквито не са? Тогава бих желал да ми покажете един такъв екземпляр. Когато оцета се проявява такъв какъвто е, ражда ли се? Оцетът отпосле става оцет. Оцетът изкуствено го образуват едни малки бактерии. Всички опивателни вещества приспиват хората. Те имат едно свойство, че приспиват човека. Като влезе едно същество, което е опивателно, той е най-малкият затвор. Лампичките в ума ще започне да ги затваря. Хората, които се опиват от тях, умът не е така събуден и чувствата престават да действуват. В някои отношения са будни, в някои не са будни. Тогава казват, че човек се проявява такъв, какъвто е. Коя е първата основна черта, човек да се прояви такъв, какъвто е? Кое трябва да проявим сега? Детето, което е образувано в утробата на майката, то не диша, майката диша, то живее без дишане. Като че ли цялото тяло диша. Специалните органи за дишането не са турени в действие. Щом се роди, веднага се проявява дишането. Проплакването е първото дишане. Като се роди детето, всички очакват да запее. Ако детето запее като се роди, като види света да издаде първият звук, майката се радва, че то е певец. Щом не е певец изпъждат го из света навън. Дотогава, докато човек пее на земята е певец, може да живее. Щом престане да пее, заминава си. Защо плаче? Поддържа първия подтик. Изплаква детето и започва дишането. После вече иде пеенето, музиката, сегашната музика. Тъй като

гледате живота някои от вас искате да живеете без да плачете. Че плачът ви е дело. Детето като заплаче, от радост заплаква. Вие заплаквате от скръб, не от радост. Вие казвате: „Нажалил се е той, тъжен е“. Често вие сте неразположен и сте тъжен, но не знаете защо сте тъжни. Не си знаете музикалния репертоар. Всеки ден като станете да имате един музикален репертоар. Например, вие вървите по пътя и ако не си дигате хармонично крака, ударите си крака в някой камък, казвате: „Ох!“ Какво означава в дадения случай „ох“? „Ох“ означава, че си ударил крака си, срещнал си едно съпротивление. И това съпротивление в тебе е усилило чувствителността ти повече, отколкото трябва.

Сега вие може да мислите, че тия работи не са важни. Вие имате предвид кога предметите могат да станат важни. Имате една система -

$$2 \times 2 = 4$$

$$2 + 2 = 4$$

Като кажете $2 \times 2 = 4$ какво разбирате? Имаш две ръце, имаш и два крака. Щом имаш 2 ръце и 2 крака с две ще прекрачиш да ходиш. Две ръце имате, умножават ли се краката? Две ръце и два крака какво означават? Като събереш краката на едно място, какво показва събирането на краката, или какво показва събирането на ръцете? Казвате: „ $2 \times 2 = 4$; $2 + 2 = 4$ “. Имате количествена идея. Имате 2 тикви и още 2 тикви правят 4 тикви. Имате 4 тикви за ядене, имате 4 хляба пак за ядене. Имате 4 ябълки. Щом кажете 4 тикви, не разбирате малки като ябълки, но разбирате големи. Щом кажете ябълки, не разбирате големи като тикви, но малки. Двете има много съотношения. Двама души си приказват на едно място. Но някой път има някои въпроси, които не са интересни. Казваме „доброта“. По какъв начин може да направите добротата да бъде предмет? Значи един човек, който не диша добре не е добър човек. Един човек, който не може да яде добре, не може да бъде добър човек. Един човек, който не чувства добре, не може да бъде добър човек. Един човек, който не мисли добре, не може да бъде добър човек. Един човек, който не може да гледа добре, не може да бъде добър човек. Вие казвате изобщо: „Добър“. Доброто има приложение. Или казвате „Две и две е четири“.

Какво означава? Най-първо имате две семенца, нямат никакъв смисъл. Като турите като един елемент ще видите, че това добро трябва да го туриш в приложение. Ако не дишаш добре, не си добър човек. Значи доброто е един начин. Доброто се познава в дишането. Дишането е един Божествен процес. Да гледаш - това е един Божествен процес. Да слушаш - това е Божествен процес. Да обоняваш - това е Божествен процес. Да ядеш - това е Божествен процес. Да ходиш - това е Божествен процес. Да мислиш - това е Божествен процес. Да чувствуваш - това е Божествен процес. Ако ти в този Божествен свят не може да се проявиш такъв, какъвто си, значи ти не принадлежиш на този порядък на нещата, следователно, не може да имаш резултатите, които ти очакваш. Сегашните хора имат разхвърляни понятия за добрия човек. Щом човек не диша добре, не е добър. Казва: „Аз не може да мисля“. Какво ти пречатства? Ако кажеш: „Аз не може да дишам“, има вече нещо, което ти пречатства. Щом кажеш: „Аз не може да мисля“, какво ти пречатства? Или казваш: „Аз не чувствувам.“ Или казваш: „Аз не чувствувам тия работи“. Щом не ги чувствуваш ти не си добър. Добро е това, което чувствуваш. Като мислиш е добро, като гледаш е добро, като слушаш е добро. По който и да е начин това, което слушаш е добро. Ако вземете в музиката в първата октава „до“, или вземете в третата октава „до“, тия „до“ се различават. На картина може да се представи как се отличават. В първата октава житото е в хамбара. Във втората октава житото е посято на нивата. В третата октава житото е вече израстнало. В четвъртата октава то е вече цъфнало, а в петата октава то е вече узряло. Някой ще каже: „Докажи го това“. Зрялото жито е петата октава. Как е станало? Труден въпрос. Как ще вземеш „до“ в петата октава? Само узрялото жито знае какво нещо е „до“ в петата октава. Пет октави и пианото няма. Като дойдеш до петата октава, ще бъдеш като житото, за тебе страданията няма да са нищо. Онзи, който е узрял плод, и да го мелиш, не страда. Житото след като го смелят, опекат го, като влезе в човека пак израства, пак расте. Трябва някой път да направите опит, когато цъпти житото и когато зрее да минете през нивите, и да почувствувате онова

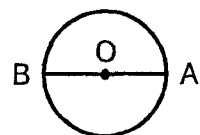
ухание, което житото има. Много е приятно. Най-приятното ухание, което човек може да има, е когато житата зреят, или когато житата цъфтят. Човек трябва да мине през ниви да диша. Ако дишането ти е правилно, ще се спреш, ако дишането не е правилно, ще погледнеш отгоре и пак ще се върнеш. Когато вас не ви интересуват нещата в света имате нещо аномално в дишането. Спреш се. Ако може да мислиш, дишането е правилно. Ако не те интересува, спреш се при един плод, не те интересува. Спреш се при една круша, не те интересува. Спреш се при човека да разрешиш въпроса, защо човек живее на земята. Най-после не питайте: „Защо човек трябва да живее на земята“, ами защо е дошъл. Какви бяха твоите подбуди да дойдеш на земята? Влизаш в училището за да учиш. Най-първо попитай себе си, защо си дошъл в училището? Питай: „Какво ще науча?“ Най-първо попитайте: „Защо дойдох?“ Отивам в училището. - Защо дойдох в училището? Тъй разглеждате този въпрос. Казвам: Какво ще научиш в училището? Защо дойдохте в училището - трябва да разрешите този въпрос. Ти не се питаш защо си дошъл в училището, но питаш, какво ще научиш. Ти не питай: „Защо седнах да ям?“, но питай: „Какво ще добия като ям?“ Не питай: „Защо седнах да ям и защо трябва да ям?“

Какво трябва да прави човек? Казвате: „Не може ли без ядене?“ Може и без ядене може. Щом не ядеш, в света не може да живееш. Щом не дишаш, в този свят не може да бъдеш. Щом не мислиш, в този свят не може да бъдеш. Щом не ходиш не може да живееш в този свят. Ама защо е така? Ми, че как трябва да бъде? То е философ без философия. Отива в училището, нищо не знае, казва: „Какво ще науча?“ То е философски въпрос. Този въпрос, като свърши учението тогава ще го зададе. Какво е придобил, то е философски въпрос. Ти още нищо не знаеш, занимаваш се с философия, какво ще придобиеш. То е философски въпрос. Най-първо ще отговориш, защо дойдох в училището? - Да види учителят си. „Чух, че имало един учител, дойдох да го видя“. В училището може да е дошъл да види зданието, може да е дошъл да види учителя, то е пак една наука. Той ще разбере едно нещо, че учителят не мълчи, но говори. После той ще научи, че учителят

измерва от въздуха всяка дума. Тия думи по известен начин ги праща през въздуха, че като влязат в ушите на учениците, някаква магия прави, че учат. Развъртат се ушите на всички ученици. Тия малките деца, които бяха невежи, станаха учени. То е като дърводелец. Има материал, взема дъски, мери. Крои, току погледнеш изкара едно бюро, или една маса, или един стол хубав. Всичките столове не се родиха, той ги направи. Питаш: „Защо аз отивам в училището“. - Понеже аз съм неорганизиран материал, отивам при учителя да направи нещо от мене. Значи всички вие, които сте родени на земята сте минали в този процес. Щом влезеш в училището какво става? - Учен ставаш. Щом човек е дошъл на земята, вече влиза в училището. В природата законът е такъв: Щом стъпи кракът на човека в училището, назад не може да се върне. Докато си във училището, свободен си. Щом влезеш в училището, щом си туриш крака, една примка хване ти крака, изтегли те. Речеш навън да излезеш, не можеш, вързан си. Направете опит с осили. Турете един осил в гърлото, че да видите като се върне назад не излиза. За някои неща вие се питате защо е така? Това е философски въпрос. Питате: „Защо страдам?“ Този е философски въпрос. Няма разрешение, той не е за сега. Не се питайте така. Като свършите училището ще го разрешите. Щом си туриш крака във вряла вода какво ще стане? Казваш: „Защо страдам?“ - От врялата вода. Защо си тури крака преждевременно във врялата вода, питаш. Така. „Защо се радвам?“ - Защото си тури крака на време, затова се радваш. Страданието произтича, че си турил крака си в топлата вода преждевременно, а се радваш, понеже го тури навреме. Що е радостта? Турил крака си навреме в училището. То е радост. Отишъл си в училището преждевременно, то е скръб. Всичките хора са ученици в света, дошли са да се учат и всеки задава въпрос: „Защо съм дошъл в света?“ Казвам така: Да ядеш. - „Защо дойдох в света?“ - Да помиришваш работите. - „Защо дойдох в света?“ - Да слушаш. - „Защо дойдох в света?“ - Да гледаш. Най-елементарното е да пипаме. - „Защо дойдох в света?“ - Да го пипаме с ръката си. - „Защо дойдох в света?“ - Да ядеш, но няма да се спреш там. Думата ядене няма да вземете. С едно ядене няма да се свърши.

В природата като те турят да ядеш, ти не може да се освободиш. Промеждутък има, но като влезеш не може да се освободиш. Всичките менюта, които са написани, от всичките трябва да си вкусиш. 30-40 години като живееш, от всичките ще вкусиш. Затуй, онзи, който с радост яде е здрав човек. Радостта е едно здравословно състояние, пък болестта е едно нездравословно състояние. Като ядеш с радост здрав си, като ядеш не с радост, свиваш веждите си, не си здрав, яденето не е добре сготвено. Само на болните деца дават специална храна. На здравите хора храната се отличава. Запример, някой плод, който е паднал от дървото на земята, като мине някое дете го взема и го яде. В живота плодът, който пада от дървото, той не е добре узрял. Всякога, когато в един плод има дефект, преждевременно е паднал. Виждали ли сте лимони да капят? Узрелите плодове остават, не капят. Ние сме свикнали и казваме: „Плодът трябва да капне“. Плод, който капе не е естествен. Плод, който не капе, той е за ядене. Онези плодове, които капят, в самото дърво има недостатък. Аз наричам този плод пометнат. Плодовете, които капят от дървото, са пометнати плодове. Плодовете, които не капят са здравословни. Ами една жена, която е слаба тя помята. Едно дърво, което не може да издържат плодовете да узреят, има някакъв дефект в него. Когато вие не може да издържите една мисъл, едно чувство, то е болезнено състояние. В здравословното състояние всяка мисъл е приятна. Щом искате да се освободите от нея, има нещо нездравословно. Някой казва: „Да се освободим от злото“. Как ще се освободите от злото? Като влезе плодът в устата ти, забиеш си зъбите, откъснеш от плода и казваш, че си добър човек. Ти добър човек ли си? Хванеш хляба, откъснеш от него, казваш, че си добър човек. Трябва да знаеш колко сантиметра да си забиеш зъбите. В яденето математически е определено колко трябва да си забиваш зъбите. Ще те съдят, че си си забил зъбите повече. По какво съдят един ученик в музиката? Не е виновен, че пее, не е виновен, че яде, но е виновен, че не взема вярно тоновете, че забил зъбите повече или по-малко, затова е виновен, не яде правилно. Хората са виновати, че не ядат правилно. Всеки човек, който не яде правилно има закон. Ти казваш: „Да се

наям“. Ти не знаеш още да ядеш, пък с философия се занимаваш. Казваш: „Трябва да ям“. То е цяла наука. И в музиката казвате: „Да пеем“. Но пели ли сте вие? Слушах ви първата песен, която запяхте. Тя беше „Фир-фюр-фен“. Пяхте: „Мисли, право мисли“. Какво значи правото мислене?

Фиг. 1

Ако ви питам в една окръжност каква е разликата между диаметъра на окръжността и радиуса на окръжността? Какво разбирате вие под радиус на окръжността? Радиус на окръжността показва, че от центъра излиза и отива в периферията. Да кажем, че имаме един център О (Фиг. 1) и от О отива до А, или от О отива до В. Да допуснем, че това е едно движение.

Имате два радиуса, имате две противоположни движения. По какво се отличават тия радиуси? В единия радиус енергията излиза от центъра, а от другия от периферията отива към центъра. Хората на земята искат да знаят какво е диаметъра. Като знаеш какво е диаметърът на земята, какво ще добиеш? Диаметърът на земята е 12700 километра. Какво показва диаметърът? Най-първо да знаеш диаметъра на една мъчнотия, какво значи? Да знаеш откъде се произвежда мъчнотията. Да знаеш диаметъра значи да знаеш как да преодолееш. Радиус значи да знаеш откъде произлиза мъчнотията. Диаметър, значи да можеш да се справиш с тази мъчнотия, за това ти е потребен този диаметър. Диаметърът се състои от два радиуса. От периферията отиваш до центъра и после отиваш по другия радиус. Единият радиус показва влизане в центъра, другият - излизане. Диаметърът в една окръжност показва пътя, по който ще влезеш в центъра и пътя, по който ще излезеш. Ако ти не знаеш да влизаш в центъра и да излизаш, ти не знаеш какво нещо е диаметър. Диаметър - то е влизане към центъра и излизане от центъра. То е диаметрално противоположно движение. Радиусът показва пътя на движението към центъра и пътя на излизането. Същевременно диаметърът показва, че си усвоил закона да знаеш как да излезеш. Две противоположни движения образуват диаметъра.

Казвате: „Що е любов?“ Определяте думата „любов“. За какво ни служи? Любовта е това, което преодолява всичките мъчнотии в живота. То е мощна сила, в която като влизаш и като излизаш всичко лесно става. В този смисъл в живота, за любовта няма нещо невъзможно. Не туряйте идеята, че всичко изведнъж трябва да стане. Всичките неща, които вървят по закона на любовта се преодоляват. Сега трябва да направите един опит. Правили ли сте опита да влезете до центъра на земята? Где е дефекта на кръга? Едната част е малко издадена. Към коя посока? В даденият случай диаметърът показва две противоположни движения. Едно на друго са противоположни. Влизане към центъра на земята и излизане от центъра, образуват този диаметър на земята. Сега изчисляват диаметъра на земята. Но кои учени хора има, които са слизали до центъра на земята и са излизали. Знаете ли сега какво е налягането в центъра на земята? Предполагат учените хора, че тия вещества са по-гъсти от диаманта. Тия вещества, които са в центъра на земята считат, че са в разтопено състояние. Сега да оставим, това са философски въпроси. Какво е състоянието на земята вие оставете този въпрос, защото онези, които са направили земята, тях ги интересува. Какво е състоянието на земята не е за нас. Нас ни интересува онова, което става на повърхността на земята. Ония ученици, които трябва да изучават външната повърхност, не онова, което е скрито. Отвън са хиляди работи написани. Този център показва началото, когато земята е била създадена, каква е била. Земната история е написана. Земята си има история на своето развитие. Някои искат да знаят какво нещо е земята. Една прекрасна история има земята. Вие като срещнете един човек, научно изследвате, вие искате да проникнете в него. Че човек мяза на земята. Той не иска вие да прониквате. В дълбочините на човек, какво ще научиш? Ако един човек би слязъл в центъра на земята и се върне, втори път няма да помисли да слиза. Като му кажеш за това той няма да иска да мисли. Вие ще мязате на онзи американец, който иска да се пусне от Ниагарския водопад с една бъчва. Като мислил, мислил, намислил да влезе в една бъчва, затворили бъчвата и я спуснали от водопада. После го намерили в безсъзнание и като го извадили

от бѣчвата казва: „Втори път не влизам“. След като го въртял водопада казва: „Втори път не искам да влезе“. Питали го: „Какво чувствуваше в бѣчвата?“ Казва: „До известно време чувствувах, най-първо ме въртеше нещо, после не зная какво стана вече. Но впечатленията на това въртене на този водопад и да опита човек това, са две различни неща. Та казвам: За в бъдеще, когато хората завършат своето развитие ще станат много напреднали. Всяка една душа, която завърши своето развитие на земята, трябва да мине през центъра на земята. Като завърши своето развитие и вземе диплом, че е завършила всички науки, тогава ще мине от повърхността на земята, ще влезе до центъра и ще излезе от другата страна, по диаметъра и ще мине. По този диаметър ще излезе и ще тръгне за своето отечество. Тъй щото един ден ще минете, но трябва да бъдете много учени хора. Като слезете ще видите, че земята има несметни богатства. Сега да влезе човек в земята трябва да бъде като спящ човек, като глух, който няма да чувства. То ще бъде безсъдържателно. Като че пътуваш вечерно време през някаква красива местност и нищо няма да видиш.

Какво означава в дадения случай две? 2 - е радиус. Едно слизание, плюс едно е равно на две. За да се обоснове какво означава две. То е единият радиус, който отива към центъра на земята. Този е дълбок въпрос. На какво е равно две? Равно е на две единици. На какво е равна всяка единица? Първата единица е първият радиус, който влиза в центъра. Втората единица е вторият радиус, който излиза от центъра на земята. Единият радиус е единица. Различен е от другия радиус, на другата единица. Две единици образуват диаметъра на земята. Следователно, ако ти си научил радиуса на слизание в центъра на земята и ако си научил радиуса, по който се излиза от центъра на земята към повърхността, тогава вече си усвоил две единици. Този резултат го знаеш, имаш вече диаметър. Изследвал си на какво е равен този диаметър. Едно слизание и едно излизание от центъра на земята. Ти си научил какво нещо е диаметър на земята. Ти си научил: Едно плюс едно е равно на две $1+1=2$. Ти си силен човек. Или казвате: „Едно плюс едно е равно на две $1+1=2$ “. Едно

житено зърно и още едно житено зърно - две житени зърна. Или имате един лев и още един лев, те са два лева. Но това са количествени понятия, няма нещо реално вътре. Ако имате това движение, слизание от повърхността към центъра и излизание от центъра, тия две единици образуват две. Опитността, която ще изнесеш, вече имаш едно знание, което ще ти бъде необходимо.

Сега засягам един въпрос. Един петел един ден се качил на купището и като ровил изровил един голям диамант като гълъбово яйце. Казва: „Защо ми е тази пушина? Да беше поне едно зрънце да го клъвна.“ Той не го клъве, но го къшка. Не знае, че в този диамант за всичките петли в неговото време имаше за ядене, да ги нахрани с години. Казват си някои от вас: „Мен не ме интересува това“. Ти си петел - едно плюс едно е равно на две $1+1=2$. Казвате: „Тия работи не ми трябват. Мене ми дайте онова, което е за сега“. Това показва, човек, който не постъпва разумно. Да влезеш в центъра на земята и да излезеш, ти си още петел на купището, само житените зърна те интересуват, скъпоценните камъни не те интересуват. Казва някой: „Мен не ме интересува духовния свят, че няма какво да те занимава“. Ти си петел, пееш на купището. Като намери петелът някоя глистя ще я клъвне. Скъпоценните работи него не го интересуват. Този човек няма какво да го занимава, но що е този скъпоценен камък. Казва: „Мене не ме интересуват скъпоценните камъни, понеже щом ме интересуват трябва да ги туря на врата.“ Петелът казва: „Аз съм свободен човек, не искам да нося тия яйца по врата си.“ Да туря 1, 2, 10, 15 диаманти на врата си. Ако аз ви дам на вас един диамант като кокоше яйце, и да го носите на врата си, то не е удобно. Или ако турите този диамант върху перото, с което пишете, не е удобно. Как ще пишеш? Когато перото е свободно от диаманта по-лесно се пише. Така да се маха това яйце на перото, няма практическо приложение. Обаче скъпоценните камъни те имат особено пречупване на светлината. Когато човек изучава светлината, те са потребни. В скъпоценните камъни може да се проучат свойствата на светлината. Скъпоценните камъни задържат известна светлина. Те са били учени, задържат известно количество светлина, за която ние нямаме понятие и затова са

станали скъпоценни. Най-хубавото в скъпоценните камъни, е направено от светлина. От светлина са направили своята дреха. Казвам: Когато ние в живота, извлечем най-хубавото, като диаманта от знанието, ще направим един такъв диамант. Туй знание, да не бъде преходно знание, но знание на което можем да разчитаме, то е истинското знание в света. Всеки човек е човек до толкоз, доколкото има истинското знание, което може да ни помага. Истинското знание във всички случаи помага. Онова знание, което не е истинско всякога не помага. Аз съм наблюдавал, има деца, които кучета ги хапят. Особено кучетата обичат да хапят деца. Имам едно наблюдение. То беше отдавна. В Провадийско в едно село, в южната част към Камчия, едно лято прекарах. Беше дошло едно семейство, имаше едно момиче, около 6-7 години. Ходило да се разхожда, излязло едно куче, мачкало го, търкаляло го и го ухапало на доста места. Казвам: На кое място те ухапа? - На еди кое. Първият път в мен се зароди едно желание да дам едно възпитание на кучето. Казвам: Да го ухапе веднаж разбирам, но да го ухапе много пъти. Защо го хапе на много места? Аз всеки ден ходех нататък, но след това аз не видях повече кучето, като че изчезна туй куче. Не можах да го намеря да му дам урок. Казвам: Има деца, които кучета не ги хапят. Има един плач, като излезе кучето, като викне детето, като запее, тогава кучето се спре и се върне. Онези деца, които не пеят така, кучето ги хване, забие си зъбите. Кучето ще ги хапе. Казва: „Защо не пееш?“ И действително туй момиче, което го хапа, то не можеше да пее, отпосле се научи. Аз имах случай след това да видя, тя живееше във Варна и не можеше да вземе два тона верни. Наместо да дам урок на кучето, защо я хапало, разреших въпроса защо я хапе. Защото не пееше. Ако туй момиче пееше нямаше да го ухапе. Но като порасна научи се, в хор влезе да пее. Дотогава два тона не можеше да вземе. Та аз разреших въпроса. Искях да зная защо кучето я хапе. Този професор не се яви да ми каже защо я хапе, аз разбрах после. Наблюдавал съм деца, като кресне, като запее, кучето се спре. Който не пее, хапе го. Аз вадя друго едно заключение в живота. Сполетява те някое нещастие в живота. Ти не мислиш правилно. Нещастията са едно

куче, което казва: „Ти защо не мислиш?“ - Ако мислиш другояче погрешка може да направиш. Кучето, което се затича към тебе, то е вече погрешка. Ако му запееш, то ще спре и ти знаеш как да поправиш погрешката. Щом знаеш да поправиш погрешката, ти знаеш да пееш. Щом не (знаеш) да поправяш погрешката, не знаеш да пееш. Всеки човек, който не знае да поправи една погрешка, той не трябва да я прави. Всеки, който поправи една погрешка може да я направи. Защото, като направиш една погрешка показва, че си силен да направиш погрешката. Сега къде е погрешката в едно дете? Морално в какво седи погрешката? Що е морал? - Моралът е един стражар, който те учи да не правиш престъпление. Аз наричам всичките морални правила - стражари. Ти да не правиш онова, да не правиш това. Минава едно дете, вижда зрял плод, иска да си откъсне. Туй дете откъсне плода. В какво седи престъплението? Ако тази една градина, в която човек посадил туй дърво и то за пръв път дава плод, на този плод пише, този, който го санил. Това дете трябваше да намери стопанина на градината и от него да поиска. То без да тури никакво усилие да работи иска да участва в плода. В природата, там гдето не си участвувал, нямаш право. Какво означава нямаш право? - То е много естествено. Този радиус слиза в земята, поиска ти се на тебе и ти да влезеш в центъра на земята. Може ли, туй дете, което иска да изяде плода, то се намира в центъра на земята. За него е невъзможно да слезе, няма тази наука. Този плод не е заради него. Ако го яде прави прегрешение. Ако човек преждевременно слиза в центъра на земята, не е готов, не е брониран. Онези, които искат да влезат в океана на хиляда-три хиляди метра, правят цели кълба, приготвяват ги по особен начин, за да може туй кълбо да издържи на налягането на водата. Не е така лесно да влезеш в океана на 1000-2000 метра дълбочина. Мислим, че е играчка. То е много сериозна работа. Че казвам: При сегашните условия ние се намираме при някои трудности. Що е едно страдание в света? Целият свят е проникнат с известни сили, течения, които се отличават по техният ампераж и волтаж. Може да е 100, 200, 300, 400, 500, 1000, даже може да е милиони волта напрежение. Да кажем, ако ти попаднеш под едно силно

течение. Въздухът се движи със 150 километра, ако попаднеш в такова движение, можеш ли да устоиш? В Америка често стават такива силни течения, че ако трен срещне такова течение, се връща назад. Близко с 80, 90, 100 километра го връща бурята. Самият трен се движи със 100 километра бързина, и като срещне въздушното течение, то го бута назад. Каква е бързината на туй течение? Понякоя път може да обърне и вагоните. И в океана се срещат такива бури. В Индийския океан, цяла една английска флота изчезна в такава една буря и досега не са я намерили, къде отишли тия параходи. В природата има такива силни течения, гдето всичко онова, което човек е създал, може да се превърне на прах. Не мислете, че е безопасно в живота. Англичаните са повнимателни. Изучават бурите в океана, да не попадне човек в някое течение. Най-мощните параходи може да пострадат. Където бурята не е в голям мащаб могат да се отклонят. Та казвам: Често в живота пострадваме от такива течения, понеже незнаем, че в тази посока върви туй течение. Трябва да заобиколим. Щом имаш голяма мъчнотия трябва да я заобиколиш. Земята е валчеста. Защо е валчеста? - Валчеста е по единствената причина, че големите мъчнотии може да ги избегнем по пътя на кривата линия. Всичко в света не може да разреши по права линия. Казвате: „Праволинейно“. Опасно е. Мислиш ли, правата линия е много дълга? Правата линия е най-късата линия. Ти предполагаш, че правата линия е много дълга, то е заблуждение. Ако е късо разстоянието ти можеш да минеш от едната точка в друга и от другата точка пак да образуваш права линия. Няма да мислиш, че туй разстояние ще го минеш в права линия. Някой път правете опит да видите дали вървите в права линия. Никога не се върви в права линия. Ще видиш, че вървиш зиг заг. Много мъчно е да се върви по права линия. Защото голямо съгъстяване има вътре. Да се научи човек да ходи правилно трябва да изучава правите и кривите линии, отношенията между правите и кривите линии. Тогава трябва да знаете, коя мисъл е права и (коя) мисъл крива. Не говоря за кривите мисли. Мислите, които са пластични, вървят по крива линия. Определени мисли има, които вървят по права линия. Да върви човек по права линия трябва да има голяма мощ.

Много силен трябва да бъде човек, който върви по права линия. Защо тогава ви е страх? Ако те изведат на едно високо място, което е хиляда метра височина, ако те поискат да те пуснат, защо в тебе се заражда страх? - Ти се смущаваш да вървиш по правата линия. Една птица, която има криви крила, ни най-малко не я е страх. А ти се смущаваш. А тебе те е страх. Тя е господар на положението. Всякога, когато човек не е господар, плаши се. Особено, ако са перпендикулярни линиите. Затуй сега се занимаваме с хоризонталните прави линии. Плоскостта казва по права линия ходи. По права линия в колко посоки? По перпендикуляра на правата линия може ли да ходиш? Ако те пуснат като парашутист да слезнеш, веднага ще се научиш. Човек може да слезе с парашут. Но да имаш такава силна мисъл, че като те пуснат отгоре, като помислиш само, да се освободиш от закона на теготението. Ако падаш отгоре не си свободен от този закон. Да се освободиш от всяко желание на земята и ако остане само една мисъл на земята ти ще слезеш полекичка. Ако вие имате много желания, вие ще паднете на земята. Като падате да няма никакво ваше желание, да остане само една мисъл. Не само това може да направите, но може да направите и друг опит. Ако концентрирате вашата мисъл в стоята може да се дигнете 4 пръста. Като се освободите от всичките желания на земята и остане само едно желание на Любовта, 4 пръста ще се отдалечиш от земята. Това е голямо постижение да може да се дигнеш на 4 пръста от земята. Ако с един пръст може да се отделиш от земята показва, че твоят ум е много силен. Вие сега искате да бъдете силни хора. Казвам: Можеш ли един сантиметър от земята да се дигнеш? - Ти си силен човек. Вие поне един милиметър може ли да се вдигнете? Не може и един милиметър да се дигнете. Ако се дигнете няма да можете да ходите. Понеже няма противно движение. Ще започнете да мислите за оня свят и ще залитнете. Старите хора залитат понеже не искат да се отделият от земята.

Ние идваме в разсъжденията до мисли, които мязат на класически песни. Допуснете, че аз пея една класическа песен за един юнак, който носил два тона на гърба си. Какво ще ви ползува тази класическа песен, че някой герой е носил два тона на гърба

си? Какво ще ви ползува тази песен? Ако пее за една песен, за едно кило, едно кило сила ще ви предам като пея песента. Ако вие сте болен, неразположен, слушате тази песен, ще усетите подобрене, ще имате по-добро разположение. В пението понякога път вие печелите, някой път губите. Пението, в което изживявате повече, придобивате нещо. Всякога когато пеете трябва да остане една придобивка във вас. Пеене, в което няма придобивка, не е естествено пеенето. Една музика има, която руши човека. Това са дисхармонични тонове, губи се от силата. Сега ние засягаме тия въпроси, но това е теория. Ако имаме една школа по музика, да видим колко ще спечелиш. Трябва да имаме едни везни. Да кажем влизаш малко неразположен. Ако имаме точни везни да се претегли човек, когато е неразположен и след (това) да се претегли когато е разположен, колко тежи да знае при разположението каква тежест има. Някой път в здравето има четни числа. Има хармония в четните числа. Има хармония на нечетните числа. Да кажем ти се претеглиш. Ако числото е нечетно, то е болезнено състояние, ако е четно е хармонично. Има едно здраве, което е обосновано върху нечетни числа, а има болести основани върху четни. Тогава наричам, че болестите са минус, а здравето е плюс. Болестта е, която започва с плюс, а здравето с минус. Тогава имате минус плюс, минус плюс. Вие търсите центъра на нещата. Когато отрицателните и положителните сили в света си хармонират, човек върви по права линия. Щом имаш неразположение в себе си, ще търсиш противоположното на туй неразположение и видиш какво ти липсва. Щом го намериш двете числа се уравновесяват. И във вас неразположението изчезва. Някой път има радост. Радостта е признак, че сте придобили нещо. След всяка радост ще дойде една меланхолия. Има радости постоянни, устойчиви. Има радости за една-две минути. Това са неустойчивите радости. Не е обоснован на никакъв вътрешен закон. Пазете се. Когато дойде радостта постоянна ли е или преходна? И скърби има, които са постоянни и непостоянни. Нещо ви бодне. Често тия бодежи, които имате по тялото и в сърцето, вие се плашите от тях - това е преходно болезнено състояние. Може в разни области на тялото да се намира. Както

и да определяте, такива електрически излишества има. Насъбрало се туй някъде, туй електричество идва в съприкосновение с външното и като се образува контакт, образува се бодване. Всякога става такова убождане. Това се казва електрически товар. Някой път този товар излиза навън. Някой път влиза вътре и тогава се образуват известни болезнени състояния, които хората мислят, че имат някаква органическа повреда. Погледнеш, направят известен разрез. А то е една малка болка, която произтича от атмосферното електричество и органическо електричество. Има мисли постоянни. Има мисли преходни. Тези мисли няма да останат във вас. Вие имате едно настроение, туй настроение няма да остане във вас, то не е ваше. Туй настроение е чуждо, което е дошло във вас отнякъде. Трябва да разчитате във вас на онова, което може да остане във вас по-дълго време. Има преходни желания. И те са полезни, но някои са мимолетни. Животът не може да се съгради на тях. Те са като движението на реката, като водата, която тече. Сега някой път вие искате да схванете живота, да го концентрирате в себе си. Вие оставете течението на живота да тече през вас, не да го обуславяте. Този живот като тече във вас той ще ви остави туй, което животът може да ви остави. То е заради вас. Вие не може да концентрирате целия живот. Този живот ще мине покрай вас и ще остави това, което ви е потребно. Вие искате да го турите под известна рамка, там правите погрешка. Вие искате да бъдете здрави, стойте на чист въздух и дишайте. Не искайте да завладеете целият въздух, той не ви е потребен. Този въздух е в движение. Вие сте в природата дето се грижат за вас. Въздухът ще мине през милиарди същества и ще им даде онова, от което те се нуждаят. Казвам: Когато вие искате да имате нещо само заради вас вие ще направите една погрешка. Ти не може да седиш и целия ден да ядеш. Може да ядеш, но стомахът ти няма да бъде в състояние да свърши тази работа. То е доста деликатна работа, която трябва да се свърши, цял един процес трябва да стане. В стомаха има около 10 милиона клетки, които работят. Ако вие ги накарате целия ден да работят, тогава ще ви наложат една глоба. В природата съществува един закон - не може да оставиш целия ден да работят клетките на стомаха.

За едно ядене клетките може да работят час, час и половина, после трябва да си почиват. Като вземеш обяда, пак ще работят 2-3 часа. Ако вие заставите тия клетки като ядете, да работят повече вие ще се осакатите. Същото нещо е и в ума. Някой иска да накара ума си да мисли повече. Не може, промяна трябва да има. И в музиката е същото - човек не трябва да пее целия ден. Ти в 15-20 минути може да научиш повече, отколкото ако цели 20 часа пееш. Във всичките неща ние имаме едно безразборно разбиране на нещата. Колцина заболяват. Става една особена реакция, влошаване на нервната система и така заболяват много ученици. Много ученици заболяват, понеже напрягат мозъка си, искат да разрешат вселената крайна ли е или е безкрайна. Че какво разбирате, че вселената е безкрайна? Две определения дават. Под „безкрайна“ разбират всяко нещо, което има начало, а няма край. А под „крайна“ разбират нещо, което има начало и има край. Под „край“ какво разбирате? След като си работил нещо, работил си 4-5 часа, оставиш работата, почиваш си, то е край на работата. Това е смяна. После пак започнеш отначало, пак смяна. Смяна на енергиите има в природата. Учените хора искат да разрешат въпроса за безкрайното. Безкрайността е почивка. Тях ги е страх от свършването на света. Свършването на света е почивка, после пак ще се започне отначало. Светът вечно съществува, има смени. Започваш една работа, след туй трябва да си починеш. Като почиваш да ти е приятно. Като мислиш и като престанеш да мислиш да ти е приятно. Щом започваш с приятност и свършваш с неприятност, процесът не е правилен. Дишането не е правилно. Дошъл човек и казва: „Защо дойдох на земята?“ Да се научиш да дишаш, да се научиш да ядеш, да се научиш да възприемаш уханието правилно, да се научиш да слушаш. Дошъл си на земята да се научиш да гледаш. Дошъл си на земята да се научиш да мислиш, това са елементарни работи. Дошъл си да се научиш правилно да чувствуваш, правилно да действуваш. Казва: „Защо дойдох на земята?“ Най-първо да се научиш да ядеш. Като се научиш да ядеш кой е вторият процес? След като се наядеш трябва да платиш. Ето, аз какво разбирам: Отивам като един пътник и нямам пари. Нахранят ме хората. Те

отиват да жънат и аз ще отида с тях да пожъна малко. Като пожъна ще кажа: Много съм ви благодарен за яденето. Те ще кажат: „И ние сме много благодарни“. Найм се и веднага си замина, това е неразбиране. Като се наядеш ще идеш да пожънеш, те ще те заведат на мястото дето излиза хляба. Ще се наядеш и ще идеш при източника и ще кажеш: „Искам да се отплатя“. Вие сега искате да минете контрабанда, такива неща в природата няма. Контрабанда, това е престъпление. За всяко нещо в природата има хармоничен закон.

Та казвам: Ще се повърнем към първата мисъл - Плачът е музика. Детето, което плаче казва: „Аз може да живея на земята“. Детето, което не заплаква казва: „Земята не е заради мене“, и то си заминава. Затуй бащата и майката се радват на децата, които плачат. Като плачат те се раджат, но и много като плачат не е на място. По същия начин, когато говорим за страданието, ние разбираме една смяна. Под страдание не разбираме всякога болка, едно нещо не може да го обясниш, страдаш заради него. Страдаш, че нямаш обуца или страдаш, че кракът ти е влажен. Мислиш, че като се овлажни крака, има опасност. Като е овлажнен, той не се простудява. Стига да не стане промяна в атмосферата, да се измени топлината.

Ние, съвременните хора, може да урегулируем живота си. Когато остане само една мисъл в човека, силите на Любовта регулират мислите на човека. Силите на Любовта регулират чувствата и постъпките на човека, това е правилен живот. Всяка мисъл трябва да се регулира от Любовта. Не казвам сега разумна Любов, защото Любовта е, която подбужда ума към мисъл. Без Любов умът не може да мисли. Не че умът предизвиква Любовта. Любовта предизвиква мисълта. Във всички неща мисълта е основна. Ние мислим, че като мислим, Любовта иде. Това е крива мисъл. Любовта произвежда човешката мисъл, произвежда човешките чувства и движения. Всичките процеси ги произвежда Любовта. Като изучаваме законите на Любовта, ще дойдем до живота, понеже животът е един резултат. Първият резултат на Любовта е животът. Живот без Любов остава непонятен. Там ще имаме ред страдания, ще ни бъде приятно и неприятно. Не е

лошото в пеенето. Когато човек не знае да пее, то е лошото. Не е виновен човек, че пее, не е виновен човек, че живее. Винави е, че не знае да живее добре, не разбира добрия живот. Да знаеш да пееш, значи да коригираш постоянно погрешките. Един музикант често коригира погрешките. Не трябва да туряме такова определение, че погрешката е вредна, че е лоша. Поставете, всичко да поправим. Много лесно е да вземеш „ре“. Ако го вземеш неверно, много лесно е да го поправиш, няколко трептения ще измениш.

Казвам: Радиусът това е движението от повърхността към центъра. Щом влезеш в центъра на мъчнотията, и ако от тази мъчнотия не може да излезеш към повърхността, ние нямаме знание. Ако влезеш в мъчнотията, силни сме. Ако не влезем, слаби сме. Който може да влезе в центъра на земята и да излезе на повърхността на земята, той е силен човек. Тогава ще направите опит. Като дойде една мъчнотия тя е в центъра. Мъчнотията аз считам една окръжност. Има свой център. Ако можеш да влезеш в центъра на тази мъчнотия и да излезеш из центъра навън, ти си силен човек. Ще придобиеш нещо. И в радостта е същият закон. Докато ти не влезеш в центъра на една радост и не излезеш навън от радостта, тя ще остане непонятна. Трябва да разбираме радостта и скръбта и тогава ще имаме блаженство, което не е опитано.

**САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!**

XXI година.

*8 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 14. XI. 1941 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.*

СЪЩЕСТВЕНОТО

Отче наш.

Нали имате тема?

Прочете се темата: „Отличителни черти на органическия и неорганическия свят“.

Вие разглеждате работите както физическия, у духовния свят. Същественото кое е на органическия свят? Казвате, че единият свят е по-висок от другия. Единият е музикален, другият е немусикален. Че единият бъкел не може да каже, не може да пее, няма музика, другият може да пее. Всичката разлика е, че органическия свят има спомагателни органи, неорганическия няма. Неорганическия свят са диваци, органическия свят са културни хора. Вие сега искате да влезете вътре. Неорганическия свят е много организиран, съвсем не е така, както казвате неорганическия свят. Казвате: „Неорганизиран“. Най-първо органическия свят е доста зависим. Запример, в неорганическия свят нещата се разплодяват много лесно. Начупи камъните, лесна работа. Щом дойдем до органическия свят, работата е друга. Тури едно неорганическо семе не се измъща, тури едно органическо измъща се при особени условия. По-лесно се предава живота на органическите тела отколкото на неорганическите. Но и онези, които влизат в органическия свят имат доста големи пакости между тях. Какво ще кажете, тия културните хора, които имат аероплани, че пущат бомби, бият се с пушки, културни ли са? Доста голяма култура. Някои организми имат такива пушкала. Някое малко същество знае химия, като дойде противника, напръска го с отровно вещество, което отделя, после го изяде. Сега мислите, че органическите същества са много благородни, че са на висока степен, научили са се, как да служат на Бога. Кой

седят по-високо? Запример, органическите същества, които имат костна система и които са безкостни? Онези безкостните имат един начин на живот, с костите имат друг начин за живот. Човек, ако е без кости не може да се направи в тази форма. Ако не би имал як материал, не би могло да се създаде тялото му. То е закон за тялото му. В органическия свят има повече удобства. Органическите вещества са по-устойчиви, по-трудолюбиви, онези неорганическите те са индивидуални, всяко живее за себе си. В органическия свят вече имате един колективитет, събират се на общества, села, градове имат. Неорганическите са чергари, които се скитат. Неорганическите са чергари, органическите живеят в села и градове. Казвам: За бъдеще има да се спират учените хора да разглеждат по този начин, по който сега се изучава. От природата изваждаме разумното. Представят природата, като че сега работи безсъзнателното. Ако попитаме един учен човек, защо главата на човек е нагоре, защото според закона на трептението, главата трябва да бъде надолу както у растенията. Виждаме, че главата е горе, а краката долу. Човек е направен по една система много неустойчива. Толкоз милиона години е трябвало човек да се учи да седи на краката си. Преди се е подигал, подигал и падал, затова е ходил на четири крака. Когато се е подигнал и се е изправил то е било голям успех, преодоляване на една голяма мъчнотия - главата да поддържа горе. Плувците, които плуват във водата, за да могат да плуват, първо трябва да се научи да държи горе главата. Плувецът, който не може да се научи да държи главата горе, той потъва.

Казваме: „Организирана воля и неорганизирана воля“. Организирана воля значи има спомагателни средства. Лостът е в организирания свят. Организираният свят си служи с лостове. Най-малките организми имат лостове, спомагателни средства, с които си служат. Под думата „организиран“ имате идеята в себе си, че човек се отделя от цялото. По-напред е бил едно с цялото и е мислил с него. В органическия свят човек се отделя от цялото, неговото съзнание се отделя от космическото съзнание, той започва като индивид, едно същество, което отделно съществува. По-напред имало общо съзнание на битието. Казвам: Всичко в

живота трябва да се организира. Запример, кое в човека е неорганизирано? Главата му още не е организирана. Най-организираното вещество е, но тя има още да се организира. Човек се организира, после се разсипва неговият организъм, като че се правят проби. Имате една къща, събаряте я и пак наново я строите. Няма нещо устойчиво.

Ако вземете от окултно гледище, човек има 12 тела, които трябва да организира, от тях за 7 говорят теософите, 5-те са в неизвестност. От тези 7 само с 4 функционира човек, трите са непонятни за човека. Физическо тяло, астрално, умствено, причинно тяло. Като се развие причинното тяло, хората ще знаят причините на всички неща, защо всяко нещо става така, а не другояче. Сега не знаят защо стават нещата. Да допуснем, че вие се усещате неразположен. Неразположението ви може да произтича от храната, от стомаха ви, може да произтича от мозъка ви или вашето неразположение може да произтича от разстройството на червата или от разстройството на нервната ви система, или просто може да произтича от някакво налягане отвън, на което не сте свикнали. Сега щом имате неразположение, как се справяте с вашето неразположение? Щом се опари едно животно ближе се и така се лекува. Ближе се с езика и със слюнката си се лекува. Онези, които се опарят винаги духат, насълнчат мястото. Понякоя път имате едно неразположение, трябва да знаете от какво произтича. Сега културните хора имат неразположение. Щом нямат пари, веднага са неразположени. Сега дажбата за хляба като е малка, пак са неразположени. Като вземат да дават по 200 или 100 грама, неразположен си, не може да се нахраниш. На един американец 100 грама са достатъчни, понеже те ядат картофи, месо и много други работи. Българинът е свикнал с много хляб, доста хляб яде.

Сега ние сме поставени в един порядък неизбежен. Каквото и да се говори, природата ще възпитава човека, ще му дава изобилно, после накара го да пости, гладни години идат. Даже когато не е война в период от 100 години някой път намалява дажбата, няма плодородие и хората тогава се съобразяват. Аз зная причините. Може би преди повече от 50-60 години разправяха

ми един пример. Има едно малко градче, сега е прекръстено, казваше се Козлуджа, в околността, на което сеели много царевица. Над него има села по-високо - Николаевка, Чатма, те минавали за аристократи, сеели жито. Казвали: „Царевицата е за свинете“, изкарвали най-хубавото жито. Но случило се една година и житото не става. Ражда се царевица и те трябвало да слизат, и да купуват от Козлуджа царевица, която според тях била само за свинете. Като яли нея година царевица, оттам насетне всяка година и те сеели царевица по 2-3 декара. По-напред само няколко кочана колкото да си сварят, считали за унижение да сеят царевица.

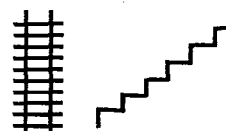
Сега, запример, дойде едно чувство на страх или дойде едно чувство на адмирация, или чувство на милосърдие, или чувство на упоритост, дойде сръдната у тебе временно да се поядосаш. И ти не знаеш отде иде сръдната. Отстрани на ушите иде сръдната. (Фиг. 1). Отгоре на ухото и малко назад се намира този център. Зад ухото се намира центъра на устойчивостта. Който има този

Фиг. 1

център развит, не може болест да го газии. Ако искате да видите, дали един човек може да се бори със смъртта, вижте, дали този център е развит. Има една кост зад ухото и когато тя е издадена, показва, че човек може да се бори със смъртта. Има и други центрове. Някой човек е набожен. Набожността е напред на главата, отгоре. На който центърът на набожността не е развит това не го интересува. Центърът на музиката е отстрани на челото към средата. У този, у когото не е развито, времето като дойде, да се определи времето на тона, не може. Много работи има да учите. Някой път сте неразположен. Ако са развити центрове във всяко отношение, друг ще бъде човека. Трябва един ден да правите гимнастика, да обикаляте целия мозък, да се въртите из главата, да направите цяла гимнастика. Запример, вие сте се скарали с някого, не може да се примирите. Обидил ви нещо. Искате да се примирите. Да кажем, вие обичате музика, пък той разбира нещо от музика. Тогава като предизвикаш музика в себе си ти ще имаш нужда от него и обидата ще изчезне. После

ще се види, че в него има чувство на милосърдие. Ще извикаш похубава черта в него и веднага ще се примириш. Вие сега го залагате в ума си като лош човек, туряте лоша черта, той такъв, той такъв. Като го видите, с пушката стреляте. Много ученици има, като се настройват против някой учител, постоянно мислено го обстрелват. Учениците му намерят някоя слаба негова черта, учителят започва да се усеща неразположен. Щом като влезе в класа, дразни се. Щом един учител започне да се дразни, трябва да напусне училището. Един предмет щом ви дразни, не може да го разбирате. Сега да кажем вземете музиката. Трябва да имате един отличен музикален орган, така трябва да бъде развит, че да схващате музикално. Най-малко един музикант трябва да схваща пеенето на четири октави, може той да не може да пее, но поне да ги схваща вътре в ума си как звучат. Има музиканти, които схващат. Той като види нотите или като ги пише, веднага като че в ума му звучат. Когато нотите звучат в ума ти, може да пееш. Но

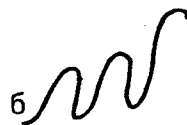
Фиг. 2

някой път не звучи нищо. Сега нотите ги пишете на петолинии. Петте линии отговарят на петте сетива. Първата линия е на усета, втората - на вкуса, третата - на обонянието, четвъртата - на слуха и петата - на зрението. Линиите под и над петолинието са спомагателни. Тези са, от които музикантите се интересуват. По-напред нотите са ги писали по друг начин. В източното пеене другояче са изразявали нотите. В гърците вървят така като стълба (Фиг. 2). Сега Тричков изразява тоновете в тонова стълбица. Някой път е много трудно да започнеш отдолу. Това са външни методи.

Аз често съм наблюдавал в природата тоновете са другояче кръстени. В природата когато човек изучава психологически музиката ни най-малко няма да намери „до“ или „фа“, или „ми“ или пък g, d, g / „сол“, „до“, „сол“/.

Там съвсем друго яче са обозначени нотите. Сега казвате С - дур, с - мол („до - мажор“, „до - минор“). В природата по-другояче седи. Туй е спомагателно. Аз всякога съм имал големи мъчнотии, като превеждам една песен от природата. Докато намеря в коя

гама да я преведа, в С - дур във „фа“ или в друга гама. Трябва да минеш ред процедури, докато разбереш защо е „фа“, а не друга. В гръцкото пеене са нямали камертон. Всеки е вземал тоновете както е могъл. Вземем „фа“, а то е нашето „до“.

Фиг. 3

с Добрите певци, като че се нагаждат, имат основен тон. Основния тон, който имате, не може да го вземете, осем октави има. Не може да го вземете, основният тон е нисък, като че земята се търси. Казвате: „Основен тон“. Имате седем октави. Един човек пее три октави. Ние започваме от основния тон на човешкия

глас, басът взема най-ниските тонове, качва се нагоре и сопранът взема по-високите тонове, басът не може толкова високо да се качи като сопрана. Басът се отличава по това, че слиза надолу повече и се качва по-малко нагоре, а сопранът слиза по-малко, но се качва по-нагоре (Фиг. 3). Може така да ги разграничим: басът се качва по-малко, слиза повече; сопранът се качва повече слиза по-малко. В сопрана има яснота, нещата са отчетливи, в баса трябва да се тури повече мекота. Басът дава повече съдържание на един тон. Сопранът дава форма, басът дава съдържание. Сопранът е майката, басът е бащата на пеенето. Басът дава съдържанието, сопранът създава формата. Тогава онези, които са басисти, има си причина, че са басисти. Не искам да казвам, защо някой е бас. Аз го знам защо. Всички онези, които имат интензивни желания в света, те са басисти. Интензивното желание да живее на земята с удобства, то е бас. Всички ония, които имат да живеят умствено високи работи, те са сопран - умът когато е развит, челото, когато е хубаво развито. Значи едните живеят в по-гъстата материя, затуй са басисти, трептенията на гласа им са такива, не изискват ситни трептения, дълги са вълните. Та когато дойдем до самовъзпитанието, трябва да се възпита баса и сопрана. Понякоя път басът е невъзпитан или пък сопранът е много креслив, той е много висок, но е креслив, не е звучен. И басът може да е гърлест без да е звучен. Сопранът пък може да е креслив. Звучността е закон на хармонията. Пък тази хармония

произтича от ред чувства и способности, които трябва да се координират, за да дадат туй изящество на тона на хармонията.

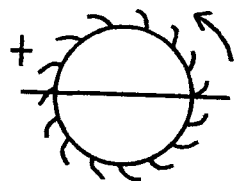
Сега, запример, някой учител ви преподава музикално геометрия. Пее и ви предава геометрия музикално. Да кажем, преподава ти музикално за правата линия. Как ще я преподаде? Казва: „Между две точки само една права линия може да се тегли“. Музикално как ще ви предаде това? Как ще го изпее? Как бихте изпiali правата линия? Правата линия е образувана от две точки. Правата линия е когато искаш да образуваш интимно отношение с едно същество, как ще го образуваш? Никога не си имал отношение, сега мислиш, как да образуваш отношението. Допуснете, че имате една приятелка или един приятел, обичаш го, музикално му говориш. Ти вземаш основния тон „до“, твоят приятел с кой тон трябва да ти отговори? С тон, който хармонира, с най-хармоничния тон на „до“ и тогава вече се образува правата линия. Тия трептения са близки. Те се съединяват, допълват се едни други. Един близък свят, те са далечни, но същевременно са и близки. Да допуснем, че твоят приятел се намира в трудно положение, има малко микроскопическо неразположение. Ти искаш да го утешиш. Какъв тон трябва да вземеш? Всякога скърбите се лекуват музикално. Ти запример, вървиш по пътя и си неразположен, че трябва да наблюдавате. Вървиш по пътя и си неразположен в умът си, не можеш да се събереш в кожата. Вървиш, удряш крака си и този удар сменя неразположението ти. Чуваши този удар, това тропане на камъка като го чуеш, музикално ти действа, сменя се състоянието. Започваш да мислиш другояче. След туй дойдеш снемеш си обувката, видиш удареното място. От кой такт е? Някъде запример ще видиш дали е ауф-такт. Ще видиш нагоре-надолу как ще започнеш. В съзнанието нещата стават много хармонични. Той музикално е пъл, капелмайстор ставаш, съзнаваш вече дали е ауфтакт. Или вървиш някъде, неразположен си, дойде някоя оса или нещо друго те ужили. Като бръмчи, образува един тон, жилне те и сменя се състоянието ти. Може комар да те ухапе или муха може да те ухапе. Или някой път минаваш и бръсне те някое клонче. Или дъжд вали - дъждът най-хубаво сменя неразположението. Като падат капките, като удрят,

много лесно се сменя състоянието и ти придобиваш весело настроение. Всяка капка като пада чуваш гласът. Природата музикално ни говори. С дъжда ни говори музикално и с всичко ни говори музикално, тя ни учи с всички неща. Тя разбира естеството още ни изучава и има още да ни учи. Понякоя път я озадачаваме с поведението си. Вземете някой път, безнадежни сте. Как се лекуват хората? Значи в безнадежието ти си изхарчил много работи, тогава хората се затварят. Трябва да се затварят не трябва да изтича. Казва му: „Ти си дал много, затвори се в себе си не давай нищо“. Обезсърченият склочи двете ръце тури ги на слънчевия възел и като седи, седи така, стане му малко приятно. Някой път ще дойде да му турят инжекция. Инжекцията не е лоша работа. Това е удряне на камък. Много по-лесно е да се излекуваш така като си туриш ръцете на слънчевия възел, отколкото да платиш 40-50 лева да ти изпитват трептенията на сърцето. Ти като туриш склучени ръцете на слънчевия възел, свърши се работата. Аз, ако съм, ще попея. Боли те сърцето, изпей му една песен. Щом изпееш веднага болката се премества. Болката е толкоз слаба, че веднага може да се смени. Музикантите може да направите опит някой път. Някои от вас, които сте музикални, като ви заболи кракът, да дойде някой да ви свири на крака. Давайте концерт на крака си, да видите, да имате една опитност. Викайте някой майстор, който знае да свири. Ако вие може да свирите, свирете вие. Или пейте, свирете, или вземете с ръката да удряте ритмично силно - слабо, силно - слабо, или силно - слабо - слабо и т.н. или слабо - силно. В това има музика.

Човек всякога трябва да се стреми да не харчи енергията си. Затуй хората предпочитат да иждивяват времето, отколкото енергията. Вие понякоя път, които се интересувате, поставете някоя кокошка да си мъти пилците и 21 ден наблюдавайте. Ще се научите много музикални работи от нея. Кога излиза, кога се връща, наблюдавайте на един часовник кога напуска гнездото, кога се връща, колко седи и след туй колко пъти на деня рови, колко пъти казва „кок“. Тя ги обръща музикално като капелмайстор. Тя знае има един такт обръща ги всичките яйца за да могат да се измътят добре.

Та казвам: Като дойде една ваша мънотия, това яйцата, които ще измъщате. Една мънотия едно яйце, трябва да се измъти. Страданието е едно семе, което трябва да излезе. Мисълта трябва да вземе някаква форма. На страданието подхожда да се даде тази форма. Дойдат други страдания да облагородяват формата. Тази форма трябва да я създадат по-хармонично защото то е произведение. Вие раждате формата, да кажем, известна форма, известна мисъл. Да кажем имате известно страдание. Всички тия форми, които ги създавате прашате ги навън в света. По това ще се види какъв сте. То са произведенията. Някой от вас като стане започва да философствува, защо светът е така направен, има неразположение. Че това защо, че онова - ще образува цяло произведение. Какво е това - земеделие, индустрия или търговия? Някой път вие се сърдите - набрали сте известна енергия, тази енергия отива в природата. Хората като се разгневят, потребна е тази енергия, тя служи. Вие си служите с един чук, дигате го, но тази енергия, която се придава на камъните тя отива в природата и се употребява. Вие биете камъните, чупите ги, вземате от нея материал, но тя взема от вас енергията или пък туря умът ви на работа. Вие мислите значи как да го направите. Докато направите тази работа вие спестявате известна енергия и тя ви дава нещо и пак вземе нещо от вас. Когато се гневите, когато имате воля, черпи, когато имате любовно отношение и оттам черпи. Тя нищо не оставя да падне от онова, което излиза от вас. Всичко туй го събира в шишенца и го употребява в работа. Вие понякоя път съжелявате. Тя има шишенца на съмнение или събрала известна енергия когато си се разгневил и турила едно заглавие. Трябва да се благодарите, че изобилно е дала, много си се разгневил и много си дал. Онзи, който много се е разгневил, щедър е бил. Който малко се е разгневил - скържав е бил. Понякоя път нейните оценки се различават от нашите. Който много се разгневи много дава; който малко се разгневи малко дава. Тя използва едното и другото. Туй, което ние наричаме наша слабост, тя го използва и после тази страна ни я повръща на нас. Който много й дал - много му дава, който малко й дал - малко му дава. Малко от волята си даваш и тя малко дава; много даваш

и тя много дава. Затуй казват - законът е верен - че всичко съдействува за добро. В края на краищата човек не трябва да съжалява за това, което е станало но да се учи. Когато човек се разгневи, то е пресилената работа. Че човек трябва да се поразгневи малко, то е потребно. Кое е лошото в гнева? При гнева, ако вземете „Нева сензу“ може да се излекувате. Или може с „Нева сензу“ да използвате вашия гняв да го организирате. Човек трябва да организира гнева си. Вие може да използвате на природата малко обработения материал. В сегашното положение ние само преповтаряме нещата.

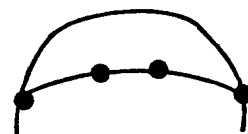

Фиг. 4

Да допуснем, че някой музикално започва от „до“ повишен мотив, или понижен мотив е. Какво разбират сега музикантите под думата повишение? Казват, че има повишено настроение на духа и понижено настроение на духа. Какво е повишеното настроение на духа и пониженото настроение на духа? Нещата не ги считайте слабост. Че човек се тревожи или не, то не е слабост. Представете си колелото, което се върти (Фиг. 4), имате неговата ос, имате отдолу вода изваждате, по колелото има малки кофички, колелото се върти в означената посока и като се изливат кофичките, потича водата и полива някаква градина. Изпразват се и после надолу отиват, и пак се пълнят с вода. Когато се пълнят с вода то е мажорно, изпразват се то е мол, слизат. Като слизат, напълнят се, пак стават на дур и така дур с мол се сменят, и градината се полива. При повишеното и пониженото на духа, плодовете зреят. Сега казвате: „Понижение на духа“. То е неразбрана работа. Понижение на духа - духът слиза, повишение на духът - духът излиза. Понижение - значи кофичките са празни, слизат долу; напълват се - повишение на духа. Става смяна. Сега ние мислим, че между повишението и понижението няма връзка. Има връзка, то съставя две страни на човешкия дух. Когато слиза - насъбраната енергия той я пласира както той разбира. Тук теченията не са така ясни, то е само едно уподобление. Може да се направи наблюдение. Музикантите за в бъдеще ще направят

наблюдение. Ако един цигулар всяка сутрин отива да свири на дърветата когато цъфтят в неговата плодна градина, ще има по-хубави плодове отколкото на тия, на които не е свирил. Може да направите опит. Той като иде не да се колебае, да казва „празна работа“, но да иде и да свири, и тогава непременно ще види, че плодовете в неговата градина ще бъдат по-хубави, по-сладки ще бъдат. Ще каже: „Кой знае“. От опит ще знае, ако го направи. Казвам другото сега: Ако някой от вас, който много се дразни, ако има някой да му свири, той за в бъдеще ще стане по-способен ученик. Ако има някой да му свири, след време ще стане по-силен от онзи способния на когото не са свирили. Гениалните хора са станали от музика. Ако ми кажат, че без музика е станал гениален, то е немислимо. В природата е попаднал в музикално течение и затова е музикален. Той е туй, което вие наричате благоприятни условия. Някой път то е едно съчетание. Майката е била музикална, бащата е бил музикален. Под музикалност не разбираме само да пееш. Музиката като творчество на мисълта да се изрази в звук вътре. Музиката е реализиране на мисълта, реализиране на чувствата, реализиране на постъпките, изразяване. Казвам: Всичко онова, което природата го е създала, тя го е създала за едно улеснение на човека. Човек трябва да се ползува от онова, което природата е дала.

Да допуснем, че това представя едно чело (Фиг. 5). Ако се съединят центровете на музиката и на разсъжденията у един музикант, който е и философ, той ще даде дълбочина на тоновете. Онзи музикант, на който челото горе е широко и онзи, на който челото не е така широко, се различават тоновете им. Защото в един тон, когато човек пее може

Фиг. 5

да се наблюдава, развити ли са способностите на онзи философския център, центъра да мисли или онзи - на изящното и красивото дали е развит. Някой път пеенето е много елементарно, само една форма или създадена е една малка звучност. Някой път като пее някой някои тонове ти харесват. Като погледнете, в този човек има мисъл в неговото пеене. Казвам: Музиката е един

проводник за неговите дарби, които човек има за да ги прояви. Затуй сега не очаквайте хората да ви пеят за вас. Всеки, който пее и свири той знае как да чувства музиката в себе си. Тогава да търси отвътре. Ако очаква от другите да му свирят, то е на второстепенно място. Ти като свириш то е важно. Усещаш, че в тебе има една дарба. Ти сам се радваш на онова, което ти е дадено. Сега някой ще очаква, че ти си даровит музикант. Тогава трябва да те убеждават отвън, че ти си музикант, че от тебе ще стане нещо. Остане ли хората да те убеждават, че ти си музикант, ти остави това. Ти сам, човекът пръв трябва да знаеш, че си музикант, че като ти кажат отвън ти да кажеш: „И аз така мисля“. Той само те подкрепя. Всичките хора да дойдат да потвърдят онова, което ние мислим. Не казвайте, да мислим каквото искаме. Ние като сме по правия път всички ще кажат това. Аз мисля, че музиката ми е дадена от Бога или роден съм с нея, че те като потвърдят, едно насърчение е. Един, втори, трети като дойдат и ти кажат, поощряват дарбите в тебе, които имаш. Така се постигат нещата по-лесно. Другояче, ако сам останеш, по-малко ще постигнеш. Все трябва да има някому да пееш. Аз, ако бях артист, често щях да ходя да пея на ябълките, на крушите, когато цветът цъфти на тях, щях да им дам концерт. Ни най-малко нямаше да мисля, че са глупави. Тия цветя, на които им пея щяха да бъдат хубаво облечени, много хубав аромат ще издават. Даже певецът трябва да бъде надалеч от тях, понеже щом им запее те издават по-силно ухание от себе си, това вреди на гърлото. Той трябва да се постави надалеч, че цветята, като хвърлят букети, защото те ще му ръкопляска и букети ще му хвърлят, че да не го достигат. Като свърши концерта друг въпрос. В природата каквото правите не остава без възнаграждение. Няма хубава мисъл, която да няма възнаграждение. Всяко нещо, което правите ще получите едно възнаграждение. Сега, понякога път вие се обезсърчавате. При обезсърчението турете колелото. Някой път колелото, което слиза надолу се движи по-полека, някой път пълното колело се движи по-бързо. То трябва равномерно да се движи. Сега това са отвлечени работи. Някой път вие се намирате в притворение, мислите защо така сте създадени. От хубавите работи никой не е

далече. В музикално отношение, онези, които завземат последните места в концертите, слушат по-добре отколкото онези на първите места. Музиката надалеч звучи по-добре. Звуковете надалеч се чуват по-добре отколкото наблизо.

Запример, ако вземете създаването на слънчевата система тя музикално е създадена. Това са интервали от планетите до Слънцето. От Слънцето до Меркурий - един интервал, вторият интервал е до Венера, третият интервал - до Земята, четвъртият интервал е до Месечината, после до Марс, после имате интервал до Юпитер, интервал до Сатурн, Уран, Нептун. Това са музикални интервали. Ако идете на Юпитер как ще звучи музиката? Юпитерианската музика каква е? В Юпитер музиката е висока и тържествена. В Марс музиката е войнствена. На Венера музиката е много мека, като я чуеш сълзи ще ти потекат. Меркурий много хубава похапва на общо основание търговски работи. Това е до техническата страна, как е нагодена музиката, която е преведена от света на природата в нашия свят. Ще благодарим и за толкоз защото материята, в която ние живеем е доста гъста и човек трябва да създава особени условия за музиката. Хубаво тогава вземете един меркуриански тон. Той е обнадежден, той е търговец. Меркурий имаше желание, търгуваше, бързаше. Венера се спира малко, ще замисли, ще вземе тона внимателно. Изящен е Венереният тон. Всеки не може да пее. Чували ли сте някой път Венерин певец? - Децата когато плачат. Когато пее човек, той е доволен, доволен от ума си, доволен е от сърцето, доволен от тялото. Онзи, истинският музикант дава разположение на тялото, тялото си почива. То усеща музиката. Сърцето ти усеща музика и умът ти усеща. Тогава човек е в съгласие със себе си. Музиката дава разположение на мисълта, на чувствата, на действията. Всяко действие на музиката е хармонично. Някоя музика дава разположение на ума, на сърцето, не дава на тялото. Онази музика, която дава еднакво разположение на ума, на сърцето и на тялото, тя е тази музика на природата. Вземам думата природа отдето музиката е излязла, от света на хармонията.

Да кажем, ако взема един тон произволно - /Учителят каза: Не бутайте цигулката/ - ако взема един тон /Учителят пее „а, о, и,

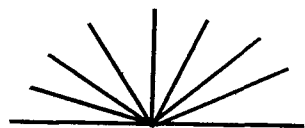
е, у“, различни тонове/ „о“, имаше един особен тон, с който можеш да се справиш с мъчнотия навсякъде крепък. /Учителят пее „а“/ - вече раница имаш на гърба си. /Учителят пее „о“/ - значи уредил си си работите. „А“ - значи натоварих се. /Учителят пее „и“./ - Откъде дойде? /Учителят пее „е“./ - Прекалил го. Често съм наблюдавал как казват „еее“. Щом дойде до „е“-то разширение има. Тонът „и“ направление дава, „а“-то е натоварен тон. Натоварен е, но съдържание има. „О“-то е оформен тон. Когато мисли човек, някой път мисли по-добре, ако идеите му са оформени или идеите му са съдържателни.

Как ще изпее: „Красив е животът, що изпълня цялата земя“. Първата част имате, някои са писали „Красив е животът“ аз бих пял или от „долно - сол“ или от „ми“, „Що изпълва цялата земя“ - как бихте го изпели? Може ли да изпее: „Красив е животът що изпълня цялата земя“. Ако бяхте осъдени на някое голямо наказание и ако ви кажат, че ако го изпее, ще ви освободят, ще ви простят, щяхте да го изпее, но сега не сте заинтересовани. Защото красивото е на чувствата, може да го изпее щом дойдете до „до“, вие вече влизате в по-гъста материя, затуй по-мъчно се пее. Слиза в земята за работа. На „Красив е животът“ музиката е по-хубава в едни по-обширни, по-благоприятни условия. „Ще изпълня цялата земя“ слиза надолу. Я изпейте „Красив е животът“. /Изпяхме го/. „Красив е животът“ зависи от разположението, ако преобладава умът ще пее по един начин, ако преобладава сърцето ще пее по друг начин, ако преобладава волята ще пее по трети начин. Като влезе волята активност има. В думата „красив“ този слог „ра“ е хубав. „Кра“ - на български какво значи? Този слог „ра“ винаги означава туй, което се оформява. Винаги слогът „ра“ означава нещо оформено в човека, нещо определено. Значи и светлина. Този слог се среща във всички езици. Той значи натоварен тон в хубав смисъл. /Учителят пее „кра“/. Който не разбира ще разбере, че е крал, взел нещо. В „кра“ ти си взел нещо. Щом си взел ти си се натоварил. Тази идея, която носиш трябва да се освободиш. За да се освободиш от онова, което си взел, трябва да го обработиш, да го използваш за себе си. /Учителят пее „кра“/. Какво искаш да кажеш

психологически? Онзи, който е красив, красотата е винаги запалка, подбудителна причина стимул. Красотата стимулира за работа. То е най-хубавата подбудителна причина. В музиката красотата стимулира за пеене. На човека трябва красив тон, красива мисъл, стимулира. Красивото чувство стимулира в една права посока. Ти искаш да си помогнеш, да кажем искам да си помогна, търся тон, основния тон, но ще търся музикалните центрове накъде са. Тогава щом дойда във връзка с музикалните центрове на природата веднага вече има отзвук. Ако не бъде във връзка тонът не е определен. Щом дойда във връзка с музикалните (центрове) в природата има отглас в нея и във външната среда има отглас. /Учителят пее „кра“ с разни тонове/. В моя ум седи „кра“ - взел съм нещо от светлината, във вашият ум седи, че взел нещо без позволение. Кражбата става само в един ограничен свят. Изобщо няма кражба в Божествения свят, няма какво да крадеш. В Божествения свят кражбата е невъзможна, понеже имаш и си доволен. В един свят дето има недоимък може да има кражба. Дето има кражба разбирам, че условията са много оскъдни. В изобиетието кражба не може да има. Ти при един извор вода не може да крадеш, но от едно шише може да откраднеш. При едно кило вода кражба може да има, но при голямото езеро кражба няма.

Погрешки стават в обикновената музика. В Божествената музика никакви погрешки не стават. Защото в музиката ти не можеш да вземеш неверен тон. Само тоновете, някои идат в дисонанс, акордът няма съгласие. Казвам: Дисонансът съществува в нашето естество. Как мислите днешният ден музикален ли е или не? /Учителят свири на цигулката „ре“, „си“, „сол“, „ми“, „до“, „ла“, „ре“, „сол“ и всички пеем. Учителят свири/. Този, който преподава геометрически, музикално как ще предаде правата линия? Положителна наука е науката за правата линия, /Учителят свири/ казва на учениците какво е правата линия, на гимназистите преподава по математика /Учителят свири/ Разбираш ли ти? /Учителят свири/. Сега вижда, че малко го прекалил, смекчава положението /Учителят свири/. Та аз имам доброто желание, смекчава тона, като че музикално се кара,

музикално каране е. Всеки от вас може да направи това упражнение /Учителят удря на дъската равномерно, тихо, постепенно усилва и после постепенно отслабва, докато удря

Фиг. 6

съвсем тихо/. В природата има известен закон: всякога дейността трябва да бъде усилена. Вземете този кръг, който прави слънцето (Фиг. 6). Лъчите, които падат перпендикулярно са най-силни, тия които са наведени са по-слаби. Най-силни са около перпендикуляра. Казвам: В един тон

има положение когато може да ти даде много. Понеже музиката не е статическо положение трябва да използвате силните тонове на музиката защото постепенно всички други се намаляват.

В музиката трябва модели. Най-първо всеки един от вас трябва да бъде доволен от онази мисъл, която той има. Мисълта трябва да е вярна. Всякога трябва да имате една вярна мисъл и по форма, и по съдържание, и по израз трябва да бъдете доволен. Тя ще бъде като основа, върху която да градите. Ще ви дам едно правило -музиката зависи от духовното тяло на човека. Духовното тяло има спомагателно средство, двойник. Като музикант, ако можеш да прекараш в гърлото или в инструмента двойника си, ти можеш да свириш, всички разбират. Ако двойникът не може да влезе, работата не става. Във всяка ваша мисъл, във всяко ваше чувство трябва да участва двойникът на душата, за да бъде вашето чувство силно и мислите и постъпките. В този двойник нещата са добре подписани, имат съдържание. Туй е, което наричат вдъхновение. Божественото вдъхновение е, в което двойникът на душата взема участие. Действие, в което душата взема участие това действие има смисъл, понеже то произлиза, от Божествен произход. Сила има. Тя прилича на цар, той като подпише нещо неговата дума има сила. Обикновеният човек и да подпише, обикновен е и смисълът. Когато душата подпише нещо то добива смисъл. Когато душата подписва нещата те добиват стойност. Ония актове, които не са подписани от душата нямат стойност. Затуй всякога ние трябва да даваме възможност душата

ни да се проявява в нас, да се прояви в ума, в сърцето и в тялото. Този е законът на възпитанието. Всички ония неща, които стават на земята, душата да взема участие, тя да бъде в нас - в нашето сърце, в нашето тяло - тогава всичко, което то върши се реализира и ние ставаме доволни. Онези от вас, които искате да поправите положението пазете това правило: Да участва душата във вашата мисъл. Вие човекът, сте като дете при душата. Душата като те види те оставя да дойдеш в спокойствие, да усетиш, че имаш нужда да ти помогне. Някой път искаш да се наложиш: туй да направя, онова да направя. Остави, ти не се меси. Щом се отнесеш до нея остави я свободна, тя не само да дойде, но да вземе участие в живота ти. Трябва да започнем да живеем добре за да благоволи душата да се прояви заедно с нас. Да не ни оставя да правим, каквото ние искаме, защото тогава ние ще плащаме данък. Всички знаете какво нещо е плащане данъка. Когато душата взема участие всичко върви в хармония. Човек се усеща силен, бодър, мощен. Цялата природа има смисъл. Щом останем сами веднага дойдат препятствията едно след друго.

Първото нещо: Душата ви да взема участие във вашата мисъл, във вашите чувства и във всички негови действия.

**САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!**

XXI година.

*9 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 21. XI. 1941 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.*

НОВО ВЪЗПИТАНИЕ

Отче наш.

„Махар Бену Абба“.

Имате ли тема? - /Имаме/. Четете. /Прочете се темата: „Отличителни черти на добрия, лошия“./

Ако турите думите добър цигулар и лош цигулар по какво се отличават? Защото има добри цигулари има и лоши цигулари. Лошият цигулар е по отношение на свиренето, иначе може да е добър човек. Добрият цигулар добре свири. Лошият цигулар, значи тоновете му не са верни има нещо изчофулено. Лошото в лошия цигулар не в неговия характер, лошевината седи по отношение на неговото изкуство. В думата лош, лошото е в Ш-то. Много материалистичен тон е. Когато един пергел не може да мери правилно де е погрешката? Понеже толкоз години учите казвате: „Той е лош човек.“ Когато дойдете да живеете не знаете да свирите тоновете на живота, не ги вземате правилно. Защото животът е цяло изкуство. То е най-голямата музика в света, която съществува. Хората толкоз години живеят и не могат да вземат тоновете на живота вярно. Вземете някой човек плаче, не знае как да плаче. Музикално кряскане има. Някой плаче, че като плаче домилява на хората, музикално плаче. Някой като плаче прави отвращение. Хората бягат от него, не искат да го слушат, защото плачът е музика. Да знаеш да плачеш то е отлично. С кой тон започват онези, които плачат? Толкоз години сте плакали, кой е тона на плача ви? Някой път като заплачете вижте кой е тонът на плача.

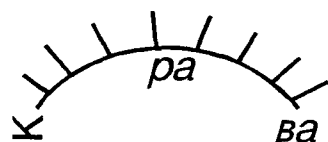
Вземете българската дума „дава“, тя е много добра дума. Не знаете в какво седи „дава“. В думата „зова“, как се произнася думата „зова“? Зова и дава. В съвременната музика като изкуство

хората са достигнали едва да си изкарват прехраната и да направят малко удоволствие. Съвременната музика служи за изкарване на прехраната и прави малко удоволствие. Едва там са достигнали, да се удоволствуват от музиката. Да имате ясна представа - музикално тоновете зреят като плодовете. Най-първо е като цвят, после завръзва, става стипчав, после кисел и най-после узрява. Един тон трябва да бъде зрял, тогава става сладък. Вие може да вземете един тон, докато не е узрял, може да вземете тона „до“, основния тон. Може един тон да го вземете на една металическа жица или на жицата на цигулката, образувана от някое животно или този тон може да излезе от човешкото гърло. Когато един тон има влиянието на човешкия ум, на човешкото сърце и на човешката воля, има съвсем друг характер.

Та, понякож път говорим за музиката. Музика трябва да се счита знанието, което човек има да живее. Музиката да се вземе като възпитателно средство. Вземете психологически да кажем, вие сте неразположен духом. На какво се дължи едно неразположение? Не можеш да свириш, свириш, но не си доволен от свиренето. Нямаш обхода, не знаеш как да си туриш ръцете на пианото, не знаеш как да си туриш пръстите на цигулката. Или човек говори и не знае къде да си постави езика на небцето, не знае как да свири с езика. Мърда се там на пианото, ту го постави на небцето, ту при зъбите го поставя, мърда го насам натам. Или пък изкуство е да гледате. То е цяло изкуство да знаеш как да гледаш. Може да си развалиш настроението, защото не знаеш как да гледаш. Новото в науката е, човек най-първо трябва да се научи да гледа. Вие като срещнете човека, мерите го, погледнеш го в главата, после в краката, после на кръст го погледнеш каква широчина има, гледаш позата му и спирате там. Тогава защо го мерите? Погледнеш го отгоре, после отдолу. Като гледаш главата трябва да видиш, дали е свързан със слънцето, има ли нишка, после краката му долу дали са свързани със земята. Като го гледате на широчина, какви са полюсите му, южния и северния полюс какво отношение имат. Запример, срещнеш един човек, искаш да знаеш баща му княз ли е, майка му княгиня ли е или искаш да знаеш баща му цар ли е, майката му царкиня ли е.

Тогава вадите заключение. Ако главата не е свързана със слънцето, какъв човек ще бъдете? Ако сърцето не е свързано със земята, какъв човек ще бъдете? Или ако няма достатъчно светлина в ума ви, в мозъка ви, защото на светлината зреят плодовете. Ако няма достатъчно топлина в сърцето ви, не може да узреят чувствата ви. Казвате: „Защо трябва топлина?“ Сърцето на човека е почва. Едно семе посято в човешкия ум, едно семе посято в човешкото сърце, ако няма светлина в ума и ако няма топлина в сърцето, то не може да узрее. Ако няма светлина и топлина чувствата не може да узреят и мислите не могат да узреят. Мислите зреят. Казва някой: „Не ми трябва много светлина“. Няма да имаш достатъчно мисли.

Та сега човек има пет сетива. Елементарното хранене на тялото става чрез сетивата. Като пипаш, с туй ти храниш тялото

Фиг. 1

си. Щом вкусваш, ти храниш тялото си. Трябва да се научиш и да знаеш, как с пипането да храниш тялото си, да знаеш с вкуса си да си храниш тялото, с обонянието да се храниш, със слушането да се храниш и със зрението да се храниш. После да се

храниш с ума, със сърцето си. Най-после с вярата си да се храниш. Остават още други яденета. Вие ставате сутрин и сте недоволен. Какво значи недоволството? НЕДО/ВОЛ/ЕН. Вол какво значи? Вие считате думата „крава“ за позорна. Казвате: „Тя е крава“. К РА ВА, какво значи „ава“? (Фиг. 1). Крава - винаги носи светлина в света. Ава - е това, което храни света. Ава - е този, който мисли заради нас. Най-силната дума е ава. Ава Отче! Който е светлина и баща на всичко. Казваш: „Той е крава“. Кравите хранят света, млякото ти го приготвя. Ако не е кравата ти ще свършиш. Щом твоята крава те напусне свърши се. Докато кравата е в тебе, ти мислиш, всичко върви добре. Щом кравата си замине, ти от глад умираш. Думата „крава“ и ако турите „дава“ - тя пак е силна дума. Докато ти даваш разумно ти се ползуваш. В даването е турен знака на вечността на Божественото начало (Фиг. 2). Тази линия не е произволна. А-

Фиг. 2

то означава бременност. Когато в ума има някоя хубава идея, А-то означава човек бременен, има някаква идея в ума си или в сърцето си. На тия геометрически знаци, линиите са мощни. Направиш една линия, то е вечното, което не умира в света. Казвам: На най-хубавата дума й дали друго значение. Казва: „Той е крава“. Щом е крава той е човек, щом не е крава, той не е човек. Лошото в кравата е в К-то. Тази буква, тя няма равновесие. Тя е като един човек, на когото едната ръка и единият крак го няма, отрязани са. К-то е човек с една ръка и един крак. Затова турили к-то на „крава“ и после (на) „краде“. Онзи, който краде, то иде от к-то. Вземете как са изопачени думите. Имате думата кол на български. На английски кол (call) значи да викаш, на български кол значи да го забиеш. На английски, англичанинът като каже кол, разбира повикай, българинът като каже кол, разбира да го забие. Как са влезли тия понятия в една и съща дума? Как се е научил човек да краде? От недоимък. Когато има изобилие в света кражба не може да се яви. Ти при едно езеро не може да крадеш. В един свят на изобилие кражба не може да има. Кражбата се явява при големия недоимък. От едно шише вода ти може да откраднеш, при едно езеро не може да крадеш. Ти при шишето може да бъдеш крадец, но от езерото колкото и да вземеш, никой нищо няма да каже. Една капка да вземеш от шишето без позволение, ти минаваш за крадец. После какво означава лошевината? Лошевината означава недоимък. Щом човек е лош, той е при лоши условия. Добрият човек е при добри условия, той (лош) не може да бъде. Лошият трябва да има всичко в изобилие и няма да бъде лош. Лошият е лош от недоимък. Психологически е така. Казва: „Какво да правя?“ Той тогава трябва да мине от лошите условия да мине в добрите, нищо повече. Следователно, може да мине от едно състояние в друго. Да кажем, ако имаш в себе си 100 шишета, искаш да крадеш вода. На един километър има цяло езеро. Тогава за да не крадеш, иди при езерото. Няма да крадеш, иди при изобилието. Или някой човек се счита лош. Лошите са далеч от Бога. Бог е изобилието. Щом хората са напуснали Бога са се научили на лоши работи. Иди при Божественото в себе си, веднага ще се справиш с лошото. Всякога човек става лош когато му вземат нещо. Като го

лишат от онова, което му е дадено, той е недоволен. Сега да кажем, вие сте недоволни. Светлина имате, очи имате, уши имате, нос имате, уста имате, крака имате, ръце имате и сте недоволни. Чудни хора, всичко имате и пак сте недоволни. В какво седи недоволството? Всичките хора правят тази погрешка, която често животните правят. Едно куче носи една кост. Види друго куче, че носи кост, остави костта на земята и иде да гони другото да му вземе костта. Онова куче е майстор, не може да го стигне, върне се, но не може да намери своята кост. В своето недоволство човек търси голямото благо, но оставя малкото благо, което има. Ние оставяме малките блага.

Казвам: При сегашните условия трябва да си дадете друго ново възпитание, едно ново разбиране. Ако ние не създадем един нов възглед за живота, както сега е построен животът, има някои работи, които трябва да се пресеят. Защото житото трябва да се овършее, да се пресее, да се изхвърли сламата, да остане чистото жито. Туй жито трябва да знаеш да го употребиш за храна. Аз считам: Възпитанието на хората то е обработване. Умът, мозъкът е една нива, сърцето е почва. Ако не знаеш как да посяваш в мозъка, мислите, ако не знаеш как да посяваш чувствата в сърцето, ако не знаеш как да посяваш постъпките в тялото си, те нищо не може да направиш. Най-първо ще се научиш да бъдеш градинар, да посееш мислите в ума, в сърцето, в тялото, тогава може да мислиш, че може да стане нещо от тебе в света. За да стане нещо от тебе трябва от твоята мисъл, каквото обработиш да го пратиш в света. Или от чувствата си да ги пратиш. Как става един художник, в какво седи великият художник? Ако той не е нарисувал една велика картина, може ли той да е велик художник? Или един музикант, ако не е свирил едно парче, второ, трето може ли да бъде музикант? Или един поет, ако не е написал едно, второ, трето стихотворение не може да бъде поет. Или един философ, ако не е написал няколко съчинения по философията може ли да бъде философ? Сега всички искате да станете велики без да оправите живота си. Искате без работа в ума си да станете умни хора. Искате без работа в сърцето си да станете добри хора. Или искате без да работите в тялото да станете силен човек. То е невъзможно. Трябва да се тури една здрава основа. Казвате:

„Трябва да бъде морален човек“. То е празна дума морал. Ще се хванеш за главата, ще кажеш „Слава Богу“, като се обезсърчиш ще хванеш главата си и ще се зарадваш, че Господ ти дал една отлична глава. После ще попиташ сърцето си, което тупа, знаеш каква музика има сърцето. Вие не сте слушали музиката на сърцето. Никога не сте слушали по-хубава музика от ритъма на сърцето. Аз съм забелязал някои птици как изтръпват като ги хвана. Туриш ръката на сърцето, усеща един голям страх. Аз я хвана, казвам и че съм я хванал само да видя как бие сърцето й. Тя постепенно утехне, утихне като че се усмихва. Мисли, че някоя котка я хванала да я яде. После я поглаждам и пак пипам сърцето й, става ми приятно, образува се връзка. Тя се укротява, туря я на ръката, тя седи. Казвам: Сега си свободна. Хвъркне. Поглежда и си заmine. Дайде някъде кацне, обърне се към мене и ме погледне. Ти казваш: „Птичка“. Но то е малка душица, тя казва: „Много ти благодаря. Благодаря ти, че ме остави жива иначе можеше да ме претрепаш“. Казвам: То е новото. Кое е новото в света? Новото в света е любовта, която трябва да дойде. Любовта е да направиш една връзка с Бога. Новото в света е да направиш една връзка с обичта. Тогава ще намериш баща си и майка си в света. Ако не намериш баща си и майка си, твоята работа е свършена. Или казано другояче: Умът ти трябва да мисли, сърцето ти трябва да дава ритъм. Нещата на сърцето трябва да зреят. В умът се посадят, в сърцето зреят и в тялото се употребяват. Посаждането е в ума, посяваш в сърцето, а пък узряват в тялото. Тъй щото вече имаш узрелите плодове, с които се храниш. Туй го наричат характер, наричат го воля, велик човек, талантлив, гениален, кръщават го с разни имена. То са фирми. Занимаваш са с колониални стоки, някое дружество.

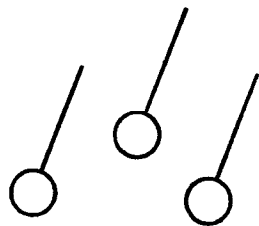
Цигуларят казва: „Какво да правя?“ Казвам: Ще свириш хубаво. Като хванеш цигулката ще знаеш как да я хванеш. Цигуларят като хване цигулката, ще знае дали ще може да свири или не, дали ще стане цигулар. Всеки може да стане цигулар. Гледам, някои пеят. Гледам, някой написал една песен, че аз не може да прочета. Т-то го написал като френско f, трябва да дешифрирам.

Та първото нещо да си образувате ясна представа за себе си, да знаете да гледате правилно. Как трябва да гледате сега? Сутрин някои деца има като станат наведат главата си надолу, дигнат задницата си и плачат. Питам: Защо плаче? Не се дига главата. Онези, добрите деца като стане дигне си главата, погледне весело, другото ще се наведе надолу, плаче, тъй като да разправя нещо. Ти станеш сутрин, недоволен си, нали същото нещо. После в ставането си трябва да бъдете много внимателни. Понеже човек има много прешлени по гръбначния стълб, всичките прешлени имат свое предназначение, може да дойде прешлена да подщипне някой нерв, схване си гърба не може да станеш. Като се събудиш простри краката си, не бързай да станеш, полека внимателно да не разклатиш гръбначния си стълб. Музикант трябва да бъдеш, да не повредиш някой тон. Вие не сте ставали музикални. С кой тон ставате сутрин? Разправяше ми един доста духовит човек евангелист беше, казва: „Като се събудя сутрин казвам си: „Стани, Иване“. На себе си казва, но не става. - „Е, Иване много си мързелив, стани!“ Пак не става. Сега двама си говорят „Иване, стани“. Казваш: „Иване, стани!“ Кой е тонът? Знаете какви тайни има, които не подозирате. Речеш да стъпиш с десния си крак, помръдваш палеца, ти не съзнаваш, но палецът се мръднал. Или се мръднал до него пръста или вторият пръст, или третият. Всеки пръст показва. Ако знаете тия работи ще станете суеверни. Или някой път вие станете сутрин, пък си проточите краката, изкривите си устата, правите някои гримаси, които са много смешни. Като станеш ще направиш най-доброто движение. Сутрин като станеш ще хванеш главата си. Ще поздравиш главата си защото тя е най-тежка. Трябва да се научите да не измъчвате себе си. Ние сами сме мъчителни на себе си. Всеки човек измъчва себе си повече от другите. Станеш сутрин, започнеш да се мъчиш. Не се мъчи. Сутрин като станеш премахни всичкото мъчение. Ти натрупваш всичкото мъчение. Хората спят, защо спят хората? Вие сте ученици на земята, значи учили сте вечерно време отивате в другия свят да ви прислушат. Вие сте били на изпит и като се върнете сутрин, ако сте получили добра бележка, разположени сте; ако са ви скъсали на изпита върнете се неразположен. Тогава ще кажете: „Днешния ден ще уча“. Като

спиш другата вечер дадеш хубав изпит, върнеш се весел. Учете хубаво. Спането е отиване в другия свят на изпит. Тук учите, там давате изпит. Щом учиш добре, щом спиш добре, значи добре си издържал изпита. На земята трябва да работиш. Тук е учението. Някой казва: „Защо съм дошъл на земята?“ Да учиш. Всяка вечер ще дойдат да те прислушват, турят ти едно, две. Всяко нещо, което знаете трябва да го прилагате. Има старомодни мисли. Нали преди 50-60 години имало мода, не съм ги виждал, такива малко. Един голям обръч направен и така се носили младите моми, дамите. Като дойде при нашата врата не може да мине, трябва да наведе обръча и така да мине. Този обръч трябва да го надигне, да го наведе и така да влезе. После дойде друга мода, имаше такива седла, турнели. След турнелите дойдоха корсетите. Кръстът свит, като на оса, пристегнат стомаха. Искане линия да се даде. След туй дойдоха на мода остриите обувци. Като влезе някой казва: „Много остри обувци“. След остриите обувци дойдоха обувци, които скърцат. Тъй направен гъона, между двата гъона турено нещо, че като върви скърца. И млади и стари като вървят скърцат обувката. Дето мине го познават. Обущар, който направи обувка да скърцат минаваше за добър обущар. Сега вече не скърцат. Защо не скърцат? Понеже имат да дават. Всеки иска да го не чуват. Едно време, ако ходиш гологлав полудял си мислят. Сега вече гологлави вървят. По-рано, ако те видят бос се считаше срамно, сега боси ходят. Изменят се положенията. Краката понякога път трябва да дишат, обувката да ги направят хигиенични. Ако видят някого със скъсани обувци казват: „Съвсем закъсал“. Сега вече изкуствено турят дупки на обувката, намирам, че е доста хигиенично.

В новото възпитание човек трябва да благодари на Бога такъв какъвто е. Другите хора трябва да го поощряват. Всеки човек е създаден има тяло, глава. В дадения случай като са мислили как да го направят, какво тяло да му дадат то е най-доброто тяло за сега. За в бъдеще по-добро ще дадат. Ако туй тяло не можеш да употребяваш както трябва, ако ти дадат по-добро как ще го употребяваш? Та първото нещо да се научите да бъдете доволни, което имате да го използвате. Пък няма нещо по-хубаво в света да бъде човек доволен. Има някои работи, които

го чакат. Всеки ден носи със себе си някое благо. Да кажем, ако вие сте длъжен някого да идете да го събудите, как ще го събудите? В събуждането, ако идеш и стреснеш този човек, разтърсиш го,

Фиг. 3

може да му причиниш вреда. Когато събуждаш някого, много малко трябва да го пипаш. Понеже двойникът му е извън леко ще го бутнеш, че човек трябва да даде сигнал, че се връща. Другояче е опасно. Може да ви дам една идея. Представете си такива топки, които са свързани за такива нишки (Фиг. 3). Две нишки може да се преплетат, тогава човек не може да влезе в тялото си. Ти по нишката ще се върнеш. Като ходиш от тялото има нишка, по която ходиш и по нея ще се върнеш. Ако се преплете ще се върнеш неразположен, не можеш да влезеш в тялото. Разправяха един случай: Един индус давал сеанси на хипнотизиране. Една млада мома американка, която не вярвала в туй, за да ѝ докаже, че е вярно, той я приспива в магнетически сън за 10 часа. Излиза навън, удря го един автомобил и той умира. Тя остава приспана. Никой не може да я събуди. Този, който я приспал, трябва да я събуди. Казвам: Ти като заспиваш, трябва да си туриш една хубава мисъл. Ще пееш. Затова се молят хората. Четеш молитва, ще те пазят. Ти като заспиваш се ще помолиш да те пазят и като ставаш пак трябва да се помолиш. То са предохранителни мерки. Та сега хората са в света и мислят. Те са в един много сложен свят. Тогава ще поставим основата - Връзка с Бога. Ако ти не си свързан с Бога в твоето съзнание, няма най-първо да имаш достатъчно енергия да зреят мислите ти. Някой казва: „Аз вярвам в Бога“. Нищо не значи. Когато мислите ти зреят - ти си с Бога свързан. Когато чувствата ти зреят - ти си с Бога свързан. Когато постъпките ти влизат в светлината и ти можеш да се ползуваш от тях - ти си свързан с Бога. Щом ти не можеш да използваш своята мисъл, щом ти не можеш да използваш своите мисли и постъпки - ти не си свързан, връзката ти не е правилна. Всеки човек, на който мисълта работи, зреят мислите му - той е свързан с Бога. Имаш тази светлина, при която мислите зреят. Имаш

Божествената топлина, при която чувствата зреят и в тялото имаш Божествената сила. Божествената светлина, при която човешките мисли зреят, Божествената топлина, при която човешките чувства се оформят и имаш Божествената сила при която постъпките си изявяват. Ако мислите ти не зреят, ако чувствата и постъпките ти не се оформят ти нямаш вътрешна връзка. То е новата религия в света. Щом се свържеш с Бога знаеш как да работиш. Тогава ще разбираш кравата, не че той е крава, но като кажеш „крáva“ ще ти стане приятно. Докато твоята крава живее в тебе - ти си човек, щом кравата излезе - от тебе нищо не става. Умът ти е една отлична крава, сърцето ти е една отлична крава и тялото ти е една отлична крава. Докато тия крави са у тебе, ти всичко може да постигнеш. Щом тия крави заминат ще дойде сиромашията. Бъдещето на човека зависи от неговата глава. Бъдещето на човека зависи от неговото сърце, зависи от неговото тяло. Три неща трябва да бъдат свещени: главата да е свещена, тогава хубавите работи ще се явяват, сърцето да е свещено, симпатичната нервна система и тялото да е свещено. Имаш едно отлично тяло, едно отлично сърце и един отличен ум. Туй е човекът. Казвам: Сега вие искате да станете ангели. Че вие човешката глава, която имате не може да я използвате. На новите хора предстои една голяма задача - да изменят възпитанието. Възпитанието е механическо. Хората искат да бъдат богати, но то е механично. Искат да бъдат силни, то е механично. Ако един човек не може да обработва мозъка си, ако един човек не може да обработва сърцето си и тялото си, той не може да разбере живота. Казвам: Поправянето на човека не става внезапно, но с малки усилия. Един млад ми разправяше: „Искам да направя нещо и все отлагам, отлагам. Не зная къде е погрешката.“ То е един недостатък у българина. Българинът постоянно отлага. Искаш да направиш нещо кажеш: „Не му е времето“, чакаш. Ако искаш да се развиваш правилно дойде ти на ум да дигнеш някое камъче, дигни го. То е малко усилие, което се отразява върху този център. Някой път ти дойде на ума да идеш някъде, не отлагай, иди. Не да туриш една мисъл - да обиколиш земята - изискват се големи усилия. Искаш да идеш 10-на метра някъде, иди, не отлагай. Станеш сутрин не отлагай. Казваш: „Пет минути, че после ще

стана“. Стани, не отлагай. - „Студено е отвън.“ Стани, тури си дрехата, след 10 минути пак легни. Стани, ще добиеш един навик. Седиш на стола, дойде ти на ум, че трябва да станеш. Стани, походи, после пак седни. Дойде ти на ум да напишеш едно писмо. Направи го, не го отлагай. Стани, напиши 5-6 реда. Стани. Ти с туй малкото усилие ще поставиш една добра основа на характера си. Казвам: Всичките добри начала, колкото и да са малки, не ги отлагай. Една добра дума, кажи я. Искаш да пееш, стани, попей си малко. Вие искате на някоя сцена да ви слушат хиляди хора, затова на сцената да пееш се изискват големи усилия. Ти сам като се слушаш доста добра публика си. Сутрин като станеш започни да пееш. Музикалните сили в невидимия свят, щом започне някой да пее, там има доста голяма публика да те слуша, ти обръщат внимание. Щом запееш от невидимия свят те слушат, турят веднага ухото, казват: „Пейте.“ Вие речете да пеете, казвате: „То са празни работи“. Или да кажем имате нещо в говора грубо. Знаете колко груб е човешкият език - „Какво искаш“, „откъде идеш“ /Учителят грубо ги изказва./ Така не се говори. Никак не е музикално. Как трябва да кажеш: „В какво вярваш“. Не се говори така. Вярваш ти в Бога. Ти имаш едно от най-великите същества, отправяш ума си към Него, ще се спреш с всичкото благоговение, което имаш, ще отправиш една хубава мисъл. Тогава в умът ти ще дойде Божието благословение. Всичкото щастие, което търсите в света ще дойде отгоре. Ако ти не отправиш умът си както трябва, какво очакваш от Него? Ти искаш да се отнесеш грубо, пък Той да направи един гениален човек от тебе.

Да ви превода този пример. Казват, че патката е много глупава. Една патица с 10-15 патета ги води към реката. И потокът върви с тях. Един голям плъх хваща едно пате за врата и държи патето, не го пуща. Патокът хваща плъха, но той не пуща патето. Завежда го в реката и натиска плъха във водата. Той пуща патето, изважда го над водата, вижда го че мърда, пак го потапя във водата, пак го изважда - докато плъхът престанал да мърда. Като не мърда, оставя го на брега. Казва: „Когато патицата води патетата, нямаш право да буташ патетата“. Казвам: Трябва да имаме нещо много благородно в характера си. Първото нещо е самовъзпитанието. Ако нямаме самовъзпитание не може да се

ползуваме от знанието. Знанието е едно благословение. Музиката е едно благословение. Хубавите чувства са едно благословение. Хубавите постъпки са едно благословение. Хубавият поглед е едно благословение. Хубавото слушане, хубавото пеење е едно благословение. Уханието, пипането е благословение, навсякъде, във всичко за човека. Направете един опит - отнесете се добре с когото и да е и ще видите, че всякога, когато се отнасяш добре с някого и с тебе ще се отнесат много добре. Още същия ден и други ще се отнесат добре с тебе. Както се обхождаш с другите така и с тебе ще се обхождат. Ти си майстор, но за теб ще се намери майстор да те обходи. Както мислим за хората така и другите ще мислят за тебе. Всичкото хубаво, което създадем се връща към нас. Запример, вземете един дрехар. Ако ушие хубава дреха да приляга, прочува се. Щом скрои няколко хубави дрехи, всеки него препоръчва. Казвам: Ние се препоръчваме с нашата мисъл, с нашите чувства и постъпки в духовния свят. Вие мислите, че в тайно мислите, но тайните мисли тебе те препоръчват. Тук никой не знае, в духовният свят знаят какво мислиш, преценена е. Ако мисълта ти не е хубава, завръща се назад. Ние сами се спъваме в живота. Каквото мислите, мисълта е, която ще оправи вашият път, ще отвори вратата. Вашите чувствувания, са които затварят вашата врата и вашите постъпки отварят. От невидимия свят е това. Сега казвате: „Кой знае, не е така, кой знае“. Тук на земята не знаят, но оттатъка знаят. Може ли някой ученик тук от отделенията да свърши университет, ако не е учил? Всичките учители са толкоз внимателни, че всеки учител знае колко е способен ученикът. Най-способните ученици да вървят напред, но онези, които не знаят да останат да учат. Който се учи го знаят и който не се учи, пак го знаят. Не може да очаквате успех, ако не учите. Ще мислиш най-хубавото в дадения случай в себе си. Най-хубавите чувства ще имаш ти сам в себе си, не отвън. Отвън после ще дойдат. Добрите постъпки, които ти само знаеш, не това, което другите виждат. Минеш някъде, ритнеш една котка. Никой не те видял, но е лоша постъпка. Защо ще я риташ, погали я. Или минеш покрай някое дърво и хванеш някое клонче и го счупиш. Защо ще го чупиш? Или минеш някъде откъснеш някое

листо. Защо ще късаш? Не късай никое листо, туй дърво може да поплаче. Като откъснеш листа от дърветата може да поплачат.

За да си проправите път трябва да знаете да плавате. Който знае да плава, не се дави; който не знае да плава, се дави. Човек, който не знае да мисли той се дави; човек, който не знае да чувства се дави; който не знае да постъпва, се дави в света. Ще мислиш както плаването. То е сила, чувствуванието е сила и постъпките са сила. Три неща има, от които зависи нашето бъдеще. Туй трябва да бъде магическата тояжка. Носете в мозъка си хубавата мисъл - то е магическата тояга. Щом имате хубавата мисъл то е магическата тояга. Щом имате хубавите чувства - то е магическата тояга. Щом имате добрите постъпки - то е магическата тояга, тоягата на мага.

Сега някои ви е страх да не би някой да каже лошо заради вас. Хубаво, ако говорят хубаво заради вас и вие не го заслужавате, какво се ползвате? Допуснете, че хората имат хубаво разположение спрямо вас. Но допуснете, че имате развален стомах. Дадат ви ядене, плодове хубави, но вие щом ядете идат болки. Хубавото разположение на хората ще ви даде повече страдание. По-хубаво е да имаш здрав стомах, че като ти дадат сух хляб да ти е приятно яденето. Хубаво, не после да се превиваш. Добрият живот е за предпочитане пред богатството. Богатството с добрия живот е на място. Когато човек живее добре и има богатство, на място е. Когато животът му не е добър, не е нормален, богатството не може да го ползува. Ако стомахът е здрав, яденето е на място. Яденето може да ти причини страдание. Богатство е в света да имаш хубави очи да се радваш. Богатство е да имаш хубави уши и да слушаш. Богатство е да имаш хубаво ухане и да ядеш сладко - тогава богатството е на място. Ако туй богатство носи тежест, защо ти е? Другите ще се ползват, вие не се радвате. Някой път някой харесва очите на другите повече. Не е в цвета. Че очите били сини или черни, или кафяви, то не е най-важното. Като погледнеш човека в очите да видиш характера на чист извор, като че клокачи бистра вода, прозрачна, всичките песьчинки се виждат, няма бръмбърчета във водата. Такъв поглед трябва да излиза от очите на човека. Сега то е самовъзпитание. Аз може да ви дам наставление, как трябва да се живее. Мъчно

може да се научи човек да мисли право. Единственият човек, който може да влияе върху себе си то е самият човек, ако може да влияя върху другите то е временно.

Та казвам: Онова, което Бог е вложил в нас, то ни влияе. Външните условия, които са дадени те са второстепенни. Най-голямото влияние има онова, което е вложено в теб. Външните условия са второстепенни и третостепенни. Но важно е онова, което ти носиш в себе си. Като срещнете някой човек, който е умен - радвайте се, че е умен и поучавайте се от него. Да кажем, че той е добър, дружи с неговото сърце; ако той е умен, дружи с неговия ум. Вижте методите, с които той работи. Вечерно време вие спите понякога път и сгъвате десния крак, пък левия проточите; някой път сгъвате левия пък проточите десния. Някой човек тури дясната си ръка под лявата и обратно или тури ръцете си отстрани, някой път тури ръцете си на гърдите. Ако ръцете са отстрани на тялото ще имаш един резултат. Ако дясната е под лявата или лявата под дясната ще имаш друг резултат. Ако лежиш на гръб можеш да имаш кошмарни сънища. Дойде някой натисне те в съня, събудиш се. Има хора, които спят с лицето надолу, други спят на лявата или на дясната страна. То са разни навици.

Тогава в туй мязате на следния пример. Събират се един французин, един германец, един англичанин и един русин. Видели, че се задават два орела. Германецът отишъл да види какво са писали в библиотеките за това. Французинът отишъл да види какво пишат вестниците. Англичанинът взел чантата си и отишъл да види мястото отдето идат. Славянинът легнал на гърба (си) и казва: „О, това са орли“. Англичанинът е на място, германецът е на място, французинът е на място и русинът е на място. Русинът легнал на гърба си и казва: „Това са орли“. Вие или сте французин, или сте германец, или сте англичанин, или сте руснак. То са четири метода. Славянинът казва: „Сега за два орела няма какво да ходя там отдето идат т. е. няма какво да правя справки нито в библиотеката нито в редакцията, аз ги знам, че това са орли, нищо повече“. Не, като видиш орлите ще отидеш при Господа, англичанин ще бъдеш. После пък ще изучаваш орлите какви са техните навици, това са библиотеките. Ще изучаваш какво орлите

правят. И като славянин ще легнеш на гърба си да ги погледаш как хвъркат.

Новото в света е човек да се радва на ума си, да се радва на сърцето си и да се радва на волята си. Да се радва на ония богатства, които са вложени от хиляди поколения в тялото. Да се радва на ония чувства, които са вложени в сърцето и да се радва на ония мисли, които са вложени в зародиш да ги обработва. Да стане един отличен градинар. Я изпейте „Махар Бену Аба“.
/Изпяхме я/.

В музиката един тон е хубав, когато има светлина. Когато тонът няма светлина той е само звук механичен. После тонът трябва да носи топлина в себе си и да носи и сила. Такъв един тон щом го слушаш произвежда много приятно впечатление, дава живот и ти си доволен. Щом няма светлина, щом няма топлина и сила, тези звукове са, които дразнят. Някой пее една песен, че те дразни. Всяка песен в музиката трябва да носи светлина, топлина и сила, да носи една органическа и психическа сила. Сега трябва да се учите, че да сте доволни от себе си. После като произнесиш една дума да ти е приятно. Законът и там е верен. Една дума, която носи светлина, топлина и сила е приятна. Дума, която не носи светлина, топлина и сила не е приятна. То са качества, трябва да се усвоят. Ако ги усвоиш вече има голяма придобивка в човека.

Ценни думи са, които имат светлина, топлина, и сила. Природата цени думи, които имат светлина, топлина и сила. Природата цени тонове, които носят светлина, топлина и сила. Те са Божие благословение в света.

**САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!**

XXI година.

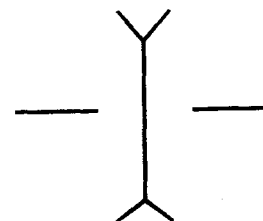
*10 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 28. XI. 1941 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.*

ОТНОШЕНИЕ НА УМА И СЪРЦЕТО

*Добрата молитва.
„Красив е животът“.*

Имате ли тема? - /Имаме/. Четете. /Прочете се темата:
„Отличителните черти на ума и сърцето.“/

Какво е практическото приложение на ума и сърцето? Вие разглеждате сърцето вън от вас и ума разглеждате вън от вас, като нещо отделно. Сега, ако ви попитат, кое предшества - чувствата ли предшествуват по-напред или мисълта? Сега вас ви се вижда много труден въпрос, кой предшества. Този въпрос е като този - кой предшества, кокошката или яйцето? Мисля, че е един въпрос неразрешен. Ако ви запитат, кое число предшества

Фиг. 1

- 2-те ли предшества едното или 3-те предшества 2-те, или 3-те - 4-те, или 3-те, или 5-те, или 6-те, или 7-те, или 8-те, или 9-те. Едното предшества разбира се 0.1.2.3.4.5.6.7.8.9.0. Двете се явяват като се яви едното. 3-те се явяват, като се явят 2-те, 4-те се явяват като се яви 3-те, а всички са произлезли от нулата. Едното не те интересува, но един хляб те интересува. Една круша те интересува, една ябълка те интересува, една ябълка, една риза те интересува, едно палто. Сърцето, какво донася. В него се зараждат чувствата. Чувствата във вас, са които произвеждат радости и страдания. Постоянно страдате, то се дължи на чувствата. Може да кажем: Мисълта е облекло на човека. От чувствата се зараждат човешките мисли. От мислите се зараждат идеите. Идеята е оформена мисъл.

Как бихте изтъкували това (Фиг. 1)? Имате отдолу и отгоре умът и сърцето, хоризонталните линии са човешката воля. На

растението отдолу, това са корените - отгоре това са клонищата. Най-първо кое се явява в света като поникне едно житено зърно? Човешката воля това е почвата. Да имате една ясна представа. Та казвам: Когато сърцето се оформява добре, оформя се и умът добре. Казва някой, че имал просветен ум. А сърцето можело да бъде непросветено. Невъзможно е. Има една зависимост помежду им, те съставят едно цяло. Човек трябва да обръща внимание на своето сърце. Щом обръща внимание на своето сърце и умът се развива правилно. Тогава някои турят волята. Воля без сърце и без ум е безпредметна. Волята е нещо спомагателно за умът и за сърцето. Силата на волята зависи от сърцето. Пораждането, проявлението ѝ зависи от ума. В дадения случай как волята се провежда зависи от ума, но силата на волята зависи от сърцето, от онзи подтик, който сърцето дава. Искат понякога път да знаят защо сърцето седи наляво. Дават разни биологически, физиологически причини. Понеже сърцето се е изместило при инволюцията, понеже теченията първоначално са идвали отдясно наляво, вследствие на това органът на сърцето се е изместил наляво. Тия сили, които са действували са изместили сърцето. Сега по закона на еволюцията сърцето ще мине към дясната страна или да дойде в средата. Нито вляво, нито вдясно или малко надясно. Понеже има течения, които вървят отдясно наляво ще изместят сърцето. Онези, на които сърцето е вляво слизат надолу. Всинца още не сте се спрели, слизате. Като започне сърцето да се измества надясно, тогава ще се каже, че сте подели нагоре към небето. Сега още не сте подели. Тази работа ще бъде много опретена работа. Казвам: Най-първо проекцията трябва да се измести. Най-първо трябва да се изместят чувствата. Запример, клонищата, които са към юг са малко по-дълги от тези, които са към север. Плодовете, които се раждат на дървото, които са към юг са малко по-сладки от онези, които са към север. От какво зависи сега? Ако вземем полюсите и екватора на земята, лъчите на слънцето на екватора падат перпендикулярно, а на полюсите наведено. В северното и в южното полушарие падат наклонено и те не приемат толкова светлина и топлина, колкото на екватора. Та казвам: Този закон е същ. В нас, хората, лъчите на Божественото

слънце не падат перпендикулярно. Мнозина от вас сте далече от екватора, далеч сте от Божествения екватор, някои сте на северния полюс, някои сте на южния полюс. Сега, ако вземете северния и южния полюс, разстоянието в права линия, то е 12,000 километра. То е спрямо земята. Но в една клетка тия полюси са близо един до друг, не са толкова далеч. На земята са раздалечени. На всяка малка частица има северен и южен полюс. Защо южният полюс е надолу пък северният нагоре? Като вземете орбитата, пътя, по който земята се движи, южният полюс е отдолу, той е по тежък. Един ден, ако северният полюс стане по-тежък цялата ос ще се обърне. Ако северният стане южен и южният стане северен, какво би станало на земята? Даже при сегашните условия като се дига земята, земята не е на 23 градуса, но 22 и нещо, постепенно оста се изправя. Изправя се оста защото южният е по-тежък. Това са отвлечени работи, но всяко изменение, което става на земята става и в нас. И умът ти трябва да има същите наклони.

Казвам: Когато казваме, че един човек е нормално развит разбираме, ако един ден земята се изправи перпендикулярно на своята ос, ще имаме един климат умерен, много добри условия. Тогава и на хората оста ще бъде добре, умът ще бъде просветен, сърцето топло и волята ще бъде силна, ще спазват законите, които Бог е положил на земята. Защото студеното сърце произвежда тъмни и студени мисли. Студеното сърце и студеният ум, то е тъмнина. Когато умът е тъмен и сърцето студено, тогава се ражда тъмнината. Студеното сърце ражда тъмнината. Когато сърцето е топло, се раждат светлите мисли. Колко е сега температурата на човека? 37 градуса. 3 и 7 прави 10. Някой път вие искате да изправите някоя ваша мисъл. Най-първо мислите ще може да ги изправите, ако може да внесете топлина. Ако произведете топлина на вашите чувства, каквато и да е ваша мисъл, можете да я изправите. Ако не можете да внесете топлина в чувствата, не може да се изправи една мисъл. Едно желязо как може да се изправи без топлина? Не може. Съвременна техника без топлина каква би била? Ако няма топлина какво може да направим? Та казвам: Когато говоря за топлината разбирам туй

единство в света. Топлината излиза от Любовта. Любовта е мощна сила в света, която произвежда всичко. Сега някой казва: „Топъл човек“. Топлината е вече във връзка със закона на Любовта. Постепенно трябва да се приспособяваме. 37 е нормалната топлина, щом стане 40-41 хората умират. Защо? Тази топлина при 41 сгъстява материята, при 37 градуса е в разрежено състояние. И двете цифри в числото 41 са положителни, изгарят. Внасят известна дисхармония, която не е приспособена към организма. Тогава как ще преобразят хората 41. Какъв резултат ще му дадете? Ще ги съберете 4 и 5 имате 9. То е краен резултат. Ако съберете 1 и 2 имате 3. 3 е резултат, 6 е резултат и 9 е резултат. В числата от 1 до 10 - 3, 6 и 9 са резултат. 1, 4 и 7 това са положителните сили, които работят, това са киселини действащи. 2, 5 и 8 това са основи. Имате 2 като основа, 5 като основа и 8 като основа - каква ще бъде разликата? При две - двама се карат. При числото пет - петима се карат, а при осем - осмина се карат. При едно - един работи, при четири - четирима работят, при седем - седем души работят. Туй е разликата. Тогава, ако един работи, ако четирима работят или, ако седем души работят, резултатите ще бъдат различни. При едното - Божественото работи. При петте - сетивата работят в човека, а при осемте - това са мислите, които работят. Значи при числото 8 - умът работи, при числото 5 - сърцето работи, а при числото 1 - Бог работи. Защото, ако съберете 5 и 8 имате числото 13, което дава 4. 4 и вече волево число. В туй число топлина няма. То е земно число. Ако имате четири вола вие трябва да се грижите за тях, какво е положението им? Ако ще трябва да мислите за 4-те вола, ще трябва да влизате в техния апартамент, понеже 4-те на едно място живеят. Трябва да ги чешете, трябва да им донасяте вода да пият, после трябва да им туряте сено или слама, трябва да им давате зобчица. После не само това, но трябва техните благоухания, които остават в апартамента, трябва с кофа да ги изнасяте навън. След туй трябва да ги впрегнете, да идете на нивата. Целият живот, ако е ангажиран на нивата, какво ще постигнете? Казвате: „Какво означава числото 4?“ Числото 4 означава да гледаш 4 вола, да ги чешеш. Те не могат да се чешат, понеже са свързани, вода ще им донасяш.

Та някои от вас искат да имат положителна мисъл. При съвременното възпитание имаме, се една положителна мисъл. Голямо нещастие е да имаш се една положителна мисъл. Положителна мисъл е да съединиш числата от 1 до 10, да разбираш законите, да разбираш числата, да имаш положителна мисъл. Положителна мисъл без светлина, положителна мисъл без топлина и положителна мисъл без сила не може да има. Някой иска да бъде силен. Той не може да бъде силен, ако той най-първо няма топлина, след туй трябва да има светлина и тогава на трето място ще дойде силата. Някой мисли, че без топлина може да бъде силен. Силата е резултат на чувствата и на мислите. Това е естествения път.

Та казвам: Във вас някой път се зараждат състояния имате неразположение. Станете сутрин, неразположен сте, криво ви е, не знаете причината. Ако нищо не ви интересува, топлина нямате. Житото като го сееш не му давате светлина, то не се интересува от нея. Но щом го стоплиш веднага има желание да пусне коренчета надолу, интересува се вече от центъра на земята и се интересува от центъра на слънцето. Човек когато няма топлина нищо не го интересува. Казва: „Не ме интересуват хората, всеки се интересува от себе си.“ Какво е егоизъм? Едно семе казва: „Аз да запазя себе си.“ Как ще се запази, ако няма топлина? То трябва да иде в земята, да изгние, иначе нищо няма да излезе от него. Казвам: Човек може да постигне туй, което е в него само при Божествената топлина и при Божествената светлина. Първо топлината трябва да дойде. Казвам: Любовта е първият подтик, от нея излиза топлината. Вие може да направите един опит. Във философията има опитна страна. Да допуснем вие станете сутрин неразположен, мъчно ви е. Нищо не ви интересува. Идете, намерете един човек, който има топли чувства, веднага ще се измени вашето състояние. Или, ако имате студени ръце, хване ви някой ваш приятел, стопли ръцете ви, веднага ще се измени вашето състояние. Та сега законът: Който има студени ръце трябва да хваща топли ръце; на когото ръцете са топли, да хваща студени. Трябва да има чрезмерно топлина, за да предаде излишната топлина на студените ръце и нему ще стане приятно.

Когато понякога път ръцете ви са топли и сте неразположен, трябва да хванете ръцете на някого, на когото са студени, и веднага ще се смени вашето състояние. Казвам: Като седите, същия закон. Като седите до собата, стане ви приятно, като приемете тази топлина, която е необходима. Чрез ума си човек всякога трябва да държи една нормална топлина, тъй както пчелите - 22 градуса. Вие всякога с ума и със сърцето си трябва да държите 37 градуса топлина в организма. Туй поддържане зависи от доброто сърце. Та казвам: Числото 7 в дадения случай е число на почивка. То е положително число. Шест дни, казва Мойсей, работи, а на седмия ще почиваш да трансформираш. Седмият ден е за почивка. Почивката е отрицателно число, няма да работиш. В почивката човек придобива, а в работата, той предава от себе си, харчи от капитала си. В духовно отношение човек печели. А пък числото 3 е закон на равновесие. Човек е един триъгълник. Трябва човек да учи да пази закона на равновесието. Докато човек мисли пази равновесието си. Ако сте ясновидец ще видите, че в човека има едно колело, което се върти много бърже. Човек върви по една релса /Учителят показва, как краката вървят по една линия, като се движи човек/, като велосипед. Велосипедът е направен по човешката мисъл. Докато мисълта се движи правилно, ти на едната релса вървиш; като изгубиш равновесие, може да паднеш на една или на друга страна, зависи от чувствата. Щом се измени състоянието на мисълта, падаш. Щом се измени температурата на сърцето, изменя се и светлината на ума. Тогава недовихдаш, падаш. С изменението на топлината, намалява се и светлината, ние недовихдаме предметите, не се осветляват и влизаме в стълкновение. Запример, вие не мислите, искате понякога път да кажете някоя обидна дума, не знаете какъв резултат ще направи. Обидната дума е намалена светлина или ще се сбъскате с реалността на нещата. Представете си, че един силен човек ви срещне на пътя. Той иска да му направите една услуга. Казва: „Дайте ми хляб“. Вие казвате: „Нямам“. Казва: „Дай ми доброволно, иначе ще взема всичкия ти хляб“. Вие казвате: „Нямаш право“. Хваща те, взема ти торбата, изважда хляба, взема го насила. Ти казваш: „Безобразник“. Като му кажеш безобразник, иде, че те

стотарва на земята. Силният като ти иска, дай му. Ти не искаш да му дадеш, казваш: „Нямаш право“. Силният всякога има право. На силният човек не говори за право. Правото той го разбира. Каквото иска в дадения случай от тебе, послужи му. Ще кажеш: „Ти си страхлив“. Мислиш ли, като те бият ти си от силните хора? Слаб е този, когото бият. Но когато слабия бият и тоягите всички се чупят на гърба му, той е силен, с каквото го бият всичко се разрушава, той е силен човек. Онези, които го бият, отслабват ръцете им и казват: „Оставете го“. Ако биете някой голям камък, искате да отчупите ще ви омръзне да удряте, казвате: „Оставете го“. Законът е: Щом сте слаб трябва да бъдете умен. Слабостта зависи от светлината. Силният каквото иска от вас услужете му. Сега говорим за разумност. Силен човек е и който е разумен човек. Мислите ли, че един слон може да ви направи пакост? Слонът е доста умен. Той никога няма да ви направи пакост, ако го обиждате - доста злопамятен е. Като не го обиждате може да ви услужи. Слонът като минава по пътя, дигне едно дете, тури го на главата си и после с хобота го тури на другата страна. Никога няма да го стъпче. Доста умен е. Има един анекдот за един слон в Индия. Един слон минава и един плъх се пъха в носа, в хобота му. Отива той до една бъчва с вода, туря хобота, напълва го с вода и изхвърля водата в бъчвата и плъха също. После поема наново вода, но поема и плъха пак и пак го изхвърля. Искал да му покаже, че носът не е място за плъхове.

Казвам: Когато дойде една лоша мисъл, тя е като плъха, който влиза във вашия хобот, в носа. Вие идете, поемете вода и 3-4 пъти я изхвърлете. Да й кажете втори път да не влиза.

Сега говорим за музиката. Музиката принадлежи на сърцето. Тя е да поддържа сърцето. Музиката трябва да поддържа сърцето. Биенето на сърцето е такт, който постоянно поддържа. Говорът е резултат на човешкият ум, но музиката е резултат на човешкото сърце, то поддържа ритъма. Биенето на сърцето е ритъм. Сърцето постоянно поддържа този ритъм. Върху този ритъм се гради човешката мисъл. От музиката вече излиза човешката реч. Колкото думите имат по-хармоничен израз, колкото човек говори по-музикално, по-добре е. Колкото му липсва музика е по-груб. Затуй,

понякой път аз настоявам на музиката, защото се поддържа сърцето. Казва: „Защо ни е пеенето?“ Ще се подобриш. Без пеене, без музика вътрешно невъзможно е да се задържи онова възвишено състояние на човека. То зависи от състоянието на сърцето. Казвам: Първият основен тон, то е храна. То е посадено семе. „До“ е посадено семе, „ре“ е семето, което изниква, „ми“ е първото клонче. „Фа“ е този клон се развива. „Сол“ това е цветът, „ла“ е вече плодът и „си“ - пак слиза. „До“ - излиза нагоре, „си“ - слиза надолу. Всеки узрял плод долу пада. Всяко посято семе нагоре израства.

Та казвам: В музиката ние се спираме на някои тонове. Ако пеете само „фа“ - удебеляване ще имате. Някои от вас, които сте сухички, може „фа“ да пеете. Пейте хубаво „фа“ ще се закръглите. Онези от вас, които не сте активни, пасивни сте, пейте „ре“ ; които сте много активни, имате много да раздавате, пейте „ла“. Има една част в музиката, за която хората не са готови. Природата музикално работи. Във всяко направление музикално работи. Казвам: Ако искате да имате една основна идея, каквато и да е във вашият ум или едно основно чувство, или една основна постъпка, непременно „до“-то трябва да го вземате вярно. Сега когато се казва, че най-ниския тон има 16 трептения, вие не може да го вземете. Те са много ниски, за да го напишете трябва 12 спомагателни линии под петолинието. Основният тон, той е с 37 трептения. Разбирайте сега. Ако имате една жица от един метър и ако имате друга само от 10 сантиметра, ако чукнете дългата и късата жица, колко трептения ще даде късата и колко дългата? Да кажем, ако една жица в един час дава 37 трептения или в една секунда дава 37 трептения, или в една терца дава 37 трептения, различие има. Та казвам: Тази жица е жива. Зависи какъв е животът, интензивен или неинтензивен. Един живот, който минава през сърцето той събужда чувствата във вас. За да се събуди едно благородно чувство, трябва да имате някого да обичате, за да се събуди трябва да има някой да ви обича. За да се пробуди вашето съзнание, вие трябва да обичате някого. Две неща има, от които се ражда животът. Трябва някой да те обикне по-напред и ти да обичаш после. Но в този, дадения случай първият, който те

обикне, той е плюс, ти си минус. Във второто ще се измени - ти ставаш плюс, а онзи когото обичаш, той става минус. Сега казвам: Вие като се обикнете, веднага скандалът е готов вече. Скандалът е аномална проява. Двама души се обикнат и започват да се карат вече. Един скандал произтича от яденето. Готвачът вас не ви сготвил хубаво ядене, веднага скандалът иде. Или ако някой се изказал за вас както не трябва, вие се обидите. Ако не ви сготвят хубаво и ако не ви кажат туй, което искате веднага ще се обидите. Добре, по-добър готвач от природата има ли в света? Че тя е сготвила плодовете, които имате. Децата след като ядат един плод и го хвърлят. Този плод детето откъснало и той не е узрял още. Кой е виноват, готвачът или детето, което откъснало зелен плод. Детето откъсне един зелен плод, хвърли го; откъсне друг и него хвърли. Иде на друго място, дето плодът е зрял, не го хвърля. Ако някой не ви сготви добре, вие сте причината, вие сте притеснявали. Някой път искате някой да ви сготви много набързо. Набързо не става. Не мислете, че е лесна работа да се сготви. Тук за да се родят ония хубавите и възвишените мисли, ако той няма определена температура на сърцето и ако сърцето му е неразположено, той не може да мисли правилно. Ако иска неговите мисли да бъдат безсмъртни той трябва да има едно сърце, което е свързано с извора на любовта. То е идеализъм. Всякога едно чувство, което не държи нормална температура, то не е правилно. Да кажем, имате едно кисело чувство - температурата не е нормална. Какво трябва да правите? Много естествено, след като си ял едно горчива ядене, нали си измивате устата с вода да се премахне горчивината. Значи горчивината се премахва с живота. Животът премахва горчивото и дава условия на хубавото. В човека самият живот разтопява сладките работи и ги прави приятни за човека. Самият живот разтопява и горчивините, но той чисти и горчивините. Човек след като вкуси горчивото, той втори път не трябва да го опитва. Къде е погрешката? Едно дете откъсне една слива, тя зелена и я хвърли. Иде от другата страна, откъсне, мисли, че е узряла, но и тя зелена, и нея хвърли. Туй дете не трябва да къса втора, да знае, че не са узрели тия плодове. Вие седите някой път и в обходата си искате отговор. Той ви казва:

„Не съм разположен“. Какво трябва да разбирате? Не са узрели неговите плодове. Ти седиш и казваш: „Кажеш нещо“. - „Не съм разположен, идете при друго дърво“. Щом каже, че не е разположен иди при второ, трето, четвърто дърво каже: „Разположен съм“. Чакай там дотогава ти кажат, туй което искаш. Вие нарушавате най-елементарните работи. Казваш: „Защо си неразположен?“ - „Туй, което искаш в дадения случай аз не мога да ви го дам“. Вие искате зрял плод, всичките плодове в градината са зрели. Аз съм бостанджия, вие искате дини. Казвам: „Зелени са“. - „Намери някоя“. - „Как ще намери не са узрели. Аз не мога да ги накарам да узреят“. Казвам: „Не е време за дини сега“. - „Но аз искам да видя макар да са зелени“. Неразбиране това е на закона. Иди навреме, когато дините зреят. Този ще ви откъсне. Тогава не искате нещата преждевременно в живота си. Има известни мисли преждевременно, има известни чувства преждевременно, те са в процеса на оформяването, на зреенето. Човек трябва да се съобразява със законите, които регулират човешката мисъл. Хубавите чувства регулират човешката мисъл.

Ако сега вземете горно „до“ и долно „до“, каква е разликата? В първата октава вземете „до“ и във втората октава вземете „до“, какво означава? Аз посаждам динено семе, то е „до“. Израстват, дойдат до горно „до“. Завържат, но още са зелени, значи плодът не е узрял. Тогава във втората октава, в „ла“ ще намерите узрели плодове, узрели дини. Аз като ида при един бостанджия ще питам: Кога са дините? Зная на колко октави зреят дините и няма да го питам дали са узрели. Казвам: Те са

Фиг. 2

минали първата октава и на „ла“ на втората октава ще кажа: Откъснете ми една диня. Най-хубавите дини са във втората октава. В първата октава са зелените дини, във втората - са подутите, а в третата - са вече узрелите.

Представете си, че имате човешкото чело (Фиг. 2). В това първото, полегатото чело не очаквайте философия. Този, който има това високото чело, той по философия може да говори. Първият е бостанджия. Ако искате философия при другия ще идете. Някой казва: „Много мисли“. Мисълта има известни форми. Знайте защо.

Този има по-голяма топлина. Всеки човек, който е философ, в него сърцето дава повече топлина. И в мозъка е същия закон. Този с полегатото чело не може да бъде музикант. Слаба е музиката. Този човек, в когото разсъдъкът работи, в него музиката е повече развита, отколкото с обективния ум. Ако разгледате черепа на всички даровити музиканти, ще видите как хубаво е оформено челото. Тия с полегатото чело, знаменити виртуози може да бъдат, знаят да свирят. В туй отношение музиката поне трябва да ви интересува. Човек, който не е музикален, той и здрав не е. Здравите хора, които обичат живота те са музикални. Човек, който стане песимист няма тази топлина, изгуби смисъла на живота, той няма музика. Не трябва да се губи топлината на човешкото сърце. За да не се губи трябва музика. Учителите трябва музикално да възпитават. Ще види какво липсва на някое дете и чрез музиката ще гледа да го придобие. Някои деца слаби са в движение, „ре“ ще ги учи да пеят. Няма обхода, маниери „ми“-то не дава топлина. После харчат много, не събират - ще ги учи „фа“ да пеят. Има някои като кокошката, влезе в крината и разхвърли всичко. Утре пак гладува, пак търси крината. Всеки ден крини не се намират. Катерицата, мравята много добре вземат „фа“. Който иска да научи „фа“ да иде при мравите, при пчелите. Пчелите вземат „фа“, събират всичко в кошера. Пеперудите вземат много добре „сол“, доминантата, затуй имат хубави дрехи. „Сол“ една пеперуда отлично взема. Съвършено взема тона „сол“, майсторски го взема. Това са твърдения, малко хора ги знаят. Онези, млекопитаещите, които забравили пеенето, дрехите са им черни, а някои са оголели.

Музиката е на границата на челото, от двете страни по средата. Музиката е границата между физическия свят и духовния свят. Под музиката седи редът и порядъка, математиката на физическото поле. А пък в духовния свят, над музиката седи идейния живот. Защото на музиката ѝ трябва форма на способността, която да създава формите на тоновете, да създаде красива форма на всеки един тон. Сега вие може да направите един опит. Някой път неразположен сте - направете един опит. Вземете „сол“ и вижте какво влияние ще окаже. Пейте „фа“ да видите какво влияние има. Може да вземете някаква класическа песен дето тонът „фа“ се среща най-много. Вие пейте песен, дето

се среща повече „сол“ от другите тонове. Или някъде „ми“ се среща или „ре“. Ако искате може да направите опит. Вие искате да направите опит с „ми“. Вземете песен, в която има повече „ми“. Някои от вас, които сте музикални и искате да направите опит, тогава изпейте гамата три пъти. Изпейте да видите какво влияние ще окаже върху сърцето. Или някой път имате слаб пулс, изпейте гамата и веднага ще урегулируете пулса на сърцето. Ти търсиш лекар, когато сам можеш да си помогнеш. Изпей гамата, веднага ще урегулираш пулса. Пък като наука ще дойде музиката. Онзи музикант трябва да приготви храна, във всичките песни, които съчиняват, те приготвяват храна за бъдещите хора. Като пеят техните песни, да им помагат.

„Сол“ е цветист тон. На „сол“ да турим една дума, която да съответствува. Дайте ми една дума приблизително. „Сол“ - ол. На английски ол (all) значи всичко. „Сол“ -та е доста на място. С-то замязва на месечината. С-то е хладно. Доста хладина има. О-има добри условия. Л-то е топлина. Л-то в дадения случай доставя топлината. О-то представя условията и С-то е проявата, къде може да го поставиш. „Сол“ на болния не туряй. /Учителят пее: „Сол на болния не туряй, малко сол е доволно за него. На здравия тури сол с трите пръста, а на лошия с шепата туряй.“/ На лошия като му направиш солено яденето, той търси вода. Та пей на себе си: „Аз ще си турям с трите пръста“. Какво значи „сол“? - Не прекалявай в своите удоволствия. Всичките удоволствия са прекалена сол. Доволството е нормално, удоволствие ненормално. Всякога когато ние имаме нещо, което не съответствува на нас, винаги тогава има повече сол.

Да кажем музикално пей: „Топли чувства, светли мисли раждат, добри постъпки“. Пеенето ако е горещо ще го дигнете нависоко да изстине. Ако е много студено, ще го снемете надолу. Пей го по-ниско. /Учителят пее: „Топли чувства, светли мисли раждат добрите постъпки“./

Казвам: При възпитанието може да правите музикални опити. Правете различни опити да поощрявате клетките си, защото те в музиката се кредитират. Всяка нехармонична мисъл се възприема и всяка хармонична мисъл се приема от клетките. Затуй винаги музикално трябва да се говори на тялото. Вастене

без музика не може да има и здраве не може да има. Мозъкът не е хармонично направен без музика. Сърцето не бие правилно. Казвам: В новото възпитание първо трябва да се тури музиката, за да бъде мозъкът в нормално състояние, за да бъде сърцето в нормално състояние и за да бъде тялото в нормално състояние. Затуй понякога път по двама души може да се събирате, дует или трио, квартет не ви препоръчвам. Трио е доста хубаво. Сопран, тенор и бас. Алта ще оставим. /Изпяхме няколко тона/.

Сега излизаме из областта на механичeskата музика. Тонове, които излизат от някой железен прът се различават от тоновете на цигулката. Тонове от металическите струни се различават от тия струни, които са направени от животни. Аз съм за струни направени от животни, по-верни тонове дават. Казвам: Първо се научете да пеете. Най-хубавата струна е човешкият глас. На нея всички може да пеете. Ако тази струна може да пее, всичко може да постигнете. Другите външни инструменти лесно може да се усвоят. Онези от вас, които искате да пеете, някой път ще ви дам наставления, как да пеете. Не само за яденето трябва да се обръща внимание, но какви мисли трябва да изпращаме на ларингса, за да се развие. Оттам излиза музика и оттам излиза и говорът. Колкото се може говорете меко. Когато кажеш: „Какво искаш?“, кажи го меко не грубо. Или казваш: „Какво знаеш“. Може да го кажеш грубо, но може да го кажеш меко. Ние мислим, че много знаем. После казвате: „Ти добре ли си?“ Произнеси „добре“, че и на тебе да ти е приятно. Произнеси думата „любов“, че като, че мед капе от устата ти. Ти говориш за любовта, и много грубо произнасяш. Трябва да се произнасят думите меко, думите „добро“, „съзнателно“, „знание“ - меко и тихо. Ние произнасяме всички неща много силно. Един оратор като говори то не е музикално. Те искат да направят ефект. Говорът да е музикален. Говорете на себе си музикално, говорете и на другите музикално. Пейте музикално. Ти щом пееш и под лъжичката ти ще се образува топлина. Пей докато почувствуваш топлина под лъжичката. Една малка толина трябва да се яви. Или който пее, да измерва температурата в себе си, 1/10, 1/20 от градуса да има изменение. Аз забелязвам в музикално отношение, хората още не са музикални. Малко хора ще срещнете с музикално

меки ръце. Ръцете са много груби. Ако пее хубаво човек, кожата ще придобие една мекота. Мекотата е здравословно състояние на организма - има нормално вода, има нормално топлина, има и нормално светлина.

Казвам: Музиката ще влезе във вас като едно от първите хигиенични правила. Ще имате здравословно състояние. Да говориш и да пееш, то са два метода. Ще се учиш меко да говориш и хубаво, хармонично да пееш. То са две здравословни условия. Например каже: „Да имаме приятен обяд“. Каже го грубо. Кажете: „Да имаме приятен обяд“, но го кажете тихо, не го казвайте силно. Като кажеш за яденето, музикално да го кажеш, че в тебе да се събуди едно чувство на красота. Като погледна сливата, казва: „Ако имам вяра“. Казва: „Да пея за вярата“. Аз когато ям една слива, пея песента на вярата. Като ида при гроздето, което е кехлибарено, жълто, пея за мъдростта, за знанието; като ида при черешите пея за живота. Като ида при черешата, колко е приятна, започна да пея за живота. Като видиш растението, то е доволно, като не му пееш песен - не е доволно. При черешата трябва да пееш песента, като ядеш черешата да ти е приятно. Тогава растението е доволно от тебе. Те са разумни същества. Туй, от което ти си недоволен и окръжаващите и те са недоволни; туй, от което ти си доволен и те са доволни.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

*11 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 5. XII. 1941 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.*

МАХАР БЕНУ АБА

Добрата молитва.

Имате ли някаква тема зададена? - /Нямаме./

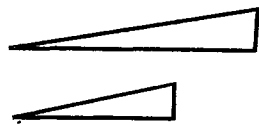
Тогава пишете върху темата: „Свойства на меките думи.“

Каква е разликата между свойство и качество? Качество значи качване нагоре. Качество на едно растение или свойство. Да се увива е свойство на растението, качество е да върви нагоре. Свойства е скорошна дума. Не е много стара дума. И качество не е много стара дума. Казваме свойство, свойствено е на човека. Запример думата „религия“ е стара, не е нова дума. Коя е най-старата дума? „И“ е най-старата дума. „И“ е цяла дума. „И“ е много стара дума. „И“ - какво значи? На турски - добре. Тя е едносложна дума. Представете си, че ви дават една тема да развиете: „Силата и ползата от житеното зърно“. Каква сила може да извадите от едно житено зърно? Колко неща може да направите от едно житено зърно? Какво е допринесло то? Ако не беше житеното зърно какво би станало с човека? Ако човека го хранят с царевица ще има един характер. Ако го хранят със съчки ще има друг характер. Ако го хранят с ръж характерът му ще се измени. Ако го хранят с пшеница ще прояви друг характер. Вземете онези животни, които се хранят с месо. Какъв характер имат? Много буйни са. От месоядните животни няма нито едно, което е кротко, всичките са като оси. Осите са месоядни. Ако забележите в движението на една пчела и движението на една оса, много се различават. Като гледате движението на пчелата има благородство в ходенето, а като наблюдавате ходенето на осата има нещо разбойническо. Като върви сприхва е. Ако я бутнеш веднага ще те охапе.

Сега на вас какво ви липсва, каква липса усещате в дадения момент? От кое имате най-много нужда и от кое най-малко? Кое

ви липсва в дадения момент? Някой път човек усеща като че ли му липсва нещо. Какво му липсва? Детето иска да израсте нагоре. Мисли много да израстне, колко може да израстне едно дете? 165 -175 до 2 м. едва ли може да израсте, но тази идея е грандиозна. То мисли, че като планина ще стане високо. Да кажем, че е израстнало 170 см. Малък ръст ли е това?

Има една теорема, че между равните страни лежат равни ъгли в триъгълника. На каква големина са ъглите? Каква е стойността на всеки един ъгъл. Всяка страна показва, че извършва по-голяма работа (Фиг. 1). Ако имате една линия около 2 см. или 3 см., ако тя е 3 см. повече пространство е изходено. По-голямата линия показва повече работа свършена.

Фиг. 1

По-малката линия показва по-малко работа свършена. Тази линия при този ъгъл не върви по права линия. Ако само наблюдаваш нещата носът ще стане прав. Ако искаш да се удоволстваш, да пееш, носът ще стане дълъг. Ако искаш да обсебиш нещата само за себе си носът ти няма да се продължи. Ако само изучаваш нещата носът ще бъде прав. Ако искаш ти да ги обсебиш, да ги имаш за себе си, ще се образува друга линия, ще се образува широчина на носа. Дължината показва само стремеж да гледаш нещо. Когато искаш да ги обсебиш ще образуваш широчина. Тази широчина на носа има отношение към дробовите. Щом носът е тесен - дробовите са малки. Щом носът е широк - дробовите са добре развити. Казвам: Какво не достига на човека. Хиляди неща има, за които хората се безпокоят. Едно същество може да се безпокои, че няма вода или може да се безпокои, че няма хляб, или може да се безпокои, че няма дрехи, или може да се безпокои, че няма обуца. Запример, за какво може да се безпокои един петел? Петелът може да се безпокои, че няма гребен. Някой път зимно време измръзне гребенът, обеля се. Като измръзне гребена, не може да пее хубаво. Като има гребен пее по-хубаво. Като измръзне гребенът тонът на петела се изменя.

Често вие искате да се самовъзпитавате. Има един вътрешен начин, но той е много труден. Има един механичен начин. Да

допуснем, че вие имате слаба воля, но слабата воля не е организирана воля, не е възпитана. Ако упражнявате палеца си разстройвате го. Ако сте ленив и искате да учите нещо ви казва: „Не бива, какво ще учите сега“. Или решили сте да идете в училище, нещо ви казва: „Днес няма какво да ходиш“. Причината е в палеца, разстроен е палеца. Ако разтриваш левия палец ще подбудиш сърцето, ако разтриваш десния пък ще дадеш устрем на волята си. Хубаво е понякога път да разтривате палците. Може да разтриваш първата фаланга. Основните тонове са на волята - „до“, „ре“, „ми“. Или някой път си сприхав обичаш да обиждаш хората. Обиждаш някой човек понеже чувството на справедливост не е развито у тебе. Щом човек обижда другите, той не е справедлив. Всеки човек има известни черти, които трябва да зачиташ. Че един човек не може да пее, не показва, че не е способен, но умът му не се е обърнал в тази посока. Може да има способности, но само не ги е проявил. Какво трябва да спазвам спрямо другите и спрямо ближните си? Много мъчно е да определиш какво трябва да бъде твоето отношение към ближните. Да обясним нещата по-отблизо. Да допуснем, че твоите крака и ръце са твоите ближни. Какви трябва да бъдат отношенията ти към краката и ръцете ти? Ако ти постъпиш зле с крака си, ако ти повредиш крака си, те страдат, но и ти страдаш. Някой път може да ти дотегне и с единия крак риташ нещо. Като риташ, като наказваш единия крак, ти виждаш, че наказваш и себе си. Значи няма да риташ с крака си. Някой път може да изнасилиш ръката си. Изнасилването на ръката ще се отрази върху тебе. Когато говорим за отношението към нашите ближни те имат известно отношение и към нас. Това отношение се отразява върху нас. Ако постъпваш зле с ближните си ти постъпваш зле и със себе си. В това отношение човек може да изнасили своя ум, може да изнасили своето сърце и своята чувствителност. Тогава се явяват страданията. Страданието е една реакция, която заставя човека да мисли. Да допуснем, че някой път вие мислите, че на вас хората не обръщат внимание, не ви обичат. Какво разбирате под думата „необичане“? Не какво е вашето мнение, философското тълкувание какво е? Говорим за Любовта, но то са такива

схващания, които са дошли отпосле. Първоначално, когато е създадена думата, какво се е разбирало под думата „обич“? Първоначалното значение да обичаш нещо, значи да имаш един товар, носиш го на гърба си и да снемеш този товар това е обич. А пък под думата „любов“ значи да вземеш този товар и да го туриш на гърба си, натоварваш се. Дигаш товара на гърба си - това е любов, снемаш товара - това е обич. Една кокошка когато снася едно яйце - това е обич. Когато го измъти - това е любов. Ти имаш едно желание, мъчи те. Ако се гледа чисто психологически може да си помогнете. Има едно желание, което тебе те мъчи. Това желание, само по себе си има доста голяма тежест, доста дълго време си го носил и трябва да го снемеш от своето съзнание. То е цяла наука. Има известни мисли, които трябва да ги снемете да си починете. И трябва тази мисъл да я дигнеш да си починеш. Една мисъл, която дълго време носиш съзнанието се уморява вече. Тази мисъл трябва да я туриш някъде, обективно да гледаш. После пак може да я вземеш. Та казвам: Сега хората нямат ясна представа какво е да чувствуваш. Особено място има в съзнанието за чувствуването. Седи известно желание, ако дълго време ти чувствуваш някаква тежест, ти трябва да го туриш настрана за да си почине съзнанието ти. Съзнанието ти да е свободно от това желание. Съзнанието ти трябва да е свободно от някаква мисъл, която може да те безпокои. Да допуснем, че вие се сърдите. Какво нещо е сръдната? Да допуснем, че вие сте учител и две деца са се разсърдили, разсърдили са се за две ябълки. Въпросът е, че едната ябълка е по-голяма, значи причината е в големината на ябълката. Едната ябълка била по-голяма, другата по-малка и едното дете се ръсърдило, че другото взело по-голямата ябълка, а то по-малката. Онова, което взело по-малката ябълка недоволно, че другото взело по-голямата. Какво трябва да правите сега. Ако вие сте учител как ще разрешите въпроса? Природата направила тази ябълка по-голяма. Колко начина има, по които можете да ги примирите? Ще разделите двете ябълки наполовина и на всяко дете ще дадете по половина от голямата и от малката ябълка. Като видят те ще се примирят. Вие трябва да изучавате психологията. Каква е психологията на едно дете, което е

недоволно. Интересно е психологически да го знаете, да видите, какво е психологическото настроение на недоволното дете. Как ще го представите това? Туй дете не седи спокойно, но то изявява своето недоволство. Като вземе малката ябълка то обърне гърба си. Ако и двете деца са доволни и двете се гледат, едно срещу друго седят весели, засмени. Щом едната ябърка е по-голяма те се обърнат с гърба си. Каква е разликата? Щом един човек обръща гърба си той е от друг свят. Щом си обръща лицето към вас той е от същият свят. Щом обърне гърба казва: „Ти си от друг свят“. Казва: „Ти си от друг свят и аз съм от друг свят, не може да се спогодим“. Забелязали ли сте какви са гримасите на детето, което се сърди. Да допуснем, че вие сте художник и искате да нарисувате една картина - разсърдили се две деца за две ябълки. Художникът трябва да нарисува едно естествено положение, трябва да нарисува лицата, после гърба им, какво отношение имат. Като обърнат гърба си какво положение имат и каква гримаса има детето като е недоволно. Къде се изразява сръдната? Сръдната се изразява чрез устата, после свива веждите си. Ако е слабо - свива веждите, ако е силно - взема една поза. Веднаж наблюдавах две деца турени в колички наблизо една до друга. На едното дали една ябълка а другото няма. Гледам онова, което няма ябълка е недоволно, посяга, хвана другото за косата разтърси го и му взе ябълката. Другото дете плаче. По едно време то се пресегна разтърси детето за косата и пак си взе ябълката. Другото почна да плаче. И така ябълката почна да ходи от количка на количка и те едно на друго си разтърсват главите. Питам: Какво трябва да се прави когато две деца имат една ябълка и количките им са наблизо. Ако бяха надалеч количките им няма да могат да си дърпат косите. Понеже са наблизо едното казва: „Ти защо не ми дадеш от тази ябълка. Защо не ми отделиш?“ И то вземе ябълката. Другото казва: „Ти като си умен защо не разделиш ябълката?“ И то го хваща за косата. Това са психологически моменти. Наблюдавам защо се хващат за главите, защо се дърпат за косите. Някой човек когато срещне някоя неразрешена задача се хваща за главата. Защо се хваща за главата? Изобщо не е произволно това хващане. Понякой път човек чувствава

несправедливост. Тази област, за която се хващат на какво съответствува? Когато се хващат отпред за главата има причина. Счита, че нещата са несправедливо направени. В такъв случай хваща се точно за главата там където е чувството на справедливостта, където е съзнанието на съвестта. Този човек е несправедлив, как не му иде на ум, че трябва справедливо да постъпи. Когато счита, че не е умно направено нещо хваща се за челото. Българинът като намери човек, който не мисли хваща се за челото, иска да му покаже да мисли. Когато мислиш хващаш се за главата. Когато иска да бъде справедлив хваща се за черепа отзад. Българинът не знае, но то е като инстинкт, чувствава, че като се хване човек за главата вече въздействува със своята мисъл. Онзи, който не постъпва справедливо, като се хване за главата явява се съзнанието. Казва: „Аз не постъпих справедливо“. Та казвам: Мислете справедливо, вие не знаете къде е насочена вашата мисъл. Щом мислите несправедливо, мисълта е насочено отзад, горе, от двете страни на главата. Или искате да извършите нещо да бъдете енергични. Тази част е над ушите от двете страни на главата. Казвам: В разните области на мозъка седят разни енергии, с които вие може да си послужите. Ученият човек е наблюдавал мозъка и може да извади каквато иска енергия. Който не знае той се намира в затруднение. Допуснете, че имате двама души, на които умствените енергии не са развити. Човек на когото чувството за хумор е развито той не се сърди. Когато го обидят, той вижда смешната страна, засмива се и минава. Който не може да се засмее той ще се разсърди. Който се смее лесно му минава, който не се смее не му минава лесно. Един човек на когото хуморът е развит, един човек на когото главата горе е добре оформена мъчно се сърди. Ти, ако си художник теб ще ти е приятно, че някой се е разсърдил. Ти като се разсърдиш искаш и друг да ти се сърди. Лицето има известни гримаси. Един художник, ако иска да нарисува един, който се сърди, трябва да разсърди някого. Той като се разсърди художникът ще го нарисува. Та ви казвам: Когато се сърдите да се нарисувате. Вземете едно огледало да се видите. Щом се разсърдиш вземи огледалото, вземи една книга и нарисувай какво е лицето ти. Ти се разсърдиш

в себе си и казваш, това ще направя, онова ще направя. Огледай се в огледалото и виж какви линии има лицето ти. Като се огледаш ще се засмееш. Ти като се видиш лицето ти има особени линии и започнеш да се смееш. Ти си свил веждите и мислиш, че всичко може да направиш. Като се погледнеш в огледалото с такова изражение, ти нищо не може да направиш. Или да допуснем, че ти си недоволен. Нямаш хубави обувци. Недоволен си. Извади огледалото и огледай се. Виж какво свиване има на лицето ти. Ако си недоволен за обувци особено свиване има, ако си недоволен за шапка друго свиване има. В разните места на лицето ще се явят разни свивания. Когато си недоволен, наблюдавай се. Хубаво е човек да се оглежда когато е недоволен. Хубаво е да се оглежда и когато е доволен, да види оня хубавия образ, който носи доволството. Вие понякога път се оглеждате когато обличате някоя дрешка. Не знай когато се оглеждате на какво обръщате внимание. Гледате как сте се вчесал, гледате лицето ви да е хубаво измито, гледате дрехите ви гънки да нямат, всичко да е в ред. Българинът ще прегледа поясът му как е завит. Момата ще прегледа диплите на роклята ѝ как са. После обувката ѝ дали са чисто замазани, после ако е забрадена чумберът ѝ как е завързан, ъглите на кърпата ѝ как са. Цяла геометрия е то. Възелът на кърпата как да бъде, единия край по-дълъг - другият - по-къс. Всичките тия неща действуват възпитателно. Цяла психология има.

Та казвам: Има един начин за наблюдение. Красивите чувства винаги образуват особено свиване на лицето. Човек, който обича да се сърди често, остават известни линии на сръдната по него. Ако човек е алчен, алчността оставя известни линии. Ако е страхлив, страхът оставя известни линии. Ако е груб, грубостта оставя известни линии. Ако изгуби своята жизнерадост, меланхолията оставя известни линии. Ако мисли добре, добрата мисъл оставя известни линии. Лицето мяза на вземо. Когато всичките мисли идат хармонично, чувствата и постъпките идат хармонично, образуват се хубави линии върху лицето. Ако често стомахът боледува оставя известни линии върху лицето. Ако дробовете боледуват, оставят известни линии върху лицето. Ако болестта е в мозъка и тя оставя линии на лицето. Всички неща се отразяват по

лицето. Не само това, но по очите остават известни петна. Туй, което наричат ирисова диагноза, на това именно е обоснована. Разните болести оставят разни петна в разните области на окото. И така се изучават болезнените състояния на човека. Също и здравословните състояния. По тези петна, по ирисовата диагноза се намират болезнените състояния. В какво се състои здравословното състояние на човека. Като се наруши то идат болезнените състояния. Първото нещо, ако не сте весели, дружете с хора, в които туй чувство на веселие е развито. Ако във вас вярата е слабо развита, защото вярата не е способност, но то е чувство, дружете с хора, в които вярата е силно развита, да ви предадат вяра. Ако вие сте меланхоличен и във вас чувството на надежда е слабо развито, дружете с хора, в които надеждата е силно развита. Ако вие не сте музикален, дружете с хора, които са музикални. Музиката не е чувство, но е способност. Дружете с хора, които са способни и силно развити, те ще ви предадат от силата. Във вас ще се роди желание да бъдете силни. Или слаби сте по математика. Дружете с някой, в който тази способност е развита. Центърът на математиката седи по-долу от музиката. Занимава се с обективния и конкретния свят. Близко дете седи редът и порядъкът на нещата. Човек у когото това чувство е силно развито, за всяко нещо ще иска да е на мястото си. Дружете с хора, в които да е развито това чувство. Има хора, които държат всичко в безпорядък, редът е слабо развит в тях. Един учител, който се занимава с възпитанието, трябва да се интересува от децата и да има разнообразни деца, да не бъдат еднакви. Ако всички са тъпаци, ужасна работа е.

Когато се говори за онзи свят трябва да си го представяте реално. Сега някой път вие считате един дух за невидим. Едно същество от другия свят вие не може да си го представите. Но те са хора с изящни лица, като човеци, но са много мощни. Жителите от оня свят са много мощни, дефекти нямат. Като ги погледнеш привличат вниманието. Всичко у тях е хубаво. Като видите такова същество, във вас ще се произведе такова чувство, както когато видите една хубава баница. Яли ли сте хубава баница, малко червена, но да не е прегоряла, всичките материали са хубави.

Като видиш такова същество, всичко у него е добре устроено, няма дефект, приятно ти е да имаш едно лице съизмерно, челото, устата всичко е красиво. Усмивката е хубава. Един човек от оня свят, аз го представям на вас като един хубав извор, който клоkochи много хармонично. Като го гледате приятно ви е как излиза водата. После пясъкът е красив като извира, приятно ти е да гледаш. Като гледаш такова лице на същество от оня свят, нещо красиво излиза от него, една енергия във всяко отношение. Хубаво е да срещнеш такъв човек. Вие срещате мечка. Защо ви е страх от мечката? Кое е страшното в мечката? Ако видите една пеперуда, ни най-малко няма да се уплашите. Като видите змия ще се уплашите. Кое е страшното в змията? Има нещо страшно. Като видят пеперудата децата тичат да я хванат. Има нещо, което ги привлича. Тази пеперуда е с хубави крилца с малка главичка. Децата се чудят как така с тази малката главичка има такива хубави крилца. Ние имаме големи глави пък не сме толкова красиви.

За естетика не се гневете. Щом се разгневиш веднага представи си едно същество, което има всичко на разположение. Не мисли какво нямаш, но мисли заради него какво има, че е станал доволен. Да кажем, че ти не можеш да свириш. Представи си един цигулар, който има хубава цигулка и свири хубаво. Радвай се на него. Като се радваш на цигуларя, ти ще придобиеш нещо, ти се свързваш с него. В природата нещата протичат. От благословието, което той има ще дойде на тебе. Ако ти се сърдиш, ще живееш, като човек в пустинята. Със сръдната водата няма да дойде. Като мислиш за един цигулар, ще докараш водата отдалече да дойде при тебе, ще се канализира. Самовъзпитанието показва, че когато нямаме нещо, трябва да направим канализация. Сега някои казват: „Аз без Бога мога“. Бог е една необходимост в света, понеже е свършен. Когато мислим заради него, ние добиваме това, което нямаме. Той е единственото същество, от което може да дойде нещо до нас. Казва: „Защо ще вярвам?“ Щом е за Бога значи имаме еднакво нужда. Тази нужда може да е в умствено отношение, може да е в духовно отношение или може да е за тялото. Може туй, от което имаме нужда от него може да

дойде само. Когато мислим за другия свят, същия закон е. Щом мислим за дърветата, може да кажете, че те не са много умни, но имаш нужда от дърветата, от плодовете им. Плодовете показват, че дърветата не са така глупави, много умни са. Следователно щом мислиш за една ябълка, круша, ти вече като мислиш придобиваш онова, което крушата има. Като мислиш за един извор придобиваш нещо от извора. Ти не може да мислиш за нещо, от което нямаш нужда. Ти мислиш за слънцето, придобиваш от онова, което слънцето има или мислиш за земята, трябва да ходиш по нея. Значи всяко нещо, за което мислим имаме нужда от него. Когато нашата мисъл е права, тогава енергиите правилно отиват и правилно идат до нас. Казвам: Земята за Бога е една от необходимостите. Не само да вярваш, но само от Него ще получиш туй, което от никъде не може да получиш. Заблуждение има в разните религиозни системи. Ако вярваш в някой камък какво ще получиш? Ако вярваш в едно дърво, едно дърво не може да бъде божество, един камък не може да бъде едно божество. Ако направиш един камък божество какво ще добиеш? Нищо няма да добиеш. Идеята, която мислим за Бога, когато мислим заради него, трябва да знаем, че Бог е единствен, който задоволява нуждата, която в дадения случай имаме и която никой не може да задоволи. Ако ти си жаден, само изворът ще задоволи твоите нужди. Трябва да намериш този извор и не да го гледаш, не на картина да го имаш, не на кино да го гледаш как извира, но трябва да идеш при самия извор, да влезеш в контакт с него, да пиеш водата му. Да влезеш в контакт с реалността, да я опиташ и туй което опитваш да задоволи нуждите ти, то е реалното. Туй, което не задоволява нуждите ти, то не е реално. Отношение няма между него и тебе.

Вие всички не сте еднакво щедри. Някой е по-щедър, някой е по-скържав. Ти искаш да бъдеш щедър, какъв метод ще употребиш при възпитанието? Първото нещо е да гледате щедрите хора как дават. Щедрият като бръкне в джоба никак не гледа. Който не е щедър бръкне в джоба, извади погледне, намери, че е много, върне го, пак извади, пак погледне, докато намери някоя дребна монета и даде. Аз съм наблюдавал, някой извади едно

парче от торбата, види голямо парче, върне го, отчупи пак го погледне, пак отчупи и чак тогава даде. Някой като бръкне и извади парчето, веднага даде. Той е щедър. Който вади и отчупва, че тогава дава, не е щедър. Ако искате да развиете щедрост не отчупвайте. Да допуснем, че имате един милион. Или да допуснем, че имате една торба с 10 хляба. Среща ви някой, колко ще дадете? Да направим психологичен опит. Носите 10 хляба, колко хляба ще ви се откъсне от сърцето да дадете? Или да кажем 50-60 души гладници ви срещнат, вие сте офицер имате 50-60 души гладни войници. По колко ще дадете на всеки? Ако ти си сам, защо ти са 60 хляба? Ако имате 60 хляба, по колко ще дадете на всеки войник? Някой ще даде по един хляб, някой ще даде по половин хляб. Има едно естествено чувство у човека, което се явява, да дадеш. Ти дадеш и си доволен. Като дадеш, ти сам да си доволен, че си дал. Някой път дадеш, ти не си доволен. Казваш: „Много дадох“. Някой път дадеш и не си доволен, че малко си дал. Има едно естествено даване, като дадеш да си доволен. Ти вървиш по пътя и се радваш като си дал. Доволен си - то е естественото даване. Естественото даване е това, в което ти се радваш, като даваш. То е божествено даване.

Онзи, който иска да изучава музиката, той трябва да има за идеал, онези, добрите свирци, които хубаво свирят и пеят. Ако нямаш един модел ти не може да се научиш да свириш и пееш. Ние трябва да имаме модел. За тия лампи, които имаме модел е слънцето. Звездите него го имат за идеал. То е научило хората как да правят свещи.

Запример, вие често пеете „Махар Бену“. Не може да го пеете хубаво, понеже не знаете какво значи. „Махар Бену“ всякога го пеете както не трябва, защото не го разбирате. Коя гама е то, така както е написано? Имате три бемола: „до-миньор“. То е с бемоли понеже слиза надолу. Слиза в условия, които са малко по-трудни. В „Махар“ ти най-първо погледнеш нагоре към върха, но ще погледнеш и надолу, където трябва да слизаш. „Махар“ - е слизание надолу, „Бену“ - е възлизане нагоре. „Аба“ е вече равно. Идеята ви давам каква е. „Махар“ - е естествено движение надолу, „Бену“ - е естествено движение нагоре, да се качиш. „Аба“ - като

си се качил на мястото, дето може да ходиш има простор широк. Давам ви идеята за песента „Махар Бену“. „Махар“ - слизаш в една долина, „Бену“ - възлизаш вече нагоре, а „Аба“ е мястото, дето вече може да се разхождаш. /Учителят пее „Махар Бену Аба“/. Три положения имате - слизание, възлизане и естествено движение, дето може да премахнете препятствията. Препятствията произтичат от слизането и възлизането. Дето ходът е естествен то е „Аба“. Думата „Аба“, значи отиваш на работа. Не отиваш на разходка, но на работа и то много сериозна работа. Отиваш по приятна и много сериозна работа. „Аба“ е най-приятната работа, която свършваш. „Махар“ е естественото движение надолу, най-приятното нещо дето може да слезеш. „Бену“ е най-приятното високо място дето може да се качиш. „Аба“ е най-приятното равно място, дето може да работиш, дето може да живееш. Туй значи „Махар Бену Аба“. Това е графически идеята за „Махар Бену Аба“. Когато пея тази песен, тази идея е в ума ми. Слизане, качване и на равно място ходене. Когато човек няма тази идея, пеенето е обикновено и нищо не означава. При „Махар“ - слиза отгоре надолу. При „Бену“ - колкото отиваш нагоре и гласът отслабва. „В мрак и тъмнота“ съответствува на това слизание. Но „слънцето на живота“ съответствува на „Бену“, възлизане нагоре. Сега ви давам графически израз. „Махар“ е естествено слизание в най-приятното място. „Бену“ е най-приятното възлизане дето може да се качи. „Аба“ е мястото дето може да живее. В музиката има слизание. „До“ е основния тон на слизането, „ре“ е възлизане нагоре, „ми“ е „Аба“. Имате основните „до“, „ми“, „сол“. „Сол“ е върхът. „Сол“ е красивото, на полето или „сол“ е формата, която създава красота. „Сол“ доминира. От „сол“ зависи какво ще бъде плодородието. От цъфналия цвят, зависи какъв плод ще излезе. „Сол“ отпуща голям кредит. „Сол“ е щедро, веднага туря колко да се дадат. „Ла“ е касиер. „Ми“ е, което отиде и каже „дай“. „Ре“ е движение нагоре. „Ми“ е какво може да се постигне. „Сол“ е формата в която се постига. „Ла“ е каквото се реализира в една мисъл. „Си“ е онова, което ще се опита от добитото. Имате песента „Давай, давай“. Изпейте „ла“. То показва един извор. Ти си извор, трябва (да) течеш. Давай, давай има

движение. Ти като си застоял запей „Давай, давай“. Да се развържеш, да потечеш. Да направиш нещо. Ти си се свил. Стани, направи каквато да е работа. То е давай, давай. Давай, много широк смисъл има. Сега ще изпеем само „Давай, давай“, няма да изпеем докрай песента. Понеже, ако изпеем ще трябва да ни благодарят. Ще изпеем „Давай, давай“ само до „Да се сее на нивата“. Трябва да се чисти, няма да бъдем там. През зимата като дойде, сняг ще има. /Изпяхме песента/. Музикално както е турена песента трябва да се свърши, да се чисти през зимата.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

*12 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 12. XII. 1941 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.*

Бележка (на координаторът):

На 19. XII., 26. XII., 1941 г., на 2. I., 9. I. 1942 г. по каталога на Елена Андреева няма лекция.

НИЩО И НЕЩО

Отче наш.

Имате ли тема? Каква? - „Свойства на меките думи“. /Прочете се./

Запример, в българския език имаме думата „фурия“. Казваме: „Цяла фурия е“. Тя е една дума на език, който значи първична материя, от която е създаден света. Ако кажеш на един българин „цяла фурия“ той какво ще разбере? Какво разбира българинът под думата „фурия“? Или от думата „фурия“ станало „бурия“. Ф-то се изменило на Б. Какво значи „бурия“? Има много работи, които вас не ви обръщат внимание.

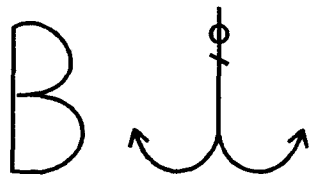
Имате една права линия и една крива линия. Това не са произволни линии. От какво са произлезли кривите линии? Как правата линия се е изкривила? Това не само вие не разбирате, но и философите не разбират как правата линия се е изкривила. Вземете реките, които текат. Те по права линия ли вървят? - Не! По криви линии. Избират по-дълъг път, но по-удобен за да избегнат съпротивлението. Всякога правата линия като срещне някое съпротивление се превръща в крива. Човешкият характер се изменя от съпротивленията. Да кажем, когато външните условия и вътрешните възможности са хармонични, създава се отличен характер. Когато външните условия са лоши и вътрешните възможности са лоши се създава лош характер. Целият човешки организъм, лицето на човека е създадено от външните условия и външни условия на миналото. По какво се отличава едно твърдо тяло, едно меко тяло и едно течено тяло? Твърдите тела имат голямо налягане отвън. Всичките тела, които са твърди, налягането отвън върху тях е много голямо и те завземат малко пространство. Значи твърдите тела произтичат от икономия в пространството.

Когато искаме да икономисаме пространството може да направим нещата твърди. Когато имаме доста голямо пространство тогава прибягваме към течните тела. Течните тела лесно се приспособяват към външните условия. Твърдите тела по-мъчно се приспособяват. Сега вие казвате „твърд човек“. Потребни са твърдите тела. Ако земята не беше твърда как ще живеем. Този живот, който е в твърдата почва не може да бъде такъв какъвто е сегашния, не може да се прояви. Има отношения. Да бъдеш твърд, да бъдеш мек, да бъдеш въздухообразен, няколко случая на математически отношения. На колко меки думи се пада една твърда дума? Човек не е направен само от мека материя, но от твърди кости. Ако целият човек е направен само от твърда материя какъв щеше да бъде?

Сега допуснете, че вие искате да бъдете щастливи. Щастието е много материално. За да бъдеш щастлив трябва ти хубави обувки, да не убиват краката ти, трябва ти една хубава шапка, хубава дреха, трябва ти ядене, меко ядене, няма да туриш яко ядене. Мекото ядене прави ли човека щастлив? Всичката храна, която човек приема превръща я в течна. Някой пък се сърди, че яденето не било хубаво. Вън от това ядене има известен вкус. Вкусът е различен. Запример, модерния, културен човек е много взискателен в яденето. Той иска най-първо да има супа и като няма цял въпрос прави. После има друго ядене и най-после десерт. Ако си американец ще има пай, после ще има пудинг. Без пай не може и без пудинг не може. Пай е българския зелник. Пудинг е нещо мекичко направено с яйца разбъркани. Привидно е твърдо, а е мекичко. Като го вземеш, топи се в устата ти. Пая все таки трябва да го дъвчеш, повече дъвкане трябва. И в природата има пудинг. Ядеш една ябълка тя е пай, ядеш диня тя е пудинг, топи се.

Туй състояние, което сега хората имат, то е съчетание на минали съществувания оттук взето малко, оттам взето малко и мода станало. Вие нямате плат да си направите цяла дреха, не ви достига плата и ще направите една модна дреха от два плата шарена. Ще турите друг плат за да се завърши дрехата. Или понякоя път употребите някоя твърда дума, после пиете вода,

смекчавате нещата. Смекчаването става не само с дума. Някои думи са твърди, като произнесеш твърда дума, ако знаеш как да я произнесеш може да стане мека. Някой баща казва на детето си „моего прасенце“. Не казва прасе, а прасенце и детето не се обижда. Някой път може да каже „гълъбче“, „пиленцето ми“ или „патенце“. Пък ако каже „вол“, „говедо“ човек се обижда, защо? Какво означава „вол“? В дадения случай в-то означава. (Фиг. 1) Понеже вол е параход, който пътува, че няма котва. То е вол. Ако има котва да се спусне във водата не е вол. Вол в дадения случай няма котва в живота, а трябва да избира много хубави пътища.

Фиг. 1

Неудобен е животът. Някои хора нямат надежда. Котвата е на физическото поле. В духовният свят, във физическият свят това е надеждата. Няма нещо реално, на което да се уповаваш. Имаш 200 - 300 хиляди лева в банката, то е надежда. Да имаш вяра какво значи? Вярата е нещо по-широко. Казваш: „Ще стана богат“. Богат съм, то е надежда. Ще бъда богат какво е? Надежда ли е? Надеждата оперира с материал, а вярата за бъдеще. Или в надеждата вие сте пълновъзрастен. Онова, което баща ви ви е оставил, дават ви право да се ползвате от него. Във вярата вие сте дете, под опекунство сте. Какво е любовта? Ако вярата е опекунство, любовта какво е? Говорите някога за любовта, какво разбирате под любов, какво нещо е любовта? Каква форма бихте дали на любовта? Да допуснем, че обичате някого ще го наричавате, то е красота. Какво нещо е любовта по същество? Казвам: Аз ви обичам, аз любя някого - какво разбирате? Вие обичате слънцето, защо? За две неща го обичате. От слънцето излиза светлина, после дава топлина. За тия две неща вие го обичате. Или някой вас ви обича. Вие искате да ви обичат хората, но трябва да ви обичат заради нещо, което може да дадете. Ако искате да ви обичат вие трябва да бъдете силни. За да бъдете обичани трябва да имате нещо. Слънцето, което е силно дава светлина и топлина, и заради това го обичате. Аз употребявам

думата „любов“ в даване, а думата „обич“ - във вземане. По какво се отличава онзи, който дава и който взема. Който дава е пълно шише, а който взема е празно шише. Следователно само пълното шише може да даде и само празното - може да вземе. Само в празното шише може да налееш вода и само от пълното шише може да излееш водата. Значи любовта е разливане, а обичта - вливане. Проста идея. Що е любовта? Разливаш навън. Що е обич? - Вливане (Фиг. 2). Какво означава това? Трябва да има някаква идея. Питам някого защо е недоволен от живота? Той не може да ми каже. Ти си недоволен за две неща. Недоволен си,

Фиг. 2

защото не си пълно шише и недоволен си, защото не си празно шише. Определям защо си недоволен. Казвам: Защо си доволен? Защото си пълно шише и защото съм празно шише. В единия случай има даване, има какво да

дадеш. В другия случай празен си, няма къде да туриш водата. Или имаш каса, в която може да туриш парите, които ти дават. Радостен си имаш джоб, като ти дадат парите ще ги туриш в джоба. Вземете в природата: след като се наядете вие сте доволни. За какво? Празно шише сте, гладен си, радваш се, че имаш един хубав обяд. Идеята, която в ума ви е - ти имаш топъл хляб, хубаво сготвено ядене. Ако това ядене го нямаше как мислиш, ще бъдеш ли доволен? Защо ще бъдеш недоволен? Защото онова, което предполагаш го няма. Такъв умствен обяд може да имаш. Създаваш такава идея и ще бъдеш щастлив. Ядене и пиене ще има. Щом не стане така веднага наведеш глава, казваш: „Животът не струва“. Какво нещо е животът сам по себе си? Според мене животът е това, което причинява най-голямото страдание и животът е това, което причинява най-голямата радост. Щом няма радост и страдание то не е живот. Всичко друго може да е, но не е живот. Това, което причинява радост и страдание то е живот. Индусите вземат туй божество Шива - жива туй, което причинява страдание. Те имат две божества - Шива и Вишну. Вишну е щастieto. Шива е един господар, който

постоянно те товари като кон. Като те намери ще те натовари и камшик отподире има. И каквото ти даде, искаш не искаш, ще го носиш. Вишну, този, който постоянно разтоварва, дошъл в двора и постоянно разтоварва. Приятно ти е да те разтоварват, почиваш си. Значи две божества има - едното те товари, другото те разтоварва. Натоварването е страдание, разтоварването е щастие. Какво нещо е щастливият човек? Разтовареният човек е щастлив. Да имате една ясна представа, щом ви разтоварят вие станете други, а като ви натоварят вие сте като кон. Кажете една дума - натоварят те. Ти носиш думата докато дойдат да те разтоварят от нея и като те разтоварят ти се усещаш свободен. Понякоя път вие сами се товарите, казвате : „Лош човек съм“. Като кажеш, лош човек съм, ти сам се товариш. Казваш: „Добър“. Доброто е в буквата Д. Лошото в думата е в буквата Ш. В дадения случай лошият постоянно взема, постоянно товари, добрият постоянно дава, постоянно разтоварва. Една конкретна идея. Що е добър човек? - Добрият човек постоянно дава и постоянно разтоварва хората. Кой е лош човек? - Който постоянно взема и постоянно товари. Вие казвате: „Аз съм лош човек“. Какво разбирате? Ти трябва да знаеш, че аз обичам да вземам. Ако искаш да имаш с мен приятелство, може да ми бъдеш приятел да ми даваш. Ако нямаш як гръб да те товарят, твоето приятелство не го искам. Конкретно да разберете идеята. Вие искате да имате приятел да го товарите. Или казвате: „Аз съм добър човек“. Тогава подразбирате, аз обичам да давам. Сега вашето приятелство се разваля. Кога, при какви условия при добрите хора или при лошите хора се разваля приятелството. Значи за да се развали приятелството, взето е нещо от тебе или се натоварваш. Дойде приятеля ти, станеш поръчител, дадеш 20-30 хиляди лева не може да плати дълга си, ти плащаш. Ти нито си ял, нито си пил, пък ти плащаш. Той се е обличал, той изхарчил парите, трябвало му, автомобил, взел пари купил, а ти плащаш за неговите разходи. Без автомобил той не може ли да ходи? Трябва да дадете едно ясно определение. Казвате: „Неразположен съм, аз изгубих вярата си“. Не си изгубил вярата, ти си под опекунство. Че твоите наставници се отнасят зле с тебе, изгубил си вярата си искаш да

се освободиш от тях. При сегашните условия, човек като стане на 21 година става пълнолетен. Дотогава бащата и майката са опекуни, а като стане пълнолетен човек става свободен. Сега на колко години ставате свободни? - „21“. Имате 21, 12. 21 е минус, а 12 е плюс. В 21 майка ви започва. Когато майка ви започва ще има 21. Когато баща ви започва ще има бастун. Щом има бастун какъв е вашия характер? Някои от вас сте учители. Какви бяха вашите методи, когато децата не знаеха по смятане? Дойде учителят при детето и с плесници бие, как да не знае, 4+5, колко прави. Не знае и започне да го бие. Щом детето каже, че 4+5 е 9, доволен е. Защо в дадения случай учителят бие детето? В него има желание да му предаде знания. Знаете ли откъде иде знанието? Знанието иде от Бога, после от Юпитер, от Сатурн, от Слънцето, от Меркурий. Детето няма понятие за Бога. То е един крив метод. Аз, ако бях на мястото на този учител и ако детето не можеше да смята, най-първо щях да видя защо това дете не може да смята. То не може да смята защото е гладно, три дена не е яло. Понеже зная това ще извадя, ще му дам една круша и след това ще го питам 4+5 колко прави. Мислите ли вие, че може да смятате когато сте гладен? Но и ако преядете пак няма да може да смятате, понеже като сте преяли вие сте в един свят, който е дисхармоничен. Когато сте гладни, когато сте преяли вие не може да мислите. Когато сте гладни във вас гладът произвежда неприятни чувства. Безпокои ви гладът. Когато сте преяли пак имате неестествени чувства, които ви безпокоят. Трябва да направим неестествените процеси естествени, не трябва да преядаме, не трябва също и да бъдем дълго време гладни. Някои от вас, които сте мързеливи, трябва да станете лоши. Лошавината има своя добра страна. То е едно материално състояние. Трябва да имаш някаква подбудителна причина, за да идеш в училище. Ако вън има 35 градуса под нулата студ как ще идеш. Ще облечеш хубави дрехи, хубави обувци. За да идеш в училище трябва да ти дрехи, обувци. Дрехите са против студа. Студът е за лошите хора, топлината е за добрите хора. Следователно лошите хора в света образуват страдание, което е потребно. Добрите хора са образували топлината. Лошите хора при студа са добри, при топлината стават

лоши. Змията, когато е замръзнала не е опасна, но при топлината става опасна. Лошите хора при топлината стават лоши. Това, което е добро за лошия човек е зло за добрия човек. Добрият при студа не може да прави добро, не му държат ръцете. На добрия трябва да му дадете топлина, за да прави добро. На злия за да не прави зло, трябва да му дадете студ. Змията, като я замразите, тя не се съблазнява, колкото и жаби да хвърлите до нея, не ги бута. Казва: „Примирих се, аз съм светия“. То е временно примирение. Щом турите змията при топлината, веднага ще нагълта жабите. Във вас има известни състояния, които имат образа на змията. Сега може да дадете възражения с вълка. Кой е по-умен - змията ли е по-умна или вълкът? Змията е лукава, вълкът е крайно жесток. Вълкът като влезе, като намери една овца, той ще я раздруса, казва, защо не я намери по-рано, как тя не се яви по-рано, че го накара да страда. Казва: „Защо не дойде по-рано, знаеш колко много страдах“. Хване я, разкъса я. Змията не къса жабата. Хване я за крачето и веднага я налага. Казва: „Не бой се“. Жабата започва да кряка да пее, змията казва: „Колко е приятно, колко хубаво знаеш да пееш“. Когато змията гълта жабата, тя пее.

Сега тия неща може да ги преведете. Някой път имате страдание, което произтича от някоя змия, някой път имате страдание, което произтича от някой вълк. Грубите чувства във вас, ще причинят страданието, което вълкът причинява на една овца. Някой път може би имате страдание, което произтича от змията. Змията като влезе в рая каза на човека: „Ако ядете от това дърво като боговете ще бъдете, няма да имате това незавидно положение. На силно изкушение го постави. Сега някой беден, намери пари вземе ги. Като вземе тия пари, той мисли да облече жена си, децата си, къща има. Той открадне парите, но после го хванат и в реда на нещата е да го турят 10-15 години в затвора. И освен, че нищо не спечели, но загубва и това, което има. Не разчитайте на касата, от която можете да извадите пари. Ако на мене биха ми представили една каса, от която мога да взема пари, аз бих постъпил другояче. Видя парите, искам да взема 100 наполеона. По какъв начин може да извадя тия пари от касата?

Ще посея 10-20 кила жито. Придобитото жито ще продам на този banker и така ще взема парите. Най-първо аз ще дам на нивата, ще посея жито. Придобитото жито ще го продам на банкера и ще взема от него пари. Човек в природата трябва да знае как да постъпи. Някой от вас се опитва да вземе парите. Ще се опариш. Мислите ли, ако в топло време речете да погладите една змия, че ще придобиете нещо? Ако вие се осмелите да бутнете една кобра след 2 минути ще платите с живота си. Казва някой: „Не ме бутай“. Какво подразбира? Аз съм в състоянието на кобра, не ме бутай. Не бутай кобрата, това не е жаба. Един предмет има 400-500 градуса топлина, не бутай. Твоята ръка не може да понесе тази енергия. Сменете енергията, която е във вашето тяло, а за това трябва да изучавате законите. Казвате: „Защо да не бута?“ 400 градуса топлина, трябва да знаеш как да боравиш с нея. Ти имаш една мисъл, трябва да знаеш студена ли е или топла. На пръв поглед пиша едно писмо. Как се пише едно добро писмо? Казва: „Напишете добре писмото“. Как ще напишете едно добро писмо? Как ще напишете едно добро писмо на баща си или на майка си. Отивате при един бакалин и искате той да ви даде това, което желаете. Какво писмо ще му дадете? Ти ще извадиш една банкнота от 100 лева и тогава на това хубаво писмо, което му даваш и той изважда, и ти дава. Ако нямаш 100 лева не е хубаво написано писмото. Като извадиш една звонкова монета казва: „Това е хубаво написано писмо“.

Вие често казвате: „Божествен свят“, казвате „по Божествен начин, с Любов“. Какво разбирате - с любов? Вие говорите за любовта. Щом говориш за любовта трябва да дадеш, а пък щом говорите за обичта, значи искате да вземете. Някой говори: „Аз ви любя“, пък иска да вземе. Казвам: Криво разбираш, не говориш право. Щом говориш за любовта - ще даваш. Или казва: „Аз ви обичам“, пък той мисли да даде. Той ще вземе. Та трябва да разбирате, когато говорите за обичта и искате да дадете, това не е обич. Щом искаш да дадеш - това не е обич. Ти трябва да се разтоварваш. Щом те товарят това не е даване. Конят постоянно го товарят с любов. Като го натоварят от едно място на друго, конят пренася товара, изучава какви са качествата на любовта.

Да допуснем, че невидимият свят съществува. Отгоре въздухът обича почвата. Какво прави? Дава ѝ влага. Земята като възприеме тази влага от въздуха, слънцето изпраща светлина. Светлината слиза и влагата слиза на земята, тогава ония семена, които са посетили израстват и тогава вторият процес иде - земята дава. Най-първо тя взе, после дава. Като израстнат дърветата, като узреят плодовете, земята връща онова, което е взела от слънцето. Всякога, ако вие мислите само да вземете ще се намерите в един процес патологичен. Здравословен процес е в природата, когато вземаш правилно и даваш правилно, да има една обмяна. Всякога след като посееш житото на нивата ти ще го пожънеш, тя ще ти даде. Първия процес - ти даваш, при втория процес - тя ще ти даде, ти искаш да вземеш нещо от нея. Вие искате хората да се отнасят добре с вас. Ако искате да се отнасят добре с вас посейте нещо в тях и след това ще дойде вторият процес сам по себе си - те ще ви дадат. Има два процеса в природата. Първият процес е плюс, умът дава. Минус е това, което сърцето взема. Това е втория процес. После минусът се обръща на плюс, сърцето дава. Плюсът се превръща на минус. Умът взема. Процесите се сменят. Ти два пъти със сърцето си не може да дадеш. Веднаж ще дадеш и веднаж ще вземеш. И с ума си два пъти не може да дадеш, веднаж ще дадеш и веднаж ще вземеш. Процесът е правилен когато става тази смяна и това ние наричаме здравословно състояние на човека. Да кажем вие имате във вас енергия на електричеството, която върви. Тази енергия на електричеството заставя вашето сърце да бие. Този ритъм на сърцето, биенето, то е ритъм на космическото електричество, което кара всичките сърца да тупят. Ако престане ритмът на сърцето, какво става? Има магнетизъм, който подбужда електричеството да тече. Щом се спира теченето на сърцето какво става? Свършва човек. Едновременно за да живее човек, трябва плюсът и минусът да се сменят. Сега законът е такъв - любовта е плюс, обичта е минус. Във вас може би ще се зароди идеята: Не може ли другояче да бъде? Някой каже нещо. Не можеше ли да каже по-мека дума? Можеше, той иска да даде. Тогава имате разместване на условията. Ако един лош човек

постъпи зле, коя е причината? Добрият е причината. Ако една змия ухапе, причина е топлината. Добрите хора, които създадоха топлината са причина. Змията при топлината хапе. Трябваше да я поставят при условия дето има студ, където тя не можеше да направи никакво зло. Да кажем, че змията ви е ухапала. Щом ви е ухапала веднага трябва да турите устата си на раната, да изсмучете отровата и да я изхвърлите навън. Къде е философията? Защо ви е ухапала змията? Тя казва: „Много съм благодарна на вас, добрия човек, че ми дадохте топлина, да проявя живот, давам ви един подарък, това имам това давам. Вие ще турите устата си, ще изсмучете тази отрова, за да не влезе в кръвта ви. Не мислете защо ви е ухапала змията. Като изсмучете отровата, турете я в едно шише и с тази отрова ще лекувате болните хора - ще станете виден лекар. Учените хора майстори станаха, дават на змиите да хапят и с тази отрова, която те изхвърлят, те я употребяват за лекуване.

Да допуснем, че имате едно неразположение. Толкова години се преподава музика. Вие имате едно неразположение. Да допуснем, че сте ученик и са ви писали три. Вие в себе си имате идеята, че трябваше да ви пишат шест, пък са ви писали три. Защо сте недоволен от трите? Каква е разликата, че са ви писали три, а не шест? Защото, ако на мене турят три, аз от трите ще се запозная с Юпитер, ще завържа приятелство с него. Най-голяма планета е Юпитер. Ти искаш шест да ти пишат. Шест е на Венера, тя е по-малка от Юпитер. Сега значи, един млад човек, не му трябва един голям човек, а му трябва Венера, затова иска шест. За нас тези числа са елементи. Три в дадения случай е мъжки елемент. Шест е мек елемент. Туй е само за изяснение. Три е по-мощно число от шест, който разбира. А ако сме двама ученици и на мене ми пишат шест, аз ще предпочета три, защото ще свърша повече работа с трите, отколкото с шест. Шест лева, това са банкноти, а три лева са златни. Ако някой учител тури на някого единица, единицата е най-мощното число. Нулата е още по-мощна. Благодарение на нулата, всички колеа са се образували и благодарение на тия колеа съществуват превозните средства на хората. Благодарение на единицата, онези, които туриха

единицата, направиха осите на колелата. Слабите ученици ги е страх от единицата, но единицата турена на колелата става ос, а туй колело даде прогрес в света. Като се туриха колелата на работа хората могат да се возят, иначе как щяхте да се разхождате без колеа. Двете какво създаде в света? Двете - значи съединени две колеа заедно. На едно колело не се върви. Двама приятели - това е двете. Ако двама души не се съединят как ще образуват приятелство? Тези, които туриха двете, двете стана причина за връзката между двама души. Страданието стана причина за връзката. Давма души вървят, връзката на двойката се свързва. Трите образуват семейството. Трите създаде дома. Хората с нулата - създадоха колелетата, единицата - създаде осите, двете - създадоха връзка между приятелите, трите - създаде основата на дома. Какво има вие сега да протестирайте против реда на нещата? Следователно, ако ви турят единица, това е ос. Ще благодарите, ако ми турят две, аз се съединявам с приятеля. Ако не бяха турили двете, не щяха да се сприятелят, ако не могат да създадат три, те няма защо да живеят. Някой казва: „Аз съм нищо“. Ти когато си нищо ставаш нещо. Човек, който е нещо става нищо и който е нищо става нещо. Сега какво разбирате под „нищо“ и „нещо“. Нищо е това, което е само съществено, показва нещо невидимо. Нищо, значи човек няма знание, няма богатство, нищо няма. Но в нищото и нещото те се отличават. В нищото кинетическа енергия има, а нещото е проявено. Нещо е органическият свят. Нищото не е организиран свят. В нищото нещата не са организирани. Има земя, тази земя трябва да се разоре, да се посее, ще стане нещо. Нищо е понеже земята не е посята. Нещо е ще посее земята. Туй разбираме под нищо и нещо. Под нищо разбираме, че светът не е организиран, не е обработен. нещо е организиран свят. Като каже някой „аз съм нищо“, подразбираме, че не е организиран. Щом нещата започват да се организират, човек става нещо. Не да мислите, че нямате дарби. Имате дарби, но сте ленив. Не работите. Вие имате достатъчно дарби, способности, чувства и сили. Трябва да ги организирате. Вие очаквате да дойде някой отвън. Мислите ли, че ако имате чувството на музика, на неспособният ученик и шест

да му турите нищо не е добил. А на способния и нула да туриш той може да придобие. Аз считам способен, човек който може да завърти това колело, след това да тури единица - той е майстор да направи ос. След това да тури три, образува се котва, дал е знака на парахода. Онзи, който е образувал трите, създава надеждата в света. Онези, които имаха единица създадоха оста. Онези, които имат нула образуваша движението в света. Благодарение на немирните, на тези ученици на които учителите туриха нула, се образува колелото. Те накараха света да се движи и благодарение, че земята се движи. На този ученик туриха нула, но ние благодарим, понеже на неговата нула се образува колелото, което постоянно се движи, земята постоянно се върти около себе си, около слънцето. Светът страда от неспособните ученици, които имат шесторки, светът прогресира от способните ученици, които имат нула, единици, двойки. Седят понякога път и говорят върху морала. Човек трябва, казва някой да има пари. Каква услуга човек може да направи с пари? В сегашният век парите трябва, не може без пари. Онзи музикант изважда цигулката или онзи добър певец пее или свири при един човек, събират се хората и плащат. Привеждал съм следният пример. Минава Паганини покрай един стар цигулар. Взел цигулката на цигуларя и почнал да свири. Събрали се хора да слушат и след половин час цялата копанка се напълнила с пари. Старият цигулар нямал това изкуство, очаквал само парите. Паганини създаде парите. Енергия има, любов има в себе си. Силен човек е. Другият разчита на обичта. Този, който иска пари и то е хубаво. Любовта е винаги по-силна от обичта, тя твори. И обичта е хубава, тя ще те разтовари. Лошото в любовта е, че тя те натоварва. Привеждал съм друг пример. Един богаташ сънувал сън. Минава една каруца теглена с пет чифта коне пълна със скъпоценни камъни и златни монети. Вървят по пътя, карат колата и на всекиго раздават колкото иска. Богатият като вижда това задига един голям сандък, за да му напълнят сандъка. Казват му: „Легни на гърба си“. Турят сандъка на корема и започват да го пълнят. И той трябва да каже колко да му сипят, да не би да му турят повече отколкото може да носи. Легнал той, турили сандъка отгоре му и започнали да хвърлят

лопата след лопата в сандъка. Като се напълни сандъка започнало да го задушават и тогава казал, стига. Тогава казали: „Не му отнемайте сандъка нека да понесе последствията“. Като се събудил богатият от съня дошло му на ума, че това богатство, което има ще го удуши, затова започнал да раздава. Достатъчно ви е една лопата, две лопати, не очаквайте много. Едно житено зърно съдържа всичките възможности на милиони зърна. Една монета дадена с любов, тя има силата на любовта. Тази монета не умира. Една златна монета дадена с ръката на любовта тя се умножава. Ако е дадена без любов тя изчезва. Ако ви е дадена с любов тя в джоба седи и винаги остава. Извадиш, дадеш и като бръкнеш пак намериш в джоба монетата. Тя винаги с тебе върви, не те напуска.

Любовта, която не напуска хората е истинска любов. Тази, която ги напуска не е любов. Туй, което остава при човека, при всичките условия и в страдания, и в радости, и в неволи то е любов. Единственото нещо, което не напуска човека то е любовта. Ако вие я придобиете ще имате мощното в света. Тя е магическата тояга. Някои искат да им кажа в какво седи магията. Любовта е магическата тояжка, с която каквото кажеш, става. Трябва да я привлечете. Тя не се дава, не се взема, привлича се. Любовта може само да се привлече. Много малко се изисква за да се привлече любовта. Ако на вратата си имате един косъм любовта никога няма да прекрачи. Пътят, по който любовта ще дойде трябва да бъде свършено чист, да няма никакъв косъм, никакъв прах. Тя не иска дето стъпи кракът ѝ да полепне прах по него. Вие ще направите един път чист, без никаква прах, никакви косми, никакви противоречия. То ще бъде най-добрият път и по този път ще дойде любовта. Като влезе в дома ви вие вече сте придобили магическата тояжка. Ако очаквате да дойде отнякъде, милиони години може да чакате, тя няма да дойде щом пътят ѝ не е чист. Всичко може да дойде, но не и любовта. Пътят, по който любовта може да дойде трябва да бъде павиран със злато, да бъде чист. Сега вие сте дошли до една фаза и се чудите откъде да започнете, кой тон да вземете. Гамата започва с тона „до“, но какво ще извършите с „до“? С „до“ трябва да бъдете земеделец, да садите нещо. Музикалните тонове сменят състоянията. Защо не правите

опити? Имате едно състояние неприятно. Пейте и вижте при кой тон ще се смени вашето състояние. Някой път ви е мъчно. Пей гамата. Ако пееш гамата наблюдавай где ще се смени състоянието ти. Научно ще правите опити. Ако при обикновената гама не можете, тогава започнете да пеете „до“ два пъти, „ре“ два пъти и т.н. Ако не се смени пак почнете по три пъти да пеете всеки тон. Вие ще кажете: „Сега ще седнем да се занимаваме с това“. Ако не пееш, 24 часа ще разрешаваш един въпрос, главата ще те боли, сърцето ти ще се пука - с пеене работата по-лесно се разрешава. С пеене в 10-15 минути ще се уреди работата, а без пеене 24 часа трябва да чакате за да се смени състоянието ви. Доброто мислене е музикално. Ако знаеш как да постъпваш то е музикално. Трябва да знаеш и как да мислиш. Аз наричам ключът на мисълта е „сол“. Ключът на сърцето е „фа“. Той е басов ключ. Знайте, че сърцето има басов ключ. Сърцето работи с китара, бас, чело, виола, а пък умът - с цигулка, пиано, орган. Те са горните регистри. Как ще изпеете „прекрасна е единица“? Как ще изпеете, кой тон ще дадете? Най-хубавите писма с какво ги пишете, с единица. Перото е единица. Благодарение на това производство как ги наричат неспособните ученици, те произвеждат перата, с които пишете. Благодарение на тези, неспособните ученици имаме очилата. От двойките плачат. Който не може да чете, туря златни очила и гледа. Ако имате шест очи какво щяхте да правите? Ако природата ви беше дала шест очи това не е икономично. Две очи имате да си помагат едно на друго да се образува една връзка. Кога се създаде устата? Една уста е достатъчна, две са много. Природата като създаваше езика казва: „Един език стига, достатъчен е“. Учениците на единицата създадоха устата, езика - по-икономично е. Двете създадоха очите, създадоха ръцете, краката и после другите работи. Тройките какво създадоха? Когато дойде човек да създаде казва: „Достатъчно е човек да има ум, сърце и воля, не трябва повече“. Те създадоха стомаха, дробовете и мозъка. Това са гениалните хора, които при устройството създадоха човека. Те казват: „Не му трябват две глави, една глава“. Та сега аз насърчавам слабите ученици. Но какво създадоха онези, които имаха нищо - нула? Окото направиха онези, които имаха нула. Очите са валчести. Вие

имате за числата други понятия. Вие се занимавате с числа, които не са динамични. Динамичните числа са важни. Нулата е мощна. Казвате: „Нищо не струва нулата“. Ако туриш една нула зад единицата, какво става? Ако я поставиш пред единицата тя я намалява десет пъти, а ако я поставиш след единицата увеличава я десет пъти. Ти казваш: „Нулата е нищо“. Туй нищо, ако го поставиш зад гърба си ще те увеличи, а ако го поставиш пред себе си ще те намали. Но и намалението и увеличението е потребно нещо. Нищо е празно шише. Нещо е пълно шише. Нищо е необработеният материал, който трябва да се обработва. Нещо е свършената работа. Нищо показва работата, която трябва да туриш. Нищо - това, което трябва да свършим. Нещо - това, което сме свършили. Така идеята е конкретна. Що е нищо? Работата, която трябва да свършите. Що е нещо? Работата, която сме свършили. Да имате правилно понятие да се не смушавате. Опитайте тази идея през тази година. Някой казва: „Аз съм нищо“. То е работата, която има да вършиш, която ти е дадена. Ти не си започнал да я работиш. Работата, която не сме започнали и която трябва да започнем, и работата, която сме свършили. Не мислете, че нямате място в природата. Казвате: „Какво мога да свърша?“ Две неща може да свършиш. Може да дадеш и може да вземеш, може да преядеш и може да гладуваш. То е все едно. Като ви обяснявам тия работи искам да ви освободя. Вашият ум е натоварен от вековете с непотребни работи, цял бит-пазар. Всичко това го турете на работа. Обърнете го на звонкови монети. Като кажете: „Нищо не съм“, значи имате работа да вършите. Като кажете, че нещо сте, значи работата сте свършили. Трябва да разбирате - нищото постоянно става подтик на нещо. Нищото винаги подтиква нещото. Нещото винаги се въодушевява от нищото. Та нищото да ви подтиква за работа, нещото да ви въодушевява. Това е вярно. Вие може да мислите това, не е за насърчение, но законите са такива. Нищото е подтик (то) ни дава, имаш всичките възможности. Даровит си може да станеш певец - като певец имаш дарби, научил си да пееш. От нищото си организираш. Посях всичкото жито от хамбара на нивата. Нищо не остана в хамбара. Нещо става на нивата. Нивата дава глод. На нивата ще бъде нещо. Хамбара ще бъде 2 и 3. Щом се изпразни

хамбара е нищо, щом се изпразни джоба е нищо. Туй, което се изпразва трябва да се напълни и това, което се пълни трябва да се изпразва.

По някой път не искате да правите добро. Ако не направиш добро, доброто ще ти даде друго състояние. Ако не направиш добро в даден момент, злото ще дойде, то е неизбежно. Щом се откажеш от злото непременно ще дойде доброто. Не само веднаж да се откажеш от злото, но постоянно да се отказваш от злото. Доброто идва. Щом се отказваш от злото, доброто идва неизбежно. Щом се отказваш от доброто, злото непременно ще дойде. Щом се отказваш от богатството, сиромашията идва. Щом се отказваш от сиромашията, богатството идва. Всички искат самоотричане. Щом се откажеш от брата, сестрата ще дойде. Тя след като те измъчи дълго време, ти ще се откажеш от нея. Тя казва: „Съжалявам не можах да ти угодя, имам друга сестра, нея ще ти пратя“, те се сменят. И тя ще прати добрата сестра. Тя като дойде и ако не може да ти угоди, тя ще прати лошата си сестра. В думата „лош“ лошото е в Ш-то. Лошият човек взема повече отколкото дава. В буквата Л има много добри заложи. С тази буква лошото е в съгласие с небето. Казва: „Господ ми даде сила да направя всичко.“ И вълкът благодари на Бога, че му дал сила да направи. Казва: „Ако не беше Господ да ми помага тази работа не можех да направя“.

Сега да се не заплетете, кое остана да приложите. Не да правите насилие на себе си, но една обикновена песен добре да я пеете. Имате смяна на тъмнината със (светлината). С какво трябва да смени светлината? Смени тъмнината със светлина, светлината с добрина. От съчетанието на тъмнината и светлината се съчетава добрината. Добро е това, в което тъмнината се превръща в светлина. Когато заменим светлината с тъмнина, злото се ражда. Щом сменим тъмнината със светлина, ражда се доброто. А като сменим светлината с тъмнина се ражда злото. Това е процес, който всякога правите. Вие постоянно раждате. Вие искате да живеете добре и после казвате: „Не си струва човек да живее добре“. Онези хора, които искат да правят престъпления търсят тъмнината. Онези, които правят добро търсят светлината. Щом смениш светлината с тъмнина, ти раждаш

злото в себе си, несъзнателно го раждаш. Казвате: „Не си струва труда човек да бъде добър“. Какъв трябва да бъде? Ако не си добър, ще бъдеш лош. Като си лош ще страдаш повече. Ако не искаш да страдаш тогава превърни тъмнината в светлина, превърни светлината в добро. В дадения случай, като разбираш законите от тебе зависи да смениш. Колко лесно това става. Вземете един учител по музика, вземете един тон и щом не е верен той си свие веждите. Щом вземеш тона верен той веднага има разположение. Как ще изкараш един тон от гърлото си верен? Ако знаеш майсторски да го изпееш ще бъдеш добър певец - ако не знаеш ти си един неспособен певец. Аз искам като пеете да е доволен Господ от вас. Като мислите Господ да е доволен от вас, като чувствувате Господ да е доволен от вас и като работите да е доволен. Във всичките тези процеси да има музика, хармония. Пеенето е само една форма на вечната хармония.

Изпейте ми сега песента: „О, тъмнина, която носиш скрита светлина в себе си“. Кой от вас сега ще ми я изпее. „О, тъмнина, която носи скрита светлина в себе си, отвори твоя прозорец да просияе тя“. Тя е истинската светлина без сенки. Образувай онази светлина със сенките да разбираш. Някъде има сенки за да разбираш. „О тъмнина, която носиш светлина в себе си, отвори своите прозорци да просияе“ - нека да е със сенки, да я разбираш. Защото светлината без сенки не се разбира. Вие се различавате от тъмнината. Кога си почивате вие? При тъмнината си почивате. Тя идва и ви казва: „Прекратете работа, дайте си почивка“. Щом дойде тъмнината тя ви освобождава и вие си почивате. Щом дойде светлината работа започвате. Едното и другото състояние са за вас, хармонични са. Има състояния, при които светлината идва. Има състояния, при които тъмнината идва. На български имате думата тъмнина. Где е лошото в тъмнината? Тъмнината има това Н, това са две противоречия, две Н има в нея. Това е мост, минавате от един бряг на другия. Имате думата светлина. Само едно противоречие имате там. Значи в светлината има сянка, тъмнината е без сянка. Едното Н показва - сенките са необходими при светлината за да направим едно различие.

Всякога това, което подтиква вашия ум към мисъл е Божествено. Всякога това, което подтиква вашето сърце към

чувствование е Божествено и всякога това, което подтиква вашата воля към работа е Божествено. Не съжбявайте за нищо, което сте направили. Вие не разбирате в едно падение какво благословение има. Паднеш и станеш. Благодарение на падането децата стават деца. Благодарение, че плодовете падат, благодарение, че водата пада отвисоко, ако тя нямаше това свойство да слиза не би дошла при нас. Ние сме готови отвисоко положение да слезем и да помогнем някому. Какво лошо има в това? Ако знаеш да паднеш, да слезеш и пак да се качиш е добро. Ако знаеш защо си паднал е добро. Ако не знаеш защо си паднал е зло. Като ви говоря за тия неща, вие какво разбирате. Ще ви дам един пример. Като дойде Давид при Саула той го въоръжи с най-модерните оръжия, но Давид като рече да се подвижи намери това оръжие за неудобно. Той хвърли всичките оръжия на Саула, взе си прашката и торбичката, и отиде да се бие с Голиат. Сега вие сте въоръжени по сауловски. Мислите с модерни оръжия. Мислите ли, онзи, който има десет коня, които носят храна и стомахът му е развален, е щастлив? Мислите ли, че онзи който няма нито един кон натоварен с храна, но стомахът му е здрав е по-нещастен? Кой е по-щастлив - който има десет натоварени коня или който няма нищо. Здравият стомах струва повече, на човека му трябва само един кон. Той е самият кон, туй което той носи е достатъчно.

Когато вие имате да преодолеете нещо пейте /Учителят пее: „О, тъмнина, която носиш скрита светлина в себе си.“/ Тъмнината на физическото поле, която прихожда в един по-висок свят. Мекота се изисква вече. През цялата година може да пеете.

**САМО СВЕЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!**

XXI година.

*13 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 16. I. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.*

СТО ДВАДЕСЕТ И ТРИ

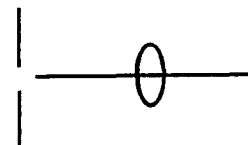
Отче наш.

Да изпеете една песен, която произвежда повече топлина. Тук при две соби е студено. Понеже има малко влага, във въздуха липсва вода, затова е студено. Малко живот когато има, тогава става студено. Представете си сега, че хората имат желание много да ядат, пък има малко за ядене, какво ще бъде положението? Имат голямо желание да ядат, малко има за ядене. Какво ще се образува, какъв резултат ще има?

Какви бяха основните положения на миналата лекция? /Каза се/.

Сега как могат да се осмислят отвлечените работи. Доброто е отвлечена идея, как може да се приложи? Имате числото 123, какво съдържание има 123. Трябва да стане реално туй число. То е сянка, някаква сянка. Как може да го направите реално туй число? Запример, 123 ябълчни семки може да се посеят или крушови семки, или череши, или 123 лози може да се посеят. Тогава числото става реално число. 123 трябва да се превърне. Имаш 123 идеи, те са безпредметни. Мислиш, че си добър човек, но реалността трябва да стане динамична. Имате 123 и 0,123. Сега какво е разликата между тия две числа? Колко едното е по-голямо от другото? Каква част, каква цена има едното? Имате 1230 и 0,1230. Какво става, имате два процеса. Сега кой процес бихте избрали - 123 с нула или 123 без нула? Може 1230 да показва усилването на една болест и 0,1230 показва намаляването на болестта. Кой процес ще изберете? Или 1230 означава увеличаването на лошите условия. Какъв знак ще турите, когато лошите условия се увеличават? - /Минус/. Защо? -1230 и +0,1230.

Имате линията (Фиг. 1) Нагоре е топлината надолу е студът Имате на линията нула и единица над нулата и единица под нулата. По отношение на топлината, когато имате единица студ какво стана?

Фиг. 1

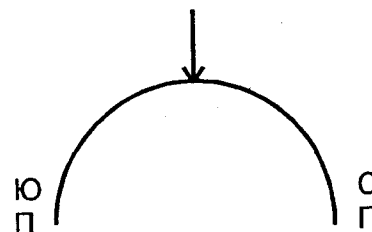
Най-първо сте имали 20 градуса топлина. После топлината слиза на единица. Другият процес как ще го изразите? Единица над нулата в термометъра и единица под нулата, какви ще бъдат вашите условия, разположението какво ще бъде? Десет градуса под нулата и десет

градуса над нулата какво ще бъде състоянието ви? Значи над нулата десет градуса вие имате да вземате, природата ви дава. Десет градуса под нулата природата взема. Значи трябва да се плащат данъците. Губите част от топлината и вследствие на това вашето тяло се свива. В студеното време, ако се измери врата не е толкова широк. Височината се смалява. Може би една хилядна от милиметъра, но се смалява, става по-малък. Може една хилядна от милиметъра, но широчината се смалява. Точни данни нямаме, но тялото се свива. Защо става туй свиване? За да се усили горението. Когато телата губят от топлината, свиват се, за да не губят топлината. Казвам: Когато вие страдате отвън, понеже условията отвън са лоши, свивате се малко, за да се образува във вас топлина. Ако човек не страдеше при лошите условия, не може да си помогне. Ако при добрите условия не се радва - не може да си помогне. Ако при добрите условия не се радва, той губи; ако при лошите условия не страда, той пак губи. Сега тия неща са неизвестни на вас. Вие искате при лошите условия да бъдете радостни. Тогава съвсем ще загизите. Сега разбирате радостта. Някой път се радвате на неща, които нямат никаква реалност. Запример радвате се, когато свършите гимназия. Какво сте спечелили? Или пък страдате когато ви скъсат. На матура ви скъсат, вие страдате. Какво сте спечелили след като сте свършили гимназия? Какво сте изгубили, ако са ви скъсали? Това е в разбирането. Да допуснем, че вие сте способен ученик, учили сте хубаво, но някой професор или директора на училището има зъб на вас и настрои всичките учители против вас и скъсат ви. Какво

трябва да правите сега? Някои от вас, които сте били скъсани, какво сте правили? Ще учите пак наново. Защо този директор има зъб на вас? Понякоя път питате: „Защо идат някои неприятности?“ Сега, ако ви попитам защо водата замръзва, какво ще кажете? Значи изгубила е част от топлината си, вследствие на това изгубване на своята топлина минава в твърдо състояние. При колко градуса водата замръзва? Някои казват: „Водата замръзва“. Но трябва да се знае, това не е още наука. Трябва да се знае при един градус какъв лед се образува, колко е дебел ледът при един, при два, при три градуса, при 4, 5, 6, 10 градуса какъв лед има. Замръзва е много общо казано. При един градус ще има приблизително един милиметър лед, при десет градуса ще има десет милиметра. Като видите леда ще знаете каква е била температурата. Ако имате данни и ще знаете, каква част от топлината водата е загубила. Ако има два милиметра лед, значи водата има два градуса под нулата; ако е три милиметра - три. Имате една мярка, с която може да мерите.

Вие страдате, но колко градуса е страданието ви? Трябва да знаете, то е наука. Радвате се, но колко градуса са радостите ви. Запример, при един градус растенето е медлено, при два е медлено, но щом дойде 10, 15, 20 градуса, растенето на всички растения е бързо. Бързо става растенето. Следователно трябва да знаете при известни температури над нулата с колко милиметра растат. Един математик може да извади хубави заключения. Той като посее една динена семка, при добри условия, ако динята израстнала до такава степен да цъфне и завърже, той може да изчисли, каква част, колко енергия придобила динята от природата. Защото, ако растенията не придобиват нормално, някой път цъфтят, но плод не дават, при това някой път завръзват и плодът им не е хубав. Растенията, които са посетили трябва да превърнат тази енергия от слънцето. Сега по същия закон. Във вас дойде една мисъл. Ако нямате понятие, благата, които идат в природата, не може да ги използвате. Една ваша мисъл тя не може да расте. Вие запример, искате да растете без любов. То е под нулата. Ако имате десет градуса под нулата любов, какво ще правите? Лед ще имате. При десет градуса под нулата, ще имате

десет сантиметра лед. Този лед като го съберете и през лятото го продадете, ще спечелите пари. В дадения случай през лятото този лед е потребен. Сега нали образуват изкуствен лед? По същия начин ония мисли и желания във вас, които образуват леда, трябва да ги използвате. Сега някой от вас ще каже: „С това ли ще се занимавам“. Запример, когато слънцето е на южния

Фиг. 2

полус с колко се увеличава студа на северния полюс? - 60, 70 до 80 градуса достига. (Фиг. 2). С колко се намалява на южния полюс? Има една малка промяна. Промяна малка стана и на екватора. В умерените полюси температурата се мени. Понякоя път защо човек трябва да страда? В природата понякоя път стават

смени, на нейният полюс се увеличава студът, намалява се топлината, много малка е топлината, там няма почти никаква растителност. Двата полюса забогатяват, те са богати с натрупването на вода. Ако би се стопила водата на северния и на южния полюс, цял потоп ще стане. Изобилие има на вода. Един ден, ако се смени, хората, ако започнат да страдат от безводие, намалява се водата, трябва да се изменят полюсите. Студените места са богати с вода. Те ще дадат своята вода и водата ще се увеличи. Казвам: Щом животът при вас се намалява какво показва. Ако животът се намалява във вас, не мислите хубаво, нищо повече. Значи във вашия мислов свят и във вашия сърдечен свят недоимък има на нещо. Вие трябва да считате, че във вашия ум мислите са вашата растителност. Мисловият свят е растителност, чувствения свят са плодовете, които са узрели. Плодовете се раждат в духовния свят. Казва: „Духовен човек“. Ако нямаш плодове, духовния свят е слаб, растителността в умствения свят е слаба. Сега всички разсъждавате и казвате: „Какво ме ползува?“ Умът произвежда растителността, сърцето произвежда плодовете. Някой казва: „Защо трябва да мисля?“ Или „защо трябва да страдам?“ Ако не чувствуваш, ако не мислиш ти не може да

опиташ благото на живота. Та казвам: Вие като изучавате трябва да изучавате разумно. Казвате: „Защо Господ така създаде света?“ Господ мислил, мислил и създал света по най-добрия начин. Следователно трябва да се съобразите с Божественото. Вашите мисли не са нещо празно, вашите чувства не са нещо празно и вашите постъпки не са нещо празно. Че животът няма никакъв смисъл, то са невежите, които не мислят. Нямаме никакъв смисъл - то са мъхообразни същества, като се прикрепят на един камък с хиляди години седят. Какво правят мъховете, каква задача разрешават мъхообразните растения? Хиляди години проповядват на камъните, че трябва да напуснат туй състояние на твърдост, да бъдат по-щедри, защото много големи богаташи са камъните. То са банкери, постоянно се молят да дадат на тях от богатствата, седят отгоре на тях.

Та казвам: Ако не можем да преведем онова, което става в природата, да го отнесем до нас, не може да се ползуваме. Нещата в природата са реални. Ние вече чувствуваме тяхната реалност. Дотолкоз доколкото може да ги приложим към реалността на нашия живот, дотолкоз доколкото може да използваме това, което става в природата, то е реалното. Вземете един гладен човек, сварете му малко житце. Веднага той, който е закъсал, отслабнали краката, неразположен, щом яде малко житце, разположението иде. Щом яде череши разположението иде. Значи житото внесло разположението. Щом яде ябълки има разположение. Щом яде сиренце, млечице, разположен е. Вие сега отделяте мислите, желанията си от храната. Казвате: „Да яде човек по-малко“. Не да яде по-малко, но да се научи да яде хубаво. Животът почти е като един иманяр. Рудите като ги изважда храната иде. Като вземеш, преработиш. Живота вътре ще го търсиш в храната, както търсят златото. Вие не сте правили опити да се храните един месец с варено жито и да наблюдавате каква промяна ще стане във вас, да мерите както стават промените в температурата. Ако се храните с варено жито или, ако направите опит когато зрее житото и още не е узряло, хранете се 10-20 дена само с жито, още мекичко и направите наблюдения върху себе си, вътре своята температура, всеки ден какво е

вашето разположение, какви мисли идат в ума ви, щяхте да имате една ценна опитност. Пък сега когато житото е узряло ви минават мисли и не знаете, какво отношение имат към вас. Вие не знаете, какво отношение има една добра мисъл към вас. Вие не знаете научно какво отношение има едно желание към вас. Една добра постъпка какво отношение има не знаете. Забелязано е, щом сърцето на хората става лошо, плодовете не зреят, намалят плодовете. Щом хората стават лоши плодовете се намаляват. Щом хората стават лоши по ум, зеленината започва да съхне. А пък по воля щом започват да стават лоши, камъните започват да се разсипват, слягане става на планините. Човек със своите мисли, със своите чувства и със своите постъпки постоянно изменя повърхността на земята. Човек остарява, побелява му главата от мислите, чувствата и постъпките. Вие произвеждате остаряването. Без да знаете остарявате, защо? Защото умът ви не е на място, сърцето ви не е на място и волята ви не е на място. С хиляди години хората се зальгват, казват: „Няма Господ“. Какво е направил Господ в света? - Той направи рая, хората да живеят дълго време и щастливи да бъдат. Те развалиха рая. Трябваше да ги изпъдят навън из добрите условия. Запример, всички искате да бъдете щастливи, да имате добро разположение. То са първите условия. Без да измените живота си искате да бъдете щастливи. В целият свят хората искат да бъдат щастливи, да започват. Те за да постигнат това трябва да изменят своята мисъл, трябва да изменят своето сърце и своите постъпки.

Сега приложението в личния ви живот. Първото нещо - без една здрава мисъл вие не можете да постигнете нищо. Без едно здраво сърце, което чувствува, нищо не можете да постигнете и без една здрава воля нищо не можете да постигнете, но една воля, която е в съгласие със законите, които съществуват. Запример сегашните хора се пънкат. Земеделците се пънкат, работят много, нямат изобилие. Ако земеделците бяха музиканти, щяха да работят десет пъти по-малко и щяха да имат повече придобивки. Малка е работа. Ще изпее една песен, но трябва да знае. Запример, за да растат черешите, има особена мелодия, която обичат черешите. Благодарение, че ветровете, които идат,

пеят тази песен, затова растат. Вятърът като дойде и черешите стават. Понякоя път черешите не са станали, вятърът не е пял. Понякоя път вятърът като попее на житото и то става. Нали някой път сте чувствували, вървите по планината и лъхне ви вятърът, че ви е приятно. Нещо ви лъхне и вие се освежавате. То е една песен, която вашата нервна система схваща и целия ден се усещате въодушевен. Ако вятърът не ви пее тази песен, не можете да бъдете здрави. Някой път когато вятърът ще ви (пее) такава песен, вие се скриете. Излезте навън, послушайте песента и ще ви бъде добре.

Сега вие туй като слушате, ще излезете навън и ще кажете: „Еди какво си ни казаха“. Вие не сте направили опит, дали е вярно или не, не го знаете, може да е една лъжа. Всяко нещо (не) опитано произвежда лъжливи очаквания. Даже не сте правили опит да напишете 1, 2 и да видите, какво произвежда. Или да напишете 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 и да бъдете в спокойно състояние да видите какво произвежда. Кое число бихте избрали? Може да има друга една категория - 10, 100, 1000, 10000. Може да имате 20, 30, 40, 50, 60, 70. Тия нули всякога показват условията. При 10 имате едни условия, при 100 имате повече условия, при 1000 имате още повече, при 10000 имате още повече. Да кажем, че 10-10000 представят условията на благата. При 10 имате едни условия. По този закон следва и другото. Под нулата отдолу са неблагоприятните условия. Неблагоприятните условия, значи смяна става. Зимата е една почивка за растенията. Радостта ви трябва да се смени. Радостта и страданието това са полюсите. Радостта това е екваторът. Топлината на екватора зависи от полюсите. Много естествено е свързано. При екватора лъчите падат перпендикулярно на повърхността, при полюсите - наклонено. Следователно полюсите много малко топлина добиват, става разпръскване на енергията при полюсите и се добива повече енергия на екватора. В миналото било време, когато сегашният екватор е бил полюс, а пък сегашните полюси са били екватор. Това е било в миналото и за в бъдеще пак ще се смени. Сега да оставим тия въпроси, понеже са за хора, които са разрешили въпроса на страданието и радостите. Всичките хора, които се

смушават от страданието се подкупват с радост, а се озлобяват със страданието. Тия въпроси не са за тях. Някои възразяват, че светът не е добър. Какъв е техният проект? Какъв е вашият проект, как трябваше да се създаде земята? Щом си недоволен от условията и протестираш, как трябваше да се направи светът? Да допуснем, че някои от вас не сте доволни от туй тяло, което имате, не сте доволни от ръцете, от всичко. Какво тяло трябваше да ви се даде? На някой слон или на някой комар? Природата е направила хиляди опити за човека. Тя е създала животните за да види, какво тяло да направи на човека. Като направи всичките тела на животните, видяла, че тия тела на всичките животни не съответствуват на човека. От всичките модели направила специален модел, сегашният. Един ден трябва да се създаде един модел на безсмъртие. Трябва да минете през всичките форми. Запример, какво тяло трябва да ви създаде сега, кажете ми. Колко бихте желали да бъдете високи? Някой брат или някоя сестра, колко високи искате да бъдете? Каква височина трябва да ви се тури? Защото някои хора са по-високи. Кой са причините? Някои са по-широки. Растенията, които са сяти наблизко имат желание да растат наблизко, имат желание да растат високо, да достигнат слънцето. Ако сееш едно дърво единично, става пълничко, като буренце, нависоко не отива. Някои дете сте пълнички не сте били притеснени, единично сте сяти, затова сте дебели. Тези, които сте високи, в гората сте били, в стеснено положение, идеалисти сте станали, нагоре. Има сливи, които се състезават с боровете. Тя тънка върви нагоре като бор. Може да видите има такива в нашата гора. Не е по естеството ѝ, сливата станала два-три пъти по-висока. Тя се състезава с бора да излезе да намери слънцето. Онези от вас дете сте високи, се състезание има. Има два вида състезания: едното на височина, другото на широчина. Онзи, който бил сам, ударил го нашироко. Щом човек удари нашироко, няма около него препятствия. Щом говори за идея, идеята е нагоре. Природата регулира. Най-дебелите растения растат на низките места, колкото се качват по планините, започват да се смаляват. При най-духовната атмосфера растат хвойните. Значи от 2000 метра нагоре боровете не растат. Има

известни места дето и клекове не растат. В най-високите места растат дребните тревици, те са свободни. Казват: „Не ни даваха простор, не може да растем.“ Сега горе по планините са свободни, дишат чист въздух. Сега вие дребните хора искате да живеете щастливо. Там са тези големите дъбове. По планините горе там ще бъдете свободни. Затуй човек, комуто в материално отношение не му върви, духовния път да хване, трябва да приема формата на една тревица, малко да се заинтересува. Ако си горе и имаш желанието на дъба, ти ще бъдеш нещастен. Някои от вас искате да бъдете духовни и да бъдете като дъба, то е немислимо. Дъбът е банкерин. Някой път вие протестирайте против материалистите. Благодарение на тия материалисти, те образуваха греди за зданията. Какво ще направят духовните хора, които мязат на тревичките? Каква къща ще създадат? Ако синца сте духовни, какво ще се съгради от вас? Бог е турил в съгласие, духовните енергии се изявяват в низините, а пък материалистите се изявяват във висините. Тревите растат за дъбовете долу. Дъбовете растат за тревите. Един дъб живее за тревите горе. Той е идеал. Една трева горе живее за дъба. Отношение има между тях.

Та казвам: Един духовен човек, ако няма един приятел материалист долу, той е съвсем загазил. В ниските места трябва да имаш един богат приятел. Колко духовни искате да бъдете или искате да бъдете умни? Колко умни трябва да бъдете, с градуси или на степени? Казвате: „Той е много добър човек, той е много умен човек“. Трябва да отдавате цената на материалния живот, духовният е необходим, умственият живот е необходим, причиният, Божественият и те са необходими. Тази идея дръжте: Материалният живот е необходим, но не го поставяйте господар. Духовният живот е необходим, но не го поставяйте господар. Умственият живот е необходим, но не го поставяйте господар. И той слуга да служи. Вие искате да направите умствения живот господар. Той нека стане слуга. Ако не е добър слуга, господар не може да стане. Та ще ви дам едно правило, от което да се ползвате. Изпитайте се. Ако имате желание да слугувате имате бъдеще. Ако имате желание да служите имате бъдеще. Всичкото е в слугуването, в работата, която човек има желание да работи. Ако нямате желание да учите нямате бъдеще. Ако нямате желание

да работите, нямате бъдеще. Ако нямате желание да служите нямате бъдеще. Туй е една необходимост. Не превръщайте служенето на труд или мъчение. Те са извънредни положения. Да допуснем, че вас ви дадат хубаво перо. Докато туй перо работи и пише, вие ще го държите като писано яйце; щом дращи и не пише не ви е интересно. Имате една дреха, докато ви служи и запазва топлината вас ви е приятна; щом тази дреха не запазва топлината вие не сте доволни. Даже една храна, щом я приемете и не ви служи не сте доволни от нея. Храната, която ви дава своята енергия искате да ви служи. Сега вие искате да бъдете любими в света, без да служите. Не може. Всички искате да бъдете господари. Но то е за далечното бъдеще, след няколко милиона века. Другояче аз нямам нищо против да играете ролята на господар на сцената. Играете роля на един цар, за няколко часа заповядвате на сто, двеста милиона хора. След три часа снемеш мантията, облечеш обикновената дреха. Имате във вас състояния, които не се менят, които са постоянни. Най-постоянно е да учи човек, да работи да бъде добър. Добрината то е учение.

Онзи, който изучава музиката трябва да дойде до втората октава. „Си“ вземат в първата октава, но когато дойдат във втората и в третата октава да вземат „си“ е трудно. Не е лесно да вземеш „си“ в третата октава и да минеш нагоре. Закона на пеенето има разни методи за изучаване. За да пееш първата октава трябва да имаш характера на един мъж. За да пееш втората октава трябва да имаш характера на една жена. За да пееш третата октава трябва да имаш характера на детето. Децата пеят в третата октава, жените пеят във втората октава, мъжете в първата. Басовете са там. Високите тонове са студените тонове. Ниските тонове са топли, мощни тонове, силни. Високите тонове са женски, ниските тонове са мъжки. Та казвам: Онези, които се мъчат в пеенето, искат да придобият пеенето без любовта на децата. Без любовта на децата в третата октава не можеш да вземеш. Любов трябва да имаш. Онези, които пеят, любов имат. Имат най-доброто разположение на духа. Един, който няма добро разположение високите тонове не може да ги взема. Вие да видите дали пеете хубаво или не, вземете едно цвете или посадете една ябълка и пейте, да видите доколко хубаво пеете. После някой математик -

ако един, който няма любов не пее, математиката е много повърхностна. Един, който пее, който има любов, другояче разбира. Щом на математиката пееш, по-лесно ще я научиш, ако не пееш по-малко ще научиш. Понякоя път, когато сте скърбни пейте на скърбта, за да я разберете. Същия закон е. Вие не пеете, затова не разбирате скърбите, не можете да използвате скритото богатство, което носи скърбта в себе си. Защо е скърбта? Тя скърби, че не я разбират хората, толкоз богатства има, такова разположение. Вие постоянно казвате: „Сега животът какъв е“. Че сегашният живот е идеал, за мярка да го вземете. Какъв е сегашният живот? Ако живеете между нравите ще вземете ли нравите за максима в живота си, като как трябва да живеете. Или ако живеете между пчелите, ще ги вземете ли тях за максима? Има много хубави работи, които ще научите между пчелите. Или ако живеете между растенията, или между всичките животни какво бихте научили? От птиците ще се научите да хвъркате, от рибите ще се научите да плавате, от растенията ще се научите високи да ставате. Когато искате да растете нависоко, трябва да се запознаете с дъбовете, с борове, да се научите, как да растете нависоко. Ако искате да бъдете чисти трябва да питате водата. Та казвам: Водата ни учи как да бъдем чисти. Растенията ни учат, при най-лошите условия, които имат те и нагоре, и надолу растат - те ще ни покажат пътя да преодоляваме мъчнотиите.

Да допуснем, не можете да вземете едно меко „до“. Защо не можете да го вземете? Защото не обичате мъчнотиите. Не можете да вземете „ре“ - защото не обичате разходките, пътуването. Не можете да вземете „ми“ - не можете да се огъвате, не искате да заобикаляте. Една река, която тръгне по пътя, може ли по права линия да върви? Обикаля. „Ми“ показва, че при лошите условия на живота, как можете да излезете из мъчнотиите. Който не знае законите на „ми“ постоянно има спънки. Който се съобразява с „ми“ ще влезе в морето. „Фа“ е направила всичките морета и езера, събрала водата в моретата и океаните. Ще благодарим на „фа“. „Сол“ какво направило? Научило дърветата да цъфтят, направило езерата да текат, водопади да има, да цъфтят цветята.

Та казвам: Когато човек иска да мисли той трябва да има предвид музикалните максими. Трябва да пеете умствено. Сега някои разбирате физическото пеене. То е много повърхностно. Най-първо ти трябва умствено пеене. След туй сърцето ти да започне да пее и тялото ти да пее. Ако тялото ти пее, тогава и устата ти ще пее. Сега разбираш какво нещо е да пееш, без умът да пее, без сърцето да пее и без тялото да пее. Мислено трябва да пееш, ти още в ума си да слушаш гласа на „до“. В сърцето може да го слушаш и с краката като стъпиш да слушаш „до“. Мене камертон не ми трябва. Показалецът и средният пръст са камертонът ми. То е един фокус.

Най-първо не се заблуждавайте. Вие живеете при много неестествени условия, които сами сте си създали. Имате най-добрите условия и от незнанието си сте си създали всичките сегашни мъчения. Аз говоря за музиката, тя е едно произведение на нашия живот. Пейт най-висшите същества, които разбират онзи възвишения Божествен живот. Те пейт. Като пейт какво разположение само имат. Като пейт създават работа. Една песен като изпейт всичко се създава. Вие ще кажете: „Как се създава?“ Като даде някой 100-200 хиляди лева, веднага къщата стане, създаде се. Като платиш с музиката нещата се създават. Като дадеш 200 хиляди лева, ще имаш хубава къща; не даваш - нямаш къща.

Всички носите недоволството. Аз виждам изопаченото. Всеки един тон като не се вземе правилно, той се отразява зле. Ред поколения като не са пели правилно, не са мислили правилно, не са чувствували правилно, веднага те се отразяват по целия организъм.

Питам: Защо прозорците горе не са замръзнали, долу са замръзнали. Средният, който е най-близо до собата е повече размръзнал, които са по-далече са повече замръзнали. Собата е причината. Един човек може да има такова влияние върху вас. Ние трябва да се стремим, но животът както е сега, вие не се блъскайте в него. Вие не можете да измените скъпоценните камъни. Не се блъскайте в тях. Заобикаляйте ги. Вие се питате, „Защо е този камък там?“ То е друг въпрос. - „Защо е такъв животът?“ То е едно разбиране. Защо да не сте благодарни в себе си на онези,

които са ви дали тия условия? Какво ви коштува, най-първо защо да не благодарите на тези, които са ви дали добрите условия.

Сега пеете песента „Сила изворна текуща“. Какво разбирате, коя сила? „Сила жива изворна текуща“. Имате песента: „Аз смея да кажа, че слънцето утре ще изгрей.“ Какво разбирате? Ще разберете Божественото слънце, живото слънце, което изгрява. Ако разбирате физическото слънце, онова Божественото слънце, като изгрее, освежава ума ви, освежава сърцето ви. Аз смея да кажа, че утре слънцето пак ще изгрее. С кой тон започва? От „сол“. Какво показва? Че трябва да се облечеш хубаво, няма да бъдеш със скъсани дрехи, със скъсани обуца, но с хубави обуца, с хубави дрехи, чист, ще се омиеш и тогава ще идеш да посрещнеш слънцето. Представете си един ученик болен, има коремоболие или гърдоболие, няма да го интересува никаква лекция. Трябва да бъде здрав, свеж, да няма нищо да го безпокои за да разбере човек живота. Трябва да премахнем всичките препятствия, които пречат да приемем знанието.

Запример, вие сега казвате: „Студено ми е“. Аз го зная, но не може да се освободите от студа, не съвършено да се освободите, но да го намалите. Знаеш колко мъчно се добива това. Ако един човек в студеното време се свърже с най-добрите хора, ще му стане топло, и мислено и сърдечно, ако се съедини. Инсталация ще направиш. Как правят инсталации и цели апартаменти, цели квартали отопляват. Като се свържеш с добрите хора, ще ти стане топло, ако не се свържеш, ще трепериш. Като ти стане студено, като обикнете Бога, веднага ще ви стане топло. Вие като не го обичате ви е студено и сега треперите. Какво показва този лед по прозорците, като замръзнали? Показва да ви не интересува външния свят. Какво ще видите навън? Сняг, някое куче, котка. Казва: „Да погледна облаците горе.“ Горе ще видите пара, горе ще видите черни въглища, после тук-там камъни. Казвате: „Да видим външния свят“. Да видим външния свят, красивия, Божествения. Да видим този външния свят на безпорядък, защо ни е?

Нека сега да изпеем гамата, после всеки тон по два пъти и после всеки тон по три пъти. /Изпяхме./ Трябва да изучавате музиката. Някои тонове се обичат повече, някои не се обичат.

Трябва да знаете кои тонове с кои се обичат. На някои любовта им по-голяма, имат нещо по-близко от миналото. Някои не се обичат толкоз. Сега, ако вземете „до“ и „ми“ - обичат се. „Ми“ и „сол“ - обичат се. „Фа“ и „ла“ - обичат се. Сега да кажем, „Обичам да приказвам за слънцето, което ще изгрее“, кои тонове сега трябва да бъдат? „Обичам да говоря за слънцето, което утре ще изгрей“. Обичта с кой тон започва? „Фа“ обича да взема, басовия ключ е там. Как ще го вземеш, ще има малка тежест. Като вземеш нещо да носиш не може да не чувствуваш тежест, ще чувствуваш. Не си съвършено свободен, ръцете, ума или сърцето са заети с нещо. Представете си, че имате едно цвете, една саксия, каква песен ще му пеете, искате да го залъгвате. Представете си, слънцето, което е изгряло, то е едно цвете, ще му пеете от онова, което имате, трябва да му дадете. С кой тон трябва да започнете даването? Запример, ако извадя и ви дам една английска стерлинга, „фа“ ще ми изпее хубаво. Ако вие дадете една лира стерлинга, вие „сол“ ще изпее хубаво. В дадения случай, ако аз (искам) вие да изпее „фа“ хубаво, трябва да ви дам. Ако вие ми дадете, аз ще пея „фа“. Едновременно, ако ви дам аз едно, че вие изпее „фа“, вие за да изпее „сол“ хубаво, вие трябва да дадете и тогава ще го изпее хубаво. Като изпее тона, вие сте дали нещо, обмяна е станало. Да кажем купувате една дреха, давате 120 лв., вземате една хубава дреха и се обличате. „Сол“ като дадете пак ще се облечете. „Сол“ е вече обличане. Сега някой казва: „Какво бива, като дам.“ Нищо в света не е напразно. Ако ти си дал и не си приел нещо, обмяната не е правилна. Ако дадеш 200 лв. и се облечеш, доволен си в обмяната - в мислите, в чувствата, в постъпките и в тялото. В Божествения свят се изисква всякога една обмяна. Абсолютно никаква лъжа. Онзи, който ви дава дрехата трябва да бъде чиста, да не е примесена. Един тон, когато го пеете трябва да бъде чист. Много пъти тоновете са примесени. Вие пеете и в тона ви има страх, в тона ви има безверие, в тона виждам една меланхолия, песимизъм. Та пеете и нещо болезнено има. Музиката трябва да бъде свободна. Като пееш да се чувствува, че вярно има в пеенето, любов има, знание има, всичко туй трябва да чувствувате. Че пеенето носи Божиите блага. Като пеете да лъха нещо хубаво, не

страх да излиза от пеенето. Ти се страхуваш дали ще вземеш вярно един тон или не. Тогава да кажем пеете песента: „Аз съм здрав и желая и вие да бъдете здрави. Аз мисля добре и желая и вие да мислите добре“. Щом аз мисля добре и пея добре, и вие възприемате добре, и вие ще мислите добре.

Сега същественото. Едно правило: Бъдете доволни от онзи момент, който имате. Бъдете доволни от дадения момент. Бъди благодарен на туй състояние в дадения момент, което имаш. Някой път си болен - бъди благодарен на боледуването. Щастлив си - бъди благодарен на туй, което имаш, понеже в природата два момента не се повтарят. Всеки момент носи едно велико благо. Всяко състояние, което имате, то носи в себе си благо. Всичко онова, което ви се случва, то носи велико благо. Хората не разбират неизследимите богатства. И страданията и радостите, всичко носят Божиите благословения. Смъртта и тя носи Божие благословение. Животът носи Божие благословение. Всичко в света носи Божиите благословения. И в края на краищата, всичко онова, което се случва, ще образува едно цяло. Стих има, който казва: „Всичко онова, което се случва на онези, които любят Господа ще се превърне на добро“. Две мнения няма. Как ще кръстите туй изречение? Какво име да му турим? Дайте му едно хубаво име. Кръстете го 123, 1 и 2 и 3 прави 6. Ако не ви харесва 123, кръстете го 6. Ще кажете: Как си в 123? Или как си в 6? 123 - то са три октави в музиката, който пее и преспокойно ги взема. Пее както майката пее. Пее както бащата пее. Пее както децата пее.

ТОВА Е ЖИВОТ ВЕЧЕН ДА ПОЗНАЯ ТЕБЕ ЕДИНАГО
ИСТИНАГО БОГА И ХРИСТА, КОГОТО СИ ИЗПРАТИЛ.

XXI година.

14 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 23. I. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.

СИЛНА ВЯРА, СИЛНА НАДЕЖДА И ВСЕСИЛНА ЛЮБОВ

Отче наш.

„Благост“.

Имате ли зададена тема? – /Нямаме./

Пишете върху темата: „Ползата от твърдите и течните тела или ползата от твърдите и течните вещества.“

Какви бяха положенията на миналата лекция?

Разликата между знание и приложение в какво седи? Човек знае, не знае да го приложи. Някъде прилага, без да знае, теория няма, прилага без да знае. Някъде знае и не може да приложи, някъде прилага, без да знае.

Имате 1. 10. 20.

27. 2. 4. 5

Какво отношение имат тия числа към човека? По система са разхвърляни всички тия числа. Човек има едно тяло. Туй тяло има десет пръста на ръцете, има още десет на краката - 20 пръста всичко. Две очи, две уши, две ноздри и една уста правят 7 и 20, всичко 27. Числото две какво отношение има към човека? Човек има две очи, две уши, два крака и две ръце = 4. Човек има пет пръста. Казвате 5. Но 5 има отношение към тебе. То са живи числа. Ако вземете числото статически, друго значи. Единицата означава тялото. 1 е равно на 3. [1 = 3] Как ще го докажете? Човек е разделен на три части. 3 е равно на едно. Туй тяло има глава, която мисли; дробове, които дишат, има след туй стомах, който работи. Как може да докажем, че едно е равно на три? Или че три е равно на едно? Как е възможно това? В какво седи мъчнотията? Мъчнотията седи, че казваме, че законът не може да се престъпи. Престъпва се един закон. Казва: „Законът не

може да се престъпи.“ Законът постоянно го престъпват и наказанието иде. Казва: „Законът не може да се престъпи.“ Щом законът не може да се престъпи, не може да има и наказание. Ние твърдим, че законът не може да се престъпи. Какво подразбираме? Ако не може да се престъпи този закон, не може да има и наказание. Щом има наказание, подразбира, че този закон се престъпва. Престъпва се законът и следствие на това има наказание. Сега имате идеята, която не е вярна. Казва: „Божият закон не може да се престъпи.“ Престъпва се. Какво има тогава? Наказание. Наказанието иде логически. Понеже законът е престъпен, иде страданието. Защо е страданието? Защото има закон. Законът защо е? За ред и порядък. Защо ни е порядъкът? Защото животът без порядък не може да се прояви. В порядъка животът се проявява. В безпорядъка животът се проявява със страдание, в порядъка животът се проявява с радост. Сега това са логически разсъждения.

В една неделна беседа двама журналисти се разговарят, аз ги слушам. Казва: „Че какво ще казва, че има невидим свят. Къде е този свят? Реално е туй, което виждаме. Кой е видял онзи свят?“ Чудна работа! Той мисли, че е много учен човек. Той вижда ли всичко? Колко неща има, за които се говори, но не се виждат. Атомите виждат ли се? Но има атоми. Електричеството, магнетизмът виждат ли се, не се виждат, но виждаме последствията. Целият свят е невидим. Видимото, то е духовното. Като се види, стане видимо. Ще кажете: „Видимият свят е физическият.“ Какво подразбирате под „физически свят“? Под „физически свят“ разбираме всяка оная материя, която (е) под контрола на нашите сетива. Може да опитаме. Видимото наричаме физически свят. Или видимият свят е твърдият свят. Духовният свят е жидък, подвижен е духовният свят. Под думата „жидък“ не разбираме вода, нещата са подвижни. Във физическия свят нещата са устойчиви, не се мърдат. В духовния свят са подвижни. Като го поставиш и като мръднеш очите си, не може да го намериш. Той се движи. Сега вие казвате: „Физически хора.“ Тях ще ги намериш, където си ги оставил, духовните ще ги търсиш и не може да ги намериш. Питам сега: Ако имате един слуга,

духовен ли искате да бъде или физически? То са ред разсъждения сега. Ние говорим за физическия свят по отношение на духовния. Физическият свят се отнася към духовния, както духовният се отнася към физическия. Отношение има между тях, като сравняват двата. Света е движение, може да го сравняваш с друг, но трябва да имаш една устойчива точка, от нея да излизаш. Ако нямаш тази точка, може да сравняваш, но няма да знаеш накъде е движението. Ако си в пространството и нямате опорна точка, няма да видиш движението, ще видиш, че светът е статически. Сега ние мислим, че сме в покой. Цялата наша земя се движи близо 30 километра в секунда. Цялата земя се движи, пък и цялата слънчева система, и тя се движи с още по-голяма бързина. Пък и цялата вселена се движи. Имаме три движения: едно - движение на земята, едно движение на слънчевата система и едно движение на цялата вселена. Ние съзнаваме туй движение. Ние седим на едно място и виждаме само промените, които стават. Че земята се движи, показват промените в климата. Ето откън имаме статично положение на водата. Но тази вода от какво е станала така? – От движението на земята. Понеже земята се движи около слънцето, пък се движи и около себе си, поставя се в такова положение, че не приема достатъчно топлина и вследствие на това водата замръзва. Онези, които не знаят законите, ще кажат: „Така направил Господ.“ Какво разбирате тогава под думите „Така направил Господ“? Ученият ще каже: „Така направил Господ, но ще каже как обикаля земята, в кой месец кога се движи. Периодически се движи. Лятно време сняг не иде. Есенно време не иде, но зиме без изключение иде. Значи казваме, че има закон, който регулира движението на този сняг. Да допуснем някой път във вашия живот иде сняг. От какво зависи? Вие сте неразположени или нападат ви лоши мисли, как си го обяснявате вие? Всеки ще каже: „Условията са такива, обществото.“ Не е виновато обществото. Значи земята като се движи около себе си и като се върти около слънцето, тя донася снега, тя донася тази беля. Някой изстине и казва: „Такъв свят защо е направен, да се простудяват хората? Свят ли е това?“ Кой те накара да идеш в студените места, иди на екватора. Студените

места са за по-умните хора. Един американски професор доказва, че раят бил на северния полюс. Като съгрешил човек, изпъдили го из рая навън, Господ затворил северния полюс, натрупал сняг, за да не може никой да иде. Всичкото богатство е там. Цяла една книга има написана, събрани данни отвсякъде.

Казвам: 10. Ти ще мислиш за пръстите си. Щом мислиш за ръцете си, за пръстите си, ще знаеш за какво ти са. Ти бараш пръстите си и не знаеш тяхното предназначение. Казваш: „За работа Господ ги направи.“ За много работи Господ ги направи, не само за една работа. Един пианист, като седне да свири на пианото, казва, че Господ създал пръстите за пианото само. Онзи, който взема перото и пише, ще каже че за писане са създадени пръстите. Защо пише с трите пръста, защо не хване перото с петте пръста? Защо поетите пишат с трите пръста и двата държат в запас? Той е щедър, казва: „От 5-те пръста, които имам, трите пръста ги давам за общото благо на човечеството, двама за мене.“ Това е сега тълкувание. Пианистът, той е щедър. Казва: „Всичко за хората.“ Щом свърши да свири, пак оттегля пръстите си за себе си. Свири, свири, и пак остави два за себе си и 8 за другите. Поетът пише с три пръста, с двата работи заради себе си, с трите работи за ближните си. Пианистът работи с 10-те си пръста и най-последно, като оттегли двата пръста, казва: „8-те за хората, двата задържа за себе си.“ Казва: „Човек ще работи за себе си.“ Но ако не поставиш двете на мястото, дето трябва, какво ще дойде? Ако вземете един цигулар, той свири с 4-те пръста, с палеца държи ръчката. Палецът е като капелмайстор, показва на другите пръсти къде да стъпват, как да свирят, наблюдава да не би да направят погрешка. Всеки трябва да стъпи на мястото си. Ако не стъпи на мястото, тонът не излиза. Казвам: Вземете изкуството в музиката. Вземете един цигулар и вземете един пианист- колко време ще вземе докато научиш пръстите, докато го възпитаеш този глупак, който не мисли, да ги накараш да мислят, да ги научиш на музика. 30 години като го учиш, като му пошепнеш, на място стъпя, мислят вече. Той, като затвори очите, те отиват на местата си. Ако вие може да накарате вашите пръсти да свирят, да разбират изкуството, как може да кажеш, че

от тебе нищо няма да излезе? Мислиш ли, че и Господ, както ти си накарал твоите пръсти да те слушат, че Господ няма да накара своята дебела глава няма да я накара да слуша? Господ ще те накара да мислиш по същия закон. Сега казвате: „Какво ще излезе от нас?“ Аз да ви кажа. Пита ме някой какво ще излезе от него. На пръстите ще кажете, че музиканти ще станат. На палеца казвам, че капелмайстор ще стане, ще дирижира тоновете. Дясната ръка ги кредитира, тя разклаща жиците, четирите пръста ще хващат рибите. Знаеш всичките колко са хитри? Пръстите хващат тоновете, те като ги хванат, ти ги схващаш с ушите. Онзи, като свири, аз схващам тона, аз се ползвам. Казва: „Ползват се хората.“ Наполовина е верно. Аз, като свиря ползвам себе си. Може да имам някакво неразположение, като свиря с пръстите, имам някакъв мотив, излекувам своето неразположение.

Казвам сега: 27. На какво е равно 27? В 27 вече имате Божествената майка на нещата. Двете е Божествената майка на нещата, 7-те е Божественият баща. 2-те астрологически е на Луната, 7-те е на Сатурн. То е едно отношение. В числото 7 имате един завършен процес. То е число на почивка. Шест деня ще работиш, седмият е на Бога твоего. В шест дни Бог създаде света и в седмия си почива. В шест дни значи Бог по закона на Любовта работи, на седмия си починал. Сатурн си дал мнението, видял, че каквото Бог направил, е добро. Казва: „Заслужава да си почине.“ Почивката показва, че всичко е хубаво направено. Щом не можеш да почиваш, работата не е добре направена. Само човек, който мисли добре, който чувства добре и който постъпва добре, има право да си почива. Той си почива. Щом си почиваш, ти всичко може да постигнеш. Щом не си почиваш, то е друго болезнено състояние. Вие нямате едно разбиране. Казвате: „Почива си.“ Но за вас няма смисъл почивката. Почивка значи всичко е направено добре. Спреш се някъде, то е временна почивка. Хубаво си ходил. Пак вървиш, някъде пак спреш. Значи добре си направил.

Та сега хората вървят по един път и не знаят смисъла. Казва: „Аз не зная защо живея.“ За какво живее музикантът? – Да свири. Защо живее художникът? – Да рисува. Защо живее каменарят? – Да чука камъни. Защо живее дърварят? – Да сече

дърва. Защо живее слугата? – Да слугува. Защо живее господарят? – Да господарува. Защо живее свещеникът? – Да служи на Бога. Защо живее учителят? – Да учи другите. Защо живее ученикът? – Да се учи. Сега вие задавате въпроса: „Защо ни е знанието?“ Тогава аз ви питам: Защо задавате този въпрос? Питаш: „Защо ни са краката?“ Ти казваш: „Защо ни е знанието?“ Аз ти отговарям: Защо ни са краката? – Да ходим. Не може ли без крака? Може и без крака. Змията ходи без крака. Но тогава ще се огъваш. Змията се огъва. Тя си направила изкуствени крака, като се огъва, тя се движи. Сега другият въпрос: „Защо трябва да живея?“ Питам: Защо питаш? Ти задаваш въпроса, тогава отговори на втория въпрос. Ако ти отговориш на втория въпрос, само тогава може да ти отговоря на въпроса защо живеете. Ако вие задавате един въпрос, друг може да ви зададе друг въпрос: „Защо питаш?“ Тогава отговори ми, защо питаш. Искам да зная. Защо ти е знанието? Може да се отговори така. Философски може да се отговори. Казва: „Защо живея, защо ми е животът?“ Въпросът не е там. Какво е предназначението? Животът ми е даден. – „За какво постижение ми е даден животът?“ Физическият живот е кратковременен. Един ден ще дойде други живот. Ако в този живот не можеш да живееш, ти в другия живот няма да бъдеш готов. Хората мислят много повърхностно, нямат ясна представа. Мислят, че като умрат, ще идат в другия свят. В никакъв друг свят няма да идат оттуй гледище. Детето, което не е свършило първото отделение, може ли да иде във второто? Детето, което не е свършило второто отделение, може ли да иде в третото? Оня свят е едно отделение. Като свършиш един свят, тогава ще идеш в другия. Без да си свършил първо отделение, не може да идеш във второ. Такъв порядък не съществува. Казва: „Защо ми е даден животът?“ То е първо отделение, да влезеш във второ. – „Ами защо ми е второ отделение?“ – Да влезеш в третото, после в четвъртото, като свършиш него, ще влезеш в класовете, в прогимназията, като свършиш курса на прогимназията, ще влезеш в по-висшия курс, в гимназията. Като свършиш гимназията, ще влезеш в университета. Като свършиш университета, ще влезеш в света, той е училище. От земята къде ще идеш? От земята ще идеш в

другия свят, в първото отделение ще влезеш. Като свършиш всичките дипломи, които вземеш от земята, ще живееш няколко милиона години. След като живееш 10, 20 или 100 милиона години на земята, като добиеш всичкото знание, което можеш да добиеш на земята, ще се удостоиш да влезеш в първото отделение на другия свят. То е само едно понятие за раздвижване на мисълта ви. Вие седите и мислите изключително за един кратковременен живот, който имате. Не виждате, че вашият живот е само един лист, едно клонче на едно велико дърво, не виждате, че вашето благо зависи от състоянието на цялото дърво. Вие, като живеете на това дърво, добре ще ви бъде. Другояче, ако не живеете добре, ще ви извадят от този порядък на нещата.

Казвам: Тия числа имат разни качества и разни свойства. Каква е разликата между качество и свойство? Качество на един елемент и неговото свойство. Качеството на захарта е сладчината, свойство на захарта е да се разтопява, да взема известно място, пространство. Имаме свойства – искаме да завладеем. Качества имаме, искаме да се проявим. Да се проявим в света е качество. Да искаш да завладееш, то е свойство на човека. Не е лошо да завлада човек. Не е лошо човек да има една цигулка и да я завлада. Ние мислим криво за нещата. Свойствено е на човека да завлада. Да завладеш цигулката е на място. Имаш перо да знаеш да пишеш. Туй е свойство. Качество е да напишеш хубавите мисли. Ние казваме, че не трябва да имаме собственост. Под думата „собственост“ ето аз какво разбирам: Никога не обременявай своя живот с излишни неща, които са непотребни. Бъди благодарен само на онова, което Бог е вложил в главата, в сърцето и в тялото. То е достатъчно за тебе. Всичките ненужни неща, не се обременявай с тях. Има нещо, което ще спечелиш. В свободата трябва да забогатяваш. В доброто трябва да забогатяваш. В знанието трябва да забогатяваш, в здравето, в силата трябва да забогатяваш. Не трябва да бъдеш слаб. Може да пръкне идеята във вас да бъдете всесилни. Потребно ли е на вас всесието в дадения случай? Представете си, че имате желание с една тънка връв да потеглите цялата земя. Туй желание във вас потребно ли ви е? Ако искате да потеглите земята,

потеглете една ваша мисъл. Една мисъл, която не се поддава на вашата воля, свържете я с този конец. Ако вие може да потеглите една ваша мисъл, ако вие може да потеглите едно ваше желание и една ваша постъпка. Вие може да потеглите и цялата земя, благодарение, че има 45 милиона коне, впрегнати да теглят тази земя. Всеки кон има по 45 милиона конски сили. Онова, което притегля земята, е равно на 45 милиона коне, всеки кон има по 45 милиона конски сили. Сега ние нямаме ясна представа. Казваме: „Закон на теготението.“ Има някакво налягане. Представете си, на едни возни турят от едната страна 4-5 кила захар, на другото блюдо аз туря ръката си, колко кила захар ще уравни силата на дясната ми ръка? Най-малко 25 кила. Туй налягане теготение ли е? Аз налягам на возните отгоре. Налягането е един разумен закон. Ние го поставяме като неразумен. От планинските върхове водата се стича надолу. Когато се събират плодовете или когато се събира житото в хамбарите, това жито само ли влезе? Разумни същества го туриха. Туй разумното същество напълни хамбара. Ако дойде някой, който не разбира, ще се чуди по кой начин житото влязло в затворения хамбар. Дошло едно разумно същество, което поставило житото. Този процес може да се обясни.

Та вие сега се намирате в едно противоречие със старите възгледи. Нито със старото сте, нито с новото. Старото и досега не го разбирате какво е. Питате: „Защо сте дошли на земята“. Питам: Защо се качваш на един параход, който отива от Европа за Америка? Отиваш в Америка. Щом си се качил на земята, отиваш в някое пристанище. Къде ще излезеш от земята? Следната близка станция къде е? Ако вземем астрологически земята като точка, имаме Венера, Меркурий, имаме Слънцето – те са вътрешните планети. Тогава имаме Марс, Юпитер, Сатурн, Уран и Нептун, те са външни планети. Три вътрешни и пет външни. Оставяме сега Луната. Тия външните планети представят условията. Вътрешните планети и Слънцето се изявяват в човека в напрежението. Вътрешните се изявяват отвътре навън, от центъра към периферията. Външните – от периферията към центъра. Те са условните работи. Сега не вадете криви заключения.

Всички ония хора, които влизат във вашата сфера, това са възможности за вас. Всички хора, които ви ограждат, вие попадате в тяхната сфера, вие сте възможности за тях, те съставят за вас условия. Сега да кажем: Има един човек, който вас ви обича. Какво е той за вас? Щом вие обичате, какво е той за вас, възможност ли или условие? По видимо се схваща движението на земята. Слънцето спада в сферата на земята, тия планети образуват едно полушарие, кръг. От гледище на Слънцето всичките планети са условие на Слънцето да се прояви. Щом вие обичате, какво са хората? Щом те обичат, ти си в техния кръг. Ти си възможност за тях. Щом те обичат, те са условие, ти си възможност. В дадения случай онзи, който те обича, той е едно условие за тебе, ти си една възможност заради него.

Задава се въпросът: Какво отношение има възможността и условието? Външните и вътрешните условия, то са разумни същества. Ония същества, които мислят в нас – вътрешният кръг – създават възможностите. При това ние може да направим експеримент, ще опитаме нашата любов каква е, какво произвежда. Ония хора, в кръга на които падаме, те са условия заради нас, ние ще бъдем възможности за тях, те да проявяват качествата на своята любов. Вътрешният живот е да проверите качеството на любовта, която съществува в света. Условията какво ще ви дадат? От условията иде животът. Външният кръг носи живота, суровия материал е той. Вътрешните възможности обработват този живот. Като любиш, ти даваш възможност, за да се прояви любовта, суровия материал внасяш. Да ме разберете хубаво, да разберете закона, когато те обичат и когато ти обичаш вътрешно, кога си условие и кога възможност. Когато говорим за условията на любовта, разбираме суровия материал, който любовта ни донася. Външните условия на любовта разбираме суровия материал, който любовта внася. Когато говорим за възможности на любовта, разбираме материала вътре. Следователно, трябва да имаме материал, който да обработваме. Като го обработим, тогава става една разумна обмяна и ние се подигаме. Това е еволюцията на човешката душа или подигането на човешката душа, минаването от едно състояние в друго. Ако

дадената любов не се обработва по закона на възможностите, тогава тази любов не може да се реализира. Вследствие на това нереализиране на любовта идат страданията. Ние означаваме даденото с плюс, това, което има да се обработва - с минус. Имаме минус, плюс, после плюс, минус. Дал съм, ще взема. Ще обработя, ще дам. Имаме минус, плюс. Той нищо не е дал, иска да вземе. Ти имаш гладория, искаш да ядеш. Ще страдаш. Първия случай има какво да ядеш, ще го сготвиш. Хората нямат ясна представа, че страданието произтича от недоимък. Нещо не е дадено. Ако нямаш храна, ще страдаш. Плюс, минус, то е естественото положение. Минус, плюс - ще страдаш. Казва: „Защо ще страдам?“ Щом няма какво да ядеш, ще страдаш. Ако има какво да ядеш, не можеш да ядеш. Третото положение какво ще бъде? Минусът показва, че не можеш да ядеш. Всякога, когато вие се отказвате да направите нещо, вие сменяте знаковете. Дойде ти една хубава мисъл и ти не я приложиш, знаковете се сменят. Имаш плюс, то е един подтик. Щом се колебаеш, веднага минус имаш. Решиш веднага, изменя се положението, имаш плюс. Съблзниш се, минус. Поправиш погрешката, плюс. Пак се колебаеш, минус. Знаците показват промяната на състоянията: плюс, минус, плюс, минус, плюс. Така може да се редят. Може да имаш минус, плюс или може да имаш плюс, плюс, минус, минус и пак плюс. Това показва колко си изпълнил и колко не си изпълнил, колко ти е дадено и колко не ти е дадено.

Та като ви гледам, виждам колко способности има във вас, не са обработени, колко чувства, колко сили има, които не са обработени. Много пъти човек не е работил, иска да му плащат. Цяла година нищо не е работил, иска да му платят. Когато уволняват някого, има закон, три месеца трябва да му платят, без да работи. В природата такъв закон няма. В природата законът е: работиш - плащат. Спазваш закона на любовта, любовта иде; не спазваш закона на любовта, любовта не иде. Спазваш закона на мъдростта, мъдростта иде; не спазваш закона на мъдростта, мъдростта не иде. Спазваш закона на истината, истината иде; не спазваш закона на истината, истината не иде. С неидването на любовта, страданието иде. На неидването на мъдростта,

страданието иде. На неидването на истината, страданието иде. Щом не дойде истината, лъжата иде. Щом не дойде мъдростта, невежеството иде. Щом не дойде любовта, безлюбието иде. Няма празно пространство. Ако не тече чиста вода, кална ще потече. В човешкия организъм всички пори се запушват. Всичките хора умират от кал, задръстват се порите. Ако текне жива, чиста вода, човек лесно живее. Ако не текне, започва да се проявява такова твърдо вещество, то запушва порите на живота, човек не може да се прояви.

Първото нещо: Пазете се от постоянното недоволство. Вие сте недоволни. НЕ - ще турите запетайка, доволен. И в недоволството ще създадете едно доволство. Ако вие свирите на един инструмент, мислите ли, че вие още първия момент ще вземете верни тонове? Колко пъти ще вземете неверни тонове. Много пъти ще вземате неверни тонове, може би учителят по музика да ви наругае, ще ви нагруби. Какво означавате с думата „ругае“? Казвате: „Изруга ме.“ „Из-рог“ какво означава? Той намерил нещо тънко през този рог. Водата минава през рога. После през рога на устата излиза нещо. Казва: „Неспособен си.“ Какво означава „неспособен“? Не, тури запетайка, способен. „Неспособен“ от какво произтича? Закъсал си. Не е закон на противоречие. Искаш да идеш по моста, мостът е развален. Не си отишъл навреме. Казва: „Навреме не си отишъл.“ Като дойдеш до реката, трябва да имаш аероплан да хвъркнеш. Пак да си способен. Неспособен си да минеш моста. Пита те той: „Неспособен ли си?“ Човек е неспособен, когато не направи работата. Подразбира, не употребява своята способност на място. Кое е по-хубаво сега: Да вземеш един тъпан да го биеш или да вземеш един инструмент да свириш? Не е лошо да имате по един тъпан всички. Щом не можеш да направиш нещо, започни да биеш тъпана. Не можеш да направиш някаква работа, вземи тъпана, окачи го на врата и го бий. По-хубаво да биеш тъпана, отколкото да напишеш писмо, да наругаеш. Набий тъпана, кажи: „Хубаво ще даваш ли тон, капелмайстор ще бъдеш ли?“ Трябва да имаме един тъпан за класа. Ще бъде привилегия, който бие тъпана. Всеки месец може да се смените. Може един път в годината да го

даваме някому. 12 месеца за десет години всички ще бъдат тъпанари. В целия оркестър тъпанът дава тон, важна роля играе. Всяка мисъл, която няма тъпан, липсва й нещо; когато има тъпан, всичко е на място. Под думата „тъпан“ разбирам всяка мисъл, която побеждава мъчнотиите, за нас тя има тъпан. Всяка мисъл, която не може да побеждава мъчнотиите, няма тъпан. Тъпан имате в ушите. Природата взела предвид. Не мислите, че тъпанът е изкуство. Природата е турila две тъпанчета в ушите. Като удари този тъпан, ти се свестиш. Като ти говори с тъпан започват хората. Но този тъпан, който говори, слушайте го.

10 – мисли за ръцете, за краката. 1 – мисли за главата, за дробовете, за стомаха. 27 – ще мислиш за ръцете, за краката, ще мислиш за очите си, за ушите си, за устата си. Известни числа имат отношение към нас. Да си спомни човек в себе си хубавото, което има. Ние не се спираме върху ония богатства, от които зависи човешкото щастие. Щастието зависи от ушите. Щастието зависи от очите. Щастието зависи от устата, от носа, зависи от ръцете ти, от краката ти. Всичко онова, което има, той носи възможностите за своето щастие в себе си. Това са новите хора. Казват: „Светът е така направен.“ Не е светът така направен. То е наше разбиране. Когато един ден разберем, ще видим, че светът не е така създаден. Щом сме в противоречие с нашия Божествен свят, светът не е така създаден. Щом дойдем в хармония с този свят, светът е така създаден.

Сега имате една нота „до“. Какво означава „до“? „Ла“? Ако аз садя едно семе, какво означава? „До“ са корените. В природата семето най-първо пуска корени, после клони. Имате „до“, „си“. „Си“ в дадения случай е, който посял. Преходен тон е. „Ла“ значи да пусне корени надолу. Над „ла“ кое ще дойде? То е „ре“, стъблото. Първото отклонение на стъблото, то е „ми“.

Та казвам: Всичките процеси в природата са разумни за тоя, който разбира. Когато човек не разбира тия разумните процеси, той се намира в едно преходно положение. Навсякъде има една последователност. Ако не можеш да вземеш вярно „до“, не можеш да вземеш вярно и „ре“. Ако „до“ не можеш да вземеш, и „ла“ не можеш да вземеш. Ако „до“ не можеш да вземеш, и „ре“

не можеш да вземеш. Ако „ре“ вярно не можеш да вземеш, и другите тонове не можеш да вземеш вярно. От „до“ имаш опорна точка да вземеш вярно и другите тонове. Мярка ще бъде в музикално отношение, подтик ще бъде. Ако не можеш да вземеш един верен тон, аз знам причината къде е. Ако ти си в чисто музикален свят, щом вземеш вярно „до“, и другите тонове са верни. Щом „до“ не можеш да го вземеш вярно, и другите тонове не са верни. Щом не можеш да вземеш вярно тоновете, някаква мисъл се явила по-гъста, затуй не е верен. Щом имаш погрешка, не си в музикалния свят, срещнал си много груба материя, не резонира хубаво. Затуй, като започнете да пеете, ако започнете да мислите за други неща, не излиза. Ако музикално ви занимават тоновете, ще бъдат верни. Значи в музикалния свят няма препятствие да вземеш тоновете. Щом се яви препятствие, не можеш да вземаш вярно тоновете. Някой дойде, вземе някой тон от третата октава или „фа“, или „сол“. Ако се разколебаеш или се страхуваш, веднага този страх е внесъл нова материя и ти не можеш да вземеш вярно тона. Ако се яви надежда, ще вземеш вярно тона. Всичките ония неща, за които нас ни разколебават вътрешно, не може да ги постигнем. Всичко, в което се разколебаваме, ще правим погрешки.

Ако питате сега: „Защо ви е главата“, какво ще кажете? Понеже главата е по-тежка, на човека му взело милиони години, докато се научи да държи право главата. Много тежка е главата. Природата му дала едно тяло много неустойчиво. Най-голямото изкуство, което човек придобил на земята, то е да ходи. Няма потрудна работа от нея. Тази е най-трудната работа във физическия свят, която човек е направил – да се научи да ходи на два крака. Като изгуби равновесие, падне. Сега втората стъпка, втората мъчнотия, която се е явила, е да държи чувствата си, сърцето си. Сърцето и то ходи на два крака. И умът на два крака ходи. Три мъчни работи, които се е учил. Със сърцето не е постигнал и с мисълта не е постигнал. Издигне се да ходи и падне. В умствено и в духовно отношение, той в умствено отношение пада и в духовно отношение пада. В духовно и в умствено отношение човек е в неравновесие. Идеалът е да не пада. Птицата не може да падне,

когато крилата са нормални. Като се спусне, мислиш, че ще падне. Като подигнете един човек и го пуснете, той няма свободата на птицата. Никой от вас не е свободен в мислите. Като се издигате във високите места, надолу се сгромолясвате в мисълта си. Във всичките трудни положения трябва да излезете успешно. Като не можеш, не се качвай нависоко. От каква височина скача човекът? Кое е най-безопасното скачане? От 25 сантиметра най-добре скачате. От метър може да скачате.

Кракът ви на три места се прегъва. Първото прегъване е за умствения свят, второто – при коляното – е за духовния свят и третото – при бедрото горе – за физическия свят. Най-първо в скачането и в ходенето ще упражняваш ума, ще прегъваш крака в стъпалото. Свиването при коляното е за сърцето и горе е за тялото, за физическия свят. Имайте това в съображение. Свиването при стъпалото има връзка с ума, свиването при коляното има връзка със сърцето и горе има връзка със стомаха. Ако коляното се движи добре, сърцето функционира добре, дробовете функционират добре. Ако горе свиването е добре, тогава стомахът функционира добре. Някой казва: „Защо трябва да стъпвам?“ Стъпването има отношение към мисълта. Ако не знаеш да си свиваш коляното, ще повредиш сърцето. Ако не знаеш горе при бедрото да си свиваш крака, ще повредиш стомаха. Всичко трябва да знаеш, кое за какво е. Вие технически трябва да знаете всяка част за какво е.

Досега всички са проповядвали магията. Магите са носили под ръкавите магическата палка, ръкавите са били широки. Палката е главата, то е неговият ум, единицата. Умът има ръководството. И на ръката имате три свивания, същият закон е. На всеки пръст пак имате три свивания: за умствения свят, за духовния и за физическия. Всички тия свивки имат отношение към някой от удове. Някой път питате: „Защо не ми върви?“ Казва: „На мене не ми върви на физическото поле.“ Виждам горе, че кракът не може да се свива или при коляното, или при стъпалото. Това указва влияние на някой уд. Туй свиване има отношение съзнателно и това да ти е приятно. Ето какво разбирам: като свиваш ръката си, да ти е приятно. Когато свиваш ръката и не пораждаш

приятност, това е аномалия. Свиеш ръката си, да ти е приятно. Като мръднеш лакета, да ти е приятно. Като мръднеш рамото, да ти е приятно. Заболи те рамото, да ти е приятно. Някои хора на физическото поле, като им върви, да видиш как си махат ръцете, движат ги от рамената. Когато е закъсал, свие си рамената, не си движи ръцете. Цигуларят, като свири хубаво, движи си ръцете. Като закъса, не свири свободно с ръката. Препоръчвам ви хубаво да си свивате ръцете, не аномално, но много хармонично. Казвам: Ако мислите хубаво, ако чувствувате хубаво, ако постъпвате хубаво, всичките ви удове ще функционират нормално. Всичките удове имат свои функции и носят известни блага. Сега вие искате да оправите живота си, без да знаете как да свивате ръцете, краката. Като ходиш, да знаеш как да ходиш. Като махаш ръцете си, да упражняваш ръцете си във всички направления.

Сега направете един опит. Един ден, като сте неразположени, вижте откъде зависи неразположението, къде е погрешката, от краката ли зависи, от ръцете или от главата. Ако зависи от краката, тогава свиването не става правилно или долу в стъпалото, или в коляното, или горе при бедрото. Хармонични трябва да бъдат движенията. Сега по този закон енергията от ходилото може да влезе в коляното или от китката може да иде в лакета, от лакета може да иде в рамото. Не е безразборно. Енергията може да се измества по цялото тяло. То е прогресът на човека. Ако не може да пестите тия енергии, тогава идат противоречията. Та изводът: Изучавайте живота тъй, както музикантите го изучават. Изучавайте живота тъй, какво художниците го изучават, да рисуват с боите, с четките. Изучавайте живота, както техниците го изучават. Когато строи един автомобил, той знае всичките части. Един шофьор трябва да разбира частите на автомобила си. Всякога, щом се яви някое противоречие, знае как да го поправиш.

Това е доста материал за смилане. Ще кажете: „Това ни е останало. Въглища нямаме.“ Не можете да се оплачете, че нямате въглища. Когато няма въглища и двете соби горят. Който няма въглища, да дойде тук да се топли. И двете соби горят постоянно.

Ако бих поискал от вас, в какво седи неразбраната музика да ми кажете, всеки може да ми изпее него. Ако е неразбрана музика, всеки може да пее. Ако поискам една разбрана песен, малцина могат да пеят. За вас е свойствено да пеете една неразбрана песен. Отношението на тоновете е много трудна работа. Да се вземе един тон верен, не е лесно. В тоновете има морал. Човек, който не е чист, не може да пее добре. Всички онези певци, които не са чисти, изгубили са гласа си. Човек, който пее хубаво, той е морален. Човек, който не пее, той не е морален. Човек, който мисли, може да пее. Човек, който чувства добре, може да пее. Казвам: Чистотата е едно условие за здравето, за мислите, за чувствата, едно външно условие. „Чистите по сърце ще видят Бога.“ Какво означава? Който види Бога, като види Бога, той ще придобие всичко. То е възможност. Ще бъде поставен на най-хубавото място, дето да го постигне. Земята, като е поставена на своето място, постоянно пътува, не седи на едно място, постоянно се движи. Човек, който види Бога, ще се движи в правата посока, ще постига. Не ще постигне, но ще постига онова, което желае.

Какъв тон бихте турили на главата, на човешкото сърце и на човешкия стомах? Трудна работа. Как бихте изпяли „глава, сърце и дробове“? Главата е скрита като орех в твърда черупка. Забележете, имате три обвивки на ореха. Не може ли да има една обвивка, но три. Една зелена обвивка, първата обвивка е свързана с физическия свят, втората – с духовния свят, а самият орех е Божественият свят. Първата сама по себе си пада. Втората трябва да я строшиш или като посееш ореха в земята, тя се пръска. В препятствията, които имате в живота, доста обвивки има човек. Някои обвивки трябва да паднат. Първата обвивка трябва да падне, физическите препятствия трябва да паднат, да останат духовните препятствия. Вие трябва ядката, която извадите, да я изядете или да я турите на работа. Ще извадите ядката, ще я обелите. Докато ядката е в черупката, тя е в безопасност.

Три неща помнете: Непреодолима надежда, непреодолима вяра, непреодолима любов. Или другояче турено: Дръжте се за всесилната надежда, дръжте се за всесилната вяра, дръжте се

за всесилната любов. Или другояче: Дръжте се за силната надежда, дръжте се за силната вяра и за всесилната любов. След като направите този рабор, ще дойдете до основите неща: Силна вяра, силна надежда и всесилна любов. Всесилна любов в сърцето, силна вяра в мозъка, силна надежда в тялото.

Направете едно резюме на сегашната лекция, едно хубаво резюме. Трябва да се направи опит. Има една опитна страна.

Отче наш.

XXI година.

15 лекция на Младежкия окултен клас.

държана от Учителя на 30. I. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.

София - Изгрев.

ОРГАНИЗИРАНЕ

Отче наш.

Имате ли зададена тема? – /Имаме./ – Четете.

/Прочете се темата „Ползата от твърдите и течните вещества.“/

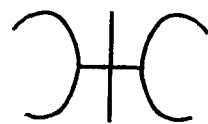
За другия път да начертаете един хубав триъгълник със страни по 10 сантиметра и един куб, пак със страни по 10 сантиметра. Хубаво ще го начертаете, изящно. Без погрешка. После ще го начертаете на един хубав лист, не какъв да е лист. Листът да е 15 сантиметра. Аз турям тия числа, понеже играят важна роля. Тъй щото ще спазите, ще начертаете страните добре.

За какво служи водата? За какво служи хлябът? Да кажем, в геометрията имате правата линия. За какво служи правата линия А_____В ? Тя има свое предназначение. Водата е една подкрепа. Ако искаш да свършиш една работа, тебе ти трябва вода. Ако искаш да свършиш една работа, хлябът ти е потребен. Ако искаш да свършиш една работа, въздух ти е потребен. То са подкрепителни условия, които помагат. Често в живота има неща, които трябва да ви подкрепят. Да кажем, вие искате да разрешите един въпрос. Да допуснем, че вие сте художник, искате да нарисувате една цветна картина. Кое ще дойде на помощ на цветната картина? Очите ще ви дойдат на помощ за цветната картина. Да кажем, ако във вас обективният ум не е развит, тогава няма да имате една съразмерност в черепа. Някой път ще направите ушите по-големи или по-малки, някой път носа ще го направите голям или малък, на веждите няма да дадете правилната форма, която имат. Не мислите, че веждите на хората са направени както трябва. Може би векове ще минат, докато ги направите такива, каквито трябва. После носът ви не е такъв, какъвто трябва,

устата ви не е такава, каквато трябва. Сега вие отговаряте на ония условия, при които живеете. Та казвам: Има една вътрешна страна. Всички искате да разрешавате социални въпроси. Социалните въпроси, те нямат близко отношение към вас. Онова, което вие придобиете, то ще ви ползува. Да кажем, ако имате една слаба памет, постоянно ще забравяте. Решите да направите нещо, забравите какво беше. Вие сте решили да идете във Варна, станете сутринта, казвате: „Къде щях да ходя?“ После мислите да идете в училище, но сте забравили. Мислите къде да идете. Понякоя път има хора, които забравят името си. Паметта е от разни категории. Има памет за думи. Някои хора изучават езиците много лесно, някои много мъчно изучават езици. Някои изучават много лесно, понеже паметта е развита. Има една математическа памет, има една музикална памет, има една религиозна памет. В туй отношение помни всичките положения, понеже го интересува религията, всичките религиозни данни, секти, религии ги знае. Знае как се явило християнството, мохамеданството, всичките религии. Какво ще ви ползува? Ще имате една малка полза. Туй знание засега няма приложение. Запример, вие по какво познавате сега външно дали един човек е добър или не? Под думата „добър човек“ разбирам организиран човек, тялото му има хубав строеж. Всичко много добре е построено. Туй разбирам „добър човек“ обективно. Грозен човек или лош човек разбирам, който не е организиран, сбутан е той. Сега вие имате една идея, казвате: „Той е лош човек“. – Не е организиран добре. Добрият е организиран. В какво седи сега организирането? – Да има съответствие между неговите части. Добрият човек има съответствие, добре е организиран неговият ум, добре е организирано неговото сърце, добре е организирана неговата воля. Често говорят хората за културен човек, за култура. Една киселица може ли да мине за ябълка? Не може да мине за ябълка. Казвам: При сегашните условия, кое е необходимо за хората? Кое е необходимо за месоядните животни? Най-необходимо е да имат здрави зъби, да имат здрави крака, че като хванат жертвата, да я държат здраво. Кое е необходимо за тревопасните животни? Може ли всичките животни да бъдат месоядни? Или може ли

всички да бъдат тревопасни? Някои от животните ядат трева, която е от маслата на някои животни, които са умряли и са разложени. Тия растения храната са взели от телата на умрелите животни. Може да кажем, че тревата е сготвена със свинска мас или с говежди лой.

Често се намерите в едно безизходно положение. Туй неразположение духом хората го отдават на временните условия. Допуснете, че вие сте ученик, учите добре, но постоянно ви турят 3. Учите хубаво и пак 3 ви турят, по всичките предмети се 3. Как ще си обясните? Свършите с 3 гимназия, друг свърши с 6 гимназия. Каква ще бъде разликата? В диплома ще има разлика. Единият има шесторки, другият тройки. Аз казвам: Който свършил с 3 гимназия, ще бъде Юпитеров тип в живота, който свършил с 6, ще бъде Венерин тип. Който е свършил с 3, е мъжкият принцип, с 6 който е свършил, е женският принцип. Представете си, че вие искате да бъдете мъж, пак свършите с 6. Допуснете, че вие искате да бъдете малко женствен, а свършите с 3. Който свършва

Фиг. 1

с 3, е мъжки принцип, 6:3 равно 2. Едно е мъжки принцип. Две е женски принцип. От три може да се развие мъжкият принцип. Сега научно да обусловим, какво трябва да разбираме под думата „мъжки принцип“. Под думата „мъжки принцип“ разбираме, дето има преобладаващо влияние умът и волята. Под „женски принцип“ разбираме, дето има преобладаващо влияние сърцето и волята. Преобладаващо влияние на ума и волята е мъжкият принцип. Преобладаващо влияние на сърцето и волята е женският принцип. Ж-то, както сега се пише (Фиг. 1), кои линии преобладават? Кое е по-силното? Кривите линии означават мекота. Правите линии вземаме на ума. Кривите линии са на сърцето. Кое преобладава в Ж-то? Към кой принцип спада? К-то към кой принцип спада? Б – б към кой принцип спада? Туй Б в дадения случай от мъж стана жена – б. А към кой принцип спада? Аз ви навождам на една мисъл. Вие живеете в един свят, дето стават смени на човешката мисъл и чувствования. Нямайте една ясна представа какво нещо е човешката мисъл или какво

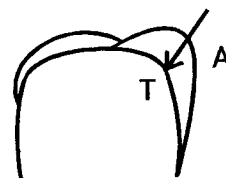
всъщност представят човешките чувства. Някой път вие имате едно хубаво разположение, нещо идейно. Не може да имате никаква форма. То си има своя форма. Или имате една красива мисъл, не може да дадете ясна представа какво представлява красивата мисъл. Та казвам: В Ж-то има сили, които действуват. В живота има големи противоречия. В живота страданията произтичат отвътре, отвън са благата. Животът отвън е красив, отвътре има страдания. Вие влизате в живота, искате да бъдете щастливи. Вие желаете материални работи. Щастието произтича от нещо придобито. Един земеделец, щом има плодове в градината си, той е щастлив. Щастието почива на материални блага, които сте добили. Вие сте завършили добре училище, имате книги, имате обувки, дрехи, то са материални неща. Вашето щастие тук почива на материални неща. Вашето щастие всеки може да ви го отнеме. Утре, като ви задигнат дрехите, като ви задигнат книгите, вие ставате нещастен. Тия работи ние може да ги избегнем. Трябва да се приспособим. В пролетта вие не предвиждате каква ще бъде зимата. Дойде пролет, вие сте весели, бодри. Дойде лятото, есента, не знаете каква ще бъде зимата. Може да ви стисне тази зима, да страдате. От пролетта може да знаете каква ще бъде зимата. И от зимата може да знаете каква ще бъде пролетта, и от есента може да знаете. Вие не правите наблюдения. Може от есента да знаете каква ще бъде зимата. Направете следното наблюдение. Ще ви трябват няколко години, за да дойдете до заключение. Наблюдавайте тополите, откъде започват да капят. Някой път листата започват да капят от върха, някоя година започват да капят от дънера, средата остават. Някоя година от средата първо окапват, после дънера и от върха. С туй хората свързват каква ще бъде зимата. Ако започват листата да падат от върха, каква ще бъде зимата? Ако започват от дънера, каква ще бъде? Ако започват от средата, каква ще бъде? Тази година откъде започнаха да падат листата? Или вас не ви интересува. Вие ходите на екскурзия и не се интересувате откъде духа вятърът. Един екскурзиант, който ходи по планините, трябва да го интересува вятърът. Щом духа южният вятър, ти трябва да знаеш, ако тръгваш неподготвен, като духне северният вятър, веднага

ще имате дъждовно време. Щом имате дъждовно време, ще теглите. Като се смени вятърът, ще дойде дъждът. Вие не вземате мушама, казвате: „Хубаво е времето.“ При туй хубавото време, щом духне северният вятър, веднага ще имате дъжд, ще се накуасите. Връщате се простудени. От какво произтича? Вие сте се осланяли на хубавото време. Щом тръгвате в хубаво време, ще се развали. Или тръгвате, когато духа северен вятър, вземате всички предпазителни мерки. Тогава времето се смени, духне южният вятър. И в двата случая ще имате дъжд. Само че, ако духа южният вятър и се смени със северен, ще имате студен душ. Ако духа северен вятър и се смени с южен, ще имате топъл душ. Разликата е тази. Сега вие тръгвате, има вятър. Вие искате да имате добро настроение. Доброто настроение е топлият вятър. Не знаете че туй, хубавото настроение се смени със студено, с лошо настроение. И тогава ще има дъжд. Вие се радвате, казвате: „Настроение имам.“ Настроението е топлото течение. Туй течение ще се смени със студено течение, ще има дъжд. Вие не вземате предвид. Вие мислите, че вашето хубаво настроение ще остане така. То ще се смени със студено. Тия промени трябва да знаете. Щом имате едно приятно настроение, то ще се смени неизбежно. Може след половин час, може след два часа, след 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 часа, ще се смени, ще дойде една рязка промяна. Ако не сте взели предвид, ще страдате. Често страдате и се оплаквате, казвате: „Аз не очаквах туй.“ Тази година нали не очаквахте този студ? Дали го очаквате или не, студът ще дойде.

Та казвам сега: Науката в света трябва да се употреби за изучаване. Да изучавате себе си, кои способности и чувства трябва да развивате. Някой път казвате, че някой човек е твърд. Хубаво е да бъде твърд. Някой е много мек, отстъпчив. Когато човек е мек, твърдостта е слабо развита. Каквото му кажат, отстъпва. Казва: „Той има слаба воля.“ Твърдостта е чувство, не е способност. В българина чувството „твърдост“ е много развито. Българина вземат за мярка. Твърдият с девет чифта биволи трябва да го преместят. Казвам: Ако много си твърд, имаш повече от твърдостта. Ще задържиш колкото ти трябва, излишното ще го туриш настрана. Някой път имаш недоимък. Всеки каквото ти

каже, ще го направиш. Твърдостта е едно чувство, което показва, когато си на правата страна, да бъдеш твърд, когато си на кривата страна, да бъдеш отстъпчив. За доброто да бъдеш твърд. Когато е за злото, да бъдеш мек, да не упражняваш твърдостта си, да бъдеш отстъпчив.

Сега представете си, че някои хора са яростливи, гневят се. В тях друго едно чувство е развито. Чувството на самосъхранение е силно развито. Във всички месоядни животни туй чувство е силно развито. У тревопасните животни туй чувство на самосъхранение по-слабо развито. Затова те се гневят по-малко. Запример, един вол като се разгневи, може да те набоде, най-първо ще те натисне с рогата на земята. Ако един лъв, един тигър или един вълк те нападне, ще откъсне, каквото хване. Едно тревопасно туй не може да направи. Някой път вие се сърдите. Не знаете причините на сръдната. Самосъхранението е по-силно развито. Не ви трябва толкоз багаж, оставете малко настрана. Някои сте по-меки, трябва повече твърдост. Някъде е повече твърдостта, отколкото трябва. Ще изваждате, ще събирате. Ще

Фиг. 2

събирате, дето имате недоимък. Ще изваждате, дето имате повече. Знаете ли, кога ще изваждате от своята твърдост? Като имаш повече твърдост, събира се енергията. Как ще изваждаш тази енергия? Методи трябва за изваждането. Твърдостта е отзад горе на главата (Фиг. 2). Т – първото положение е нормално. Линията А показва, че твърдостта е чрезмерно развита. Трябва

да се извади. Как ще извадите тази енергия? На българина като му кажеш да мине от другата страна, пита: „Защо?“ Ако идете в Америка или в Англия, казва: „Минете от другата страна.“ Не пита. Българинът пита: „Защо?“ Исква да знае, защо трябва да смени пътя, по който върви. Понеже твърдостта е силно развита, казва: „Аз не мога да се върна.“ Има един случай, един български полковник, мисля, че то бе преди две-три години, един майор пътува с автомобил. Кара ги шофьорът. Идат до един мост и шофьорът казва: „Господин полковник, мостът е развален.“ Казва:

„Аз заповядвам да караш, да минем моста.“ Заповяда, но убиха се, събори се мостът. То е твърдостта. Казал веднъж, да се не върнат. Мостът е развален и той иска да минат. Ние сме такива полковници, понеже сме казали, не искаме да се върнем. Щом мостът е развален, не минавай, макар и да си полковник, и генерал да си. Не питай дали е право или не. Щом мостът е развален, спри се. „Ще изгубим време.“ – По-добре да изгубиш време, отколкото да изгубиш живота. Понякоя път в дома, щом едно дете се сърди, не става на неговото. Малките момчета или момичета бащата изисква нещо, много настойчив е, бащата е много твърд, децата, момчето или момичето казват: „Аз ще се самоубия.“ Бащата е твърд, не отстъпва, децата казват, понеже той не отстъпва: „Ще се самоубия“. Тогава кой е на правата страна? Единият не отстъпва, другият иска да извърши престъпление, да се самоубие. Ти най-първо не прави голямото престъпление да се самоубиваш, но вземи едно ножче, че го мушни в крака. Ще видиш можеш ли да издържиш страданието. Той иска да се самоубие, не знае какво е самоубийство. Вземи, че дупни крака си, да видиш можеш ли да се самоубиеш. Често слушам да казват: „Да се самоубия.“ Казвам: Ти знаеш ли какво нещо е да се самоубиеш? Мушни ножчето в крака си, дупни и другия крак, тогава ти ще се откажеш. Тази идея за самоубийство трябва да се измени. Твърдостта трябва да се смекчи. А пък разрушителността трябва да се организира. За да се организира човек, трябва да развива своите възвишени чувства. Божественото е, което използва разрушителната енергия. Божествените чувства използват разрушителната енергия и я превръщат в добри чувства. Като говорим за любовта към Бога, разбираме да се организира човек. Само любовта към Бога е в сила да организира човека. Тя е единствената сила, която може да организира. Без любов към Бога всякога ще бъдем неорганизирани, ще имаме най-големите нещастия.

Сега имаме културни хора. Най-културните хора в света сега вършат най-големите престъпления. Ако те имаха туй Божествено чувство на справедливост, ни най-малко не биха извършили престъпление. Всеки иска да победи. Казвам: Понякоя

път ние започваме една война вътре в себе си и какво излиза? Не можем да се приспособим. Казва: „Аз не отстъпвам.“ Като не отстъпваш, какво ще добиеш? Да допуснем, че ти се бориш с една мечка, какво ще добиеш? Искаш да победиш една мечка. Как се побеждава мечка? Вие не бихте победили мечката. Страхливият побеждава мечката, като се качи на дървото горе. Казвам: Сега, при сегашните условия, трябва едно самовъзпитание. Всичките енергии, които са вложени в човешкия организъм, трябва да се организират или да се използват. Всякога, когато не се използват, се явяват най-големите противоречия. На първо място всякога се стремете да имате едно равновесие между вашия ум, между умствените способности и човешките чувства. Една мярка трябва да имате. Защото способностите се подхранват от чувствата в човека. Защото, когато човек стане силен в умствено отношение, влиза повече кръв в предната част на главата му. Или когато способностите и неговите чувства са силно развити, тогава иде повече кръв в мозъка, в сърцето и се развиват неговите чувства. Казвам: Трябва достатъчно кръв за човешките способности и достатъчно кръв за човешките чувства. И тогава, когато умствените способности се развиват повече, отколкото трябва, човек става сух, нервната система се развива чрезмерно, изтощава се човек. Когато чувствата се развиват чрезмерно, тогава симпатичната нервна система се развива и хората стават пълни, много пълни стават.

Кои са важните неща? За да се възпита твърдостта, трябва да се развие милосърдието. Тогава предната част, като се развие добре, уравнява. Милосърдието може да въздействува на човешката твърдост. Милосърдието въздействува и на човешкото разрушение. Хора, които са много разрушителни, ако се развие милосърдието, то организира. Та казвам: Ако милосърдието е слабо, ако разрушителността е силна и твърдостта е силна, тогава се явява престъпността в човека. Някой път за малка обида човек може да извърши престъпление. Самовъзпитание трябва на човека. Човек трябва да бъде разумен. Допуснете, че вие сте дали пари на един човек назаем хиляда лева. Той е много твърд, силна разрушителност и милосърдието е слабо. Вие искате да си вземете

парите. Какво трябва да направите? Вие, ако се опитате със зло, вие ще си създадете нещастие за себе си. Та казвам: По Божествено ние разбираме – всичките сделки на хората трябва да се разрешават с организирането. Престъпността в света считам един неорганизиран свят. Неорганизираният свят трябва да се организира. Под думата „Божествен свят“ разбирам организиран свят. Организираният свят избавя човека от много злини в света. Вие как се спогаждате с вашата упоритост? Упоритият човек е твърд. Човек е упорит и своенравен. Едно Божествено чувство е твърдостта. Божествените чувства са тия, от тях се ражда своенравие, от твърдостта се ражда упоритостта. Казва: „Аз не мога да отстъпя.“ Силният човек, когато е здрав, не може да отстъпи, но когато се разболе, отстъпва. Богатият не може да отстъпи докато е богат, като осиромашее, отстъпва. Ученият като учен не отстъпва, като изгуби паметта, отстъпва.

Та казвам: Ние имаме един свят неустроен в дадения случай. Идеиният свят разбираме свят, който е устроен, на който може да разчитаме. Всички ония способности и чувства, които може да владаме, ние сме господари. Та казвам: Човешката воля трябва да я употребите, да регулирате вашите мисли. С волята трябва да регулирате вашите мисли и чувства, да разсъждавате. Казва: „Не може да отстъпя.“ Ако със своята неотстъпчивост изгубиш повече, отколкото ще спечелиш, откажи се тогава. Ако от своята неотстъпчивост спечелиш повече, настоявай. Защото всичко е в придобивките на нещата. Ако ще спечелиш повече, не отстъпвай. В дадения случай, ако упорствувате и с вашето упорство придобиете повече органически сили, упорствувайте. Ако в упорството изгубите повече органически сили, не упорствувайте. Ако в разрушението спечелиш повече, настоявайте; ако няма да спечелиш, не настоявайте. В неорганизираните неща човек вътре в себе си трябва да си въздействува на твърдостта с милосърдие, на разрушителността с милосърдие трябва да въздействува. На страха трябва да въздействува с вярата, с надеждата и с любовта си. Страхът е една сила, която организира. Страхът предпазва слабите, предпазва ги от силните. Тогава слабият трябва да има голяма вяра и много подвижен ум. Най-малкото да взема в

съображение, да плъве на краката си, да бяга. Това е законът на заека. Заекът веднъж го въоръжили с два кобура. Казва: „Нека да ме видят, само да опитат.“ Минал покрай един храст, бутнал го по корема, оставил кобурите и хукнал. След малко казва: „Я да се върна.“ Върнал се, взел кобурите, но и после станало същото. И досега не се е научил да стреля. На заека ушите са се проточили, но умът не се е проточил. Заякът е един венерин тип. Големите уши са изобилие на любов, на заешка любов, колкото искаш. По любов заекът и магарето си мязат. Само че магарето не е венерин тип, заекът е венерин тип. Достоинство има в магарето. Магарето е авторитет за чистата вода, по-добър професор няма. Ако искаш да знаеш къде има хубава вода, питай магарето. Ако искаш да знаеш къде има хубаво зеле и черен боб, питай заека. Ако искаш да знаеш къде има узряло грозде, питай осите. Тя намира най-хубавото грозде, специалист е за хубавото грозде. Магарето е за водата, заекът – за черния боб.

Сега се нуждаете от самовъзпитание на чувствата. Щом дойдат тия песимистичните чувства, трябва да ги превръщате. Песимизмът има изобилно чувства в него. Той повече страхлив, отколкото трябва. Страхът произвежда обезсърчение. Крайно страхливите хора лесно се обезсърчават.

Изпейте една песен. /Изпяхме „Давай, давай“./

Музиката трябва да се учи. Има възможности в музиката. Какво разбирате под „възможност в музиката“? В музиката има едно обикновено пеене. Аз го наричам обикновено пение, талантливо пение и едно гениално пение. Обикновеното пение е на физическото поле, талантливото е в духовния свят и гениалното в Божествения свят, което организира света. Можете ли ми каза по какво се отличава един обикновен тон на физическото поле? Той не е така ясен. Гласът не е ясен, пресекване има. Вълните на тия звукове не проникват. Вие сега пеете „Давай, давай“, то е обикновено пение. /Учителят пее като нас „Давай, давай“./ Сега някой път може да го вземете малко по-ниско. „Давай“ е силна дума. „Давай, давай, всичко давай. Чисто семе пшеничено.“ Как бихте го изпiali според правилата на музиката? Според съвременните правила, как бихте го изпiali? /Една сестра изсвири

песента на органа./ Песента е един психологически разбор. „Давай, давай“. За да даваш, милосърдието трябва да е развито. Тогава се изисква мекота. Да започнеш щедро, изобилно да даваш. Не трябва да имаш страх. Щом не даваш изобилно, страх имаш. Значи ти ограничаваш страха. „Давай, давай, всичко давай. Чисто семе пшеничено.“ По качество трябва да е най-хубавото, не какво и да е. Всичкото е в пението. Трябва и гласът да е музикален, и тонът да съответствува. Тогава какъв е тонът на чистотата? Значи трябва да бъде много ясен, прозрачен и за дълго време да остава, да бъде интензивен и чист. Значи съвестта трябва да действа. Туй семе трябва да е най-хубаво. Шиеш някоя дреха, същото чувство. Трябва да направиш дрехата хубава, трябва да бъде доволен този, на когото я шиеш. Справедлив трябва да бъдеш. Във всяка песен има изражение. Трябва да събудиш милостта, трябва да събудиш разумността на човека да мисли. После справедливост трябва да има в песента. Като пееш тази песен, ти сам да се ползуваш. Като пееш „Давай, давай“, казваш: „Аз трябва да давам.“ Който дава, нему му дават. Който дава чисто семе пшеничено, същото ще се върне при него. В даването няма да започнете изведнъж. Ще започнете изведнъж, но трябва да има едно приготвление. Да започнеш по-тихо и да усилваш. Човек, който е учен музикант, тия работи сами по себе си идат. Не е лесна работа. За да пее, човек трябва да бъде нагласен. За да пее човек, трябва да има много добро разположение. Сърцето и чувствата трябва да бъдат добре разположени. Доста способности трябва да са развити, да се даде една хубава картина. В пението човек трябва да бъде и философ, и религиозен трябва да бъде, и художник трябва да бъде. Трябва всичките изкуства да ги събере на едно място, за да бъде добър певец. То е външната страна. Ако бихме изпратили едного от вас да чуе, как пеят в невидимия свят, като дойде на земята, няма да си отвори устата. Ще се обезсърчи. Някои искате да чуете в другия свят как пеят. Добре, че не слушате. Някога трябва да чуете, то е голямо насърчение. Някой път човек като чуе, казва: „То е невъзможно човек така да пее.“ Аз съм намислил някой път, когато има условия, ще ви дам има така наречените музикални възможности от

невидимия свят. Да видите какво нещо е музикална възможност, не онова, което е написано. Една музикална възможност трябва да ви се даде, да си съставите понятие какво нещо е музикална възможност от невидимия свят.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

16 лекция на Младежкия окултен клас.

държана от Учителя на 6. II. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.

София - Изгрев.

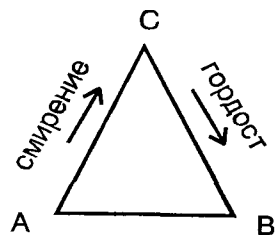
ГОРДОСТ И СМИРЕНИЕ

Добрата молитва.

/Учителят преглежда темите./

Какво разбирате под думата „триъгълник“? Как го определят в геометрията?

Сега може ли да кажете кое е най-лесното нещо в света? Нали сте се пързали? По-лесно нещо от пързалката има ли? Без никакви усилия, седнеш на шейната, само по себе си върви, магически. Каква е големината на една пързалка? Доколко може

Фиг. 1

да продължиш пързалката? Нали скиорите се пързаят, но там се правят известни усилия. Теренът не е равен. Когато кажете, че една работа е лесна, какво подразбирате? Когато се качвате на една планина нагоре, вие се наклонявате към планината. Когато слизате от планината, вие се изпъчвате. Когато се качвате, вие се приближавате към планината, наклонявате се напред, когато слизате, се изпъчвате напред.

Защо така правите? Когато казвате, че някой човек се наклонява, какво показва? Че нагоре се качва. Когато се изпъчва? – Слиза надолу.

Тогава изваждам правилото: Смирението е, когато пъплите нагоре, а когато слизате е гордостта. В триъгълника (Фиг. 1) страната AC е смирението, движението е нагоре, CB е гордостта, движението е надолу. Тогава, ако човек е горделив, как се лекува? Горделивият слиза надолу, изпъчва се. Значи трябва да се качва нагоре. Някой, ако иска още да слиза, ако се увеличава гордостта, нищо не придобива. При слизането не се изисква голямо усилие.

Изпъчиш се назад, слизаш. Няма нещо по-лесно от гордостта. Най-лесното нещо е гордостта. Даже най-малките бубулечици, и те се изпъчват.

AB е мярката, с която се мери смирението и гордостта. Тя е основата. A е бащата на смирението. От C трябва да слезеш при B. AC показва мястото, дето смирението почва и CB е мястото, дето гордостта почва. Дето е крайният предел на смирението, там гордостта почва да слиза. C е крайният предел на смирението. A е началото на смирението. C е началото на гордостта, а B е крайният предел на човешката гордост. Сега какво разбират хората под „гордост“? Вие какво разбирате под „гордост“? Без да гледате в никакъв речник, какво разбирате под „горделив човек“? На английски казват „прауд“ за гордост. Като се подуе някоя част на тялото, казват „прауд флеш“ – горделива плът. Всяка болест се произвежда от гордост. Всички болести се лекуват чрез смирението. Смирението е лекуване на болестите. Човек се освобождава от болезнените състояние чрез смирение. Сега под думата „болезнено състояние“ разбираме прекалено състояние в дадения случай. Когато нещо се прекали, се образува едно болезнено състояние. Всичките болезнени състояния са прекалени неща. Запример, някой човек мисли, че е много силен. От какво? От гордост. Мисли, че е много силен, че може всичко да направи, може да дигне 100, 150 килограма. Като се напъне да дигне, изсипе се. Някой път се напъне да разреши много мъчни задачи, повреди ума си. Някой прекалява в друго отношение: 4, 5 часа пред огледалото, направи една мазилка, събори я, направи втора, трета. Разсърди се, хвърли мазилката. На другия ден пак започне мазилките. То са изключителни случаи. Сега защо хората си мажат зданията? – Защото искат да ги направят хубави. Каква е според вас подбuditелната причина? Хората обичат красотата, хубавите мазилки. Когато хората отвън замажат, но след малко се зацапа, показва, че външните условия са лоши. Замажеш едно здание, дойде буря, дъжд, зацапа се зданието. Това показва, че външните условия са лоши.

Естественото положение на гордостта е да се превърне в самоуважение. Гордостта е орда. „Орда“ значи събрани хора, че вървят през просото. Думата „орда“ показва, който върви без

посока, безразборно. Горделивият човек безразборно иска да мине, не търси обикновени пътища. Може да мине през много пътища и да си създаде неприятности на себе си. Тогава какъв е законът? Гордостта и смирението са две противоположни неща. Почти гордостта и смирението са равни. АС е равно на ВС. И ВС е равно на АВ. Както е написано, показва, че и двете са равни. $АС=ВС$, $ВС=АВ$. То показва, че двете се борят с АС. Двете линии заедно не са равни на АВ, но поотделно АС е равно на АВ и ВС е равно на АВ.

Сега всички разбират смирението – слизане надолу. Във вашия ум да е смирен човек разбирате слизане надолу. Казвате: „То бива, бива.“ Вие нямате понятие за смирението. Вие считате смирението движение надолу, а пък гордостта – движение нагоре. Горделивият счита, че се движи нагоре, изпъчи се, качва се нагоре. Същата илюзия имаме, когато казваме, че слънцето изгрява и залязва. Според вашето понятие смирението показва движение надолу, не може по-надолу да слиза. А пък смирението е качване нагоре. Смиреният човек е по-учен, той се качва нагоре, неговият хоризонт става по-широк и по-широк. Горделивият, като слиза, неговият хоризонт се ограничава. Смиреният мисли, че е невежа, пък той е учен, мисли, че е ограничен, пък неговият кръг става по-широк. Горделивият слиза, неговият кръг на разбиране се ограничава, става по-тесен и по-тесен и най-после дойде до дъното. Казва: „Животът няма смисъл.“ То е крайната точка: „Животът няма смисъл.“

Сега научихте едно нещо. Досега мислихте, че смирението е слизане. При смирението не слизате, но се качвате. При смирението единственото положение е да се качва човек. В качването човек придобива. Смирението досега никой така не го изяснявал. Вие досега не сте разбирали смирението - качване нагоре. Смиреният мисли за Бога, нагоре се качва. Горделивият не се качва, той мисли за други работи. Умът се качва и сърцето се качва в смирението. Ето една права мисъл. В триъгълника може да се изяснят две състояния: смирение и гордост. Тогава природата, за да примири тия две състояния, какво е направила? Тя е направила горделивите да бъдат корени на дърветата, смирените – да бъдат клони. Горделивият сега казва: „Отивам да

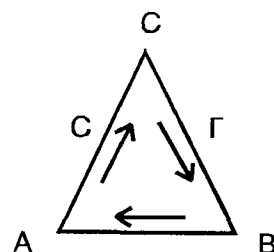
видя какво има в земята.“ Центърът на земята го интересува. Като слиза на земята с амбиция казва: „Тия богатства, които са скрити в земята, може да ги разкрия“. Той е доволен. В растенията всичките горделиви хора работят в твърдата почва. Намират, че работата не е лесна. Казват: „Много се измъчихме.“ Те, като слизат в гъстата материя, мислят, че тя е най-рядка.

Ето, затова понякога човек мисли, че има две глави. Едната глава, когато се качвате нагоре: смирението. Другата глава е, когато слизате надолу. Някой път човек мисли, че има две глави, не че той има две глави. До известно време имал една глава, после имал друга глава. Първата глава е смирението, втората глава е гордостта. То са състояния, то са две посоки на мисълта. Щом си недоволен от живота, ти си горделив. Щом си доволен от живота, ти си смирен. Щом си доволен, ти се качваш; щом си недоволен, ти слизаш. Винаги клонищата са по-доволни от корените долу. Казвате: „Какво трябва да прави човек?“ Сменете тия състояния. Щом си недоволен, не слизай.

АВ е основата. То е доброто в света, благото в света. За доброто в света има два начина за изследване. Половината дърво е израснало в света на гордостта – земята, другата половина – в смирението. Половината от дървото е направена от гордостта, половината е направена от смирението. Тъй щото природата използва тия двете състояния на смирението и гордостта да създаде растенията. Плодовете, които те дават, то (е) благото. В природата и смирението, и гордостта работят и произвеждат плодове, от които хората се хранят. Смирението работи и гордостта работи. Гордостта работи за себе си и смирението работи за себе си. Смирението отива към Бога, гордостта остава Бога отвън.

Та казвам: Когато сте недоволни от живота, туй състояние да го знаете, то е гордост. Когато сте доволни от живота, то е смирението. Да имате понятие: Смирението е движение нагоре. Гордостта е движение надолу. Доброто, това е положението, което пресича двете движения. Там, дето смирението започва и там, дето гордостта спира, то са двете крайни точки на доброто. И така имаме един триъгълник. Смирението свършва, дето гордостта започва. АС е дето смирението започва. СВ е дето

гордостта започва и свършва. АВ е дето доброто започва. Доброто функционира между смиренето и гордостта и ги уравновесява. Геометрически доказвате. Едната страна на триъгълника служи на гордостта, другите две служат на доброто. В триъгълника само едната страна е в противоположност, другите две са в съгласие. Затуй доброто в света е по-силно. Гордостта е на страната на злото. Гордостта е доста голям шепотник. Дето иде, скандали дига. Майсторски ги дига. Дето иде, ще покаже, че има нещо; дето влезе, ще подсоли. Горделивият без червен и чер пипер не може. После хрян, люта ряпа обича. Азотната киселина, това е гордостта. Азота, астролозите го наричат мъдрец. Той е голям горделивец. В съединения той влиза и счита другите невежи. Много е неустойчив в съединенията, миришат много. На някое

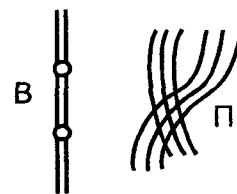

Фиг. 2

събрание, дето заспиват хората, е хубаво да има амоняк. Азотът е четири пети във въздуха. Налягането е повече. Стреми се да задуши туй състояние на кислорода, да намали горението. Значи увеличението на гордостта спира всичките способности. Започва да мисли, че знае, не иска да учи. После и в добродетелта спъва. Той мисли, че като него друг няма. Няма право да се усъвършенствува. Той

мисли, че е съвършен, казва: „Другите да се усъвършенствуват. Аз съм завършил своята еволюция.“ Горделивите хора мислят, че са завършили еволюцията си. Геометрията не търпи цели думи. Ще означим само с букви (Фиг. 2): С – смирение, Г – гордост. Ще се издадем. Не се позволява да се разкриват тайни. „С“ какво показва в дадения случай? С-то показва, че смиренето излиза из гъстата материя, отива към порядката. Г-то, то е състояние на гордостта, излиза из рядката материя, отива към по-гъстата материя. Той, без да съзнава, иска да провери. Той мисли, че е всесилен, може да премине тази материя. Пък не може да я премине. Горделивият всякога предполага това, което не може да постигне. Горделивите хора много големи проекти имат. Не че не ги постигат, постигат ги, но в края на краищата имат много големи разочарования в живота

си. Той мисли, че всичко знае и не учи. Мисли, че всички други са останали назад. Говори за миналото, преди 20 години какво говорила науката. Сегашните работи той ги счита още недоказани. А пък истината няма нужда от доказване. Няма какво да доказваме какво нещо е светлината научно. Като драсна кибрита, запаля една свещ, очите познават какво е светлината. Туй, което показва посоката, то е светлина. Дали другите ще ми обяснят или не, аз зная. Научно обясняват някой път и няма нищо общо с действителността. Нещата, които са истинни, нямат нужда от доказателства. Няма нужда някой да ми доказва дали захарта е сладка или не. Достатъчно е един момент да се осведомя дали е сладка или не. Няма нужда да ми доказват дали храната е хубава или не. Казва: „Кое е истина?“ Истина е туй, което не се доказва. Ти го знаеш моментално. Туй, което се доказва, то е въпрос дали е истинно. Ние мислим, че туй, което се доказва, е истина. Истината непосредствено иде до ума ти. Туй, което хвърля светлина в ума ти, то е истина. Туй, което внася живот в тебе, то е истина. Туй, което ти разкрива, то е истина. Моментално ти го знаеш. Сега някой път казват: „Докажи ми дали това, което се учи, е истина или не.“ Аз разбирам другояче. Когато се доказват някои истини, то е доказване ценността на нещата. Някои неща ние искаме да ги отхвърлим, други да преценим. Запример, един

Фиг. 3

скъпоценен камък искат да ни докажат, че е скъпоценен. Но то е, за да вземат повече пари. Или искат да ни докажат, че хлябът е хубав. Защо? – Да ни вземат повече пари. Или искат да ни докажат, че дрехите са хубави, чиста вълна. То е за да вземат повече пари. Някои доказват, че дрехата е вълнена, но като се изследва научно, намерят две нишки вълнени, две памучни, една нишка вълнена, две памучни. Ако се гледат под микроскоп, различават се тия вълнените от памучните нишки. Вълнените нишки са прави, памучните са увити. (Фиг. 3). Като погледнеш под микроскопа един плат, може да познаеш колко нишки вълнени има и колко памучни. Той доказва, че е вълнен плат. Като го прегледаш под микроскопа, една нишка вълнена, две нишки памучни. Това не

може да го видиш с око. Вълната е лош проводник на топлината, памучните нишки са добър проводник, вследствие на това памучните не топят. Вълната е лош проводник и задържа топлината. Вълната събира повече топлина, памукът пропуска топлината. Тия неща може да се доказват научно. Един цигулар доказва, че свири хубаво. Още като слушаш цигуларя, той доказва. Харесваш го. Достатъчно е да чуеш цигуларя. Щом като свири хубаво, е доволен. Щом като свири и е недоволен, не свири добре. Доволството показва, че свири хубаво. Доволството на публиката показва, че свири хубаво. Ако публиката е недоволна, не е свирил хубаво. Някои доказват, че цигуларят свири много добре. Ушите ми доказват колко хубаво свири. Авторитети са ушите. Че може да има техника, то е друг въпрос. Качеството на нещата не седи в тяхната големина. Един диамант не мяза на диня. Сега ако вас ви запитат защо динята, едно малко растение, ражда такива големи дини. Диненото семе е по-голямо от ябълчното семе, а пък туй малкото семе дава голямо дърво. Туй голямото дърво ражда малък плод. Как ще си обясните? Защо динята дава големи плодове, а ябълката ражда малки? – Динята е много горделива. Като направи нещо, мисли, че никой не може да го направи. Тя в 3-4 месеца направя едно голямо растение. Динята, тиквата, пъпешът се правят големи растения. Пъпешът е тщеславен, динята е горделива. Като го насееш, като порастне, от половин километър говори. Динята е горделива, мълчи. Тя помага на пъпеша. Горделивите хора помада не си турят, облечени са хубаво. Тщеславните колкото мазилки има, турят. Ако търсиш мазилки, в тщеславните хора всичките мазилки ще ги намериш. В природата всички ония вещества, които са тщеславни, отлични мазилки имат. Запример розата е много тщеславна, туберозата, лимонът и той е тщеславен. Кой цвят е най-скромен? – /Кокичето./

Недоволството на човека е движение. Той трябва да съзнава посоката на движението. Когато в човека неговите чувства вземат посока надолу, слизат в гъстата материя, тогава се заражда недоволството. Човек е обърнал движението на сърцето си надолу, обърнал и движението на ума си надолу. Тогава се намира в противоречие, не съзнава, че взел движение надолу. Образува се голямо триене. Защото в гъстата материя навсякъде триене има.

Каквито неща и да изучаваш, всякога бъди доволен от предмета, който изучаваш. Щом не си доволен от предмета, няма да имаш право разбиране. Ако математикът изучава и му е скучно, той не може да разбере. Ако геометрикът изучава и му е скучно, и той не може да разбере. Всеки предмет, който изучаваш, ако ти е скучен, не може да имаш прогрес. Щом обичаш един предмет, тебе ти прави удоволствие да го изучаваш, може да имаш прогрес.

Сега горделивите работят и смирените работят. Каква е работата на горделивите и на смирените в природата? Горделивите тунели правят. Благодарение на тях всичките тунели са станали. Има анекдот. Нашият свят е създаден от много възвишени същества. Те се занимавали с много въпроси и като били недоволни в невидимия свят слязали и образували този материален свят. Всичките противоречия, които съществуват в материалния свят, от тяхното недоволство са. Сега материята, в която ние се движим, е тяхно дело. Ние възприемаме тяхното недоволство. Хляба като ядем, попадаме в тяхното недоволство и ние ставаме недоволни. Половината свят е създаден от тях. Кой накарал пелина да бъде горчив? Сладките и горчивите работи имат един и същ произход. От сладкото произтича горчивото и от горчивото – сладкото. Сладкото може да се превърне в горчиво и горчивото – в сладко. Запример, ти имаш една бяла дреха, направена от копринен плат, доволен си, чиста е дрехата. Само да ти капне някой една черна капка на дрехата и веднага ще се измени твоето състояние. Ти, който имаш доволството, че дрехата е чиста, само да капнат една капка на нея и веднага ще се измени цялото ти настроение. Казват някои: „Как може да се смени състоянието?“ Една капка да ви дадат, изменя се състоянието. Тази дреха не искате да я носите. Дойде някой, тури малко разтвор, изчисти се петното, ти се зарадваш. Та чистотата е изложена на капки. Горделивият ще капне черна капка. Доброто като дойде, то е разтворът. Доброто като дойде, изчиства тия петна и ти стане радостно на душата. АВ е доброто, което изчиства. АС е смирението. Гордостта като дойде, казва: „Много си прост, чакай да те нашаря, да замязаш на нещо.“ Сега какво разбирате под думите: „Унизиха ме.“ Вие сами слизате долу и мислите, че хората ви унижават. Защо слиза един да копае в

земята кладенец? Търси богатство някакво. Има си крушка опашка.

Та казвам сега: Ще различавате. Всяко движение трябва да се ограничи, да се знае посоката на движението. Винаги мислим, че човек, който се смирява, надолу отива. То не вярно. Нас ни се струва, че слънцето отива надолу, то не е вярно. Запример, има певци – на сцената се изпъчват, други се навеждат напред да изразят чрез пеенето смирение. Като се изпъчи, надолу слиза. Като се навежда напред, нагоре отива. Ако загази, не може да даде на тона изражение. При горделивите тонът на един певец е друг. Когато възлиза нагоре, тонът е друг. Сега то е естествено положение. Има нормално състояние на самоуважение. Гордостта е едно неразбиране безразборно. Човек слиза надолу и като слиза, мисли, че придобива. В гордостта човек се хаби. Гордостта аз уподобявам на едно рало. Като работиш с него, винаги е светло. Щом го оставиш навън, ръждясва. Като работиш с него, пак се очиства. Ние считаме като оре ралото земята, че е придобило нещо. Извършва някаква работа. То мисли, че е свършило работа. Каква работа е свършило? Дето мине, разбъркало всичко. Другите дойдат подир ралото да посеят, да загладят. Ралото казва: „Това на мене се дължи. Ако не бях аз.“ На ралото давам право да обърка света, но то да оправи света, никога. Човешката гордост обърква. То е ралото. Но ние се самозаблуждаваме. Мислим, че гордостта върши нещо. Разумността, която иде отгоре, тя използва енергиите на гордостта и внася нещо хубаво.

Сега определям какво нещо е недоволството. Всякога, когато човек печели повече, отколкото губи, той е доволен. Всякога, когато човек губи повече, отколкото печели, той е недоволен. Всякога загубата е свързана със закона на гордостта, печалбата е свързана със закона на смириенето. Всякога, когато печелиш повече, учиш повече, отколкото изгубваш. То е възходяще състояние. Когато губиш повече и печелиш по-малко, е низходяще. Туй положение човек трябва да го знае, защо губи своето равновесие. Защото ако не знае посоката си, ще се заблуди. Хората някой път се подхлъзват. Имаш силно желание, искаш да се разходиш. Трябва да бъдеш внимателен, може да има някоя

пропаст. Трябва да знаеш течението в каква посока е силно, не можеш да го преодолееш. Гордостта е силно течение, което завлича човека. Целият наш свят трябва да се освободи от силното течение на гордостта, която ги влече всичките хора. Често усещаме крайно изморяване. То е неестествено положение. Страдаш някой път от крайна умора на ума, от крайна умора на сърцето. Отиваш в гъстата материя, харчиш повече. Ще балансираш, няма да харчиш повече, ще балансираш бюджета, колкото харчиш, толкоз и да печелиш. Щом харчиш повече, отколкото печелиш, тогава идат болезнените състояния.

Всички трябва да имате основа на възпитанието. Доброто трябва да бъде мярка. Понеже нещата трябва да се коригират. Човек, за да коригира едно положение, трябва да се намери на една плоскост. Коя е основата на доброто? Смирението започва от доброто. Гордостта свършва при доброто, по-надолу от доброто не може да иде. Следователно, горделивите може да се оправят. Горделивите може да станат смирени и смирените може да станат горделиви. Може да се сменят. Не мислете, че смириенето не може да стане гордост. Може да бъде гордост и гордостта може да стане смирение. Не мислете, че горделивите вечно ще слизат надолу. Те ще се опомнят. Онзи, който се качва нагоре, може да се върне. Като дойде до С, може да тръгне надолу. То са положения, които се сменят. Пък те са необходими, тия движения нагоре и надолу.

Сега как ще си обясните вие куба, какво означава? Колко страни има кубът? - 6. Колко ръба има? - 12. Шест страни има кубът, той е изправление. Който иска да се изправи, трябва да живее в куба. Шест страни има и 12 ръба, показват пътя, по който човек в смириенето и гордостта минава. Кубът е пътят, по който горделивите и смирените минават. Защото се сменят, смиреният ходи денем, горделивият – вечер. Кръгът в астрологията е разделен на 12. Гордостта лесно може да се оправи. Мъчно е, когато не знаеш посоката. Всичкото заблуждение седи в туй, че ние мислим, че целият триъгълник, то е човекът, който нагоре отива. В триъгълника има три посоки на движение. Движението АС е пътят на смирения. Смиреният трябва да мине през областта на гордостта. Ученият човек разбира свойствата на гордостта. От

гордостта придобива известни качества. Предметите стават твърди, устойчиви. В гордостта човек може да прекалява да стане повече твърд, отколкото трябва. Има едно движение, смириението трябва да мине по пътя на гордостта, по пътя на доброто и само по този начин човек ще разбере живота. Не мислете гордостта като едно състояние непотребно. Само когато гордостта стане господар на всички други състояния, то е злото. Горделивият човек подчинява в себе си всичко, мисли, че всичко в него трябва да се подчинява. Той пази своето добро. Тогава от гордостта се започват всичките спорове, състезания, биене. Двама се спорят, борят се двама. По-малко същество може да се бори с мечката и надвива мечката. Как я надвива? Мечката се нахвърля отгоре му, то държи ножа и разпори корема на мечката. Тя се обърне. Туй малкото същество има нож, с който разпори корема на мечката. Тя мисли да се бори с ръцете и да го надвие. Той с новия начин, с ножа, действа.

Сега то са състояния в цялото битие, във всички същества. Гордостта съществува във всички същества. Дърветата отиват надолу, то е гордост. После самите корени голямо място заемат. Земята като набъбнала, толкова гордост. Слънцето е още по-голямо. Едно неразбиране на живота в битието. Аз наричам горделивият живот - неразбран живот. Разбраният живот е смириението. Неразбраният живот е горделивият живот. Смириението е разбраният, организираният живот. Гордостта е неразбраният, неорганизираният живот. Тогава казваме: От неорганизирания свят се е образувал организираният. Ние оставяме едно противоречие. Съществува в света едно противоречие, което може да се използва за добро. Казва някой: „Кои са причините за това?“ Щом си смирен, трябва да станеш горделив; щом си горделив, трябва да станеш смирен. Щом си смирен и горделив, непременно трябва да станеш добър. Защо си смирен? - За да станеш горделив. Защо си горделив? - За да станеш смирен. Защо си смирен и горделив? - За да станеш добър. В триъгълника трябва да се образува едно движение. Три посоки на движение има. Защото смириението дава посока нагоре. Без смирение, нагоре не можеш да се движеш. То е подтик. В гордостта движението е надолу. От гордостта човек после трябва да дойде

и да вземе хоризонтално положение или мярката на нещата. От две състояния, от едно приятно и неприятно състояние изваждаш една поука вътрешна за себе си. От бялото и черното изваждаш една поука. Черният цвят е, който събира, белият е, който разпръсква светлината. Когато раздава тъмнина, е събиране. Тъмнината е събиране, светлината е раздаване. Смириението е движение нагоре към Бога. Гордостта е движение надолу към материята. В гордостта човек е образувал своето тяло, в смириението е образувал любовта към ближните. Доброто и смириението заедно образуват движението към Бога. Човек, който едновременно не е добър и смирен, той към Бога не може да се движи. По кой начин може да бъдете приятни на един ваш приятел? Ако имате градина и му занесете кошница с плодове, вие ще му бъдете полезен. Ако идете с голи ръце, ще има едно неразположение. Ако идете с кошница от вашите плодове, образува се една връзка хубава. Смириението и доброто дават най-добрите връзки в света.

Сега остава научната страна: Смириението е движение нагоре. От смириението човек зависи да учи. А гордостта е движение надолу.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

17 лекция на Младежкия окултен клас.

държана от Учителя на 13. II. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.

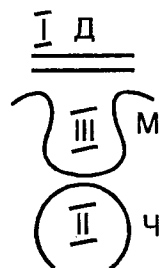
София - Изгрев.

ДИНАМИЧНИ ДВИЖЕНИЯ

Добрата молитва.

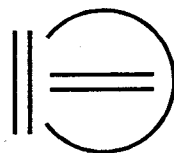
„Зора се чудна зазорява“.

Ако вас ви кажат да изпеете гамата с движения, как бихте я изпяли? Толкоз методи има за преподаване, аз не съм срещал нито един да преподава гамата с движение. Как бихте изпяли гамата, всеки тон „до“, „ре“, „ми“, „фа“, „сол“, и т.н. с движения? В музиката Д е динамика (Фиг. 1), сила. Ч е простор, широчина. М, това е съдържание на тона. М е смисълът, Ч е чувствата, сърцето

Фиг. 1

и Д, това е движение на човешката воля. Така, както са представени, те са разпокъсани, вие не може да видите каква връзка има между един тон и една крива линия. Отде накъде М да съответствува на човешката мисъл? Имайте предвид малките деца, когато се раждат и когато прохождат какви усилия правят, докато те се справят с динамиката, докато се справят със своите чувства и със своите мисли. Запример, това дете, докато се изправи, колко усилия прави. То падне, удари се. В него динамика има да се изправи перпендикулярно. Природата казва: „Не може“ и изведнъж търкули се на земята. В туй търкаляне се образува такава фигура (Фиг. 2). Двете успоредни нагоре са когато детето иска да се изправи, хоризонталните са, когато е паднало. То разсъждава. Като падне, иска да знае защо пада, защо не му е позволено да се изправи, защо му е позволено само да пъпли по земята. Природата ли му е такава или има препятствия. След като пада, започва да мисли, залита на една страна, на друга.

Фиг. 2

Като падне веднъж, дважд, като се удари стотина пъти, това дете започва да мисли, да разсъждава. Щом прави своите опити, изправя се, започва да върви по стената. То е доста учено дете. Удари се, пак падне, пак се изправи. Може да разсъждава кои са причините, че по стената може да върви, а като се отдалечава от стената, не може. Разсъждава, че в ума му му липсва някаква опора, динамика. То изучава вътрешния живот. Краката му са свързани с мислите, чувствата и волята. Защо пада това дете? Понеже неговата мисъл не е в хармония с неговите чувства, с неговото сърце и умът му не е в хармония с неговата воля, то пада. Причината на падането е там. Това дете започва да мисли в себе си. Щом докара ума си в съгласие със сърцето си, желанията си с ума си и волята си, туй дете стане на краката си. Като се изправи, има хармония. Щом дойде умът, сърцето и волята му в хармония, то веднага може да ходи.

Та казвам: Втората фаза вие ще се научите да ходите. Не знаете как да чувствувате. Дойдете в чувствения свят, падате. И тогава по-дълго време взема на вас, докато се научите да не падате в чувствата. Първите седем години детето се учи да ходи, изучава динамиката на волята. Вторите седем години изучава динамиката, силата на сърцето. Чувствата се развиват. Третите седем години то развива широчината на ума, в ума има широчина. Сърцето показва движение. Чертежът - М е на ума, Ч е на чувствата и Д е на волята. Ч - това показва движението на сърцето. Ако вие сега не знаете как да съгласувате движението на вашата воля - Д, ако не знаете да съгласувате движението на вашия ум - М, ако не знаете да съгласувате движението на вашето сърце - Ч, вие сте в противоречие със себе си. Всичките неразположения, които се раждат, се раждат първо от сърцето или от човешката воля, или от човешкия ум.

Та казвам: Имате три октави. Динамиката Д, това е „ре“. Ч - това е „фа“ и М - това е „сол“. Най-първо започвате с „ре“, движение, „фа“ е на чувствата. Сега разбира се, това е един вътрешен процес. Този процес става в тялото, тия успоредни линии то е във вас, туй е волята, „ре“. Сърцето е „фа“, движение става в дихателната система, в течението на кръвта, в

чувствуванията, които имате. При „сол“ движенията стават във вашата мисъл, в нервната система.

Та казвам: Движението на волята е успоредни линии. Движението на сърцето винаги иска да обсеби. Навсякъде искаш да вземеш нещо. Искаш да ядеш, то е сърцето. Намериш вода, искаш да пиеш, то е сърцето. Видиш някой часовник, туриш го на ухото. Сърцето каквото намери, го туря в своя джоб. Най-първо трябва да се научите, че всичко не се туря в джобовете. Знаеш, колко пъти са пострадали ученици или войници, които пушат, пък е забранено. Иде учителят или капитанът, войникът не може да изгаси цигарата, скрие я в джоба, случи се, че капитанът седи дълго време, цигарата запаля джоба. Или ученикът скрие цигарата, като че всичко е наред. Учителят ще намери някакъв въпрос, цигарата скрита в джоба, често изгаря джоба.

Та казвам: Някой път вие искате да скриете някоя ваша мисъл. То е побуждение на сърцето. Не че е лошо да скриете мисълта си, но тази мисъл, която скривате, не трябва да гори. Защото, ако гори вашето чувство, вие ще го турите някъде това чувство и ще ви причини вреда. Някой път вие страдате от някакво чувство. Чувството е турено там, дето не трябва. Човек трябва да се научи къде да туря своите чувства, къде да ги складира. Това значи да мислиш. Да складираш чувствата си, това значи да чувствуваш и сърцето ти да функционира правилно. Най-първо като туриш ръката на сърцето си, да чувствуваш онзи ритъм на сърцето. Сърцето има един отличен ритъм. Най-красивия ритъм в природата е на сърцето. Като хванеш някое животно, може да видиш страха, как кара сърцето да бие. Запример, хванете някоя птичка и вижте как бие сърцето ѝ бързо, как страхът се изразява в движение. Ако някой път сте хубаво разположени, имате светли мисли, светли чувства и ако турите ръката си на сърцето, ще видите как бие сърцето ви. Правете научни изследвания. Не само вие, но и учените хора не правят такива изследвания. Те не мислят, че тяхните чувства са свързани със сърцето. Философ е, но не знае, че сърцето тупти както трябва и как чувствата и мислите се отразяват на сърцето. Това не знае, а философия предава на хората. Казвам: Някой път ще чувствувате какъв е

тонът на сърцето. Запример, ако е „фа“, някой път сърцето не взема „фа“ вярно, липсват му може би 5, 10, 15, 20 или 30 трептения. Знаете 30 трептения да липсват на един тон какво означава. Щом на „ре“ липсват трептения, движението не е правилно. Детето защо пада? Липсват му трептения. Туй дете няма изходна точка. Да кажем, ако имате една тежест и я турите на слаба пръчица, не може да издържи. Какво ще стане. Самата пръчица не може да издържи. Ще падне тежестта, понеже е по-тежко. Децата не вземат вярно „ре“. Затова като падне детето, казва: Вие – не взема „ре“ верно. Като се научи детето да взема верно, то казва: „Вее“ /„ре“/. Най-първо детето казва: „Вие“ /звук, когато детето плаче./ После казва: „Вее“. /Взема „ре“./ Вече приближава „ре“-то да е правилно. Щом като го вземе хубаво, то може да ходи. Вие наблюдавали ли сте децата когато вземат вярно „ре“? Вие сте ги наблюдавали, но сте забравили.

Вие сега сте във втората фаза. Първата фаза е минала, във втората фаза на вашето сърце сте. Малко хора има, които са минали във фазата на мисълта. Ще намериш „фа“ вече. „Фа“ не може да го вземе, всеки иска да вземе повече. Трябва да му намериш място на туй, което сам не можеш да носиш. Да ти пеят другите хора е едно, ти да пееш е друго. Който пее, той печели. Ти, който слушаш, подарък вземаш от него. На какво мязат подаръците? Туй, което ти си придобил, то прилича да прокараш вода в къщи, отвориш крана, водата тече. А пък подарък, този ти даде капка, онзи ти даде няколко капки, трябва да посетиш 20, 30 души. Казваш: „Нямам вода“. По една капчица ти дават, тогава много работи не стават лесно. Ако разчитате на чувствата на другите хора, ще бъдете формени просяци. Ако разчитате на чувствата на другите, на просия ще (се) упражняваш. Когато се научиш да разчиташ на чувствата си, тогава работиш.

Вие мислите, че чувствата са дадени от невидимия свят. Те са дадени, трябва да се канализират. Няма да очаквате от другите хора, да просите. Може да просите, няма нищо, не е лошо. Сега разбирайте. Има една песен, която е естествена. Как бихте вие го нарекли искането, желанието и хлопането? Дето казва: „Искане, желание, хлопане.“ Вие искането как го изразявате? Запример,

идете при някоя ябълка, искате нещо от нея. Протягате ръка, откъсвате. Но то е волево движение. Как ще изразите движението на вашето сърце? За да направите правилно движение, трябва да вземете правилно „ре“. Ако в един човек е развита волята, правилно взема „ре“. Вие не сте забелязали, че тия хора, които имат развита воля, вземат по един начин. Онези, у които не е развита волята, те късат по друг начин. Те винаги ще откъснат някое клонче, ще направят някаква пакост. Тия, у които волята е развита, като късат, по един хармоничен начин късат. Някой откъсне, направи едно рязко движение и го тури в джоба. Вие сега не сте обръщали внимание. Или вземете, някои в яденето бързат. Във всички тия работи човек трябва да обръща внимание. По един несъзнателен начин волята се проявява. Вие кипнете изведнъж, то не е самовладане. Кипването не е наше. Турите тенджерата с вода, кипне. Винавата ли е водата? Не е винавата. Раздразните се. От вас зависи, вие може да регулирате този огън, може да направите огъня силен или слаб. Аз съм наблюдавал водата като влезе в тенджерата, като видя тона какъв е, знаей. Онзи, на когото волята е добре развита, който мисли, водата като кипи, музика има. Всичко е хармонично. На когото волята не е развита, водата кипи и изскача навън силно. Онзи направил така да кипи водата, че ти е приятно. Музикално пее. Тя, водата като кипи, казва: „Много умен е нашият господар, нашият господар е умен, добър, добър, много добър.“ /Като изговаряше тия думи, Учителят ги изговаряше така, че звуковете наподобяваха тихо кипяща вода./ Другата казва: „Грухав е нашият господар, глупав е нашият господар.“ /Учителят наподобява звука на буйно кипяща вода./ Изскача навън. Ако на един модерен топлоилник туриш мляко, оставил си го малко, като се върнеш, изкипяло всичкото мляко. Много слаб огън ще туриш. Три фази имат модерните печки: една силна, при която изкипява, една слаба и една средна. На слабата целия ден да оставиш, никога няма да кипне. Като излизаш навън, третата фаза ще оставиш. Третата фаза е на волята. Тихото горене е на волята. Средното е „фа“, на ума е силно. Умът има силни трептения. Затова и умственият живот иде по-късно. Най-първо ние се спираме само на слабите движения. Волята има най-слабите движения.

Най-слабите, но и те са най-лесните, „ре“. Волевите движения са най-лесни. На второ място са движенията на сърцето, най-мъчни са движенията на ума. Движенията на човешката душа и на човешкия дух са още по-мъчни. Трябва да се приспособим към движенията. Най-първо да усвоим движенията на нашата воля. Гамата трябва да пеем с движения. /Учителят кляка и като става пее „до“ с издигане ръцете нагоре. Левият крак напред и ръцете успоредно напред - пее „ре“. Ръцете настрани и десният крак напред - пее „ми“. Левият крак напред и ръцете пред гърдите една срещу друга - пее „фа“. Десният крак напред, отваряне ръцете настрани - пее „сол“. Ръцете с допрени пръсти горе, левият крак напред - пее „ла“. Ръцете горе, но малко отворени, не успоредно - пее „си“. Ръцете долу и десният крак напред - пее до. Изпяхме гамата в движения./ Някой път като не сте разположени, направете едно упражнение. Дето ще се караш с някого, направи туй движение. Ще си помогнеш. Дето ще извършиш друга глупост, извърши тази глупост. Ти мислиш, че е глупаво да правиш тия движения. Тази глупост е за предпочитане пред всички други глупости. То е най-малката глупост. По-малка глупост от тази работа няма. /Учителят направи пак упражнението./ Понякоя път, ако кипнете, направете упражнението. Аз ви казах това упражнение, за да се лекувате.

I 0 do = ре В
 II 0 do фа С
 III 0 do сол М

Фиг. 3

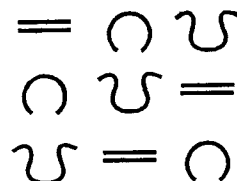
Отношенията на трептенията да бъдат правилни. Я сега да направим всички упражнения. /Направихме всички упражнения./ Като правите упражнението, да има динамика, да не бъдат ръцете отпуснати. При „фа“ ръцете правят хубави полукръгове. (Фиг. 3). Вземаш нещо, на свят да го вземеш. Колкото се може повече пространство да обгърнете. Да привлечете слънцето при себе си.

Учете се да цените нещата. Вие не цените малките работи, всички имате ламтеж към големите работи. Големите работи в природата никой не може да постигне. Само Бог започва с големи работи. Всички други същества започват с малки работи, ако една малка работа не можеш да направиш, голямата е немислима. Малките работи започнете. Няма по-лесна работа да пееш. Няма по-лесна работа от яденето. Ако тази работа, яденето, не можеш да направиш, от нея иде силата. Приятно е да дъвчеш. Тази малката работа са отразява върху цялото тяло, отразява се върху сърцето, върху ума. Ако ядеш хубаво, музикално си разположен. Някой път бързаш, бързаш. Не бързайте в нищо. Няма смисъл в бързането. Защо бърза човек? Но не трябва да отлагате, да бъдете лениви. Във всички неща трябва да има динамика. Да направи човек нещо, после трябва да го почувства тъй, че да му е приятно. Чувствуванието да е приятно. Да ти е приятно да мислиш, но тази мисъл да има светлина. Мисълта да произвежда светлина, чувството да произвежда приятна топлина, волята да дава сила. Като чувствуваш силата, да ти е приятно, че имаш тази сила, че можеш да направиш нещо. Аз съм изпитвал малките деца. Знаеш, колко са интересни. Питам го: „Как те учил учителят първата буква?“ То ми каже. Аз се напращам, като че не мога да пиша и го напиша малко криво. Казва: „Не е така, така не се пише.“ Пак изкривя кръгчето на „а“. То казва: „Не го пише учителят така, тъй ще го пишеш“. Туй, което детето знае, което е казал учителят, иска да го направи. Казвам на детето: И ти прави погрешки, чакай сега да го напиша. Като го напиша хубаво, детето казва: „Ха, видиш ли, така се пише“. То ми предава първия урок. Аз се поусмихна. Та когато детето предава нещо, то казва: „Тъй се пише.“ То не разбира, че го изпитвам. То предава, както учителят го пише. С моята философия дали знае или не, то не се занимава. Ти ще пишеш както аз пиша, нищо повече. Като го напише, то е много внимателно. Децата са много внимателни, забелязва къде буквата е сплесната. Като се научи да ги пише, забелязва погрешките. Ако опашката не е поставена на място, казва: „Но тази опашка не е толкоз дълга“. Тъй както преподава учителят, тъй и то преподава. Защото другояче, ако не внимавахе детето,

щеше да се научи да пише криво. Тъй, като внимават се научават да пишат буквите право. Ако и учителят не преподава хубаво, пак ще се научат криво. Който учител е преподавал добре писането, туй дете се научава хубаво да пише. Отначало каквото хубаво научите, тъй отива. Щом научите нещо криво да пишете, мъчно се поправя.

Та казвам: Природата изисква да научим нещата. Тя не бърза. Тя не иска много знание, но онова, което знаеш, тя иска да

го знаеш добре. Да се стремиш като произнесеш „до“, да се научиш да го произнесах съвършено. Да дадеш на този тон сила, след туй да му дадеш съдържание и простор или да внесеш яснота на тона, топлина на тона и звучност. Звучността да се предава. Звучността зависи от динамиката на този тон. Мнозина от вас като говорите да има правилност на тона в

Фиг. 4

говора. Някъде речта е силна, някъде е слаба, не върви по една права линия.

Имате воля, сърце, ум. После сърце, ум, воля и ум, воля, сърце. (Фиг. 4).

/Учителят нагласява цигулката и казва: Половин тон е пониско, да се не късат струните, от икономия. Учителят свири и ние пеем гамата, после „Тъги, скърби“./ Като пеете, де е погрешката, в ума или в сърцето? Не изпяхте правилно. Трябва човек да си концентрира ума и да произнесе един добър тон. /Учителят свири на цигулката много хубаво и тихо./ Знаеш, колко години ще ви вземе, докато направите туй упражнение? На един цигулар колко години му трябва, докато упражни лъка си. Не е лесна работа. Трудна работа. На пианиста му взема 10, 15, 20 години, докато се научи да свири бързо. Всички мислят с малко упражнения да минат. Природата обича много упражнения, безброй упражнения ще правиш. /Учителят свири живо./ Туй е на волята, туй е волево свирене. Пък има свирене и на ума. /Учителят свири./ Туй е на мисълта. Човек когато прави нещо, сърцето влага чувства, волята – сила и умът – мисли. Трябва да пазите една хармония. Ако човек не пази хармония, той се изтощава. Когато

волята работи, тя работи по причина на сърцето. Волята не трябва да злоупотребява. Сърцето не е достатъчно да даде достатъчно енергия. Често умът кредитира сърцето. Сърцето не трябва да злоупотребява с ума. Тогава душата кредитира ума. /Учителят пее: „Вземай вярно тона „ре“, пей прекрасно „фа“, завърши със „сол“ добре и в живота ти ще сполучиш всичко, което ти желаеш.“/ Вземай това „ре“ добре, обръщай внимание на „фа“, а когато дойдеш до „сол“, внимавай с всичкия си ум как трябва да направиш работата, както си пял да свършиш. Щом не мислиш хубаво, ти си в „до“. След „до“ ще подготвиш „ре“, излизаш из неблагоприятните условия. „Ре“ е правата посока на движение, осмисля живота. Ти нагоре не може да излезеш, ако не вземеш една права посока. /Учителят пее: Постъпвай ти добре, ако искаш да имаш светлина в живота си за всякога. Без нея ти в тъмнина ще живееш и страдания ще понасяш. Учителят свири на цигулката тихо и ритмично./

Вземете вярно „ре“. „Ре“ се взема най-лесно. Волевите движения са най-лесни. Сърдечните са по-трудни, а умствените още по-трудни.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

18 лекция на Младежкия окултен клас.

държана от Учителя на 6. III. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.

София - Изгрев.

Бележка (на стенографа):

На 20. II. и 27. II. 1942 г. Учителят не дойде.

ИНЕРТНОСТ И ДВИЖЕНИЕ

Отче наш.

„Красив е животът“.

Пишете върху темата: „Големите и малки подбудителни причини на противоречията“. Ще дадете само по няколко примера.

Едно цвете може да увехне по колко причини? То може да увехне само по себе си, като го откъснат може да увехне и като го стъпчат може да увехне.

Има опасност в един клас като вашия от едно инертно състояние. И вие сте подложени на същите закони: ставате повече инертни, нещата стават обикновени, започвате да не мислите, да не ви интересуват някои работи. Или след като пеете, в музиката ставате еднообразни, добивате статическо положение. Кои са причините за статическото положение? – Гъстата материя. Ако един човек престава да се движи в живота, кои са причините? Тежестта вътре, която има е толкова голяма, че не може да се мръдне. Тогава законът е: колкото по-бързо се движи, по-малко е тежестта му; колкото започва движението да се намалява, тежестта става по-голяма върху него. Запример вземете, човек казва, че ще остарее. Какво подразбира? Туря си по-голяма тежест. Старият човек си мисли, че много голяма е тежестта. Защото младият се ражда и умира, а старият постоянно живее, той не умира. Умират само младите, старите не умират. Тези, които не умират, живеят в еднообразието; тези, които умират, живеят в разнообразието. Сега има едно противоречие в ума, което произтича от едно статическо положение. Според вас, който умира е в статическо положение. То зависи как гледате от дадено положение. Водата при сто градуса ври или се изпарява, при 30 градуса под нулата замръзва, не може да бъде жидка. И при 150 градуса топлина водата не може да има същото състояние.

Тогава каква ще бъде водата? При 35 градуса под нулата ще бъде твърда, при 100 градуса топлина ще бъде мекичка, парлива, хаплива. Пак ще ви ухапе. При 35 градуса ще ви ухапе по един начин, при 100 градуса ще ви ухапе по друг начин. Защото и меките хора хапят, и твърдите хапят.

Имате С. 250; 3. 29 1/2. Имате тия две числа. Те реални ли са? Разгадайте ги какво означават. Значи слънцето се движи с 250 километра в секунда, земята се движи с 29 1/2. Това е орбитното движение на слънцето. За да обиколи своя център, колко години му трябва? - 200 милиона години му трябва, за да обиколи своя център. На земята ѝ трябва 365 дни, а на слънцето взема 200 милиона години. Какво влиза в работа на слънцето такъв един голям кръг да взема? Кой му дал това право, защо обикаля за 200 милиона години, а земята - за 365 дни? Аз ви казвам, че движението на слънцето около своя център, скоростта е много голяма, земята се отдалечава от слънцето по единствената причина от неговата бързина и постепенно с години остава назад. Ние за бъдеще още ще се отдалечим. Ако туй движение върви по права линия, ще имаме съвсем други резултат, но понеже е околоръстно, в кръг са движенията и резултатите са други.

Вие имате противоречията на слънцето и противоречията на земята в себе си. Вашето сърце се занимава с противоречията на слънцето, че много бързо се движи. Желанията ви зависят от движението на слънцето и на земята, и от движението на месечината. Тук имате хипотеза. Имате едно противоречие във вас. Желаете нещо и не можете да го постигнете. Ако едно същество живее на слънцето и желае да постигне нещо по законите на земята, нищо не може да постигне. Да кажем един човек да възмъжее, на 21 година, за да те признаят възрастен, на колко години трябва да бъдеш на слънцето; ако една слънчева година е на 200 милиона години, на 21 година на колко години ще бъдете? Приблизително една наша секунда съответствува на една година, колко секунди имаме в 365 дни? Колко часа и колко минути? Следователно, при 250 километра в секунда каква трябва да бъде интелигентността? Кой е по-умен, който се движи бързо или който се движи полека? Който се движи с 250 километра в

секунда или който се движи с 29 и половина километра в секунда? Според моите изчисления не е 29 и половина, но 30 километра. Оспорвам, имам данни за това. Но да оставим това.

Кой е по-умен, който се движи с 30 километра или с 250? Всичкият спор е в 29. То е война. Спорът е две. Двама души се карат, като турите девет, налагане на общо основание, как ги виждате сами. Бой, бой по цялата земя, само война навсякъде. Две малки същества се хванали за гушата, карат се. Когато искат хората да знаят за размирници, вземат земята, тук идат на театър. Такива размирни същества, както на земята, никъде ги няма. В цялата слънчева система най-размирните същества са тук, на земята. Размирници и не за идея, без идея. За нищо и никакво се карат. То да е за идея, както и да е.

Ще ви разправа онзи анекдот. Млада майка, дъщерята на 19 години, ще предположите на колко години е майката, на колко години е бащата. Майка и дъщерята викват да плачат, че дъщерята сънувала, че се оженила и детето умряло, плачат, защо умряло детето. Иде бащата и ги пита какво има, че плачат. - „Че как да не плачем, снощи дъщеря ни се оженила, родило ѝ се едно ангелче и умряло. Как Господ да ни го даде и да ни го вземе.“ Той ги гледа и се пита на ума ли са. Избягал той от тях и си казал, че ако не намери по-глупави от тях, няма да се върне, ако не намери по-глупави от тях. Тръгнал по света и среща един, ушил си гащи, но не знае как да ги обуе. Изправил си гащите и се качил на стряхата да се хвърли в гащите, да ги обуе. - „Слушай, какво правиш?“ - „Искам да си обуя гащите.“ - „Ще се осакатиш.“ Казва: „Ще те науча да си ги обуеш, но ще ми ги дадеш.“ Казва: „Ще ти ги дам, само да ме научиш.“ Той го научил и взел гащите. Видял, че този е по-глупав. Стига в едно село и вижда цялото село плачат. Защо? Оженил се един момък за една мома, дошла тя до вратата на младоженеца, тя била висока и опряла главата ѝ над вратата, не може да влезе. Трябва да ѝ се отреже главата. Като ѝ се отреже главата, ще се свърши. Всички плачат, да се отреже главата, пък иначе не може да влезе. Пита ги: „Защо плачете?“ - „Висока, казват, булката, не може да влезе вътре, трябва да ѝ се отреже главата, ако ѝ се отреже главата, не става.“ Казва: „Ще ви кажа

как да влезе, но ще ми дадете нанизите й.“ – „Ще ти ги дадем, само да може да влезе.“ Той се качил на врата й, тя се навела и влязла. Туй е българска философия. Често и ние се спъваме от такива наши възгледи. Понякоя път противоречията в живота са от този характер: булката не може да влезе. Как тъй да се наведе? Как да се унижи? Ще се унижиш, какво става? По-добре да се унижиш, отколкото главата да отиде. Ако хвърлиш камък по кучето и то се навежда, за да отбегне камъка.

Та казвам: Слънцето има по-голяма интелигентност и вследствие тази интелигентност се движи. Страданието в света не е нищо друго освен резултат на инертно състояние. Всичките страдания се дължат на инертно състояние. Инертните състояния произвеждат страданията. Страданията продължават дотогава, докато излезем из областта на замръзналостта. Като се подвижим, страданието намалява. Щом се спреш на едно място, страданието дойде. Щом се увеличава човешката мисъл, страданието се намалява. Сега туй трябва да се докаже. Защо ще го доказваме? Всичките противоречия в живота произтичат от инертното състояние на хората. Факт е. Няма какво да го доказвам. Ще докажа, че съм гладен по единствената причина, че не съм ял. То е очевидна истина, за какво ще бъда гладен. Не може да бъде човек гладен за друго нещо. За какво може да бъдеш гладен? За какво е гладен човек? Какво е виновен хлябът, що си виновен заради него? Кой се движи по-бързо, хлябът или човекът? Има движения, които се виждат, има движения, които не се виждат. Ние казваме: „Реално е само това, което виждаме“. Право е, но това, което не виждаш, не е ли реално? Един куршум като го стреляш, виждаш ли го? Тегли ти някой един куршум, не го виждаш, хлопне те. Казвам: Реално нещо ли е, което не виждаш, те претрепва. То е така, но някой път онези неща се виждат. Бързите движения не може да ги схванем. Движението на светлината не схващаме. Едно бързо движение, червеният цвят го схващаме, а то е движение от 400 билиона трептения. Туй не е най-бързото движение. При портокаления цвят трептенията се увеличават. Светлината в нас със своето движение произвежда едно приятно впечатление. Ония неща в нас, които произвеждат най-хубавите

работи, много бързо се движат. Една красива мисъл или на доброто, много бързо се движи. Нищо не е светкавичната бързина при нея. Тя прилича на биволска кола при бързината на добродетелта. При бързината на любовта, светкавичната бързина е като биволска кола. Ония най-хубавите неща в света се движат с най-голяма бързина. Туй трябва да се докаже. И без да го доказвам, не съществуват ли? С каква бързина се движи една добродетел или една човешка мисъл? Има ли начин за измерване? Представете си, че имате един малък кръг, на един радиус му взема един ден, за да го заобиколи. Представете си, че имате един диаметър с 200 километра по права линия, представете си, че тази ос за един час се завърта около центъра. С каква бързина ще се движи? Малка, за 24 часа заобикаля своя център, а голямата – за един час. С каква бързина ще се движат? Не че ще решите, само ви давам да мислите. Колкото човек е по-умен, пространството се разширява, колкото е по-глупав, пространството се намалява. Според мене тялото на едно същество определя неговата интелигентност. Една микроба много малко пространство завзема и разумността е малка. Колкото се увеличава интелигентността в нея – не разбирайте увеличаване количествено, но увеличаване в органическо и в психическо отношение – интелигентността се увеличава.

Та казвам: Когато вие някой път сте недоволни в себе си, не можете да решите някой въпрос, вие често се намирате в положението на заека. Аз гледам някой човек разрешава възвишени въпроси. Гони ви някоя хрътка, съобразява се. Пита, що го гони хрътката. Хрътката е голяма. Единственото спасение на заека седи в бързото бягане. Заекът мисли да може да бяга повече от хрътката. Ако може да бяга повече от хрътката, въпросът е решен, не може да го стигне. Но ако хрътката бяга повече от него, отива кожата на заека. В дадения случай, който бяга повече, той е по-умен. Страхливите хора са много умни. Онези смелите, те са по-глупави. Смелите хора повече страдат. Някой е силен, удари друг, но на силния може да му теглят един куршум. Онзи, който е скрит, тегли един куршум и силният се търколи. Сега природата ви дала едно оръжие: иде един голям лъв отдалече,

защо да не му теглиш един куршум. Една мисъл като му светнеш, този се простира назад. Няма да го претрепеш. Той ще се стъписа, ще вземе позиционно положение. Сега вие поддържате, че човек не трябва да воюва. Трябва да воюва, но не на физическото поле. В умствения свят трябва да воюва. В духовния свят трябва да воюва. Вие всички за войната имате едно физическо понятие за войната. Най-глупавата работа е физическата работа. Когато хората изгубят своя идеал на земята, обезсмисля се животът, те се бият тогава. Забелязано е, че после поумняват. Вземете в Америка някой студент обидил друг студент. Няма какво да се съдят. „Ти, казва, си говорил по моя адрес. Казал си, че аз съм невежа и простак.“ – „Да, казах.“ – „Да видиш кой е простак.“ Започват да се боксира, трас, трус, разбиват си носовете, набият се хубаво, хванат си ръцете и решат въпроса със смазани шапки, с окървавени дрехи. Като го удари единият някой път, другият пада на земята. Малко опрашен стане. Като се набият, започват да мислят. Онзи, който е говорил, че е простак, понеже го набили хубаво, казва си: „Виждам, че не е простак. Ни най-малко не е невежа, бие хубаво. Още веднъж няма да казвам за силния човек, че е простак.“ Стане по-умен, не обижда никого. Имайте предвид всякога, когато ще обидите един силен човек, той ще ви набие, понеже е по-силен. По-хубаво по-силният да ви набие. Казвате, че това не е морално. Морално е да те набие. Като те набие, ще мислиш да си измениш мнението. Казваш, че е прост, но виждаш, че бие и бие на свят. Тогава ще измениш своето мнение.

Сега понякога път вие говорите за болести и не сте боледували. Някой човек го боли кръста и казва: „Кръстът ме боли.“ Казваш: „Какво има кръстът, нищо е кръстът.“ Не се мине един-два дни и те хване кръстът. Болестта чуе. Този човек казва: „Причината на болестта на кръста е съвсем друга. Този човек не може да разреши мъчнотиите в живота, затова се ражда болката в кръста. Не може да излезе нагоре, седи подчинен, остават тия сили. Щом победи мъчнотиите, няма да има болест в кръста. Кръстът ще те заболи, когато искаш да свършиш някаква работа, не я свършиш, ще те боли кръста. Не я свършиш навреме. Не идеш да работиш няколко часа, но ще отлагаш. Някой път вие

отлагате. Или бързаш, пресилиш се, заболи те кръстът. Не си работил планомерно. Тази работа била всеки ден по един час, за една година да я свършиш. Ти цяла година си се потривал и искаш да я свършиш за няколко деня, заболи те кръстът. Този човек е глупав. Един човек, който иска да вкуси всичките блага на живота в един ден, е глупав човек. Глава го заболява, защото иска всичко. Да бъде богат. Богатството е за през целия живот, не за една година, за две, то е за вечността. Мисли, че като стане богат, не иска да бъде богат. Богатството значи условие, при което можеш да живееш добре. Сиромашията, това е условие, от което можеш да излезеш извън мъчнотиите. Богатството е богатство, за да използваш добрите условия на живота. Сиромашията е сиромашия да излезеш из мъчнотиите на живота. Казваш: „Сега защо ми са мъчнотиите, защо ми е сиромашията?“ – Да излезеш из мъчнотиите на живота. Защото ако не излезеш из мъчнотиите на живота, ти не можеш да влезеш в условията на богатството, в добрите условия, ако вземем, че богатството са добрите условия. Не можеш да влезеш в добрите условия, ако не можеш да излезеш из мъчнотиите. Беднотията е път за излизане из мъчнотиите; богатството е път за влизане в благата на живота. Болестта е път за излизане из лошия живот; здравето е път за влизане в добрия живот. Така разсъждавам. Някоя болест е път за излизане из лошия живот на човека. Що е здравето? – Път за влизане в добрия живот. Така разсъждавам. Мнозина разсъждават, искат да бъдат здрави. То е невъзможно, ако не се научите така да мислите. Казвате: „Защо е така?“ Че как да бъде другояче? Дайте си програмата. Казва: „Аз не искам да страдам.“ Дай си програмата. Ако хиляда души те обичат и всеки ти даде по едно кило, а ти си в една дупка, всеки сложи кило отгоре ти, какво ще бъде твоето положение? Тебе в дадения случай не ти трябва благата на хиляда души, само на един, най-много десет кила блага ти са достатъчни. Хиляда души по десет, десет хиляди, десет хиляди ще те затрупат и ти ще бъдеш нещастен. Тук се явява лакомия. Богатството затиска вътре в ума. Всичките богати хора усещат голяма тежест. Всяка мисъл има тежест. Макар че мислите са леки, но всяка мисъл има своята тежест. Мислите на

ботатството започват да тежат върху нервната система и я разрушават. В природата не е така произволно. В живота е определено, не ти се позволява да имаш повече злато, отколкото можеш да носиш. Някои хора са богати молекулярно, някои хора са богати атомно. Колко молекули злато имаш? На всяка молекула съответствува може би един грам или един милиграм. Ако може да изчисляваш, едно благословение е да не вземеш един грам повече. В природата всичките нещастия произтичат от лакомия. Щом вземеш повече или по-малко, ще страдаш. Природата иска ни повече, ни по-малко да вземаш. Ще вземеш толкоз, колкото ти се пада. Ако вземеш точно, е Божие благословение. Ако вземеш повече или по-малко, има умисъл. Къде е хитрината? Някой взел повече, някой – по-малко. Къде е хитрината? Някога взели повече, някога по-малко. Щом яденето е хубаво, ядеш повече; щом яденето не е хубаво, ядеш по-малко. Не от съображения, но не ти е приятно. Ни най-малко не показва благородство. Ако повече злато вземеш, повече ще го натрупаш, ще дадеш повече. Ни най-малко не показва, че си щедър. Цялата работа е да вземеш точно толкоз, колкото трябва, нито косъм повече. Вие сте яли хубав обяд, седите и сте недоволни. Вие не сте разбрали. Щом сте изяли хляба, има един, който да ви обича, той стана жертва заради вас, вие го изядохте и пак сте недоволни от него. Показва или че той не е добър, или че вие не сте добри. Или че изяденият хляб не е добър, или че вие не сте добри, едно от двете. Тогава нито едното е вярно, нито другото. Да кажем, че той е добър. Ако хлябът е добър и аз съм недоволен, тогава не съм схванал идеята.

Та казвам: Как градите вие вашето щастие? Аз понякога път виждам хората в много смешно положение. Понякога път виждам хората покачили се на замръзнала вода, орат, искат да сеят. Сеят на леда отгоре и само страдат. Защо? – Не израства житото. Някой път ги виждам в една запалена къща. Гори къщата и те се чудят защо има изгаряне. Не може да гори къщата и каквото е в къщата да не гори. Те не виждат това, че гори къщата. Ще ви приведа един пример. Съвременните хора са толкоз учени, колкото онзи турчин, който дошъл между българите и им казал: „Слушайте, на турски ще говорите, на български няма да говорите, защото

разбирам български. Не може да ме излъжете, зная български.“ Седи той, пушил с цигарата си. Турил цигарата близо до шала, чалмата. Запалва се шалът, започва да гори. Казват му на български: „Агачо, чалмата гори.“ Казва: „Зная!“ После му казват: „Агачо чалмата гори“. Казва: „Зная това нещо“. Най-после му казват на турски, че чалмата му гори. Казва: „Така кажете.“ Като му казват на турски, тогава разбира. Говорят му на български, не знае.

Казвам: Знание, което не може да ви помогне, то е безпредметно. Тази храна, която не може да ви помогне, тя е безпредметна. Всяка любов, която не може да ви помогне, тя е безпредметна. Всяко нещо, в дадения случай, с което не можем да си послужим, то е безпредметно. Онази вода, която в дадения случай не може да ми помогне, тя е безпредметна. Жаден съм или искам да се умия, ако не може да ми послужи, безпредметна е. Водата, която може да ми послужи, то е вода. Въздухът, който не може да ми послужи, безпредметен е.

Казвам: Законът е всеки ден да се освобождавате от своята инертност. Увеличавайте с една стотна от секундата бързината си. То е доста голям прогрес. Увеличи малко бързината си. Казва ми някой: „Мръква.“ Щом мръква, ще съмне. Въпросът е решен. – „Кога?“ – Ще видим. Ако съм на екватора, 12 часа след като залезе, ще изгрее. Ако се движа към полюсите, това положение ще се измени. Някой път ще изгрее по-рано, някой път по-късно. И там има известна закономерност; мръква се, пак ще съмне. Туй, което залязва, ще изгрее; туй, което се изгубва, ще се намери. Умрелият ще се роди. Някой казва: „Еди-кой си умрял.“ Казвам: Ще се роди. – „Как?“ – Ще го видите. Мислите: „Къде отиде?“ – Отиде там, отдето е дошъл. Вземете една кофичка вода от езерото, след като се измиете, хвърлите я в езерото. Къде отиде водата? Ще кажете: „Отишъл в небето.“ Чудни са хората, когато питат, отде е дошъл и къде отишъл. Отива там, отдето е дошъл. Отгоре, ако е дошъл, горе отива; отдолу, ако дошъл, долу отива. Отдето дошъл, там отива.

Та казвам: След като се умори човек, какво трябва да прави? Трябва да си почине. След като си починал, какво трябва да

прави? Трябва да работи. Някой казва: „Разболял се.“ След като се разболял, казвам: Ще оздравее. Оздравелият ще се разболе. Не се разбира ще се разболе во веки веков, за малко ще се разболе. Казвам: Разболял се. Ще оздравее. – Лош човек станал. – Ще стане добър. – Скъсали го. – Ще си издържи изпита. – Невежа е. – Ще стане учен. – Малък е. – Ще израстне. Казва: „Човек е мравя.“ – Има шанс за слон. Защото всичките форми в природата, които съществуват, то е азбука, това е начин, как да живеем. Мравята е добър пример, че е малка, задоволява се с малко. Значи мравята като се задоволява с малко, възможно е и за мене. Когато искам малко, ще гледам мравята. Когато гледам един слон как яде, то и желанието може да бъде като слон, при сегашните условия за ядене е трудно да се задоволи един слон. В природата искат да покажат, че при благоприятните условия ти голям ще бъдеш, при неблагоприятните условия малък трябва да бъдеш, да излезеш из пътя. Запример, някои хора като се разболеят, искат много да ядат. Който при болест много яде, той отива в оня свят. Той се е разболял от ядене. Казва: „Малко да яде.“ Десет-петнайсет дена пости, ще оздравее по-скоро. Започват да се безпокоят, че не може да издържи. Още по-добре, нека изпостелее, нищо повече. Туй вещество, което има, не му е потребно. Болестта е смяна. Трябва да стане смяна. Всяка болест е смяна на тялото. Трябва да се сменят известни части. Затова човекът се е разболял. Болестта е обмяна. След като пострадаш, остане най-същественият, първоначален капитал. Ти започваш пак да забогатяваш. Непотребното нека си иде. Сега понякоя път вие казвате: „Къде му отива краят, война има.“ Ти отде знаеш? Война има, ще свърши. Тя скоро ще свърши. Ако турите едно (кило) въглища в една пещ, колко часа могат да горят? Половин кило вода за колко време ще ви стигне? Моята философия е следната: Щом ми кажат, че се бият, казвам: Опознават се тези. Щом говорят за война, идеята е, опознават се, ще се сприятелят, ще се побратимят. Войната е побратимяване. В старо време, когато двама души да се сприятелят, пущат кръв, смесват си кръвта, че се обикват. Във войната се смесва кръвта на хората да се обикнат. Тия, които се бият, се обикват. Аз тъй мисля. Като ми

кажат, че хората се бият, казвам: побратимяват се, макар че не се побратимяват, вие мислете, че се побратимяват. Кой има подобри резултати? Представете си, че аз съм сля едно житено зърно и уповавам на него. Вие не посявате нито едно, но вземете един лотариен билет, дето има шанс да изтеглите един милион. Аз, който съм посял, имам право да посея 50, 60, най-много 100 зрънца. Кой е спечелил повече в дадения случай? – Аз със стоте зрънца в 30 години ще бъда най-богатият човек в света. А с билета може да вземе 20, 30, 100 години може да минат, докато дойде милионът. Със стоте зрънца ще бъда най-богатият човек на земята, няма да има друг богат като мене с житното зърно. За предпочитане е да сееш едно житено зърно и да вярваш в него, отколкото да вземеш един лотариен билет и да не вярваш, че ще ти се падне. Едното е реално, другото е относителна реалност. Там има закон на вероятностите. Затуй разчитайте на малките добродетели в тебе, които са реални, не на относителните добродетели. И те помагат, но те спадат към закона на случайностите. Запример, една мома може да разчита на своята красота, но колко момичета има красиви? Тя е относителна величина. Може да разчита на своята добрина, то е житеното зърно. Грозничка, но е добричка. Следователно, разчитайте на доброто във вас, отколкото на вашата красота. Не е лоша красотата, но казвам: Добродетелта е за предпочитане пред красотата. След като дойде добродетелта, красотата е на място. Затова разумността е за предпочитане пред здравето, здравето преди разумността не е на място. Между животните има закон: големите животни като срещнат малко, намисли да го изяде. Малкото трябва да бяга. По пътя силният като срещне, го мушне. Като го мушне, няма какво да се разправя с него. Казвам сега: Вие се борите с големи същества, със слонове се борите. Не се борете със слонове. Вие се борите с големи мъчнотии. Що ще се бориш? Големите мъчнотии ги заобикаляй наоколо. Те са практически правила, в които няма изключение. Един килограм желязо, нагорещено на 1200 градуса, един слон ще почувствува влиянието на тази топлина. И слонът не може да се приближи. Казвам: Не е само тежестта в света, важно е движението, онази интензивност

вътре. Пък има и други начини. Ако вашата мисъл беше толкова силна в своето движение – мисълта не всякога е силна – вие можете със силните трептения на мисълта на един звяр като му изпратите такава светлина, да го ослепите. Един звяр не може да ви нападне, ако вашата мисъл е силна. Той вече не може да вижда. Затуй разчитайте на вашата мисъл. Когато казвам, че доброто е мощно, разбирам, че то е мощно в своето движение. Един добър човек е мощен. Добрият човек може да повиши температурата си на 1200 градуса, не физически. В Индия на места, където минават тигри, кобри, адептът седи, минават тия зверове, той мисли и те не го закачат. Щом се отклони неговата мисъл един момент, ще хвъркне от камъка. Докато е концентрирана мисълта върху великата любов в света, която съществува, всички зверове минават и не го закачат. Щом помисли една минута, че не е любовта, която управлява света, ще хвъркне. Щом допусне, че не е любовта, която управлява света, ще го задигне някой тигър. Всичките нещастия в света произтичат, че някой път вие помисляте, че с добро не става. Доброто е основа на разумния живот. Всичко в света чрез разумността е станало и става. Доброто в този смисъл е основа на разумния живот. Казвам: Туй са положения. Казвам: Никога не допускайте в мисълта си следната мисъл: „То с добро не става.“ С глупави разсъждения не стават работите, без добро не стават. Но в себе си дръжте мисълта, че доброто е основа, на която може да разчитате. Някой разумен господар, чийто слуга му работи добре, ще накара ли слугата си да гладува или да му не дава да яде. Един кон, който върши добре работата на господаря си, ще го остави ли гладен? Не, никога не може да бъде. Не може човек, който живее добре в света, да го остави Бог на произвола на съдбата. То е невъзможно. Някои остават, понеже упорствуват, не вървят по ония закони, които са турени, в разрез са. Сами си създаваме своето нещастие. Не спирай мисълта, която носи доброто в тебе. Какво ще й турите сега? Приеми нейното благо и стани едно с нея. В дадения случай достатъчно е.

Та вторият път от тази лекция ще прочетете и ще напишете кое може да направите, колко от това може да приложите. Не че

всичко, което съм казал, но колко от това може да приложите. Всеки един да видим колко може да приложи от всичко туй. С едно кило злато може да опашеш цялата земя. Как? Ако тънко го изпредеш. Колко трябва да бъде тънък конецът, за да опашеш земята с едно кило злато? Та с малкото много може да направите. Природата си служи с малко материал и много постига. С малко енергия постига грамадна енергия. В един облак няма много материя, но развива с милиони киловата енергия. Една гръмотевица каква енергия има. Трябва с малко материя да имаме грамадна енергия. Да я подражаваме. Вие още не сте мислили с каква грамадна енергия се изхвърлят слънчевите лъчи от слънцето, за да пътуват през пространството. Колко време са мислили, за да препращат тия светлинни лъчи на земята, да препращат своите блага чрез светлината. Светлината е превозно средство на Божиите блага, на слънчевата светлина на земята. Сега вие разглеждате светлината. Тя е превозно средство. Топлината е превозно средство и самият живот, и той е превозно средство. Защото в живота друго търсим. В живота две неща опитваме: радост и скръб. Те са превозни средства. Скръбта, това е товарене, радостта е разтоварване. Като товарим и разтоварваме, това е животът. Животът сега го разбираме като товарене и разтоварване. Не сме дошли до онова положение, което наричаме блаженство на живота, дето човешката мисъл има преимущество и дето човек е господар на своята съдба.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

*19 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 13. III. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.*

ПРИПОМНЯНЕ

Отче наш.

„Красив е животът“.

Тема имате ли зададена? – /Имаме./ – Четете. /Прочете се темата: „Малките и големите противоречия“./

Кои са малките и големите противоречия? В какво седи трудността на малките и на големите противоречия? Ако нямате вода да пиете, към кои мъчнотии спада? Безводно е мястото. Или пък за Великден нямате винце да пиете. Или най-първо се явява едно противоречие: на някоя глава с черни косми явили се бели косми. Той веднага ги изтегля. Погледнеш, другата година са повече. Изтегли двата, явят се четири. На какво се дължат малките противоречия? Малките противоречия са обстановка. Някога, когато човек е бил в миналото, имал е някакво малко бръмбарче, имал някакво противоречие тогава. Ония противоречия, които не могъл да ги разреши като бръмбар, сега му остават като човек и пак не намира време да ги разреши. Сега, ако се намери до една соба, която е много нагорещена, как разрешавате противоречията? Щом стане горещо, какво правите? Отдалечавате се, защо? Защото голямата топлина е за голямо пространство. Вие се оттегляте, давате на топлината място да стопли. Ако топлината е малка, вие се приближавате. Малката топлина е за малко пространство. Защото, ако не влезе в малкото пространство, не може да се стопли. Ако топлината е голяма, ще изгорите.

Каква беше темата на миналата лекция? Каква тема имате да пишете върху лекцията? За какво се говорите?

Допуснете, че намирате някой скъпоценен камък, диамант. Мислите, че е от 1200 карата. Какво ще направите в мястото,

дето хората са крадци и разбойници, всички крадат. Като го намерите, какво правите с диаманта? Как бихте го пренесли? Дайте един проект. Как бихте го пренесли? Сега вие казвате: „Ние не искаме да се блъскаме с неща неблагоприятни.“ То е нещо невъзможно. Вие се позанимайте кой е най-големият диамант, който е намерен досега. Ония от вас, които се занимават с минерология, занимайте се с диамантите.

Сега ние разбираме онази материя, която е сгъстена. Да кажем, водородът е сгъстен. Но от какво е направено едно чувство? Материята, с която е облечено едно чувство, може ли да се сгъсти, да бъде видимо? Сега по какво вие оценявате един предмет? Допуснете, че ви дадат да оцените най-хубавите обувки. По какво се определят хубавите обувки, от какво зависят? Значи формата на обувката трябва да приляга на краката. На вас понякога път лъскавината ви харесва. Искате обувката да бъдат лъскави. Искате после да имате някакво украшение. Ако бихте си правили идеални обувки, какви обувки бихте направили, какъв проект бихте дали за едни хубави модни обувки? Защото помнете: човешките добродетели мязат на човешките обувки. Един човек, като му гледате обувката, може да знаете какви са добродетелите му. Ако има много хубави обувки, той мисли само за себе си, не мисли за ония животни, на които е одрана кожата. Онзи човек, на когото съзнанието се е пробудило, гледа скромни обувки да има, гледа колкото се може по-прости да бъдат обувката, не иска много хубави обувки, да не причинява страдания. Забележете, че тия противоречия, които съществуват, в които хиляди хора се прехранват, много хора се прехранват с хубави обувки. Кое е по-хубаво, да се прехранват с хубави обувки или да гладуват обувките? Едно време е било позволено да се правят обувки, знаете защо. Животните хвърляли кожата си, както змиите. Ще мине някъде, ще си изхлузи кожата. Остане дебела кожа. Хората ги вземали и си правили обувки. Сега не хвърлят кожата си, затова е зор. Едно време не е било престъпление, понеже кожата е изхлузена тъй, както на змията. Сега имате същия закон. Минавате някъде, някое ябълчно дърво незаградено, вие се качвате, вземате плода. Няма никой нищо да ви каже. Никой не

намира, че сте извършили някое престъпление. Обаче щом заградят това дърво с някой плет, ако вземеш, веднага те хванат и те питат: „Кой ти позволи?“ Туй престъпление от кой род е? Сега човек за плода на дървото не се е мъчил, дървото се е мъчило. Аз го наричам това относителен морал на човешкото право. Даже Мойсей в своето законодателство предвидил и казва всеки да остави от плода си на хиляда сто, за да оберат проходящите. Ние сега не оставяме нито един стрък. Всичките стръкове са все за нас.

Една мисъл, едно чувство, една постъпка, която не можеш да употребиш за полза на себе си и на ближните си, тия мисли, тия чувства и тия постъпки след време стават препятствие за тебе. Една непотребна материя остава в тебе. Сега, запример, хората пишат книги, обучащи стават, дрехари стават, писатели, поети стават, всичко стават, но от тях не може да се изкара голямо добро. Един обучащ, като направи някому обуча, той става ли добър? Ако е разбойник, като обуе обучащата, да си каже: „Досега каквото съм правил, направил съм го, но отсега ще живея добре.“ Един дрехар, като ушие дрехата на един лош човек, да каже: „Досега съм бил лош, но отсега ще живея добре.“ Този дрехар знае да шиє. Един шапкар, като направи шапка и той да каже така. Един писател, като напише книга, който я прочете да промени живота си. След колко години може да стане туй? Много дълъг период. Запример, вие когато сте били деца, имате ли възпоменание за плача? Като проследите, вие сте заповядвали, крещали сте, събуждали сте майка си, пяли сте, заповядвали сте, цялата къща сте държали в тревога. Какви са били вашите подбуждения, не знаете. Запример, има известни неща, които стават. Жадният, като минава през пустинята при жаждата може да направи неща, които в друго състояние не ги прави. Хората правят някои насилия и забравят тия работи. Като дойде изобилието, ония неща изчезват. Има такива работи много. Хубаво е човек да пита майка си плакал ли е като малък, какъв е бил, да му разправи до третата година какъв е бил животът, как го е прекарал.

Да кажем, пеете една българска песен. „Заплакал Стоян“ или „Зарадвал се Стоян“. Отде ще започнете музикално? Сега теоретически вие може да го направите това, но в действителност може да заплачете. Няма някой от вас, който да не заплаче. Много лесно може да заплаче. Хем може да ви направят много производителни. Дойде някой човек, казва: „Не съм плакал.“ Удариш го по рамото, причиниш му болка, потекат сълзите. Че ти гениално може да плачеш. Може да пееш вече. В природата първичните причини, които заставили човека да мисли, се са били груби. Много груба е била природата. Сега не гледайте онова, което сега става. Сега е цвете.

Представете си една тема ви дават за поезия. Израстнало едно бяло кокиче до една канара, дето текло изворче. Как бихте го описали? Туй кокиче израстнало, няма нито канара, нито изворче там на мястото. Сега кое кокиче седи по-горе, което е при изворчето или което вън от изворчето? – Онова, което е при изворчето седи по-горе, то е по-културно. Онова, което е вън от извора, е малокултурно. Същият закон е, когато човек мисли добре, той е по-културен. Той е кокиче до извора на някоя канара. Едно кокиче вън от извора, значи не мисли добре. Обикновен живот. Мнозина се оплакват в света. Помнете: На даровития ученик ще му дадат една цигулка, първокласна, той ще я употреби. Но един, който не даровит, каква цигулка ще му дадат, на онзи, недаровития защо не му дадоха? Защото даровитият може да свири. Ако му дадат хубава цигулка на недаровития само ще търка. Вие разсъждавате защо нещо не ви е дадено. Защото не сте даровити. И да ви се даде, няма да го оцените. Вие имате един ум, не го оценявате. Имате едно сърце, не го оценявате. Досега не сте мислили вашето сърце каква работа извършва. Казвате: „Защо ми е туй сърце да страдам? Аз само страдам от него.“ Страданията на сърцето са мед. Да страдаш без сърце е ад. Някои хора мислят само със сърцето си. Със сърцето е мед, без сърцето е ад. Съвременните хора нямат истинско понятие за онзи ред, който съществува в природата, който е неизменен. Всякога за даровитите хора всичко има. За ленивите души трици се дават. Щом ядеш трици, от обикновените души си. Щом ядеш

хубаво, не си от обикновените. Представете си, че вас ви викат и искат да ви дадат един милион лева. Казват: „Дайте един проект, за какво ще го употребите?“ Какъв проект бихте дали за един милион? В природата ще си дадеш проекта, тогава тя дава. Като си дадеш проекта, като го одобри, тогава дава. Цигуларят трябва да свири хубаво. Който е красноречив говорител, трябва да ходи навсякъде да говори. Шивачът тръгнал от село на село, казва: „Имате ли нужда да ви скроя някаква дреха, на жените сукман?“ Ако е колар, ще каже: „Имате ли нужда да ви направя хубава кола?“ Всеки ходи да си препоръчва занаята. Много добре какво може да направи. Казвам: Сега какъв проект вие бихте дали? Понякоя път вие отивате да се учите. Защо отивате да се учите? Защо учите буквите? – Да се научите да четете добре. Знаете, ако направите една погрешка.

Ако пишете единица, двойка, тройка, четворка, какво означава? 1, 2, 3, 4. Какво означава в природата единицата? Числото 4 съдържа всичките. Единицата е пролетта. Двойката е лятото. Тройката е есента. Четворката е зимата. Ти туриш на ученика 4, поставиш го в зимата. Радва се. Учителят му турил единица, като му тури единица, поставя го в пролетта. Кое е по-хубаво, да го постави учителят в пролетта или в зимата? Вие всички искате 4. Но ти първо трябва да работиш. В четири ти се ползуваш от труда на другите хора.

Та казвам: Щастливите числа са тези: 1, 2, 3. То са работливи хора. 4-те, то е за големите философи, за старите хора. Такива хора, които изучават 4-те, то са 24 души. В целия свят 24 души има. 24 души, които на земята и небето изучават какво нещо е 4. 1-то е пролетта на живота. Радвай се на всичко. 2 е лятото. Ще работиш. 3 - плодове ще имаш. Като дойде 4, то е зима. Всичко отвън сняг, няма никакво условие да се придобие живота. Каквото има, ще ядеш и ще пиеш, придобитото от 1, 2, 3. Сега, когато един учител тури единица на един ученик, аз как го тълкувам. Казва: „В миналото не си учил.“ Какво ще ти тури четири, ти не си учил. Тури му две. Понеже в единицата си учил, туря две. Като изучил двете, казва: „Понеже си учил две, ще турим три.“ То е най-високата бележка, която може да ти се тури. Може да ти турят 6,

то е увеличено два пъти. Ако ви дам шест ябълки, написани на книга и ако ви дам три ябълки, откъснати от дървото, кои струват повече? Или ако ви дам шест ябълки, направени от гипс и три, родени от дървото, кои струват повече? В реалното знание нещата са реални. Числото 3 е свързано с изобилие, всичко има изобилно. Две е свързано с изобилие и едното е свързано с изобилие. Едното е най-изобилно. За вас при сегашните условия. Казвате: „Защо ми е тази единица?“ Ако имате сега един скъпоценен камък от 200 карата - вие сте осигурени. Казвате: „Какво ми струва, че имам единица?“ Един диамант от двеста карата колко струва? Ще струва сто английски лири. Колко струва една лира? – По 25 златни. Близко три милиона злато. Щом ти тури учителят единица, ти имаш три милиона. Той ти тури единица, тури ти три милиона в банката. Кой ти е крив, ти не ходиш в банката. Казваш: „Турил ми кол. За какво ми е кол?“ Който не разбира, е кол. Сега аз говоря за числата. То е само отражение. Да допуснем, че за бъдеще, когато учениците учат, учителите няма да им турят бележки. Ще извади едного, ще му даде едно житено зърно, една задача да разреши. На друг даде две царевични зърна, на трети даде три ябълчни семки. Свършиш училището – има едно житено зърно, две мамулени зърна с диплом. Излезеш навън, носиш ги. Ако туй житеното зърно може да го обработиш, ще станеш най-богатия човек в света. От тебе зависи всичките хора, целия свят да храниш. С царевича може да свършиш всичките неща.

Сега всички вие носите семената на миналото. Казва: „Да беше големичко, нищо не струва.“ Или казва: „Да беше едно кило жито.“ Но в природата малки работи произвеждат. Зимно време като турите печката, всичко нагласено, турите сухи дърва, драснете малката клечица и дойде огънят. Без нея ще зъзнеш. Като драснеш клечката, цялата къща топла. Ще те избави от големи мъчнотии. Като имате единица, трябва да знаете. Трябва да имате една кутия, тия клечки, те са магически. Туй е магия. В старо време дето са носили магите магическа пръчка, тя е. Ти носиш една кибритена клечка. Ти нямаш пари, драснеш, парите дойдат. Искаш да напишеш една книга, драснеш, напише се. Нямаш къща, драснеш, къщата дойде. Нямаш дреха, драснеш,

дрехата дойде. Нямах обуца, драснеш всичко дойде. Колко години трябват, докато се научиш на този мъдрец – 4. Когато се учим, казвате: „Да нямам единица.“ Имаме единица. Турим една нула до единицата, стане 10. Тази единица показва стесняващите условия, при които се намира. Когато човек не знае какво да прави в природата, когато го стесни, той ще си спомни. Преди години аз бях написал една песен на ноти. В живота си една песен съм написал на ноти. Тази песен този, който я научил, я забравил. Той е техник и веднъж едно колело му притиска главата. Като му притиснало колелото главата, започнал да пее тази песен. Той дойде да ми каже песента и при какви условия си я припомнил. Колелото като му стиснало главата, припомнил си.

Та казвам: Когато някой път забравяме, колелото не е отгоре. Когато се тури нула, казва: „Да си припомниш.“ То е припомняне. Хубавите работи човек трябва да ги помни. Ако туриш още една нула, два пъти трябва да си ги припомниш. Като туриш още една нула – три пъти, четири пъти. Припомнянето е нещо хубаво. Няма нещо по-хубаво от нулата. Според мене каквото и да направиш, нулата означава да си припомниш най-хубавите работи, които са станали в живота. Туй е нула. Когато не искаш да си ги спомниш, ти стягат главата. Като ти стегнат главата, тогава ти иде наум. Когато си припомняш, нулата е на място, нещата вървят пропорционално. Увеличават се. Казвам: Няма нещо по-хубаво в живота. Когато човек си спомни, има импулс да учи. Човек може да учи само при хубавите спомени. Като си спомниш, какво може да направиш? Като цигулар, като художник, хубавите работи постоянно стимулират човека. Щом не можеш хубавите работи да ги спомниш, те нямат добро. Щом се яви желание да направиш нещо, има един добър спомен. Затуй смисълът на нулата е спомен. То е едно съдържание. Щом забравиш туй съдържание, тя ти стисне главата. Според тази теория мъчнотиите в живота идат, когато ние не си спомняме добрите работи. Щом започнем да си спомняме повече хубавите работи, отколкото лошите, тогава животът се подобрява. Затуй всички спомнете си хубавото в света, четеш някоя книга, спомни си я. Животът на праведния е като зазоряване.

Станете да направим едно упражнение.

Лявата ръка пред дясната, движи се по дясната, докато дойде настрани. Дясната пред лявата, движи се по лявата, докато дойде настрани няколко пъти. /Направихме упражнението./

XXI година.

20 лекция на Младежкия окултен клас.

държана от Учителя на 20. III. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.

София - Изгрев.

ПОСТИЖЕНИЯ

Отче наш.

Имате ли тема? - /Нямаме./

Пишете върху: „Най-добрата храна за младите“.

Птиците каква храна употребяват за малките си? Културните, за младите коя е най-добрата храна?

Ако ви попитат, защо човек е недоволен, какъв отговор бихте дали в момента? Защо е човек недоволен? На момента какъв отговор бихте дали? Защото е бил доволен. Защото недоволството произтича от доволството. Щом го вземат ти ставаш недоволен. Ако попитат, защо човек е сиромаш, какво ще отговорите? Защото е бил богат.

Запример, снощи тази певица /Ерна Зак/ взема горните регистри в третата октава. Тия високите тонове не може да ги използвате. То е крайният предел. Високите тонове са много хубави, но нямат условие да се изяват. Той е крайният предел на високите тонове. Един висок тон, то е краен предел, психологически. То е играчка. Тя взема „си“ в третата октава. За бъдеще певците ще вземат четири октави. туй „си“, което сега няма възможност, тогава ще има голяма възможност. Психологически наблюдавам. Докато тя не беше си показала изкуството, ръкопляскаха й, но като дойде до най-високите регистри, там нямаше ръкопляскане. Понеже музикално, като ги изведе на високото място, като се изпоплашиха всичките. Всичките певци, като ги изнесе на тази височина, че като ги сне долу, зарадваха се, всичките й ръкопляскаха. Докато не беше ги извела на това високото място, но като ходиха горе и като ги сне долу, всички ръкопляскаха, понеже опасна работа е. Някой казва: „Как не я

страх да се качи горе на тази височина?“ Но като слезе всички й ръкопляскаха. Защото то е най-хубавият опит. „Си“ в третата октава то са такива много деликатни обеди, които дава. Представете си един деликатен обед да ти даде една пчеличка от третата октава. За да намери един грам мед тя трябва да посети 633 цветя. А за да събере едно кило мед, трябва да посети 15 милиона цветя. Понякоя път гледам някои мислят, че тия великите блага в природата лесно се събират. Те не знаят как се събира този мед. Един грам мед се събира от една пчела, като посети 633 цветя. Толкова цветя да посетиш, какво трудолюбие! Казвам: Един килограм мед от 15 милиона цветя събран, да се съберат соковете. Или формите на една красива мисъл знаете на колко цветя трябва да е кацал човешкия ум, неговите работници да са работили?

Сега какво ви остава вас? Имате ли подтик да вземете горно „сол“? Тя взема верни тонове, има съзнание, че влага гласа си. Нейните парчета бяха много прости, пъ само от една опера. Най-малките работи ги прави хубаво. Сега всеки един от вас може да стане майстор на човешката мисъл. До коя гама вие в мисълта отивате да вземете? Мисълта е музикална. До коя октава вземате в мисълта? Някои от вас спират на „до“. Още като минете първата октава спирате на първото „до“. Там стигате. Нагоре е висока работа. Тоновите са чисти в нея. Те мязат на хубави шишета направени от най-хубавото вещество, но всички тия шишета са празни. Те са най-хубавите цветя, които са цъфнали. Не че е лошо, тя има още да работи. По пътя върви, има още постижения. Сега когато човек е постигнал нещо, колко хора се събират, искат да я слушат, ръкопляскаха й, понеже има постижения. Вие искате да имате постижения без да сте постигнали нещо. Искате хората да дойдат да ви слушат. Как ще ви слушат, пеете само на една октава. Тук питат ви за света. Казвате: „Господ го създал“. Мислите ли, че сте казали нещо? Господ го създал. Ти трябва да бъдеш добър. - То е Божия работа. Господ го е направил. Веднага всичко разрешавате. Някой човек е сиромаш. - Божия работа. Някой е богат. - Божия работа. Коя е твоята работа тогава? Коя е човешката работа тогава? Да напишеш едно писмо, Божия работа ли е? Напиша аз буквата А.

(Фиг. 1). Това Божия работа ли е? Донесоха ми един почерк да си дам мнението. Тъй както е написано, М-то първата част е по-висока, показва личните чувства. (Фиг.2). Втората част, това е третата октава долу. Всеки, който вземал високо, след като мине през големите страдания после върви по такава права линия. (Фиг.3). Станала реформа в него. Ако ви попитат, защо човек страда? Защото е радостен. Това е вярно, но какво е служението? Вярно е този човек е радостен, сега страда. Какво е предназначението на страданието?

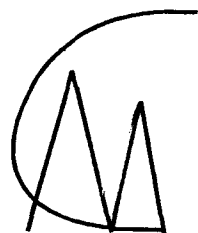
Фиг. 1

Допуснете, че имате захар. Направена от твърдо тяло е М-то. Ако му турите малко вода, какво ще стане? Формата на М-то от водата ще се измени. Защо се е изменила формата? Понеже туй същество, което турило водата има нужда да се смекчи М-то. От захар да стане водно, за да бъде за добра употреба. Страданието е смекчаване, да ви турят някъде за (да се смекчите). Защото, ако няма тия страдания, несъвместими са.

Сега имате буквата А - тя е написана според правилата. Ако отгоре започвате

Фиг. 2

Фиг. 3

тънко, долу дебело, после пак тънко и пак дебело, какво показва? Отначало започваш дебело, като дойдат големите съпротивления, станеш твърд, после дойдат хубавите условия, пак ставаш мек. Вземете сега една котка, влезе в къщи и яла е сирене. Усеща погрешката си, мяучи. Ако вие си позволите да я биете повече отколкото трябва, опълчи се срещу вас. Казва: „Направих погрешката, че ядох сиренето, но боят е повече“. Като дойде повече бой за сиренето, опълчи се, ококори се насреща ви. Започвате да мислите, че може да се нахвърли отгоре ви и да ви даде един хубав урок.

Та казвам: Никога в природата не трябва да пресияме нещата. Човек трябва да знае своето право в какво седи. В какво

седи правото на човека? Какво разбирате под думата „право на човека“? Механически как ще го обясните? Пълниш едно шише, имаш право да го напълниш докога? Докато го напълниш, всичко се изравни, няма никакво празно място. Ти повече нямаш право да държиш шишето под чешмата. Правото на шишето е докато се напълни. Питат: „Кое е правото на шишето?“ Нямам туй право. То е правото на шишето. По отношение на твоето схващане, ти искаш шишето да се напълни. Добре, ако едно шише се напълни, ти се усещаш доволен, ами ако не се напълни? Представете си, че имаш едно шише и го пълниш от извора, който едва цицирика и ти трябват 15-20 минути докато се напълни. Ти като го пълниш това шише си недоволен, че отнема доста време. Недоволен си от извора, че тече по-малко. Какъв трябва да бъде изворът според тебе? Изворът трябва да бъде силен, че като туриш шишето в една минута да се напълни. Казваш: „Много добър извор е“. Но снощи, тази певица, която чухте, знаете, докато се научи да пее колко милиона цветя в музикалния свят е посетила, докато добие този глас? Сега питам: Ако вие бихте имали такъв глас, за какво бихте го употребили? Ако има няколко хиляди такива певици, ще станат много обикновени, понеже е една е ценна. Втора певица има ли като нея да взема така високо? Няма. В един музикален речник има една певица, която вземала по-високо. Музиката как мислите, сама ли трябва да дойде при вас, или вие трябва да идете при нея? Като се свърши концертът как бяхте разположени? Ходихте ли да я слушате? Какво беше разположението ви? Пипахте ли пулса си, след като свърши, да видите какъв беше пулсът ви? По-силен ли беше? Какъв е цветът на лицето ѝ? Лицето ѝ какво беше, продълговато или валчесто? Ръстът строен? Интересно е да се премери теглото ви преди да я слушате и след като сте я слушали, пак да се премери теглото ви. След като излезете, дали тежите повече или по-малко? Колко ще тежите, ще изгубите ли нещо? Тя като пяла изгубила, дава повече. Тя е олекнала с колко грама? Аз считам един добър певец, като го слушате, като излезете да сте доволен, че сте го чули. Като пее и го слушате да не кажете: „Защо не мога и аз да пея като него“. Той не е добър певец.

За постижението на хубавите работи се изисква дълъг период. Знаете ли един певец колко години трябва да е школувал при птиците, при славеите, при канарчетата и оттам като слезе при млекопитаещите ще учи баса. Като дойде у хората веднага се подига. Трябва да ходи да слуша басистите. Има един период на почивка. В сопрана, басът е почивка. Сопранът е почивка на баса. Басът е почивка на сопрана. Защото ония способности, които вземат високите тонове и ония, които вземат ниските не са едни и същи. Казвам: Ние имаме от високите тонове на пението, имаме високите тонове на мисълта. Музиката може да ви помогне да вземате високите тонове на мисълта. То е важно. Значи, за да вземете един тон много чист на доброто, само музиката може да ви даде един добър път. Запример, ако пее един певец трябва да е добре разположен. Ако не е добре разположен какво ще ви даде? Разположение трябва да има. Разликата сега каква е между вас и тази певица? Само децата имат постижения, старите хора нямат. Младите хора се ползват от благата на природата. Онзи стих дето казва: „Ако не станете като малките деца не можете да влезете в Царството Божие“. Ти като влезеш в Царството Божие, тогава може да се ползуваш от благата на Царството Божие. Ако не си в Царството Божие не може да се ползуваш от благата, следователно не може да имаш тия блага. Вие имате привилегия. В миналото певците са пели само на князе, на царе. Сега един певец иде и всеки може да го слуша. Имате голяма привилегия. Певците идат при вас, вие не ходите при тях.

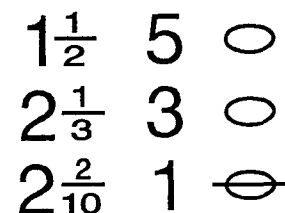
Какво впечатление ви направи гласът на тази певица, първият тон като издаде, после постепенно като пя, какво беше вашето впечатление? Тя пропусна един номер, не можа да изпее една българска песен. Испанска пя, италианска пя. Българските песни спадат към друга гама. Трябва да я подсетят българите. Втория път като дойде трябва да изпее една българска песен.

Каква трябва да бъде мисълта ви? Тъй като минава, че вие сами да се радвате на вашата мисъл. Всеки певец се радва на гласа си. Хубавата мисъл, радва онзи, който мисли. Пък някой път ти сам си недоволен от своята мисъл. Значи не си от добрите певци. Сега човечеството е достигнало до „си“. Краят на

човешкото честолюбие, на човешката октава. Цялото човечество има съзнание, всеки човек иска най-хубавото да яде, най-хубаво да се облече, най-хубавата къща. Всичките културни хора имат туй желание за удобства. То е „си“. Но тия удобства не знаят как се вземат. Едно кило удобства изисква 15 милиона цвята.

/Една сестра учителка, напусна класа, да си отпътува./ Англичаните казват: „Длъжността пред удоволствието.“ Понеже сестрата слуша, какъв е най-хубавия обед, трябва да иде там да работи.

Вие, ако бихте били певци, какво щяхте да направите? Как бихте давали вашите концерти? Трябва на концерта да е

Фиг. 4

българският музикален елит. Всички бяха ли там да слушат? Има какво да учат. Сега във вас ще се роди желание: „Защо не съм аз“. Защото не можеш да носиш този товар, не е за тебе. Едва намерили една певица да я натоварят със „си“ от третата октава. Третата гама е свързана със слизането на човечеството. Цялото човечество трябва да слезе да се обработи. Високите тонове трябва да се обработят. Сега схващат музиката като удоволствие. Музиката, това са плодове, трябва да ядеш, не само да слушаш музиката, но трябва да се храниш с най-разнообразните положения на музикалните тонове.

Какъв акорд е това? (Фиг. 4). Какво може да се постигне? В дадения случай „до“ е външно условие на мисълта. Какво е „сол“? „Сол“ в дадения случай носи чистота. „Сол“ е цветист, доминира, но „сол“ се отличава със своята музикална чистота. Човек, който не взема „сол“ добре, той не може да се справя с чистотата. Онези хора, които обичат чистотата, в тях „сол“ е естествен. Макар да не могат да пеят, но много лесно може да го вземат. Онзи, който не се носи чисто, „сол“ много мъчно може да вземе вярно. Та казвам: При създаването на човешкият характер, разните тонове като се пеят несъзнателно въздействуват. Една песен, която сте чули, въздействуват тия тонове във вас, ще ви причини

известна полза. Всяко нещо, което чуваш въздействува музикално, ще донесе някакво благо. Всеки неверен тон и той действа. Каквото слушаш в света не е безразлично. Човек трябва да бъде много внимателен. Ако чуеш някъде някой неверен тон, след години ще ти създаде неприятност. Защото сега поставят музиката, като че няма никакво отношение към живота. „Сол“ има отношение към чистотата. Ако „ми“ вземаш много правилно, има отношение към правата мисъл. Щом мислиш право - „ми“ вземаш вярно. Щом вземаш „ми“ вярно - мислиш право. Щом взимаш „до“ - имаш условия, движение. Аз свързвам „до“ с добродетелта на човека. Щом си добър - „до“ може да вземаш вярно, по естество.

Сега тази певица като пя, няма дряхлост. Музика има. Не само музика, но има мисъл в дадения случай. Има вече съзнание. Често вие се дразните. Не си давате отчет защо се дразните. Стане нещо, кипнеш. Защо кипваш, не знаеш. Днес кипнеш, утре кипнеш. Аз един ден седя и разсъждавам. Понеже няма салеппии да минават, варя си салеп. Турил съм на трета степен на печката, на третата октава, най-горното. Замислил съм се. По едно време машината, започна да цъцри, доста салеп излязъл навън, влязъл в машината. Та казвам: Когато вариш музиката трябва да знаеш на коя октава да туриш. Ако туриш на първата - няма опасност, на втората, ако туриш или на третата - трябва да гледаш. Другояче половината салеп ще хвъркне, много малко ще остане. Върху хубавите неща в света трябва много да се внимава. Кипнеш, дай си отчет защо кипваш така. Да кажем, някой път чуете нещо, направите движение, то е естествено. Някой пее, веднага коригираш онзи, който пее. Щом го коригираш и онзи певец ще го вземе верно. Ти в себе си го коригираш, веднага се отразява, и той го взема вярно. Слушате някой цигулар, взема фалшиво, вземете вярно в себе си, без да се смущавате и онзи ще се коригира. Вие се смущавате, когато вземе неверно и с вашето смущение и той се смущава, и вместо да се оправи, повече се обърква. Смущението не разрешава въпроса. Спокойствие трябва.

Сега се спирате и казвате: „Той е одарен“. Природата го е одарила, заслужава. Тя дарява всички, които са прилежни. Всички,

които са дарени от нея, са прилежни деца, които не са прилежни, не са дарени. Съобразно с прилежността и тя дарява. По този закон увеличете прилежността си, за да се подобри положението ви. Не обикновеното прилежание. Сега българското прилежание. Какво значи лежа? Лежа от какво произтича? Знаете от какво е излязло? От лижа, да ближеш нещо. Човек като ближе нещо той се нагодява. Малките деца за да ги укротят, турят локума в кърпа и като заврат в устата, то заспива и смуче. Взема от соковете. Ще бъдеш прилежен. Че то като спи, пак смучи. В туй отношение такова прилежание, като спиш да работиш. По малко работи това дете. В този смисъл прилежанието не е механическо, но да добиеш нещо, да свършиш една работа.

На вас сега бих ви препоръчал, не да ходите да питате, дали пеете добре, но дето са събрани птиците, някой път се събират врабчета 20-30, дигат шум, вие се спрете и започнете да пеете. Ако изведнаж млъкнат и ви слушат, вие пеете, но ако вие пеете и те пеят не се обезсърчавайте. На друго място идете, на второ, на трето, на четвърто докато млъкнат изведнъж. Като запеете и да млъкнат. След туй пак чиририкат и започнат да ви подражават. Вече сте понапреднали в пеенето. Добра публика са птиците. Или пък някой славей пее, идете и вие да пеете. Ако той не си измени темпа, ти като запееш и той пее и ти пееш, ще се учите още. Ти запееш и той се услуша и после пак пее, значи колега е. Колеги по пеенето сте.

Вие нямате ясна представа. Слънцето излиза и първият лъч, който излиза из слънцето, вие още не знаете, какъв е този лъч. Първият лъч като те огрее, знаеш каква радост е, че те намерил, че може да излезе. Казва: „Знаеш колко време те търся, за първи път се случва да те намеря, на време да ти предам своята хубава мелодия“. Като видиш първия лъч да се зарадваш. И самият лъч се радва, че те е намерил. Казва: „Много се радвам днес, че те намерих“. По-често излизайте да ви намират лъчите на радостта. Като ви види лъчът ще се зарадва, че сте излезли рано. Сутрин, когато излизате ще почувствувате една радост. Има нещо разумно в лъча. Щом влезе този лъч зарадвай се. Казва: „Знаеш колко време те търся. Друг път не мога да те намеря. Ти си някъде“.

Намерил втори, трети, четвърти. Та в живота всеки от вас трябва да бъде във важните неща. Животът трябва да бъде най-важен. Точно когато изгрява слънцето, когато става нещо, да е на мястото. Цъфтят цветята, да сме на мястото. Зреят плодовете, да сме на мястото. Изгрява слънцето, да сме на мястото. Заоблачава се небето, да сме на място. Завалива дъжд, да сме на място. Става буря, да сме на място. Всички неща да стават на място. Тогава се заражда най-хубавото.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

*21 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 27. III. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.*

УМНИ, ДОБРИ И СПРАВЕДЛИВИ

Отче наш.

Имате ли зададена тема? - /Имаме./ Прочете се темата:
„Най-добрата храна за младите“.

Какво разбирате под думата „кисел и сладък“? За да пишете върху киселите и сладките храни, трябва да имате вътрешно схващане. Вие никога не можете да предадете една идея за сладост, както и да я описвате отвън, ако не я опитате. Значи ще опитате две състояния. Вие сега пишете за младостта, като че ли е нещо външно, някаква външна идея. Младостта е нещо вътрешно. Човек, който не е бил млад не знае какво нещо е младостта. Трябва да е бил млад. Стариият, който не е бил стар не знае какво нещо е старостта. Ако биха ви задали въпроса, защо човек има 10 пръста на краката и 10 пръста на ръцете, ако ви дадат да държите един докторат, за да свършите, върху този въпрос, как ще обосновате? Не можеше ли да бъдат по 3-4, по 6-7. Сега природата някъде е много щедра. Тя е турила 250 хиляди косми на човешката глава. Защо да не тури 100, ами 250 хиляди? Каква цел е имала да тури 250 хиляди косми, или задавам друг въпрос. Човек има 7 милиона пори. Не можеше ли по-малко ами 7 милиона? Защо искате да пиете вода, защо искате да ядете хляб? Ако човек пие водата или ако се откаже да пие вода ще има различни последствия. Ако вместо вода пие вино какво става? Ако пие туй, което природата му е предназначила, наричаме го трезвеник. Ако вие почнете да мислите какво сте в същност, ако се спрете да мислите и си съставите едно ясно понятие какво нещо сте. Запример, ако имаш 1000 пори от детинство до стара възраст, до 120 години. Ако имаште 120 фотографии, коя щеше да бъде вярна, че сте вие? Как ще обясните верността на всичките

тия фотографии? Кои са причините за да се образува този плод (Фиг. 1)? Не че може да разрешилите въпроса. Някои от плодовете са удължени, някои са валчести. Тези, удължените плодове

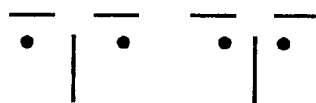
Фиг. 1

действуват по един начин, валчестите - по друг. Вземете всеки един характер. Според образа на човека и характера е. Според това какъв е образът, дали е удължен или е валчест, дали един образ е широк или е тесен, всичко това съответствува на човешкия характер. Не може да събереш един човек с валчест образ и един, който има продълговат. Те нямат еднакъв характер. (Фиг. 2).

Какъв е първият характер, какъв е вторият? Очите в двата характера се отличават. Очите на първия

са отдалечени, а вторите са приближени. Първите очи събират повече светлина, повече впечатления добиват. Те всичко виждат. Умът им е зает с външни образи и нямат време да разсъждават.

Вторият човек, каквото е чел го знае, запомня го хубаво. Ако кажеш 10 думи добри, ще ги запомни. 10 лоши думи, ако кажеш, няма да ги забрави. Добрите думи може да ги забрави, може цяла плеяда хубави думи да му

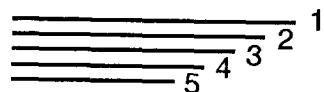
Фиг. 2

кажеш, тях едва ли ще запомни, а лошите ще запомни. Разбира се външните условия и вътрешните възможности се различават. Образът на нарисувания плод показва пътища. Когато човек минава през земята, кои планети са оказали влияние върху нея? Ако човек, когато се е раждал, земята е минавала по-близо до слънцето или ако когато се е раждал, някоя от другите планети е минавала по-близо, тя ще му окаже влияние. Може Венера да е била близо, когато се е раждал, може Месечината да е била по-близо, туй ще укаже известно влияние върху характера на човека. Научно астролозите откъде са намерили коя планета как влияе? Казват, че еди коя си планета влияе върху човека така. Те разглеждат въпроса чисто механически. Когато говорим за една планета, разбираме разумно общество, разумни слънчеви общества, разумни меркуриански общества, разумни венерини общества, разумни лунни общества, разумни марсиански

общества, какво влияние са указали. Планетите, слънцето са жилища на тия същества.

МЛАД. Млад има три Л. Две Л са събрани в буквата М. Едното е женско Л, другото е мъжко, третото е неутрално. После имате буквата Д. То е затворено Л. Имате значи четири Л. Младият човек е бил свободен дух, щастлив горе в небето при баща си и майка си. Излязъл оттам и ходил в тинята. Като слязъл в тинята окалял се, като погледнал дрехите си, не може да се върне. Щом като се е окалял не може да се върне, оставили го да израстне, да се изчисти. Той като видял калта, казва: „Какво нещо е това?“ Помислил, че е нещо хубаво и казал: „Чакай да бръкна“. Нямам понятие какво нещо е калта. Като влязъл вътре подвижил се насам-натам, видяло му се интересно. Помислил, че нищо няма в тази кал. После видял, че доста пострадал от нея. Излязъл из калта навън. Сега на какво ще отдадете тия състояния мрак, тъмнота, недоволство, гняв, дето ви смушават. Ако условията и възможностите са хубави, няма да ги имате. Прекараш един бурен живот, вътрешните възможности и външните условия не са хармонични. Вие казвате: „Така Господ наредил. Така Господ е наредил да се молиш, да плачеш, да се радваш“. Религиозните хора така разсъждават. Учените хора разсъждават другояче. Казват, че причини са външните условия. Той е учен човек има добри условия. Той е силен човек, има добри условия. Умен е, казва то се дължи на баща му и на майка му. А религиозните хора казват: „Господ го е направил така“. Едните поддържат, че Господ направил хората така, а другите поддържат, че външните условия са го направили. Когато говорите за младия, можете ли да кажете коя е най-забележителната черта на младия? Кой е бил първия съвет, който е бил даден на младия, когато е слязъл тук? Те са му казали така: „Не слизай в света ще се окаляш.“ Той не знаел какво нещо е каляне. Казали му: „Не слизай, страдание ще имаш“. Казва: „Какво нещо е туй страдание? Какво нещо е окаляне? Няма никаква разлика между тази материя и онази материя.“ Казал е: „Тази материя е по-гъста, а тази, в която сега живеем е по-рядка. Щом ще сляза в този свят има различие“. Коя е отличителната черта на младия? Той без да иска става художник. Най-първо той е имал едно бяло платно. Седи не знае да рисува.

Имал бои, не знае как да рисува, как да ги тури. Не знае за какво служи портокалената боя, жълтата, синята и т. н. Всеки цвят има свой вътрешен смисъл. Ти нарисуваш едно око и туриш сенки около, тъмно. Някои художници турят много дебели сенки, някои по-светли. Ония, тъжните хора, винаги имат сенки на очите си. Тъжните хора имат дебели сенки. Веселите хора имат светли сенки. На ония, сприхавите хора, носовете им са дълги и тънки. На онези разположените, са малко по-къси, дебели и широки. Казва: „Той има широк нос.“ Широкият нос показва разположение, тънкият нос показва сприхавост. Колкото носът е по-тънък, човек

Фиг. 3

е по-сприхав. Ще кажеш: „Безразлично е“. Но то е факт. Човек, който има широк нос е работил. Този, който има тънък нос, не е работил на физическия свят, идеализирал е. Хора с широки носове са работили повече, затова носът е станал широк. През широките носове е минал повече въздух, отколкото през тесните. Тия твърдения трябва да ги обоснове научно. (Фиг. 3). Тия линии се различават по дължина. В първата линия, човек е извървял по-голямо разстояние. Линиите надолу се скъсяват. Този, който е извървял по-дълъг път какво е придобил? Ако първия пръст е бил по-дълъг от средния пръст, такъв човек каквото намисли ще го направи. И 100 години да минат той ще го направи.

Една майка турила захар в една кратуна. Детето отивало и изваждало захарта от кратуната. Майката била благоразумна. Не казва: „Кой изважда захарта?“, вижда, че захарта изчезва от кратуната. Един ден туря раци в кратуната, детето бръква, туря си ръката в кратуната и един от раците го хваща. Детето веднага тича при майка си и плаче. Тя разбрала кой взема захарта от кратуната. На детето не му иде на ума как го е хванал ракът, а тя разбрала кой е онзи, който бърка в кратуната. Сега една погрешка като направите, то е ракът, който ви е хванал за ръката. Не за пръв път правите погрешката. Не за пръв път бъркате, че ракът ви хванал за ръката. Много пъти сте бъркали, че да ви хване ракът. Някой път казвате, че ракът ви е хванал за ръката. Тогава погрешката става видима. Тогава погрешката е закон. Законът е

ракът. Като бръкнеш в кратуната - хване те рака. Когато не те хваща още ракът, законите не са се образували. Сега казват, че в света има закони. Законът е опасна работа. Като погледна ушите на човека, виждам, че на някои ушите са дълги, големи и плътни. На някои носът е дълъг, лицето широко, челото широко. Онези, които не разбират съответствията, които съществуват вътре в природата казват: „Така са направени“. Пък за туй устройство са работили ред разумни същества. Човек е построен от много разумни същества. Почти цялата природа е взела участие в създаването на неговото тяло. Човек трябва да използва условията. Той не знае защо има 10 пръста. Първият пръст е за да бъде самостоятелен. Личност трябва да има. Личността създава първия пръст. Тази личност трябва да бъде справедлива - (вторият пръст). Третия пръст, безименния пръст, значи обхода трябва да има. Най-малкият пръст е да знае как да постъпва всеки ден. Какво показва палецът? Палецът е да ги обединява, да ги държи в хармония. Той е капелмайстор. Тогава имате във втората ръка един квартет с капелмайстор. Имате четирима оркестранти. Имате първа цигулка, имате чело, имате бас, имате алт. Палецът е диригентът. Интересно е, квартет имате, а не знаете да свирите и пеете. Във вас още пръстите не са проговорили. Забележете, онези сприхавите хора имат къси нокти и тесни са. Когато дължината на ноктите (се скъсява) е едно, а когато широчината се скъсява е друго. Ако дължината се скъсява човек е сприхав, не мисли, не е разсъдлив, рита като кон. Щом нещо не е наред скъсва и хвърля. Ако ноктите се удължават човек започва да мисли трябва ли да го къса или не. Та сега в живота си дълго време трябва да започнете да разсъждавате и в 2-3 години може да удължите ноктите. Една придобивка е да удължиш ноктите. С характера си можеш да изопачиш ноктите. Разни хора има. Всяко разумно усилие най-първо се отразява върху ноктите и болезнените състояния се отразяват върху тях. Има хора, които изучават болезнените състояния по ноктите. По-добре е да не знаете защото ще се изплашите. Та казвам: Усилията, които правите ще укажат влияние върху ноктите и върху другите части на тялото. Тия неща не са така произволно направени. Природата милиони, милиони опити е направила, докато е създавала нещо

разумно в човека. Всеки един живот се наслаява върху човешкото тяло. У веселия човек, веселието се наслаява. У тъжния човек, тъгата се наслаява в очите му. У честния човек, честността се наслаява в лицето му. У справедливия, справедливостта се наслаява. Ако изучавате човешкия характер тия неща ще ги разберете. Вие казвате: „Как се наслаява?“ Като изучаваш човека ще започнеш да виждаш там където досега не си виждал. Ако започнете да изучавате сенките на очите, ще знаете ония състояния, които той има. Окото има един фокус, той се мести. Ако човек не се развива хармонично, измества се фокуса на човешкото око. И на двете очи се измества фокуса. Не е безразлично как живее човек. Срещнеш някои хора носят им изкривен наляво. Срещнеш други, носят им изкривен надясно. На някои носят пък е подвит навътре. Има други, на които носят се е огънал. Вземете в хищниците, които искат да заграбят, горният клон се е завил навътре. Да хване жертвата си да я задържи. Онези птици, които се хранят само със зрънца, в тях клонът не е завит, например гълъбът. Хищниците са големи песимисти. Тези, които се хранят със зрънца, както гълъбът, в тях няма песимизъм. Та и онези от вас, които сте песимисти сте хищници. Каквото и да кажеш на такъв човек, той всичко с недоверие приема. Човек живее при много лоши условия, тия условия се отразяват вече върху неговия характер. Отраженията на човешкия нос не стават правилно, слънчевата светлина не пада както трябва, носят не се грее както трябва. Има едно греене правилно. Не само светлината, която приемаме отвън, но и онази светлина, която възприема мозъка отвътре и тя е важна как пада. Тази светлина, която се обработва, вътрешната светлина, която задържате. Тази светлина, която вие обработвате отвътре, тя ви ползува. Тази вътрешна светлина се обработва с човешкия разум. Човешката разумност, човешката справедливост и човешката доброта се отразяват на носа. Не трябва много философия. Гледаш човек, не можеш да видиш къде е отразено доброто на човека. На носа е неговата справедливост. Виждаш и неговата разумност и имаш вече ясна представа за самия човек. Ти разбираш той как е работил. Той е научил един занаят. Да бъдеш разумен то е занаят. Разумността показва грамадно количество светлина, която си възприел. Под

думата „разумен човек“ разбираме грамадно количество светлина, която е възприета в Божествения свят. Справедливостта подразбира обработване, разпределяне на светлината, работата, която е свършена. Добротата подразбира произведеният материал, който е придобит. И тогава имате добрият човек е земеделец. В справедливостта е индустриалец, а в разумността е търговец. Това е най-хубавата търговия или разумността е вложеният капитал, справедливостта е обработения капитал, а доброто е капиталът, който е пласиран. Казвам: Под „разумен човек“ ние подразбираме, той трябва да има достатъчно светлина, която да обработи. Ако се прекрати светлината в него, престава умствената деятелност. Щом престане умствената деятелност, престава справедливостта и добротата. Те са скачени. Светлината е скачена със справедливостта. Под думата „справедливост“ ние разбираме хармония в живота. Само справедливия човек може да бъде един капелмайстор. (Фиг. 4). На всяка нота ще дадеш място, ще й дадеш и съответни трептения. Под думата справедливост на един тон разбираме да му дадеш съответните трептения. Трептенията показват известна цена на тоновете. Вие, ако не можете да вземете вярно „до“ показва, че не можете

Фиг. 4

да се справите с вътрешните мъчнотии на живота си. Ако не може да вземеш вярно „ре“, показва, че не можеш да се справиш с външните условия. Човек, който не може да вземе „ре“ винаги ще има препятствия. Щом взема вярно „ре“ веднага ще се справи с външните условия. От туй гледище всичките тонове в музиката са пътища, по които човек може да се справи с условията, които природата му е създала. Ако той не може да вземе правилно „ми“ - с фактите не може да се справи, не може да наблюдава, обикновен е природният му ум. Ако не може да вземе „фа“ правилно - не може да събира тия факти на едно място. Ако не може да вземе „сол“ - не може да направи изложение на картината, изложение на фактите. Ако не може да вземе „ла“ вярно не може да бъде готвач. За да изберете един добър готвач той трябва да взема „ла“. Тогава, ако искате да види някой човек дали яде хубаво ще му кажете, изпей ми „си“. Щом

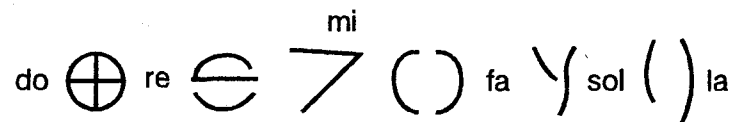
пее „си“ хубаво - той яде много добре, бабачко е. За мен музиката има съответствие. Взема „си“ вярно, значи този човек се храни добре. Или взема „ла“ вярно, значи търпелив е този човек. Онези, които са нетърпеливи не могат да вземат правилно „ла“. Аз говоря за разумното търпение. Когато носиш неволята, то не е търпение. Търпеливият човек взема „ла“ вярно. Колко време ви трябва по този начин да приложите музиката? Казваме, че този човек е по-близо до вас или е по-далече. Малките работи са малки поради разстоянието между тях и тебе. Близките предмети са големи. Когато пространството между предметите и нас е голямо те са малки. Слънцето толкова малко ли е колкото се вижда? 92 милиона мили е далече от нас затова се вижда толкова малко. Щом природата го е поставила на такава далечина има съответствие. Характера на земята се определя от далечината на слънцето и земята. Ако човек има земен характер е далеч от слънцето. Ако се намира на разстояние както е земята от слънцето, той е материалист и тогава определяме характера на човека, разните му състояния, от това на каква далечина се намира той. Когато известни хора се събират на едно място, защо се събират хората? Някои хора са близо, защо? Когато хората се групират зимно време имате недоимък на топлината. Вследствие на този недоимък се събират хората да си помагат, да разпределят топлината. Щом човек няма нужда от топлина той не отива при другите. Казва: „Човек е обществен“. Липсата на топлина ги приобщава. Когато дойде пролетта и лятото той е индивидуист, когато е зима - е обществен. Щом дойде да разрешавате обществени работи вие сте в зимата на живота. Условията са други, изисква се голямо знание, голяма мъдрост. Намираш се в едно противоречие. Тогава трябва да постъпиш разумно. Животът е построен много мъдро. Природата е направена много мъдро, а ние разсъждаваме много глупаво. Побеляла косата ти, не знаеш защо е побеляла. Побеляла косата ти, а ти още не си побелял. Ако душата ти побелее като косата, ако сърцето би ти побеляло, тогава разбирам. Някои отвън побелели, а отвътре почернели, тогава какво ще стане? Вие искате косата отвън да почернее. Ако косата почернее, пък почернее и сърцето на човека, знаеш какво ще бъде? Процесът на черния цвят е събирателен. Черният цвят е произлязъл от

алчността на хората да събират всичко в себе си. Хората може да почернят косата. Да започнат да мислят само за себе си, да събират, да събират, ще почернее главата им. Започни да мислиш, че и на другите ще дадеш нещо, косата ти не може да остане черна. Най-първо ти искаш да имаш един приятел, втори, трети, четвърти, народят се толкова приятели, как няма да ти побелее косата. При белият цвят учиш щедростта. Като ти побелее главата ти си недоволен от себе си, че косата ти побеляла. Лошото е там, че ти даваш лош признак. Казваш, че човек е остарял. Учените хора казват, че няма известно вещество, липсва веществото, което почернява косъма. Значи алчността им изчезнала. Побелелите коси защо ще ги боядисваш? Може да ги боядисваш. Има степени кафяви, жълти, кестеняви, но отпосле всичките стават бели. Има деца, които се раждат с бели коси. Някой остарял, разбирам стария човек да е с бяла коса, но когато младият е с бяла коса, роди се дете с бяла коса. На една година има бяла коса, на четири-пет години главата му е бяла. Този цвят и животните имат. Наричат го щастливи цветове. Например белите елени, белите слонове, те са на голяма почит. Доброто в света е белият цвят. Като се родиш бял, значи да бъдеш бял слон. Справедливият човек може да бъде силен човек. Казвате: „Справедлив трябва да бъдеш“. Ако ти не си справедлив ти ще отслабнеш. Като поощряваш справедливостта в себе си придобиваш сила. Ако не си разумен тогава няма да имаш кредит. Разумността подразбира да имаш предвид Божествения свят. Разумният човек има кредит. На неразумният - малък му е кредита. Колкото повече същества мислят заради тебе ти си по-умен. Колкото по-малко същества мислят за тебе, по-глупав си. За гениалните хора има много същества да мислят, най-голямо количество за тях мислят.

Та сега, най-първо бъдете доволни от онова, което вие знаете. Вие самите сте недоволни от себе си. Недоволен си, че не може да светиш. Какво трябва да правиш? Ти няма да станеш гениален музикант, но все таки ще запомниш своето недоволство. Искаш да рисуаш, искаш дарба да ти се даде да станеш художник. Или искаш да станеш голям музикант. Този човек, който е голям музикант и художник, той е работил. Без работа в света нещата

не се развиват. Във всичките дарби, които човек има той трябва да бъде разумен, трябва да бъде справедлив и добър. Три качества има, които задържат дарбите. Който не е разумен, който не е справедлив и който не е добър, всичко в него изтича, за него нищо не остава. Който е разумен, който е добър и справедлив ще изтече и за него ще остане, и той е доволен. За да бъде човек доволен в живота си непременно трябва да бъде разумен, справедлив и добър. Справедливият човек туря всяко нещо в себе си на място.

Сега нека всеки един от вас да вземе един тон, който иска. /Всички вземем по един тон./ То е както когато един оркестър се нагласява. Ако вземете „до“ то е напрежение. Трептенията на „ре“ са удължителни (Фиг. 5). Вие се смущавате, искате знанието да ви дойде. Не мислете, че знанието ще дойде отвън, че някой професор може да ви го предаде. Онова, което придобиете с вкуса ще състави една яснота. Музиката се изучава по един вътрешен начин. След като имате вътрешна опитност, отвън може да ви се даде теория, защото всякога, когато се намираш в притеснение, в едно утеснително положение, ти усещаш една приятност. Тази приятност е „до“. Намираш се в едно безизходно положение, на косъм виси животът ти, казваш, че смърт те очаква, по никой начин не може да се избавиш. Щом се избавиш от тази мъчнотия ще почувствуваш една радост, каквато никога не си чувствувал. Тази радост е „до“. Представете си, че ти се намираш в мъчнотии в живота си, не са те пускали никак да ходиш навън. Пуснат те и като тръгнеш по една права линия ще почувствуваш

Фиг. 5

радост, че имаш простор да вървиш. То е „ре“. Давам ви два образа на „до“ и „ре“. „Ре“ е когато се освободиш и имаш простор за живота. Да кажем искаш да постъпиш в един университет. Постъпил си в университета - това е „ре“. Чувствуваш радост

отворило се е в тебе едно поле. Щом започнеш да учиш, добре разбираш предмета в университета, добре те гледа професора - то е „ми“. Ти се радваш. Започваш да придобиваш знанието. Запомняш това знание. Разправяш на този и онзи, че го придобиваш в себе си - то е „фа“. Щом започнеш да го предаваш на другите - то е („сол“). Нали има способни ученици, разправят и на другите. Такъв ученик е „сол“. Той чувствава, че може да разправя. При това състояние той се чувствава радостен - той е „сол“. Туй са психологически състояния, които определят качеството на тоновете. Всяко едно състояние носи трептенията на един музикален тон. Понякоя път хората искат да обяснят благородството. Когато хората се намират в мъчнотии търкат ръцете си, свиват ги. Пък то се изисква много малка работа. Искаш да свършиш тази работа добре като човек, ще погладиш палеца и ще кажеш: „Ще се свърши тази работа“. Искаш да бъдеш справедлив, не може да разрешиш въпроса, развиваш една тема. Не може да събереш тия факти да ги съпоставиш музикално. Не може да съпоставиш фактите, ако не разбираш хармонията. Да дадеш яснота - това зависи от третия пръст, а пък стилизацията зависи от малкия пръст. Най-накрая палецът ще си даде мнението. Доволен си от целия процес - то е палецът. той казва: „Не е хубаво, ще поправиш“. Та във всеки един процес зависи как човек е мислил. Цялата ръка показва процесите как е мислил човек. Удължен е първият пръст или средния, или третия пръст. Всичко това се дължи на известни процеси, които стават в човека в ред поколения. Тия процеси са обусловени - първия пръст, втория пръст, третия, четвъртия, палеца. Колективно цялото човечество като е работило отразява се върху двете ръце. За доброто хората много малко са работили. Маймуните са работили много повече за доброто. Техните пръсти на краката са по-дълги. Маймуните са по-добри от човека. Те са вегетарианци. Една маймуна не може да я накараш да яде месо. Повечето маймуни са вегетарианци, с чиста храна се хранят. В човека пръстите на краката са малки, те трябва да се удължат. Всичката спънка в доброто е в пръстите на краката. Маймуните са по-добри от хората. По естество са по-добри. Всичките маймуни са светци. Светци са, с козина са облечени. Такива смешни дрехи са носили,

кой ги види мисли, че не са на себе си. Вие вече имате предубеждение, турците казват маймун суратлък. По отношение на доброто маймуните са направили, но по отношение на лицето не са. Вродената доброта в маймуните е по-голяма отколкото в човека. Човек е изгубил своята доброта, понеже е влязъл в живота. Няма същество на земята, което да е воювало толкова, колкото човека. Само войни, войни. През хилядите векове той е воювал и вследствие на това е загубил своята свобода, загубил своята доброта. Той иска да добие своята доброта по един неестествен начин. Вследствие на това е платил доста скъпо. Исква да добие свободата, но по кой начин ще добие свободата?

Сега е май, какво означава? Май е най-красивият месец. Пазете себе си от заблуждения. Някой актьор може да представи една роля, че е в университета. Но играе една незавидна роля. Най-долната роля каква е? Някой просяк покъсан. Този, учения човек, укъсал се, просяк ли е той? Той има знание, но една незавидна роля играе. Сега в тази драма на живота вие може да играете една незавидна роля. Някои като слязат от сцената, като снемат просяшките си дрехи ще видите, че не са такива просяци, но че те са много учени хора. Привидно те са просяци, а иначе те са философи. Та казвам: Понеже човек е господар той трябва всичките животни да ги тури на тяхното място. Да не мисли, че те са по-долу. Постепенно трябва да ги рзличава, но те еднакво са одарени. Те са произлезли от един извор. Човек някой път иска да играе ролята на една маймуна, но не може. Искате да станете актьор в театър, но там не ви приемат. Понякой път хората се раждат с предназначение, дарба имат. Понякой път на земята придобиват своите дарби и ги развиват. Основния закон е: Приложението, в което сте поставени използвайте, в дадения случай условията, в които сте поставени. Сега вас ви интересуват някои работи - защо времето става студено, защо земята е така създадена, защо е толкова далече слънцето, защо хората са такива. Да не мислиш дали хората са добри или лоши. Хората са такива каквито са. Вие не може да ги направите нито по-добри нито по-лоши. Може да направите една услуга, едно микроскопическо подтикване. Аз веднъж гледах 10-15 души млади застанали край каруцата, тикат я да върви. Докато не бяха дошли

до каруцата тя стои, но като дойдоха младите и подтикнаха каруцата тя тръгна. Дойде една ваша способност, после втора, трета, четвърта и каруцата тръгне. Може способността да е малко, но подтик даде. Предаде тази енергия. Същият закон е и между вас, вие се групирате. Дойде един, втори, трети и всички като се съберете колективно и тръгне работата. Същото е и в човека. Дойде една сила, втора, трета, четвърта, съберат се всичките сили наедно и тръгне работата. Като се съберат всичките сили в човека и той свърши работата, свързани са. Трябва да учите съдържанието на вашите чувства, на вашите способности и съдържанието на силата. От съдържанието на силата зависи здравословното състояние на тялото. От съдържанието на чувствата зависи здравословното състояние на сърцето. От съдържанието на способностите зависи здравословното състояние на ума. От съдържанието на умствените способности зависи здравето на ума. От съдържанието на чувствата зависи здравето на сърцето. И от съдържанието на човешката сила зависи здравето на тялото. Това е хигиена.

Сега ще ви дам едно практическо правило. В тази лекция така както ви говорих вие казвате: „Как?“ За да бъде умът ти здрав - мисли за умните хора, търси ги. За да бъдат чувствата ти здрави - мисли за добрите хора. За да бъде тялото ти здраво - мисли за силните хора. Силата ще дойде по естествен път. Три правила: Мисли за умните хора; мисли за добрите хора; мисли за силните хора.

САМО СВЕТИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

*22 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 3. IV. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.*

РАЗУМНИ, СПРАВЕДЛИВИ И ДОБРИ

Отче наш.

„Мога да постигна“.

Имате ли зададена тема? - /Нямаме./

Какви бяха общите положения на миналата лекция?

Пишете върху „Ползата от цветята“.

Всяка лекция задръжте както децата задръжат хляба. Малкото дете признава, че е хубав хляба. Повече от туй не разбира. По същия начин възприемате живота, като хляба го ядете. Казвате: „Много е хубав, много е хубав“ и все с хубавото остава. Трябва да се пазите от механичното натрупване на знанията. Имате механическо натрупване, както пясъка се наслоява без да се организира. В знанието главата расте, умът расте, сърдцето расте, тялото расте. В невежеството умът се смалява, сърцето и тялото се смаляват и човек издребнява. Сега някои дървета са много високи, то е натрупване, то не е растене. Когато някоя къща става 10 -15 етажа расте ли тя? Съвременните учени хора все още нямат реална представа какво значи растене. Къщата като стане на 10, 15, 20 етажа расте ли? Всеки процес дето не се забелязва разумност, справедливост и доброта няма растене. Растене в този смисъл, в който го приемаме ние, трябва да заключва три неща: разумност, справедливост и доброта. Ако вие не чувствувате разумност, справедливост и доброта по отношение на вашите мисли, чувства и действия, тогава вие не растете и всякога страданията идват от липса на разумност, справедливост и доброта. Сега вие търсите страданията при липса на нещо. Ако напълните една стомна и водата изтича къде е причината? Или е пробита, или може да е така точена, че водата да изтича през порите на стомната, или пък изветрява се, изпарява

се. И вие един ден може да дойдете в живота и да не знаете вие какво сте. Като гледате ще се чудите дали сте вие или не сте вие. Гледаш, гледаш и няма на какво да се опреш. Разумен не си, справедлив не си и добър не си. Какво си? Човек, който не е разумен, не е справедлив и който не е добър, какъв е? Противоположно същество. Човек, който не е красив какъв е? - Грозен. Който е грозен, какъв е? Който няма красота, грозен е. Който е грозен няма красота. Значи, щом не си красив грозотата е на място. Щом нямаш красота, грозотата е на място. Щом дойде красотата, грозотата отстъпва мястото. На какво може да ги уподобиш? Грозотата е нощ, красотата е ден. Вие не съзнавате. Денят е красив, в нощта грозни виждаш нещата. Не трябва да отделяте красотата и грозотата, но да подчините грозотата на красотата. Има едно движение. Неразумното трябва да се подчини на разумното, несправедливото - на справедливото, злото - на доброто. Щом владееш на себе си, разумното да господарува в ума. Справедливостта да има господство в ръцете и доброта да има господство в тялото. Този процес постоянно трябва да работи човешкия ум. Вие постоянно чувствувате някаква справедливост, която се върши вътре във вас. Всеки е недоволен. Вие чувствувате несправедливостта на външния свят, а не чувствувате вашата несправедливост. Вие постоянно сте несправедливи. Говорите несправедливо, постъпвате несправедливо. Справедлив трябва да бъдеш. Спиш повече отколкото трябва, пишеш по-малко отколкото трябва, пак си несправедлив. В справедливостта значи да удовлетвориш своята мисъл, да й дадеш ход. На чувствата да им дадеш ход и на постъпките да дадеш ход. Такъв ход да дадеш, че мисълта ти да е доволна и чувствата да са доволни, и постъпките да са доволни. Това е фигуративно казано.

Сега определя се какво нещо е младия. В едно отношение младият е търговец, който събира. Той е сиромас и събира богатство. Що е старият? Той трябва да раздава. Ако като млад не събираш и като стар не раздаваш, ти нито си бил млад на свят, нито си стар на свят. Защото, ако в младостта не те радва нещо и ако в старостта не те радва нещо, ако в младостта не се радваш и в старостта не се радваш, тогава какво очакваш? На какво се

радвате вие? Да допуснем, че едно дете се радва на кончето, което баща му е купил. Един ден детето бутне коня по задницата, ритне го конят. Питам: Защо го рита конят? Уподобете конят на вашата мисъл. Конят много рита. Човешкият ум и той рита. Казвате: „Конят рита и умът рита“. Човешкото сърце хапе. Щом не знаеш как да го бутнеш със зъбите хапе. Какво трябва да го правиш като те ухапе? Да го биеш себе си ще биеш, ти усещаш болка. Да биеш коня чувствуваш, че на себе си правиш пакост. Значи конят ще го погладиш от страни, внимателно ще се обхождаш, политика има. Обхода трябва. Вие казвате: „Господ така направил човека, природата така направила човека“, но как го направила не знаете. Че тя го направила, го е направила, но ние не знаем нито как Господ го е направил, нито как природата го е направила.

Сега една песен по какво се отличава? Всеки един човек ще почувствува едно движение в ума си, после едно движение в слънчевия възел. Всяка песен, която не действа на човешкия ум и на човешкото сърце не е построена музикално, защото животът започва с едностранните тонове. Тонът „до“ всякога търси, тонът „до“ търси светлината, търси топлината, търси и влагата. Тонът „до“ търси човешкия ум, търси човешкото сърце, търси човешката воля, търси човешката душа и човешкия дух да ги намери. Да се озове на гости при тях. Сега имате едно механическо отношение. Чуйте един глас с ухото. То е „до“. Дошло нещо до ухото, това ни най-малко не е тон. Основен тон считам Божествената семка, като се посее тя да се развие. Значи по закона всичките други тонове, които се явяват, да образуват едно цяло. Онова, което ражда нещата то е „до“. Другите неща едно от друго се раждат и в края на краищата имате едно цяло дърво с цветове, с плодовете му. Та считайте музиката като едно от великите Божии блага в света, чрез които човек се подига. Сега отчасти разбирате музиката. Засега разбирате толкоз, за бъдеще повече. В органическия свят всяко растение като се посее музикално то е първия импулс на всяко живо същество - да намери светлина. Стремеж към светлината е. Всеки зародиш се стреми към светлината. Пътят, по който се стреми към светлината

е вече „ре“. Запознаването със светлината това е „ми“. Вземане нещо от светлината е „фа“. Прилагане на туй, което е взето от светлината, обработването е „сол“. Другите „ла“ и „си“ какво са? Та казвам: Процесът в музиката играе важна роля. Ако се разглеждат отвън механически то е друг въпрос. Дълго време човек преди да е пял е мислил, мислил. Нему са му пели много пъти. Детето, което е седяло в люлката колко песни му е изпяла майката? Знаете колко хиляди песни му е изпял бащата. Виждате в птиците какъв е законът: майката седи и мъти, бащата пее. Яйцата слушат тази песен с часове, цели концерти дава бащата. Казвате: „Пее птичката“. Пее той, има предназначение. Ако не пее целият процес на излюпването няма да стане. Нещастieto всякога започва, когато се спре музикалният ход на нещата. Има едно музикално изражение на нещата. Аз наричам основен тон на живота Любовта. Доброто е основния тон, справедливостта е основен тон и разумността е основен тон. Доброто е основен тон на физическия свят. Справедливостта е основен тон в духовния свят. Разумността е основен тон в умствения свят, той ражда всичко. Сега разбираме много конкретно. Под думата „основен тон“ разбираме туй, което опитваш. Ядеш една ябълка, то е основен тон. Може да я посадиш, може да я изядеш, може да я свариш, от нея всичко може да направиш. С туй, което направиш туряш основния тон на знанието, на това, което имаш вътре. Разбира се за бъдеще туй знание трябва да знаете как да го използвате. Виждали ли сте някой път когато някой модно облечен, че го критикуват. Вие не знаете защо някой път шапката му е накривена наляво или надясно. Някой път шапката му е назад, някой път на челото. Някой път рамената са подигнати, някой път стегнати. Някой път роклите са късички, някой път дълги. Някой път обувката са с тъпи върхове, някой път с остри. Всичко това има свой смисъл. Вие разглеждате много механически нещата. Не харесвате някои неща. Много пъти човек от незнание прави това, без да знае. Той го прави по модата. Онези, които са изкарвали модата са много учени хора, те са мислили постоянно, менят модата. Някой път накривяват на дясна страна, някой път на лява страна шапката. Едно време мъжете носеха калпаци,

сега жените ги носят. Защо ги носят? Ако човек с дясната си ръка носи тежест, нали е изкривен, лявата му страна се издига. Изкривен е защото от дясната страна е по-тежко. Погледнеш се, изкривил си се към дясната страна. Натоварен е, който не разбира казва: „Какво се е изпъчил“. Има си причини, равновесие пази. В чувствата пази равновесие за лявата страна. Тогава за да ходи прав той трябва да има две еднакви стомни. Та сега мъжете носеха на дясната страна накривена шапката, какво означава? Калпаците си носеха накривени на дясната страна. Сега жените ги носят на лявата страна, процесът се е изменил. Равновесие трябва. Няма да ги изкривявате, перпендикулярно да са. Затуй ви препоръчвам с една стомна да не ходите. Ако носите в дясната ръка - мъж сте, ако я носите в лявата ръка - жена сте. И двете ръце трябва да бъдат заети. Другояче казано, едновременно да бъдете заети. Едновременно на човека и умът и сърцето да са заети. Някой път на някои хора умът е зает, тогава са наклонени наляво. Някой път сърцето им е заето, тогава са наклонени надясно. Защото всяко едно действие, всяка мисъл се обосновава на нещо в човека.

Някой ме пита: „Защо съм грозен?“ Аз да ви отговоря. Не си мислил, нищо повече. Човек, който не е мислил, не е красив. Трябва да използвате закона на мисълта. Мисълта дава красота. Ако някой пита защо не е добър ще му кажем, защото не е упражнявал сърцето си. Грозен човек е. Ако човек иска да бъде красив трябва да упражнява умът си. Затуй тия три процеса трябва да ги държите в ума си, да не губите равновесие. Дойде една мрачна мисъл, на какво се дължи? Да допуснем, минавате някъде, тъмно е, изкаляте крака си. Или лятно време искате да походите боси и натъкнете крака си на някой цигански трън. Веднага се намръщите. Започнете да търсите причината, защо сте се натъкнали на този цигански трън. Няма нищо. И циганският трън е излязъл на разходка. Ти си стъпил, циганският трън те е ухапал. Казваш: „Защо се убодох?“ Бил си невнимателен. Трябваше да се огледаш да не тъпчеш тръните, ще заобиколиш. Казваш: „Няма право да бъде тук“. Ти не разсъждаваш право. Да допуснем сега, че ти си поет, направиш най-хубавата поезия и

няма кой да я чете. Направиш поезията пък си говедар, четеш я на говедата, те си дигат главата, после пак започват да пасат. Не чети поезия на говедата, не че те няма да се ползват, но малка е ползата. Запример, някой музикант пасе говедата, като им запее те ще си дигнат главата, ще го послушат и пак ще си наведат главата надолу да пасат. Аз, ако бих бил говедар как ще проверя дали пея хубаво? Щом като им запее или като им засвирия те започват да пасат, да хрупкат тревата. Ако музикално пасат те са разбрали поезията. Ако аз им свиря и те музикално хрупкат значи вземат участие. Аз им пея и те музикално хрупкат. Ти казваш: „Аз говедар не съм“. Ами в тебе има такива неразумни мисли и желания, не си ли ти говедар на тях. Ще им пееш хубаво да се хранят. Вие трябва да знаете, че с музиката може да трансформирате някои ваши желания. С музика страданията няма да си избавите, но ще ги минете по-добре и ще имате една добра опитност. После мислите ви, желанията ви ще се оформят. Ще имате постижения. Вземете едно растение, което господарят го е посял и го обработва. Вземете друго, което не е обработвано. Плодовете на тия две растения се различават. Онези, които са добре обработени, на добра почва, техните плодове се различават от онези, които са насадени в камениста почва. Сега вие в сегашния живот ви интересуват конкретни неща. Вие минавате покрай някоя градина, където са посети хубави дървета. Вие нямате градина и казвате: „Да имам хубава градина“. Този човек е разумен, който е посадил градината. Трябва да се запознаете с него и да си поговорите. Да го попитате как е обработена, да вземете семена да посее. Вашата градина може да не е така голяма както неговата. Вие ще се заинтересувате.

Сега в живота опасността иде от недоволството. Всеки е недоволен от живота. Тази форма, в която човек е създаден, то е пътят на най-малкото съпротивление. Ако беше човек създаден другояче щеше да има 10 пъти по-големи страдания. Сега така е създаден да има най-малките страдания, най-малките противоречия. И животните, които са създадени са създадени да минат с най-малките противоречия. Това е разумното в света. Онези, големите животни изчезват от земята понеже се родиха

големи противоречия. Ако сега се роди един мамут де ще намери той храна. То ще бъде едно голямо нещастие. Понякоя път вие искате да бъдете някой велик човек. Защо искате да бъдете велик? Или вие искате да бъдете висок или широк. Някой път желанието е право, не харесвате себе си. Значи да имате една форма такава, с най-малките противоречия. Какво разбирате вие под красив човек? Ако красотата произвежда повече страдание, тя не е на място. Ако грозотата произвежда повече страдание и тя не е на място. Ако красотата човек го прекара през най-малките страдания, на място е. Ако отгдето минеш за грозотата те гонят, не е на място. Ако отгдето минеш за грозотата те съжаляват, тогава е на място. Ако за красотата те гонят, не е на място. Богатият всеки гледа да го обере. Ако богатият може да помага и може да бъде почитан, на място е. Единствената философия е да минете в живота с най-малкото противоречие. Туй е турено в учението на Евангелието, дето казва Христос: „Всяка лозена пръчка, която дава плод се обрязва, а онези които не дават, отрязват се и се изхвърлят навън“. Значи човек в живота си трябва да принесе плод. В какво седи плодът на човека? Ако нямаш един отличен ум, ако нямаш една отлична воля, ако нямаш едно отлично сърце, где е човека? Запример, ако имате една тема „Как е създадена красотата в природата“ или „Основните подбудителни причини на красотата“. Сега в света вие не може да го оправите. Вие себе си не може да измените. Имате едно състояние, станеш сутрин, неразположен си. Ако не може да измениш своето състояние, кажи каква е причината. В съзнанието си не си могъл да ходиш там гдето трябва. Кажи си: „Идущата вечер ще ида“. Не си ходил там дето трябва, тръгнал си по пътища в съня и не си отишъл там гдето трябва. Ходил си да разглеждаш тук-там. Някои от вас ходят да разглеждат изложби. Влезете в някоя кръчма гонят ви, влезете в кръчмата бият се хората, бягат всичките и вие бягате. Или тръгнал си из гората, гледаш хукне да ви гони лъв или мечка и вие хуквате да бягате. Събудите се. Кой ви кара да ходите вечерно време из гората. Или вечерно време ви дошло на ум да се качите на висока къща, тръгнали сте по стълбата, гледате стълбата разклатена. Какво

търсите и вие не знаете. Защо се качвате в тази къща? Казвате, искате да видите горе нещо. Някой път се качвате горе. Някой път слизате долу под земята. Тръгвате и ходите при някой извор. Събудиш се, неразположен си. А някой път ходите и се качвате на висока планина, цветя има. Срещате някой приятел и двамата се разхождате. Събудиш се сутринта, приятно ти е, че си имал един приятел сън. Те са действителни работи. В съня си вие не знаете къде да ходите. Вие сте новаци. Като влезете в един град не сте запознати. Ходите из тази улица, из онази. Прекарвате времето хубаво. Като лягате трябва да си турите една идея. Като лягате, вие какво мислите? Като лягате трябва да кажете: „Да ида или в училище, или в някое изложение, или в някой храм в невидимия свят, или на Слънцето, или на Луната“. Все очаквате за бъдеще нещо. Туй, което очаквате то е вътре във вас. Вие сте едно дърво и трябва да дадете плод. Ако имате този плод онези гости ще дойдат, ако нямате плод никой няма да дойде при вас. То е най-реалното. Ако имате плод всичките ще дойдат и ще ви гледат приятно. Пръчките ги обрязват за да дадат хубав плод. Ако нямат плод, отрязват ги. Сега светлината свети. Сега всички пишат възпитателни неща: душата на децата, душата на народа, културата, музиката, та концерти, та това, хубави работи.

В древността има един разказ, дето един от великите учители в древността пратил своя ученик да изследва. Той бил недоволен. Ученикът като го изпратили на работа мърморел: „Мен ли намериха да изпратят, други имаше по-способни“. Като минавал все мърморел. Слуша една мома запяла и като слушал забравил мърморенето. Казал си, че то си имало причина. Где щях да слушам тази хубава песен. Благодарил на учителя си, че го е изпратил, та могъл да слуша тази хубава песен. Върнал се при учителя си и казал: „Учителю, отидох само до песента и там се спрях“. Казва му: „Добре си направил“. Какво направил той сега? Той казал, че до песента мърморел. Песента наричам разумното в света. Дотогава все мърморел, защо го изпратили, животът му дотегнал. Казваме, че условията са лоши, но като дойдем до песента виждаме, че има смисъл живота. Той е Божието благо. Всеки един от вас е пратен до разумното, което трябва да

възприемете. Като послушате Божествената песен вие ще възприемете най-добрият подарък, който човек може да възприеме. Ако ви попитат: „Какво искаш да станеш“, какво бихте избрали? Ако е за наука, каква наука бихте избрали? Сега какво ви недостига? Л - тази буква липсва. После и тази буква липсва - М. После и тази буква липсва - Н. И тази буква - Б. После буквата - Т. И тя не е развита. Буквата - Ш е развита повече отколкото трябва. После тази буква е много развита - И. После тази буква е много развита - Ч. Това е езикът на вашите залъгалки. Имате беби и бебенца. Ето аз какво разбирам. Щом ви дадат хубаво ядене най-малко починете 15 минути. Вземете хляба, сдъвчете го хубаво, музикално. Няма да бързате. Музикално ще приемете хапката. После няма да бързате изведнаж пак да вземете хляба, но музикално ще топиш, ще дъвчеш бавно. Половин час да ти вземе докато се наядеш хубаво. Да остане в ума ви светлата идея, че хубаво е яденето. Ябълката, която си излял да я носиш в ума си като най-хубавата ябълка по форма. И по съдържание да бъде най-хубавото. Като виждаш външната красота и съдържанието, което чувствуваш и силата, която ги придава. Нека сега всеки един от вас да се върне и да прегледа живота си и да е благодарен. Минал е през камениста почва. Защо е минал? Минал е през мочурливо място. Защо е минал? Минали сте през планинско място ще съберете хубавите впечатления и лошите впечатления и ще ги обработите. В света вие опитвате. Има мочурливи места, като бутнеш веднага ще изсъхнат. Не трябва да бързате. За един ден ще изсъхне мочурляка и ще минете. Има места, които са непосадени. Ще завъртите един ключ и за 24 часа ще бъде една хубава градина. Сега не знаете да бутнете ключа. Минете през някое село подигнете всичките кучета да ви лаят. Щом ви лаят, значи виден човек минава. Хубаво е да минеш по селото и кучетата да мълчат, само да си мърдат опашките. Всичките да мълчат, но да тръгнат отподире ви. Другояче те ви преследват. И всичките селяни ще знаят, че вие сте знаменит човек. Вие се скарате двама души, вие дразните кучетата във вас. Скарате се, нямате добро мнение, дразните кучетата. Когато се явявате на конкурс, да кажем явите се по философия на някакъв въпрос. Дадат ви

една нова тема или по музика ви дадат едно парче да го заучите. Но някой път когато вие сте виртуози, ще ви дадат едно парче да го изсвирите без упражнение, за да видят какво знаете. Или пък ще ви дадат една песен, не сте я учили, но веднага да я изпеете. Някой път ще ви дадат една песен да я научите и един месец на разположение имате. Научите тая песен, знаете да я пеете с всичките модуляции и по всичките музикални правила. Вие се намирате в света и мислите, че хората знаят повече от вас. Че знаят повече от вас, знаят. Какво трябва да правите когато се намирате между хора, които знаят повече? Може да се намерите между хора, които много знаят и между хора, които нищо не знаят. Ако сте при тези, които много знаят ще се учите от тях. Ако сте при тези, които нищо не знаят, ще им преподавате, вие ще ги учите. Вие сега не искате да сте учители. Вие искате да бъдете учени. Нещастие е човек да бъде много учен. Да допуснем ставате сутрин и вие сте неразположен по единствената причина, че времето е облачно. Казвате: „Времето е развалено.“ По цялата земя не е облачно. Лятно време, заоблачило се е, приготвява се дъжд. Твоето неразположение е предвестник за благото на хиляди, милиони растения. Зарадвайте се, че дъждът ще дойде. В дадения случай вие сте неразположен, че всичките растения се молят да дойде благото. Казват: „Ожадняхме, много вода ни трябва.“ Ти участвуваш в тяхната нужда, усещаш тяхната нужда. Те казват: „Не бойте се, хубавото време ще дойде.“ Когато ти си неразположен, ти усещаш нуждата на другите. Някои същества имат нужда, то не е неразположение. Във вас тъй сте нагласени, искате днешния ден да бъде ясен. С вашата яснота не бихте усетили страданието, като се развали твоето настроение на тях ще се подобри положението, пък и ти не си изгубил много. Ако си недоволен качи се на аероплан над облаците на 1000-2000 метра. Горе е ясно небето. Да кажем нервен си. Какъв е цярът? Лошо ли е човек да бъде неразположен? То е най-доброто състояние, което имат хората. Чрез нервите се предават мислите. Благодарение, че имаме нерви. Нервите ние ги препоръчваме. Чрез нервната система се предават мислите. Вие много стока образувате, че искате да я продадете. Колко мисли трябва да

прекарате през вашата нервна система? Достатъчно е на деня да мине един трен. Вие искате да минат стотина трена. Има три фази. Има машини с три фази на горение: най-силно горение, средно горение и слабо горение. Видиш, че горението е силно, обърни на средното или на слабото горение. В мисълта не пускайте най-силното горение. Да допуснем, че вие обличате най-хубавата дреха. Като ходите една седмица няма да обръщат внимание на нея. В началото много са хубави дрехите, но след една седмица стават обикновени. Какво ще правите тогава? За да направите костюма си интересен най-първо направете го бял. Един ден като го носите бял, втория ден го направете червен, третия ден - портокален, четвъртия ден - зелен, жълт, син, тъмносин, виолетов и т.н. После смесените цветове турете и ще станете виден. Има повече от 50-60 смесени цвята. Ще бъдете много интересен. Вие турите белия цвят за един ден, ще станете интересен. И тъй като сменяте цветовете ще бъдете интересен. Някои от вас искате да бъдете много добри. Вземете една поза. Колко дена ще бъдете интересен с тази поза? Най-първо ще видят хората, че сте интересен. Ако целия ден седите така, не си струва. Ще измениш позата. Сега втората поза каква ще бъде? /При първата поза Учителят държеше очите си нагоре, при втората - гледаше сериозно/. И тази поза на може да задържите, ще я смените. При третата поза ще пишете, при четвъртата - ще рисувате. Вие не може да задържате тези пози дълго. Всички трябва да се сменят. Ако продължавате повече, губене на енергия е. Да гледа човек нагоре е хубаво, но ако целия ден гледа като факир, често децата правят такива пози. Понякоя път вие седите, замислили сте се. Не е идеята определена. Седи някое дете при някоя круша и гледа крушата научно. Гледа дали плодовете са хубави. След като снее един плод от дървото, разглежда го и го тури в джоба. Сега човек може да се смее, то са процеси. Тази ябълка или тази круша носи известно съдържание в себе си. Тя е жива. Една ябълка носи скрит живот. Дали туй дете ще разбере живота на ябълката? Всяка една мисъл, всяко едно чувство като го гледате, като дойде във вас, ако сте разбрали, ако може да прочетете по малко каквото е написано вие се ползвате. Ако не прочетете,

малко се ползвате. Следствие на това се раждат всичките недоволства в света.

Всяко нещо на своето време. Разумни, справедливи и добри.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

23 лекция на Младежкия окултен клас,

държана от Учителя на 10. IV. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.

София - Изгрев.

ОСНОВНА ИДЕЯ

Отче наш.

„В живота всичко се постига“.

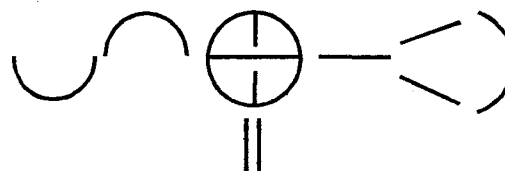
Онези от вас, които са поети, нека напишат още два куплета и да седят на една степен по-високо от първия куплет. Дайте си кандидатурата. Дали ще се приеме или не, то е друг въпрос. Но направете един опит. Представете си, че има конкурс. На всинца ви се дава по едно житено зърно, дават ви се по две или по три житени зърна. С едно житено зърно ще стане по-късно, за три житени зърна скъсява се времето. С три житени зърна по-скоро се постига целта.

Нали имате тема? Каква е темата? /„Ползата от цветята“.

Прочетете се темата./ Втория път нарисуйте по едно цвете. Изберете разни форми на цветя. Всичките разнообразни форми. Да бъдете свободни. Всеки може да си избере форма, която предпочита, която му обръща внимание.

Ако ви зададат една тема: „Защо човек е недоволен“, какво ще отговорите? От какво произтича недоволството? Когато сиромашът е недоволен, разбирам, има си причини, но когато богатият е недоволен? Когато невежият е недоволен, разбирам, но когато ученият е недоволен? Когато онзи, който пее и той е недоволен, и когато онзи, който свири, и той е недоволен. На какво се дължи недоволството? Толкоз проста работа е. Много философска работа е, пък то и децата знаят недоволството на човека. Човек докато не знае как да се справи със своето недоволство, никога не може да прогресира в живота. Защото недоволството е първата спънка, която спира на пътя, в който вървиш. Трябва да знаеш как да се справиш с него. Вие сте виждали някой път децата връзват за крака някое насекомо с

тънък конец. То не знае, че е вързано, хвъркне и падне на земята, хвъркне и пак падне. Често вие питате защо не успявате. Вързани сте с някой конец и падате. Пак литнеш, пак паднеш. Всичките тия работи ги обясняват, че съдба имало. Съдбата е, че си вързан. Запример, имаш желанието да свириш, но туй свирене може да ти стане спънка. Искаш да пееш, но пеенето може да ти стане спънка. Искаш да учиш, но учението може да ти стане спънка.

Фиг. 1

Искаш да ядеш, но яденето може да ти стане спънка. Всяко преядане е спънка. Ако ядеш повече, ти изхарчваш повече енергия. Тази енергия мъчно се добива. Ние

изразходваме безразборно ония сили, с които ни е надарила природата. Мъчно се добиват. Хората остаряват по единствената причина, че изхарчват енергията си и не знаят как да я добият. Най-първо завършват бюджета си с един приход, вървят нагоре. Дойде до едно място и всяка година завършва с недоимък и най-после, като дойде най-големия недоимък, фалира. Не може да уравни бюджета си. Най-първо имаш един подтик, ходиш, имаш едно желание в тебе, после туй желание се намалява, докато най-после се спреш вече, не ти се ходи. Не разполагаш с енергия, казваш: „Кой ще ходи да се мори?“ Днес отлагаш, утре отлагаш, намаляваш, намаляваш, докато дойдеш до една точка, невъзможно е повече.

Може да се създадат известни песни и ако всичките ноти не вземат участие. Тази стенография какво означава (Фиг. 1)? Има една изкуствена стенография, пък има една стенография на природата. Понякой път не можеш да намериш формата на някоя своя мисъл и се мъчиш ден, два, три, цяла година може да се мъчиш, не може да я намериш. Една дреха преди да я облечеш, тя си има форма. Не можеш да намериш формата на едно желание. Искаш да направиш нещо, не можеш да намериш начин да изясниш тази постъпка.

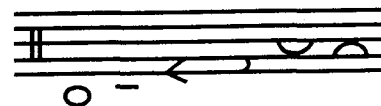
За да бъде обичан един ученик в музикалната академия от какво зависи? За да бъде любим на професорите си, кое е съществено? Три степени има: Може да е един гениален ученик, може да е един талантлив ученик и може да (е) един обикновен ученик. Ако е гениален, ще има особена обич на професора, той с уважение ще гледа. После казва: „Талантлив ученик или обикновен ученик.“ Сега ако обикновените се сърдят на талантливите и ако талантливите се сърдят на гениалните, какво ще добият? Ти се сърдиш, че си обикновен ученик, не си талантлив. Талантливият се сърди, че не е гениален. Ако гениалният се сърди, че не е обикновен, тогава? Кога гениалният може да се сърди, че не е обикновен, може ли да ми дадете една форма? Може ли гениалният да се сърди на обикновения? Да кажем, ти си голям пехливанин, гениален. Някой път те гонят, трябва да се скриеш, да влезеш в някоя малка дупка. Не можеш да влезеш. Не се събираш и съжаляваш, че не си малък да се скриеш в малката дупка, не може да се събереш. Оставаш навън, прицелна точка ставаш. Та е опасна работа да бъдеш гениален в един глупав свят. Ставаш прицелна точка на глупавите. Запример, ако си един гениален музикант, но идеш при мухите. Какво ще стане? Ще накацат по главата, по лицето, ще искат да видят. Ще те обичат всичките тия мухи. Питам: Какво ще ти донесат мухите, като кацат по главата ти? Казват: „Много гениален си, Господ те е надарил.“ Всичките му говорят, по лицето ходят, по главата. Питам: Какво се ползува музикалният човек от всичките тия похвали?

Някой път всички вие имате желанието да ви хвалят мухите. Тогава ставате нещастни. Каква е целта на гениалния ученик? Първото нещо – гениалният ученик трябва да намери учителя си по музика. Сега сравнението да намери учителя си, не е ясно. Казва: „Какво ще намери?“ Житеното зърно може с хиляди години да седи в хамбара и да не намери почвата, в която може да израсне и да се прояви. Гениалният ученик само при учителя си може да се прояви. Ако някой не го намери, той остава непроявен.

Може да минем на другата мисъл. Казва: „Що трябва да вярваме в Бога?“ Ще останеш в хамбара без Бога. Ти като вярваш в Бога, ще се проявиш. Казва: „Що трябва да вярвам?“ Че ти ако

не вярваш, ще останеш непроявен. Какво друго бихте употребили? Някой казва: „Религиозен човек.“ Мен не ме интересува религиозния човек. Религията е една разбрана дума. В какво седи сега смисълът на живота? Понякоя път казвате: „Трябва да се живее.“ Какво разбирате под думите „Трябва да се живее“? Разбирам да се живее: музикантът като засвири, музикантът живее на едно място, дето е влажно, като засвири, направи времето сухо. Ползува го музиката. Някъде хляб няма, засвири и хлябът дойде. Жаден е, засвири и дойде водата. Нивата не е посята, засвири с цигулката и веднага се посее нивата. Искам плодове, засвири, цъфнат и плодовете дойдат. Сега приложението: такава музика разбирам. Свириш, свириш, няма приложение. Защо ти е такава музика? Сега превеждам като пример. Примерът е верен. Ако ти имаш една религия и тя нищо не ти помага, защо ти е? Вярваш в Бога, да има постижение.

Давам ви това като музикална задача да я разрешите (Фиг. 2). Реалността в живота наричам хляб. Като го ядеш, то е реалност. Започва с ядене. Без ядене не може да започнеш, без хляб и без пиене на вода не може да се започне. С вода, без приемане на

Фиг. 2

светлина не може да се започне. Без приемане на топлина не може да се започне. Всяко нещо, което човек възприема, трябва да се запознае. Има форма за запознаване. Запример, в музиката как ще се запознаете с „до“? Има форма. Тази форма, в която вземате обикновено „до“, има 256 трептения, 256 смени на два музикални полюса: положителен и отрицателен, сменят се. За да стане този тон понятен, трябва 256 смени да станат. 256 пъти да се сменят полюсите, за да се прояви тонът и да почувствува „до“. Или казано: 256 пъти трябва да му кажеш: „Любя, обичам ви, любя, обичам ви.“ 256 пъти като кажеш в себе си „Любя, обичам“, той ще каже „до“.

Представете си един човек парализиран, има съзнание, иска да говори - не може да говори; иска да ходи - не може да ходи; иска да се подвижи - не може да се подвижи. Почнеш да го

разтриваш по ставите, пръстите разтриваш на краката, после коляното, разтриваш врата, ушите, 256 пъти като го разтриеш, то е „до“. Какво значи? Ще проговори, ще стане вече. Веднага почувствува една радост. Туй, което беше мълчаливо, след като 256 пъти си го разтрил, казва „до“.

Та казвам: Радостта в живота седи от постоянното проявяване на реалността в нас. Дотогава, докато реалността в нас се проявява, дотогава ние живеем; като престане реалността да се проявява в нас, ние умираме. Ти не може да живееш, ако реалността не се проявява в тебе. За да живееш, реалността трябва да се проявява. Любовта трябва да се проявява чрез тебе. Ти казваш: „Защо трябва да любя?“ – За да се прояви реалността. Щом се прояви реалността, ти приемаш живота. Любовта се проявява като любов. Ти като дадаш реалността да се проявява чрез тебе, тя се проявява като живот. Животът като се прояви, той се проявява като мисъл. Проявеният живот е музика. Проявената любов е живот. Защото музиката, която имаме, е проявление на живота. Музиката, която имаме, е сила. Туй, което пеем, ще се прояви като сила. Казвате: „Както Господ наредил.“ Трябва да учите. – „Както е Господ наредил“. Господ е наредил да мислиш добре. Господ е наредил да чувствуваш добре и да постъпваш добре. Какво представя сиромашията? Когато човек е сиромаш, какво е? Какво му липсва на сиромаша? Сиромашът е певец, но не е пял и затова е сиромаш. Като започне да пее, ще стане богат. Сиромашът има възможност да пее и ще забогатее, нищо повече. Казва: „Сиромаш съм.“ – Не си пял. Започни да пееш. Започни от „до, ре, ми, фа, сол“. После ще започнете със степените на музиката: ще съедините първата степен с третата степен, втората степен с четвъртата степен, третата степен с петата степен, четвъртата степен с шестата степен. После ще започнеш разни комбинации на степените. Ами че степените са различни. Имаш око. Ще дойдеш да упражняваш окото с цветовете. Червеният цвят е музикален. Червеният цвят, той е „до“. Портокаленият е „ре“. Другите вървят по същия начин. Музиката има същата гама на светлината, само че тя е възвишена музика на ангелите. Ние ги схващаме като цветове. Да кажем,

имате една болка. Кривите тонове се отразяват на здравето. Ако не вземеш вярно един тон, ще ви заболи нещо. Всичките болки, които имаме, се дължат на неправилно пеење, свирене, мислене, чувствувание. Неправилните тонове се отразяват.

Сега търсим едно възпитание. По-естествено възпитание от сегашното няма. Сегашните хора за възпитанието говорят. Човек, ако е гладен, какво ще му дадеш? Ние не знаем как да възпитаваме гладния. На гладния човек дадеш му една бучка захар. Не става с бучка захар. Една бучка захар е забавление. Със захар нищо не става. Хляб иска човекът. Да дам на гладния едно бонбонче – и с бонбонче не става. Да му дам пари – и с пари не става. Да му дам обувка – и с обувка не става. На гладния може да му дадеш отлични обувка и ръкавици, може да му вземеш и диамантена огърлица и шапка – не върви тази работа. За да върви, хляб му дай, не му давай ни обувка, ни шапка, ни дрехи. Като дойде хлябът, всичко ще дойде. Не дойде ли хлябът, всички неща са безпредметни. Тогава трябва да разбирате основното нещо в живота. Дойде ли любовта в живота, всичко ще дойде; не дойде ли любовта, всички неща са безпредметни. Знанието е безпредметно, истината е безпредметна, всички други изкуства са безпредметни. Под „основен тон“ разбирам всичко туй, от което всичко идва. Основното, то е Божественото. Като кажеш за Бога: Той е основа за всичко. Като проговориш името Божие, от него зависи всичко в живота. Като помислиш, от Него идат всички блага. Ако не мислиш заради Него, нищо не става от тебе. Щом мислиш заради Него, всичко ще стане. Колко проста е тази работа. Учен да бъдеш, то е празна работа; да бъдеш добър, то е празна работа. Като кажеш: „Бог“, да почувствуваш, че само Той като присъствува, всичко може да стане от тебе. Той като не присъствува, нищо не може да стане. То е едно ново схващане за Бога. Тогава ще опитах вярата. Гладен си. Като помислиш за Бога, да дойде хлябът – право мислиш. Жаден си. Като помислиш за Бога, да дойде водата – право мислиш. Не можеш да дишаш добре. Като започнеш да мислиш за Бога, почваш да дишаш – право мислиш. Не можеш да мислиш. Като помислиш за Бога, проясни се мисълта ти – ти право мислиш. Или неразположен си. Като помислиш за

Господа, дойде ти онова разположение, чувствата ти придобият един израз. Право мислиш. Идеята ти за Бога е права. Казвам: Само като помислиш за Името Божие, всичко в тебе да се смени. Твоята вяра е права. Заболи те кракът. Като помислиш за Него, болестта да си иде. Право мислиш. Ако не се сменя, криво мислиш.

Едновременно българите, които станали помаци, трябвало да направят джамия и да не кажат нито една българска дума. Отиват да секат дървета и казват, че дървото е хубаво, право, но накрая казват е малко „кривичко“. Думата „кривичко“ я казват на български. Отиват, отсичат друго дърво, но пак се изпускат да кажат, че дървото малко накрая е „кривичко“. Развалила се работа. Кривичкото разваля работата. Сега вие говорите един жаргон, говорите за наука, кривичко е. След като говорите един жаргон, културен жаргон, който имате, като туриш накрая - кривичко. Като туриш горе на върха Божието име, ще се оправи работа. Ако твоята сиромашия се сменя с богатство, на прав път си. Ако твоето богатство се сменя със сиромашия, на крив път си. Ако твоята болест се сменя със здраве, на прав път си. Ако здравето се сменя с болест, на крив път си. Ако тъмната ти мисъл се сменя с права, на прав път си. Ако светлата ти мисъл се сменя с тъмна, на крив път си. То са състояния, които се сменят. Те се сменят по единствената причина, че ние изпускаме Божественото. Кое е същественото при дишането? Да дойдем до конкретните работи. Кое е същественото в дишането? Според степента на желанието: да не приемеш ни повече, ни по-малко. Ако приемеш по-малко, на крив път си; ако приемеш повече, на крив път си. Да приемеш толкоз, колкото ти е необходимо. Да го задържиш толкоз, колкото е потребно. След туй ще приемеш благото, което въздухът съдържа. Без туй постоянно приемане на въздуха колкото трябва, задържане колкото трябва и изваждане на онази Божествена енергия, която е необходима, зависи твоето здравословно състояние. Същият закон е с мислите: Когато възприемем една мисъл тъй както трябва и извадим онази енергия, която тя съдържа, то е правият процес. И за желанието е също: Възприемеш желанието както трябва, задържиш го колкото трябва и извадиш онази енергия, която е потребна от туй желание, то е правилният

процес. Туй желание не е необходимо да седи с векове, малко енергия да извадиш. Желанията в човека идат тъй, както светлината иде. Реалното в живота не седи дълго време. То е един малък момент, може би една хилядна, една десетохилядна, една стохилядна, една милионна част, каквото и да е, в каквото и размер да е. Не искайте да задържите нещата повече, отколкото трябва.

Сега вие искате да бъдете учени, без да работите. Ти не можеш да бъдеш учен човек, ако любовта не те е подбудила. Ти не можеш да бъдеш учен човек, ако мъдростта в тебе не е внесла светлина. Ти не може да бъдеш учен човек, ако истината в тебе не е внесла свобода. Туй, което любовта внася в нас, туй което мъдростта внася, туй което истината внася, то е важно. То са три елементи. Любовта трябва да внесе нещо в тебе. Та казвам: Всички ние искаме да бъдем учени без любов, да бъдем учени без мъдрост. Мъдростта носи светлината, дава нещо. Аз турям любовта като основен тон. Само едно сравнение ще направя, отчасти да ви стане ясно. Любовта е основният тон, семето, което е посято. Мъдростта, това е цветът, който е цъфнал. Истината е плодът, който е узрял. Ти този узрелия плод трябва да го опиташ. То е реалното, това, което опитваш. То са три фази: семето трябва да се посее, да цъфне и да даде плод. Плодът трябва да се опита. Тази идея е изказана. Казва: Опитайте и вижте, че Бог е благ. Ако една ваша мисъл не бъде посадена, ако тя не цъфне и не узрее, и не се опита, тя не е вярна. Ако едно ваше чувство не се посее, не цъфне, не узрее и не се опита, то не е вярно. Сега туй не трябва да бъде в противоречие със сегашното разбиране. Сегашното разбиране, много механично разбиране. Вие искате да ви оставят богатство, вие искате да ви оставят знание, всичко туй наготово. Сегашният живот не е така построен. Но затова всички умираме. Казва: „Чуждото и на Великден се взима.“ Чуждото не е ваше. Човек трябва да знае, че посадено зърно е станало на цвят, след туй трябва да знае, че ще завърже. Само когато узрее плодът, го възприемаш. Тогава ще живееш. Ако създадеш храна за Господа, Който живее в тебе, ще живееш. Ако не създадеш храна за Господа, Който живее в тебе, ще умреш, нищо повече. Ти, като

работиш за Господа и Той работи за тебе. Ти отвън като работиш, Господ отвътре ще работи. Отвън ти ще работиш, отвътре Той ще работи. Туй, което работи отвън и отвътре, то се постига. То е проста идея. Казваш: „Защо трябва да работя?“ – За да работи Господ отвътре. Щом Той работи отвътре, всичко се постига. Щом ти не работиш отвън и Господ няма да работи отвътре, нищо няма да се постигне.

Казвам: Щом понякой път не ви върви, ще работиш отвън, каквато и да е работа, обучава ли си, да метеш ли, да не считаш работата, ни най-малките работи да си готов да я свършиш. Едно камъче да дигнеш, една семенце да посадиш, да изпереш ризата, да вземеш една чаша вода да я излееш на земята, на някое растение. Да дишаш, и то е работа. Да си отвориш очите, то пак е работа. Да чуваш с ухото си, и то е работа. Да си отвориш ръката, но да знаеш как да си отвориш ръката, то пак е работа. Седят десет души богати хора, сърцето им затворено. Като отворя ръката и тяхното сърце се отваря; като затворя ръката и тяхното сърце се затваря. От мене зависи. Отварям, казвам: Давай. И те дават. Затворя ръката си, казвам: Затворете. И те се затварят. Цигуларят защо свири? Той ходи и дава. Отваря си ръката и дава. И философи, и прости, всички дават. Всички хора свободно дават. Пей, да дадеш. Ако ти не пееш, казваш: „Защо ще пея?“ Пей в къщи, без публика пей. Имаш публика 300 милиарда клетки, пей на тях. Казваш: „Няма публика да пея.“ Срамота е. 300 милиарда души има публика, те слушат. Никога не са те слушали да им пееш. Попей им. Като им пееш, станеш весел. Няма по-хубаво нещо от това човек да пее на себе си. Като пееш на себе си отвън, тогава ще дойде другото пеене. Външно като запеее и вътрешно като запеее, тогава се проявява безсмъртието в живота.

Сега вашата идея е: „Кой знае тези работи?“ Ако не знаеш да вземеш основния тон „до“, много лесно се взима, като те заболи кракът. После, като оздравееш, пак ще вземеш. Като вземеш невярно тонът „ла“, значи болен си. Като вземеш да оздравяваш, мекичък става тонът. „До“ става меко, добива всичките пластични качества.

Сега направете за една седмица опит: Като си спомните за Името Божие, веднага да се смени състоянието. Неразположен, като помислиш за Бога на Любовта, Който създал всичко, веднага да се смени вашето състояние. Заради Него да си готов да направиш всичките жертви. Да обичаш Бога в дадения случай значи да направиш всичките жертви. Разгневил си се. Направи една жертва – да се не гневиш. Разсърдил си се, казваш: „Този, всичкият багаж го подарявам.“ Вие се мъчите. Виждали ли сте майки, тя даде едно орехче на детето си или една ябълка. Казва: „Дай, майка.“ То не иска да го даде. Тя го натисне, вземе орехчето или ябълката. То почне да плаче. Майка ни казва: „Дай орехчето, майка!“ Ние не искаме някой път да дадем малкото орехче. Дай го този орех. Посееш ореха в земята – дадеш го и след време ти щастлив ще бъдеш. Ореха като държиш в ръката, не може да порасте, като го посееш, през цялата година след време ще ядеш орехи. Да дадеш, значи да го посееш. Посей нещата, това е Божественият живот. Любовта трябва да бъде посята. Посей любовта в душата си и ще дойде изобилието. Посей любовта в душата си и изворите ще потекат.

Сега вие пеете колоритно. Има колоритни певци. После имате тези трели, форше. Има и двойни трели. Трябва да се учим и на двойни трели. В съвременната наука казват: „Реалното в живота.“ Всеки от вас има реалното. Ако ти може да се смалиш и да станеш толкоз малък, може да влезеш във всяка каса. Ти може да влезеш и да видиш скъпоценните камъни. Ти може да се превърнеш на светлина, да видиш всичкото написано в света. Ти сам трябва да станеш светлина, да можеш да четеш всичко. Ако ти не си светлина, как ще четеш? Да имаш светлина и сам да светиш на себе си.

Да дойдем до основните неща. Имайте една идея, която да сменя вашите състояния. В този смисъл трябва да разбирате идеята за любовта. Щом дойде любовта, да сте готови заради нея да направите всичките жертви. Ето аз какво разбирам. В дадения случай, когато дойде любовта, да бъдеш готов да й станеш слуга. Каквото иска от тебе, да го направиш. Никога да не откажеш на онова, което тя иска от тебе. Вие сега мислите, че тя ще поиска

къщата ви. Тя къщата ви няма да поиска. Ще поиска толкоз малка работа, че ще ви се види смешно, с такива детински работи да се занимава.

Често хората говорят: „В какво седи гениалният певец?“ Ако чрез пеенето на гениалния певец не иде любовта, никакъв гениален певец не е. Ако чрез гениалния свирец любовта не е дошла, гениален свирец не е. Ако чрез гениалния поет любовта не е дошла, гениален поет не е. Ако станем проводници на любовта в света, то сме гениални. Пътят, по който любовта иде, то е гениалност. Гениалните хора са проводници на великото благо в живота.

Сега ви дадох малко. Само буквата А. Вие ще учите другото. Първата буква като научите, то е достатъчно. Представете си, че вие сте се научили да пеете А-то на любовта. Никаква консерватория не сте свършили и може да изпълните отлично всяка песен. Не знаете много, но пеете. Може да сте свършили консерватория и да не можете да пеете. Един американски милионер, който имал отвращение от музиката, когато му свирили, пари давал да не го смущават. Дойде някой да му пее, ще му даде пари да не го смущава, да се маха. Един ден дошла една певица на 19 години, като пяла, той ѝ дал 25 хиляди долара да се махне. Казва: „Заповядайте и друг път да се махнете.“ Питам: Изгубила ли е тази певица, като ѝ дал 25 хиляди долара, да се махне? Казва: „Иди си сега, втория път пак да дойдеш да ме не забравиш.“ Той бил толкоз зает с работа, спрял се да я изчака да изпее песента. Казва: „Иди си, сега много работа имам, втори път, пак да дойдеш“. То е добрата певица, на която плаща 25 хиляди долара. Сега вие като идете някъде да пеете, ще ви платят един долар. Още не сте от видните певци.

Здравословното състояние на човека зависи от гениалността, да бъдеш гениален, талантлив и обикновен едновременно. Обикновен на физическото поле, талантлив в духовния свят и гениален в Божествения свят. Когато геният е в Божествения свят, талантливият – в духовния и обикновеният на земята, е нормално. Когато гениите слизат на земята, а обикновените идат в небето, тогава работата е обърната с главата

надолу. На обикновения човек даваме най-голямото угощение. Дойде някой в името Божие, дадеш му 5, 10 стотинки да си купи хляб. Дойде един просяк, дадеш му едно петаче. Идеята другояче седи. Парите не се посаждат. Като дойде бедният, дай му едно житено зърно. Кажу: „Посей го.“

Сега каква е основната мисъл? Сега тъй, както ви разправям, ще ви дам един пример. В Южна Америка двама парализирани 25 години докторите ги турели в една стая като неизлечими, да умират. То било в едно малко градче. Случило се така, че в града влязла една голяма боа – планинско място било. Като гонили боата, тя влязла в стаята на тия парализирани. Те, като видели змията, забравили, че са болни и се намерили отвън. Казват: „Благодарим, че дойде голямата змия, да оздравеем.“ Туй, което лекарите не направили, змията го направи. Човек трябва да забрави своите нещастия, да забрави, че е болен. Като види любовта, да забрави всички свои нещастия, да стане щастлив. Любовта е голямата змия, влязла вътре. Тя не мисли да ги изяде, не чака да ги извадят. Казва: Скоро вълн! Те излизат. Те казват: „Тя ще ни яде тук.“

Всяка идея, която може да ни възвърне естественото положение, което имаме, е от Бога. Всяка идея, която не може да ви възвърне естественото положение, не е права, не е нормална.

Ако само един от вас приложи туй, което днес ви говоря, светът щастлив ще бъде. Ако само един от вас приложи туй, светът щастлив ще бъде.

**САМО СВЕТИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!**

XXI година.

24 лекция на Младежкия окултен клас.

държана от Учителя на 17. IV. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.

София - Изгрев.

МАЛКИ ОПИТИ

Отче наш.

Зададена тема имате ли? – /Имаме да нарисуваме по едно цвете./

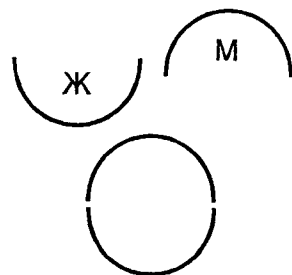
Какъв беше предметът на миналата лекция?

Тогава животът е една доста сложна песен, която хората учат и още не са научили. Представете си, ако човек би ял без сълонка да дъвчи, какво би било, без да се овлажнява храната? Животът, когато върви без музика е без сълонка. Музиката е сълонката, която намазва храната. Спомагателен процес.

Сега някой път хората четат „Отче наш“. Всеки научава да чете „Отче наш“. Какво съдържа „Отче наш“? Като го четете, мислите ли, че е „Отче наш“? Ни най-малко не е „Отче наш“. Представете си, че вие кажете на някой англичанин: „Дай ми хляб.“ Той ви отговаря: „Какво искате?“ – На английски ви пита. Вие казвате: „Дай ми да ям.“ Той ви пита на английски какво искате. Англичанинът не разбира българина и българинът не разбира англичанина. И двамата не се разбират. Често ние употребяваме в природата един език. Ние казваме: „Дай ми хляб.“ Тя казва: „Какво искаш?“ Казвам: Ако пееш и не те разбират, това не е пеене. Защото в пеенето умът и сърцето трябва да вземат участие. Това са елементи на пеенето. Умът, сърцето и волята трябва да вземат участие. Сега вие трябва да слушате, когато говорите някому. Кажете една дума. Този човек върви по пътя и вие го спирате с вашата дума. Започвате разговор. Искате от него да вземете, да научите нещо, което вас ви е необходимо. Ако от музиката не можеш да извадиш както онзи, който подсирва млякото и изважда сирене, тогава каква цел има подсирването? Ще го прецедиш, ще го извадиш. Не само тъй поразбъркаш въздуха да направиш някакви трептения. Съвременните хора като

пеят, развалят гласа си, започват да пеят, имат доста хубав глас, колкото повече пеят, развалят гласа си. Значи пеят без сълонка. В музиката идеята се заражда в ума, подема се от сърцето и се изпълнява от волята. Представете си, че една майка храни детето си, без да ѝ говори, ще бъде ли тя доволна? Значи всякога майката, за да е доволна, детето трябва да поиска. Ако говори, тя му дава според каквото детето иска. Понякоя път не иска нищо, тя предполага, че иска нещо това дете, но не знае да говори. Някой казва: „Не може ли без пеене?“ Не може без пеене. Природата е пълна. Ако садите семенца и не ги поливате, не може да израснат. Като мисли човек, мисълта е влага в умствения свят. Вие нямате ясна представа. Ако няма влага, като насадиш, не може да израсне, ще изсъхне. Човек трябва да е запознат със законите на природата, които са в нас поставени. Ако човек се опита да създаде лош порядък от своето неразбиране, ще се натъкне на ред противоречия, както всичките хора се натъкват. Казваш: „Защо не ми върви?“ – Влага нямаш. Защото светлина няма, топлина няма. За да има светлина, трябва да мислиш. За да има топлина, трябва сърцето ти да работи. За да има музика, волята ти трябва да работи. Запример, някой път желаете, имате желание, приятна ви е идеята, въодушевявате се вътрешно. То е вътрешната музика. Трябва да дадете ход, отвън имате приятно чувство. То е музика. Имате една идеална песен, която стимулира ума ви. Запример, ако се направи една песен, в която „до“-то да се повтаря три пъти, какво означава? Една терца. Едното „до“ за бащата, другото „до“ за майката и третото „до“ за сина. Значи знаете, че трима члена има семейството. Понеже според закона на битието, най-първо се ражда мъжко. Щом са три, то са баща, майка и син, две мъжки има и едно женско. Щом имате кварта, „до“ се повтаря четири пъти, семейството има четири члена, от които двамата са мъже и двете жени. Защото в природата първо се ражда момче, момиче, пак момче. Така върви естественият ред. Щом някой път вървят 4-5 момчета, едно момиче, то е изключение, едно израждане на закона. Щом преодолява мъжкия принцип, раждат се момчета; щом преодолява женския принцип, раждат се момичета. Тогава значи има нарушение, няма съгласие.

Запример, допуснете, че един ден вие сте възбудени, разгневите се на свят. Където ходите, тъпчете. Какво е вашето състояние на гняв? То е мъжки принцип. Има гняв на мъжете, има гняв на жените. Само че мъжкият гняв е изпъкнал, на жените е вгълбнат. Мъжкият гняв, той ще ви развлече, ще те влече, ще те

Фиг. 1

търкаля като поток. Женският гняв ще те удави. Когато човек се дави, то е женски гняв, когато пороят го влече, то е мъжки. Фигура е това, да бъде идеята ясна. След като се разгневите, след като се образува гневът, музикално как ще го представиш? Щом се гневиш, ще образуваш повече електричество, повече светлина. Ако дълго време се гневиш, ще започнат работите да съхнат. Хора, които постоянно се

енервират, кожата им започва да става суха. Пипнеш го, суха е кожата. Трябва да измени начина, не трябва да се гневи. А пък, ако някой път никак не се гневи, тя е влажна. Някой път много влага е потребна, да се разгневи, да стане голямо изпарение. Гневът има смисъл, когато става изпарение на чрезмерните чувства. На място е гневът. Щом няма излишък от влага в природата, гневът е безпредметен. Да се обосновем. Трябва да се гневиш по някой път, да стане изпарение.

Ето естествено хармоничен гняв (Фиг. 1). Като се съединят двата в едно, образуват движението. Двата гнява завъртат колелото, работата върви. В гнева са съгласни, образува се хармония. Двама гневливи хора като се съберат, образуват кръга. В природата щом разгневиш двама души, ще се скарат. Двама души, които са в една система, напускат тоя път, скарат се. Разкъса се кръгът. То е туй, което теософите наричат змията да си ухапе опашката. Защото щом не е ухапала опашката, хапе другите. Щом ухапе опашката си, колелото се е образувало. Човек като ухапе опашката си, става на колело. Ухапването на опашката в животинския свят, значи започнала е мисълта да работи. В животните мисълта е в опашката. Змията като си хване

опашката, тогава започва да мисли. Докато не си е хванала опашката, не мисли. Щом ухапе опашката, започва да мисли. Човек, докато не хване опашката си, не може да мисли. „Опашка“ какво значи? От какво произтича? От „опасан“. Защото змията като се хване с опашката, маймуната се хваща с опашката си за дърветата, люлее се, люлее се и скочи на друго дърво; пак се люлее за опашката и пак скочи на друго дърво. Опашката в животните играе ролята на мисъл. Стимул трябва да даде на гръбначния стълб да събуди мисълта.

Сега някои от вас не искате да страдате. Страданията събуждат ума. Без страдания човек не може да мисли. Една необходимост са. Някой казва: „Аз не искам да страдам.“ Ти ще страдаш, докато не мислиш. Като не искаш да страдаш, трябва да мислиш. Щом не мислиш, ще страдаш. Щом не искаш да страдаш, започни да мислиш. Страданията ще минат. Сега искаме без мисъл страданията да минат. Невъзможно е. Тази енергия на страданията ще я туриш на работа. Нали питате защо са страданията. Едно коренно обяснение: страданията са да събудят мисълта на човека. Страдаш дотогава, докато започнеш да мислиш. Щом приемеш целесъобразността, която съществува в природата, страданията изчезват. Страданието не е произвол, но е една подбудителна причина. Някои мислят, че страданието е тегло. Щом започнеш да мислиш, няма страдание. Казва: „Дотегна ми да нося това страдание.“ Като започнеш да мислиш, направиш колелото, туриш една ос и поставиш товара, който носиш на гърба си. По-леко е, колелото се върти. Това е един умен човек. После му дойде наум да впрегне един кон. Освен че не носи, но се качи и отгоре на каруцата. По-рано страдаше, като започна да мисли, натовари каруцата, впрегне коня и казва: „Няма само из гората да ходи.“ И той се качва на колата. Улеснява положението. И вие по същия закон, ще намерите един кон из умствения свят, впрегнете го, направете колело, качете се отгоре. Сега сте свикнали на лесните превозни средства. Платите един билет, качите се на трена. То е вече в един уреден свят. С трен навсякъде не можеш да ходиш, само от място на място може да ходиш, не може да ходиш, където искаш. Обаче, природата обича едно

действие да бъде свободно. Запример, ако ти се качиш на един свой аероплан, може да ходиш, където искаш и да кацнеш, където искаш. Като се качиш на трена, ще отидеш там, дето линията отива. Ако мястото съвпадне с линията, добре, ако не, пак пеш ще ходиш.

Сега понякога път с вас се случва следното, което се случило в една църква в Америка. Като ви разправам новото, каквото и да ви се разправя, вие постъпвате по старому. Случва се следното. В една църква в Америка се разделили членовете на църквата по въпроса да се вдигне ли чашата или да не се вдигне на Господнята вечеря. Едните били чашата да се повдигне, другите били чашата да не се вдигне. Питам сега: Трябва ли да се дигне чашата или не трябва? Разделили се членовете на две. Тези, които поддържали, че трябва да се вдигне чашата, се събрали на събрание и забравили да вдигнат чашата. Затова се разделили пък забравили да я вдигнат. Често кога се представя една нова идея, по старому се постъпва. Че трябва да се дигне, е хубаво. Ние поддържаме новото, като дойдем до новото, забравяме да го направим – забравяме да дигнем чашата. Чашата седи на масата. Казвам: Не сме от новото, чашата не сме дигнали. Новото седи в дигането на чашата. Щом не се дига чашата, старото положение е. Та казвам сега: Един нов начин има. Като речете да направите новото, пак по старому постъпвате. Сега гледайте да не забравите да дигнете чашата. Всякога в най-малкото движение, което човек направи в света, то е прогрес. Може да е хилядна от милиметъра, прогрес е. Когато никак не се мърда, е регрес, назад се движи. Когато трябва да има едно малко движение в природата, може в началото да е съвсем малко, както разстоянието между страните в ъгъла и много малко в началото, но колкото се удължават страните, то расте, в далечното пространство тия линии се разклоняват в милиони и милиарди километри. Един малък прогрес в основата, за бъдеще произвежда големи резултати. Не се чудете. Казвате: „Малка работа.“ Тия малките работи, те са големи работи. Един градус в началото има големи постижения. Някога една добра дума произнесена, може да те направи ангел. Някой път една лоша дума казана тъй, както не трябва, може да те направи дявол. Една добра дума може да те направи ангел и една лоша

дума може да те направи дявол. За бъдеще такива са резултатите в природата. Трябва да бъдем много внимателни. Затуй погрешките в човешкия живот трябва съвсем да се изправят. Всяка една погрешка, която не се изправя, има лоши последици. Като направи погрешка човек, веднага да я изправи. Понеже последиците на доброто са по-добри, на злото са много лоши последиците. Ако остане дълго време, много лоши са последиците. По закона на наследствеността, когато хората са се мразили, цели семейства са изчезвали по причина на някаква омраза. Понеже не са спряли омразата, дали са ход и цели семейства са изчезвали. Не само това, но цели човешки раси са изчезвали по причина на омразата. Има предпотошни животни, които са изчезнали, понеже мислили само за себе си. Тия, малките, останаха да живеят.

Сега за гнева ви давам известни пояснения. Има мъжки и женски гняв. Може да се гневите. Единият гняв събира, другият дава. Някой път хората са много майстори. Като знаят слабото ти място, хората гледат да те разгневят. Ти като се гневиш, онези се радват. Той като се гневи, дава нещо от себе си, онези събират. Женствените го предизвикат да даде, те приемат. Онзи, който се гневи, дава, женствените събират вътре. Той след малко се чувства изтощен. Аз ви казвам така. Значи в света трябва да знаете законите. Причините на законите не са произволни. Някой от вас казва: „Аз не мога да се въздържа.“ Трябва да дава. Че едно дете не може да се въздържа, като минава покрай някоя градина. Ще вземе някой плод и ще замине. Не може да се въздържа. Казваш, че не можеш да се въздържаш, но ако има десет души стражари, няма ли да се въздържаш? Ще се въздържаш. Защо като има стражари да можеш да се въздържаш, пък като няма стражари, да не можеш да се въздържаш? Значи, не че в тебе няма възможност, но ти сам не искаш да се ограничиш. Като са стражарите там, ще се ограничиш. Стражарите произвеждат мисълта, започваш да мислиш за последиците. Понеже стражарят го няма, не почваш да мислиш. В първия случай мислиш, затуй не вземаш. Във втория случай не мислиш и направиш нещо произволно.

Запример, вие седите някой път и се обезсърчавате. Дойде една мисъл във вас, че нищо няма да стане от вас. Започнете да мислите. Откъде ви е дошла тази мисъл, че нищо няма да стане от вас? Като намерите причините, тази мисъл изчезне. То не произтича от Бога. Защото в Бога всички чувствувания са гениални. Всеки човек е създаден, той има свое предназначение.

Представете си, че имате тона „до“ на спомагателната линия. В какво седи погрешката, ако „до“ не вземеш вярно? В музикалния свят всеки един тон има своя цена. Като пееш, то е разменна монета. Следователно, някой път ще дадеш една нота, ако вземеш бързо. Кой ноти са по-ценни: които по-дълго време вземат или които по-малко време вземат? Тези дългите ноти са по-ценни за нас, защото време има. За бързите ноти се изисква по-голяма сила. За бързите ноти се изисква по-голяма сила. Харчим повече сила в бързите ноти. Затуй в пеенето, след като сме пяли дълго време, трябва да сменим пеенето, да продължим времето. Бързите ноти са динамични, а пък тези, които по-полека се пеят, те са магнетични. Често певците като пеят, те не правят смени. На бързите ноти не могат да направят една смяна, веднага да образуват една закръглена линия. Как ги наричате вие? – Магнетични, разположени. Ти бързаш, ти си неспокоен, разположен си, свободно пееш. Свободното пеене не е бързо пеене. Музиката е голямо изкуство. Аз ви говоря върху музиката, но има голямо приложение. Ти музикално, ако знаеш как да пееш, може да хванеш всяка една мисъл, която е опасна, която по права линия върви, може да те удари, да те простре на земята. Ти може да я хванеш в музикалните вълни, да я завъртиш около себе си, да те заобикаля, да ти стане една крепост, да се върти наоколо. Музиката има приложение. Някъде може да вървиш и да си отвориш път. Сега говоря за една музика, в която взема участие човешката мисъл, човешките чувства и човешката воля, разумността на човека взема участие: разумните мисли, разумните чувства и разумните постъпки. Защото думата „РА“, коренът отдето е излязла, значи светлина. „ОМ“ значи всички качества, които са вътре в природата. „Разум“ значи да бъдем в съгласие със светлината горе, с нашия разум. Ние само си служим с

нашия ум – „ОМ“. Що е разум? – Умът, който мисли и който ни помага във всички противоречия. Туй, което ни помага във всички противоречия, то е разум. Което може да ни избави, което ни помага във всички противоречия и ни надделява, то е разум. Ако имате един ум, който не може да ви помогне, не е ум. Един певец не може да бъде певец, ако той не мисли. По който начин не може да пее хубаво, нищо повече. Всичко зависи от разума. Колкото умът се приближава до разумността, тогава всички дарования, които има човек, започват правилно да се развиват. На всяко дарование трябва му условия. Ако на ума не се дават ония условия, които са необходими, тогава дарбите не могат да се развиват. Дарбата сама по себе си не може да се развие. Тя е семе, което трябва да се постави в почвата, да се дадат известни условия, тогава тя може да се развива. В умствения свят трябва да работите, както земеделецът работи, както градинарят работи.

Я изпейте гамата, като изпявате по три пъти всеки тон: „до“, „до“, „до“, „ре“, „ре“, „ре“. /Изпахме гамата напред и обратно./ Като пеете, има една тенденция да удължавате. Като пеете, като

че има спиране на тона, но по този начин ритъм има. Такъв е ритъмът. (Фиг. 2) Едно малко вгълбяване, като че има спиране, а то е вгълбнат тон. Трептенията са вгълбнати. Второто е изпъкнало. Като че има спиране, но не е спиране.

Фиг. 2

Вгълбнатите тонове са меки, вследствие на това не са силни, като че се губят. Мекота има. Музикантът може да разбере, че е прекъсване, пък то не е прекъсване. Ритъм, в който сила и мекота влиза, той е ритъм. Ритъм, в който няма сила и мекота, не е ритъм. Мнозина разглеждат ритъма само сила да има. Ритъмът съдържа две качества: силен и мек. Едновременно, ако вие не сте силни и меки, вие губите в живота си. Сила и мекота заедно вървят. Мекотата е потенциал. Силата е кинетика. Меките тонове са потенциали, които дават сила, които произвеждат силата. В природата потенциалната енергия се използва от кинетичната енергия. Тя е в голям запас. /Учителят пее „до“, постепенно усилва и постепенно ослабва. Учителят пее:

„Не бързай“ с тона „до“. „Полека върви. Не се обленявай. Не се сърди.“ – Учителят го изпя грубо./ Понеже леността е потенциал, трябва да се събуди кинетиката. Ленивия искам да го събудя. Учителят пее: „Не се обленявай.“/ Сърдливия, понеже е динамичен, ще го изпеем тихо. Има смисъл. Ако изпея силно, на огъня се наля масло. Затуй понякой път, когато се разсърдите, кажете: /Учителят пее: „Не се сърди.“/ Пея тихо. Като си мързелив, изпей си. Защото в човека има едно същество. Човекът е двоен. Има едно същество в човека потенциално, то е животно. Не че е лошо, но се е учило като животно. Една животинска душа като животно седяло, спало, яло, само си мърдало опашка. Наяде се, пак спи. Сега влязло в човека и пак заспало. Туй животно ти ще го възпиташ, ще кажеш: „Не може тъй само с мърдане на опашката, ще мислиш.“ Всички вие имате по една животинска душа, която трябва да възпитате. Понякой път тя има юлар. Вие извадите юлара, че тя не се връща. Юларът е законът. Тури, нека седи юларът. Като я възпитате, че имате доверие, че ви разбрала, да се образува връзка на любов, тогава може да я развържете. Щом се образува любов между животинската душа и разумната душа, извадете юлара. Когато не се е образувала любовта, не вадете юлара. Ще я търсите. Ние обясняваме как един разумен човек да прави глупави работи. Невъзможно е. Нашите погрешки се дължат на тази животинска душа.

Как бихте изпяли: „Прилежен бъди, добро прави.“ Или как ще изпее: „Добре мисли, хубаво пиши.“ Как бихте го изпяли:

Фиг. 3

„Добре мисли, хубаво пиши.“ Един мотив. Ето два мотива създайте за следния път. Мислете цяла седмица. Когато ни заставят да мислим, колко назад сме останали. За някои неща много назад сме останали. Сега казвате: „Аз не съм се научил да се прекланям.“ Когато ти хвърлят някой камък да те ударят, изведнъж се навеждаш, прекланяш се. Хвърлете камък на някое животно, като види камъка, взема вече предпазителни мерки. Животните знаят това. Да ходи човек изправен не всякога може. На гръбначния стълб на кръста има гънка. (Фиг. 3). Някой път се образуват две изпъкналости. Не

може да бъде прав. Трябва да има една малка падина на кръста, за да не става стълкновение на гръбначния стълб. Като удряме петите, да не става сътресение на мозъка. Една малка падина има. Цяло изкуство е да знае човек да ходи. Може да стане деформиране на носа, на ушите. Три неща са, които оформяват човека: неговите мисли, неговите чувства и неговите постъпки. Понеже те се изразяват в този динамичен свят, тогава става сътресение. У тези, у които сътресението е в носа, носът е дълъг. У други носът е станал широк. Онези, у които носът е станал дълъг, станали по-умни, мислят по-хубаво, но не могат да използват условията, ниви имат, не са ги сели. Други има, на които носът е много широк, са много алчни. Те от много работа се изтощават. Едните се изтощават от ум, другите – от сърцето. Два вида изтощаване в света има. Дългият нос изтощава и широкият нос изтощава. Енергията от широчината трябва да се смени в дължината. Човек, който не знае как да сменя праволинейните линии, на дължината с широчината, той всякога се намира в противоречие. Сега само загатвам. Трябва една цяла школа да се учите, как да се сменя енергията. Тя е доста трудна работа. Не е лесна работа. Щом научиш, по-лесна работа няма. За пет минути работа е, но трябва да знаеш как де я направиш. За пет пари работа е, но ти взема десет години, докато тия пет пари ги научиш.

Докато се говори за новото възпитание на душата, да се възпита човешката душа, човешкия ум, трябва да се разбират законите, които функционират вътре в човека. Затуй ние туряме за основа любовта. Правим връзка с висшите същества. Тогава те се притичат на помощ. Без любов ние нямаме никаква връзка, ние се учим от своята опитност. Днес ще падаш, утре ще падаш. Като имаш връзка, няма падане. На всяка една стъпка те помагат. Затуй човек трябва да бъде във връзка с висшите същества в природата. Да знае, че природата е разумна. Да има най-доброто разположение, тогава и тя е на негово разположение. Ако той мисли, че природата е глупава, че нищо не разбира, той постоянно се блъска. Съвременните хора мислят за природата, че е глупава, че те са по-умни от нея и ум ѝ дават. Всякога искат да я учат.

Запример, дадат ти ядене. Тя пошепва: „Не яж.“ Ти натъпчеш стомаха, тя дойде, отвътре ти дава урок. Започва да те превива коремът, докато се освободиш. Казваш: „Щях да умра.“ Малко яж, не бързай. Сдъвкай храната си. Защото тя е разумна. Като те гледа, че бързо ядеш, ще дойде наказанието. Природата е разумна, не че тя иска да ни наказва, но тя иска всяко нещо, което направим, да го направим хубаво, музикално. Дето ходиш в света, да видиш хубавото. Сега върху тия работи мислете. Малки опити правете. Защото опитът е, който допринася нещо. Без опит работите не стават. Може да не е сполучлив опитът, нищо не значи. Може да прегорите лука, да го препечете. Вземете едно яйце, опечете го. Като печеш десетина пъти, ще се научиш за колко минути се опича. При 5, при 10 минути ще знаеш кога как се опича. При колко минути ще имате едно хубаво опечено яйце?

САМО СВЕТИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

25 лекция на Младежкия окултен клас.

държана от Учителя на 24. IV. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.

София - Изгрев.

ДВАТА ПОЛЮСА

Отче наш.

Имате ли зададена тема? - Нямаме. Имаме едно упражнение да изпеем: „Прилежен бъди, добро прави и добре мисли, хубаво пиши“./

Трудно е да се пее соло. Хоровото пеене е лесно, соловото пеене е мъчно.

Понеже е органическа музика, мъчно се свири. На клавишите като бутнете, ще даде известен тон. Като свирите соло мъчно е. Досега са открили 49 тона, като бутнеш някой тон чуеш. Като бутнеш страха изведнъж се сепнеш, уплашиш се от тона. Тонове има произвеждат светлина, топлина, има тонове за храна, има тонове за облекло. Като се облечеш, ще бутнеш този тон. Човек дълго време трябва да се мъчи, докато направи нещо. Много време трябва да се труди. Каква е разликата между труд и мъчение? То са две противоположни движения: в мъчението човек слиза надолу, в труда се качва нагоре. В мъчението слизаш надолу в гъстата материя. В труда качваш се нагоре. Трудът и мъчението показват две посоки на движение. Работата вече е най-благоприятното движение по поле, нито слизаш, нито се качваш.

Понеже вие като деца сте пели, казвате: „Колко пях на майка си“. Колко концерти сте държали на вечер, по четири, пет концерта, по 6, по 7 и по 10 концерта. Тя трябва да слуша, моцартов концерт, бетовенов, баховски, шопеновски. Та сега вече сте пенсионирани. В органическата музика - прилежание. П - значи да се обърнеш да вземеш една стъпка надолу. Р - е нагоре една стъпка. И-то е три стъпки надолу. Л-то - седем стъпки надолу. Е-то е нагоре. Ж-то - две стъпки нагоре, две надолу. А-то какво е? Сега преведете го в съвременната музика, транспонирайте го. П-то в дадения случай е „ла“. /От „ла“ се произведоха останалите

тонове, според казаните стъпки/. Какво излезе, я го изсвирете. / Една сестра го изсвири на органа/. Замяза на българска гайда. В дадения случай „ре“ е „фа“. Ако вземете слоговете в прилежание, първият слог „при“, какво означава? При-ижда, при-лежава, при-значи отиваш към нещо, движение. При и лежа. Лежа значи лягам като за почивка, отивам и спирам се. Отиваш да почиваш, значи в почиването и в спането ще научиш нещо. Тогава турете така: „Прилежен ти бъди и всичко добре върши“. Добре прави и върши. Върши е материално много, да вършиш нещо. Представете си, че сутрин ти се събуждаш и бутнеш онзи тон, който казва: „Спи още не ставай“. Ти се събудиш, но осторожността казва: „Не е време, почакай, тъмно е отвън, страшно е сега, нека изгрее слънцето, тогава стани.“ Сега всички онези, които спят дълго време, спят от страх, понеже страшно е, когато е тъмно. Събуждаш се вече в светлото, когато слънцето е изгряло. Сега къде е погрешката? Ти трябваше да станеш с първия лъч, да си подигнат от леглото. Щом изгрее слънцето да те намери буден. Всеки човек има право да спи докато слънцето не е изгряло. Щом изгрее той вече няма право да спи. Сега казвате: „Защо да няма право да спи?“ Представете, че сте турили пръста на една соба, която се пали, още е студена. Докато не е изгряло слънцето, собата не е запалена. Като изгрее слънцето, собата е запалена, нагорещи се, ще можете ли да си държите пръста на собата? Не ще го оттеглите. И ако не се оттеглите навреме, тогава стане изгаряне, опарване. Много пъти щом спиш денем, ставаш неразположен. Най-хубавото спане, не денем да спиш хоризонтално, трябва да влезеш в някоя изба да е тъмно. Ако денем седнеш и спиш прав, по-добре е. На стол да седнеш и да дремнеш е по-хубаво. Вие как спите денем?

Сега запример, някои от вас имате желание много да знаете. Добре е, но защо ви е много знание? Как ще го обусловите? Всякога знанието върви успоредно с живота. Има неща необходими за самия живот. Знанието е необходимо за живота. Туй знание, което животът иска трябва да го знаеш. Затуй всеки ден носи по нещо ново.

Как бихте познали, когато един човек пие вода, дали е страхлив или не е страхлив? Някой път наблюдавайте, дойде едно животно до вратата, няма да влезе. Ако е куче ще се приближи,

ще погледне наляво, надясно, събужда се страха, погледне навътре, пак настрани, взема предпазителни мерки, изведнъж влиза вътре. Вземете един сокол, който се върти, който е смел, изведнъж като види пилето, хвърля се. Но соколът е повече смел, кучето не е така смело. Кое е по-хубаво сега - да бъдеш смел или да бъдеш предпазлив. Представете си такъв един пример: На една селянка един сокол първата година изпоял пилците, дойде задигне едно пиле, дойде задигне друго пиле. Тя трябвало да ходи на нивата, оставила квачката, той задигал пилците. Намира една мрежа, с която рибарите си служат, туря пилетата и квачката под мрежата, да не може да излизат. Той като дошъл, сграбчил пилето, прекарал краката си през две дупки и не може да излезе пилето. Не му иде на ум да пусне пилето. Исква да дигне цялата мрежа, не може. Питам: Каква е историята, как се освободил соколът? Тя го хванала. На него не му иде на ум да пусне пилето, иде му на ум да го сграбчи, да си тури крака помежду двете междини, новото положение, че помежду им една връв, която не може да скъса. Сега кучето не е толкова смело, но е по-умно. То гледа наляво-надясно, като погледне, ще види може ли да излезе през същото място. Направи съображения, дали ще може да излезе. Смелият туря двата крака в дупката, работата е свършена. Кучето казва: „Като вляза вътре, ще може ли да изляза?“ Та в този случай соколът е смел, но е неразумен; кучето е страхливо, но е разумно. Има една малка разумност. Силните хора не могат някой път да се освободят от мъчнотиите, а пък страхливите не се хващат. Та казвам: Понякой път е хубаво човек да бъде страхлив и да бъде разумен, защото разумността важна роля играе. /С. Р./ Най-първо страхът, ако събужда разумността или разумността събужда страха, каква е разликата? Страхливият веднага се отказва от работата. Веднага казва: „Не“. Вторият казва: „Ще помисля малко“. Който започва да мисли, че страхът отпосле иде, казва: „Чакай да помисля“. Значи разумността е събудена по-рано, после иде страхът. Когато се събуди осторожността по-рано той се отказва. В дадения случай /С. Д. Р./ - страх, достойнство и разумност. То са три центъра събудени - страхът, честолюбието, достойнството и тогава разумността работи. Силен елемент е достойнството. Казва: „Тази работа не е за мен“. Той свършил два факултета,

иска да го направят народен учител. Два факултета свършил, за професор искат да го направят, иска да бъде народен учител. Не приема. Тогава един народен учител му предлагат да стане професор. Какви са съображенията? На този, който свършил четири факултета, му предлагат да стане народен учител казва: „По никой начин“, той не приема. На народния учител, когото искат да направят професор и той не приема. Какво е движението? Този, който свършил два факултета, той трябва да слиза надолу,

Фиг. 1

да бъде народен учител. На народния учител, комуто предлагат да стане професор, движението е нагоре. Как ще ги примирите тия двамата? Представете си, този професор, който не иска да стане учител е мъж, а този учител, който не иска да стане професор е млада мома. Какво ще ги направите? Ще ги ожените, нищо повече. Ще се примирят. Тогава и двамата са на служба. Женитбата е служба, която и двамата може да приемат да постъпят. Женитбата пак е служба, стават колеги. Вземете в съвременното общуване, не всякога един общува сам изкарва едни обща. Един изкарва горната част, друг ги сглобява.

Фиг. 2

Тъй щото някой път двама души са необходими да направят едни обща. Сега природата за да възпита човека, понеже човек е от високо произхождение, трябва да го приспи. Понеже е от високо произхождение, слиза.

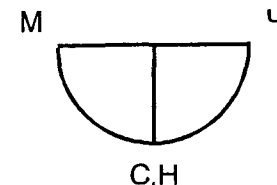
Запример, забележете, че и в животните има достойнство. Когато едно животно има достойнство тъй е завита опашката (Фиг. 1). Този е професор, казва: „Надолу не слизам“. После онзи казва: „Нагоре не се качвам“. Когато опашката е проточена така (Фиг. 2) то мисли. Във вълка такова положение има опашката. Когато опашката на животното е така завита (Фиг. 3), казва: „Закъсах“. Подвие опашката, то е едно състояние. Дигне опашката - друго състояние.

Фиг. 3

Щом мисли проточи опашката; щом е в лошо положение, свие опашката. В народните поговорки казва: „Дигнал си опашката“

или „свил си опашката“. Но то са състояния. Дигнал опашка, значи условията са благоприятни. Проточил опашка, значи мисли. Като я свие показва внимание. Свиването опашката в животните е събуден страхът. В проточената опашка има работа. В завитата опашка, друга част от мозъка взема участие. В дигнатата опашка работите са наред. В завитата опашка показва осторожност, отстрани мозъкът работи. В проточената опашка отпред работи мозъкът. Казвам: Тия линии са образувани от дейността на разни области на мозъка. Тази енергия, която образува тия линии произхожда от разни области на човешкия ум. Страхът се намира на юг и на север. Човешкото честолюбие се намира на запад, човешкото милосърдие се намира на изток. Любовта се намира на зенита, горе. Когато говорим за любовта трябва да разбираме слънцето на най-високата точка. То е любовта. На изток е милосърдието, на запад е човешкото достойнство, на юг и на север то е осторожността, страхът у човека. Значи, милосърдието на изток, честолюбието на запад. Обаче честолюбието у животните е било на изток. Понеже човек е направил 180 градуса завъртане, честолюбието е отишло на запад. Или другояче казано: При милосърдието имаме изгряващото слънце, при честолюбието имаме залез на слънцето. Следователно енергиите, които човешката личност взема вече са слаби, енергиите имат по-голяма тъмнина вътре. Човешкото честолюбие от залез до среднощ продължава. Човек достига до върха. До най-високото място като дойде започва да се смалява. Като се съедини милосърдието и честолюбието, събужда се в него умът, започва да разсъждава.

Фиг. 4

Та казвам: За да стане промяна вътре в човешкия живот, цял един процес ще мине, една нощ от 180 градуса, от залез до среднощ. (Фиг. 4). Тогава ще се събуди човешкият ум да работи, да мисли. Милосърдието е над човешките способности. Умът ще се събуди да мисли. Или милосърдието събужда ума. Затуй хубаво е човек да се не спира на най-високото място, да мине от среднощ. Някои се спират тогава на среднощ. Опасна работа е. Мине среднощ, тогава към изгрева трябва да дойдеш, да смениш в

себе си своето чувство. Всяко едно чувство дето се събужда не е лошо. Честолюбието не е лошо, дето се е зародило. На всяко чувство трябва да се сменят неговите енергии. Ако честолюбието не може да се съедини с милосърдието, те са два противоположни полюса изток и запад. Този човек, който от честолюбие дошъл до милосърдие, той е на северния полюс, там слънцето не залязва. Там слънцето няма изток и запад. Нашият запад го няма. На северния полюс къде залязва слънцето? Отдето изгрява там и залязва. Тук има залез и изгрев по една необходимост. Трябва да дойдем на северния полюс понеже е емблема на истината. Само на северния полюс човек може да научи, какво нещо е свободата. Северния полюс е място, дето човек трябва да бъде свободен. Трябва човек да иде на северния полюс. Северният полюс означава, че човек трябва да бъде свободен. Който не може да иде на северния полюс, не може да бъде свободен. Който не може да иде на южния полюс не може да бъде добър. Казва: „Да идеш на северния полюс“. На северния полюс трябва да идеш, за да бъдеш свободен. Всякога, когато придобиваш известна свобода, то е на северния полюс. Всякога, когато в себе си почувствуващ, че си постъпил добре, ти се на южния полюс.

Та сега земята служи като емблема. Свободата е горе. Доброто е долу. Доброто е основа, свободата е градеж. Само свободният човек може да гради. Що е свобода? Само свободният човек може да гради. Само свободният може да мисли. Мисълта е градеж. Казва: „Да мисли човек“. Само свободният човек може да мисли. Най-първо трябва да туриш свободата за да можеш да мислиш. При това, ако ти не си отишъл на северния и на южния полюс, ти нямаш основа, върху която да можеш да градиш. Затуй трябва да идеш на северния полюс и на южния полюс, и върху основата на доброто можеш да съградиш своята мисъл. Значи процесът е естествен. Щом човек има два полюса, единият полюс е за основа, другият полюс за градеж, мисълта върви правилно. Щом отхвърлим ние доброто като основа на живота, тогава нямаме полюс. Без полюс човек нито е свободен, нито е добър. Щом не е нито свободен, нито добър, той няма мисъл в себе си. Вие досега туй не знаехте. Какво значи северен полюс? Свободни бъдете. Какво значи южен полюс? Добри бъдете. Екваторът, това е градеж.

Разумността е на екватора. Тогава имате едно разграничение: свободата на север, основата на юг, а градежът е на екватора. Понеже за сега ние още не можем да живеем на екватора, на екватора се изисква много голяма разумност за да живее човек там. В студените полюси са по-удобни за нашето развитие. СЕ-ВЕР. Вер - какво значи? Дай. Само свободата може да дава. Думата „добро“ от какво произлиза, от какво българинът я образувал? Вие ще намерите. Север ви казах. На север се събужда вярата. Свободата събужда у човека вярата и щедростта.

Да минем към музиката. Нали сте солисти. Не сте свободни. Аз ще ви дам тона. И аз съм неразположен да свиря, понеже във вас има неразположение да пеете. /Учителят нагласи цигулката и удря с лъка по струните./ Това е ваше състояние. Как да излезете от него? /Учителят свири/. Как да излезете из тия мъчнотии? Много студено е на север. /Учителят свири/. Мажорната гама да се вземе. /Учителят пее и свири: „Прилежен ти бъди. Постоянно ти се труди. Така ще добиеш своята свобода“./ То е един начин. /Учителят пее: „Прилежен ти бъди, прилежен ти бъди“./ Тогава вземете едни „до“, други „ми“. /Взехме/. Вземете „сол“ едни, други „си“. /Взехме/. /Учителят пее: „Прилежен ти бъди, прилежен ти бъди“. Всички пеем с Учителя: „Прилежен ти бъди, прилежен ти бъди“. Учителят пее: „Прилежен ти бъди, на доброто ти служи“. Всички го изпяхме няколко пъти./ Сега може да се направи една песен много хубава. Те са два полюса. Започва хубаво. /Изпяхме я още няколко пъти/.

Сега гледайте да не изгубите песента.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

26 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 1. V. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.

ЕДИНИЦАТА

Отче наш.

Какви бяха положенията на миналата лекция?

Кое е онова, което заставя хората да слизат надолу? Кое кара хората да слизат в земята, да се задълбочават? Доброволно ли става? Какво разбирате под думата „мъчение“? В обикновения смисъл какво схващате, когато човек се мъчи? Колко неща има в мъчението? Искате да извадиш нещо отдолу нагоре или снемеш нещо отгоре надолу. Мъчиш се или да го дигнеш, или да го снемеш. Запример, една мишка излиза из дупката, намери нещо отвън, задигне го и хайде в дупката, скрие се. Някой път ония хора, които се мъчат, подаръци им дават. Защо не сте доволни от подаръците на един, който се мъчи? Запример, един разбойник, когото преследват, започва да дава подаръци. Защо хората ги е страх от подаръците на разбойниците? И тия, които гонят разбойниците, и те им дават подаръци.

Представете си, че беше ви дадена една лекция да развиете: „Основните черти на зрението, слуха, обонянието, вкуса и осезанието“, да дадете съществени различия. По какво се отличава, запример, вкуса от осезанието. Запример, имате една идея, която е мъчна за разрешение, към коя категория спада? Или имате някои научни работи, мъчно постижими. Допуснете, че имате една мъчнотия. Имате замръзнала вода и имате една малка дупчица, дето да прекарате една игла. Как ще прекарате замръзналата вода през тази малката дупчица? Какво трябва да направите? Трябва да разтопите водата, нищо повече.

Допуснете сега, че един кръчмар има вино, хубаво вино. Защо обича той да кръщава виното си, защо обича да му туря вода, защо не оставя виното такова, каквото е по естество, но обича да туря вода във виното? Какви са съображенията му? От

гледището на обществото, какво зло има? Той разрежда виното, но го продава скъпо. Сега кое вино е по-вредно, разреженото вино или хас виното? Вие, запример, разрешавате социални въпроси и искате синца да нямате мъчнотии. Представете си сега, че нямате мъчнотии. Не искате да газите кал, искате времето да бъде сухо, дъжд да няма. Щом има дъжд, ще има кал, ще залепне на обувката ви. Вие искате да не се окалят обувката ви. Представете си, че няма никаква кал, какво ще стане? Ще дойде праха. Калта се лепи по обувката, дойде прахът, не се лепи по обувката, но влиза в носа. Какво сте спечелили – избавихте обувката от кал, но направихте вреда на носа си. Кое за предпочитане, калта или праха, да избереш праха да се не окалят обувката и да увредиш носа или да окаляш краката си и носът да е свободен. Алтернатива няма. Кое бихте предпочели? Някой път разрешавате социални въпроси – да ви е добре да не се окаляте, да не си окаляте краката, не трябва да има дъжд.

Вземете сега хората нали разни идеи имат в света. Едни са въздържатели. В какво седи идеята на въздържанието? – Да не пиеш вино. Казват: „Да не пие човек нищо.“ Може ли човек да не пие нищо? Кое е по-хубаво, да не пие нищо или да пие нещо? Че какво лошо има, ако човек пие сладко вино? Въздържанието в какво седи? От опивателното вино да не пие. Като пие човек от него, изгубва съзнанието си. Защото невъздържаният човек изгубва своето съзнание. Пияният вече след като се напил, е по-умен. Хубаво, някои от вас не искате да страдате. Какво нещо е страданието? Досега някой от вас схванал ли е страданието да има някаква форма? Страданието живо ли е? Някой казва, че го преследва някоя идея. Че как го преследва? Идея може ли да преследва? Някой път казвате: „Натрапва ми се някое чувство.“ Че как ще ви се натрапва някое чувство? Сега имате известни понятия и казвате, че ви се натрапват. Какво разбирате под думата „натрапване“? Нещо, което не го искате, натрапва ви се. Допуснете, вие сте млад, в държавата има закон, натрапват ви да станете войник. Хвърлите вашите дрехи, турят ви военни дрехи. Искате, не искате, като стане война, мобилизират хората, натрапват се известни неща, които не ги искате. Какво трябва да правите в дадения случай за неща, които ви натрапват? Допуснете

сега, че ви се натрапва калта. Какво трябва да правите? Сега вие разрешавате въпроса да бъдем ние добри, да се даде добър строй, да знаете да пеете. Но как ще пееш? Пеенето не може да го налееш с фуния. Много години трябва да слушаш, да слушаш, да се научиш. Значи един тон ще го чуеш с ухото си, ще го превръщаш с ума си и ще го прекараш в гърлото да станеш певец. Първо да го доловиш от ухото, от гърлото трябва да го прекараш навън из устата. Единият отвън, който приема и другият отвътре, който предава. Как ще го направите сега, кажете ми. Един неверен тон защо е неверен? Представете си, 256 грама тежи тонът. В обикновената гама 256 грама или 256 трептения. Аз го признавам за 250, значи губиш 6 грама. Казва: „Какво бива от шест грама?“ Ако е един грам радиус, колко милиона струва? Казвате: „Какво бива шесте грама?“ Казваме: 250 трептения, разбираме нещо, което трепти. Но то е една същина, която се предава чрез движение. Във всяко трептение нещо е минало. В едно трептение има една придобивка. Трептението е само движение, но във всяко трептение е минало нещо. Значи всичките тия трептения прекарват някаква същина. Значи трепти нещо, подтиква те. Трептението е един вид подтиквање.

Казвам: Всички съвременни хора имат много повърхностни понятия за нещата. Казва: „Той не пее.“ В музикалния свят, тъй както обикновено се разбира, то са две различни идеи. Ние понякога път схващаме доброто не като добро, но като нещо приятно. Приятността не седи в доброто. Не всички приятни работи са добри. Някой казва: „Добре е, приятно ми е.“ Добрият човек няма да те нагуби, няма да ти каже лоша дума, ще мълчи. Туриш си ръката към собата, гледа те, опариш се, той мълчи. Направиш една погрешка, той мълчи. Вървиш по пътя, той не ти казва: „Там има дупка, ще паднеш.“ Когато ядеш, в яденето има турени горчиви или сладки работи, той си мълчи. Да не обиждаш никого. Ако не обиждаш никого, светът ще бъде ли по-добър?

Допуснете, че светът е направен само от светлина. Ако съществуваше в света само светлината, само белия цвят, какъв щеше да бъде светът? Без светли краски, червено, зелено, портокалено. Вие понякога път не искате да работите, не искате да си донесете вода. Искате други да ви донесат. Изключвате

страданието за вас, налагате страданието на други. Вие сами не искате да си донесете вода. Ти сам не искаш да бъдеш добър, искаш другите хора да бъдат добри. Ти сам не искаш да дадеш, искаш другите да ти дадат. Искаш другите да ти направят някоя къща. Защо ще ти правят къща? Представете си, че вие сте пътник в живота, защо ти е къща? Днес спираш тук за половин час, съградиш къща. За друг половин час друга къща съградиш. Представете си, че всеки половин час градите по една къща. Или ще кажеш: „Да си направя по една хижа.“ Това са желанията на хората. Тези въпроси, които хората разрешават, имат разрешения. Всичките хора искат да бъдат добри. Казваме, че не са добри хората. Защо не са добри? Представете си, че пътувате в океана, имате жито с килограми. Къде ще го стоварите, в морето не може. Допуснете, че вие сте на сушата, имате жито, но никаква влага няма. Как ще употребите житото? В океана има повече влага, отколкото трябва, на земята не може да го оставите, има повече суша, отколкото трябва. Житото пак не може да го употребите, какво трябва да правите? Искате някой човек да ви обича. В обичта има даване, трябва да дадеш нещо. Но ти даваш това, което е непотребно за тебе, което е потребно за тебе го задържаш. Запример, един вълк остава овцата да пасе тревата, защото тревата е непотребна за него. Обаче вълкът никога не остава овцата. Като мине покрай тревата, оставя я, но като дойде до овцата, взема я. Като дойде до тревата, казва: „Не ми трябва тревата.“ Като види една овца, казва: „Тази овца е за мене.“ Защо вълкът в дадения случай предпочита овцата пред тревата? От гледището на овцата кое е по-хубаво – да те предпочете ли вълкът или да не те предпочита? Философия сега трябва. Сега един вълк да те предпочита ли или да не те предпочита? Той тревата оставя, а овцата предпочита. Хване я за врата, казва: „Ще си поговорим, стойте малко.“ Казва: „Да си поговорим за новите идеи, които съществуват в света, за морал, за всичко туй.“ Ако сте една риба, кое бихте предпочели: да бъдете в мрежата на рибаря или да бъдете извън мрежата? Човекът иска добро да направи на рибата, той си хвърля мрежата да извади рибата от гъстата материя в по-рядката. Хвърля

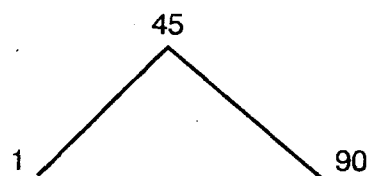
мрежата, извади рибата. Защо рибите са недоволни, искат да влязат пак във водата?

Вие не искате да бъдете болни. Много добре. На какво почива здравето? Имате единица светлина, две единици слух, 3 единици ухание, 4 единици вкус, 5 единици осезание. Представете си, че на всяко число прибавите по още една нула и стане 10, 20, 30, 40, 50, какво добивате? Вас ви трябва единица, увеличавате с десет, девет е непотребно за вас. Няма къде да ги употребите. Една лампа, която има една свещ, вечерно време имате полза от нея. Но представете си, че ходите денем, имате лампа от десет свещи, при дневната светлина какво ще ви ползува свещта? Казваш: „Имам една лампа от десет свещи.“ Не е практично. Единица светлина навсякъде може да я намерите. Щом увеличите десет пъти, мъчнотията идва. С една свещ можеш лесно да се справиш, но с десет свещи не можеш лесно да се справиш. Хората са свещи. Но светлината се движи. Ако имате десет свещи, те се движат в разни направления, всички са в движение. Как ще ги задържите? Тази свещ, която държите в ръката, то не е свещ. И при това може би вашето око не е навикнало на десет свещи. Засега единица светлина значи толкоз светлина е потребна за окото да се нахрани. Тази единица е храна за окото. Вие увеличавате вашите дажби десет пъти. Защо ви е, непотребно е. Единицата е потребна, но девет е непотребно, излишно е. Казвате: „Да има по-голяма светлина.“ Защо ви е по-голямата светлина? Ако на земята увеличим светлината десет пъти, какво ще стане със слънчевата светлина? Природата, след като правила дълги опити, тя милиони и милиарди опити е правила. Ние трябва да бъдем на такова разстояние, за да можем да възприемем светлината. Ако ние увеличим тази светлина, ще стане един преврат вътре. Сега да ви преведа един пример. Какво се ползува една кокошка, че е тлъста? Една кокошка, която е тлъста в курника, какво се ползува? Това съкратява живота ѝ. Когато дойде господарят ѝ, ще я пипне, ще я хване. А пък, ако е малко слабичка, ако ѝ се четат ребрата, ще я остави по-дълго време да живее. Слабите кокошки живеят по-дълго време, отколкото тлъстите. Един сокол, когато хваща каквато да е птица, отдалече вижда кои са мазните птици, тях ги гони. Той не хваща всяка. Лисицата, като

дойде в курника, обира най-тлъстите кокошки. Как ги вижда вечерно време, като ги вижда наредени, взема най-тлъстите. Аз предполагам, че тлъстите кокошки са много страхливи. Като види страхливите кокошки, ги гледа, тлъстите падат долу. От страх които падат, са тлъсти, които остават горе, държат се за дървото, не са тлъсти. То е една теория непроверена, трябва да я проверите. Като влезе лисицата в курника, хваща тлъстите кокошки, взема ги, нарежда ги на кръст пет-шест кокошки, нареди ги и ги носи. Три кокошки от едната страна, три от другата, носи ги. Сега какво се ползува една кокошка, че е тлъста? Представете си, че кокошките бяха научили един морал. Господарят обича тлъстите кокошки, не тия, на които се четат ребрата, едва преживяват или понякога път да бъдат малко болнички. Болните кокошки по-дълго време живеят. Тъй се преподава учението. Че това е учението, което се преподава на земята. Не трябва да бъдеш богат. Щом си богат, ще те претрепат. Разбойниците кого търсят? Един разбойник пита: „Ти ли си най-богатият? Много ми е приятно“ – казва. Той има съображения. Сиромаша не иска да го знае. Как като богат бихте ли обичали да ви посещават разбойници търговци?

Какво разбирате под думата „единица“? Слънцето винаги дава единици. То е семката. Ако идеш на слънцето, единици дава. Ако си на земята, посей това семе. От тази единица може да изкараш колкото единици искаш, но сам ще ги изкараш. Законът е: Вас ще ви дойде една идея, искаш втора, трета. Не, че на човека Господ даде една идея, човек трябва да я вложи в себе си, да се размножи. Вие искате всеки ден да ви иде по една нова идея. Тогава вие сте търтей, човек, който не употребява единицата. Той седи в първия клас, дали му единица, във втория, в третия му дали единица. Казвам: Ако вие не приложите идеята, че единицата винаги е един зародиш, в който се крие цялото. Да кажем, имате едно житено зърно и имате 20 житени зърна. По какво се отличават 20-те житени зърна? Както единицата има сила, така и 20-те житени зърна имат същата сила. Да допуснем, че вие сте един човек. Защо на човека не са направени стотина крака, не е ли по-хубаво, ще ходи по-бързо. Ако вие бихте имали стотина крака, какво щяхте да направите? Какво ще свършите със стотите крака? Природата е правила вече опити. Сега в науката прилагат, те са

взели единица конска сила и може да прекарат на такова разстояние, както сто конски сили. Единицата конска сила съдържа толкоз сила, колкото сто конски сили. Единицата конска сила съдържа толкоз енергия, колкото сто конски сили. Вземете един органически закон. Казва: „Човек като яде, се поправя.“ Кое е онова, което поправя децата? До 45 години расте човек, до 45 години като яде, печели, а от 45 до 90 години, губи. Колкото и да туриш, всякога губи. От едно до 45 тялото се увеличава, от 45 започва да намалява. При 45 смалването е много малко, колкото отиваш до 90, повече единици излизат (Фиг. 1). Защо става така? Защо става туй изменение? Сега не ви иде наум защо става това нещо. Вие искате да намерите много дълбока философия. Тя е много проста идея. Вие мислите, че е много сложна работа. Представете си една единица – дете на една година, две единици – на две години, три единици – на три години и до 45 расте, оттам насетне не расте. На първата година с много малко храна се

Фиг. 1

задоволява това дете, на 45 години с повече храна се задоволява. Да допуснем, че детето на една година носи едно кило – това сравнение е малко несъобразно, на две години – две кила, на 45 години – 45 кила. Ти на 90 години трябва да носиш товара на 90 кила. Ще бъде ли приятно? Ако ти туриш единицата на гърба, лесно е, но носиш 45 кила, ти ще се намериш в трудно положение.

Та казвам: В природата, когато се казва „икономия“, се подразбира да прекараш един живот с най-малката материя. Като намаляваш материята, трябва да увеличаваш силата. Човек, който иска да бъде голям по количество, ще увеличава материята, но ще намалява своята сила. Тия, големите хора са много неподвижни. Да кажем, имате един слон за големи работи, но за малките работи какво ще прави слонът? Отде ще го прекарате? Казвам: Трябва да се повърнем към ония норми, които природата създава. Единица светлина подразбира един зародиш, който носи цялото в себе си. Единицата винаги разбира, което може да

произведе множество. Единицата цяло е зародиш, което може да произведе множество. Множеството е качество на единицата, че единицата може да се размножава, множеството да се дели. Туй, което наричат части на единицата, то е безброй частици, които се съдържат в единицата. То са възможности, при които цялото се развива. То е закон на човешкото развитие. Когато ние искаме да бъдем по-големи, ние трябва да желаем само единицата да се прояви в своите вътрешни качества, които са скрити в нея. Тази единица става цяло дърво. После единицата е практична. След като завърши целия процес, се смалва. Всичките свои части ги смали, стават достъпни. Може да се увеличава, колкото иска и може да се намалява, колкото си иска. Туй, което се увеличава, е множество. Когато един човек иска да стане виден, тогава не се увеличава единицата, увеличават се частите. Единицата се увеличава, за да могат частите да се проявят. Защото, ако единицата не се проявява, и частите не могат да се проявят. Ако тя не се увеличава, и частите остават неизменни.

Сега допуснете, че вашето око ви е малко. Защо ви е потребно голямо око? Природата не е турila голямо око като диня. Туй, малкото око, е толкоз практично, че вижда много работи. Яви се желание да бъде окото по-голямо или искате носът ви да бъде по-голям. Един нос може да бъде 6-7 сантиметра. Мерили ли сте си лицето колко е дълго? Едно лице, което е дълго 19 сантиметра дължина, колко трябва да бъде носът? Да кажем, 15 сантиметра е дълго лицето, колко трябва да бъде носът? Челото пет сантиметра, носът пет сантиметра и брадата пет сантиметра. Или искате десет сантиметра нос. Защо ви е десет сантиметра нос? Ако вашият нос е два сантиметра, значи месечината ви повлияла. Той останал в развитието на месечината. Казва: „Много ум не ти трябва“. Дългият нос е крайно користолюбив, иска да бъде голям богаташ. Ако носът е три сантиметра, той е Юпитеровски нос. Достойнство има. Всичките носове, които искат да ги не обиждат, то е 3 сантиметра нос. Този, който иска много богатство да има, той е четири сантиметра. С търговия, който иска да се занимава, той е пет сантиметра. Който се занимава с любовни работи, той е 6 сантиметра. Който е 7 сантиметра, е на нещастие. Най-дългите носове носят нещастие. Човек със седем сантиметра нос е

сатурнов тип, навсякъде вижда нещастие. Казва: „Какво да се прави?“ Онзи с 6 сантиметра, той любовни работи търси. Но любовните работи ги уподобявам като един, който се е научил да пие винце. В една кръчма влезе да опита виното, в друга влезе. Този с 6 сантиметра целият ден само опитва, специалист е по виното, при еди-кого си какво вино има, всичките вина 15-годишни, 10-годишни, 5-годишни, специалист е. После специалист е по яденето, кои яденета са най-хубави. С 6 сантиметра по любовните работи искат хубаво ядене. Хората на любовта са по-фини в яденето. Най-хубавото ядене на какво е, ще вземе малко, ще го опита, казва: „Този плод не е узрял.“ Стомахът му е много деликатен. Защо ти е един нос, който ще ти развали стомаха? После с 6 сантиметра не иска да работи. Седи, само се потрива, не иска много да диша, ще му се пръснат дробовите. Не иска много да мисли, ще се пръсне мозъкът. Всичко обича без труд. Крайност е. Да допуснем, че ти имаш два сантиметра нос. Той е на Месечината. Имате три сантиметра на Юпитер, имате 4, 5, 6 сантиметра. То са неестествени. В този нос с два сантиметра, въображението е силно развито. Няма да ти каже както е, но ще преувеличи. И учен човек да е, малка работа свършил, но ще преувеличи. Този с три сантиметра обича скъпо да продава. Кое то му струва пет лева, 150 иска да го продаде. Този с 4 сантиметра като тръгне някъде на гости, най-малко десет каруци ще теглят с нея, ще натовари багаж. Които искат 100, 200 милиона да имат, те са на 4-те. Този с 5-те като тръгне на разходка, той ще има цял екскурд, десетина души да го придружават. Един екипаж от сто души какъв прах дигат, какво удобство има? Всичките тия противоречия се дължат на вашите носове. Вие казвате: „Животът да е лесен.“ Този с двата сантиметра казва: „Тъй да седи човек само да мечтае.“ Двете е на мечтанието. Трите е на дрехите. Този с трите - мисли целия ден как да е облечен, шапката му, обувката му, дрехите му. 4 сантиметра пък предполага дрехата да е дебела, кожух хубав за зимно време. Хора с 4 сантиметра нос носят зимно време дебели кожуси. Всичките проповядват кожуси. Кожух имал човекът, дебел кожух. Защо ти е лятно време кожух? Друг казва: „Парици, парици без парици не може. Човек без пари умира. Пари, пари и пак пари.“ То са неестествени положения.

Питам: Рибите къде ще носят парите? Ако има една каса вътре във водата, къде ще я турят? Птиците като хвъркат, къде ще турят парите? Ние вземаме нашия свят с пари. То е временно удобство, преходно средство. Първите хора са имали превозни средства - биволска кола, конска кола, аероплан, но това не е идеално превозно средство. Три превозни средства има: ще се качиш на своята мисъл - превозно средство е. Ще се качиш на своите чувства - превозно средство са и ще се качиш на своята сила - превозно средство е. Най-идеално е да се понесеш със своята воля, чрез сърцето си и чрез ума си. То са идеални превозни средства. Всички други са помагала. Един човек на въображението ще има живота на месечината. Цялата вечер ще гледаш само месечината, какво ще се ползуваш? Какво ще ти даде месечината, тя изгряла много хубаво. Първият път ще бъде интересно, но втория, третия, десетия път какво ще ти донесе месечината? Нищо няма да ти донесе. Всички ония неща, които се опитват, те са полезни неща в живота; всичко онова, което не си опитал, то не е полезно. Онова, което си опитал, придобил си нещо от него, то е полезно. Онова, което не си опитал, то за тебе е негодно. Човек трябва да влезе в онзи порядък на нещата, в който провидението го е турilo. Всеки човек трябва да зачита порядъка, в който той живее. Всичките хора не живеят в един и същ порядък. Различават се. Никой човек не си мяза по нищо. Казва: „Мязат си хората.“ По яденето не си мязат, по желанието за пари не си мязат, по желанието за наука не си мязат, по избиране на свои професори не си мязат, по облекло не си мязат, един обича един цвят, друг обича друг цвят. Хората не си мязат, много се различават хората. Привидно имат една външна форма, но вътрешното съдържание на тази форма се крайно различава. Казвам: В дадения случай човек трябва да поддържа един порядък, който природата е създала. Ако вие нямате никакви дарби и ви турят професор да преподавате математика или не сте музикант, как ще преподавате музика? То ще бъде най-голямото мъчение да преподавате музика, без да сте даровит музикант; да преподавате математика, без да сте даровит математик. Да накараш болният да работи или да накараш ленивият да работи. От какво е произлязла ленивостта? Ленивостта се създала от богатите. Какво

създадох богатите? – Ленистта. Какво създадох бедните хора? – Труда. Доброто на ленистта кое е? В ленистта се образуваха потенциалните, положителните енергии, а в сиромашията се образуваха кинетичните енергии. Кинетичните енергии постоянно вземат от потенциалните. Става движение. Богатите хора създадох условията, бедните ги използваша. Това вече има смисъл. Богатството само по себе си е безсмислено. Сиромашията сама по себе си е безсмислена. Богатството и сиромашията, съединени в едно движение в природата имат смисъл. Те са полюси. Богатството като полюс има смисъл. Няма по-лошо нещо от едно богатство в статично положение. Мисълта може да бъде като полюс на човека. Една мисъл без да е полюс е най-голямото нещастие. Мисъл, която може да впрегнете в работа е потребна; чувство, което може да впрегнете на работа е потребно. Две неща. Едно чувство трябва да бъде богато, трябва да има условия. Сега енергичните хора са сиромаси. Думата „сиромашия“ ще преведете с енергичен човек. Всеки, който е енергичен, е сиромас. Кой е енергичен - наяденият или гладният? Гладният търси навсякъде. Който е наситен, търси да си почине. Богатият не е енергичен, той вече е придобил. Гладният, сиромасът е енергичен. Думата „гладен“ показва, че му липсва нещо. Енергичният начин, по който сиромасът може да придобие онова, което богатият има. Щом говорим за богатство, искаш да се освободиш от богатството. Само сиромашията може да те освободи от богатството. Никой в света не е в състояние да те направи сиромас, освен сиромашията. Никой не може да задоволи сиромашията освен богатия. Богатият е, който може да те изведе из областта на сиромашията. Сиромашията е единствената, която може да те изведе из областта на богатството. Аз разсъждавам другояче: ако си потънал в дъното на океана, кой ще те избави? Трябва да те освободят от богатството, за да излезеш. За да се спасиш, ще оставиш богатството на дъното, ти горе като човек ще излезеш. Сиромашията ще те избави. Това са сега положения. Богатство на човека се подразбира неговия ум. Богатство на човека се подразбира неговото сърце. Богатство на човека се подразбира неговата сила. Ако е богат, той ще излезе из каквото

и да е положение. Всеки един човек на земята има една задача да разрешава: да развие ума си, да развие сърцето си, да развие волята си. Щом не развива ума си, щом не развива сърцето си, щом не развива волята си, той е осъден на страдание. Следователно страданието остава, което те подтиква да развиваш ума си. Страдание е, което те подтиква да развиваш сърцето си. Щом не развиваш ума си, страдание ще има; щом развиваш ума си, страданието изчезва. Като развиеш ума си, страданието ще престане. Като развиеш сърцето си, страданието ще престане. Като развиеш силата си, страданието ще престане. Значи развивайте ума си, развивайте сърцето си, да престане страданието. Туй е всичкото.

Един лист може ли да бъде по-голям от цялото дърво? Той си има определена големина. Всеки човек в природата има определена големина. Той трябва да остане на тази големина, която природата му е дала. Листата трябва да бъдат малки. Тогава са на място. Ние искаме да бъдем много големи листа. Някой път искаме да бъдем много големи плодове. Ако дините турим на една круша, какво ще бъде? За предпочитане е малките плодове, пред големите дини на крушата. Всяко нещо, което не можете да го реализирате, е голямо. Всичките неща, които се реализират, са малки. Големите работи никой не може да ги реализира в света.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

27 лекция на Младежкия окултен клас.

държана от Учителя на 8. V. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.

София - Изгрев.

ПЪЛНАТА ЧАША

Отче наш.

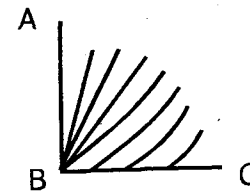
„Давай, давай“.

Едно обикновено даване. Как бихте изпiali баса? Той е плод. Басът е да изядеш плода. Има съвсем друго понятие в сопрана, при него плодът е красив, отличен. В баса ти го изядаш, сладко ти е на устата. Сега песента „Давай, давай“, както е построена сега музикално не мяза на ябълка. Аз виждам мяза на диня. Тъй както е построена мяза на диня, защото $3/4$ може да ги дадеш от динята, а пък другото задържаш за себе си. Половината от динята разделяш на трима души, а другата половина оставяш за себе си. Мислите ли, че човек, който дава $3/4$ на другите, а останалото задържа за себе си е добър давач? Какво разбирате под думата „давай“? В най-простата форма какво разбирате под думата „давай“? Дойде някой просяк може да му дадеш нещо. Каква е разликата: ако дадеш скъсани обувци или дадеш нови дрехи, ако дадеш пресен хляб или дадеш мухлясал хляб. Запример, вие понякога пеете, но сте неразположен. На какво мяза неразположението? Каква музика е то? Мухлясала музика е неразположението. После музиката може да мяза на сухари, трябва да ги топиш във вода, а музиката може да мяза на топъл хляб, току що изваден от пещта. Ние всички не се ползуваме от музиката, понеже е суха музика. Сухарите не са така хранителни.

Вие може да пеете „Давай“ и да турите ударението или на първия слог, или на втория слог и като пеете „давай“ разбирате „и за себе си оставяй“. „Давай, давай“ може да се изпее по разни начини. Даването е подтик. Може да дадеш и без да си длъжен. Даването е импулс и ако речеш да реализираш „Давай, давай“ то прилича на плод, на хубав плод на дървото. Сега как ще се реализира песента „Давай, давай“? Още не е готов човек да дава.

Дава и мисли за себе си колко да остави. Песента отначало до края във всеки такт има все по една половинка. Започва с две осминки, но накрая половината седи. Туй показва характера на българина какъв е. Музикално той иска да даде, но има в него едно колебание. Той си казва: „Ще стане ли това нещо?“ В цялата песен от единия край до другия все половината нота се среща. /Учителят изпя цялата песен „Давай, давай“ на друга мелодия/. Малко се приближаваме до истинското „Давай, давай“. /Всички изпяхме песента „Давай, давай“/. Въпросът не е разрешен. Ако сте музикални да се даде песента, да разрешите една задача. /Учителят изпя песента малко по-другояче/. Приблизително едно разрешение. Мисли: „Да го направя или да не го направя“. Като решиш нещо да няма колебание. Много музиканти се спъват понеже всякога оставят една идея неразрешена. Той като пее вижда, че идеята не е разрешена. „Давай,“ - значи трябва да се

пее, да се даде разрешение. Сега това е един мотив, който подбужда да рискуваш. Но да се направи само една скица то е трудно, сенките ги няма. Музикалните сенки ги няма в песента. Например, искаш да направиш нещо, но се колебаеш. Всякога едно даване е сигурно, когато е без колебание. Ако вие пишете и сте несигурни при най-малкото колебание

Фиг. 1

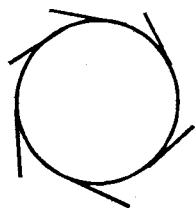
трептенията не са правилни. Ако светлината пада перпендикулярно, какви ще бъдат резултатите? Где ще бъдат най-големите сенки? Постепенно топлината се намалява и надвечер ще имате хладина. Сутрин имате хладина и вечер чувствувате топлина (Фиг. 1). Тя е излязла от АВ и ВС. Топлината я чувствувате посред нощ.

Често в живота имате посторонни подтици. Ти искаш да направиш нещо колебаеш се, дали да пееш или не. Дотогава докато в тебе не влезе едно желание в тебе да няма едно колебание. Трябва всяко колебание да се премахне. Тогава мисълта е права. Щом има колебание има несигурност. Може колебанието да е малко, микроскопическо, ти може много малко да усещаш, че не си доволен от този тон, но като го вземеш се

колебаеш. Някой певец се колебае в пеенето, не може да пее не е свободен. В природата има начини как трябва да дадеш музикално изражение без колебание. Привеждат един пример: Един български чорбаджия гощавал един турски княз. Като наливал неговата чаша оставял му един пръст празна, а като наливал своята чаша напълвал я догоре и казвал: „Утара“. Искал да каже прелях чашата, не трябваше да я прелея. Като гледал турчинът казва му: „Господине, не може ли на мене да налееш утара, да напълниш чашата“. Той защо оставял половин пръст празна чаша? Пълните чашата с вода, защо понякога път я оставяте половин пръст празна? Какви съображения имате, че оставяте празна чашата? Каква е идеята във вашия ум? Считате, че не е по модата да напълните чашата, можете да излеете нещо. Това е едно съображение. Трябва да бъде празна за да не се излее. Ако напълните чашата ще бъдете повнимателни. Понеже чашата не е пълна, по-свободни сте в движението и да се клати водата няма да се излее навън. Аз бих ви съветвал, като давате вода, ако искате да образувате един характер никога на оставяйте чашата празна един пръст, напълнете я догоре, нека се прелее, но да се образува една плоскост догоре до (ръба на) чашата. Вие оставяте един милиметър празно. Напълни чашата догоре. Нека се излее, по-добре е. То е, ако искаш да образуваш в себе си един характер. Ако искаш да забогатяваш остави два пръста празна чашата. Ако искаш да станеш човек никак не оставяй чашата празна. Ако искаш богат да станеш, един-два пръста може да я оставиш празна, печелиш. Кръчмарят като оставя един пръст празна чашата той печели. Той за да покаже, че има уважение към клиентите си казва: „За да пиеш повече, по един пръст чашата оставям празна“. А чашите горе са винаги по-широки. Някой път когато режете хляба режете го на тънки филийки за другите, а за себе си дебели. Ако искаш богат да станеш тънки ги режи, но ако искаш човек да станеш, дебели ги режи. Ако е много дебела пререже я на две. В това няма престъпление. Ако режеш филийки на тънко какво ще направиш? Ще отрежеш втори път. Като режеш на един човек дай едно широко парче, а не парчето да е малко и да го снажда после. Аз не съм да се снаждат работите. Аз съм за целите работи. Да се снаждат работите, то е изправяне на една

погрешка. Та сега говорим за колебанието. Ти искаш да пишеш, колебаеш се. Искаш да направиш нещо, колебаеш се. Колебанието не е нещо лошо само по себе си, то е на място. Но когато човек дойде да върши нещо добро, той абсолютно да не допуска никакво колебание. Пишеш: „Не допускай никакво колебание“. Законът в пеенето е същият. Като пееш, не се колебай. Докато се колебаеш други са съображенията. Ти трябва да пееш понеже законът е, че който пее продължава живота си. Който не пее скъсява живота си. Който много малко пее, той много малко живее. Колкото повече пееш по-дълго ще живееш. Колкото по-добре пееш, по-добре ще живееш. Колкото по-лошо пееш, по-лошо живееш. Пей хубаво, за да ти бъде добре. Както пееш така ще живееш. Казвате: „Да мислим“. Не е безразлично какво мислиш. Мисли хубаво защото от мислите зависи животът. Казвате: „Чувствай както и да е“. Не е така. Добре чувствай. Колкото по-дълго пееш, колкото по-добре пееш и без колебание, толкова по-дълго ще живееш. Който по-дълго се колебае, по-късо ще живее. Защо трябва да пееш? Доброто пеене продължава живота. Да си продължиш живота, това е ценното. Няма в света по-хубаво от продължението на живота. Аз не говоря за живот, който е свързан със страдания, но говоря за живот, който разрешава задачите. Всички задачи се разрешават само чрез живота. Не говоря за едно обикновено механическо пеене. Както пеете сега „Давай, давай“, то е механическо пеене. В туй пеене сърцето ти не взема участие, душата ти не взема участие. Пееш „Давай, давай“. И ти даваш скъсани дрехи, скъсани обувки. Като идеш на баня кирта си дадеш. После вие сте много лоши масажисти. Някой път като се масажирате, много зле се масажирате. Не става така. Не съм намерил по-хубаво масажирание от музиката. Как бихте масажирали музикално? То е много мъчно, голямо изкуство е да знаеш да масажираш музикално. Да набиеш някой човек музикално. Как ще го набиеш? Има и музикален бой. Музикално как ще набиеш един човек? Българската дума „набил“ е двойствена. Кола като го набиеш на едно място, значи заставяш кола, дадеш му собственост. Набиеш го, набиеш го и всеки един кол добива място, той става виден. Музикално да набиеш човека, значи, да го направиш човек да стане. Който е бит музикално, той

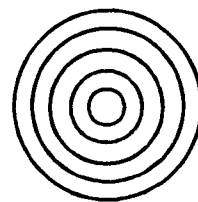
човек става. Когато едно растение се посади и израстне, то е музикално набиване. Когато едно цвете се посади, израстне и цъфне, то е музикално набиване. Да набиеш музикално някой, значи да му дадеш условия той да се прояви. Да го набиеш, значи да се прояви. Някой казва: „Много ме наби“. Но като те наби, човек стана. Семето като го извадят из хамбара, набиват го хубаво. То се е блъскало с другите семенца, че като го посеят, освободи се, израства и цъфне. Та казвам: Да се набиете музикално значи да дадеш условия на себе си, хубавото в твоя ум, в твоето сърце, в твоята душа да се прояви, като лаленце, като карамфил да цъфне, като едно ябълчно дърво. То е музикален бой, това значи музикално биене. Туй сега е теория, но да се приложи знаеш ли колко е мъчно. Имаш едно състояние, недоволен си, нещо в тебе плаче, роптае. Как ще го биеш? Дай му условие. Мнозина от вас искате да станете певци. Как ще станете певци? Казвате: „Да намеря някой професор“. Може да намериш много професори. Или казвате: „Да дойде отвътре“. Един професор, който незнае да пее той не може да предаде музиката. Ако искаш да се учиш да пееш намери човек, който пее. Казвате: „Той не може да пее, но може да предаде музиката“. Може да е много добър педагог, но не може да предаде музиката, ако не знае да пее. Музиката се предава. Здравият човек предава здравето. Болният човек предава болестта. Невежият човек, който незнае, проявява се невежа. Какво ще ти придаде един болен човек? - Едно болно състояние. Някой казва: „Аз не мога да пея, но обичам музиката“. Можеш да обичаш, но ако незнаеш да пееш ти не може да научиш другите да пеят. Трябва да се коригирате в съвременния живот. Много

Фиг. 2

проблеми има, които трябва да се коригират. Казвате: „Да разрешим един проблем“. Но този проблем е вече разрешен. Квадратурата на кръга разрешена ли е? Няма ли разрешение? Има, но в нашия свят не може да се разреши. Имате една права линия. Тази линия когато срещне съпротивление тя се отклонява. Значи условията са лоши. Тия изкривявания са направени за да избегнеш лошите условия. (Фиг. 2) Този кръг показва, че външните

условия са лоши. Винаги когато правата линия се огъва, среща лоши условия. Кръгът показва, че се движиш при най-малкото съпротивление, избягваш всичките мъчности. Тогава, ако имате няколко концентрични кръгове какво показва? Условията в центъра са били по-лоши. Имате пет концентрични кръга (Фиг. 3) В първия

Фиг. 3

кръг условията са били лоши. Във втория са по-добри отколкото в първия и постепенно условията се подобряват. Когато един кръг е по-голям, условията са по-добри. Колкото един кръг е по-малък, условията са по-лоши. Когато се начертае един голям кръг, какво подразбираме? - Че условията са се подобрили. В първия кръг разбираме, че задачата не е разрешена. В природата вие нямате кръгове. Там имате спирали. За да се разреши квадратурата на кръга трябва да разрешиш цялата спирала. Тази спирала е в движение. (Фиг. 4) Вие вече имате една сложна задача. Да разрешиш квадратурата на кръга е една много трудна работа. Трябва да се вземат хиляди работи предвид.

Вие пеете „Давай, давай“, то е един подтик. В песента „Давай, давай“ имате един мотив, който е добър. Като пееш песента „Давай, давай“, да дадеш едно разрешение на даването. Всеки, който казва „Давай, давай и за себе си оставяй“, той не разрешава въпроса. Давай, давай, нищо да не оставяш за себе си. Ако вие имате в едно шише малко развалено вино, оставите десетина капки от разваленото вино и турите ново вино. Старото вино ще развали новото. Ще измиеш шишето и от старото вино нищо няма да оставиш. Новото вино, което налееш да няма нищо от старото. Не смесвайте старите работи с нови. Ядеш един пресен хляб и след туй ядеш чорба направена от сушени сливи. Ял си хубави череши и след това ядеш сушени. Какъв смисъл има? Ние говорим за новото. Тогава за предпочитане е по-напред да ядеш сухия хляб и после да ядеш мекия. Не да ядеш първо мекия, а после сухия. Та казвам: Щом дойдете до себе си, старите и нови идеи не ги

Фиг. 4

смесвайте. Тия старите идеи, тоя празен морал оставете го и приемерте новото, Божественото, което сега иде. Под думата ново, аз разбирам Божественото. Туй, което днес слънцето дава, то е важното. Днешната мисъл, която прониква в ума ти, тя е важната, не я оставяй. В миналото какво е, то е друг въпрос. Миналото е минало. Важна е сегашната мисъл. Миналите са условия. На български имате давай. Всеки, който дава неправилно, той се вайка. За да не се вайкаш, давай както трябва. Не оставяй чашата половин пръст празна. Като отидете при извора пак оставяте чашата празна. Напълни я догоре да прелее, като прелее чашата показва, че е пълна. Чаша, която прелива е щедра. Всяка чаша, която не прелива е скържава. Може да е милиметър, много малко да е празна, но е скържава. Всякога когато прелива чашата, то е законът на щедростта. Като прелеете вие казвате: „Отиде това“. Не жалете водата. Сега защо жалите водата да не падне по земята? Че тя по земята пътува. Защо ще я жалите? Тя от хиляди години върви по земята. Защо не искате да падне там където е била. Вие не искате да падне да не се оцапа. Една користолюбива мисъл е скрита под благороден предтекст. То са белите лъжи. Под някакъв морал не трябва да му се даде много ядене, за да не преяде, понеже му желаете доброто, наполовина туряте в паницата. Аз считам за глупаво това. Аз ще му напълня паницата и ще оставя на неговата разумност. Ще видя колко е умен. Ако изяде всичкото не е толкова умен. Ако яде и остави в паницата, виждам, че е умен. Аз се радвам, че е щедър. Вие казвате: „Отиде яденето, развали се“. Яденето, което остава не се разваля. В природата, туй което човек не може да изяде, то се изпарява. Туй, което не е добил, то в него се изпарява. Туй, което оставяш в паницата, което не си доял, то веднага се изпарява. Някои бързат скоро да очистят паницата. Изял човек всичкото, може ли да се изпари като нищо не е останало? Ако е останало нещо може да се изпари, но ако нищо не е останало, може ли да се изпари?

Та когато изследвам характера на човека казвам: Напълни чашата, не оставяйте чашата половин пръст празна. Той има съображения, че като вземе чашата по-невнимателно, може да прелее. Той взема малки предпазителни мерки. Доста благовидно е, но зад всичката тази благовидност седи един фалш.

Вие имате един спирал. Имате един външен кръг и може да вземете един радиус от центъра на спиралата до външния кръг. Този спирал има отношение към всичките малки кръгове, еднакво отношение има. Само, че радиусът показва основата. На всичките малки кръгове условията са лоши. Колкото кръговете стават по-големи, подобряват се условията. Когато една небулоза става обширна, показва, че се намаляват външните лоши условия, затова тя се разширява. Когато условията станат много благоприятни, тя се разширява още повече. Било е време когато Земята е била в много лоши условия. Тя при лошите условия се е отделила от Слънцето. Кое накара Земята да се отдели? Когато Юпитер се отдели, в Слънцето имаше спор за личните чувства. Личните чувства накараха Юпитер да се отдели. Когато се образува Марс, въпросът на Слънцето беше за война. Когато Земята се отделила, въпросът бил за богатство. Колко богатство трябва да има е било въпрос. Земята била на особено мнение и излязла. Когато се образувала Венера, въпросът е бил за любовта и понеже Венера била на особено мнение тя се отделила. Когато Меркурий се е отделил, въпросът е бил за търговия. Ето една нова теория за отделянето на планетите. Как се е образувала слънчевата система. Това отделяне се обуславя на известни идеи. Юпитер е най-голямата планета от всички. Когато Сатурн се е отделял, философски въпроси е имало. Сатурн не се е съгласил и се е отделил. Когато са се отделили Уран, Нептун, тогава социални въпроси са се разрешавали. Тия въпроси сега ние разрешаваме. Ние разрешаваме въпросите на Уран и на Нептун. В миналото се повтаря само в друг смисъл.

Пълнете чашата, не оставяйте чашата празна. Когато пълниш една чаша за себе си, напълни я добре. Когато пълниш за другите, също я напълни добре. Сега вие може да пазите вашия морал за вас. Празните чаши по-лесно се носят, пълните се плискат. Нервният човек не може да пълни чашата, нека я оставя празна два пръста. Всички, които оставят празна чашата, са нервни хора. Пълната чаша иска голямо внимание. За да покажете някой път дали сте нервни или не, турете 12 чаши на една табла, напълнете ги догоре и вземете таблата. Ако чашите прелеят не сте търпеливи. Този опит е много хубав. 12 чаши като ги напълниш

и като вървиш нито капка да излееш. Който може да направи това показва, че има една спокойна нервна система. Щом се излеят чашите, показва, че има нещо в тебе, което ти липсва. Спокойствието не може да се образува от празните чаши. Чаши два пръста празни не разрешават въпроса. Пълните чаши разрешават въпроса. Нямането никога не разрешава въпроса, имането разрешава въпроса. Недоимъкът създава недоволство. Имането създава доволство. Философията е път на доволство. Що е философия? Философията е истинският път за доволството. Като намериш истинския път, по който доволството може да дойде, то е философия. Ако намериш този път да удовлетвориш себе си, то е истинската философия. То е когато намериш правилния път, да удовлетвориш подтика на своя ум, на своето сърце, на своята душа във всяко отношение, не за един ден, но ежеминутно да удовлетвориш себе си.

Не ви иде на ума къде е приложението на тази идея за пълната чаша. Седиш и казваш: „От мене нищо няма да излезе“. Чашата ти е два пръста празна. Като кажеш, че нищо от тебе няма да излезе, напълни чашата. Или казваш: „Тази идея няма да стане“, два пръста е празна чашата. Напълни чашата, ще стане. Казваш: „Това няма да стане, онова няма да стане, туй няма приложение. Това са философски въпроси, които нямат разрешение“. Не, имат разрешение. Напълни чашата догоре, ще се разреши въпроса.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

28 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 15. V. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.

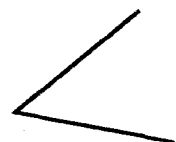
ОБИКНОВЕН, ТАЛАНТЛИВ И ГЕНИАЛЕН

Отче наш.

„В живота всичко се постига“.

Коя беше главната мисъл на миналата лекция? Сега имайте предвид при храненето, ако туриш голяма хапка имаш малко слюнка, не си щедър със слюнката, какво става в стомаха? Или ако туриш малка хапка и туриш повече слюнка, какво става в стомаха? Природата почти ни дала правила в яденето, в храносмилането, в дишането, в мисленето, в чувстването, навсякъде има правила, по които човек трябва да се ръководи. Казват: „Инстинктивно“. Има един вътрешен усет, има едно вътрешно схващане, по което може да се ръководи човек. В думата „давай“ първият слог „да“ - е положителен, а вторият - „вай“ е отрицателен. Казваме: „Да!“ Утвърждаваме. Когато човек казва „вай!“, той съжалева за нещо. Тази дума „давай“ в български трябва да претърпи една корекция в произношението поне. Това „вай“ трябва да се намали. На първия слог пада ударението и втория слог да се намали. И англичаните, запример, имат един слог, който започва с придихателното „ре“, че го намаляват, едва се чува. Грубо става като каже човек „р“. В животното има този звук. Сега често говорят за самовъзпитание. Възпитанието е основано на геометрически линии. Възпитанието е обосновано на математически отношения и математически проекции 1:2, 2:3, 3:4. Как ще прекарате една тангента? 1:2 се отнася тъй както 2:3, както 3:4. Ако ги съберем, какво се образува? $1:2 = 3$, $2:3 = 5$, $3:4 = 7$. Каква е разликата? Едно се отнася към 2, тъй както 2:3. Какво отношение има 1:2. Процесът на мисленето се отнася към процеса на дишането, както дишането към храносмилането. Както мисли човек, така и диша, както диша така и се храни. И обратното

е вярно. Както се храни, така и диша, както диша, така и мисли. Какво геометрическо отношение може да дадем? Имате 1:2. То е ъгъл. 1 се отнася към 2, едната линия се отнася към втората линия. Ако тия линии се увеличат, какво става? (Фиг. 1) Ако продължим тия линии, увеличава ли се разстоянието между тях? Когато линиите на този ъгъл не са продължени, лесно може да се

Фиг. 1

изходи този ъгъл. Като продължим тия линии, разстоянието стане голямо, мъчно е за изходване. Продължението къде е? Имаш една работа, която в началото много добре може да я свършиш. Колкото отлагаш, работата по-мъчно се свършва. Имаш една работа, свършваш я в единицата. Ако речеш да я свършиш в двете, по-мъчно ще бъде. Имате 1:2. В туй отношение по-лесно се свършва работата. 1:2 е пролет, 2:3 е есен, 3:4 е зима. Имате още едно лято, $4:5 = 9$. При 4:5 условията са лоши. През зимата как ще свършиш работа? Всичко е заледено, земята е суха. Представете си, че човек в младостта не иска да учи. Казва: „Като стана по-възрастен.“ После все отлага за по-късно и по-късно иска все да си уреди работата. Казва: „Като стана на стари години, тогава няма какво да правя, тогава ще уча.“ Мислите ли, че човек на стари години може да учи? На стари години ще го заболят краката – не го държат; ще го заболи кръстът, много болести идат тогава. Старият е много внимателен към болестите. Не поглежда книгата и казва: „Книгата е второстепенна.“ Сега вие понякога път пропускаете лятото на нещата. Всяко нещо има своите четири отношения. Неблагоприятните условия, отношението 4:5 е за духовен живот. Тогава човек трябва да е гениален. 4:5 е за гениалните. Старият, ако е гениален, може да учи. Обикновеният човек е в отношението 1:2. Ако обикновеният човек напусне отношението 1:2, в отношението 4:5 нищо няма да свърши. В отношението 2:3 той е талантлив, а в 3:4 е гениален. Ако обикновеният човек напусне благоприятните условия пролетта, в зимата много зле ще бъде. И талантливият ще му бъде зле, но по-лесно ще се справи. На гениалния човек неговите мъчности ще му бъдат най-малки. Той ще намери какво да прави.

Сега може да дадем друго приложение на тия отношения. 1:2 е вашата мисъл. 2:3 е вашето чувство. 3:4 е вашата постъпка. 1:2 представя законът на мислите; 2:3 представя законът на чувствата. 3:4 – законът на постъпките. Значи, ако вие се обленявате да мислите, ако вие се обленявате да чувствате и да постъпвате, тогава може да имате живот на изпитания. При 4:5 ще бъде изпит, матура ще давате. Старият се изпитва. Матурата е старост. Щом държиш матура, ти си остарял, то е вече старост. Само старите хора държат матура. Младият е в процес на учение. Старият завършил знанието си, трябва да мине от едно положение в друго. Сега някой не знае процеса.

Да кажем, имате едно число 1, 2, 3, 4, 5, колко е то, 12,345. Туй число представя отношение. Цяло число имате да вземате. Да кажем, вие имате да вземате от някой ваш длъжник 12,345. Вие трябва да знаете тия отношения как трябва да постъпите. 12 показва, че трябва да постъпите много умно. 3 и 4 - показва, че с чувствата си трябва да постъпите умно, а 4:5 показва, че трябва да бъдете справедлив. Ако имаш това число, самото число ти

Фиг. 2

показва вече как трябва да постъпиш. Ако пропуснеш тази пропорция, тогава ще изгубиш. Най-първо ти не си впрегнал ума си в работа, не си впрегнал и сърцето си в работа. Да допуснем, че имате един четириъгълник. (Фиг. 2) В четириъгълника това са най-лошите условия. За да излезете из тия най-лоши условия, ти трябва да теглиш два диагонала, да намериш центъра на този четириъгълник. Само по вътрешни пътища може да преодолееш външните мъчности. Този квадрат трябва да го завъртиш около своята ос да образува един кръг. Кръгът е условие, за да измените външните условия, които те стягат. Казваш: „Как ще направя кръга?“ Ти ще го образуваш около себе си. Казваме „общество“. Човек трябва да образува добра среда около себе си, от добри хора, които да ти помагат в твоята работа. Да завъртиш този ъгъл, това са възможности, които се разрешават по вътрешен начин, не по външен. Какво разрешение има ъгълът? Човешката мисъл е отворена. Имате същия закон. На български

буквата „Л“ се пише така. (Фиг. 3). Ако увеличаваш разстоянието между двете линии (Фиг. 4), ако увеличаваш този ъгъл, какво значи? Ако се намалява ъгълът на любовта, какво означава?

Фиг. 3

Възможностите са различни. При увеличаването на ъгъла, при големия ъгъл, благото, което иде, е по-голямо. При намалението на ъгъла, благословието е по-малко. Благословието показват тия лъчи. Човек, който не е щедър, той не разбира. Под „щедрост“ не разбирате разточителност. В природата няма разточителност, щедрост има. В щедростта вие давате възможност на човека. Аз наричам щедрост когато

дойдеш до вътрешния приятен усет и там да спреш, то е щедрост.

Речеш да ядеш. Имаш едно приятно чувство при яденето. После изгуби се туй чувство. То е разточителност. Природата всякога наказва разточителността. Колкото и да е малка разточителността, наказва я. Щедростта се награждава всякога.

Фиг. 4

Щом направиш разточителност и за най-малката разточителност, и за едно просено зърно ще те накажат. Може да изядеш хиляди просени зърна в щедростта, понеже си - тя ще те възнагради. А ако направиш разточителност с най-малката семка, тя ще те държи отговорен. При възпитанието много мъчно е да се разберат законите на геометрията. Всеки може да се възпитава теоретически: „Ти тъй ще направиш!“ Човек като стане богат, пише по един начин; като стане учен, пише по друг начин. Поетите пишат по особен начин. Гениалните пишат по друг, талантливите - по трети. Необикновените хора пишат по друг начин. Мъжете пишат по един начин; жените пишат по друг начин. Всяка една мисъл в писмото характеризира как е работил умът, характеризира се в писмото как е работило сърцето. А характеризира се също и как е работила волята. Тия хора - графолозите - са дошли до известни линии. Как са ги намерили? Имате буквата „М“ (Фиг. 5), образува се един ъгъл. Линията АВ е по-дълга от линията АС. Този човек казва: Първо аз, после ти. Той

е на място, ако той е силен човек. Тогава ще му дадат право. Ако във физическо отношение той е бил пръв, сила е имал, дойде в умствено отношение, аз съм пръв. Друг в умствено отношение е

Фиг. 5

силен. Ако първият иска да заповядва, те ще дойдат в противоречие. Тогава ще направим така. (Фиг. 6) - У този волята е развита. Казва: „Аз искам да бъда пръв.“ Двама души едновременно не могат да бъдат първи. Единият може да бъде пръв в едно отношение, другият - в друго. Някои искат да бъдат първи във всяко отношение. Аз може да съм професор. Като дойда да си правя обща при онзи майстор общар, аз отстъпвам, той е на първо място. Ще му кажа: Направи ми

обща, както ти разбираш. Не искайте всякога да бъдете първи. Вие при общаря ще бъдете последни. Има хора, които по математика са първи. Ще отстъпиш. Някои по геометрия са слаби, не разбират. Ще отстъпят. Не може да разбереш какво отношение може да има една мъртва линия, може Л-то да е по-голямо или да е написано особено. Невежият може така да мисли, но онзи, който знае, разбира, че има едно отношение. Вземете един човек беден. Едва си е направил една къщичка два на два. Той е доволен. Щом забогатее, направи си два на три. Казва: „Много добре е.“ После има три на четири, четири на пет, шест на седем. Аз като видя къщата на един човек, разбирам неговите условия. Някой свършил гимназия, назначават го за народен учител, в отделенията. Ако е свършил университет, назначават го за гимназиален учител. Ако не е завършил както трябва, за прогимназия. Има разлика: народен учител, учител в прогимназия или гимназия. Този, който е в гимназията, е способен. Това е в цялата система на образованието. Тогава онези, които не разбират закона, казват да ги назначат и да заемат видно място, да имат чичо министър. В образованието човек трябва да разчита на своя чичо ум, на чичо сърце и на

Фиг. 6

своята душа. На този чичо като разчиташ, добре си. Ако разчиташ на външни чичовци, изгубена е работата.

Имате отношението 4:5. Четири и пет правят девет. Ако хората искат да се бият, туй число е фатално за хора, които се бият. Ако в това време искаш да отвориш война при отношението 4:5, ти ще свършиш катастрофално. Хората, ако искат да турят ред, трябва да бъдат силни. Когато говорим за религиозното чувство, разбираме силен човек. Всеки, който е стабилен, той е религиозен. Когато чувствата са стабилни, то е религия. Религия с изменчиви чувства, то не е религия. Те са външни неща. Под думата „религия“ в природата се разбират устойчиви чувства. Под думата „мисъл“ в природата се означава да бъдеш умен човек. Това значи човек, за когото всичко е възможно. Човек, който не може да свърши всичките работи, той не е умен. Трябва да бъдеш в състояние да разрешиш всичките мъчности в живота, тогава ти си умен човек. Мисъл, която не може да разреши всичките мъчности, тя не е мисъл. Способните ученици по това се отличават, че всичките задачи ги разрешават. Има ученици, които като им дадат 10 задачи, разрешават 9, едната остава неразрешена. Някои разрешават 7, 3 остават неразрешени. Те са талантиливи. А обикновените 1 разрешават, 9 остават неразрешени. Онзи, който е разрешил 9 задачи, той е в областта на гениалността, гениален може да стане. Онзи, който е разрешил 7 задачи, и три не е могъл да разреши, той е в областта на талантиливите. Онзи, който е разрешил 1 задача и 9 са останали неразрешени, той е обикновен, дълго време има да работи. Тогава, ако вие държите статистика на мислите, ако да речем ви дойдат 10 хубави мисли и вие 9 турите в действие, тогава сте в областта на гениалността. Ако 7 мисли реализирате, а три останат нереализирани, вие сте в областта на талантиливите. Ако само една хубава мисъл реализирате, а другите 9 ги изоставите, вие сте обикновен човек. В желанието е същия закон. Колко от вашите желания изпълнявате? Някой път човек иска да учи и отлага. Някой път вие се готвите да идете на екскурзия и отложите. Втори път се готвите, пак отложите. Търсите най-хубавите условия за екскурзия. Вие сте един обикновен човек. Казвате, в 10 случая

времето беше хубаво. То е за обикновените хора. Човек, който търси най-големите удобства, той малко постижения има. Големи удобства, а малко постижения. Онзи, който среща големи мъчности, той прогресира повече отколкото онзи, който има удобства. Та сега мнозина не искат да имат мъчности. Мъчнотията, то е едно налягане. Какво бихте направили на земята, ако нямаше налягане? Какъв котел бихте могли да направите? Никаква вода не би текла, ако няма налягане. Мнозина от вас сега избягвате мъчнотиите. Има известни мъчнотии, които не трябва да се избягват. Под думата „мъчнотии“ какво разбирате? Искате вие да отидете на екскурзия оттук до Мусала. Мислите ли вие, че до Мусала може да идете по права линия? Щом има мъчнотии, то е в реда на нещата. Щом казвате, че отиването до Мусала е мъчно, аз разбирам две неща. Разбирам такава една линия (Фиг. 7). Това е закон: Ще имате слизване, качване, слизване,

Фиг. 7

качване. Да допуснем, че трябва да се кача на този високия връх. Какво ще добия, ако се кача на високия връх? Ако ще добия повече, отколкото ще изгубя, трябва да се кача. Но ако придобия по-малко и изгубя повече, по-добре е да не се качвам на този големия връх. Сега ние, съвременните хора искаме да се качим с някакво

превозно средство. Но представете си, че на този връх не може да се качиш ни с кон, ни с автомобил, с аероплан може да минеш отгоре, но за да го познаеш, трябва да се въртиш около него, да го изследваш. Трябва да правиш изследвания, трябва да правиш снимки.

Вие някой път се възмущавате от порядките, които съществуват в природата. Вие искате един охоложен живот. Охолният живот започва от мисълта. Ако мислиш добре, чувстваш добре и постъпваш добре, ще имаш един добър живот. Ако не мислиш добре, не чувстваш добре и не постъпваш добре, ти сам ще си създадеш лошите условия. При най-малките несгоди вие сте готови да се скарате с природата. Много сте сприхави. Несгоди имате,

казвате: „Защо е така?“ Онзи, добрият музикант и при лошите условия, и при добрите условия свири добре. Ти не можеш да свириш, кой ти е крив? В природата опитите са много реални. В природата описват един музикант така: Сухо е времето, четири-пет месеца не е валило, карат музиканта да свири и ако завали, той е добър музикант. Или три-четири години е нямало плодородие, хората едвам се изхранват. Накарат музиканта да свири, ако годината е плодородна, този човек е музикант. Като свири, цялата природа да отговаря, то е добро свирене. Като свири, че природата не отговаря, мълчи, той не е добър музикант. Та в хубавите работи добро е туй, което дава изобилие, зло е туй, което дава немотия. Така седи законът. Що е зло? – Злото ражда немотия. Що е добро? – Доброто ражда изобилие. Във всяко отношение доброто спомага и умствено, и духовно, и физически. Злото постепенно спъва и умственото, и духовното, и телесното развитие на човека. Зло е туй, което спъва. Сега не смесвайте гнева на човека със злото. Гневът не е едно зло, то е едно състояние на човека. Злото е един принцип, който работи. То има съвсем други съображения. Вземете между вълка и овцата има два различни морала. Мъчно може да накараш вълкът да пасе трева, мъчно може да накараш овцата да яде месо. По-лесно е да накараш вълкът да пасе трева, отколкото да накараш овцата да яде вълк. От какво зависи? Силата на овцата в противодействието е по-голяма. Овцата е много по-волева, отколкото е вълка. Много волева е овцата. Вълкът е по-умен, овцата е по-волева и по-силна. Някой от вас мисли, че овцата е слаба. Овците ги отслабват овчарите. Когато овчарят е лош, неговите овци са слаби. Когато овчарят е добър човек, овците от вълка не бягат. Като дойде вълкът при овцата, тя му тропне с крака. Когато овчарят не е добър, дойде вълкът, започне да дави овците. Овчар, на когото вълкът дави овците, е лош овчар. Та когато вълкът дави вашите мисли, вашите желания, вие сте лош човек. Вие сте овчар на вашите мисли и на вашите желания, и ако вълкът влиза и дави вашите мисли, и вашите желания, и те не може да се противят, причината е във вас. Закон е в природата: Човек трябва да подкрепи своята мисъл. Не трябва да вървите по закона на лотарията, защото в лотарията печелят само гениалните. Големите печалби само гениалните ги печелят. Който

печели 1 милион, той е гениален. Другите са обикновени. Ти в лотарията нищо не печелиш, слаб си. Аз може да ви изчисля и да ви кажа, че ти цял живот, ако вземаш билети дали ще спечелиш или не. Ако си гениален, ще спечелиш. Но ако не си, ще ти кажа: Не си хаби времето. Най-много ще ти се паднат 4, 5 хиляди лева. Един милион никога няма да ти се падне. Вие може да кажете: „Как така?“ Който иска да спечели на лотария, той е тщеславен човек. Нашата земя е наведена с 23 градуса. Представете си, че този наклон на земята се изправи. Какво ще стане тогава в Европа? Всичките тези ледове и снегове на север ще се стопят и цял потоп ще стане. Но постепенно, ако се изправя оста, този лед постепенно ще се намалява. Понякоя път вие търсите щастието. Щастието ви е събрано на северния полюс, законите на земята не разбирате. Този наклон на земната ос има закон, който го обуславя. Каквото е отношението на земната ос спрямо слънцето, такова е вашето отношение към Бога. Туй положение на оста, ако измените вие ще причините цяла катастрофа в себе си. Да допуснем, че вие сте един говедар – вземам крайност – гениален говедар сте. В какво ще употребите вашата гениалност като говедар? Овчарите наричам гениални, понеже свирят. Всеки овчар, който свири, е гениален. Говедарите малко свирят, говедарите още гениални не са станали. Като свири този овчар, овците пасат много хубаво, те вървят ритмично по тревата. Доста музикално пасат овците. Овчари, които добре свирят, овците им са здрави. Тези, които не свирят, овците им боледуват. Аз правя аналогия. Ако вие не свирите на вашите мисли, ако вие не свирите на вашите чувства и ако вие не свирите на вашите постъпки, какво ще бъде положението? Каквото е отношението на овчаря към овците, такова е и отношението на човека, който мисли към мислите му. Всяка една отделна мисъл е като една овца. Всичките мисли колективно са като цялото стадо. Правилната мисъл е музика, от която зависи състоянието на мислите, които човек има.

Казвам: Вие не правите тия обобщения на нещата. Вие отделяте овчаря от стадото. Казвате: „Той е овчар.“ Не, същият закон е и за човека. Вие виждате едно дърво. Ако гледате дървото и листата му са зелени навсякъде, знаете че състоянието на

дървото е добро. Ако част от листата му към върха или долу някъде са малко хилави, състоянието на дървото не е добро. Като наблюдавате растението, ще видите, че има растения, които боледуват. Някои растения са гениални, някои растения са талантиливи, някои са обикновени, някои са съвсем хилави. Да кажем, някой път вас ви се ревнува да станете гениални. Какво бихте направили като гениален човек? Или искате да бъдете талантиливи. Какво ще направите като талантлив човек? Аз, ако бях един обикновен човек, ще сляза долу в долината и там ще се спра. Ако съм талантлив, ще се опретна да изляза горе. Ако съм обикновен, като сляза долу, хич няма да се качвам. Като река да се качвам, то е талантлив човек. Най-благоприятните условия за обикновените хора са долу – долините. За талантливите са малко горе на припек. Да се кача по-нагоре, то е гениалност. Гениална е момата, която носи вода с кобилица на рамо. Онази, която носи с ръка двата котли, тя е талантлива. Тя е турила кобилицата на рамото и си помага на ръцете. Тази кобилица наричам гениално изобретение на момите. Те са дали проект, бащите им са я направили. Вие имате една кобилица. Носът и веждите образуват една гениална кобилица. По тази кобилица се съди какъв е характерът. Това са два различни характера (Фиг. 8). Човек, който

Фиг. 8

има първите вежди, той е бърз. Който има вторите вежди, този човек разсъждава. Центърът на кръговете при първите вежди е по-близо, вторите вежди са построени на големи кръгове. Разстоянието е по-голямо. Този човек е мислил по-дълго време. В съвременната наука има едно съвпадение. Забележете, сприхавите хора какви вежди имат. И онези, които са разположени, мислят, наблюдавайки какви са тяхните вежди, не само един човек, но стотина души наблюдавайки, извадете от тия характери един закон. Че всяка вежда е един резултат на умствената дейтелност. Първата е в процес на развитие. Ред поколения трябва да работят, за да се изменят веждите. И едно поколение може да измени веждите. Ако имате продълговати вежди, в три-четири поколения може да ги направите кръгли, или в три-четири

поколения може да ги направите продълговати (Фиг. 9). Природата е направила всичките промени. Цялото лице, това са геометрични форми и математически изчисления. Показва работата, която ние сме свършили. Очите показват в областта на зрението какво си постигнал. Постройката на очите и носа показва в умствено отношение какво си постигнал. Сформирането на ушите показва в слуха какво си постигнал. Ушите на всичките хора не са еднакви. Устата показват какво е постигнал човек в неговата реч, какъв е неговия говор, пението какво е. Познава се дали е добър певец, дали е добър музикант, по ухото може да се познае. Ако ухото е добре построено, той е добър музикант, ако ухото не е добре построено, той не е музикален. Ухото е един уред, който се усъвършенствува както цигулката. Хубавите цигулки са майсторски направени. Колкото човек е работил по-добре, ухото му е по-добре построено. Да дойдем до самата уста на човека. Някои говорят за любовта. Както са работили хората в миналото на любовта, това е отразено върху формата на устата им. Всичките усилия, които сега правите, те се отразяват върху вашето тяло. Значи нищо не губите. Казвате: „Какво аз печеля?“ Печелите, понеже се натрупва капитал в тялото, който за в бъдеще може да използвате. Сега, ако не работите, за в бъдеще ще се намерите в трудно положение. Често казвате: „Аз се уча.“ – Ако учиш, печелиш. „Аз се трудя.“ – Ако се трудиш, печелиш. Казвате: „Мъча се.“ – Даже и в мъчението печелиш. Няма усилие в живота, при което човек да не печели. Само че при мъчението печалбата е малка, при труда е малко повече, а при работата вече имате най-голямата печалба. Работата, това е най-голямата печалба, която може да дадеш. Когато човек се учи с мъчение, трудно върви, когато се учи с труд, малко по-добре върви. Когато се учи с радост, то е най-хубавото учение. Можем да кажем, че то е гениално. Ученик, който работи с радост, е гениален, който работи с труд, е талантлив, който се мъчи, е обикновен. Да имате една ясна представа за мъчението. Обикновеният ученик се мъчи и трябва да се мъчи. Той 10 пъти трябва да прочете урока, за да го научи. Талантливият 3 пъти ще го прочете. А гениалният, само като слуша, с едно четене го знае. Лесно върви работата. Сега във всинца ви има желание като сте били ученици, искали сте

Фиг. 9

някой учители към вас да бъдат разположени. Има някои учители, като погледне ученика, има разположение. Той си мълчи, нищо не казва. Като погледне целия клас, двама-трима души му хванат окото. Към тях има особено разположение. Това става несъзнателно. И музикантът, като погледне публиката, само няколко хора му допадат. Държи се за тях. Ако един цигулар няма някой, който да му допада, той не може да даде концерта си. Та казвам: Законът е същия. Ако вие във вас нямате най-малко едно чувство, едно желание, една постъпка, на която да разчитате, вие нищо не можете да свършите. Ако имате две мисли, три желания живи, три, четири, пет постъпки, те са сила вътре, които дават импулс на живота. Импулсът зависи от мислите, които преодоляват в дадения случай. Хубавите мисли са импулс, хубавите желания са импулс и добрите постъпки, и те са импулс. Те подтикват към онзи хубавия живот. Ако една мисъл не подтиква човека към хубавото в живота, тя не е хубава. Изучавайте природата и нейните отношения. Какво отношение човек има към природата? Никога не отлагайте нещата. Ако много отлагате, към коя категория спадате? Тогава къде тургате обикновените хора? В пролетта, лятото или есента? В лятото има работа, в есента има събиране, в пролетта се сее и оре. Доста сложен процес е. Ако турите обикновения човек, той съвсем е загазил. Първо обикновените са прадеди на талантливите, талантливите са прадеди на гениалните. Най-първо обикновените хора са били гениални и са станали обикновени. Гениалните хора от нехайство са станали обикновени. Обикновеният човек е искал да му бъде всичко охолно, цар да бъде. Каквото поиска, да му дадат. Той е бил гениален, спомнял си за своето минало. Не знаел, че както е слязъл надолу от гениалността, после по същия начин трябва да се качи нагоре. Ние казваме, че човек е направен по образ и подобие Божие. Той е гениалността, сега съвсем е закъсал. Къде е слязъл? В рая той е бил гениален. Като го изпъдили из рая навън, станал обикновен човек. Сега наново пак трябва да се върне към гениалността. Под „гениалност“ разбираме да се върне към хубавите условия, които природата му е създала. Той напуснал хубавите условия и влязъл в големите мъчнотии на живота.

Сега колко неща разбрахте и колко може да приложите? Не затваряйте вашите мисли в кафези. Не затваряйте вашите желания в кафези, не затваряйте и вашите постъпки в кафези. Първото правило е: Не затваряйте мисълта си в малък кафез, като птичка да я турите да чурулика. Дайте простор на мислите си да ходят из горите, из божествените гори, из рая да ходят, не извън рая. Не оставяйте вашите мисли да ходят извън рая, не оставяйте вашите желания да ходят извън рая, не оставяйте вашите постъпки да ходят извън рая, но в рая да ходят. Раят е най-обширното, най-богатото място, дето човек може да се развива.

Едно правило: Вас може да ви се вижда странно да мислите за един вол. Че ако Господ е мислил за вола, защо вие да не мислите заради него? Ако Господ е мислил и го е създал, може ли да мислиш че туй, което Господ го е създал, не струва да мислиш за него? Разреша въпроса: Защо Господ е създал вола и какво е неговото предназначение? Какво е волът? Ако разрешиш, ти ще научиш един много хубав урок. Не считай, че волът няма никакво значение. Може би този вол да е както лъкът на цигуларя. Цигуларят без лък не може да свири. Може волът да е протребен, както лъкът е потребен за цигуларя.

САМО СВЕТИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

29 лекция на Младежкия окултен клас.

държана от Учителя на 22. V. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.

София - Изгрев.

ТОН И ТЕХНИКА

Отче наш.

„Ходи, ходи“.

„Светъл ден“.

Между тия две песни има нещо общо. Кога може да ходи човек? Само в светъл ден. Човек без елементите на азбуката може ли да чете? Не може да чете. Без елементите на слоговете, на буквите, може ли да чете? От елементите на буквите може да се образува един слог. Една буква е елемент. Буквата е емблем. Някой път една дума може да съдържа един слог, може да съдържа един звук, а може да съдържа два или три слога. Всички се спъват и казват: „Тия елементи не са потребни.“ Има една азбука, която всички същества имат в своето подсъзнание. Тя е природна азбука. Много от противоречията в живота се явяват от липсата на някои външни елементи на азбуката. М. Ч. С. - какви букви имате? Първата буква представя мисловния свят. Втората буква представя чувствения свят. Третата - силовия свят. Или казваме - материалния свят - М. Да кажем, вие сте в една тъмна стая. Вие сте в положението на една буква, на един елемент, на един слог, на една дума. Понякой път мислите, че някои неща са маловажни. Не, най-малката светлина, която се явява в стаята, ви дава друго ориентиране. Най-първо всички неща са непознати за вас. Най-малката светлина разкрива нещата. Щом говорим за материалния свят, това е светът на фактите. Щом е духовния свят, той е светът на законите. Физическият свят е свят на фактите - материалният свят. Духовният свят е на законите, а Божественият - на принципите. Сега някой път вас не ви интересува нещо, защото живеете само в материалния свят. Интересуват ви материални работи. Може да ви интересуват ябълки, сливи, круши, череши,

малки изворчета, все материални работи ви интересуват. Работите са свързани с храненето. А пък материалните работи, които са свързани с очите ви, с носа, с ушите или пък материалните работи, които са свързани с ръцете, с краката, вие сте заставени да се интересувате от тях. Вас ви интересува материалния свят, понеже е по-близо до нас в дадения случай.

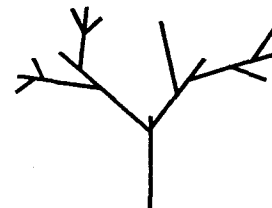
Сега какви изводи може да извадите? Да кажем, имате идеята 1.2. 2 е два пъти по-голямо от единицата. 3 е три пъти по-голямо от единицата. 4 е четири пъти по-голямо, 5 е пет пъти по-голямо. Това са статистически положения на числата.

1. 2. 3.

4. 5. 6.

7. 8. 9.

Най-първо имате едно дърво, което дава две клончета (Фиг.1). Двете клончета два пъти ли са по-големи от дървото? Клончетата се разклоняват, дойдат до числото 10. 10 - по-голямо ли е от

Фиг. 1

единицата? Ние вече влизаме в органичния свят. Щом влезете в Божествения свят, какво е отношението? Най-първо физическият свят определя мястото. Като един факт завземаш едно място. В органичния свят се определя движението къде може да се движиш от едно място на друго. В Божествения свят каква работа може да свършиш? Във физическия свят ние имаме фактите. То

е мъчението. Някой казва: „Аз се мъча.“ Физическият свят е свързан с мъчението. Духовният свят - с труда. Божествения свят - с работата. Имаме една ясна представа: който се мъчи, във физическия свят е. Мъчи се някой, предметът е по-голям, ти трябва да се приспособяваш на условията. Казваш: „Мъчен е животът“ - живееш на физическото поле. „Труден е животът“ - живееш в духовния свят. „Приятен е животът“ - живееш в Божествения свят. Казваш: „Мъча се.“ Не е лошо. Не си запознат, сега за пръв път си влязъл във физическия свят, за пръв път сте дошли. Всяко нещо, което за пръв път употребяваш, то е мъчение.

Всяко нещо, което два пъти употребяваш, то е труд. Три пъти, което употребяваш, то е работа. Прогресът на числата. Числата оживяват. Най-първо имате едно статично положение. Едно семе седи в хамбара. То е първото положение. Ти го вземаш, дребно е, малко е, посаждаш го. Това семе се развива, става дърво. Третото положение – вече имате плода на дървото, вкусвате го. Кое положение е най-хубаво? В първото положение в хамбара е малко. Във второто положение израства, дърво става. В третото положение е най-интересното. То е принцип. С принципите хората се хранят, със законите се учат, а пък с фактите събират знанието. Понякоя път вие не свързвате нещата във вашите умове, те седят разпокъсани. Да кажем, ако пеете и бихте изпяли последователно седемте тона. Ако не знаете как да запознавате тоновете един с друг, не може да образувате нито една песен, а за да образувате една песен, седемте тона трябва да си дадат мнението. Каква е разликата между тон и техника? Каква е разликата между музикална техника и музикален тон? Музикалната техника може да я добиеш, но с тона трябва да се родиш. Тона никой учител не може да го създаде. Музикалната техника може да придобиеш. Ти трябва да се родиш със закона на мисълта, да мислиш. Мисълта трябва да има тон. Начинът, по който мислиш, то е техника. Тона трябва да свържеш с мисълта. Тон да имаш в мисълта.

Представете си сега, че имате една струна. Тя е натегната. Щом я бутна, произвежда тон. Тази струна може да я скъсявате и да я удължавате и да образувате всичките тонове, но самата струна, която издава тона, вие трябва да се родите с нея. Струната трябва да я имате. Техниката, то е натягането. Разните натягания са лесни. Ако нямате тази струна, какво ще стягате? Важното е да имаш музикални тонове. Музикална мисъл трябва да имаш, музикално чувство трябва да имаш и музикални постъпки трябва да имаш. Тон на постъпките трябва да имаш. Техниката е друго. Трябва да правите разлика. Казва: „Как трябва да постъпвам?“ То е техника. Желанието да постъпваш добре трябва да съществува. Ти трябва да го имаш. Ако туй желание го нямаш, никой не може да ти го предаде. Ако желанието съществува, мнозина ще се явят да те поучат как трябва да постъпваш.

Запример, задава се темата: „Защо човек трябва да яде?“ Яденето е свързано с обновата. Трябва да имаш желание за обнова. Какво нещо е яденето? То е закон за обнова. То е тон на живота. Да имаш желание да ядеш, то е тон. Ако нямаш желание да ядеш, ти нямаш тон. Ти трябва да имаш желанието да ядеш и тогава ще дойде туй, което ще ядеш: сливи, череши. Те са технически работи. Ако нямаш желание да ядеш, техническите работи са безпредметни. Всичките работи, които ще ядеш, това е техника. Казваш: „Желая.“ Какво е туй желание да ям? Желанието да ядете е тон. Всякога, когато изядеш една слива или една ягода, ти добиваш обнова. По същия начин желанието за зрение трябва да имаш. Това са технически работи, които наслояват твоето зрение. Сега онези, които разсъждават, казват: „Защо ми са тия работи, защо трябва да гледам?“ Какво представя човек? Желание трябва да имаш за зрението. Сега се обезсърчавате. Обезсърчението от новото гледище на живота какво подразбира? Българинът е реалист. Обезсърчение значи без сърце. Сърцето престава да тупти и да се движи. Когато движението спре, българинът се обезсърчава. Да кажем, вие сте тръгнали за града весели, дойде някой и ви казва, че не се позволява. Вие ви стане мъчно, че ви спрели и дойде обезсърчението. Имаш известно желание да идеш някъде. Спират желанието, в теб се заражда обезсърчението. Цярът за обезсърчението какъв е? Може да избереш да идеш в града не по обикновен царски път, но по околен път. Ако желанието ти е силно, по обикновения път, ако не можеш да влезеш, отдалеч ще гледаш да минеш или вечерно време да влезеш вътре в града.

Казвам: Трябва ли да се спрете в живота? Вие сте тръгнали някъде да идете в живота. Спрял ви някой на пътя. Понеже по царския път не може да ходиш, трябва ли да се спреш, да се върнеш назад? Растението като го спрат, не го пущат да върви нагоре, то пуца клони в друга посока. Пъдят го на друго място, то пак избира други пътища и така върви докато стигне целта. Казват: „Тука не се позволява по царския път.“ Онези, които те спъват, най-после ще кажат: „Оставете го да си върви, с него на глава не се излиза.“ Та в живота онези, които ви спъват, да кажат за вас:

„Оставете ги, нека си вървят, с тях на глава не се излиза.“ Туй значи морален подтик. Растенията най-първо слизат надолу. Вие там ги спъвате. Тогава се разклоняват корените. И там по околен път ще идат до целта си. У растенията има едно непреодолимо желание да постигнат целта си. Никой не може да спре това желание. Аз зная цяла история защо динята е станала диня. Когато се е зародило желанието у нея, не искали да я пуснат по царския път да влезе в града и тя почнала да пъпли по земята наоколо. Скрила се да не я виждат нависоко. Никой не е подозирал, че тя е влязла в града. Тя като направи онзи голям плод, вземат плода и го внасят в града, а нея не пущат. Този подтик на динята трябва да имаш. Като видиш динята, да кажеш: „Браво, колко е умна тази диня.“ Щом е могла да направи такъв голям плод, не е глупава диня, тя е много умна. Та в цялата природа това са начини и методи, по които животът постига целта си, която providението положило. Та когато се състезавали, на конкурс излязли пъпешът и динята. Пъпешът турил хубаво ухание, за да постигне целта си. Той е много амбициозен. Искал да стане знатен, да го знаят. Динята станала по-скромна. Скрила своето ухание вътре в червения си плод, в онази разхлада, която дава. Най-първо дошли птичките да ги ядат. Кучетата започнали да ядат пъпеша, а човек дошъл по-после да яде динята. Тя била малко по-умна, че кучетата диня не ядат. При динята дошъл човекът, затова динята е по-умна от пъпеша. Пъпешът е по-красив и той се готвел за човека, но със своята обхода, със своето знание привлякъл животните, а динята със своята скромност привлякла човека. Та сега и вие, когато искате да привлечете човека с уханието си, вие ще привлечете точно обратното, по-низшите животни. Необходимо е човек да приложи сила вътре в себе си, отколкото отвън. Вътрешната сила (е) мощна, отколкото външната сила. Казвам: Някой път вие се обезсърчите, неразположени сте. Едно неразположение в човека може да има три произхода. Неразположението може да произтича от фактите. Неразположението може да произтича от храносмилателната система. Неразположението може да произтича от законите, от дихателната система, от кръвообращението. Неразположението може да произтича от

принципите, от човешката мисъл. Най-първо трябва да намерим причините на едно неразположение. Ако причината е стомахът, да подобрим храната си; ако причината са дробовете, да подобрим дишането; ако причината е човешката мисъл, да подобрим мисълта. Всякога, когато човек усили дейността на предната част на мозъка си, усилва се мисълта. Когато се усилва дейността на задната част на мозъка, стимулират се повече чувствата. Когато се стимулират чувствата, се ражда неразположение в човека. В правилното възпитание всякога стимулирате най-първо предната част на мозъка си. След туй стимулирайте слепоочната област, дето е центърът на яденето. В слепите очи се намира центърът на храненето. Слепите очи са слепи, защото човек, когато яде, той трябва да си затвори очите малко. Коя е причината за затварянето на очите? Мислите, че е лошо да се затворят очите. Като си затвориш очите, примигаш. Постоянно трябва да примигваш клепачите, понеже има доста прах. Понякоя път човек като затвори очите, държи ги малко повече затворени и така може да ослепее. Тогава са се явили сегашните очи. По-напред гледал чрез слепите очи. Понеже там ослепял, явили се сегашните очи. Три вида очи има човек. Тези очи, които сега имаме, са физически. Има и духовни и умствени очи. Очите на хората сега са отворени. Някой човек да мисли, той трябва да гледа, да вижда в умствения свят, да мисли. В умствения свят има зрение. Умът вижда. И сърцето вижда. В духовно отношение ние сега проглеждаме. Културата на човека зависи да накараш един човек духовно да прогледа и умствено да прогледа. Щом прогледа, работата вече тръгва напред. Сега може би във вас ще се яви мисълта: „Това вярно ли е?“ – Вярно е. Защото съществуват физическите очи. Те са резултат на духовните. А духовните – са резултат на умствените, на Божествените очи. Както в един микроскоп има три степени на увеличение. Има едно обикновено увеличение, има едно средно увеличение и едно голямо увеличение на хиляди пъти. Значи, когато искате да видите дребните работи, ще проявите голямото увеличение.

Да допуснем, че вие се обезсърчите, не може да мислите. Обезсърчението откъде иде? Обезсърчението иде от това, че няма кого да обичате. Обезсърчил се един ученик, понеже няма

книги да четете. Научил се да четете, няма какво да четете и започва да се обезсърчава. Имаш подтик за ядене, имаш желание да ядеш, обезсърчиш се, че няма какво да ядеш. Щом имаш правилно желание, обхождаш цялото пространство да намериш храната. Търсиш храната. То е техника. Трябва да намериш тона. Щом имаш подтик за яденето, елементите за яденето трябва да ги намериш. Тия елементи не са далеч от вас, те са близо. Вие казвате: „Къде ще намеря своята храна?“ - Много близо ще я намериш. Казвате: „Къде ще намеря светлината?“ Вечерно време може да я търсите, но денем къде ще я търсите? Вечерната светлина е отражение на дневната светлина. Най-малката светлина, която се показва вечерно време иде да ви насърчи, че има друга светлина, която естествено ще дойде във вас, тя ще повдигне живота. Естествената храна ще подобри живота, не изкуствената. Вечерно време светлините са изкуствени, те не повдигат, повдигат естествените светлини. Любовта към храната е, която повдига, не онази консервирана храна. Онази храна, която можеш да вземеш направо от плодните дървета, храната, която вие вземате с любов, трябва да вложите. Когато казвам с любов към храната, разбирам тон на храната. Щом ядеш без любов, тон няма, има техника. Техника без любов, то е съчинение без мисъл, без съдържание. Да кажем, вие искате да направите едно движение, колко мотива може би има за едно движение? В дадения случай коя е подбудителната причина, че аз се движа. Три подбудителни причини има. Може да ме застави стомахът да се движа, може да ме заставят дробовете ми, може да ме застави и дихателната ми система, може да ме застави и сърцето ми. Или мисълта, или волята, или душата заставят човека да се движи. Или сърцето, или умът стават причина да се движи. Ние се движим по подбуждението на сърцето или на ума. Резултатът ще бъде един, когато подбуждението на движението е сърцето. Когато подбуждението е умът, резултатите са други. Когато става по причина на душата, пак резултатите са други. Всяко движение, което извършваме, трябва да знаем към коя категория спада. Махаш ръката си, към коя категория спада това движение? Направиш една крива линия с ръката си. Каква е подбудителната

причина за тази крива линия? Представете си, че имате един лък или имате една стрела. Пушката е направена по същите закони, само че затягането е на друго място. Коя е причината за образуването на една стрела? Онзи, който е направил стрелата, иска да си услужи да убие някой дивеч. А пък причината за тази линия може да е, че иска да се покаже. Тщеславието може да е причината. Някой иска да се покаже. Тщеславието е причина. Но пък този, който пише скромно, той е горделив. Онзи, който пише много хубаво е тщеславен. Онзи, който е немарлив, той е горделив. Немарливите хора са крайно горделиви. Той мисли каквото и да пише, е авторитет. Като пише просташко писмо, струва отколкото техниката на писмото.

Аз бих ви попитал как бихте убедили един човек, че го обичате? Без да му говорите за обичта. Аз ще ви улесня. Най-първо ти искаш да го убедиш, че го обичаш. Носи две ябълки, едната по-малка, другата по-голяма. Като идеш при него, дай му по-голямата и остави за себе си по-малката, че той да види. Носи два предмета, с един не става. Искаш да подариш една шапка. Носи една смачкана, другата хубава, дай му по-хубавата. Другата остави за себе си. Носиш два хляба, единият бял, другия чер. Дай на него белия хляб, за себе си задръж черния. Ако така постъпиш, той вече може да направи един извод, че ти имаш предпочитание. Ще каже: „Даде ми най-хубавата ябълка, даде ми най-хубавата шапка, даде ми белия хляб.“ Понякоя път вие сте горделиви, има една гордост, която отблъсква хората. Вие задържате хубавото за себе си, а лошото давате на другите. Във вас има желание да го заставите да ви обича. Никога един човек не може да ви обича, на когото даваш малка ябълка, никога не може да ви обича един човек, на когото даваш храна, която си ял, че ти му даваш да яде това, което ти е останало. За да те обича, ти трябва да му дадеш първокласно ядене, което никой не е бутал. Щом дадеш скъсани дрехи, скъсани обувки на човека, той вече знае, че не го обичаш. Сега моралната страна на въпроса. А богатите хора дават пет стотинки, един лев, три лева. Това са все скъсани обувки. Дават десет лева, сто лева, хиляда лева, това са все скъсани обувки. Каква е мярката на любовта? Каква е единицата мярка на любовта?

В съвременните учени хора, когато измерват разстоянието между небесните тела, за единица вземат една светлинна година, т.е. пространството, което светлината изминава за една година, като изминава всяка секунда по 300 хиляди километра. Оказа се, че и тази мярка е малка. Дошли са сега до X мярка. Любовта изисква много голяма мярка. Ако вие нямате тази мярка, вие областта на любовта не може да измерите. У българина има една особена черта. Българинът за числото 2, 20, 200 има особено понятие. И прав е българинът. Като каже 20, той мисли много. Числото 2, това е основа. 3 е резултат в дадения случай. Българинът като каже „двадесет лева“, в ума му стои идеята за голямо число. Той го мисли за повече от 30. Българинът предпочита да му дадеш 20 лева злато, отколкото 30. Аз да ви кажа защо предпочитат 20 лева в злато, отколкото 30 книжни. Като каже 20, той мисли златни пари, а като каже 30, мисли книжни. 20 златни струват повече от 30 книжни. Ако искаш да ти направят една услуга, от кого ще избереш? От едно 5-годишно момиче или от една възрастна жена? Например, искаш да ти операт дрехите. Имате момиченце много хубаво, красиво, то представя числото 3. А онази, възрастната жена, представя числото 2. Кому предпочиташ ти да дадеш да ти опере дрехата? Българинът е умен, предпочита числото 2. Трите в ума на българина е нещо, което расте, то е в процес. Него българинът не може да разбере. Той е излязъл из положението на статистическите числа и е влязъл в положението на органическия свят. Числото 2 е мощно, две за него е голямо. Българинът под думата 2 разбира туй, което твори в света. Той казва: „Две реки, два града, две лозя.“ Не казва „три лозя“, но казва „две лозя, но хубави“. Казва: „Да имаш две ниви.“ В света на природата щом се повтаряте с чувството, ще имате неразположение (в) духовния свят. Щом се повтаряте с мислите, ще имате неразположение в умствения свят. Щом се повтаряте с фактите, ще имате неразположение във физическия свят. Що е един факт? Вземаш пари назаем. Правиш една осигуровка, втора, трета, четвърта. Двадесет заема имаш по 1,000,000 какво правят? Два милиона. Какво ще бъде вашето положение? Имаш 20,000 заема, имаш два милиона да даваш. Какво ще бъде вашето неразположение? Аз

както ви виждам, вие всички сте длъжници. Вас са ви кредитирали, един заем са ви дали. Най-първо са ви дали живота. Най-първо е дадено тялото, даден е животът и в последните времена е даден умът на хората. Три заема имате. Умът ви работи да плаща лихвите. Сърцето трябва да работи, да плаща лихвите. Под думата „лихви“ аз разбирам сърцето да поддържа своя живот и умът да поддържа своя живот, мисловния живот. Душата и тя да поддържа своя душевен живот. Всеки един, който не поддържа живота на своята мисъл, умира. Всеки, който не поддържа живота на своето сърце и той умира. Всеки, който не поддържа живота на своето тяло, на своята душа и той умира. Защо умират старите хора? Защото са изоставили своя живот. Като приемете тази храна в стомашната система, стомашната система изисква храната да я сдъвчите добре и стомахът да започне своята работа. Често вие нему давате работата на зъбите и следствие на това се разрушава. Хората без зъби по-скоро умират, отколкото със зъби. Казвам: Когато ви дойде една мисъл, обмислете я, сдъвчете я в умствения свят. След туй я снемете в света на сърцето и там я сдъвчете хубаво. Смелете я и във физическия свят, и там я сдъвчете, ако искате да живеете. Сега всичките хора умират по единствената причина, понеже храната не минава през техния ум, храната не минава през тяхното сърце, а направо. Какво ще бъде вашето положение, ако вземете замръзнала вода, без да я разтопявате и я разтопявате в устата? Трябва да я разтопите на огъня и тогава да я приемете вътрешно. Да кажем, имате едно състояние, неразположен сте. Взели сте „до“ с половин тон по-ниско. Какво трябва да правите? Половин тон по-високо да го вземете. Или взели сте го половин тон по-високо, пак не е естественото положение. Туй естественото положение има две свойства: значи може да се повиши и може да се понижи. Повишеният тон трябва да се понижи с половин тон, да дойде до естественото положение на тона. Пониженият тон трябва да се повиши с половин тон нагоре, да дойде до естественото положение в музиката. Ако тонът е повишен, трябва да се понижава; ако е понижен, трябва да се повишава. За да сложите един диез до естествения тон, трябва да го повишите. Ако турите бемол до естествения тон,

трябва да го понижите. Следователно имаме понижение и повишение. В миньорните гами трябва да повишаваме, за да дойдем до естественото положение. В мажорните гами, за да дойдем до естественото положение, трябва да понижаваме. Мажорните гами се превръщат в миньорни. Миньорните гами като ги повишаваме, стават мажорни. След като знаем свойствата на мажорните и миньорните гами, може да ги превръщаме една в друга. Те са два начина, по които може да намерим естественото положение, естествения тон. „До“ в естествено положение може да го намериш от едно миньорно състояние. Като повишиш тона или като го понизиш, ще намериш естественото положение. Вие не може да си служите с повишение и понижение, не може да намерите естествения тон. Силата на музиката седи в естествените тонове. Понижението и повишението е обработване на тона. Хората, които са стабилни, в характера имат повече миньорни гами; които не са стабилни, в характера имат повече мажорни. Много малко певци има, които вземат естествените тонове. Трябва да се намери естествения тон, за да знаеш доколко може да го повишиш. Естественият тон съществува в природата. Той е мярка за повишение и понижение. Когато се повишават вашите чувства или се понижават трябва да намерите естественото положение на чувствата си. Когато се повишава и понижава мисълта, трябва да намерите естественото положение на вашата мисъл. Когато се понижава и повишава енергията, трябва да намерите естественото положение на тялото си. Всеки от вас може да произнесе думата „здраве“. Аз ще му кажа здрав ли е или не е здрав. Няма друга дума. Произнесеш думата „здраве“, но тя е много натегната. В здравето има едно естествено положение. Повишението и понижението са като обертоновете. Обертоновете се явяват като отражение на естествения тон. Естественият тон е единен. Всичките музикални тонове са повишени и понижени. Три тона има.

Когато преодоляват умствените тонове, човек е умствено настроен. Когато преодоляват духовните тонове, той е духовно настроен. Когато преодоляват физическите тонове, преодолява тялото. Няма никакво противоречие. В естественото положение

здравият човек и в умствено отношение се развива, и в духовно е добре развит. Добре развитият умствено човек и тялото му съответствува. Някой път тялото е по-здрав, отколкото трябва. Нас не ни трябва тяло добре организирано. Добре организираното тяло, добре отговаря на мислите. Организираното тяло отговаря на чувствата и организираното тяло отговаря на своите вътрешни подбуждения. Образоването на характера зависи от изучаването на тия три основни тона: „до“, „ми“, „сол“. От „до“ до „ми“ – терца. От „ми“ до „сол“ – терца. От „сол“ до „си“ – пак терца. В единия случай имаме малка, в другия – голяма терца. От „ми“ до „сол“ – малка, от „до“ до „ми“ – голяма. От „сол“ до „си“ – голяма. Имаме две големи и една малка.

Аз ви дадох повече захар, отколкото трябва.

Аз ви давам музиката като средство за самовъзпитание.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

30 лекция на Младежкия окултен клас.

държана от Учителя на 29. V. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.

София - Изгрев.

Бележка (на координатора):

На 5. VI. 1942 г. по каталога на Елена Андреева няма лекция.

ПРОТИВОПОЛОЖНОСТИ

Отче наш.

Имате ли зададена тема? - /Не. Нямаме./

Тогава пишете: „Пият ли рибите вода?“

То е все таки да питате „ядат ли хората въздуха?“. Ако ви зададат темата: „Защо ви е знанието, каква полза допринася знанието в света?“, какво ще кажете? Защо ви е знанието? Допуснете, че някой от вас иска да знае какво нещо е точката. Когато на човешкия организъм се образува точка, някой цирей, какво става? Считате, че точката е център, образува се един център и този център ви безпокои, постепенно се увеличава. Като се увеличава центърът, безпокои ви това, като започне да се намалява центърът вас ви става приятно. Защо в увеличаването на един център човек се безпокои, а при намаляването, приятно му става. Когато мислите са нееднородни, страданието се произвежда. Когато една мисъл не е еднородна, тя произвежда страдание. Коя мисъл е приятна на вас? Мисъл, която носи светлина е винаги приятна. Мисъл, която е тъмна винаги е неприятна на човека. Кой предмети са студени? Студено е контраст на какво? Всички предмети, които не са топли са студени. Какво образува студа? Какви са последствията на студа? Студът втвърдява водата, топлината я разреждава. Когато вашата вода замръзва какво е потребно? Да допуснем, че имате една неприятна мисъл, как ще се освободите? Ако свържете един вол с някое въже за някое дърво, този вол ще седи свързан, не му иде на ум да се развърже. Ако свържете едно куче с въже, то ще прегризе въжето. Защо на кучето му идва на ум да прегризе въжето, а на вола не му иде? За да прегризвате въжето трябва да станете лош. Ако сте добър вие ще бъдете свързан. Волът с добрината си

умира вързан, кучето с лошавината си прегризва въжето. Господарят, който го е свързал, казва: „Ти нямаш право да прегризваш въжето“. Обаче, ако господарят каже, че няма право да прегризва въжето и кучето го прегризва, тогава защо волът е послушен, а кучето е непослушно? Те са разсъждения на противоречия. Представете си, че имате чувството глад. Докато не сте гладен, хлябът е свободен; щом сте гладен какво ще стане с хлябът? Значи гладът и хлябът си приличат. Колкото гладът се увеличава, толкова привличането към хляба става по-интензивно; колкото гладът се намалява, толкова човек от хляба се отдалечава. Може ли да се тури закон, че когато ти си гладен, някой да ти каже: „Ти не трябва да ядеш“. Гладът е задача, която трябва правилно да се разреши. Гладът се задоволява с какво? Де е храната? Когато човек намали онази посредствена храна, с която гладът се задоволява в света, глад ще има. Сега съществува глада, понеже тази задача не е разрешена от хиляди години. Задачата за глада не е правилно разрешена. Запример, задачата за дишането е по-правилно разрешена, отколкото задачата за глада, отколкото процесът за яденето. Ти вървиш, ходиш, мислиш, но не мислиш как да дишаш, а мислиш как да ядеш. Постоянно мислиш откъде ще намериш хляб. Ходиш, но не мислиш откъде ще вземеш въздух - постоянно дишаш. Защо човек за въздуха не мисли, а пък за хляба мисли? Какво представлява въздуха в дадения случай? Хлябът е условие в дадения случай, а пък въздухът е среда. Ние сме потопени във въздуха.

Г. Х.

В. С.

Где човек е по-свободен, в условията или в средата? Где човек се движи по-бързо, в рядката среда или в гъстата среда? В рядката среда се движи по-бързо. Кой въпрос днес съставя най-съществения, за който хората мислят? Сутрин като се събудите за какво мислите? Кое е най-същественото? За яденето. След като се наядете мислите за какво? В един уреден свят нещата са ясно поставени. Някой път животът не е уреден. Не знаем за какво мислим. Станеш сутрин, боли те крака. Казваш, че за хляба мислиш. Не е така. Като те боли крака мислиш за болния крак.

Щом дойде болестта вече се отказваш от яденето. Болестта става по-интензивна, започваш да мислиш за болния крак. Като се премахне болката, тогава мислиш за яденето. Ако някой ви пита защо идват болките, как бихте обяснили? Защо се появяват болестите в света? Каква теория бихте създали? Представете си един шофьор се движи по едно шосе дето има препятствия. Ако той не внимава, може да си причини пакост. Вие вървите някой път, може да си ударите крака, може да ударите ръката си или може да се прехвърлите и да се ударите. Болките идат от пътя, по който вървим, невнимателни сме и от ударите произтичат болките. Ти ядеш някоя неестествена храна. Храната е външно условие. Тази храна ти причини болка. Водата е външно условие, но и водата може да ти причини болка. Значи болките показват, че човек, който върви по пътя е невнимателен или пък изворът не е правилен. Болките всякога показват, че на туй, което човек върши нещо му липсва.

Сега, ако ви дадат едно наследство на месечината, може ли да го наследите? Може ли да имате крепостен акт за едно наследство на месечината? Пък и да имате крепостен акт, какво ще ви ползува? Нали въпросът е малко смешен, наследство на месечината? Да кажем имате една идея, която не може да се реализира. Тази идея не мяза ли в дадения случай като имущество в месечината? Идеята за разрешението на перпетум-мобиле е една неразрешена задача. Преди години беше дошъл един, който се занимава с перпетум-мобиле. Виждам, че въпросът не е разрешен, а него го е страх някой да не му открадне идеята. Как ще разрешим въпросът на перпетум-мобиле? В света от милиарди години се движат всичките тела, слънцето се движи, земята се движи, всички тела са в движение, той иска да разреши тази задача. Той мисли, че задачата е неразрешена. Каква нужда има да разрешаваш една разрешена задача? Запример, често вие казвате: „Трябва да се живее“. Каква нужда има да живееш, когато ти живееш. Ти живееш, пък казваш, че трябва да се живее. Какво разбирате под думите, че трябва да се живее?

Нека дойдем до онова същественото. Гладът има отношение към хляба, въздухът има отношение към дишането. Да допуснем,

че едно време човек е живял като риба във водата. Същият човек сега живее в средата на въздуха. Вода и въздух започват с една и съща буква. Човек ще дойде да живее и в етера. Какъв ще бъде тогава животът? Значи, човек когато е излязъл из водата, преди това водата е била среда, ограничение е била. Водата след като станала условие за човека, той е прогресирал - среда станал въздухът. Когато етерът стане среда за човека, а въздухът - условие, още повече ще се подобри животът на човека. Когато човек мине от една среда в друга става подобрене. Щом влиза в една по-рядка среда, става подобрене в условията на неговия живот. Когато ние се намираме в едно тягостно състояние, показва, че средата, в която живеем не е така хармонична, трябва да се излезе из тази среда.

И. Х.

Н. Х.

Има хляб, няма хляб. Като кажем: „Има хляб“, какво произвежда във вас? Като кажем: „Има хляб“, вие сте спокоен. Вървите по пътя, казват: „Няма хляб“, веднага вие се спрете. „Няма хляб“, това веднага образува спиране. „Има хляб“, вие сте тръгнали по пътя, сами сте помислили. Оставили сте някой да вземе, той забравил да вземе. Сега за да има хляб от кого зависи? Ние сме в един условен свят. Щом си дошъл - „има хляб“, „няма хляб“ - не може да дойдеш веднага. Щом човек се ражда във физическия свят, той се ражда веднага. Щом се изменят условията има нещо нарушено в реда на нещата. Няма хляб. Когато едно дете престане да слуша баща си и майка си, не му дават хляб. Щом на детето в къщи не му дават хляб, какво подразбираме? Вие не чувствувате каква е разликата.

Имате намаление на студа и увеличение на студа. -

Н. С.

У. С.

Увеличението на студа от какво произтича? Увеличението на студа произтича от намалението на топлината. Увеличението на топлината става от намалението на студа -

Н. Т.

У. С.

Когато доброто се намалява какво става? Злото се увеличава. Когато злото се намалява, доброто се увеличава. Отношение има. Щом се увеличава злото, доброто се намалява, какви са резултатите? Щом се увеличава има повече убийства, има смърт. Щом злото се намалява и доброто се увеличава, убийствата стават по-редки и смъртта се намалява. Ако искаме да знаем статистически дали злото се увеличава или доброто се намалява може да познаем по убийствата. Щом убийствата се намаляват и смъртността се намалява, доброто се увеличава. Щом хората стават по-груби, кое се увеличава? Злото се увеличава. Щом стават малко по-меки, доброто се увеличава. Тогава по външните явления може да познаем дали доброто се увеличава във вас или злото се увеличава. Кои са външните причини за увеличаването на злото? Имате едно нормално състояние на ръката. Това са петте пръста. То е естественото, нормално състояние на ръката на човека. Някой път пръстът може да се изкриви и вече се явява аномалност. Някой път един от пръстите на човека се изкривява. Някой път се изкривява безимения пръст. Някой път средния пръст се изкривява или малкия пръст. Безименият пръст става център, изгуби се равновесието. При сегашните условия средния пръст е най-голям. Той дава тон на всичките. Успоредни са. Те трябва да бъдат успоредни. Ако безименият пръст е по-дълъг от първия, какво показва? Туй показва музикалност в човека. Ако първият пръст е по-дълъг от третия пръст музикалността не е така развита. Ако първият пръст е по-дълъг от третия пръст - показва, един човек каквото намисли не се колебае. Ако първият пръст е по-къс от безимения, такъв човек е колеблив. В едно отношение показва музикалност, а понякога път казва, защо се колебае. В дадения случай щом третият пръст е по-дълъг от първия колебанието върви като сянка подир вас, вие не може да се избавите от колебанието. То са две възможности. За да бъдете музикант третият пръст трябва да бъде по-дълъг, а за да не се колебае в живота ви, първия пръст ще бъде по-дълъг. Каквото искате избирайте между двете неща. Вие не искате да се колебае. Ако отхвърлите колебанието ще изгубите музиката, ако сте музикален, каквото искате да го

направите ще се колебае. Ако първият пръст е по-дълъг, ще изгубите музиката, ако продължите третият пръст ще спечелите музиката. Кое предпочитате в дадения случай? Ако искате да станете господар, трябва да посочите първия пръст. На всичките господари първият пръст е по-дълъг. Ако искате да станете музикант, трябва да продължите третият пръст. Така е перспективно. /Учителят показва ръката си/. Аз съм предпочел музиката. Някои сте предпочели господарството. У някои първият и третият пръст са почти равни. Те ту решават за музиката, ту за господарството. В единия избор едните печелят, в другия избор другите печелят. Щом сте музикални вие всякога ще бъдете добре разположени. Третият пръст носи голямо благословение. Безименият пръст аз го наричам слънчев пръст, който носи всичките блага на човека. Направете един опит. Щом някой път сте много разтревожени или не сте весели, хванете третия пръст, помилвайте го. Няколко пъти помилвайте пръста си.

За една седмица, сутрин като ставате, когато нямате някое разположение, десет пъти помилвайте пръста си и вижте какво ще стане. Само за един опит. Ритмично ще четете, защото музикалният пръст ритъм иска. Музикално ще броите и тогава ще видите каква смяна ще стане вътре. Щом човек започне да огрубява, той трябва да започне да милва третия си пръст, да смекчи характера си. я изпейте сега: „Мисли, право мисли“.

Онова, което ще ви даде подтик е музиката. Вие в музиката губите ритъма, а в ритъма се печели. Когато пеете без такт вие губите всичко. Трябва да спазвате ритъма.

Ако бихте изпели „Давай, давай“ алегро, как бихте го изпяхи? Тази песен е дадена модерато. То е много аристократично. Учителят пее „Давай, давай“ ритмично, бързо/. Малко динамично. Във вас има един страх. В музиката трябва всеки страх да изчезне. Една песен може да се пее с много модуляции. Най-първо, когато се учи една песен са необходими известни правила, но човек после трябва да бъде свободен. Ако идете някъде, при някое дърво, как ще му кажете „Давай, давай“. Ако идете при един човек как ще му кажете „Давай, давай“. Без да го пеете, как ще му

кажете „Давай, давай“ /Учителят пее „Давай, давай“ ниско и бързо./.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

*31 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 12. VI. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.*

Бележка (на координатора):

На 19.VI. 1942 г. по каталога на Елена Андреева нама лекция.

На 26.VI., 3.VII. 1942 г. - лекциите са отпечатани в томчето
Опорни точки на живота: Беседи от Учителя държани при
Седемте рилски езера и в София - (София, 1942 г.).

МАЖОРНИ И МИНЬОРНИ ГАМИ

Отче наш.

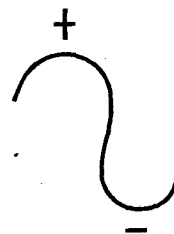
„Фир - Фюр - Фен“.

„Мога да кажа“.

Какво сте запомнили от последната лекция?

Някой път искате да знаете някое минало ваше съществуване. Каква беше последната лекция преди три седмици, не помните. Високите планински върхове по-рано приемат светлината, дълбоките долини, много тежки са, за тях трябва да мине време. Види се всички вие живеете в долини, впечатления на паметта по-късно идат. Когато се дигне слънцето паметта може да работи, туй показва и степента на интереса, не ви интересува този въпрос. Всяко нещо, което интересува човека, за което туря любов, помни. Неща, които нямат любов забравят се.

Какво съдържание може да дадете на тази крива линия от геометрическо гледище? (Фиг. 1) Едната част е изпъкнала, другата

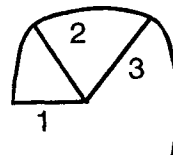
Фиг. 1

е вгълбната. На някои хора очите са изпъкнали на някои са вгълбнати. Горната част показва слънчевата енергия, долната - енергията на месечината, която възприема. Всякога когато човек има желание да му дадат нещо, месечината действа. Когато има желание да даде нещо, слънцето действа. Когато си тъжен, това е месечината. Когато си радостен - то е слънцето. Когато обичаш, това е слънцето. Когато (не) обичаш, това е месечината. Когато си доволен това е слънцето. Когато не си доволен, това е месечината. Сега какво значи омраза? Омра - е туй което сгъстява материята, туй което разредява е любов. Любовта винаги

разредява, омразата винаги съгъства. Какво лошо има в съгъстването? Някой път нали подквасвате мляко? Млякото първо е рядко, после вие го подквасвате да стане гъсто. Българинът се слави с киселото мляко, с начина на съгъстването на млякото. Често вие съгъствате материята. Няма нищо. Казвате някой път, че някой човек е неразположен. **НЕРАЗПОЛОЖЕН**. Какво разбирате под думата „неразположен“? - Няма нищо да даде. Всеки който не е разположен казва: „Оставете ме“. Не иска да говори, не е готов за работа, не е готов да даде нещо. На туй вие сега давате друго. Какво седи зад неразположението? Ако ледът е неразположен да тече, коя е причината? Мразът в него. Щом се смени температурата веднага ледът става разположен. Значи неразположен си, температура ти е малка. За да станеш разположен ти увеличаваш температурата. Сега вие мислите, че е лесна работа неразположението. Да може в пет минути да го смените. Как бихте сменили в пет минути едно неразположение, едно физическо неразположение. Допуснете, че най-първо забиете една игла половин милиметър на коляното някъде. В разните области като забивате, разни усещания ще имате. Един усет в коляното, друг усет в рамото горе или във врата. На разните места разни разположения ще произведе. Ако забиете на два милиметра съвсем ще се измени разположението. Туй се дължи понеже се нарушават гамите на човешкия организъм, защото страданието това са миньорните гами, винаги има стълкновение. Именно там се изисква много по-голямо умение. При стълкновението се изисква умение да се справиш с противоречията, които срещаш. В мажорните гами има изкуство. Човек в органическия свят трябва да изучава много добре. Вие, запример, пеете „Фир-Фюр-Фен“ и давате едно миньорно настроение. „Фир-Фюр-Фен“ не е в миньорна гама, а е в мажорна гама. В органическия свят едно стълкновение има в трептенията. На една песен наместо да давате простор, да се разпръсват трептенията, вие ги събирате, неразбиране. „Благославяй душе моя Господа“ - към коя гама миньорна или мажорна е? Понякой път пеете миньорно „Благославяй душе моя Господа“ - даваш нещо от себе си. Ти като благославяш събираш пак. Да кажем радостта е мажорна гама, скръбта е миньорна гама, недоволството

е миньорна гама. В скръбта разбираш, че са взели нещо от тебе. В недоволството нещата не са станали тъй както ти искаш защото много разнообразни са гамите на органическия свят.

Какво състояние имате? Отвън е много хубаво разположен. (Фиг. 2) Кривата външна линия дава - мажорна е. Другите линии вътре са миньорни, вътре имате смущение в себе си. Вътре се смущавате. Някой път вие давате вашето вътрешно смущение

Фиг. 2

навън, но ни най-малко не е отвън, отвън вие имате добри условия. Причината на недоволството произтича от личните чувства. Тази линия (3) е много дълга. Линията на милосърдието (2) е по-къса и на наблюдението е много къса (1). Малко си наблюдавал, малко си учил. Онази линия (2) показва, че в някоя лекция, която си държал за милосърдието, много малко знаеш, малко наблюдения имаш. Личните чувства са развити, имаш голямо мнение за себе си, че си голямо величие, че си гений. Геният трябва да е роден. Ако си роден гений - гений си. Ако не си роден гений да мислиш, че си гений то е едно заблуждение. Ако мислиш, че семето на краставицата е това на крушата, вярно ли е? Казваш: „Това е круша“. То е едно заблуждение. Краставицата си е краставица. Тя (се влече) по земята, никога на може да расте. Динята става голяма, динята е много горделива, пъпешът е много тщеславен. Краставицата е еротична, своенравна е краставицата, по-своенравно същество от краставицата няма във формата, която е дадена. Казвам: Ако ти постоянно ядеш краставица у тебе ще се усили своенравието. Трябва да знаеш като храна с каква друга храна да я хармонираш. Тя е един елемент. Когато човек е нервно изтощен да яде краставица. Соковете на краставицата обновително действуват на човека, но ако той е много здрав и яде краставица тя е много възбудителна, обича да се сърди, побива хората малко. Който няма развито честолюбие, достойнство, да яде дини. Който иска да развие достойнството, личните чувства, дини да яде. Ако чувството на тщеславие е слабо, да яде пъпеш - трябва човек да има тщеславие, не може без него. Трябва тщеславие, общителност, не да е като някой монах. Всичките монаси седят в

стоята, имат чувството, че живее между хората и се мъчи. Живее в стаята, недоволен е, че не е в света. Някои живеят в света, пък съжалява, че не е в някой манастир. Трябва да извадиш калугерите от манастира и да ги пратиш в света, и онези, които живеят в света да ги пратиш в манастир.

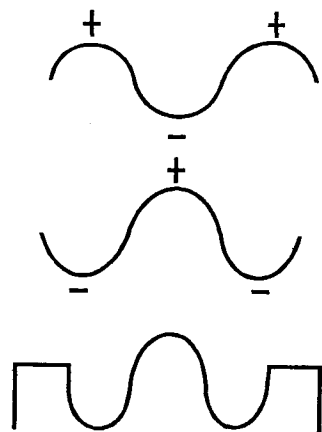
Какво е предназначението на личните чувства на човека? Казва: „Човек трябва да има достойнство“. Какво е вашето понятие? Най-първо като се говори за честност, то се дължи на личните чувства. На честността основата са личните чувства. Без тях човек става нечестен, обича да ползва. Личните чувства спасяват човека от лъжа, изключват лъжата. За лъжата подбудителната причина е страхът. Деца, които са страхливи, скрояват една бяла лъжа веднага, майстори са. Лъжата е миньорната гама, събира, не дава. Милосърдието е мажорна гама. Лъжата е един резултат на самото чувство предпазливост, внимателност у човека. Страхът сам по себе си не е лош, боязливостта не е лоша. Ако човек няма боязливост би се

Фиг. 3

изложил на много големи мъчности. Работиш с взривни вещества, трябва да бъдеш внимателен. Ако не си внимателен може да избухне, ще причини големи вреди.

Този човек с плюса и този с минуса и двамата са честолюбиви (Фиг. 3). Този с плюса, ако му дадеш ще се докачи, а този с минуса, ако не вземе - ще се докачи, обратния процес е у него. Двамата като се съберат на едно място се допълват. Единият иска да вземе, другият иска да даде.

Фиг. 4

Как бихте се справили с това състояние? (Фиг. 4) На носа имате една малка запетая. Учителят показва кривата линия на ноздрите/. Две запетаи имате на носа. Ако носът става тесен или широк

тия линии съществуват. Човек трябва да диша, да се облагороди. Когато тази линия на носа изчезва не се дава ход да се проявят чувствата. Носът не трябва да бъде сплеснат като книга. Ако имате огледало направете опит да проучавате себе си. Вземете едно малко огледало и наблюдавайте носа си - неговата широчина, дължина, тази малка гърбавина. Три положения, вгълбнатата част на носа, малките криви линии. Като погледнете какво впечатление ще ви направи. Понякоя път като гледате в огледалото ще ви хареса, друг път няма да ви хареса. Не знаете причините, но не харесвате носа. Някой път не харесвате неговата дължина, къс е. Понякоя път не може да си обясните, не го харесвате. Не правите никакво измерване, като се погледнете перспективно не ви харесва. Какво трябва да се прави щом не ви харесва? Ако един художник не харесва своята картина той я поправя, рисува пак. Ако искате да направите една промяна в себе си вие трябва да имате един образ някъде. Тогава срещайте хора, които имат хубави носове и вашият нос ще стане добър постепенно. Десет години, ако наблюдавате хора все с хубави носове, носът ви ще се поправи. Ако десет години правите наблюдение за устата и търсите хубава уста, ще се измени вашата уста. Или да кажем, ако четете автори, онези хубавите поети са имали хубави черти. Някои мислят, че могат да бъдат поети. Един гениален поет много правилни черти има. Гениалният има отлични черти. Някои мислят, че гениалният може да има криви черти, изопачен нос. То са заблуждения. Много правилни черти имат гениалните хора. В погледа има нещо хубаво, не гледа надолу, но един широк поглед като че прониква в цялата вселена. Не го интересуват дребнавите работи. Гениите имат самообладание, не се тревожат. Вие искате да станете гениален. Десет пъти на ден като се тревожите, никакъв гений не сте никаква гениалност няма. Геният ни най-малко не се тревожи. Той мяза на голям извор, който не могат да го размътят. Щом се тревожиш ти си мътна вода. Щом може една муха може да те извади из релсите, че те ухапала или един комар те е ухапал, да ти е приятно да се посмееш малко. Кацне комар, не го бутай с ръката си, но го духни. Ако не разбира, духни по-силно, после пак го наблюдавай. Направил си една смешка. Ти веднага го удариш, убиеш го. Правиш едно престъпление, казваш:

„Малка погрешка“. Доста голяма погрешка. Като убиеш един комар веднага ще се яви едно престъпление някъде на главата. Обичаш да късаш листа или клонища от дърветата - веднага ще се отрази на лицето.

Та казвам: Съвременните хора искат да се възпитават. Възпитанието е да пазим онзи порядък, който съществува в природата, туй което природата е създала. Тия форми то са безброй опити. Тя е вложила най-хубавото. Ти я това откъснете, онова откъснете и с това пакостите на себе си. Искаш да откъснеш, не бързай да го откъснеш. Искаш да откъснеш един плод нещата казват: „Не ме късай“. Погледни го, не го късай. Казваш: „Аз съм свободен“. То не е свобода. Ако се търкаляш някъде, удариш в някой камък, свободен ли си? Ако някое течение те влече, удариш се, свободен ли си? Свободен си когато нещата ги правиш доброволно. Свободата изключва страданието. Всяко нещо, което направиш като си радостен в себе си, ти си свободен. Щом направиш нещо пък си недоволен, ти си не си свободен. Та казвам: Щом страдате, не сте свободен. Щом вие не може да търпите, не сте свободен. Щом сте недоволен вътре, не сте свободен. Щом падаш в песимизъм, не сте свободен. Култура. Как, никаква култура няма. Каква култура на краставицата. Някои са прави, някои са криви, защо? Често градинарите изкривяват краставиците - какъвто е неговият ум такива са и краставиците.

Допуснете сега, че една тиква се е покачила на един плет, цъфнала и завързала между два плета. Ако туй се повтаря няколко поколения, ще имате прищипнати тикви. Когато са валчести, показва, че не са имали препятствия, хармонично са се развивали. Ако вашият стомах страда, ако ред поколения са страдали от стомашна система, образуват се вгълбнати линии на лицето. Щом стомахът започне да страда, образуват се вгълбнатини на лицето. Щом стомахът е здрав, тази линия се изправя, хората стават малко по-пълни. Ако започвате да ставате много нервни очите хлътват, потъват навътре. Потъването е един дисонанс, като гледаш не ти е приятно. Между горния и долния клепач няма тия линии другите са пречупени линии. Ако човек става нервнен, постоянно очите се събират и отиват към носа. Очите се събират,

не се отдалечават. Ако човек започва да става по-свободен, отдалечават се очите. Когато очите са наблизко показва, че си бил много нервнен в миналото. Щом си нервноположен, трябва да се отдалечат. Ако вземете носа и очите, на каква далечина трябва да бъдат очите от носа? Природата математически правила опити, на известна дистанция ги е поставила от корена на носа. Какъв характер се е създал? Казвам сега: Какви искате да бъдат вашите очи за в бъдеще, на какво разстояние? Казвате: „Да се възпита човек“. Как ще се възпита човек? Щом устните започват да стават тънки какво показва или ако са много дебели. Те имат известна дебелина по отношение на цялото лице. Горната и долната бърна трябва да имат съотношение. Колко трябва да бъдат? Може да бъдат един сантиметър, може да бъдат половин сантиметър. Та казвам: Една майка, която е била в безпокойство може да създаде много тънки устни на детето. То не е здравословно състояние. Горната и долната бърна са възприематели, те възприемат енергия. Горната - предава енергия, долната - приема. Долната бърна има туй съотношение. Ако се стесняват устните, чувствата се намаляват, човек не е свободен. Затова казвам: Дръжте устата си свободна. Не стискайте устните, но така да се допират, не да бъдат отворени, но спокойни, едва да се допират. Да имате едно нежно допиране на устата. Когато вие се разгневите свивате устните си. Когато се радвате, отваряте ги. Винаги дръжте устата си свободна. Не правите тия работи, те се механически, оставете устата си свободна.

Та казвам: Вземете да поправите устата си. Най-първо направете наблюдение върху изпъкналата част на носа и върху широчината. Вижте колко пъти ще ви бъде приятно и колко пъти ще ви бъде неприятно, дали ще ви харесва носа. Да се отбележи плюс или минус. Вие ще кажете: „Сего това нас ни остана да работим“. Че по-хубава работа от тази работа няма, да гледаш на носа как го е създала природата. То е привилегия. От органическо гледище природата е мислила какъв нос да създаде на човека. В птиците, в рибите, в животните правила опити и направила носа на човека. Тя се радва на един човешки нос. В рибите има нос, в птиците има нос - носът е дълъг процес на умствения, на

благородния свят, който дал на носа едно изражение. Носът е светилник. Може да имате един червен светилник. Външно носът е светилник. Като се тури умът да има хармония между (него и) светилника. Казвам: Един красив ум изисква един красив светилник. Ако го няма светилника гледайте по-кой да е начин. Купете един хубав светилник. Един нов начин на възпитание е това. Някои от вас сте учители. То са нови методи и стари методи. Умът се проявява чрез носа. Ти може да изучаваш човешкия ум най-първо по носа. Възвишените прояви на ума може да ги изучаваш чрез челото. Душата, състоянието на ума може да го изучаваш под носа отдолу. Три метода има. Може да изучаваш ума от чисто физическо гледище, от духовно гледище и от Божествено гледище. Три прояви има. Писанието казва: Като направи човека по образ и подобие, като направи хубавия нос на човека, вдъхна му дихание. Тогава Господ видял, че той станал жива душа. При хубавия нос станал жива душа. Ако не е носът душата не може да се прояви.

Та казвам: Нали искате да бъдете красиви, носът трябва да бъде красив, устата трябва да бъде красива. Красотата трябва да бъде мярка за всички органи. Целта на човешкото възпитание е красотата. Да се даде на всеки орган красота. Красотата е разумната проява на всичките органи и на разумните сили, които седят зад тези органи. Да се помолим на Господа да ни даде един хубав нос. Като станеш сутрин да помислиш пет минути за носа. Да помислиш, да го погалиш, да дойде храна да го нахраниш. Ти понякога го хващаш грубо, теглиш го, няма възпитание. То е много грубо възпитание. Аз, ако бих възпитавал малки деца, бих ги учил как да се обхождат с носа си. Природата обича мекота, нежност и разумност. Ние и с ръцете си сме груби. Ако ти онова, което Господ ти дал не го уважаващ, ако ти не уважаващ очите си, тия очи и в другия, и Божествения свят ще ти трябва. Очите имат три прояви. И в Божествения свят трябва нос. Вие нямате понятие, какво може да бъде носът. Като видите Божественият нос никога няма да го забравите. За хиляда години ще бъде запечатано. Ще кажете: „Това е нос“. Той ще бъде като светлина в тъмнината, като блесне, блесне с някоя светлина, че веднага

вие се насочвате в правата посока. Един хубав нос в мрачната нощ е запалена свещ, показва къде да вървиш. Ако този нос не свети ще се блъскаш в едно дърво, в друго дърво. Имали сте красиви носове, изопачили сте ги. Ред поколения са ги изопачили.

Сега достатъчно е туй.

Добрата молитва.

XXI година.

*32 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 10. VII. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.*

Бележка (на стенографа):

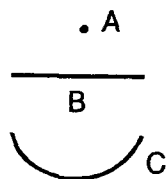
На 19. VI. 1942 г., на 26. VI. 1942 г. и на 3. VII. 1942 г. Учителят е на Рила.

ХИМИЧНИ ЕЛЕМЕНТИ

Отче наш.

„Махар Бену Аба“.

Какво бихте направили, ако имате една точка, една права линия и една крива линия? (Фиг. 1) Какво бихте създали? Запример, кои са ония положения, които свързват хората помежду им? Някои явни връзки няма, но свързва ги. Някои хора са свързани.

Фиг. 1

Имате връзка чрез тялото, други чрез сърцето, други чрез ума. Нещата могат да бъдат разхвърляни. Най-напред каквото и да е трябва да се прекара през ума. Човек трябва да има ясна представа за предметите в ума си. (Фиг. 2). После той трябва да познава техните качества на сърцето или с волята си трябва да познава техните отношения. Един цигулар, който има една цигулка, храни ли я с нещо или тя храна иска ли

Фиг. 2

от него? Цигулката нищо не иска от цигуларя. Той от цигулката какво може да иска. Той изисква от цигулката да издава хубави тонове, после да се не разиграва, да не излиза из кутията да ходи където иска. Като отвори цигулката иска там да седи. Когато той отвори кутията, тогава да излиза. Когато той я затвори там да седи. Питам: Ако вие сте в положението на една цигулка какво бихте казали? Казвате: „Цигулка е това“. Допуснете, че вас ви затворят в кутията, какво ще кажете, ако сте в кутията. Стига да сте в една кутия, да няма влага, да сте в ръцете на един цигулар добър, не в някой, който обича винцето и ракийцата. За премяната на цигулката не мисли никак. Коя е премяната на цигулката? - Лакът е премяна, лакът е

най-хубавата дреха, която задържа красотата на тона, после предпазва цигулката от влага.

Да допуснем, че имате основните елементи водород, кислород, въглерод и азот. Отличават се по няколко качества. Водородът е най-редкият, другите са по-гъсти. Водородът има едно свойство, че се възпламенява. Той е много сръдлив, гори като се запали. Кислородът, той обича да подклажда работата. Дето има скарани хора, той е. Той сам не се кара с хората, но дето има кавга той подига кавгата и му е приятно като има кавга, защото има горение. Сръдната е горение. Без сръдня на какво би замязал светът? Ще замръзнат. Като се разсърди гори. В живота има горение. Горението е по-добро отколкото мраза. Природата го е турила и той съставя цар. Кислородът казва: „Да не изгасне огънят“. Като изгасне огънят в света всичкият живот ще изчезне. Затова постоянно подклажда, дава своето съдействие. Въглеродът образува дрехата около този огън. Туй, което вие наричате дим то е дрехата на огъня. Азотът образува отношението, да не заминете един от трите елементи. Той е справедлив. Това е разумността вътре в природата.

Та казвам: Ако вие имате много водород, вие се заплашвате да горите, кислорода поддържа горението. Ако имате въглерод той ще образува дим вътре във вас. Много дим, ако имате ще бъдете неразположени. Ако сте много разумни ще бъдете голям критик ще критикувате. Големият критик в света обелва кожата. Разумният казва: „Да се снем кирта от тялото.“ Започва, но като снем кирта снемат и кожата, охлузи я. Някои хора разумни има, които като снемат кирта снемат и кожата. Кожата на място трябва да си е.

Сега вие понякога път се сърдите и мислите, че не трябва да се сърдите. Защо се сърдите? Казвате: „Не трябва да се сърдя“. Без да поддържате, че трябва да се сърдите, вие се сърдите. Сега защо не трябва да се сърдите? Защо трябва да се сърдите? Двама души защо трябва да се сърдят? Единият да се разсърди разбирам. Двама души на една цигулка може ли да свирят? На пианото двама души може да свирят. Единият ще свири на долния регистър, другият на горния регистър. Някой път може да

прекръстосат ръцете на пианото, но на цигулката не може двама души да свирят. Ако двама души се разсърдят как ще оправдаете сръдната? В природата сръдната е далечна причина. Всяко нещо си има своята разумност. Ако един тури ножа на точилото и завърти точилото, точилото не иска да наточва ножа, ножа не иска да го точат, защото честолюбие има в тях. Казва: „Мене точило ли ме точи“. Точилото казва: „Аз ножа ли ще точа върху себе си?“ Дойде един, завърти точилото и точи ножа без да иска, и ножът се точи без да иска.

Много от вашите постъпки не зависят от вас. Вие се точите, не зависи от вас. Точите се без да зависи от вас. Трябва ли да се месите в работата на онзи, който ви точи? Трябва ли да се месите в работата на точилото и ножа? - Не. Има нещо в природата, което не зависи от нас. Времето може да се влоши, може да бъде сухо. Влажното време не зависи от вас. Защо е влажно то е негова работа. Сухото време то пак не зависи от вас. Препятствува ли ви сухото време? Ако не знаем как да постъпваме, сухото време и влажното време може да ни препятствуват. По отношение природата сухото време е на място и влажното време е на място, защото в сухото време се образува доста прах, този прах се дига в пространството и става като основа на дъждовните капки. Без прах дъждовните капки мъчно се образуват, без праха се размесват. Сухото време става основа да се образуват дъждовните капки.

Казвам: В живота вие разсъждавате някой път и вие се месите в работата на природата. Някой път вие сте недоволни от вашия ум, не сте много умни. По какво вие определяте, че не сте умни? Понякоя път определяте, че не сте свободни. По какво определяте свободата? По какво определяте разумността? Допуснете, че вие сте един ловец, дигате пушката, мерите едно дърво, искате да видите дали ще умерите дървото. Удариш дървото и казваш: „На място бия“. Идеш на друго място още по-далече, мериш с пушката. Днес 20-30 пъти хвърляш, казваш: „Аз съм свободен“. Ти си свободен, но дървото, което мериш свободно ли е? Като стреляш, удряш го. В какво си свободен? Свободен си да стреляш. Показва, че на място биеш, дето замерваш, удряш.

Твоето замерване на това дърво разумно ли е? Защо не избереш някой камък някъде нагоре, ами защо избираш дърво? Вие сте такива ловци, дигате вашите пушки като запратите някоя мисъл. Теглите един куршум казвате: „Туй е на място“. Теглите на друго място, пак биете на място, но да му мислят дърветата. - „То - казвате - да знае, да не е дърво“. Какво трябва да бъде. - „То човек трябва да бъде“. Хубаво, ако всички дървета бяха човеци и нямаше дървета, какво щеше да стане? Ако имате една градина без дървета каква ще бъде тази градина? Хората страдат от две неща в природата: от имане и от нямаване. Може да страдаш от изобилие на вода, може да страдаш от недоимък на вода. Може да страдаш от изобилие на хляб, може да страдаш и от недоимък на хляб. Може да страдаш от изобилие на въздух, може да страдаш от недоимък на въздух. Как бихте се справили с имането на вода и с нямаването на вода? Как бихте се справили с огъня? Искате да вземете огън, как бихте се справили, ръката изгаря? Какво ще правите, ако имате огън? - Трябва да имате някой помощник. При огъня кой помощник имате? Ще вземете пръст, ще турнете в някоя паница, ще турите и огъня вътре. Ще вземете малка печка, ще турите огъня вътре. Кое може да превърнете на паница? Представете си, че вас ви трябва огън. Как бихте го пренесли от едно място на друго? Вие не сте правили опити.

Ако измерите температурата на човека и започнете да му казвате известни думи може да се подигне температурата. Направете опит. Вие се обидите някой път, казвате някоя обидна дума. Ще забележите дали се подига температурата. Трябва да имате един уред, който добре да измерва температурата. Някои думи има, които може да понижат температурата.

Та казвате: „Какво бива от думите“. Има думи, които образуват понижение на температурата, сърцето се свива, и понякоя път всички удове се свиват, и ръцете, и краката. Понякоя път се разширяват. То е процес нормален в природата - свиване и разширение. Ако след всяко свиване не става разширение и ако след всяко разширение не става свиване, то е като физармония, като се свива свиря, като се разширява и като се свива, дава се възможност на онзи, който свиря. В единия случай в разширението

се внася въздух, в другия случай се изпъжда въздуха и инструмента свири.

Вие имате един инструмент, с който още не сте се научили да свирите. Имате тяло, което още не сте научили да го използвате. Имате ум, който не може да използвате хубаво. Имате сърце, което не можете да използвате хубаво. Затуй често казвате, че в природата има ритъм. Кой е основният ритъм в света, който трябва да приемете за мярка? Според вас кой е основният ритъм? Аз да ви кажа: Основният ритъм в природата е човешкото сърце. Този ритъм показва какво е нормалното състояние на човека. Сърцето показва дали човек е в хармония с природата или не. Когато сте в хармония вашето сърце бие по един начин, щом сте в дисхармония - бие по друг начин. Има едно нормално биене, което всеки трябва да спазва. Истинският живот върви по този ритъм на сърцето. Някой път когато този ритъм се наруши, като спре ритъма, хората умират, излизат из ритъма навън. Тогава изчезва земният живот. Туй сърце, този ритъмът, регулират мисълта, регулират и човешката воля. Защото каквото е сърцето, такъв е и умът. Каквото е сърцето, такава е и волята на човека. Та в туй отношение сърцето играе важна роля, мери отношенията на човека. Какъвто е неговият ум, каквото е сърцето, каквото е волята, такава е и проявлението на душата. Вие най-първо казвате: „Защо ни е туй сърце?“ Сърцето говори постоянно, сърцето казва: „Добър, справедлив, разумен - добър, справедлив, разумен“. Щом направиш някаква погрешка, разумността носи светлина, справедливостта носи топлина и доброто носи сила в живота. Ти не може да бъдеш силен, ако не си добър. Ти не може да имаш топлина, ако не си справедлив и ти не може да имаш светлина на ума си, ако не си разумен. Ние искаме разумност в света без светлина, искаме добри чувства в света без справедливост, то е невъзможно. Искане сила в света без доброто. Никой човек в света не може да бъде силен без доброто. Доброто е, което носи сила. Силата е една необходимост. Нищо в света не може да се извърши без сила. За да се пренесе един предмет от едно място на друго, трябва сила. Онзи цигулар, който има цигулка какво трябва да прави? - Трябва да свири. Не тъй да свири само, трябва да бъде майстор.

Да мислите - това е един процес, да знаете как да се справите с вашия ум. Да чувствувате - вие трябва да знаете как да се справите с вашето сърце. Не да заповядвате на сърцето си. Човек, който не е умен, той не може да заповядва в света. Има само право да заповядва само онзи, който е добър, справедлив и разумен. Онзи, който не е добър, справедлив, и разумен, устата му трябва да бъдат затворени. Ако бихте казали нещо никой не би ви слушал.

Сега вие искате лесните работи. Лесната работа е в латерната. Цигулката не е лесна работа. Гледал съм някой тури латерната на гърдите, завърти дръжката, върти, свирец е. Гледал съм ги във Варна. Като завърти ръчката свири нагласени работи. Няколко парчета свири. Всеки може да бъде такъв музикант. Това е най-лесното изкуство. Трябва да имаме пари - ръчка. Трябва да имам знание - ръчка. Трябва да е добър - ръчка. Казва, да е разумен - ръчка. Този употребява третия метод, кривата линия. В живота човек, който не разбира законите на точките, на правата линия, който не разбира законите на кривата линия, той не е запознат с живота. Точката - това е умът, правата линия - това е сърцето, кривата линия - това е човешката воля. Отношение имате. Точката - това е човешкият ум. Трябва да разбираш законите. Тази точка не седи на едно място, тя се движи. Благодарение на движението на точките се образуват правите линии. Благодарение на правите линии се образуват кривите. Правата линия е образувана от точка, кривата линия е образувана от правата линия, в зависимост са.

Казвам: Кривата линия значи е пътят за извършване на една работа разумно, с най-малкото изживяване. Правата линия да я свършиш в най-скоро време. Ти не можеш да свършиш една работа бързо без правата линия, само по правата линия може. За да се справиш със светлината ти трябва да бъдеш точка. Човек, който не може да вземе формата на една точка, той не може да се запознае със законите на светлината. А _____ В Питам сега: А и В образували ли са правата линия, причина ли са те за образуването на правата линия? - Не са причина. Какво представят А и В? А - е изгрев, В - е залез. Или А е отдето започва, В е дето свършва. Туй са две положения. Крайните предели на правата

линия са А и В. Къде отива после? Отива там дето започва и там дето свършва, ако мислите оттам нататък къде ще иде. Питам ви: След като се наядете къде отивате? Казвате: „Къде ще ида“. След като се наядеш къде ще отидеш? След като се наядеш по права линия вървиш. Под думата „започва от А към В“ какво разбирате? Тя е една мисъл, която се свършва. Значи, премества се от едно място на друго. Разрешил си един въпрос, къде си отишъл след като си се наял. Пак има едно вътрешно движение. Най-първо си турил храната в стомаха. Тази храна след като се смляла известни сокове влезли в дробовите. След като се пречисти тази кръв, влиза в мозъка, образува човешката мисъл и тази мисъл се изпраща по цялото тяло. Всичките клетки участвуват в туй благо. Ти си ял, господар си на яденето. След като си ял приготвят храната. Всичките малки клетки чакат господарят да изпрати храна. След като нахрани всичките клетки, господарят пак наново яде. Клетките пак чакат. Значи храна отива от А до В. В - са всичките клетки, които чакат храната. А - е господарят, който яде. Казва: „Тази работа сега ще се уреди.“ Та казвам: Ако вие сега не искате да служите на вашите клетки, защо ви е вашето ядене? Единствен Бог е в света, който е помислил за всички. Множеството сме ние, към които всички Божии блага идат. Следователно, всяка една малка клетка трябва да възприеме благото, което иде от Бога. Всичкото благо не е заради тебе. Колко ще изядеш? Щом в човека се зароди желание той да бъде като цялото, той влиза в стълкновение. Всичките ви страдания произтичат, че вие искате да бъдете някой път като цялото. Представете си, че вие имате формата на един слон, кой ще ви приеме в къщата си? Представете си, че имате формата на един кит, кой ще ви приеме? Вие някой път с вашите големи идеи, вие сте като китове. Хората се страхуват от вас. Казва: „Много учен човек“. Той е учен човек, но ученият човек какво подразбира? Изобилието на вода не е за него. Изобилието на водата трябва да се употреби за растителното царство.

Та казвам: Вие схващате живота, казвате: „Трябва да бъдем разумни“. Всеки човек трябва да бъде носител. Вие не може да вземете в собственост мисълта. Че може ли да турите вашата

тапия на доброто, да кажете: „Туй добро е мое“. Може ли да турите тапия на справедливостта, може ли да турите тапия на разумността, разумността само за вас да бъде? - Не. Значи истинските неща в света се дължат на всички. Доброто принадлежи на всички, то е едно благо. Всяко същество трябва да участвува в това благо. Разумността е едно благо. Сега вас не трябва да ви спъват степените, кое колко се употребява. Всеки човек трябва да участвува в туй благо. То не може да бъде собственост. Когато се заражда идея вие да бъдете по-разумни, разбираме повече разум. Разумен или неразумен, те са относителни неща. Какво има, ако една линия е по-дълга, друга не така дълга? Ако една линия е по-дълга, с колко е по-дълга? Може да е един път, може да е два пъти по-дълга. Някой път вие седите и сте недоволни от живота, казвате: „Не съм здрав, не съм умен, това не съм, онова не съм“. Защо разсъждавате по този начин? Ако Господ би ви дал формата на една жаба какво ще правите? Ако би ви дал формата на един комар, какво ще правите? Ако ви даде формата на едно дърво, какво ще правите кажете ми? Ще зависи от вас каква форма да имате. Бог създал човека по образ и подобие на себе си. Всичките хора трябва да мязат на него. За какво мислите вие? Вие не мислите да бъдете по образ и подобие на Бога т. е. да употребите Неговия закон на любовта и Неговата мъдрост и на истината. Искате да бъдете красив, да се радвате на Петка, Драгана. После да имате доста парички, да имате къща, да живеете охолно, да се разхождате с автомобил, да турите шапка. Тези неща са второстепенни. Най-първо Бог е създал човека да носи Любовта със себе си. Любовта трябва да носи, понеже без любов той живота не може да възприеме. Той трябва да носи знанието, понеже без знание, светлината не може да дойде. Той трябва да носи истината, понеже без истината, свободата не може да дойде. Туй което хората усещат, щастието, че те трябва да бъдат щастливи, то е крайният предел на истината. Ти не можеш да бъдеш щастлив, свободен без истината.

Сега вие ставате сутрин и сте недоволни защото не мислите. Слънцето за вас изгрява, вятърът за вас духа, водата за вас тече, дърветата израстват за вас. Вие няма да благодарите на Бога за

туй благо, което ви е дал. Вие сте видяли някоя шапка на някоя витрина или някой автомобил, или обуца и сте недоволни. Те са последни работи. Какво сме направили, какво сме внесли в света? какво трябва да принесе човек? Аз бих ви препоръчал: Всеки да чувства, че е слуга на Любовта. Всеки да чувства, че служи на Мъдростта и на Истината. Трима учители има, които човек трябва да слуша. Първият учител това е Любовта. Вторият учител това е Мъдростта. Третият учител това е Истината. Главата ти да служи на Мъдростта. Сърцето ти да служи на Любовта, а тялото ти да служи на душата, то трябва да служи на Истината. Тялото ни трябва да бъде в служение на Истината. Сърцето в служение на Любовта и умът в служение на Мъдростта. Тогава ние ще разбираме живота и цялото битие друг изглед ще има. Вие седите и казвате: „Хубаво е човек да си похапне хубаво“. Ти не може да ядеш сладко, ако не служиш на Любовта. Ако нямаш достатъчно светлина в живота си, ти ще се спъваш и всякога ще бъдеш недоволен. Ако не служиш на истината тялото ти няма да бъде здраво, пак ще бъдеш недоволен. Истината е онова естествено състояние на тялото да бъде здраво. Любовта е онова естествено положение на тялото дете човек може да бъде доволен от онова, което има. Някой път вървиш и умът ти е смутен. В какво вярваш? Ако в къщи вие имате повече дим какво показва? -Че горението не е пълно. Ако има по-хубаво горение, харчи се повече енергия отколкото трябва. Значи кислородът само бърка. Ако в къщи ограничението е голямо има един недоимък.

Та казвам: Ще пренесете вашата химия в себе си. Като станеш сутрин ще видиш въглерод ли имаш повече, водород ли имаш повече, кислород ли имаш повече или азот? Туй, което имаш повече, дай го навън, не го дръж. Да остане толкоз колкото е необходимо за горението, за всичко онова, което се нуждаеш. Ако остане ти да идеш да купиш въздух от някой бакалин ще умреш. Въздухът е на разположение, приеми въздуха, но не да бързаш да приемеш въздуха веднага. Съзнанието ще дойде. Вие ходите понякога път и правите погрешка. Вас ви трябват светли мисли и желания, вие идете при някой бакалин. Щом си неразположен доброто е около тебе, ти ще възприемеш мислите,

няма да ходиш да ги търсиш другаде. Не ходете да питате, но я възприемете. Мисълта съществува вътре в природата. Всички цитират стиха, че живеем и се движим в Бога. Ходите да търсите мисли из книгите, то е друг въпрос. Когато няма какво да правите, четете книги. Да кажем ти си в гората, няма библия, къде ще намериш някоя мисъл, която е писана или някое изречение? Ще ви дам едно правило. Светлината какво показва? Ако слънцето изгасне, веднага светлината в нашия салон ще изгасне. Щом тук свети, значи слънцето гори. Ти казваш: „Аз не мога да мисля“. Че в цялата природа мислят. Казвате: „Бог мисли“ и аз мисля, ако той престане да мисли тогава може да кажете. Но кажете: „Бог мисли и аз мисля“. Казвате: „Ти не може да мислиш“. Аз мисля понеже Бог мисли, нищо повече. Казваш: „Аз не съм добър, не може да бъда добър“. Но понеже Бог е благ и добър и аз съм благ и добър, нищо повече. Щом Бог е справедлив ще кажете: „И аз съм справедлив“. Справедливостта не произтича от нас, тя произтича първо от Бога. Разумността произтича от Бога. Няма да мислиш, че ти си само разумен в света. И ние мислим тогава може да разрешавате въпросите. Като се намериш в мънотия ще решиш мънотията. Сега как разрешавате въпросите? /Учителят погледна часовника, той спря/. Да не разрешавате въпросите като този спрелия часовник.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

*33 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 17. VII. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.*

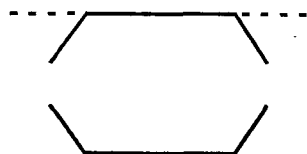
ПРАВИЛНО ДИШАНЕ

Отче наш.

Да имаме едно упражнение: Дясната ръка пред лявата успоредни наляво, движи се дясната по лявата, докато дойде настрани - вдишване. Лявата пред дясната, движи се по дясната, докато дойде настрани - издишване.

Ръцете да бъдат хоризонтални и пръстите да бъдат на същата плоскост.

Ръцете настрани, пръстите настрани хоризонтално. Издигане на китката само - вдишване. Спускане на китката хоризонтално - издишване (Фиг.1).

Фиг. 1

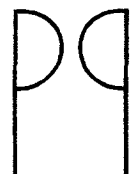
Съвременните светски хора мислят, че сегашните хора са много културни, преди хиляди години не са били културни. Прави са. Тази култура, с която те мерят, тя е една преходна култура. Вие мислите, че в дърветата няма никаква култура. Тия дървета, процесите, по които храната приемат от земята, начинът, по който образуват своите плодове, соковете, които събират, показват че и те имат култура. Паякът, който изтъква такава тънка нишка няма ли култура? Човек докато направи такава нишка ще минат векове още, сега считате, че този паяк не е културен. Как е възможно некултурният паяк да направи такава нишка? Запример, вие някой път мислите, че сте много културни. В какво седи вашата култура на учен човек? Не е за критика, трябва да имаме една ясна представа. Даже в бобовите растения - нали казват, че в растенията няма съзнание - ако посеее боб и турите до него наблизко суха пръчка, то почва да се увива и да се качва по нея. Отде му иде на ум да се качва нагоре по пръчката. Ако наблизко до сухата пръчка има някаква друга фиданка, остава

сухата пръчка и започва да се увива и качва по фиданката. Значи има предпочитане за нещо по-устойчиво.

Та казвам: Културата в света върви по два начина, има една култура на доброто и култура на злото. Има хора, които учат културата на доброто и други, които учат културата на злото. По какво се отличават? Вземете един вълк с години учи културата на злото, знае как да хваща една овца, да я удави. Една лисица знае как да хване една кокошка, да я удави. Този вълк дълго време се е упражнявал. Кога му дошло на ума да хване една овца и да я изяде. Кое му дало повод? Някои казват, че месоядните животни във време на ледената епоха се научили да ядат месо понеже растителността е била слаба. Това са предположения. Защо белите кръвни телца, които са в човешкия организъм като влезе някой бацил го изядат? Хващат го, изядат го. Виждаме тези бели кръвни телца са като стражари. Те хващат враговете, които влизат в човешката кръв и ги изядат. Някой път при някои болести толкова много влизат от враговете в кръвта, токоз много се размножават, че не могат да ги изядат - тогава човек боледува. Казвате, че това е един инстинкт. Инстинктът, това е разумен подтик в природата. Кое е онова, което подтиква вълкът да изяде овцата или кое е онова, което подтиква овцата да опаса тревата? Има нещо в природата, което ги подтиква. Значи природата има два стремежа. Нали мнозина от вас сте яле печени кокошки, може преди 25-30 години, като малки деца сте яли. Седяли сте при майка ви, която заколва кокошката, вие чакате да ви опече джигера. Кое ви е подбуждало за джигера. Отде ви е дошло на ума, че джигера трябва да се изяде. На един ангел никога няма да му дойде на ум, като колят кокошката да му дадат джигера. Вие седите при майка си и чакате да ви даде джигера, да го опече и вие да го изядете. После намирате, че е доста сладък.

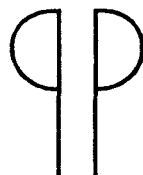
Когато вие обичате един ваш приятел всякога го гледате в лицето. Този, когото обичате го гледате в лицето, усмихвате се. Щом се разсърдите, обръщате гръб. Отде води своята култура? Трябва да има свой смисъл, обърнеш гръб, не го гледаш с лицето. Ако на двама се разсърдите и двамата не гледате. Щом се примирите, обърнете лицето. Питам: Сега откъде води подтика да

си обърнете гърба, психологически как ще го обясните? Тези две същества се гледат, обичат се (Фиг. 2). Тези (Фиг. 3) - се сърдят.

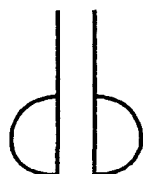

Фиг. 2

В какво седи сръдната? Тези, които се сърдят обръщат гърба. Тези, които се сърдят гърбовете им са близо. Тези, които се обичат лицата им са близо, гърбовете надалеч. Щом гърбовете на хората са един до друг - те се сърдят. В сръдната казват: „Аз нищо не ти давам“. Ако един бакалин ти обърне гърба казва: „Нищо не ти давам“. Ако клиентът и той обърне гръб на бакалина и той казва: „Аз пет пари не ти давам“. Щом се обърнат вече лице с лице имат отношение. Тези хора, които се сърдят са от два различни

Фиг. 3

Фиг. 4

свята. Може да се сърдят две същества, които са от два различни свята. Както е представено, тия които се сърдят не е право, по-добре така трябва да се нарисуват, с главата надолу (Фиг. 4). Сръдната е едно течение в природата. Когато хората се обичат, течението е възходящо (Фиг. 5). Когато се мразят, течението е надолу (Фиг. 6). Ако две същества слизат надолу и двете се сърдят (Фиг. 7), когато се обичат се движат нагоре (Фиг. 8). Обаче ти щом се сърдиш, сръдната трябва да е обоснована. Сръдната има разумност. Трябва да се сърдиш, да се разгневиш, но трябва да има причина защо да се сърдиш, не без причина да се сърдиш. Значи да е обоснован гневът или сръдната да е обоснована. Ако не е обоснована ти правиш пакост на себе си. Разсърдиш се, сам не знаеш защо се сърдиш. Сега запример, кой е най-малкия повод за сръдната? Може ли да ми дадете най-малкия повод

Фиг. 6

кой е за да се разсърдиш? Допуснете, че отивате на концерт, имате желание да вземете първото място. Не ви дават първото място, третото място. Сърдите се как тъй да не ви дадат първото място, разсърдите се. Първото място в

концерта не е най-хубавото място. Някой човек да го слушаш отдалече е по-хубаво, отколкото да го слушаш отблизо. Казвам сега: Кой е най-малкия повод за сръдната, нали сте се сърдили? В

Фиг. 7

детинството може ли да си спомните един пример? Между две деца има спор, разсърдят се, защо? За една ябълка. Майката дала две ябълки, на едно братче била по-голяма, другото братче се сърди, защо другото братче взело по-голямата ябълка. Или сестричето се сърди защо братчето взело по-голяма ябълка. Отде познава братчето или сестричето, че

Фиг. 8

голямото братче взело по-голямата ябълка? Щом сестричето или братчето се сърдят, че голямото братче взело голямата ябълка, как мислите каква е любовта му? Слаба е любовта му. Щом сестричето обича братчето ни най-малко няма да се сърди за голямата ябълка, радва се. Щом не го обича, сърди се. Сестра, която не обича брата взема голямата ябълка. Братче, което не обича сестра си взема голямата ябълка. Вие като учители искате да знаете какъв е характера на децата. Ако аз бих ги възпитавал искам да знам кои деца се обичат, ще ги разделя две по две, ще дам на по-големи и по-малки ябълки и ще видя кой какви ще вземе. Които се сърдят не се обичат. Щом се разсърди, че е взело голяма ябълка обичта е малка. Някои от вас може да направите опит с големите хора, същият закон е.

Та казвам: Щом се сърдите един на друг любовта ви е малка. При голямата любов сръдния няма. Щом се сърдите на баща си и на майка си любовта е слаба. Щом се сърдиш на баща и на майка си, любовта ти не е голяма, не е нормално. Понякой път вие се сърдите, че светът не е добър. Понякой път сръдната отива по-далече. Вие се сърдите, че природата не ви е дала нещо, една вътрешна сръдния има. Че какво да ви даде природата?

Та казвам: Сега ние схващаме по този начин. Щом се сърдим ние мислим, че в дадения случай не сме авторитети. Сърдите се, че сте бедни, сърдите се, че хората воюват. Питам: Една овца като воюва ще стане ли силна като вълка? Ако тя воюва може би

ще развие тя краката си да бяга повече или ако е птица да хвърка, отколкото да се състезава.

Та казвам: Сега природата всичко използва. Сега всеки един от вас може да знае. Тези хора, които се сърдят, ред поколения, които са се сърдили, главата им е по-широка. Тези, които са мирни главите им са продълговати и тесни. У вълка главата е по-широка, у овцата е по-продълговата и тясна. Във всички миролюбиви същества, в повечето млекопитаещи, които са меки по характер, тесни са главите им. Какво съответствие има между широката и тясната глава? Когато миролюбивите същества мислят повече, по-активни са, по-подвижни са. Едно месоядно животно обича да бяга. Тревопасните животни, които бягат за да спасят живота си, постоянно е в тях бягането. Другите в началото бягат, после бягането им отслабва. Тези с широките глави имат скрита енергия и тази скритата енергия в месоядните животни става причина, че у тях стават доста спорове за яденето. Спор за яденето у тревопасните не става. У тревопасните спорове стават за любов. Два коча се бият за любовни работи, блъскат си главите. Казвам сега: Защо се бият, какъв е поводът да се бият за храната? Значи, ако у вас стават спорове за яденето вие спадате към месоядните животни. Аз изваждам заключението: Месоядството започна с Ева. Яденето на плода от забраненото дърво е месо. Казва: „Няма да ядеш месото на животните“. Ева казва: „Защо да не ям, защо да не си сготвя едно ядене?“ Може би Ева беше първата, която сготви една кокошчица. Изваждам заключението: Като излязоха из рая, майката, която беше се научила, че животните може да се сготвят (научи и) родените деца Каин и Авел. На този кроткият Авел му дойде на ум, че закла едно животно и го принесе жертва на Бога. С туй даде пример на брат си. Брат му каза: „Ако след заколването на едно агне Бог прие и го благослови, аз, ако заколя брата си и го принеса жертва ще имам много по-голяма благословение“.

Та казвам: Пред нас често се представя въпроса за яденето. Зависи какво ядеш. Ако съвременната наука иска да измени човешкия характер трябва да се подбира храната. Запример, ако се храните един месец само с череши, един месец само с ябълки,

един месец само със сливи, един два месеца само с картофи, само с жито или само с ечемик, или само с ръж, или само с ориз, или само с грах, или само с боб, или само с гулии, или само със зеле, ако се храните цял месец само с грозде ще видите какво влияние ще окаже. Всичките тия храни имат разни влияния. Всеки един плод има особени качества, които се предават на човека. Та казвам: Ние се запознаваме с плодните дървета, с плода и придобиваме съответни качества, които те ги имат. Преработваме този материал на растителното царство. Те знаят по-добре да хванат (енергиите), които идат от слънцето да ги приготвят, да ги обработят заради хората.

Та казвам: Когато правите упражненията, дишайте. Аз бих ви дал да се упражнявате една седмица. Първия ден направете едно упражнение, дишайте и мислете за показалеца. Наблюдавайте след първия ден какво ще бъде разположението. Като дишате поставяте десния показалец на левия, движите го до основата на левия и вдишвате. Движете десния палец до върха на левия и издишате. Вие считате, че това не е важно. Като дишате разстоянието от върха на показалеца до първата сгъвка, значи първата фаланга на пръста, ще даде умствен характер на мозъка. Втората фаланга ще даде духовно разположение и третата фаланга ще даде чисто физическо разположение. Три свойства ще дадете. При основата на палеца ще придобиете повече сила, при средната фаланга ще добиете повече чувствование и при първата фаланга повече ум. Правилното дишане трябва да развива светлина в мозъка, топлина в сърцето и сила в тялото. Ще добиете и сила в умствената система. Сега по този закон като дишате, тази първата фаланга трябва да образува светлина, втората трябва да образува топлина и разумното трябва да образува сила. Ако искате да имате мярка за правилното дишане. С първия пръст като дишате ще дадете светлина, но ще дадете достойнство на тази светлина. С втората фаланга ще дадете съдържание на топлината и после ще дадете сила. Тази сила ще бъде еднакво разпространена по цялото тяло. Защото в дишането имаме един процес да се достави достатъчно енергия в мозъка, достатъчно топлина, достатъчно влияние в сърцето и достатъчно сила в цялата

мускулна система. Когато енергията не е разпределена правилно в мозъка, дихателната система и мускулната система, имаме вече едно дисхармонично състояние или едно болезнено състояние, едно неразположение. Всякога човек щом е неразположен или другояче казано, няма достатъчно светлина в мозъка, няма достатъчно топлина в симпатичната нервна система и няма достатъчно сила в умствената система, тогава някои казват, че има вяра. Празна работа. Вяра, която не носи светлина в мозъка, вяра, която не носи топлина в сърцето и вяра, която не носи сила в тялото - това не е вяра, това е заблуждение. Имаме такива шашави вярвания. Вярваме, в какво вярваме? Вярвам в светлината, която е в мозъка, вярвам в топлината, тя е естественото на живота. Вярвам и в силата, чрез която може да върша някоя работа. Конкретно трябва да разбираме вярата. Та в дишането, когато дишате веднага да чувствувате, че се проявява светлина в мозъка, да чувствувате, че се проявява топлина и да усещате сила. Вече има едно обновяване. Ако дишането не носи туй обновяване то не е нормално. Казвам: За да имате правилно дишане, за да се образува едно дишане се изисква дълго време за да се хармонизира човешката мисъл и човешките чувства. След това човек трябва да учи правилно пеене. Мнозина не можете да пеете, понеже нямате достатъчно светлина. Не може да пеете защото нямате достатъчно топлина. Мнозина не можете да пеете, понеже в момента нямате достатъчно сила. Та като пеете сега се изисква органическа светлина. Под думата органическа светлина разбирам хармонична светлина. Когато светлината не е хармонична тя не произвежда тия съответстващи мисли, които са необходими за човешкото наблюдение. Когато топлината не е органическа, хармонична, тя не произвежда тия резултати.

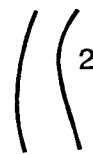
Та казвам: Мнозина говорят за ръководство на духа. Ръководството на духа е нещо разумно. Човек, който има ръководство на духа трябва да има изобилно светлина, трябва да има изобилно топлина, не тази обикновената топлина и трябва да има изобилно сила. Няма да усеща, като че мускулите са слаби, че ви боли нещо, но усеща едно разположение постоянно. Та казвам: Защо ви е знанието, което не ви принася полза? Какво ще

ви ползува едно знание да свържете една тенекия на опашката на едно куче и да го пуснете? Ако кучето влече тенекията какво ще се ползвате? Ще се ползват може би хората. Ще се посмеете може би хубаво. Ако някой път имаме болезнено състояние като лекарство днес ще свържете едно тенеке на опашката на едно куче, утре ще свържете на друго, какво ще научите.

Да кажем аз дигна дясната ръка напред и кажа „до“, ръката настрани - „ре“, ръката пред гърдите - „ми“. Къде ще бъде „фа“? Ти си се разсърдил на себе си, кажеш „до“ - ръцете настрани, „ре“ - ръцете нагоре. Казвам: Може да употребите гамата в разни движения, вие ще произведете разни състояния във вас.

Запример, българинът като играе защо кляка? Защо момите не клякат, а момците клякат? Защо момите се кълчат? То са психологически неща. Някой път човек маха дясната ръка, иска да каже, „чакай, чакай“. Или дигне си двете ръце, има някаква опасност отвън, значи да спре човек. Или вземете и хвърлете един камък на някое куче, и то веднага ще наведе главата надолу, винаги пази главата. Отде му иде на ум, как се е научило като му хвърлиш един камък да си наведе главата?

Та казвам: Дето ходите наблюдавайте себе си. Има един разумен процес вътре, туй което наричате интуиция и вие се ръководите някой път от вашата интуиция. Понеже има нещо в човека, което е образец. Наблюдаваш някоя работа, изучаваш, че

Фиг. 9

правите погрешка. В интуицията имате придобито знание. Там много малко погрешки се правят. Ти вземаш известна храна и още като я сложиш усещаш, че тази храна няма да подхожда. После правите опити, като ядеш виждаш същото. Като ядеш храна чувствуваш, интуитивно схващаш, че туй е за тебе. Казвам: Ръководете се от вашата връзка. Интуицията е, която ви подсказва. Някой път имате храна и мислите, че много ще придобиете, някой път се излъгвате.

Та сега на всички казвам да изправите гърбиците си. Има известни гърбици, които не са правилни. (фиг. 9). 2 е неправилна гърбица. Пазете правилото: Щом при сръдната печелите повече, губите по-малко, сърдете се. Щом при радостта печелите повече,

губите по-малко, радвайте се. Щом в сръдната губите повече, печелите по-малко, не се сърдете. Щом в радостта губите повече, печелите по-малко, не се радвайте. Аз говоря за неща, които зависят от вас. Ако се ръководите от вашата интуиция и тя ти пошепва не се радвай. Казват ви: „Вашият билет един милион печели“. Вие повярвате, зарадвате се, после видите, че не е вашият билет. Не се радвай предварително, провери, че тогава се радвай. Някой ще ви каже това или онова за вас. Провери го, че тогава се радвай. И за скръбта е същото. Може да ви кажат, че вие сте изгубили. Преди да проверите не скърбете. Като проверите, че излезе вярно тогава. Но щом не сте проверили не скърбете за непроверени работи. Не се радвайте за непроверени работи.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

*34 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 24. VII. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.*

ПРАВА И КРИВА ЛИНИЯ

Отче наш.

„Фир-фюр-фен“.

Каква беше основната мисъл на миналия петък? /Каза се/.

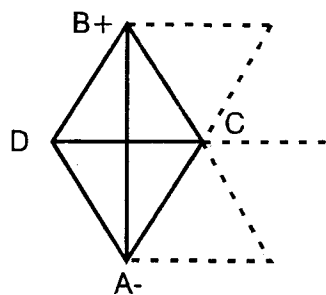
По какво се отличава вълкът от овцата? Психологически по какво се отличава? Значи превеждаме думите: „Тесен е пътят, който води към доброто, широк е пътят, който води към злото“. На вълка главата е широка и пътят му е широк, на овцата главата е тясна и пътят ѝ е тесен. Значи по тясния път вървят овцете, по широкия път вървят вълците.

Когато някоя камбана е пукната какъв звук издава? - Тъп. Когато не е пукната? - Ясен. Защо на пукнатата камбана звукът е тъп, кои са причините? Защо чиновниците, когато са им празни джобовете образува се крива линия на гръбнака; когато имат пари в джобовете гръбнакът е изправен. Сега казвате: „Празен джоб“. То е едно положение. Да ви представя друг един пример. Когато на човека му е празен стомаха, пак същото е; когато му е пълен стомахът, без да е пълен джобът, но когато стомахът е пълен с храна е едно нещо, когато е празен е друго нещо. Не само джобът, но и когато стомахът е празен все същото положение имаме. Когато човек е пълен с истина, с добро, с разумност, той седи изправен. Щом е празен, сгушва се.

Представете си, че на вас ви дадат един милион с условие за една цяла година да не ги бутате парите. Имате един милион, но една година нямате право да си купите и хляб от тия пари. Цяла година да гладувате с условие след това парите да са ваши, да можете да си купите един хляб. Или пък дават ви един хляб, който имате право да ядете, но няма да имате милион след една година. Кое бихте предпочели? Казвате второто, защо не избирате

един милион? Някои от вас ще кажете, че няма да ядете една година, но вие ще турите лъжата. Казвате: „Няма да ям цяла година“. Ще удържите ли думата си? Ако някой иска да удържи думата си, на какво ще се обоснове? Казва: „Цяла година няма да ям“. Представете си, че вас ви теглят едно кило халва и ви я дават с условие да не я бутате. След като се тегли, турите пръста си, че близнете. Мислите ли, че тежестта на тази халва не се е изменила? Намалила се е. Има везни, които могат да премерят, не тежи толкоз. Питам: Защо ще си туряте пръста да близвате? То е се същия закон. Главата ви е гола, дойде ви идеята да имате шапка. Като ви дойде идеята, казваш: „Шапка трябва“. Как ще обосновате, защо ви е тази шапка? Косми имате, природата ви е турила шапка. Имате тамън 250 хиляди шапки. Всеки косъм представя шапка, 250 хиляди шапки имате. То са модели, с които се облича главата. Трябва ви още един косъм. Тази шапка ще бъде 251 хилядната на главата ви.

Каква идея е затворена в този ромб (Фиг. 1)? Допуснете, че от точката В трябва да слезете към D, или към С. Ако слизате към

Фиг. 1

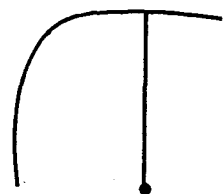
D или към С от В какъв резултат ще имате? От С като слизате какво е положението? От В като слизате имате разширение, от DC като слизате имате пак тесен път. Как ще примирите: от тесния път като слизате се разширявате, от широкия път като слизате се стеснявате. Как ще го обясните? Представете си, че при В човек няма нито петаче, нищо не дава. Надолу като слиза заражда се желание да дава. Като слезе в DC

има, но при имането не дава. Как ще обясните, че някой път не искате да давате? Да кажем на детето майка му дала ябълка, иска му, то не иска да даде. Какви са съображенията на детето, че не иска да даде ябълка? Казва: „Веднъж като си дала не си вземай думата назад“. Не иска да даде ябълката. Или да допуснем, вие имате известни убеждения, от вашите деди и прадеди, имате

някой навик. Считате този навик за добър, не искате да го напуснете. Всъщност този навик лош резултат дава. Допуснете, че имате навик да ядете или имате навик да пиете. От навика на яденето и пиенето знаеш колко зависи? Яденето и пиенето, повече от лошите или добрите навици са?

В света хората нямат максима, една определена идея, кое е зло? Представете си, че имате една пръчица, поставяте една тежест върху тази пръчица и до известно време тя започва да се огъва, огъва, най-после се счупи. Най-малкото огъване, когато правата линия измени своето положение и се огъне, туй вече е нарушение на онзи закон на хармонията. Отношението се изменя вече. Всяка права линия, която се огъва нейните отношения вече не са прави. Всяка крива линия, която се изправя изменят се нейните отношения. Правата линия като се огъне, заражда се злото, пък кривата линия като се изправи, заражда се доброто. Що е добро? Изправяне на кривата линия. Що е зло? Огъване на правата линия. Геометрическо определение. Вие с правата линия може да минете през каквато и да е дупка, от всяко място може да минете. Нищо не може да ви спре в правата линия. В кривата линия може навсякъде да ви спрат. Ако някой път вашите идеи не се постигат то е защото вървите в кривата линия. Защо не се постига нещо? Защото вървите по крива линия. Всичките неща, които вървят по крива линия не се постигат, хиляди препятствия има. Затуй лошите хора там се спират. Като изминат две дистанции от една точка до друга се спират. Като вървят пак се спират. Лошите хора постоянно се спират. Вървят - спират се, вървят - пак се спират, обръщат се. Добрият човек върви така спокойно с идея. Онзи по кривата линия само се обръща назад. Има спиране на геометрически точки. Ако той не се спира ще го сполети някое голямо зло. Туй спиране го наричат, че той трябва да мисли. Кой мисли? Който върви по кривата линия. По правата линия човек хич не мисли. Какво разбирате под думите „хич не мисли“. Че какво ще мисли, какви ще бъдат резултатите? Като тури едно шише с вода какви ще бъдат резултатите. Ще напълни шишето, ни най-малко няма да внесе кал. Ако внесе кал, това е кривата линия. Тогава ще мисли. Тогава идат процесите да се

поправи животът, да стане благороден. Това са все криви линии. Да станем богати, да станем умни, това са все криви линии. Умен съм, добър съм, любещ съм - положителното. Всичките добродетели са все по правата линия. Вие искате постижения по кривата линия. По кривите линии постижения няма. Ти скърбиш - това е една крива линия. Ти се безпокоиш - това е една крива линия. Не мислиш право - това е една крива линия. Тогава кривата

Фиг. 2

линия е направена от безброй прави линии, от безброй точки. Благодарение на тия точки резултатите се изправят. Защото, ако имате една крива линия, имате дадена права линия - как ще определиш за колко време ще изходиш тази крива линия (Фиг. 2). Зависи колко далеч е от центъра. Много от вашите идеи, много от вашите желания седят на различни дистанции от центъра. Вие понякога

път не знаете, колко време ще ви вземе. Имахме тук един брат искаше да иде в странство да си вземе докторат. Беше си направил тезата, мислеше за шест месеца да си вземе докторат. Обаче като отиде в странство видя, че не за шест месеца, но две години усилен труд му взе тази работа. Той мислеше за шест месеца да свърши.

Вие имате идеята да живеете, казвате: „Млад съм, искам да живея“. Как ще живеете? Ние млади като сме какво знаем? Как ще живеем? Млад си, нищо не знаеш, искаш да живееш. Значи един цигулар, млад е, иска да свири хубаво, което няма да бъде. Той нищо не знае, иска да поживее. Пари няма, иска да харчи. Стариат има пари, пък не е млад. Ядене има, пък зъби няма. Когато беше млад ядене нямаше, зъби имаше, нямаше какво да ядеш. Щом остаря паднаха зъбите, яденето дойде. Питам: Как се разрешава въпроса?

Аз искам да мислите. Гледам ви понякога път казвате: „Не ми се живее. Този живот не струва нищо“. Хубаво, не искаш да живееш. Защо не искаш да живееш? - „Защото съм стар“. Тогава като млад защо искаш да живееш? Когато нищо не знаеш, искаш да живееш. Сега, когато си научил всичко, не ти се живее. Питам:

Как ще примириш? Казвам: Когато беше млад, ръцете бяха здрави, нямаше цигулка, искаше да свириш. Като остаря заболяха го ръцете, цигулка има, не иска да я вземе, защото ръцете го болят. Де е сега погрешката? Питам ви тогава: Цигуларят с цигулката ли трябва да се роди? Ако се ражда без цигулка той върви по крива линия. Като се ражда с цигулка по права линия върви. Може ли певец да се роди без ларинкс, че отпосле като се роди да му го дадат, да му турят цигулката и да я наместят. Той трябва да се роди с ципицата, с ларинкса, да го носи. Може ли да се родиш без ум? Че като се родиш тогава умът ти да дойде. Или може ли да се родиш без глава, че отпосле да ти се даде глава? Раждаш се с глава, с мозък, с ум. Туй, което имаш то е правата линия. Щом се раждаш без мозък, то е кривата линия. Понякога път имате някаква скърб. Какво нещо е скърбта? Скърбта е крива линия, нищо повече. Ти за да изправиш скърбта, трябва да я направиш права линия. Що е скърб? - Крива линия. Следователно може да изправиш скърбта по пътя на правата линия. Трябва да знаеш законите на правата линия. Щом знаеш тия закони веднага, моментално скърбта може да се изправи. Щом не знаеш законите на правата линия, мъчно се изправя. Що е любовта? - Права линия. Що е злото? - Крива линия. Да имате една крива идея. Злото е разумно и то си има свой център.

Имате едно положение, имате слизание към CD от B. В CD се осмисля живота. В това единство имате всичките условия. Като слизате от CD надолу, изгубвате всички възможности. Сега представете си, че имате един съд пълен с вода, другият съд се изпразва. В кой съд човек се дави, в пълния или в празния? DAC е пълен съд. Трябва да знаете да плувате, като идете до него, той е пълен с течност, може да се издавите. Мухите се давят в една чаша пълна с вода, в празната чаша не се давят. Защо не се давят в празната чаша? В какво човек се заблуждава? Тия линии на чертежа пунктирът, които са, те са сянка. Чертежът е реалност на нещата. Пунктирът е сянка. Човек когато върви по пътя на доброто, тази сянка показва, че има големи мъчности. После триъгълникът е обърнат надолу с върха. CD е плоскост, представя екватора. На земята екваторът представя много приятни

възможности. А е южния полюс, В е северния полюс. Северния полюс представя доброто, южният - представя злото. При злото турям знака минус, разбирам отрицателната енергия в природата, която руши. Положителните енергии, които съграждат са плюс. Винаги сянката на едно добро ще ни даде един отрицателен характер, ще достави големи мъчности. Злото представя една сянка на много големи възможности.

Вземете един крадец, който отива да краде, той има положителни съображения. Той казва: „Тия пари един милион, като ги взема къща ще направя, ще уча в странство, ще се облека хубаво“, представя си хубавата страна. След като ги открадне, окошарят го в затвора, казва: „Съжалявам, перспективата беше отлична“. Как тъй при тази хубавата перспектива тия лоши резултати. Във В, човек трябва да краде, то представя лошите условия, има затвор. Той не открадне и този човек му стане приятел, и му дава доброволно. Казва: „Зле си представях тази работа, пък добре излезе“. Като се запознавам с добрите хора, страхувам се първо от тях, но виждам резултатите са добри. Някой път като се запознавам с лошите хора, отвън са много любезни, но после резултатите са лоши. Те са позлатени, лъщят отдалече. Всичките хора, които са лоши са маркирани, имат белег. Имат хиляди белези, турени навсякъде - и по веждите, и по ушите, и по кривите линии, и по клепачите, и по космите. Като хванеш косъма ще познаеш, че той е лош, че е живял лошо. Необработена работа. Представете си една жена, която преди тънко и друга, която дебело преди, жичката не е равна, навила го на вретеното, някъде дебело, някъде тънко. Казва, че вълната не била хубава. И вълната да беше хубава, тя пак тъй щеше да го изпреде. Другата и при лошата вълна ще направи хубава жичка.

Сега вие, ако не предете вълната хубаво, като не предете тънки нишки както трябва, навивате на вретеното. Според индусите, които са определяли кармата, индуската теория не е доизяснена. Значи определено е, но не е равномерно определено, ту прави, ту криви навити на вретеното. Туй което се навива на вретеното има ли права линия? Ще ви предам онзи анекдот. Оженил се един българин, той не е бил българин, то е било някъде

преди хиляди години, но аз го наричам българин. Жена му била много мързелива и 20 години живели, и за 20 години тя опрела две вретена - едно бяло и другото черно. Той й казва: „Слушай бе жена, оголяхме вече“. Тя влиза в кацата, турила там двете вретена и започнала да показва на мъжа си какво изпрела и показвала ту бялото вретено, ту черното. Тя му показала 20 бели и 20 черни вретена, но му казала той да не поглежда в кацата. Той не искал да гледа в кацата. Един ден той се престорил на умрял и трябвало да го погребват, гол не може. Тя извадила двете вретена и започнала от главата до краката с черното, с бялото, намотала го като мотилка. Казва: „Мъжо на какво замяза? На тамбура.“

Идеята на сенките. В доброто сенките са отрицателни, в злото сенките са положителни. Всяка положителна сянка принадлежи на злото. Всяка отрицателна сянка принадлежи към доброто. Щом сянката е положителна, вие имате възможности на злото; щом сянката е отрицателна имате възможностите на доброто. Ако сянката на вашия триъгълник е обърната надолу, нали има едно изречение, което казва, че всичко, каквото се случи на добрия човек, ще се обърне на добро. Защото в доброто сенките са отрицателни. В злото сянката е положителна. Показват се възможностите, че са добри, но в същност разменени са сенките на доброто и на злото. При една сянка на доброто, ти ще оздравееш, при една сянка на злото - ти ще се разболееш. При една сянка на доброто ти ще забогатееш, при една сянка на злото - ти ще осиромашееш. В края резултатите винаги са отрицателни. Никога крайните резултати на злото не могат да бъдат положителни. Всякога крайните резултати на доброто са положителни. Доброто всякога започва с отрицателното и свършва с положителното. Та казвам: Туй, което започва със сянка с отрицателен характер и свършва с положителен, е добро. Сянка, която започва с положителен характер и свършва с отрицателен, е зло. Всичките работи, които започват с отрицателни сили водят по пътя на злото. Допуснете, че вие трябва да учите и ваши приятели ви викат на угощение, днес на угощение, на ядене и пиене, ходите в модно общество, посрещат ви, изгубите си времето и останете невежи. При доброто вие ходите на училище, не ходите

на угощение. В доброто, като завършиш училище ходиш на гости, в злото без да си завършил ходиш на гости. Казваш: „Да си използвам времето“. Сега във вас има желание преди да сте завършили училище да ходите на гости. То е пътят на злото. Най-първо предпочитат хората за богатството. Кое е за предпочитане - да имаш пари или да нямаш пари? Аз турям така контраста: Да имаш пари и умът ти да е слаб или да нямаш пари и умът ти да е силен. Кое е за предпочитане? Кое е за предпочитане - да можеш да дигаш два-три тона и да нямаш пари или да имаш пари и да не можеш да дигнеш десет килограма, а да имаш милиони. Богатство без ум е нещастие в света. Сиромашия с ум е една щастлива възможност. Затуй човек всякога трябва да разчита на добрия си ум, на доброто си сърце и на добрата си воля. Това са изводи. Добрият ум, доброто сърце и добрата воля това са възможности, това са богатства на човека. Защото целият свят е създаден за добрите умове, за добрите сърца и за добрите воли. В туй няма никакво изключение. Някой казва: „Мене не ми върви“. Щом не ти върви ти вървиш по пътя на кривата линия. Щом допуснеш някое противоречие, кажеш, че Господ те е забравил - то е кривата линия. Защо Господ ще те забрави? Каква представа имаш за Бога, че може да те забрави? Когато слънцето изгрява ти лягаш и спиш, когато залязва, ставаш. На сутринта пак идеш, пак легнеш. когато е ден ти спиш, когато е нощ ходиш като някой бухал. Когато има възможности за работа не работиш, когато няма никакви възможности, тогава работиш. Постави възможностите при добрите условия. Защото под „добри условия“ вие какво разбирате? Да кажем имаш пари. Мислиш ли, че са добри условия? Най-първо за да имаш пари трябва да имаш хляб. Човек, който има изобилно въздух, който има изобилно светлина, който има изобилно храна, той има добри възможности. Нямаш въздух, нямаш светлина, нямаш хляб, какво ти костват парите?

Сега вие не минавате от много паметливите. Кой от вас знае в миналото прераждане, в миналото какъв е бил? Всички сте изгубили паметта. Какви сте били в миналото не знаете. Какви сте били в миналото не знаете и минавате за учени. Не сте много от паметливите. Не е ли смешно, забравили сте вчерашния ден, какво сте учили, за днешния ще учите. Какво ще уча днес.

като уча, утре пак ще забравя. Днешния ден го виждам какъв е, вчерашния ден изчезнал. Вчерашния ден при придобивките, които имам, трябва да го помня.

Сега искам да не се обезсърчавате. Обезсърчението показва слаба надежда. Обезверяването показва слаба вяра. Безлюбие то показва слаба любов. Всеки френолог, ако ви пипне главата, ако е развита надеждата има едно място изпъкнало на главата. Когато надеждата е слаба туй място е вгълбнато. Всичките вгълбнати линии, които имате по лицето са отрицателни. Всичките изпъкнали са положителни. Имате скулите изпъкнали, те се положителни. Под скулите е вгълбнато, то е отрицателно. Слепите (очи) е отрицателно, отстриани на челото е положително. Тия, които философски разсъждават, горната част на челото е изпъкнала, положителна е. Когато не е изпъкнала, отрицателна е, тия хора не се интересуват от философия. Щом е изпъкнала горната част на челото, положителен е човек във философията, разсъждава от причини към последствия. Онези, които нямат философия те се интересуват само от резултатите. Онези, които имат философия се интересуват и за причините и за резултатите.

Сега някой път вие искате да живеете добър живот. То е един резултат. Добрият живот зависи от три неща - той зависи от разумността на човека, от добрия ум, от доброто сърце и от добрата воля. То не е нещо произволно.

Разсъждавайте върху ромба.

САМО СВЕТИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

35 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 31. VII. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.

ДОБРЕ ВЪЗПРИЕТА МИСЪЛ

Отче наш.

„Махар Бену Аба“.

Коя беше основната мисъл на миналата лекция? - /Каза се./

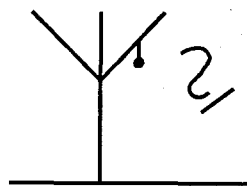
Де човек харчи повече енергия - в доброто или в злото? В умствения ли свят човек харчи повече енергия или във физическия свят? Да кажем един поет написва едно стихотворение, цял един ден написва едно стихотворение, а друг изкопава половин декар. Кой изхарчва повече енергия? И поетът работи с ръката си, пише. Вземете един разбойник се занимава със злото. Един човек работил 20-30 години за да спечели 20-30 хиляди лева, разбойникът го причаква, взема му парите и си отива. Кой харчи повече енергия? В кражбата лесно стават работите. В лъжата лесно стават. Запример, какви са вашите съображения, когато казвате „бяла лъжа“. Често употребявате бялата лъжа, какви са съображенията? Някой път знаеш, че е бяла лъжа, казваш: „Нека си върви“. Какви са съображенията? Не, обикновените съображения какви са? Да кажем едно дете яло в къщи сладко, не че има някакъв закон, обществен закон. Майката казва: „Никой няма да бутне сладкото. Ако бутне сладкото има пръчка“. Майката пита: кой бутна сладкото, децата казват, че е слагинята. Тя е голяма, може да е яла сладко. Какви са съображенията на децата? Най-първо страха от пръчицата. Сладкото е приятно, сладко е на устата. След като яде, казва: „Туй сладко може да ни донесе нещо горчиво“. Туй дете казва, че не е яло, че не е бутало сладкото. Отказва, че е яло. Какви са съображенията? Страхът. Нещата в неорганизирания свят нямат тясна връзка. Да кажем в планината някой екскурзиант се е хлъзнал. Не искате да отивате, но отивате. Питам: Какви са съображенията? Като се хлъзнете, какво мислите? Като се

хлъзнете, мислите да избегнете това подхлъзване, да не се ударите. Слизате отгоре, долу. Благодарете, че някой път само се окаляте, няма някаква голяма авария. Считате, че доста добре е. Де е сега злото, че някой път сте се подхлъзнали? Защо се подхлъзвате? Един турист има тщеславието да пишат вестниците, че е минал през някое място. Случи се, че обувката не са на свят, губи равновесие, подхлъзне се.

Сега друго едно противоречие. Казвате някой път: „Човек да има условия“. Вземете при дишането, вие имате най-добрите условия. Имате изобилно въздух и някой път ви мързи да дишате. Как ще си обясните? Казваш: „Да имам условия“. Няма по-добри условия от дишането. Някой път гледаш, гледаш, не искаш да дишаш, малко да свършиш работа. В дишането, в подсъзнанието човек взема въздуха. Като диша вижда, че нищо не остава, взема-дава, взема-дава. Той самият е недоволен в процеса понеже нищо не може да задържи. Вземете, после пак го даде. Целия ден казва, че вземал, работил и какво останало за него. Той не вижда никакъв резултат. В неговото подсъзнание се заражда мисълта, колко малко може да направи чрез дишането, като че работи за чуждите хора. Казва: „Няма какво да работя, да премествам въздуха от едно място на друго“. Тъй направена работа, че започнал да боледува.

Сега вие поетите понякой път като започнете да римувате думите, на някои поети не им върви. Той римува думите след всеки четири думи, на четирите думи рима и пак не върви. 1, 2, 3 иде римата, 1, 2, 3 пак рима. Да тури три не му иде. Дайте ми поетическата форма на кварта, през четири думи. Цитирайте от някой поет. Ако не можете да измислите, я от Славейков нещо цитирайте. „О винце, винце, по света се скитам и за тебе питам“. Дайте някоя по-поетическа форма. „Планини високи, долини дълбоки“. Каква е идеята на поета? Нависоко иска да се качи. Основната идея на физическия свят е, че нависоко като се качи, човек вижда по-нашироко. Ако иска да гледа нашироко, нависоко трябва да се качи. По-нашироко нещата не са така ясни, много работи се виждат, предметите не са така ясни, както отблизо когато се гледа.

Представете си, че това е едно дете и едно дърво с плод (Фиг. 1). Защо детето иска да е близо до плода? Най-първо съображенията са, иска това дете да види, дали плодът е зелен. Ако е зрял, детето има отношение към зрелите плодове, няма

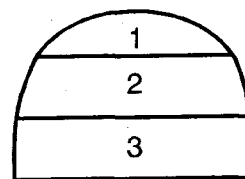
Фиг. 1

отношение към зелените плодове. Следователно когато плодът е по-зрял, то ще дойде още по-близо. Кой е виноват? Има няколко фактора. Виноват е носът, че ухае, виновати са очите, че виждат, виновата е устата, че вкухва. Три фактора има: носът ухае, очите виждат и устата иска научни изследвания да направи. Едно дете е видяло един плод, помирило го и

го опитало, де е престъплението? Най-първо ние имаме любов към плода. Ако не обичаш този плод, може ли да го помиришеш? При това плодът е красив. Детето вижда красивия плод. Ако детето изяде този плод де е престъплението? Вие това считате неморално. Състезание вече има между двама души, защо единият да изяде плода, а не другия? Направете една поезия върху сладкото. В терца направете да възпеете. Детето видяло плода, че му трепнало, приближило се за пръв път, вижда плода, помиришва го и го изяде. Казва: „Струва си да проповядвам на децата и другите да ядат такива хубави ябълки. Има тук поетеси, направете нещо поетическо. Сега вземете най-първо хубавия плод, красиво облечен, розов малко плод. Възпейте красотата на плода, после неговото ухание, после неговата сладчина. За три неща го възпейте. Като видях хубавите дрешки трепна ми сърцето. Сега вие с малки работи не се занимавате. Когато видите някоя шапка, кое харесвате в шапката? Някоя шапка е хубава, кое харесвате в шапката? Кое привлича вниманието ви на шапката? Най-първо една шапка има периферия. Каква трябва да бъде периферията на шапката? Каква широчина трябва да има? После шапката има дъно. Какво трябва да бъде дъното, колко дълбоко трябва да бъде, какъв трябва да бъде диаметъра. После каква трябва да бъде дълбочината? Сега гледам модата, дъното е много малко и периферията е много малка. Има такива шапки като на

католическо кляре. Кажете ми в какво седи хубостта на обувката? Някой път не ги харесвате, разбира се формата не харесвате. Не носите тия обувка, които са по формата на крака, но обичате заострени обувка. Острите обувка притесняват пръстите. При това вас ви е приятно с тия острите обувка. После обичате токовете на обувката да са високи. Виждам, че късите хора обичат високи токове. Високите моми обичат по-ниски токове. Защо високите носят ниски токове, а ниските обичат високи?

Вие имате една идея, че трябва той да бъде висок. Но височината е някъде неопределена. Някой има 175 сантиметра,

Фиг. 2

някой 185, някой 165. Коя от тези височини е най-добра? Кое от тия числа от сбора им е най-хармонично? $165 = 12$; $175 = 13$; $185 = 14$. Защо мислите, че 165 е най-хармонично? Има хора, които обичат горната част на главата, някои обичат задната, някой път веждите са издадени (Фиг. 2). Конкретният ум е развит, обръща внимание на числото 3 - ще има хубава

градина. 2 - ще има хубава баня и 1 - горе ще има хубава библиотека. След като си ял от плодовете, след като си направил баня, струва си да прочетеш някоя поетическа книга.

Най-първо ние обичаме човека за нещо материално. След туй, туй материално какво благо ни дава и най-после, най-висшето благо. Малцина има, които обичат горе. Някой казва: „Мен поезия не ми трябва“. Някой казва: „Неговите книги са празна работа“. Някой казва: „Мене градина не ми трябва“. Може ли най-първо да прочетете книгата, после да си вземете банята и най-после да ядете плода? Сутрин като станете да идете в библиотеката. Вие като станете сутрин къде отивате? Някой път като станете отивате да се измиете, после ядене и най-после поезията иде. Най-първо човек трябва да се измие.

В целия човешки живот има голяма неразбранщина. Когато хората говорят за обич и за любов голяма бъркотия има. Всичките нещастия започват оттам. Ние не започваме оттам от дето трябва. Представете си вие минавате през града, учител сте, има много

хубави плодове, бъркате, нямате пари. Съжалявате, че не сте могли да си вземете плод. Развали се настроението. Ако имате пари ще вземете плодове и ще имате хубаво настроение. Минаваш някъде видиш хубава шапка, вземеш шапката, разположен си. Нямах пари, оставах с вехтата шапка, не си разположен. Минаваш в града обувката скъсани, за нови обувка нямаш пари, пак си недоволен. Нямах пари не може да ядеш хубаво ядене, пак си недоволен. Философията седи в това, че не си взел обувката. Да ти е приятно, че не си купил шапката. Да ти е приятно, че си нямал пари да си купиш хубави обувки. Защо човек не може да направи това? Налага му се. Този започва да реагира. Скъсани са обувката казва: „Какво ще кажат хората“. Какво ще кажат хората? Скъсани обувки, скъсани обувки.

Кажете сега поетите, кои думи употребяват най-много. Някои поети описват тъгата, някои поети описват красотата. Как описват тъгата? В какво седи тази тъга? Я ми опишете като поет, в какво седи тъгата, де е тази тъга, на кое място? Да кажем едно дете върви някъде, удари си крака, неразположено е. Някъде бърка с ръката, удари си ръката, неразположено е. Някъде си блъсне главата, неразположено е. Някой път неразположението иде от крака, някой път от ръката, някой път от главата. Ако е в крака от какво иде неразположението? Един поет ходи като поет. Не му дали плод. Поетът има сега едно голяма наскърбление, че не му дали плод. Че толкова плодни форми има, че не му дали един плод, какво има. Отишъл поетът не му дали баня, друг взел банята. Най-после и книга не му дали да чете. Три неразположения. Отде е започнало на дело? Някой път когато децата се скарат търсят камъни, някой път търсят тояга. А пък някой път като се скарат търсят друго. Най-първо се поздравяват с камъни, после се поздравяват с тояга и най-после се поздравяват с друго.

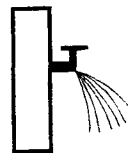
Сега вие кое обичате, понякой път когато учителят започне с тояга, с камъни или с друго? Двама души заемат две легла, едното легло е меко, другото няма юрган - такова просто легло. Тези са елементарни работи.

Най-първо имате две сили, едната сила е вътрешно напрежение, която изкарва плода навън. Този плод увиснал надолу.

Законът на теготението тегли този плод надолу. Туй дете, което иска да вземе този плод, най-първо като го изхвърли не го изхвърля толкова надалече. Туй дете трябва да се приближи при плода. Има вътрешен напор, дали плода е близо до него. Две съображения има. По кой път? Два пътя има. Детето може да вземе плода от дървото направо, пък този плод може да падне долу, че тогава да го вземе, да се наведе и да го вземе. Защото в навеждането туй дете има съображения: да се наведе на земята и да вземе плода - харчи повече енергия. Като дойде до дървото само си протяга ръката, много малко енергия харчи. Има икономически съображения. Преди да е паднал плода го взема. Казва: „Кои са съображенията в откъсването на плода?“ С най-малко енергия става. В неговото съзнание съществува една преценка. При това, ако плодът падне той ще се натърти. Ако се откъсне този плод е здрав. Сега вие се приближавате, какво доказателство да дадете, че имате право да откъснете плода?

Представете си, това е една чешма (Фиг. 3). Вие сте жадни, но водата е много студена. Отказвате се да пиете. Тази вода трябва да я вземете, да я стоплите и тогава да я пиете. На какво съответствува студената вода? То е неузрелият плод. Да я стоплите, очаквате да узрее плодът, да я приготвена за пиене. Казвате: „Не искам да пия от тази вода“. Или някой извор е хубав и веднага идете и пиете. Значи всяка мисъл, която е достъпна за ума ви вие сте готови да я възприемете бързо. Ония лошите не искате да ги приемете. Представете си, че имате един лош човек, той е студена вода. Какво трябва да правите? Да се стопли. Представете си, че сте при един извор, който има висока температура. Колко е най-високата температура на горещите извори в България? - 84 градуса. Като е 84 градуса пие ли се? Трябва да почакате малко да изстине. Значи студената - ще я стопляте, топлата - ще я изстудявате. Сега студената вода, която излиза из земята остава студена. Външните условия спомагат за да остане водата студена.

Поетът търси известни условия, мастилото трябва да има известна гъстота. По-хубаво мастило е, което остава по-големи

Фиг. 3

петна, да не е беззвонкаво. Пишете с молив - слабо е писаното, пишете с черно мастило - четливо е. Една дума казана може да е като тези хубаво написаните. Лошите думи са хубаво написани. Тези хубавите думи са беззвонкави, не можеш да ги четеш. Тази поезия на черното мастило е много отзивиста. Лошите думи са разбрани, добрите думи са неразбрани. Добрата дума казва: „Какво искаш да кажеш“ - Лошата дума изведнъж разбираш. Да кажем някой казва на едно дете, „гълбче“. Някому казва: „Прасе“. Като кажат на детето „прасе“, майката се обижда. Защо се обижда майката? Като кажат „гълбче“, драго ѝ е. Тя казва: „Прасе не раждам, гълбче може да родя“, не се обижда за гълбче. Понякоя път когато се обидите направете един философски разбор, защо сте се обидили? Свинята това е един земеделец, орал земята с муцуната. Погрешката къде е на свинята? В какво седи погрешката? Че свинята не впрегнала ръцете си да копае, но впрегнала носа си. Всичката погрешка на свинята е там, че не турила ума си да мисли. Туй, което трябва да мисли тя го турила да копае, тя турила носа си да копае. Какво са направили свинете с копането? Всичките свине може да кажат: „Благодарение на нашите носове се посадиха всичките борови гори. Ровихме с носа и каквато работа вие направихте с ръцете, ние я направихме с носа.“ Тъй може да кажат, но свинете са развалили много корени на дървета.

Всяка работа трябва да се обмисли с ума, да се направи с ръцете, да се възприеме със сърцето. Сърцето е, което възприема нещата. Ръцете са да направят нещата. Ръцете и краката са създадени за външния живот, за физическия свят. Умът е дал плана да се образуват нещата. Сърцето е да организира нещата, сърцето опитва. Волята на човек трябва да бъде разумна, каквото направи добре да го направи. Умът трябва да го начертае, сърцето добре да го възприеме. На физическия свят ние се намираме в едно противоречие. Най-първо даваме на стомаха, трябва да разбираме работата каква е. Ти предполагаш, че някоя храна е хубава, ядеш, след туй трябва да я повърнеш. Де е погрешката? Повръщането показва, че не е мислил човек. Всяка мисъл, която не е добре обмислена се повръща. Всяка мисъл, която е добре

обмислена остава. Една мисъл добре обмислена, добре възприета и добре направена остава. Едно желание добре обмислено, добре направено, дадени са условия за желанието и добре възприето, то остава в човека. Всяко желание, което не е добре обмислено, добре направено, добре възприето, то носи лоши последствия. Човек трябва при сегашните условия да впрегне ума си на работа, да впрегне волята си на работа и най-после да тури на работа и сърцето си. При сегашното възпитание обратен е процесът. Вследствие на това имаме голямо разнообразие, големи несрети, туй, от което всичките хора се оплакват, от страданието.

Ако е зимно време - търсете топлината. Ако е лятно време търсете хладината.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

*36 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 7. VIII. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.*

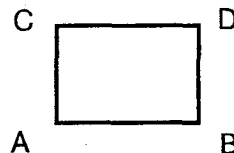
ДВЕ ВРАТИ

Отче наш.

„Мога да любя“.

Децата твърда храна не може да ядат понеже зъби нямат. Сега забележете, любовта е мощна сила, силно слиза, но никогам ум не прави. Дето минава всичко разтопява, път си прави, но никакъв шум няма да чуете от любовта. Как ще я представите музикално? А пък обичта по видимому като те хване няма за какво да те държи, не те пуща. Като влезе в тебе обичта не може да излезе навън, всичко е гладко, но не си свободен да излезеш навън от обичта. Всяко нещо, което го обмисляш дълго време, как мислите има ли любов? - Няма. Мислиш дали да направиш добро или не. Какво има тогава? А. О. Б. Сега, ако ви попитат защо първите букви са различни. Б - тази буква какво означава? А - това е планински склон. Имате едно положение, което е пирамидално. А—Б Имате правата линия АБ. Правата линия вече може да се начертае на плоскостта, понеже е основа на плоскостта. Имате само едно измерение. На самата плоскост искате да нарисувате една идея от третото измерение, как ще я представите? Правата линия е туй, което човек може да направи. Плоскостта, това е двама души каквото могат да направят. Кубът е това, което трима души могат да направят. Що е правата линия? - Каквото един човек може да направи. Що е плоскостта? - Каквото двама души могат да направят. Що е кубът? - Каквото трима души могат да направят. Следователно, правата линия е закон за единия човек, за първия човек. Плоскостта е за втория човек, какво може да направи, кубът - това е трима души каквото могат да направят съединени. Кое е онова, което свързва тримата души? Кое е онова, което свързва плоскостта? (Фиг. 1)

Те са отвлечени работи. Да кажем повишавате едно число в куб. На втора степен като го повишите какво добивате? - Плоскост.

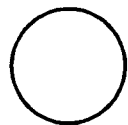
Фиг. 1

А на трета степен? Да допуснем сега, че човек е едно разумно същество, има ум, има сърце, има воля или казано другояче - има ум, има сърце, има и душа. Под думата „душа“ в дадения случай не разбираме тялото, под думата „сърце“ разбираме обикновеното сърце, разбираме и

чувствителността. Под думата „сърце“ разбираме туй сърце, което изпраща кръвта по цялото тяло. Значи сърцето изпраща храната на клетките, които живеят в душата на всеки. Умът е подобен на слънчевата светлина, която огрява едно семенце и като огрява туй семенце то израства. Та казвам: В дадения случай слънцето на какво е образ?

Някой път вие седите и нямате вдъхновение. Казвате: „Нямам вдъхновение“. Къде ще дойде вдъхновението? Вие как си представяте, откъде иде вдъхновението? Кое вдъхновява майката? - Детето. Ако няма дете няма да се вдъхновява. Кое вдъхновява поета? Кое е едно от най-съществените качества на поета? Кои хора са поети? Как определяте поета? Поетът обича модата. Обущата са му на място, дрехите му са добре, всичко е спретнато. Казвам: Какво нещо е поетът? Не е ясна думата поет. Поет, който пее, поетът е винаги песнопеец. Поет, който не знае да пее не е поет, оставете го настрана, няма никаква поезия. Казваме, сладко. Кое е същественото в сладкото? Има разни форми, разни тежести, но същественото в сладкото кое е? Този сладкият предмет прави особено впечатление на езика. Сладостта не се вижда, не се чува, но се вкуся. Добре, казваме, що е цвят? Туй, което възбужда уханието е цвят. Цветът възбужда уханието. Що е звук? - Туй, което възбужда ухото. Що е светлина? Простата идея да изпъкне. Туй, което възбужда ухото е звук. Що е ухание? - Туй, което възбужда носа. Що е светлина? - Туй, което възбужда зрението. Казвам: Що е хранене? Що е пипане? Пипането подразбира ръката, пипаш с ръката. Казваме: „Тъпча“. С какво тъпчеш - с краката си. Та казвам: Първоначалните понятия или идеи трябва да бъдат точно определени. Вие казвате: „Лош човек“.

Каква е идеята, какво разбирате? Казвате: груб, лош, омразен. Любовта може ли да произведе страдание? Най-хубавото нещо

Фиг. 2

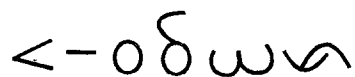
как може да произведе страдание? Обичта е затворен съд. Любовта е най-големият поток, който съществува в природата, най-голямото движение дава. Първият подтик е от любовта. Тази сила, туй същество, което е толкова рядко, влиза в тази форма (Фиг. 2) и ако няма откъде да излезе, тази форма се пръска. Любовта и обичта трябва да имат две места; едно място откъдето любовта да влиза и друго място

откъдето обичта да излиза. Обичта се учи от любовта. Там отдето влизате, там е любов; оттам отдето излизате, то е обич. Може това да ви се обясни и по друг математичен начин, но вие ще се смущавате. Горко на онзи човек, който има само една входна врата. Казвам: Туй, което влиза и няма откъде да излезе, какво става? Ако влизаш, че няма откъде да излизаш какво ще стане? Човек, който влиза има и откъде да излиза. В това се проявява животът. Що е пътуването? Ако едно същество дойде на земята, слиза значи на земята и ако не може да излезе, да остави земята, какво става? Сега запример, вие сте дошли на земята и не може да се върнете. С една врата сте. Не сте свободни да излезете, не знаете къде да идете. Смъртта не е нищо друго освен това, че ще дойдат от невидимия свят, ще отворят една нова дупка да ви извадят дето сте паднали. Смъртта е неестествено положение, в което човек е влязъл. Смъртта е място на едно условие. Смъртта е дошла от яденето. Следователно яденето, храната, която не може да се смели, не може да я възприеме човек е родила смъртта. И ако се приеме и това излишното ще отрови човека. А щом се отрови, той умира.

Ако сега ви попитат: „В какво седи истинската любов“ - какво бихте казали? Вие влизате в стълкновение с вашите понятия, които имате. За любовта вие имате правилно понятие. Вие сами по себе си разбирате какво нещо е любовта, но като дойде второ лице забърквате се. Забърквате се по единствената причина, че вие сте един малък човек. И вие имате направени за вас една малка врата. На някои вратата на любовта са много големи, но вратата на обичта е много малка. Образно говоря. През голямата

врата влизат, едно голямо същество може да влезе през голямата врата, но после през малката врата на обичта не може да излезе. Искате да излезе през малката врата, не може. И тогава то почне да се мъчи. Казва: „Защо не ми каза, защо ме излъга, защо не ми каза, че вратата ти е малка, не мога да изляза“. Течението на една река е много силно. Слиза отгоре не може да се върне. Та казвам: Малките същества, които влизат през малките дупки, може да излизат и през големите дупки. Ако вратата на любовта ви е малка, а вратата на обичта голяма, тогава може да излезете. Една мравка влезе през малката дупка и може да излезе през голямата. Обаче един слон, ако рече да влезе, той не може да влезе през малката врата. Там дето слонът влиза, мравката не може да влезе. Ако входната ни врата е малка, а изходната врата голяма какъв човек ще бъдете вие? - Разточителен човек. Ако обичта има голяма врата, ти си един разточителен човек. Ако вратата на любовта е малка, в любовта си скържав, а в обичта си щедър, разточителен човек си. Ако вратата на любовта ви е голяма, а вратата на обичта малка, ти си скържав човек, много вземаш, малко даваш. Косъмът цепиш. Казвам: Скържавият човек има голяма любовна врата, а малки обични врата. Разточителният човек има малки любовни врата, а големи обични врата. Що е разточителен човек? - С малки любовни врата, а големи обични врата. После аз се оплаквам, че пари нямам, че туй нямам, нищо не ми стига. Разточителният човек се оплаква, че това няма, онова няма, нищо не му стига, лоши са условията. Скържавият човек с големите любовни врата, а с малките обични врата всичко има. Който казва, че няма условия, на него любовните врата са малки. Ако е малка давам ти по едно зрънце, не големи работи. На кредит не може да давам, но зрънце по зрънце давам. Казвате: „Как ще се оправи сега?“ Първият човек имаше една врата. Адам беше направен с една врата, едновратен беше. Ева беше двувратна. Защо трябваше да дойде Ева? Тя трябваше да дойде за да се образува втората врата, да има откъде да излезе Адам. Като се яви Ева олекна на Адама. Те от него я извадиха. Беше му много мъчно като я носеше в себе си. Представете си едно същество, което яде пък няма изход. Приема храната, пък няма откъде да излезе тя. Какво ще прави? Един задънен човек, който

яде, няма откъде да излязат нечистотиите навън. Плодът няма откъде да излезе. Защото те са плод. Често в любовта вие страдате, понеже любовта ви няма изходна врата. Вие понякога се боите дали да обичате някого или да не го обичате. Давате ми една ябълка, вземам ябълката. Това е любов. Любовта приема, дава обич. За мене нищо не остава. Давам всичко. Може да мине любовта, но понеже любовта е свързана с топлината, щом дойде любовта, вече внася (светлина) в човека. Без любов всичко е тъмнота. С идването на любовта вече се явява в човека светлината и топлината. Има нещо, което може да те радва. А с идването на обичта в света има какво да те радва, иде свободата. Свободата

Фиг. 3

се явява в това, че онова, което човек е придобил може да го даде на другите. Любовта е, което сам придобиваш. Обичта е, което на другите може да го дадеш, не само за тебе, но и за другите е. С любовта ние се намираме в общение. Що е любов? - Влизаме в общение с първия принцип, който е създал живота и който излиза от Бога. Обичта ни е свързана с втория принцип, туй което ти приемаш. Обичта е туй, което може да употребиш за себе си. Любовта е туй, което даваме навън. Обичта е туй, което употребяваш за себе си и може да дадеш на другите.

Какво означава туй положение (Фиг. 3)? Туй положение ни дава идеята за любовта. То е геометрически образ на любовта. Имате Λ - то е слизание. Тези (Фиг. 4) две линии са равни. Като две успоредни линии надалече ги гледате. Те са успоредни, но като ги гледате надалече те се сливат в точката С (Фиг. 5). Какъв е законът на успоредните линии? Когато две разумни същества са в хармония те образуват две успоредни линии. Две разумни същества, които еднакво чувствуват, еднакво мислят и еднакво действуват, те образуват две успоредни линии (Фиг. 6). Между тия две успоредни линии има трета една хоризонтална линия, която се движи по тия две успоредни линии. Имате 1 и 2 - успоредни линии, а 3 е третата линия. Ако тази права линия (3) престане да се движи по тия две

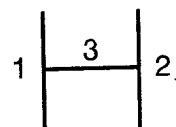
Фиг. 4

успоредни линии, вие вече имате мост, по който хората могат да минават от едното положение в другото. Ако тази линия се движи, вие имате един ъгъл, а ъгълът показва движение. То е положение на любовта. Ъгълът показва откъде идат благата. Движението е отгоре надолу (Фиг. 7). Това е човекът, от който любовта слиза. Ако този човек е затворен, какво ще се образува? - Ще се образува едно езеро. Любовта ще образува един плод. Този плод от дървото има отношение към човека. Растенията докато създадат този плод, в човека се създава желанието да възприеме техните плодове.

Фиг. 5

Щом възприеме плода, човек вече има общение с растенията. Сега вие искате да се запознаете с някого, да образувате връзка. Има закон, с който да се съобщавате с хората и с растенията може да се съобщавате. Вие запример, как се съобщавате с растенията. Като ядете плодовете им те са доволни. Като изядете

Фиг. 6

един плод този плод пише на домашните си: „Много добър е господарят“. Плодът пише на домашните си и те ви знаят адреса. При яденето на плода вие само сменят дрехата на плода, ядката остава. От ядката израства едно дърво. То пак дава плод. Сега вие с вашите стари идеи питате: „Какво нещо е любовта?“ Любовта е с една врата, обичта е с две врати. Христос казва: „Всеки човек, който не влиза през вратата на кошарата, всеки човек, който не

Фиг. 7

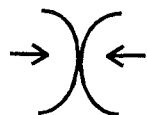
влиза през вратата на любовта, той е крадец и разбойник“. Който влиза през вратата на любовта и излиза през вратата на обичта, той е приятел. Който не влиза през вратата на любовта и не излиза през вратата на обичта той е враг, нищо повече. Всяка идея, която не минава през вашия ум и през вашето сърце - не може да разчитате на нея. Представете си,

Фиг. 8

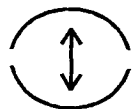
че тия линии представят едно око (Фиг. 8). Какво показва всяка линия? Може да имате права линия. Този човек с правата линия

много широк възглед има. Няма никаква кривина. Външните условия, плюс и минус, са равни. Този в кривата линия вече има едно изменение. Къде е изменението? Или ако напишете българското Х (Фиг. 9). Значи налягането отвътре е по-голямо. Ако го напиша по друг начин имате българското Е (Фиг. 10). Когато налягането отвън е силно, формата е вдлъбната, когато налягането отвътре е по-силно формата е изпъкнала (Фиг. 11). При това

Фиг. 9

положение налягането отвътре е по-голямо. Когато окото е вдлъбнато, външните условия са силни. В носа вътрешното налягане е силно. Носът е изпъкнал навън. Имате вече носът, който представя умственият свят. Едно напрежение отвътре навън. Носът е изпъкнал навън. В създаването на ръцете тази гънка показва,

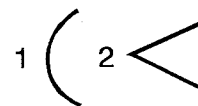
Фиг. 11

че човек повече взема, по-малко дава. /Учителят държи ръцете пред гърдите, дъгообразни една срещу друга/. Когато човек тури ръцете си настрани казва: „Всичкия свят може да обичам“. За да обичаш всички свят, трябва да имаш какво да дадеш на всички. Обичам всичките хора, турям една дълга маса, турям един хубав обед за всичките. Когато казваме, че всички обичаме, на всеки човек ще има хляб, кърпа, ядене да се наяде. Седнат всичките на масата, нахранят се. Но, ако всички седнат на масата и няма нищо за ядене, ти държиш реч, че трябва братски да живеем. Първия ден мине така, втория ден пак държиш реч, че братски трябва да живеем и пак няма нищо за ядене. Слагаш яденето и след като се наядат хората държиш реч. Тази реч е на място. Та сега ние живеем на земята и често казвате: „Тук братски не може да се живее, но като идем в другия свят“ или „за бъдеще ще живеем братски“. То е все същото някой да ти каже: „Сега нищо няма да ти дам, но идущата година цяла торба ще ти дам“. Идущата година я бъдеш, я не бъдеш. Един заек в кошарата е за предпочитане, отколкото два заека в гората. Че аз може да ви дам 10 заека в гората.

Фиг. 10

Аз искам да ви оставя само една идея (Фиг. 12). Този човек, който има такова око, мисли за човечеството - 1. 2 - този мисли само за себе си, за никого друго не мисли. Та казвам: Четенето на геометрията във всичките ѝ фигури е език. Който разбира езика на математиката и геометрията, той има ясна представа.

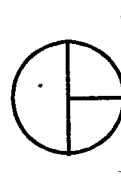
Фиг. 12

Когато една права линия се опира до окръжността само в една точка, как се нарича тази права в геометрията? - Тангента. Когато едно колело се движи събужда движението на друго (Фиг. 13). Вие някой път мислите, че можете да бъдете свободни. Някой човек, който ви обича е като зъбчатото колело. Той като се

подвижи и вие ще се движите. Вие мислите, че като някой ви обича сте свободни. Може да бъдете свободни, но като ви закачи един зъбец от колелото не сте свободни, закача ви една тангента. Това е тангентално положение. Тангенталното положение е любовно положение при един зъбец. Този зъбец като ви хване вие не сте свободни, вие се движите. Тангентата това е любовна работа с една врата. В чертежа (Фиг. 14) имате тангента, която е успоредна на диаметъра на окръжността. Ако тази тангента не е успоредна на диаметъра на окръжността, нейните отношения не са правилни. При двете успоредни вие имате разрешението на въпроса. При обичта и любовта имате две изходни точки. Едната от центъра, другата от кръга навън.

Фиг. 13

Фиг. 14

Сега това са сухи работи, кости. Вие не може да разберете тангентите. Имате една линия. Едно същество вас ви обича, то е тангента. Искане само да ви пипне. Казва: „Не искам повече“. Искане да пипне само първия пръст, то е тангента. Искане да ви бутне по лицето, то е тангента. Със своята мисъл допира до вас. Но щом се допрете до неговата мисъл и щом то се допира до вашата мисъл, вие вече имате отношение. Някой път вие казвате: „Аз не искам да мислиш за мен“. То е лъжа. Щом има една допирна точка, ти какво може да отричаш. Той ще се движи в едно направление, ти

в друго направление ще се движиш, в обратна посока. То е тангентално движение (Фиг. 15). Едното движение в една посока, другото движение в друга посока. В една точка вие се

Фиг. 15

приближавате и пак се отдалечавате. Казвате: „Не искам да мислиш заради мене“. Но като обиколите кръга, пак започвате да се приближавате. Допрете се в една точка и пак се отдалечите. Казвате: „Какво трябва да се прави?“ Ще откачите тангентата, двете колелета ще ги отдалечите да нямате допирни точки.

Или да кажем, аз знам дали един човек може да издържи или не. Той ви обещава нещо, и като ви обещава мига. Аз знам, че той не може да удържи. Щом мига той не може да удържи на любовта. Човек, който мига, на любовта не може да удържи. Мигането е на място, значи докато си бил. Ти трябва да затвориш очите си, значи енергията е влязла, любовта е влязла. Той разсъждава в себе си има ли изходна врата за обичта? Затваряй очите, тази врата е затворена, той мисли вътре. После пак отваря очите, казва: „Реших въпроса“. Та когато очите са отворени и затворени, то е естествено. Човек е с две врати. Някой път вие мигате. Аз гледам някой път мигате както дедите ви преди 100, 500, 1000 години. Някои мигат както дедите ви преди 50-60 години, така мигате. Вие още сами не може да мигате както трябва. Знаете какво е мигането? То е изкуство. Ако един учител изкара един ученик по математика и ученикът започне да мига, значи че не разбира работата. Когато детето мига много, нищо няма да излезе. Щом детето не мига, ще излезе нещо.

Та казвам: Когато някой човек се изправи, още като се подвижи той прави престъпление. Върви разкривено - престъпление е. Ходи прегърбен, изкривен - престъпление е. Под думата престъпление разбирам неразбрана работа. Естественото положение на тялото то е разбрана работа. Престъплението е неразбрана работа. Казва: „Какво да се прави?“ - Наведи се. Не знаеш как. Без да разбираш, казвате: „Не знам какво да правя“. Винаги вземете една поза като се изправите, изправете се назад, главата да не бъде наведена, брадата да бъде под прав ъгъл. Всичкото да бъде под прав ъгъл. Вие седнете и казвате: „Аз това не съм, онова не съм“. Тури в ума си следното: „Светът е направен

заради мене. Любовта се проявява заради мене. Всичко туй ядене, пиене е все за мене. Има какво да се учи вече. Срецам този човек, онзи човек, радвам се. Срещна някой вълк, няма какво да се плаша. Вълкът е голям човек енергичен“. Някой път срещнеш мечка и ти се уплашиш. Ще се отбиеш от пътя, голяма е мечката. Щом срещнеш мечка ти ще й направиш път, мечките са силни. Една мечка, която може да те уплаши не е ли по-силна от тебе и по-умна от тебе. Тя като те погледне ще се уплашиш. Тази мечка е по-силна от тебе. Когато мечката се уплаши от мене, аз съм по-силен от нея. Ако ти се уплашиш, ти си по-слаб от нея, ако тя се уплаши, тя е по-слаба. Страхът в природата показва закона на слабия и силния. Който се страхува е слаб, по крива линия върви, не може да върви напред, по права линия не може да върви. На слабия спасението е кривата линия. На силния е правата линия. Силния по права линия върви. Слабия по крива линия върви. Щом си слаб, кривите линии избирай. Щом си силен, правите линии избирай. Когато силният човек върви по кривите линии пречатства на себе си. Когато слабият човек върви по правите линии, той пречатства на себе си.

Сега аз ви говоря за неща, как може да поправите живота си. Станеш сутрин, боли те крака. Ще кажеш на крака си: „По права линия“. Щом свиеш крака си, слаб човек си, щом се изправиш по права линия, силен човек си. Онзи човек се е свил, казва: „Обичам ви“. Неговата обич е като на заека. Казваш: „Обичаш ли ме?“ Онзи силния човек вземе поза и казва: „Ти обичаш ли ме?“ Той се изправи и спокойно гледа. Понякой път вие казвате: „Той е страхлив“. Страхливият човек взема позата на страхливия. Не влизайте в противоречие. Най-първо вземете една правилна форма, перпендикулярна спрямо центъра на земята. Вземете една поза, в която сами да сте доволни. Като поставите ръцете си на хълбоците, това положение показва границата дето започва физическия човек. Хълбоците, това е физическия човек. Тури си ръцете на хълбоците и казва: „На него може да разчитам“. Духовният човек, то са рамената горе. Като те турям на рамената, ти разчиташ на духовния човек. Щом те тури на хълбока, ти разчиташ на физическия свят. Щом те тури на главата, ти разчиташ на умствения човек. Когато човек постави ръцете си на раменете,

разчитаме на духовния човек. Когато човек постави ръцете си над главата, то е Божественото, то е закон на любовта, която слиза. Когато двете ръце са над главата и после ги сваля от двете страни на главата надолу /обливането/, то са двете врати - да влезе и да излезе. Любовта да влезе и да излезе. Та казвам: Когато се подигне ума и сърцето, да свършиш работата винаги, да не оставиш работата недовършена. Никога не започвайте големи работи, започнете малка работа и я свършете. Не оставяйте работите недовършени. Всякога новата работа е свързана със старата работа. Като свършиш малката работа, тя е свързана с новата работа. Нали когато вие пишете едно писмо, го завършвате до една точка? Написвате едно предложение или цял един период, довършвате и започвате друго предложение. Но не пишете една дума, после друга дума, да спрете и така да мислите. Трябва да имате завършена мисъл. Най-малко три думи, три положения. Да има една дума, която представя любовта и една дума обичта, и друга да представя истината. То е завършено предложение. Там дето любовта започне, дето влиза мъдростта и истината - имате завършено предложение. Там дето влиза животът, дето влиза знанието, свободата - имате завършено предложение. Там дето влиза движението, учението и работата - имате трето предложение. Казвам: Може да се спрете на три предложения, цял процес на мисълта. Може да се спрете само на мисълта, може да се спрете само на обичта, може да се спрете само на свободата, на истината.

Казвам: Вземете хубаво положение на тялото. Вземете едно положение, в което да бъдеш активен. Да въведете геометрията в живота. Та всяко геометрическо положение и всяко математическо положение съзнателно строят, Божествената сила в нас иде. Каквато поза вземем в нас, такива ставаме. То е като въздухът, който се излива. Какъвто е съдът, такава и форма взема. Та и ние, каквато форма дадем на Божественото, такава форма вземаме. Ти казваш: „Туй няма да го бъде“. Ще го бъде, може да бъде. Казваш: „Кой знае, може да бъде“. Мислиш нещо и казваш: „Кой знае ще бъде ли?“ Ти го тури в неговата Божествена форма. Ти влизаш в един свят, посей семето, не мисли дали ще израстне или не. Израстването не е твоя работа. Посяването е

твоя работа. Да израсте една идея в тебе то е Божествен процес. Вложи мисълта и не мисли как ще се развие. Вложи едно чувство в сърцето си и повече не мисли, то се развива по Божественому. Направи една постъпка и остави сама по себе си да се развива. Вложете мисълта най-първо в ума си, приемоте я в ума си. Приемоте Божественото във вас и го оставете то само да се развива. Възприемоте Божествените чувства и оставете сами да се развиват. Възприемоте една Божествена постъпка и оставете сама да се развива. Оставете някои работи сами да се развиват във вас. Вие си пакостите като искате сами да развивате работите. Някой път се чудите как да обичате. То не е ваша работа как да обичате. Да обичаш човека, значи на жадния да му дадеш чаша вода. То е любов, да му кажеш една добра дума, то е любов.

Да бъдете с две врати!

Аз ви гледам някой път не знаете как да се лекувате. Тъй както сега се лекувате нищо не можете да постигнете.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА, ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

37 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 14. VIII. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.

Бележка (на координатора):

На 21. VIII. 1942 г. в каталога на Елена Андреева няма лекция.

На 28. VIII. 1942 г. лекцията е отпечатана в томчето „Опорни точки на живота“. Беседи от Учителя държани при Седемте рилски езера. - (София, 1942 г.)

ИДЕАЛНО ТЪРПЕНИЕ

Отче наш.

„Аз мога да обичам“.

Някой от вас да излезе и да напише едно изречение на дъската. Може да е на някой поет, на някой философ. Сега кое ви спира да напишете?

/Една сестра написа следното: „Буря на мрака край да тури, буря в душа да изясни“/.

Какви са мотивите ви? Защо избрахте това, а не друго? Когато войниците вдигат червеното знаме имат един повод, когато имат бялото пак имат повод. За всяко нещо има повод. Коя е подбудителната причина за да напишете това изречение. Сега често казвате, че вие обичате някого. Ако ви попитат, защо го обичате, какво ще отговорите? Ако ви попитат, защо обичате една ябълка, ще кажете, понеже е доброкачествена, сладка, затова я обичате. Когато обичате един човек, не може да го ядете, кое ви кара да го обичате? Някои неща като ги обичате вие ги изядете. Ако човек ви каже една сладка дума, тази дума вече сте я изяли, вие сте изяли вече нещо от него. Написахте „Буря на мрака край да тури“. Двама хора като се карат край да турят. Какво е било в душата на автора за да напише този стих? Защо не е писал за цветята, а е писал за бурята? Някой път след бурята става ясно. Какво се крие зад бурята в съзнанието на Пенчо Славейков, който е написал този стих? Зад думата „мрак“ какво се крие в съзнанието му, зад думата „душа“ какво се крие? В небето се натрупва много влага, дойде бурята, размахне тия пари, превръща ги и туря край на този мрак. Бурята не е фактор, тя е един резултат. Защо Пенчо турил един резултат, а не е турил същинския фактор? Пенчо не е от мирните хора. Той обича дървото.

Казва, тоягата на мрака ще тури край. Защо не е казал, слънцето като изгрее ще пропъди мрака. Значи взема бурята на физическото поле, практически как може този мрак да се премахне? Като го набият хората той ще разбере. После пък бурята ще изясни. Какво се разбира под думата „буря на душата“? Показва страдание.

Сега напишете ново изречение. Това е от физическия свят, напишете друго изречение. Не бъдете скържави.

/Една сестра написа следното: „Търпението е основният стълб на любовта“/.

Как може да го докажете това? Любовта трябва ли да се доказва или да се опровергава? Че доказваш или опровергаваш е същото нещо. Само това, което доказваш може да го опровергаеш и това, което опровергаваш може да го доказваш, нищо повече. Понякоя път хората стават много еднообразни. Казват: „Любов“. Каква е любовта - червена, портокалена, жълта, зелена, синя или виолетова ли е? Всичките тия дрехи ги носи. Любовта какво прави? Любовта е нетърпелива. Като влезе любовта в човека той вече е нетърпелив. Ако дойде някоя река, че те понесе то е както любовта. И любовта е като реката. Най-динамичното нещо в света е любовта. Тя като задигне нещо, носи го. Че ти се докачиш, тя не иска нищо да знае. Запример, някой човек не обича магарето, не се качва на магарето. Друг обича магарето, качва се на него. Ако го попитате, защо, казва: „Обичам магарето“. Който не обича магарето не се качва. Ще каже: „Как може да обичам магарето?“ Човек може да обича много по-долни същества от магарето. Туй дете хората казват, че трябва да се обича, трябва да се разбира. Да кажем влиза ти някаква прашинка в окото, не я обичаш. Защо не я обичаш? Смъди ти в окото искаш да я изпъдиш. Тогава какво правиш? Най-първо окото се старее да я размекчи и ако не може да го направи, образува един поток да изхвърли тази прашинка навън, да се освободи от нея.

Сега представете си, че аз не зная нищо за търпението и за пръв път слушам за търпението. Как ще ми представите търпението? Кое е противното на търпението - нетърпението. Защо е нетърпелив човек? Яздиш един кон, търпелив си да те носи конят. Яздят тебе, нетърпелив си, искаш да слязат от гърба

ти по-скоро. Две различни понятия имате. Като яздиш един кон и той те тръска, ти търпиш, но то е неволя. В търпението има следното - ти даваш нещо да замине от тебе. Нетърпението е качество на слабите хора. Силният може да търпи. Защото в търпението ние разбираме да се въздържа от нещо. Но има друга една страна - обичаш някого, той не те обича и ти търпиш, чакаш един ден да те обикне. Може ли да докажеш, след като обикнеш някого, след колко време той ще те обикне. Като влезеш в една гостилница, дадат ти първото ядене, нахраниш се. След колко време трябва да платиш? Като влезеш ти казват добре дошъл, но като речеш да излизаш, казват: „Плати“. Колко време взема след като влезеш в гостилницата и изядеш яденето, докато платиш? След половин час трябва да платиш. Та казвам: В любовта ти си гостилничар, даваш храната даром. Началото даром даваш, като влиза даваш най-хубавото ядене, като излизат клиентите, казва им: „Без пари не може. Навън да излезете трябва да платите“. Ако влезете в една гостилница, кое ядене най-първо ще ядете? Като влезете в гостилницата има няколко яденета сготвени, кое ще изберете най-първо? Да допуснем, че има боб, леща, грах, бамия, доматиена супа, пюре от картофи, кое ще изберете? Да допуснем, че има грозде, сливи, круши, ябълки, кое ще изберете? Някой път избирате едно ядене, защо? - Защото нямате повече пари. Скромни сте, само едно ядене избирате. Тази скромност има съображения. Някой път имаш повече пари вземаш две яденета. А като разполагаш с много пари и четири, и пет яденета вземаш. Някой казва, че е скромен в яденето. Не че той е скромен, но причините са други. Някой казва, че е търпелив. Слабите хора са търпеливи, казват: „В света трябва да се търпи.“ Но когато са силни другояче мислят. Слабите по един начин говорят, силните по друг начин говорят. Слабите говорят, че спасението е в бурята. Интересно е, че хората, които отричат реалността, отричат работи, които не виждат, говорят за тях. Говорят за едно верую, като за един резултат. На какво е резултат то? Допущате, че от несъзнателното се ражда съзнателното. Удариш се в един камък, започваш да мислиш защо си се ударил. Когато ти се удари в камъка внесе ли тази мисъл, камъкът участва ли в този удар.

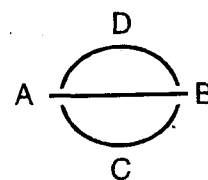
Той си мълчи. Представете си, че вие сте рибар и имате въдица, имате едно железце, турено на него едно червейче, вие държите концата. Една риба хване въдицата, глътне я, размърда се този конец. Конецът няма съзнание, въдицата няма съзнание, вие държите въдицата с концата или като усетите, че се мърда концата изваждате рибата навън. Значи, зад несъзнателния процес седи един съзнателен процес. Несъзнателните процеси са свързани със съзнателните процеси.

Другият куплет, който написал Пенчо Славейков какъв е? При какви условия сте го чели? Като го четохте какво чувствувате? Като сте го запомнили вие сте го обикнали. Нека друг да напише още едно изречение.

/Един брат написа: „Душата е слънчев лъч“/. Как ще го докажете? Много отвлечени работи са.

Какво представя това? (Фиг. 1) Какво представя АВ? Какво представя D? - То е планински връх. С - е долина. В долините има градини, плодни дървета. По върховете се събира снегът. Водата иде отгоре да полива. Свързани са планинските върхове с полетата и равнините, зависими са.

Какво нещо е търпението? Някой ще каже, че не го познава. Ти не го познаваш пък то те учи. Търпението е положително и отрицателно. Имаш едно желание и ти се учиш на търпение. Не се постига и да се въздържа, чакаш. Да кажем, че обичаш някого, чакаш той да прояви любовта си. Направил си една погрешка, пак търпиш. Какво очакваш? Ти не чакаш да те обичат, но чакаш да ти простят и пак търпиш. Като обикнеш някого колко време ще мине докато те обикне? Като направиш една погрешка

Фиг. 1

колко време ще мине докато ти простят? Да представим идеята по-точно: Една торба с пясък и една торба със злато имате. Коя торба ще се изпразни по-бързо, с пясъка ли или със златото? Хората знаят, че едната е пълна с пясък, а другата със злато. Защо мислите, че ще се изпразни тази със златото? Научно можете ли да го докажете? Учители сте, предметно учение имате,

един метод имате. Вие първо турите буря, после търпение и после, че душата е слънчев лъч. Представете си, че имате пресен хляб, който е изваден сега, мекичък е и имате друг хляб от 5-6 дена закоравял. С кой хляб ще се разправите най-първо, с мекия или с коравия? Вие казвате, че човек трябва да бъде корав, не трябва да бъде мек. С коравите хора ли се занимавате повече или с меките? Ако имате два пътя - единият стръмен, покрит с бодили, не е равен, а другият равен път, мек - по кой път ще минете? Значи пътят на малките препятствия всякога се избира повече.

Сега тази буря от Пенчо Славейков как се образувала? Представете си, че Пенчо Славейков е млад момък, залюбил е една мома красива, на един български чорбаджия, който не иска да даде дъщеря си на този момък. Момъкът я задява, пише й писма. Бащата пък, ако го срещне хука го, не го разбира, казва: „Моята дъщеря не е за тебе“. Или представете си, че Пенчо Славейков има да дава някому един дълг. Срещне го кредитора, казва: „Ти обеща, че ще платиш тази полица, кога ще я изплатиш?“ Тази буря в Пенчо Славейков бушува. Или представете си, че Пенчо Славейков е говорил едно слово в църквата, но казал нещо и произлязла цяла една буря. Бурята, Пенчо Славейков я образува. Той залюбил момата, казва: „Кога ще свърши бурята“. Той е образувал бурята. Пенчо от едната страна и момата от другата. Кой образува бурята? Бащата креска, майката вика. Мракът е някъде в пространството. Мракът показва, че Пенчо Славейков не е заел никаква служба, няма пари затуй бащата на момата не я дава. Казва: „Какво ще се жениш, ти ще й причиниш всичките страдания“. Или имате търпението. Пенчо Славейков е залюбил, той е учил, но не е свършил. Бащата казва: „Чакай да свършиш училището, пари трябва да се поддържа“. Търпение трябва да има момъкът.

Когато ядете по свобода ли ядете или сте заставени да ядете? Яденето по свобода ли става или има известно насилие? Гладът ни кара да ядем често. Когато вие се срещате вие трябва да правите вътрешен разбор. Някой път вие сте недоволен. Защо се явява недоволството в човека? Между двама учители кога ще се яви недоволството? Когато при един учител се яви друг, който

е по-способен от първия, в първият учител ще се яви недоволство. Ако вторият е по-неспособен от него ще му бъде приятно. Като дойде по-способен, той е недоволен. Ако дойде някой, който не е така способен, той ще бъде доволен. Та казвам: Когато дойде сиромашията, вие сте недоволен от нея. Сега аз изваждам друго заключение: Сиромашията знае повече от вас, затуй сте недоволни от нея. Богатството седи по-ниско от вас и вие сте доволни от него. Сиромашията е много учена, а богатството е невежо. В дадения случай правя тази аналогия на нещата. Вие не сте мислили върху тия работи, много прости работи са. Богатството мяза на една мома, която не е красива, но си е турила джунджурии, панделки, шапка и т. н. Онази, красивата ходи със съдрани дрехи, но има съзнание в себе си, че е красива. Туй е сиромашия. Много горделива е. Със съдрани обуца ходи не й мигва окото. Богатството много мига, навсякъде мига. Какво лошо има в мигането? Мигането ни учи да чистим прозорците си, да може да виждаме ясно. На някой твой приятел прозорците не са чисти, образувала се е пара на прозореца, мига човека за да очисти прозорците. Очаква нещо. Когато човек мига много често, очаква някой отвън, затуй чисти. Горният клепач и долният клепач, понеже са влюбени, като се уморят приближават се, събират се, целуват се и пак се разделят. Много често се целуват. Горният клепач целуне долния и понеже ги е страх от човека, пак застанат далече - единият горе, другият долу. Като се загледа човек те се целуват пак и веднага се разделят. Вижте морала на устата какъв е. Устните и те са се обикнали. Те като се затворят, допират се, държат се под ръка. Очите са отворени, а на устните трябва да им дадеш нещо за да се отворят. Като им се даде едно ядене те се откъсват. Много са се залибили.

Че вие така можете да представите на децата света. Това е една лекция за детето. Предметно учение, че устните са се либили, любов имат. А пък любовта на очите е скрита. Тогава децата ще ви дадат възражение: „Когато легнем да спим очите са затворени“. Как ще обясните това? Ние някои неща считаме естествени. Всичко е естествено, целесъобразно, само че ние не знаем и постоянно на тази целесъобразност даваме излишни тълкувания.

Значи, горният клепац дава положителна енергия на окото, а долният отрицателна - образува се едно течение. Долният клепац и горният образуват едно течение и държат окото в здравословно състояние. Ако престане да обича горният крепац окото и ако долният клепац престане да обича окото, то заболява. Трябва да поддържаш любовта на горния клепац и на долния - за да бъде окото здраво. Трябва да държиш устните си не притиснати, но свободно допрени. Ако много се стиска устата не е естествено положение. Ако е отворена, устата пак не е в здравословно състояние. Ако се приближи малко то е естествено положение, допират се устните. Между горната и долната бърна се образува едно течение, което е здравословно. От голямото стискане някой път са се слепили горните и долните бърни и се образувала една права линия. Сега когато вие си допирате с ръка главата, на долната челюст, има ли нужда от подпора? Защо правите това? В даденият случай в долната челюст се набира известна енергия, която те безпокои. За да се премахне туй безпокойство ти туряш ръката си и тази енергия протича през пръстите. Или боли те лицето, туряш ръката на болното място. Или топло ти е някъде, туряш ръката си и отнемаш от топлината. Всякога, когато туряш ръката на лицето, ти я туряш да придадеш нещо или да отнемеш нещо. Като изистине една част от тялото ти, ти туряш ръката си, да го стоплиш.

Дайте ми образа на едно идеално търпение. Да кажем отидете при някой извор със стомна. Заредят се 10-20 души, вие им отстъпвате оставате последен. Държите стомната и спокойно чакате. Като си отидат всички, приближавате се до извора и напълвате стомната. Приблизително това е идеалното търпение да чакате да напълните стомната. Щом пръв искаш да си напълниш стомната ти си нетърпелив, пестиш времето, нетърпелив си. Да допуснем, някой път искаш да се учиш на търпение. Туряш на главата си една стара шапка, не обичаш стари шапки, но за търпение я туряш да се разходиш с нея. Питаш: „Защо е тази стара шапка?“ Сега вие ходите гологлави. Коя е подбудителната причина? Подбудителната причина е в това, че като носиш шапка по-малко енергия и светлина приемаш. Сега хората ходят гологлави

за да приемат повече светлина, за да мислят по-добре. Казват: „С тия шапки оглупяхме“. Хората сега хвърлят шапките за да поумнеят. Нали като влезеш в църквата трябва да снемеш шапката. То е да разбираме по-добре. Сега според вас колко трябва да бъде дебела шапката? Българите са се осакатили с тия дебели калпаци, които носят. Българинът като пие сменя калпака, а след като се напие тури калпака, накриви го на едната или другата страна. Мене ме интересува защо някой път кривите на дясната страна шапката, а друг път на лявата? Някой път рисувате едно лице, не рисувате цялото лице, но рисувате едната страна, дясната или лявата. Какви са съображенията да рисувате отляво или отдясно. Някой път гледате човека и искате да го гледате от лявата страна. Друг път искате да гледате лицето от дясната страна. Всякога вие обичате противното на вас. Ако вашите очи са много отворени вие обичате човек с елипсовидни очи.

Казвам: Както сега вие гледате то не се дължи на вас, то се държи на дядо ви и прадыдо ви, които образували тия гледци. Както вие държите устата си то не сте вие, то са вашите прадеди, които са научили това. Трябва тепърва да учите как да държите очите си, как да държите устата си, как да държите ръцете си. Отсега нататък хората трябва да се учат.

Някой път учителят удари ученика с външната част на ръката си. То е конщина. Понеже задните крака на коня са предните ръце у човека, като бутнеш коня той ритне - у някои хора е останал този навик да удрят с външната страна на ръката си. То е конско начало. Мисли, че някакъв враг има някъде. Като удари човек с вътрешната страна на ръката какво е то? То е котещина, то е навик останал от котките. Котката сграбчва с вътрешните части на краката си. Като удря човек така, то е по нейния навик. Сега по човешки какво трябва да правиш? Защо да не дойдеш да погалиш по лицето. Една учителка по-добре милва момчетата, учителят по-лесно милва момичетата, защо? Защото учителката има повече материал за момчетата, отколкото за момичетата и учителят има повече материал за момичетата, отколкото за момчетата. Мъжът носи платове за жените, а учителката носи - за мъжете. Тия ученички, които гали учителката те вървят по мъжка

линия. Има момчета, които вървят по женска линия. Учителят гали тия момчета. Има и изключения.

Този образ ще го развиете. Вие развийте педагогически тази лекция.

Никога не задържайте излишно нещо в себе си.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА, ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

XXI година.

38 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 4. IX. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.
София - Изгрев.

Бележка (на координатора):

На 11. IX., 18. IX. 1942 г. по каталога на Елена Андреева няма лекции.

РЕЧНИК

Акламирам: Одобрявам, поздравявам с шумни възгласи, с въодушевление.

Алегро (муз.): Означение за темпо - бързо, весело; музикална пиеса или част от циклично произведение със същия характер.

Алеф, а: Име на първата буква в азбуката на староеврейския език.

Аншлус /нем./: Насилствено присъединяване на чужда територия; анексия.

Арахангел вж **Архангел**

Аржан конте /фр./: Преброени, разчетени пари.

Архангел /гр./: Един от първите ангели

Ауфтакт (муз.): Непълен такт; немски термин, който означава слаба част от такта (съставена от една или повече нотни стойности), която предхожда силното време на следващия пълен такт.

Афоресам /нгр./: Отлъчвам от църквата; отлъчвам от дадена среда; проклинам

Баданосвам: Измазвам с постна боя, с вар; варосвам.

Базиргян /пер.-тур./: Занаячия, търговец, търгаш.

Батал /ар./: Изоставен, запустял; развален, негоден

Билник: вж **Бинлик**

Бинлик /тур./: Стъклен съд с вместимост 1000 драма, т.е. около 3 литра; дамаджана, билник

Бламирам: Изказвам недоверие и свалям от изборна длъжност.

Букаи /тур./: Окови за кон или затворник.

Варда, вардала: Стража; място където пази стража

Гем /тур./: Юзда.

Гном /нем./: Земен дух в образа на джудже, който живее дълбоко в земята и пази нейните съкровища.

Груха, в (с. Драганово, Търновско): Горещина, жег, пек; [горещ, кипящ]

Гуркам: Потапям нещо цяло във вода; гмуркам.

Гъоз-бояджилък /тур./: Хитрец, шмекер, измамник.

Гъотерица, гъотурица /тур./: По споразумение, всички заедно; направо през просото.

Давия /ар.-тур./: Дело пред съда

Дам /тур./: Обор за едър добитък.

Дервиш /перс./: Мохамедански монах; дървен сарашки инструмент, с който се извяхват ремъци.

Дерменджия /тур./: Воденичар.

Джигер /перс./: Бял или черен дроб

Дилаф /гр./: Щипци за хващане на огън; маша.

Дискус /гр./: Кръгъл съд на ниска поставка, на която се освещава и начупва св. хляб; също такъв съд, който служи за туряне и раздаване нафора или събиране помощи от християните в църквата; събиране помощ по такъв начин.

Дисонанс /фр./: Неблагозвучие; несъгласие, разногласие.

Дръндар: Лице, което се занимава с разбиване на памук, ярина, вълна.

Дряхлост: Немоощ, отпадналост.

Дубар, дубари /перс./: Измама, хитрост

Дълнал, задълнал: Задълбочил.

Енервирам /гр.-фр./: Нервирам, дразня.

Епитимия /гр./: Църковно наказание.

Епитрахил /гр./: Архиерейска и свещеническа тясна и дълга одежда, която при служба се слага на шията.

Живиница: Рани от болест на жлезите, които стават най-често по шията; заушка и др.

Жидкост /рус./: Течност.

Забъкал, забъквам: Тъпча, навирам, пъхам; забъркал; смесвам, приготвям с бъркане.

Ибрик /пер.-тур./: Глинен или меден съд за поливане вода при миене.

Иждивява: Изразходва, харчи.

Изполица: Договор за наем на обработваема земя, при който плодовете от земята се поделят между собственика на земята и този, който я обработва.

Изчофила, изчофилено: Наперя, [натруфя], наперено, [натруфено]

Интервал (муз.): Отношението между височините на два тона. Пониският тон се нарича основен, а по-високият - горен. Интервал, чиито тонове се изпълняват последователно е мелодичен, а чиито тонове се изпълняват едновременно - хармоничен. Според броя на степените включени между основния и горния тон, интервалът се наименува **прима** (1), **секунда** (2), **терца** (3), **кварта** (4), **квинта** (5), **секста** (6), **септима** (7) **октава** (8).

Истукан: Нещо изправено, издялано, излято, на което се кланят, идол, кумир; нещо неподвижно, безсмислено, стои без да разбира.

Ихтибара /ар.-тур./: Почит, чест, уважение.

Каденца /лат., ит./: Хармоничен или методичен завършек на музикална пиеса, която разчленява музикалното построение и спомага за цялостното му изграждане; вмъкнат откъс към края на музикално произведение, с което се дава възможност на изпълнителя да покаже техниката си, изпълнява се без съпровод; отбелязване почивка в музикално произведение.

Калимавка /гр./: Черна, цилиндрична шапка на православен свещеник или калугер.

Капела /ит./: Мъжка или женска шапка с периферия.

Каравана (диал.): Разлат, обикновен меден съд с две дръжки.

Кашавар /рус./: Готвач на войници, работници и др.

Кварта /лат./: вж **Интервал**.

Квинта вж **Интервал**

Керата: Негодник, проклетник

Кешки /тур./: По-добре би било да...; камо да...; дано.

Кираджия: Превозвач на стоки срещу заплащане; наемател, квартирант.

Ком ил фо /фр./: Както трябва.

Корсет /фр./: Широк колан от плат от ластична материя или с металически пръчици, който пристяга талията.

Курна /ар./: Вид каменно или циментово корито под чешма в баня, откъдето се гребе вода за миене.

Кутурица: Изцяло, вкупом, грубо.

Куркой: Птица мисирка, пуяк, фиток.

Кърчаг: Пръстен съд за вода и др.; стомна.

Кюлаф /пер.-тур./: Фуниевидна шапка; изигравам, мамя.

Лествица вж **Лестница**

Лестница, **лествица** /рус./: Стълба, стълбица.

Масал, и /тур./: Любопитна и весела история; анекдот.

Матихар (Врачанско): Махам, клатя увисналите си крака.

Матусала вж **Метосала**

Махана /тур./: Недостатък, кусур.

Махмуз /ар./: Шпора.

Меджидия /тур./: Стара, сребърна турска монета на стойност 20 гроша.

Ментор: Съветник, наставник, ръководител.

Метосала: Син на Енох, дядо на Ной, живял 969 г. (Битие 5:27)

Миситин /тур./: Посредник.

Модерато (муз.): Означение за темпо - умерено.

Мурафет /ар.-тур./: Умение, майсторство, изкуство.

Мющерия /ар.-тур./: Редовен купувач у някой търговец, клиент.

Навождам: Навеждам, наклонявам.

Нахохорил: Наперил, наежил.

Небулоза: Прилично на облак светлинно петно на небето, състоящо се от звездни „вселени“ или от газови облаци около звездно ядро; мъглявина.

Нона /лат./: 9 степен на диатоническата гама; разстоянието между 1-та и 9-та степен.

Обход: Поведение на човек към някого или към нещо; обхождане, отнасяне.

Овде-онде: Тук-там, сегиз-тогиз.

Октава вж **Интервал**

Олабелир /тур./: Така да бъде.

Оланджак /тур./: Тъй да се каже, един вид.

Омбрела /остар./: Чадър.

Опретен: Спретнат, пъргав.

Опретен: Да се заловя, да подхвана.

Орезил: Правя някого резил; компрометирам.

Орталок /тур./: Множество хора; тълпа, общество.

Оскудявам: Изпадам в немотия, засиромашавам, осиромашавам.

Паспал /гр./: Брашнен прах в мелница, полепен по околните предмети.

Пермутация /нем./: Разместване, смяна.

Пертурбация /лат./: Смушение, разстройство на определен ред.

Пещемал /пер.-тур./: Къса престилка за покриване на част от тялото в баня.

Пилюла /фр./: Лекарство с различни примеси във вид на кръгло или овално топче, удобно за поглъщане.

Пиростия /нгр./: Железен триножник, върху който се поставят съдове при готвене на открит огън; саджак.

Прима вж **Интервал**

Пуздер, пуздра: Съвсем мършава месо.

Пънкавя (диал.): Напъвам се, мъча се

Рабош: Разцепено на две дръвче, по което режат сметки, вместо да ги пишат на тефтер.

Размъшта: Размества.

Ретора /рус./: Лабораторен стъклен съд с къбовидно тяло и дълга, извита встрани шийка; вертикален съд или канална пещ, в която се извършва овъгляването при суха дестилация на дървесина.

Салеп: Полско и планинско цвете с грудки по корена - перуника, гороцвет; гъсто, лепкаво питие.

Сбутан: Направен как да е; смачкан от някои страни.

Секста вж **Интервал**

Секунда вж **Интервал**

Септима вж **Интервал**

Скръжав, скържав: Скърперник.
Слог /рус./: Сричка; стих
Стяжание /рус./: Имот, богатство.
Схумиш: Разпада се от гниене; скапва се.

Тагарджик: Кожена торба.
Тангента /лат./: Допряна до окръжност права киния; допирателна
Терца: вж **Интервал**.
Токмак /тур./: Чук за хаванче, за дръндаранильк и др.
Трели /ит.-рус./ (муз.): Украса на песен с бързо и преливно повтаряне на някои тонове.
Тулум /тур./: Одрана като торба животинска кожа, в която държат сирене, масло, катран и др.
Турнел, турнюр /фр./: Малка възглавничка, която жените носели отзад под роклите си, за да им предават елегантност.
Търгат, търгам: Дърпам, тегля; тръгвам.
Тържик вж **Тагарджик**

Ундецими /лат./: Интервал, който е сбор от октави и кварта и съдържа 11 степени.

Физхармоника вж **Фисхармоника**.
Филон /сргр./: Одежда без ръкави на православен свещеник, която се облича върху другите одежди при литургия.
Фисхармоника /гр./: Пневматичен музикален инструмент; устна хармоника, с клавиши за една ръка, физхармоника вж **Хармониум**

Хардал: Синап.
Хардалия (остар.): Вино, пресечено със синап, та останало безалкохолно.
Харосал /нгр./: Виждам добро, преуспявам.
Хата: Грешка, погрешка, престъпка; пагуба, поквара, развала; премеждие, беда, пакост.
Хафиор вж **Хафиф**.
Хафиф /арт.-тур./: Слаб, оскъден.

Чукундур: Кръмно червено цвекло.
Чутура /рум./: Дълбок, дървен съд за чукане на сол, жито и др.; глава, кратуна.

Шарлан, шарлаган /перс./: Орехово, сусамово или друго растително масло, но не зехтин.
Шашкънин /тур./: Забъркан, смахнат, глупав.
Шепотник: Клюкар.
Шикан, и /фр./: Умишлено създавани извъртания, мъчнотии и неприятности, главно в учреждения, канцелария, съдебен процес и др.
Шиканира: Правя шикани; преча, извъртам в съдебен процес.

Щерна: Помещение за задържане на дъждовна или друга вода; водоем, цистерна.

Юдол /стар./: Мъчителен свят.
Юлар /тур./: Водило на оглавник; оглавник.

Ячмяк вж **Яшмак**
Яшмак /тур./: Покривало за главата и лицето на жена у мохамеданите; було.

А, а - Буквено име на тона „ла“
В, в - Буквено име на тона „си-бемол“
С, с - Буквено име на тона „до“
Д, d - Буквено име на тона „ре“
Е, е - Буквено име на тона „ми“
Ф, f - Буквено име на тона „фа“
Г, g - Буквено име на тона „сол“
Н, h - Буквено име на тона „си“

СЪДЪРЖАНИЕ

1. ДВЕТЕ БОЖЕСТВЕНИ ПОСЕЩЕНИЯ	
26 септември 1941 г.....	5
2. ПРАВИЯТ ЪГЪЛ	
3 октомври 1941 г.....	8
3. БАЩА, МАЙКА И ДЕТЕ	
10 октомври 1941 г.....	19
4. ОСНОВНИЯТ ТОН	
17 октомври 1941 г.....	35
5. ОСНОВНИ ОТНОШЕНИЯ	
24 октомври 1941 г.....	54
6. ПРИЛЕЖАНИЕ	
31 октомври 1941 г.....	71
7. ОТВОРЕН И ЗАТВОРЕН ИНТЕРВАЛ	
7 ноември 1941 г.....	86
8. ЦЕНТЪР И ПЕРИФЕРИЯ	
14 ноември 1941 г.....	105
9. СЪЩЕСТВЕНОТО	
21 ноември 1941 г.....	125
10. НОВО ВЪЗПИТАНИЕ	
28 ноември 1941 г.....	142
11. ОТНОШЕНИЕ НА УМА И СЪРЦЕТО	
5 декември 1941 г.....	157
12. МАХАР БЕНУ АБА	
12 декември 1941 г.....	171
13. НИЩО И НЕЩО	
16 януари 1942 г.....	184
14. СТО ДВАДЕСЕТ И ТРИ	
23 януари 1942 г.....	202
15. СИЛНА ВЯРА, СИЛНА НАДЕЖДА И ВСЕСИЛНА ЛЮБОВ	
30 януари 1942 г.....	217

16. ОРГАНИЗИРАНЕ	
6 февруари 1942 г.....	234
17. ГОРДОСТ И СМИРЕНИЕ	
13 февруари 1942 г.....	246
18. ДИНАМИЧНИ ДВИЖЕНИЯ	
6 март 1942 г.....	258
19. ИНЕРТНОСТ И ДВИЖЕНИЕ	
13 март 1942 г.....	267
20. ПРИПОМНЯНЕ	
20 март 1942 г.....	280
21. ПОСТИЖЕНИЯ	
27 март 1942 г.....	288
22. УМНИ, ДОБРИ И СПРАВЕДЛИВИ	
3 април 1942 г.....	297
23. РАЗУМНИ, СПРАВЕДЛИВИ И ДОБРИ	
10 април 1942 г.....	310
24. ОСНОВНА ИДЕЯ	
17 април 1942 г.....	322
25. МАЛКИ ОПИТИ	
24 април 1942 г.....	334
26. ДВАТА ПОЛЮСА	
1 май 1942 г.....	345
27. ЕДИНИЦАТА	
8 май 1942 г.....	352
28. ПЪЛНАТА ЧАША	
15 май 1942 г.....	364
29. ОБИКНОВЕН, ТАЛАНТЛИВ И ГЕНИАЛЕН	
22 май 1942 г.....	373
30. ТОН И ТЕХНИКА	
29 май 1942 г.....	386
31. ПРОТИВОПОЛОЖНОСТИ	
12 юни 1942 г.....	398
32. МАЖОРНИ И МИНЬОРНИ ГАМИ	
19 юли 1942 г.....	405

33. ХИМИЧНИ ЕЛЕМЕНТИ	
17 юли 1942 г.....	414
34. ПРАВИЛНО ДИШАНЕ	
24 юли 1942 г.....	424
35. ПРАВА И КРИВА ЛИНИЯ	
31 юли 1942 г.....	433
36. ДОБРЕ ВЪЗПРИЕТА МИСЪЛ	
7 август 1942 г.....	442
37. ДВЕ ВРАТИ	
14 август 1942 г.....	450
38. ИДЕАЛНО ТЪРПЕНИЕ	
4 септември 1942 г.....	462
 Речник.....	 471

ПОРЕДИЦА МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС

ПЪРВА ГОДИНА (1922)

1. Двамата пътя, том I (1-12 лекция). - София, 1934 г.
2. Противоречия в живота, том II (13-21 лекция). - София, 1934 г.
Двата пътя (1-31 лекция). - Кърджали, 1999

ВТОРА ГОДИНА (1922-1923)

3. Допирните точки в природата, том I (1-15 лекция). - София, 1935 г.
4. Добри навици, том II (16-31 лекция). - София, 1935 г.

ТРЕТА ГОДИНА (1923-1924)

5. Разумният живот (4 книжки - 1-32 лекция). - София, 1925-1926 г.

ЧЕТВЪРТА ГОДИНА (1924-1925)

6. Лекции на Младежкия окултен клас (5 книжки - 1-31 лекция).
- София, 1927-1928 г.

ПЕТА ГОДИНА (1925-1926)

7. Време и сила, том I (1-3 лекция). - София, 1929 г.
8. Влияние на светлината и на тъмнината, том II (4-18 лекция).
- София, 1937 г.
9. Жива реч, том III (19-32 лекция). - София, 1937 г.

ШЕСТА ГОДИНА (1926-1927)

10. Посока на растене, том I (1-19 лекция). - София, 1938 г.
11. Светото място, том II (20-37 лекция). - София, 1939 г.

СЕДМА ГОДИНА (1927-1928)

12. Божествената мисъл. (1-30 лекция). - София, 1942 г.

ОСМА ГОДИНА (1928-1929)

13. Божествените условия, том I (1-28 лекция). - София, 1942 г.
14. Отворени форми, том II (29-42 лекция). - София, 1943 г.

ДЕВЕТА ГОДИНА (1929-1930)

15. Служене, почит и обич, том I (1-24 лекция). - София, 1940 г.
16. Закони на доброто, том II (25-48 лекция). - София, 1940 г.

ДЕСЕТА ГОДИНА (1930-1931)

17. Път към живота, том I (1-21 лекция). - София, 1941 г.
18. Методи на самовъзпитание, том II (22-42 лекция). - София, 1941 г.

ЕДИНАДЕСЕТА ГОДИНА (1931-1932)

19. Живот и отношения, том I (1-18 лекция). - София, 1947 г.
20. Фактори в природата, том II (19-37 лекция). - София, 1947 г.

ДВНАДЕСЕТА ГОДИНА (1932-1933)

21. Великата разумност, том I (1-20 лекция). - София, 1949 г.
22. Съразмерност в природата, том II (21-42 лекция). - София, 1949 г.

ТРИНАДЕСЕТА ГОДИНА (1933-1934)

Неиздадени лекции

ЧЕТИРИНАДЕСЕТА ГОДИНА (1934-1935)

Неиздадени лекции

ПЕТНАДЕСЕТА ГОДИНА (1935-1936)

23. Господар и слуга, том I (1-16 лекция). - Шумен, 1998 г.
24. Основният тон, том II (17-36 лекция). - София, 1999 г.

ШЕСТНАДЕСЕТА ГОДИНА (1936-1937)

Неиздадени лекции

СЕДЕМНАДЕСЕТА ГОДИНА (1937-1938)

25. Възможности в живота. - София, 1998 г.

ОСЕМНАДЕСЕТА ГОДИНА (1938-1939)

26. Скръб и радост. - София, 1999 г.

ДЕВЕТНАДЕСЕТА ГОДИНА (1939-1940)

27. Смяна на състоянията, том I. - София, 1998 г.
28. Пътят към щастието, том II. - София, 1998 г.

ДВАДЕСЕТА ГОДИНА (1940-1941)

29. Най-лесното, том I (1-15 лекция). - София, 1998 г.
30. Живот, светлина и сила, том II (16-35 лекция). - София, 1998 г.

ДВАДЕСЕТ И ПЪРВА ГОДИНА (1941-1942)

31. Двете Божествени посещения. - София, 1999 г.

ДВАДЕСЕТ И ВТОРА ГОДИНА (1942-1943)

32. Минало, настояще, бъдеще. - Казанлък, 1998 г.

ДВАДЕСЕТ И ТРЕТА ГОДИНА (1943-1944)

33. Силите на природата. (1-14 лекция). - София, 1947 г.

Забележка: Просветният комитет решава да се издадат последните лекции от Младежкия и Общия окултен клас, Утринните слова и Неделните беседи, както и съборните беседи от Мърчаево през 1943-1944, по реда на изнасянето им, в „Заветът на любовта“ - том I, II, III.